

Giới thiệu Vú Em Biết Pháp Thuật Convert

Lý huyền tu tiên năm ngàn năm, trở về địa cầu sau, phát hiện chính mình nhiều cái nữ nhi. Vú Em Biết Pháp Thuật, ai cũng ngăn không được!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1 : Trở về

Thiên địa ở chấn động.

Một cái điểm đen ở trên bầu trời càng lúc càng lớn, phảng phất một viên cao tốc rơi xuống sao băng, kịch liệt ma sát quá lớn khí tầng, rốt cuộc hạ xuống, lại ổn định vững chắc đứng trên mặt đất.

Đó là một người.

Một thân bạch y, không dính bụi trần, đầy đầu tóc dài, khoác ở sau đầu, phiêu dật xuất trần khí chất, nhìn qua phảng phất từ thần thoại chuyện xưa trung đi ra nhân vật.

Hắn là Lý huyền.

Nhìn quanh bốn phía, nơi này là một cái công viên, cách đó không xa chính là trút ra không thời Trường Giang, lại hướng xa một chút là ma đô tiêu chí tính kiến trúc Đông Phương minh châu, tuy rằng nhiều vài toà cao lầu, nhưng Lý huyền biết, chính mình không có chạy sai thời không.

Ta đã trở về!

.....

“Oa.....”

“Từ trên trời giáng xuống?”

Đang ở công viên ghế nằm thượng khanh khanh ta ta một đôi tiểu tình lữ, có chút ghen hờn nhìn trân trối nhìn Lý huyền, bọn họ chính mắt nhìn thấy như vậy một cái đại người sống, từ bầu trời trực tiếp giáng xuống, còn tưởng rằng là ra ảo giác.

Ân?

Ánh mắt lạnh lùng, Lý huyền đầu ngón tay khẽ nhúc nhích, theo bản năng tưởng trực tiếp mặt sát này hai người, tâm thần vừa động, vẫn là nganh sinh sinh nhin xuống xúc động.

Nơi này là địa cầu, đều không phải là ba ngàn đại thế giới a!

Một đạo pháp thuật lưu quang, vô ảnh vô hình nhằm phía hai hạ, đây là Không Thần thuật, rất là thô thiển pháp thuật, tiêu trừ hai người vừa rồi ký ức, thuận tiện đọc lấy cái khác chính mình yêu cầu tin tức.

Hiện tại là.....2017.

Nguyên lai, đều 5 năm đi qua a.

5 năm trước, hắn tân hôn ngày đó, bởi vì một hồi tai nạn xe cộ, cộ thượng trong truyền thuyết xuyên qua xe, tiến vào ba ngàn đại thế giới, ở kia tu chân thế giới, khổ tu suốt năm ngàn năm, đã là trở thành kia phiến thiên địa đứng đầu cường giả, không gì sánh nổi!

Nhân sinh không còn cái vui trên đời, chung quy lòng có vương bận, trải qua tí mĩ chuẩn bị sau, hắn quyết định trở về địa cầu.

Cho nên, đó là đã trở lại.

“Bầu trời ngàn năm, trên mặt đất một năm.....”

Lý huyền nhẹ giọng tự nói, thực mau rồi đi nơi này.

Bằng vào thức hải trung ký ức, hắn triều gia phương hướng đi đến.

Năm ngàn tuổi tác nguyệt, chưa từng có ma diệt hấn người đối diện hương ký ức, rõ ràng nhớ rõ, là lộc mình tiểu khu.

Chân đi ở nhựa đường đường cái thượng cảm giác thực khó chịu, không hề có phi hành hoặc độn thuật khoái cảm, không khí cũng thực dơ bẩn, so sâu yên địa ngục còn không bằng. Phi!

Hơn nữa, trong không khí linh khí loãng tới cực điểm, tu vi đại chịu ảnh hưởng, Lý huyền có thể rõ ràng cảm giác được kia thiên địa quy tắc hạn chế, chính mình rất nhiều thủ đoạn cũng vô pháp sử dụng.

Bất quá không sao cả, này đều không quan trọng, quan trọng là, thời gian vừa mới qua đi 5 năm.

Chính mình thân nhân, cha mẹ, thê tử. Chỉ mong vẫn là lão bộ dáng.

Thời gian có cuộn cuộn sức mạnh to lớn, Lý huyền cũng không hoài nghi điểm này, hấn thậm chí có chút nghi mà sợ, còn hảo chỉ là 5 năm, không phải năm mươi năm, 500 năm, nếu không, mặc dù hấn cái thể tu vi, cũng không thể nê hà.

Cha mẹ thân thể thế nào?

Thê tử. Sẽ không tái giá đi?

Trong đầu toát ra này đó ý niệm, hấn dưới chân nhanh hơn.

Đỉnh linh đỉnh linh.

Xe đạp tiếng chuông vang lên, hẹp hòi hẻm nhỏ, một chiếc cam vàng sắc xe đạp nghênh diện mà đến, hình như là mấy năm gần đây tân sự vật, kêu cùng chung xe đạp gì đó.

Đạp xe chính là cái đầu trục lão hán, nhìn qua có chút tuổi tác, Lý huyền nghiêng người né tránh, trong đầu toát ra cái kỳ quái ý niệm, như vậy chính mình, là năm ngàn hơn tuổi đâu? Vẫn là hai mươi sáu?

“Ai hết!”

Đi ngang qua Lý huyền khi, lão nhân liền người mang xe ngã xuống, thống khổ trên mặt đất rên rĩ, trảo một cái đã bắt được Lý huyền ống quần.

“Ta chân. Chân.”

“Ngươi đâm hông rồi ta chân.”

“Ta muốn đi bệnh viện.”

Lão nhân lớn tiếng kêu thảm thiết.

Từ bên cạnh nhanh chóng đi ra hai cái cao lớn vạm vỡ trung niên nam nhân, cánh tay thượng một bộ thật lớn mảnh hổ hình xăm, nhìn qua rất là hung ác.

“Ba, ngươi làm sao vậy? Ba!”

Một người nam nhân tiến lên ngồi xổm trên mặt đất, giống như quan tâm hỏi.

Một cái khác còn lại là hung tợn triều Lý huyền vọt tới.

“Ngươi đụng phải ta ba.”

Lời nói còn chưa nói xong, một đạo lưu quang đó là bay vào hấn mở ra miệng rộng, đầy miệng nha đều vỡ vụn, một búng máu phun ra, nam nhân kêu thảm thiết ngã xuống đất.

Một cái khác trung niên nam nhân sắc mặt đại biến, đang muốn nói cái gì, Lý huyền lại là một đạo lưu quang, phể đi hấn một cái cánh tay.

Lão nhân tức khắc mộng bức!

Đây là cái gì thao tác?

“Già mà không đứng đấy!”

Đạo thứ ba lưu quang, răng rắc một tiếng, lão nhân xương đùi bẻ gãy, đỏ thắm máu chậm rãi thấm ra tới, đau nhức trung hôn mê qua đi.

“Cũng thế, nhập gia tùy tục, tha các ngươi tam mệnh.”

Đồng dạng lấy Không Thần thuật tiêu trừ ba người ký ức, Lý huyền phiêu nhiên mà đi.

.....

Dựa theo trong trí nhớ lộ tuyến, Lý huyền trở lại lộ mình tiểu khu, lại phát hiện nơi này đã là bị phá bỏ và dời đi nơi khác, trở thành một mảnh phồn hoa thương nghiệp khu.

Gia đã không ở.

Lý huyền trong đầu nhớ tới rất nhiều chuyện cũ.

Ma đô phòng quý, tân hôn khi kia tòa năm mươi bình lão công phòng, là tiêu phí cha mẹ nửa đời tích tụ, hơn nữa chính mình cùng thê tử cực cực khổ khổ tích góp tiền, cùng với hòa thân bằng bạn tốt mượn hạ mấy chục vạn nợ bên ngoài, mới miễn cưỡng thanh toán đầu phố, sau đó đầu mông liễu mạng kiếm tiền.

Lúc ấy, thật đúng là kham khổ a.

Năm ngàn năm lịch duyệt, một thân thông thiên tu vi, làm hắn nhìn lại quá khứ chính mình, chỉ cảm thấy thú vị, giống như là xem một người khác nhân sinh.

Bất quá, việc cấp bách, là tìm được bọn họ dọn chạy đi đâu.

Một lát sau, Lý huyền đi vào đồn công an.

Đồng dạng lấy không thần chi thuật, thao túng cái kia hộ tịch cảnh sát nhân dân, đưa vào chính mình ** hào, ở dân cư hộ tịch hệ thống bắt đầu tuần tra.

Thói quen pháp thuật, Lý huyền không muốn phiền toái đi bình thường nước chảy.

“Lý huyền, mất tích dân cư, với 2012 năm mất tích.”

“Có tiểu ái, Lý huyền chi thê, hiện địa chỉ, hoa viên tiểu khu số 3 lâu một đơn nguyên 4d.”

Tra được chính mình muốn tin tức, Lý huyền trong lòng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, đồng thời cũng có chút cảm hoài, thê tử không có tái giá, nàng còn đang đợi chính mình.

Mà xuống một giây, Lý huyền ánh mắt ngưng đại.

“Lý tư huyền, sinh với 2012 năm 12 nguyệt 12 ngày, trưởng nữ, hiện địa chỉ, hoa viên tiểu khu số 3 lâu một đơn nguyên 4d.”

Trưởng nữ.....

Tư huyền.....

Ta..... Ta có một cái nữ nhi!

Nàng..... Nàng kêu tư huyền.

Tuy là năm ngàn năm tu hành, đạo tâm kiên cố, Lý huyền giờ phút này cũng là tâm thần kích động, có loại nói không nên lời cảm giác.

Quá khứ năm ngàn năm, hắn chưa bao giờ nghĩ tới nam nữ việc, cũng chưa bao giờ từng có giường để chi hoan, một là bởi vì tu hành thanh tâm quả dục, thứ hai cũng là có không bỏ xuống được vương bận.

Ông trời, ta dữ đội may mắn!

Lý hoang tưởng ngửa mặt lên trời hét dài, đôi mắt cũng lạng yên ướt át.

Nước mắt rơi trên mặt đất, tức khắc rơi xuống đất thành sương.

Tiên Đế chi nước mắt, mặc dù tại đây linh khí loãng địa cầu, cũng là khiến cho thiên địa cộng hưởng.

Phanh!

Kia máy tính màn hình, bởi vì hơi thở chấn động mà nhảy mất tạc nứt, đại khái là đường ngắn, dẫn phát rồi mạch điện hệ thống phản ứng dây chuyền, một trận bùm bùm sau, toàn bộ đồn công an đều đình điện.

“Nghịch lưu!”

Lý huyền một tiếng quát nhẹ, trong hư không sinh ra vô ảnh vô hình gọn sóng, thời gian chi hà, bị hắn nhẹ nhàng kéo động như vậy một phút đồng hồ.

Vì thế, hết thảy quay về bình thường.

Thao túng thời gian tuy rằng thành công, bắt quả Lý huyền lại hoảng sợ phát hiện, này ngắn ngủn một phút đồng hồ, sở hao phí thần lực, cơ hồ ở ba ngàn đại thế giới ngàn lần vạn lần!

Rốt cuộc, thế giới bất đồng, quy tắc bất đồng.

Lúc này, Lý huyền không công phu nghĩ lại việc này.

Kế tiếp, Lý huyền lại lần nữa tuần tra cha mẹ thân phận tin tức, cha mẹ đều ở, đều ở tại hoa viên tiểu khu số 3 lầu 1 đơn nguyên 4d.

Một lòng rốt cuộc yên ổn xuống dưới, Lý huyền đi ra đồn công an, hướng tới hoa viên tiểu khu bay nhanh mà đi.

Nóng lòng về nhà, hắn cũng mặc kệ cái gì nhập gia tùy tục, thân thể hóa thành một đạo mắt thường nhìn không thấy lưu quang, nhanh như điện chớp.

Đạo mắt đó là tới rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2 : Nữ nhi

Hoa viên tiểu khu cấp bậc rất cao, cửa có gác cổng, yêu cầu xoát tạt mới có thể ra vào, bắt quả này chút nào không làm khó được Lý huyền, xuyên tường chỉ thuật đối với hắn tới nói, so ăn cơm uống nước còn dễ dàng.

Vào đơn nguyên lầu, tới rồi cửa nhà.

Lý huyền thần niệm cảm ứng được cha mẹ cùng thê từ đều không ở, chỉ là phòng ngủ, trên giường, có cái phấn điều ngọc trác tiểu nữ hài nhi, chính ngủ thom ngọt, trong tay còn ôm một cái đại đại hùng ngẫu nhiên.

Này..... Chính là chính mình nữ nhi sao?

Giây tiếp theo, hắn xuất hiện trên giường trước.

Trong lúc ngủ mơ nữ nhi, trở mình, đá rơi xuống chần, lộ ra hai chi phần đô đô gót chân nhỏ, trong miệng hừ hừ, cũng không biết ở hừ cái gì, một sợi tóc dính vào đáng yêu khuôn mặt nhỏ thượng, xem Lý huyền tâm đều hóa.

Một loại thiên nhiên huyết mạch liên hệ, quanh quẩn ở Lý huyền trong lòng, làm hắn tâm tình kích động.

Ta nữ nhi!

Đây là ta nữ nhi!

Đi con mẹ nó hỏi trường sinh, đi con mẹ nó chur thiên thần Phật, đều so ra kém nữ nhi một sợi tóc!

Lão tử mặc kệ, không quay về, không bao giờ đi trở về, chỉ nghĩ bảo hộ nàng, bình bình an an lớn lên!

Lý huyền tâm ý đã định.

Ngồi ở đầu giường, cứ như vậy nhìn nữ nhi, thời gian lặng yên trôi đi, buổi chiều dương quan từ cửa sổ chiếu tiến vào, ở màu hồng phấn trên vách tường lưu lại một bộ duy nữ tranh vẽ.

Không biết qua đi bao lâu.....

Tư huyền lại trở mình, cánh tay căng hai hạ, có chút mơ hồ mở to mắt, nhìn đến đầu giường ngồi cái kỳ kỳ quái quái người, nháy mắt ngây dại.

“Thúc thúc, người..... Người là ai nha?”

Nàng nhút nhát sợ sệt hỏi, mắt to nhấp nháy nhấp nháy, thật dài lông mi run nhè nhẹ, thoát nhìn rất là khẩn trương.

Lý huyền môi động động, theo bản năng nghĩ đến chính mình tôn hào, thông thiên Tiên Tôn.

Đi người thông thiên Tiên Tôn!

Đầu gối một loan, Lý huyền ở tiểu trước giường nửa quỳ, đôi mắt cùng nàng bảo trì cùng cái độ cao, dùng bình sinh mềm nhẹ nhất thanh âm nói: “Ta là người ba ba nha.”

A?

Tiểu tư huyền miệng trương đại, viên đô đô, trong trẻo tròn mắt xoay hai vòng, nháy mắt bỏ nhào vào Lý huyền trong lòng ngực, là chẳng chực khóc nói: “Ba ba, ba ba, người tốt cuộc đã trở lại! Người nhưng tính đã trở lại! Tư tư rất nhớ người nha! Người đi đâu nhỉ?”

Giờ khắc này, Lý huyền tốt cuộc nhin không được nước mắt rơi như mưa.

5 năm.

Bảo bồi nhi, này 5 năm ba ba thua thiệt người, sẽ dùng cả đời tới bồi thường!

“Ba ba, ta tưởng xi xi, ta muốn đi buồng vệ sinh.”

Tiểu tư huyền nhẹ nhàng nói, từ Lý huyền trong lòng ngực chui ra tới, mặc vào chính mình Cậu Bé Bọt Biển dép lê, vội vàng ra phòng ngủ môn.

Lý huyền lau một phen đôi mắt, không hề hình tượng ngồi ở trước giường, thần niệm lại là vẫn luôn đi theo nàng, sợ nàng té ngã.

Chạy ra phòng ngủ phía sau cửa, Lý tư huyền chạy đến một cái khác phòng ngủ, cầm cái di động, là cái loại này Nokia lão nhân cơ, không có gì bất ngờ xảy ra nói, này hẳn là cha mẹ phòng.

Nàng cầm di động làm gì?

Mà xuống một giây, Lý huyền ngây dại.

Chỉ thấy nữ nhi khóa trái cái kia phòng ngủ phòng môn, sau đó tay nhỏ bay nhanh bắt thông một chiếc điện thoại dây số, 110!

“Uy, là cảnh sát thúc thúc sao?”

“Cảnh sát thúc thúc, ta muốn báo nguy, nhà ta tới một cái người xấu, ân, chính là..... Chính là một người nam nhân, thoát nhìn thực hung, nhà ta ở.....”

“Cảnh sát thúc thúc các người muốn nhanh lên tới a, trong nhà chỉ có ta một người, ta rất sợ hãi, ô ô ô ô ô.”

Tư huyền rất nhỏ thanh giăng điện thoại, thường thường nghiêng tai lắng nghe ngoài cửa động tĩnh, tựa hồ là sợ bị phát hiện, đại khái là vì khiến cho cảnh sát coi trọng, nàng còn làm bộ khóc lên.

Lý huyền cả người đều hoàn toàn chấn kinh rồi!

Ngây ra như phồng!

Trời đất chứng giám, mặc dù là phát hiện ba ngàn đại thế giới đệ nhất tiên môn chương môn nguyên lai là ma đạo người trong khi, Lý huyền đều không có như thế khiếp sợ quá.

Cái này đáng yêu hí kịch nhỏ tình!

Vừa rồi, nàng hoàn mỹ đã lừa gạt chính mình!

Kế tiếp, tiểu tư huyền lại đánh nãi nãi điện thoại, nhỏ giọng nói: “Nãi nãi, nãi nãi, người còn ở chơi mặt chược sao?”

“Ân, ta tỉnh ngủ lập, ngủ nhưng no đâu.”

“Nãi nãi, ta tưởng chơi cầu cầu, chính là vệ gia gia dưỡng cái kia đại cầu cầu, người làm vệ gia gia mang theo cầu cầu, tới nhà chúng ta làm khách được không?”

“Ân? Không sao, ta liền phải vệ gia gia, nhất định phải mang theo đại cầu cầu.”

“Muốn nhanh lên nga, ta một người ở nhà, có điểm hơi sợ.”

.....

Chờ này đệ nhị thông điện thoại đánh xong, Lý huyền tâm tình, đã không thể dùng khiếp sợ tới hình dung.

Nguyên lai, không ngừng ba ngàn đại thế giới đệ nhất tiên môn chương môn là ma đạo người trong, đệ nhất ma môn chương môn cũng là Tiên giới gian tế!

Cái này tiểu tư huyền, quả thực thành tinh.

Lý huyền nhớ rõ, nguyên lai trong tiểu khu, liền có một cái họ Vệ lão nhân, là từ quân đội thượng xuất ngũ xuống dưới, mỗi ngày đều rèn luyện thân thể, đánh bao cát gì đó, hẳn là thân thủ không tồi.

Tiểu tư huyền hẳn là lo lắng, nãy nãy một người trở về, sẽ có cái gì nguy hiểm, cho nên mới cố tình yêu cầu, muốn vệ gia gia cùng hẳn cầu cầu cùng nhau cùng đi.

Nàng lại lo lắng nãy nãy lo lắng, kinh hoàng thất thố hạ ra cái gì đường rẽ, cho nên mới nói chính mình một người ở nhà, chỉ là có điểm hơi sợ.

Tuy rằng này đó tiểu toái niệm, ở Lý huyền xem ra, là cực kỳ ấu trĩ mà trăm ngàn chỗ hở, nhưng..... Phải biết rằng, nàng chỉ là một cái năm tuổi tiểu nữ hài nhi a!

Thế nhưng có thể nghĩ vậy sao nhiều!

Ta cái này nữ nhi, là cái thiên tài a.

Lý huyền như thế nghĩ đến, hẳn thậm chí đều hoài nghi, nữ nhi có phải hay không trời sinh thần thể, hoặc là Phật gia chuyển thế linh đồng linh tinh nhân vật.

Thần niệm quét một lần sau, hết thấy bình thường, không có đệ nhị linh hồn, cũng không có bàn tay vàng.

Vậy thật là thiên tài.

Lý huyền trong lòng mỹ tư tư, thậm chí so với chính mình đồ tiên chứng đạo, mới vừa đột phá Tiên Tôn lúc ấy, tâm tình còn muốn thoải mái.

Chỉ là, cũng có chút hơi hơi đau lòng.

Nàng đều đã trải qua chút cái gì, mới có thể biến như thế là lướt?

Thê từ đâu?

Nàng đi đâu?

Hôm nay là cuối tuần a.

Liền ở Lý huyền trăm mối cảm xúc ngổn ngang khi, phòng môn kéo kẹt một tiếng bị đẩy ra, nữ nhi vẻ mặt ngoan ngoãn đáng yêu tươi cười, ngọt ngào kêu lên: “Ba ba, ta phì tới rồi.”

Nói thật, tiểu gia hỏa lúc này cũng có chút nghi hoặc.

Người này, tựa hồ cũng không giống như là người xấu, trong nhà không có bị lật qua, cũng không phải ăn trộm, chẳng lẽ là chuyên môn bán tiểu hài nhi người xấu?

Nghĩ vậy nhi, cắn ngón tay, nàng có chút khẩn trương.

Tuy rằng là đánh quá điện thoại, nhưng cảnh sát thúc thúc lại đây khẳng định yêu cầu thời gian, nãy nãy hẳn là có thể về trước tới, nàng đau nhất chính mình, chưa từng có làm chính mình thất vọng quá.

Nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, tiểu gia hỏa hít sâu mấy hơi thở, néo néo tiểu nắm tay, cấp chính mình khuyến khích: “Cố lên, Lý tư huyền, người nhất bồng, người nhất dũng cảm! Bám trụ người này!”

“Ba ba, ba ba, người là từ đâu trở về nhà?”

Tiểu tư huyền nỗ lực cùng cái này “Người xa lạ” trò chuyện thiên, kéo dài thời gian.

“Ta nha.....”

Lý huyền có chút không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này, tính trẻ con khôi, cười tủm tỉm nói: “Ta từ đông thổ Đại Đường mà đến.”

Nghe được lời này, Lý tư huyền sững sốt một chút, hắc bạch phân minh mất to, phiên cái đáng yêu xem thường, nhược nhược nói: “Ba ba người gạt người, người lại không phải Đường Tăng.”

“Ai nha, người mau nói lạ, mau nói, người đi đâu lạ?”

“Vi cái gì khác tiểu bằng hữu đều có ba ba, theo ta không có, ô ô ô ô, mỗi lần khai gia trưởng sẽ, mụ mụ cũng không đi, đều là nãi nãi cùng gia gia đi, bọn họ..... Bọn họ đều nói ta là không có ba ba hải tử.....”

“Ba ba, ta rất nhớ ngươi, ta thật sự rất nhớ ngươi nha.....”

Lý tư huyền khinh thanh tế ngữ nói, đôi mắt đều đỏ, nước mắt lưng tròng, kiều nộn trắng nõn trên mặt chảy xuống mấy viên kim châu đậu.

Lời này, vốn là cố ý nói cho cái này “Ngươi xa lạ” nghe, nhưng nói nói, chính mình như thế nào liền nhìn không được khóc đâu.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3 : Quái thức thức

Tiểu tư huyền khóc thực thương tâm.

Tuy rằng nhỏ mà lạnh, nhưng phát sinh chuyện như vậy, trong lòng chung quy là có chút sốt ruột, hoảng loạn, vì thế liền càng thêm hoài niệm ba ba.

Nàng gặp qua cái khác tiểu bằng hữu ba ba, mặc kệ là cao cao, mập mập, vẫn là lùn lùn, gầy gầy, lái xe, vẫn là kỵ xe đạp, đối với tiểu bằng hữu tới nói, đều là người khổng lồ, là anh hùng.

Từ sinh ra liền chưa thấy qua ba ba Lý tư huyền, ở nàng cảm nhận trung, này hai chữ, thậm chí không phải một cái sống sờ sờ người, mà là một cái ký hiệu, một cái anh hùng tên, giống như là phim hoạt hình Tôn Ngộ Không, hoặc là Mèo máy giống nhau.

Như vậy..... Ta anh hùng đâu?

Hắn ở nơi nào?

Nho nhỏ, phấn đồ đồ miệng phát ra nước nỏ, sáng lấp lánh nước mắt từ gương mặt xẹt qua, trên mặt đất thảm thương lưu lại ướt át lấm tấm.

Lại thương tâm, lại ủy khuất.

Nhìn nữ nhi khóc thút thít bộ dáng, Lý huyền tâm đều phải nát, một chút hoảng sợ.

“Bảo bảo, bảo bảo đừng khóc được không?”

“Là ta sai rồi, hiện tại mới trở về xem ngươi.”

Ở sâu trong nội tâm thật lớn áy náy cắn, làm Lý huyền có chút không thờ nổi, phảng phất trúng một cái cửu thiên Ma quân “Tang rỗng ngâm”, vẫn là bị chính diện đánh trúng, tâm thần run rẩy, mũi lên men.

Hắn mở ra cánh tay, gắt gao đem tiểu cô nương ôm lấy, cảm thụ được cái này mềm mại tiểu sinh mệnh cùng trên người nàng hương hương hương vị, nhẹ giọng ni non nói: “Tư tư, ta không phải người xấu, ta thật là ba ba. Tha thứ ta, tha thứ ta được không?”

Không biết qua đi bao lâu.

Tiểu tư huyền dần dần an tĩnh lại.

Tuy rằng còn có chút khẹt khẹt, nhưng cảm xúc đại đề thượng khôi phục.

Tiểu hải tử tâm tình, tựa như tháng sáu thiên vũ, chung quy là tới mau, đi cũng mau.

Nàng hắc bạch phân minh mắt to, có chút tò mò nhìn Lý huyền, chung quy vẫn là có chút khả trương, nhưng lại không như vậy mãnh liệt, chỉ là nho nhỏ trong lòng có cái đại đại nghi hoặc ——

Hắn, thật là ba ba sao?

Mặc kệ nói như thế nào, Lý tư huyền ần ần cảm giác được, cái này xa lạ nam nhân, tựa hồ sẽ không thương tổn chính mình, vì thế ở nàng cảm nhận trung ần tượng, Lý huyền địa vị thoảng hảo như vậy một chút, từ một cái người xấu, biến thành một cái kỳ quái thúc thúc.

Tư huyền cắn đầu ngón tay suy nghĩ một hồi lâu, nàng quyết định khảo một khảo trước mắt cái này tự xưng ba ba người.

Nhìn qua hần tựa hồ không giống như là người xấu, trong TV những cái đó người xấu, lớn lên có thể so hần xấu nhiều.

Bất quá, cũng không thể dễ dàng tin tưởng.

Thanh triệt mắt nhỏ xoay vài cái, tư hoang tưởng tới rồi.

“Kia..... Ta đây hỏi ngươi một vấn đề, ngươi nếu có thể đáp đi lên, ta liền thừa nhận ngươi là ba ba.”

Lý huyền gật đầu.

“Ân, ngươi hỏi.”

Lý huyền mừng rỡ phối hợp, cùng nữ nhi chơi như vậy tiểu trò chơi, dù sao mẹ một lát liền sẽ trở về, nàng tổng hội biết đến.

“Ồ mụ mụ di động, cấp ba ba lấy tên gọi cái gì?”

Tư huyền có chút khó đọc nói ra những lời này, xoa xoa đôi mắt, chờ đợi Lý huyền trả lời.

Lý huyền ngây người một chút, mới nghĩ đến nàng hỏi chính là, di động thông tin lục ghi chú.

Là cái gì?

Lão công?

Thân ái?

Lý huyền?

Không khí nhẹ nhàng xuống dưới, Lý huyền nghiêm túc nghĩ.

Hần cùng thê tử cô tiểu ái, là lệnh người khác tiện sát một đôi, đã là trai tài gái sắc lang mạo nữ mới, lại là tam quan tương hợp linh hồn bạn lữ, ở một chút sự tình thượng giá trị quan cực kỳ tương tự.

Tỷ như nói, hần trước nay không thấy quá thê tử di động.

Cho nên lúc này, nhưng thật ra có chút khó xử.

“Hừ! Gạt người, còn nói ngươi là ba ba, ngươi không phải ba ba.”

Tiểu tư huyền có chút ngoài ý muốn, vấn đề này một chút liền khó ở hần, trong lòng kia một tia chờ mong, lặng yên thất bại, vì thế lại có chút khản trương lên.

Cùm cụp.....

Mở cửa thanh âm vang lên.

Tư huyền lập tức đứng dậy, có chút sốt ruột cửa trước khẩu chạy tới, dùng ra ăn năn kính nhi, chạy đến phòng khách, nhìn đến nãi nãi, cùng với vệ gia gia cùng hần cầu, rốt cục là trong lòng thư khẩu khí.

“Nãi nãi!”

Nàng một chút nhào vào nãi nãi trong lòng ngực, sau đó mới như là tìm được rồi chỗ dựa giống nhau, hướng tới vệ gia gia nói: “Vệ gia gia, trong nhà tới cái quái thúc thúc, một hai phải nói là ba ba.”

Nãi nãi tên là vương tú, về hưu phía trước đã từng là cái lão sư, nghệ nghiệp nhưng thật ra cũng không nhiều xông ra, chưa từng có lấy quá ưu tú giáo viên linh tinh vinh dự, nhưng công tác cũng là cẩn trọng, không đến mức làm người đệ tử.

Đặc biệt là, tính cách bình thân lại cực có kiên nhẫn, đó là dạy cả đời thư rèn luyện ra tới.

Nghe được tư huyền nói, tuy là nàng vài thập niên tu dưỡng, thân thể cũng là nhịn không được run lên, ôm cháu gái nhi liền hướng bên trong chạy.

Nhìn đến đứng ở hai cái phòng ngủ chỉ gian lối đi nhỏ Lý huyền, cao cao đại đại, nơi sâu thẳm trong ký ức bộ dáng, lão thái thái đôi mắt một chút liền đỏ, thân thể không tiếng động run rẩy, không khỏi chuyển qua đầu.

Vạn ngữ ngàn ngôn ngành ở trong lòng, chỉ có nước mắt song lưu.

“Tiểu huyền?”

“Thật là ngươì! Đứa nhỏ này.....”

Vệ gia gia kêu một tiếng.

Lý huyền triều hấn gật gật đầu, bước đi qua đi, trung gian cách cái tư huyền, đem mẫu thân có chút câu lũ nhỏ gây thân hình chặt chẽ ôm lấy, trong lòng có một chút toan nói:

“Mẹ.”

“Ta đã trở về.”

.....

.....

Thân phận xác nhận.

Hấn chính là ba ba.

.....

.....

Lão thái thái chảy trong chốc lát nước mắt, yên lặng lau khô, không nói thêm gì, thậm chí liền một câu trách cứ nói đều không có.

Người đã trở lại.

Người đã trở lại liền hảo.

Chạy nhanh lấy ra di động, cấp lão đầu nhi gọi điện thoại.

Lý huyền phụ thân, Lý an, đang ở phụ cận công viên chơi cờ, chuyển được điện thoại, nghe được tin tức, một phen ném xuống bàn cờ, ấm nước cũng không cần, nhanh chân liền hướng trong nhà chạy, mạnh mẽ giống cái hai mươi tuổi tiểu tử.

Lúc này, tư huyền ngược lại có chút thẹn thùng lên.

Nguyên lai, hấn thật là ba ba a.

Tránh ở nãi nãi phía sau, có chút tò mò nhìn ba ba, cao cao đại đại, nhìn qua hảo hảo xem, ba ba giống như rất soái đầu.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, nàng nhanh như chớp nhi triều phòng ngủ chạy tới, đứng ở trên giường, thực cố sức từ tủ đầu giường đỉnh cao nhất, bắt lấy cái đóng gói cực kỳ tinh mỹ kẹo hộp, sau đó lại triều phòng khách chạy tới.

“Ba ba?”

Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng.

“Ai, bảo bối nhi, như thế nào lạ?”

Lý huyền còn đang an ủi mẫu thân, nghe được nữ nhi kêu chính mình, quay đầu, triều nàng mở ra ôm ấp.

Do dự một chút, tư huyền nhẹ nhàng lại gần qua đi, tay nhỏ từ sau lưng lấy ra tới, đem kẹo hộp trình trọng chuyển lạ giao cho Lý huyền, ngọt ngào nói:

“Ba ba, ta..... Ta cho ngươì chuẩn bị lễ vật đâu.”

Nàng cào cào đầu, tựa hồ có chút ngượng ngùng nói: “Tư tư cũng không biết, ba ba khi nào sẽ trở về, nhưng nãi nãi gia gia mụ mụ đều nói, ba ba khẳng định sẽ trở về, cho nên, tư tư vẫn luôn ở chuẩn bị, còn trộm cho ngươì chuẩn bị lễ vật đâu. Nột.....”

“Ba ba, hoan nghênh về nhà.”

Lý huyền cảm giác chính mình nhất định là trúng “Tang rỗng ngâm”, bằng không hôm nay nước mắt như thế nào liền không ngừng đâu..... Tiếp nhận cái kia hộp, nhìn đến bên trong là trương cộ màu họa ——

Trên bầu trời một cái đại đại thái dương, dưới chân một mảnh mặt cỏ, còn có mấy đóa hoa, trung gian là ba người, một cái mẹ mẹ, một cái ba ba, một cái tư tư.

“Ba ba, người như thế nào khóc lạ?”

“Không khóc, không khóc, nãi nãi nói khóc nè không phải hảo hài tử.”

“Người đều là đại nhân lạ, còn khóc cái mũi.”

Tay nhỏ có chút lung tung vì Lý huyền lau nước mắt, tư tư trong lòng khai ra một đóa hoa.

Gia!

Ba ba đã về rồi!

Ta có ba ba!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Ba ba

Trở về về sau, đây là Lý huyền lần thứ hai rơi lệ.

Nhìn này trương ấu trĩ tranh màu nước, hẳn hoàn toàn có thể tưởng tượng ra kia phó hình ảnh, nữ nhi an an tĩnh tĩnh ngồi ở trên bàn, hoặc là ôm tiểu bản vẽ ghé vào trên giường, một bút, một bút, nghiêm túc họa, thường thường ngẩng đầu ngẫm lại tưởng, sau đó tiếp tục một bút một bút họa.

Họa ra trong lòng mộng.

Nàng mộng kỳ thật rất đơn giản —— có ba ba, có mẹ mẹ, có gia gia nãi nãi, có thái dương mặt cỏ, là đủ rồi.

Trong lòng ê ẩm, Lý huyền cảm giác chính mình đạo tâm đều phải phá, bản năng vận khởi đại đạo vô tình tâm pháp, nhưng nghe được nữ nhi vui vẻ tiếng cười, nháy mắt cũng cảm thấy không sao cả.

Đại đạo vô tình!

Đi mẹ người đại đạo!

Hư thì hư có sao.

Duỗi tay đem nữ nhi ôm vào trong ngực, tiểu tư huyền thật dài lông mi run rẩy, tựa hồ có chút thẹn thùng, giống như gà con mổ thóc, bay nhanh ở Lý huyền trên mặt nhẹ nhàng mổ một chút.

“Ba ba, ta cũng muốn ôm ấp hôn hít nâng lên cao!”

Tư huyền có chút chờ đợi nói.

Mỗi lần nhìn đến cái khác tiểu bằng hữu cùng bọn họ ba ba như vậy chơi khi, nàng luôn là hâm mộ liền ăn cơm cũng chưa ăn uống.

“Hảo.”

“Ôm ấp hôn hít nâng lên cao!”

Lý huyền động tác có chút mới lạ đem nữ nhi bế lên, hôn hôn cái trán của nàng, đôi tay giơ lên, nhẹ nhàng đem nàng lấy lên, cao cao cử qua đỉnh đầu.

“Oa!”

Tư huyền hưng phấn kêu, lần đầu tiên đạt thành như vậy “Cao” thành tựu, so ba ba cùng nãi nãi đều phải cao.

“Ba ba hảo bồng!”

Lý huyền cũng là cười vui vẻ.

Cao cao gió nữ nhi, tựa như gió toàn bộ thế giới.

Vương tử nhìn một màn này, lại là quay đầu lau một phen nước mắt, khóe mắt nếp nhăn nơi khoé mắt lại là cười khai.

Này hai hài tử.

Thật tốt.

.....

.....

Chìa khóa mở khóa thanh âm vang lên, Lý an đã trở lại.

Đẩy cửa ra, nhìn thấy một màn này, dụi dụi mắt, không thấy hoa, hấn bước chân ngo ngắ, già nua đã có chút từng suy sụp da mặt run rẩy vài cái, đôi mắt bùng tinh có chút thất thần.

“Gia gia!”

Tư huyền ngọt ngào kêu lên, rất là tự hào tuyên bố nói: “Gia gia, ba ba đã trở lại, là ta trước phát hiện, ta đem ba ba tìm trở về!”

Nói, nàng liền từ Lý huyền trên người bò xuống dưới, túm Lý huyền triều cửa đi đến.

Lúc này.....

Lý huyền bỗng nhiên cảm giác có chút hoảng.

Một tiếng ba nganh ở giọng nói mất, lại như thế nào cũng kêu không được.

Phía trước, hai cha con quan hệ, kỳ thật cũng không tốt.

Lão gia tử là cái thực truyền thống nghiêm phụ, từ tiểu ở Lý huyền trước mặt luôn là ít khi nói cười bản ngay ngắn chính, hơn hai mươi năm uy tín, tạo đó là bền chắc như thép.

Lý huyền tính cách chỗ sâu trong, cũng là có chút kiệt ngạo.

Ngươi không để ý tới ta, ta liền không để ý tới ngươi.

Ngươi bắt hòa ta nói chuyện, ta cũng bắt hòa ngươi nói chuyện.

Ngươi đối ta lễ phép mà không thổ lộ tình cảm, ta đây liền đối với ngươi lễ phép mà không thổ lộ tình cảm.

Ngươi chỉ cho ta tiền, cũng không quan tâm ta vui sướng không khoái hoạt, ta đây liền cũng chỉ cho ngươi tiền, cũng không quan tâm ngươi hay không vui sướng.

Khả năng lúc ấy Lý huyền còn nhỏ, hai mươi đây xích tuổi, cũng không có hài tử, còn không biết cái gì kêu cha mẹ tâm.

Hiện tại..... Hấn đại khái có thể thể hội.

Nhưng những cái đó cảm xúc, như là cuồng phong, lại giống sóng thần, bị năm ngàn tuổi tác nguyệt lãng động lại qua đi, hiện giờ nháy mắt bùng nổ, bắn ra ào ạt.

“Ba”.

Thở sâu, Lý huyền nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Lý huyền không nói lời nào còn hảo, vừa nói lời nói, lão nhân 5 năm oán khí đều xuất hiện trong lòng, thô ráp bàn tay to, bản năng liền dương lên.

“Ngươi.....”

Hấn vốn dĩ tưởng nói——, do dự một chút, chưa nói xuất khẩu.

“Ngươi.....”

Hắn lại tưởng nói ——, lại do dự một chút, vẫn là chưa nói xuất khẩu.

“Ngươi!”

“Trở về liền hảo.....”

Lý an thở dài lắm lắm nói, bất mãn trừng mắt nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, lão tử thật là già rồi, bằng không đánh chết ngươi cái nhãi ranh!

Thật sâu nhìn thoáng qua Lý huyền, lão nhân khom lưng, hôn một cái cháu gái nhí, một trương mặt già trong nháy mắt liền cười nở hoa.

“Vẫn là tư tư ngoan.”

Lý huyền cười làm lành.

Trong lòng xoay rất nhiều ý niệm, nhưng thật ra đem tuổi sự tình suy nghĩ cẩn thận.

Tuy rằng, chính mình năm ngàn hơn tuổi, nhưng, ba ba vẫn là ba ba.

.....

.....

“Gia gia, ngươi đừng sinh ba ba khí được không?”

“Ba ba đều đã trở lại, ngươi muốn đem hắn khí đi làm sao bây giờ?”

“Kia..... Tư tư liền lại không ba ba.”

Đại khái là cảm giác được hai người chỉ gian không khí, hơi hơi có chút cương, tư huyền mắt to chớp hai hạ, nghĩ nghĩ, giong sinh nói.

Nói, nàng nghiêm trang vươn đôi tay, một con bắt lấy gia gia bàn tay to, một khác chỉ bắt lấy ba ba bàn tay to, đảm đương một cái tuổi nhỏ nhưng tuyệt đối đủ tư cách người điều giải, cũng không biết nàng từ nơi nào học.

“Gia gia, ba ba, tới, nắm cái tay.”

“Tay cầm tay.”

“Từ đây các ngươi chính là bạn tốt lạ!”

Nhìn đến kia hai chỉ bàn tay to rớt cuộc nắm ở bên nhau, tư tư cười khanh khách, hướng tới Lý huyền chớp chớp mắt, một bộ biểu tình.

Hai cái tuổi thêm lên ước tương đương Hoa Hạ văn minh sử nam nhân đều bị manh hóa!

Là ai ôn nhu năm tháng?

Là nàng!

Chính là nàng nha.

.....

.....

Vệ gia gia mang theo cầu cầu đi rồi.

Cảnh sát tới, hiểu biết rõ ràng sự tình trải qua, khen câu bảo bối thật thông minh, lại dặn dò Lý huyền nhớ rõ đi làm mất tích dân cư một lần nữa nhập hộ thủ tục, sau đó cũng là rời đi.

Nồi nôi ở phòng bếp nấu cơm, từng đợt hương khí ngăn không được từ phòng bếp bay ra.

Ba ba ngồi ở trên sô pha, gia gia ngồi ở đối diện trên sô pha, tiểu tư huyền ngồi ở Lý huyền trên đùi, trong miệng hừ tiểu nhi ca, tâm tình nhẹ nhàng giống như muốn bay lên tới.

Lý an lấy ra phụ thân uy nghiêm, một nhà chủ khí thế, đồ ly trà, thờ dài.

“Ngươi nha.....”

5 năm trước, Lý huyền ở hôn lễ cùng ngày ra tai nạn xe cộ, sau đó liền lặng yên gian không hề bóng dáng, sống không thấy người chết không thấy xác.

Gây chuyện chiếc xe là một chiếc xe tải lớn, đâm người lúc sau chạy, ngay từ đầu, tất cả mọi người đều cho rằng, Lý huyền bị xe tải lớn cuốn đến bánh xe phía dưới mang đi.

Sau lại cảnh sát tham gia, đem kia gây chuyện tài xế bắt lên, sau đó ẩn theo dõi, đem xe tải lớn chạy lộ tuyến toàn bộ phục hồi như cũ, sau đó bắt đầu mất thế giới tìm người.

Có thể nghĩ đến địa phương đều tìm khắp.

Tìm người thông báo dân không biết nhiều ít.

Sở hữu bạn bè thân thích điện thoại đều đánh qua.

Ước chừng tìm vài tháng, nhưng chính là tìm không thấy người, liền rách nát thi thể cũng chưa tìm được nửa khối —— lời này nói ra có lẽ có điểm kinh tủng, nhưng sự thật chính là như vậy.

Ngoài ý muốn nếu đã xảy ra, mặc kệ sống hay chết, dù sao cũng phải có cái giao đãi đi?

Nhưng chính là không có.

Lúc này, Lý an cùng vương tú, mới bắt đầu tự hỏi mặt khác khả năng.

Chẳng lẽ là những cái đó phim truyền hình kiểu đoạn?

Nhi từ đầu bị thương mất trí nhớ?

Vì thế, bọn họ lại đi phố lớn ngõ nhỏ, các vòm cầu, công viên, tìm kiếm kẻ lưu lạc, cơ hồ đem toàn bộ ma đô phiên biến, còn là không có bất luận cái gì tin tức.

Thẳng đến.....

Cố tiểu ái một cái khuê mật, đưa ra một loại khả năng.

Có thể hay không, là Lý huyền thừa dịp trận này tai nạn xe cộ, đào hôn?

Nghĩ vậy khả năng, ngay từ đầu cố tiểu ái là mãnh liệt phản đối, sao có thể sẽ phát sinh chuyện như vậy? Tuyệt đối sẽ không!

Nhưng..... Tóm lại là có loại này khả năng.

Mà đúng lúc này.

Cố tiểu ái phát hiện, chính mình mang thai.

Thai phụ vì đại, lão hai khẩu tạm thời từ bỏ tìm người, trước hầu hạ thai phụ.

Cố tiểu ái bên kia cha mẹ, vẫn luôn ở khuyên bảo nàng, ly hôn, phá thai, dù sao nam nhân đều không còn nữa, còn lưu tại kia làm gì, chẳng lẽ cùng cha mẹ chồng quá cả đời a?

Nhà bọn họ nhi từ cũng chưa!

Về sau đều là phiên toái!

Nhưng cố tiểu ái là cái bướng bỉnh tính tình, đại khái là thật sự ái đến chỗ sâu trong, không ly hôn, không phá thai, liền phải đem nữ nhi sinh ra tới.

Này phúc biểu hiện, thật sự là thắng được lão hai khẩu tâm, đãi nàng so thân sinh nữ nhi còn muốn thân, đồng thời, đối nhà mình nhi từ, chung quy là sinh chút oán khí.

Mà chân chính làm lão hai khẩu tức giận, vẫn là hai năm trước một sự kiện.

Có người lấy Lý huyền danh nghĩa, hướng hán đại học tốt nhất huynh đệ vay tiền, một mượn chính là mười vạn, tiền chung quy là không cho mượn đi, kia gọi điện thoại người cũng không tìm thấy.

Gọi điện thoại vay tiền, rốt cuộc là kẻ lừa đảo, vẫn là Lý huyền, ai cũng không biết.

Nhưng này ý niệm, chung quy ở nhân tâm để sinh căn.

Có lẽ, Lý huyền còn sống.

Khả năng hẳn là thật sự đảo hên.

Oán khí, cũng liền càng lúc càng lớn.

“Này cầu ngày, rốt cuộc chết chỗ nào vậy!”

Vô số ban đêm, Lý an đều ở trần trọc, khi thì nghiêng răng nghiêng lợi, khi thì Lão lệ tung hoành.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Một trăm rương mỳ gói

Chuyện xưa nói xong.

Tư tư có chút cái hiểu cái không nhìn nhìn gia gia, lại nhìn nhìn ba ba.

Nàng là cái thực thông minh hài tử, từ hơi chút hiểu chuyện sau, cũng từ đại nhân trong miệng, lĩnh tinh vụn vặt nghe được một ít sự tình trước kia, nhưng vẫn là lần đầu tiên nghe được hoàn chỉnh bản chuyện xưa.

Tuy rằng, có chút chuyện xưa chi tiết, nàng vẫn là không có nghe hiểu, nhưng nàng có thể rõ ràng cảm giác được —— ba ba cùng gia gia đều có chút không vui.

Nàng đỏ đỏ miệng, nàng không nghĩ ba ba cùng gia gia không vui.

Hơn nữa, ba ba mới vừa về nhà đâu.

Đôi mắt chớp a chớp, nàng nỗ lực nghĩ biện pháp, muốn làm điểm cái gì.

Nghĩ tới!

Thở sâu, tư tư nắm chặt tiểu nắm tay, cấp chính mình cổ vũ, sau đó bắt đầu xướng lên.

“Ba so, ba so, người là đi nơi nào nha?”

“Nãi nãi rất nhớ người nha, gia gia rất nhớ người nha, mẹ mẹ rất nhớ người nha, tư tư cũng rất nhớ người nha.”

Ngay từ đầu, nàng xướng còn có chút khẩn trương, xướng quá vài câu sau, đó là đánh bạo, tiếp tục xướng lên.

“Ba so, ba so, người nhanh lên về nhà đi, tất cả mọi người đều ở nhà chờ người đâu nha.”

.

Hoàn toàn không có điều giai điệu, cực giản biểu đạt ca từ, như vậy ca, có lẽ không thể xưng là ca, chỉ là tiểu nữ hài nhi ở hồ nháo mà thôi.

Chỉ là, nàng một bên vỗ tay, một bên phe phẩy đầu nhỏ, một bên nỗ lực xướng ca, kia phó tướng đậu cười hai người biểu tình, đáng yêu tới cực điểm, đáng yêu. Làm người đau lòng.

Ai nha. Biên không nổi nữa.

Tam câu xướng xong, không từ, nhưng nhìn đến gia gia bên miệng liệt khai trắng non nhi, ba ba cười thành một đóa hoa, tư tư cũng có chút ngượng ngùng, ôm cái tiểu gò đầu, mím cười ngọt ngào lên.

“Hừ, các người không cho cười ta.”

“Nhân gia vẫn là lần đầu tiên xướng chính mình ca đâu.”

Nàng đem đầu nhỏ chôn ở gối đầu, sau đó ghé vào ba ba trên đùi, như là một đóa thẹn thùng cây mắc cỡ.

“Tư tư giỏi quá, xướng nhưng dễ nghe đâu.”

Gia gia rất phối hợp vỗ tay, trừng mắt nhìn Lý huyền liếc mắt một cái.

Lý huyền cũng là vỗ tay.

Lý huyền cảm giác có chút hơi hơi cảm thấy thẹn, bất quá..... Thực vinh hạnh nha —— này song đã từng đồ quá thân long, bóp chết quá phượng hoàng, một quyền đánh bạo trụ trời son tay, dùng để cấp nữ nhi ca vỗ tay.

“Cám ơn khách lệ.”

“Cám ơn duy trì.”

“Tiểu hoa hoa tặng cho các người.”

Tư tư bảo Đài Loan thực chính, thực mau từ cây mắc cỡ biến thành thái dương hoa, từ trên sô pha nhảy xuống, cấp hai người khom lưng trí tạ.

Trầm trọng không khí trở thành hư không.

.....

“Được rồi, không nói như vậy nhiều, người trong lòng hiểu rõ liền hảo.”

“Tiểu ái đi công tác, người cho nàng đánh cái điện thoại đi, các người hai vợ chồng sự tình, ta liền không trộn lẫn, hảo hảo hồng, muốn còn dám phạm hỗn, ta không tha cho người!”

Đã trải qua như vậy vừa ra sự, Lý an nhàn thoải mái nhưng mà ngăn, nói xong đứng dậy, nói: “Ta đi phòng bếp xào rau.”

Hắn nhìn về phía tư tư, cười tủm tỉm hòa ái hỏi: “Tư tư, người muốn ăn cái gì nha? Gia gia cho người làm.”

“Hảo nha, ta muốn ăn.....”

Tư tư thực vui vẻ nói, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn về phía Lý huyền, hỏi: “Ba ba, người muốn ăn cái gì nha?”

“Tư tư thích ăn cái gì, ba ba liền thích ăn cái gì.”

Lý huyền thực cơ trí trả lời nói.

Hắn đã tích cốc ba ngàn năm, ăn cái gì đều không sao cả.

“Không được.”

“Ba ba hôm nay ngày đầu tiên trở về.”

“Ba ba thích ăn cái gì, tư tư liền thích ăn cái gì.”

Tư tư ôm hắn cánh tay, có chút ngọt nị làm nũng nói.

Lý an có chút vô ngữ nhìn một màn này, này tiểu nha đầu, có ba ba liền đã quên gia gia, giả vờ tức giận nói: “Ta mới không cho hắn làm đâu, gia gia chỉ cấp tư tư làm.”

Tư tư giả trang cái mặt quý.

“Mới sẽ không đâu, ba ba là tư tư ba ba, gia gia là ba ba ba ba, ba ba yêu ta, gia gia ái ba ba, hi hi.”

Lời này, Lý an lập tức bị nháo đến có điểm mặt đỏ.

Đồng ngôn không cô kỵ a.

Nhìn đến gia gia có chút ngượng ngùng bộ dáng, tư tư chạy tới, lôi kéo hắn tay, ném tới ném đi.

“Gia gia, người cấp ba ba nấu com hảo sao? Ta cầu xin người.”

“Nếu không, người dạy tư tư nấu com?”

“Như vậy ta liền có thể chính mình cấp ba ba nấu com. Ta cũng sẽ cấp mụ mụ làm, cấp nãi nãi làm, cũng cấp gia gia làm.”

Tư tư tưởng tưởng, mở miệng nói.

Lý an.....

Lý huyền.....

Đứa nhỏ này, sợ không phải kẹo bông gòn làm đi, như thế nào như vậy ngọt đâu?

.....

.....

Gia gia nải nải ở phòng bếp nấu cơm, tư tư ghé vào Lý huyền trên đùi, nhìn phim hoạt hình, thường thường ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, ngọt ngào cười.

“Ba ba?”

“Ân? Làm sao vậy bảo bối?”

“Hi hi. Ta hảo vui vẻ nha.”

.....

“Ba ba?”

“Ân, làm sao vậy?”

“Hi hi, không có gì, ta chính là muốn gọi.”

.....

“Ba ba?”

“Ân?”

“Mộc a, ba ba người hảo soái nha, người so với bọn hần ba ba đều soái.”

.....

Một bên nhìn TV, tiểu tư huyền như là mới vừa được đến mới lạ món đồ chơi hài tử giống nhau, thường thường tới liêu một chút Lý huyền, đạo tâm đã hoàn toàn băng, một chút đều không dư thừa.

Bất quá hần có so đạo tâm càng quan trọng đồ vật.

Lý huyền chưa bao giờ cảm giác như thế thả lỏng quá, cái kia ba ngàn đại thế giới, tràn ngập tranh đấu cùng chém giết, cố nhiên có tình chương thiên hạ quyền mười bước giết một người cực hạn khoái cảm, nhưng lại nơi nào so được với nữ nhi nằm với đầu gối?

Đây là hạnh phúc đi.

Giờ phút này.

Lý huyền lặng yên nhớ tới thê tử, trong lòng có chút khó có thể miêu tả cảm xúc, quấy, quay cuồng, thật lâu khó có thể bình ổn.

Thê tử.....

Tân hôn cùng ngày, đại hỉ chi nhật, chính mình mất tích.

Nhạc phụ nhạc mẫu tạo áp lực, yêu cầu thê tử ly hôn phá thai khi, chính mình không ở, chính nàng khiêng hạ.

Thê tử mang thai đường thân thể khi, chính mình không ở, nàng một người gánh vác.

Thê tử sinh hài tử khi, chính mình cũng không ở, nàng một mình chịu đựng.

Thê tử mang hài tử lớn lên này 5 năm, chính mình còn không ở, nàng khiêng lên cái này gia.

.....

Tuy rằng, Lý huyền không có sinh quá hài tử, nhưng hẳn hoàn toàn có thể tưởng tượng, tại đây trong quá trình, thê tử ** cùng tinh thần thượng song trọng thông khổ.

Mà chính mình cái gì cũng chưa làm.

Chính mình, dữ dội may mắn?

Có như vậy một vị hiền thê lương mẫu.

Có như vậy một cái đáng yêu nữ nhi.

Còn hảo, đã trở lại.

Những cái đó khiếm khuyết, còn có thời gian, đều có thể bỏ thượng, còn có cả đời, dùng chính mình sở hữu, đi bảo hộ các nàng.

Lý huyền trong lòng yên lặng thê.

Bỗng nhiên nghĩ đến một việc, Lý huyền sờ sờ nữ nhi đầu, tóc thực nhu thuận, cười hỏi: “Tư tư, ba ba có thể hỏi ngươi một vấn đề sao?”

“Hảo nha.”

Tư tư ngẩng đầu lên, có chút nghi hoặc nhìn ba ba, đôi mắt sáng lấp lánh.

“Chính là bảo bối ngươi vừa rồi hỏi ta cái kia vấn đề nha, ở mụ mụ di động, ba ba gọi là gì nha?”

Lý hoang tưởng biết, thê tử cố tiểu ái, sẽ cho chính mình như thế nào nick name, hoặc là nói. Đánh giá?

Nàng thói quen, Lý huyền rất rõ ràng, di động thông tin lục, toàn bộ đều là các loại kỳ kỳ quái quái danh hiệu, tỷ như “Kinh thành viên nhỏ”, “Thiếu ba ngàn Lý ca”, “Đường Teddy hồ tỷ” linh tinh xưng hô.

Lý huyền chung quy là có chút chột dạ, vẫn là trước từ nữ nhi nơi này, tìm hiểu một chút tình báo ra tới.

A?

Nghe được ba ba nói, tư tư có chút then thùng cười, cười cười, cười càng thêm lớn tiếng lên.

“Bảo bối đừng cười nha, mau nói cho ba ba.”

Tư tư lại cười trong chốc lát, ngây thơ nói: “Hảo, ta đây nói cho ngươi nha, ngươi không được nói cho mụ mụ, là ta nói cho ngươi, hi hi.”

“Ân, ta cam đoan.”

“Không được, đến kéo câu.”

“Hảo hảo hảo, kéo câu, kéo câu thất cổ, một trăm năm không được biến, thay đổi chính là Trư Bát Giới. Đóng dấu!”

Kéo xong câu, tư tư bò đến Lý huyền trên người, ghé vào hán bên tai, nhẹ giọng cười nói: “Mụ mụ kêu ngươi —— một trăm rương mì gói.”

Ân?

Một trăm rương?

Mì gói!

Lý huyền ngây dại, bỗng nhiên, có chút đầu gối nhũn ra, trong đầu tia chớp hiện ra ba ngàn đại thế giới các loại luyện thể pháp môn.

“Nếu không, trước tu luyện một chút cửu chuyển kim thân quyết?”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Sét đánh

Gia gia nải nải ở phòng bếp bận việc gần một giờ, thơm ngào ngạt đồ ăn từng đạo bung lên bàn.

Tư tư thích nhất ăn cánh gà chiên Coca, khoai tây hầm thịt bò, hơ nũa lưỡn đạo việc nhà thức ăn chay, cà chua xào trứng gà, dấm lư cái trắng, còn có một chậu táo tía trứng hoa canh.

Chay mặn phối hợp, ăn cơm không mệt.

“Ba ba, ăn cơm lạ.”

“Ba ba lần đầu tiên ở nhà ăn cơm đâu!”

“Ba ba ta cho người thỉnh cơm.”

Tư tư cầm cơm sạn, thật cẩn thận từ nồi cơm điện hướng trong chén lộn cơm, nha, dùng sức có điểm lớn, khăn trải bàn thượng rơi xuống mấy hạt gạo, trộm nhìn thoáng qua ba cái đại nhân, không phát hiện, mau mau nhét lên tới, nhét vào chính mình miệng nhỏ.

Cũng không thể lãng phí, nải nải giáo chính mình bối quá kia đầu thơ cô đầu, ai ngờ đồ ăn trong mâm, viên viên toàn vắt vả.

Lý huyền từ ban công đi đến bàn ăn bên này, buông di động, vừa rồi hấn cấp thê từ cổ tiểu ái đánh cái điện thoại, biểu hiện tắt máy, trong lúc nhất thời trong lòng có chút nghỉ ngơi.

Nàng chưa từng có tắt máy thói quen.

Làm gì đi đâu?

“Cuối cùng một đạo đồ ăn tới lâu.”

Đúng lúc này, nải nải vương tú bung một đạo thịt kho tàu từ phòng bếp đi ra, gia gia đi theo nàng phía sau, cúi xuống tạp dề, trừng mắt nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Thịt kho tàu.

Tư tư còn nhỏ, dạ dày thực kiêu nộ, trong nhà cơ hồ không làm như vậy dầu mỡ đồ vật.

Lúc này Lý huyền thích nhất ăn, từ tiểu liền thích ăn.

Lý huyền rõ ràng nhớ rõ, khi còn nhỏ trong nhà nghèo, chính mình cao trung khi trọ ở trường, mỗi tuần hỏi một lần gia, trên bàn cơm vĩnh viễn đều có món này, có đôi khi một lần ăn không xong, ngày hôm sau phản giáo khi, còn muốn mang về, lại ăn một đón.

Nhớ tới này đó chuyện cũ, Lý huyền thở sâu, đứng dậy, đi đến Lý an trước mặt, mở ra cánh tay, dùng sức đem hấn ôm lấy.

“Ba, thực xin lỗi.”

Khả năng đây là Lý huyền từ tuổi dậy thì sau, lần đầu tiên chủ động ôm phụ thân đi.

Có lẽ, khả năng cũng là Lý huyền lần đầu tiên, ở phụ thân trước mặt nói mềm lời nói.

Từ trước cái này trong nhà, cảm tình biểu đạt, luôn là quá hàm súc, cũng quá thâm trầm chút, kỳ thật. Cho tới bây giờ cũng là.

Lý an thân thể tức khắc cứng lại rồi, có chút chân tay luống cuống bộ dáng, phụ thân uy nghiêm, đột nhiên không biết nên như thế nào bày.

Tư tư dùng sức vỗ tay nhỏ, vỗ tay hò hét nói: “Ba ba, gia gia cũng muốn ôm ấp hôn hít nâng lên cao sao?”

.....

Ăn cơm!

“Tư tư, ăn cánh gà.”

Nải nải cấp tư tư gấp cái cánh gà, tư tư đảo mắt liền kẹp đến ba ba trong chén —— “Ba ba, ăn cánh gà.”

“Chính hấn sẽ kẹp!”

Nãi nãi giống như có chút sinh khí.

Tư tư hì hì cười, “Ta còn không có cấp ba ba kẹp quá cánh gà đâu.”

Nói, tay nhỏ có chút vụng về cầm chiếc đũa, lại cấp nãi nãi cùng gia gia phân biệt gấp một cái cánh gà, cuối cùng gấp một cái đến chính mình trong chén.

Nãi nãi lặng lẽ lau đem đôi mắt, có chút oán trách, lại có chút kiều ngạo nói: “Nhà người khác đều là toàn gia nhưng dùng sức sùng hài tử, nhà chúng ta nhưng trái ngược, nữ nhi nhưng dùng sức sùng ba ba.”

Lý huyền mặt già đỏ lên.

Cúi đầu yên lặng ăn cánh gà, ân, có “Nữ nhi thân thù kẹp” buff thêm thành cánh gà, ăn lên so gan rộng tùy phượng còn muốn mỹ vị.

Tư tư như là phát hiện tân đại lục giống nhau, rất là ngạc nhiên hô: “Nha, ba ba thẹn thùng, ba ba thẹn thùng! Mặt đều đỏ đâu!”

Một bữa cơm ăn hoà thuận vui vẻ.

.....

.....

Cơm nước xong, Lý huyền lại cấp thê tử cổ tiểu ái đánh cái điện thoại, vẫn là tắt máy, đi đến phòng bếp, hỏi một câu.

“Mẹ, tiểu ái hiện tại làm cái gì công tác?”

“Làm..... Minh tinh, minh tinh người đại diện? Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm.”

Minh tinh người đại diện?

Lý huyền hơi hơi ngạc nhiên.

Thê tử cổ tiểu ái nhân sinh lý lịch, cũng coi như là tương đương phong phú.

Nàng sinh ra với Việt tinh Phật Sơn một cái võ thuật thế gia, không phải thực nổi danh cái loại này, đương nhiên cùng vịnh xuân điệp hỏi gì đó càng vô pháp so, chỉ là bọn hắn kia truyền thống võ quán xác thật tương đối nhiều.

Nàng đại học học tâm lý học, bởi vì đáng người cao gầy, sau lại lại đương quá một trận người mẫu, bởi vì cái kia vòng luẩn quẩn quá rối loạn, lại chạy tới làm quảng cáo, quảng cáo làm một đoạn thời gian, lại cảm giác nì, cả nước nơi nơi du sơn ngoạn thủy, cấp tạp chí đưa bản thảo.

Chính mình cùng nàng..... Chính là ở lữ hành trên đường nhận thức.

Nói ngắn lại, chính là một câu, thế giới như vậy đại, nàng muốn đi xem.

Hiện tại lại đi làm minh tinh người đại diện?

Cái nào minh tinh?

Lý huyền nhện không được hỏi ra thanh tới.

Vương tú nói: “Không biết a, nói là có bảo mật điều lệ, nhân gia không được lộ ra.”

Dùng một chút, vương tú thờ dài, đem Lý huyền kéo đến phòng bếp tận cùng bên trong trừ vật gian, có chút nhỏ giọng nói: “Nhi tử nha, cái này gia có thể chống đỡ đến bây giờ, thật là ít nhiều tiểu ái, ta và người ba đều về hưu, một tháng tiền hưu thêm lên, cũng liền như vậy điểm tiền, còn chưa đủ cấp tư tư hoa đâu. Tiểu ái hiện tại mỗi tháng cấp trong nhà hai vạn đồng tiền, chính là đi công tác có điểm nhiều, có đôi khi vội lên, hơn phân nửa tháng đều không thấy được người.”

“Người là nam nhân, hiện tại người đã trở lại, nhưng đến cùng nàng thương lượng thương lượng, đi xem một chút làm điểm gì, cái này gia người là trụ cột, tiểu ái cũng nên nghỉ ngơi nghỉ ngơi, lại nói, tư tư tổng thấy không mẹ, cũng không gọi chuyện này nhi.”

“Đúng rồi, người mấy năm nay ở bên ngoài làm cái gì, tích cóp hạ tiền sao?”

Có chút lời nói, không dễ làm hài tử cùng lão nhân mặt nói, vương tú chỉ có thể lặng lẽ cùng Lý huyền nhắc mãi một chút.

Kỳ thật nàng cũng đã nhìn ra.

Mấy năm nay, nhi tử ở bên ngoài, hỗn hản là không tốt lắm.

Về nhà, liền điều yên liền rượu cũng chưa mang, quần áo cũng dơ hề hề, kiểu dáng rất kỳ quái, hình như là đảo quốc bên kia phong cách.

Lý huyền trầm mặc xuống dưới.

Tổng không thể nói, chính mình đi tu tiên đi?

Hắn gật gù đầu, “Hành, ta đã biết. Yên tâm đi mẹ, lòng ta hiểu rõ.”

Tiền?

Lý huyền đã lâu không lo lắng quá vấn đề này.

Trở về về sau, liền càng không lo lắng, bất quá, hiện tại tạm thời có điểm phiền toái.

Chính mình có trữ vật không gian, bên trong đủ loại bảo vật, cơ hồ toàn bộ đều là ba ngàn đại thế giới đựng đầu đồ vật, tùy tiện tung ra đi một kiện, đều có thể làm người đoạt đầu rơi máu chảy.

Ở trên địa cầu, đương nhiên cũng là.

Một chút có thể chặt đứt Chomolungma lưỡng nghi thần kiếm?

Có thể làm sinh tử người được bạch cốt sinh sôi tạo hóa hoàn?

Có thể tục mệnh.....

.....

Chuyện này, còn phải cẩn thận suy xét một chút.

Thất phu vô tội, hoài bích có tội.

Từ ba ngàn đại thế giới ra tới Lý huyền, nhất hiểu không quá đạo lý này.

Chính mình vài thứ kia, vạn nhất khiến cho quốc gia chú ý, kia đã có thể không phải vô cùng đơn giản đương tiêu bạch thủ bị cắt miếng đơn giản như vậy.

Tuy rằng lấy chính mình tu vi, cũng không lo lắng đương tiêu bạch thủ bị cắt miếng, một người nhất kiếm, đều có thể đem địa cầu diệt, nhưng..... Chính mình cũng làm không ra như vậy sự.

Huống chi, cha mẹ, thê tử, tư tư, đều sinh hoạt ở chỗ này, tổng không thể mang theo bọn họ cùng đi ba ngàn đại thế giới đi?

Ai?

Lý huyền trong đầu hiện ra một cái hình ảnh, tư tư cười ở một đầu chiều cao trăm trượng thần long trên lưng, tổng muốn so cái gì tàu lượn siêu tốc thuyền hải tặc đều hảo chơi đi?

Giống như cũng rất không tồi.

Tưởng xa.

Lý huyền phục hồi tinh thần lại, phát hiện mẹ lặng lẽ sờ sờ tắc lại đây một trương thẻ ngân hàng.

“Đây là mẹ trước kia trộm tiền, vốn dĩ nghĩ người kết hôn khi cho người, liền phát sinh kia đương sự, hiện tại, người cảm, người vừa trở về, dùng tiền địa phương không ít. Mật mã là người sinh nhật.”

Nói xong, nàng đó là đi ra ngoài.

Chật chội, có chút tối tăm trữ vật gian, Lý huyền sờ sờ cái mũi, nhắm mắt lại, toàn thân cảm giác có chút tê dại.

Đại khái là tuyệt tình diệt tính lâu lắm, nhân tâm đều bị đóng băng, hiện tại bị người một nhà ngành sinh sinh oa ở trong ngực che, che băng dung tuyết hóa, xuân phong ấm áp.

Chính là..... Có điểm ngứa.

.....

Buổi tối.

Tư tư nằm ở chính mình tiểu trên giường, tiểu hùng thất sủng, bị ném ở một bên, trong lòng ngực ôm, là ba ba cánh tay.

“Ba ba, tư tư tưởng cùng ngời cùng nhau ngủ.”

“Tư tư còn không có ôm ba ba ngủ quá giấc đâu.”

Tiểu cô nương ủy khuất ba ba nói, có chút buồn ngủ trong ánh mắt, tất cả đều là mong mỏi cùng mong đợi.

Lý huyền noi nào có thể cự tuyệt như vậy ánh mắt, “Hảo, chờ ba ba đi tắm rửa một cái, đổi cái áo ngủ.”

“Ân. Kia ba ba ngời mau đi, ta trong ô chần chờ ngời, ta cho ngời ấm nóng hằm hập.”

Lý huyền cười cười, đứng dậy, đang chuẩn bị ra cửa, bên ngoài không trung, vang lên một trận sấm rền thanh, ngay sau đó chính là một đạo tia chớp.

Ca!

Như là thiên vỡ ra thanh âm, bầu trời đêm đều bị chiếu sáng lên.

Tháng sáu thiên, muốn hạ mưa to.

“Ba ba, ba ba, ta sợ, sét đánh.”

“Ba ba. Ba ba ngời đừng đi.”

Tư tư run run một chút, khuôn mặt nhỏ tức khắc dọa một mảnh tuyết trắng, nước mắt đều mau rớt ra tới.

Nàng sợ nhất sét đánh.

Nhìn đến nữ nhi là chẳng khóc bộ dáng, Lý huyền trong lòng lệ khí dồn sinh, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái thiên, trong mắt phảng phất hiện ra nhật nguyệt sao trời.

Ông trời, ba ba cho ngời mặt có phải hay không?

Dám sét đánh làm ta sợ nữ nhi?

“Tư tư không sợ, không sợ a, xem ba ba cho ngời biến cái ma thuật, một chút liền đem này lời biến không có.” Lý huyền một cái cánh tay ôm nữ nhi, một khác điều cánh tay nhẹ nhàng vỗ nàng an ủi nói.

Nằm ở ba ba ấm áp trong ngực, tư tư có một ít cảm giác an toàn, ni non nói: “Thật vậy chẳng? Ba ba không được gạt ta.”

“Thật sự.”

“Ba ba còn có thể dùng lời điện viết tự cùng vẽ tranh đâu. Không tin, ngời xem.”

Ngoài cửa sổ.

Lý huyền nhìn thoáng qua.

Trên bầu trời kia lời điện, lặng yên sinh ra biến hóa, mệnh mông mà khủng bố lực lượng, như là bị chu thiên chi lực chặt chẽ không chế, biến thành dụ ngoạn bút mực, có văn tự hiện lên với bầu trời đêm.

“Tư tư tiểu bằng hữu, ngời hảo nha, ta là ba ba.”

Kìa rõ ràng văn tự, tư tư đều ngây dại, miệng nhỏ trương đại, đôi mắt manh manh, hoàn toàn không thể tin được.

Văn tự chậm rãi biến mất, chân trời lại hiện ra tranh vẽ.

Lời điện như bút pháp, miêu tả ra một cái thái dương, điện quang uốn lượn, lại họa ra một mảnh thanh thanh mặt cỏ, sau đó một người nam nhân chậm rãi thành hình, tiếp theo lại là một nữ nhân, trung gian một cái trát sừng dê biện đáng yêu tiểu cô nương.

Tư tư một chút kêu ra tiếng tới.

“Đây là ta họa!”

“Ta họa!”

Nàng đôi mắt sáng lấp lánh, đôi tay gắt gao ôm ba ba, lại khẩn trương lại kích động lại hưng phấn bộ dáng.

Thật là ba ba làm sao?

Ba ba sao lại có thể lợi hại như vậy?

“Ba ba, ta là đang nằm mơ sao?” Nàng nhẹ giọng nỉ non nói.

Lý huyền búng búng nàng cái mũi nhỏ, ôn nhu tới cực điểm thanh âm, “Đương nhiên không phải lạ, tiểu đồ ngọc, này tính cái gì nha, chờ ngươi ngủ no rồi, ba ba mang ngươi đi mây trắng bên trong phi, có thể đầy đất lẫn lộn, còn có thể đem đám mây trở thành đất dẻo cao su miết đâu.”

“Thật vậy chẳng?”

“Oa, ba ba.”

Hiện tại ở tiểu cô nương trong mắt, ba ba nhưng lợi hại đâu, so Tôn Ngộ Không đều phải lợi hại.

“Thật sự.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Thần tiên

Hành lang, có tiếng bước chân vang lên, một lát sau, phòng môn bị nhẹ nhàng gõ vang.

Nãi nãi xuất hiện ở ngoài cửa, nhắc nhở nói: “Đừng đùa quá muộn, 10 giờ phía trước, tư tư buồn ngủ.”

Lý huyền gật đầu.

“Nãi nãi, yên tâm đi, tư tư thực ngoan, ba ba cũng thực ngoan, nãi nãi ngủ ngon.” Tư tư ngọt ngào nói.

“Ài, tư tư cũng ngủ ngon.”

Nãi nãi đóng lại phòng môn.

Tư tư nghiêng lỗ tai, nghe xong trong chốc lát, nghe được bên ngoài cửa phòng mở thanh âm, xác định nãi nãi đã về phòng, sau đó mới chớp mắt to, tò mò nhìn Lý huyền.

Vừa rồi dùng lời điện vẽ tranh sự tình, đối với một cái năm tuổi tiểu nữ hài nhi tới nói, thật sự quá hảo chơi quá mức nghiêm, vô hạn kích phát rồi tư tư lòng hiếu kỳ.

Đúng rồi, ba ba còn nói, còn có thể thượng đám mây mặt trên chơi đâu, giống như. Giống như thực hảo ngoạn bộ đáng.

Chính là. Giống như có điểm không thích hợp nhi đâu.

Tư tư không thể nói không đúng chỗ nào, rốt cuộc nàng còn không có trưởng thành vì chính thống nhất xã hội chủ nghĩa người nổi nghiệp, nhưng chính là cảm thấy có điểm quái quái.

Dùng lời điện vẽ tranh, ở đám mây thượng chơi, này đó là thần tiên mới có thể làm được đi?

Ba ba là thần tiên sao?

“Ba ba?”

Nàng thử kêu một tiếng.

“Ân? Như thế nào lạ?”

Tư tư cào cào đầu, có chút nghi hoặc, lại có chút nhút nhát sợ sệt hỏi: “Ba ba là thần tiên sao?”

Nhìn đến nàng dáng vẻ này, Lý huyền trong lòng như là qua điện giống nhau, tê tê đại đại, trong đầu lặng yên hiện ra, rất nhiều phù đầy bụi đã lâu hình ảnh.

Đó là chính mình khi còn nhỏ bộ dáng.

Lúc ấy gia trụ nông thôn, mỗi phường mừng một mười lăm đều sẽ thấp hương, cầu nguyện các lộ thần tiên phù hộ.

Giếng nước bên muốn thiêu một nén hương, bên trong có long, tiểu hải tử cũng không dám bái ở bên cạnh xem, càng không được hướng giếng đi tiểu, bằng không mông đều cho người đập nát.

Kho lúa cùng chuồng heo là dựa gần, bên cạnh đều phải từng người thiêu một nén hương, cầu nguyện ngũ cốc được mùa, lục súc thịnh vượng.

Còn có cổng lớn, bên trái là Tần thúc bảo, bên phải Uất Trì cung, lớn lên một cái so một cái xấu, trấn ở nơi đó, yêu ma quỷ quái không dám tới cửa.

Thích nhất chính là Táo vương gia, mỗi năm tháng chạp hai mươi ba bắt đầu cúng ông táo, dính bạch chỉ ma tô đường, hoặc là đi khắp hang cùng ngõ hẻm leng keng đường, dán lại Táo vương gia miệng, không cho hắn trời cao cáo trong nhà trạng. Chờ cúng ông táo qua đi, những cái đó đường, liền thành thơ ấu hạnh phúc nhất hương vị.

Lý huyền rõ ràng nhớ rõ, chính mình cũng từng hướng ba ba hỏi qua vấn đề này.

“Ba ba, bầu trời thật sự có thần tiên sao?”

“Vô nghĩa! Người không hảo hảo niệm thư, thần tiên liền không bảo vệ nhà chúng ta! Làm bài tập đi!”

.....

.....

Năm tháng lưu chuyển.

Mà huyết mạch không ngừng.

Này đó ý niệm ở Lý huyền trong đầu xoay một lần, hắn cúi đầu nhìn nữ nhi đáng yêu khuôn mặt nhỏ, sáng lấp lánh đôi mắt, cười tủm tỉm nói: “Đúng rồi, ba ba là thần tiên nha.”

“Oa, ba ba thật là thần tiên a.”

Tư tư rất là sùng bái nói, nhà trẻ có cái khác tiểu bằng hữu ba ba, có rất nhiều cảnh sát, có rất nhiều nhà khoa học, có rất nhiều bác sĩ, đều làm tư tư có chút sùng bái.

Nhưng hiện tại..... Vẫn là chính mình ba ba lợi hại nhất.

Là thần tiên nội!

Các bạn nhỏ khẳng định đều phải hâm mộ đã chết!

“Bất quá, hừ, không được nói cho người khác a, đây là ba ba cùng tư tư chỉ gian tiểu bí mật, chỉ có chúng ta hai người biết.”

Nghe được ba ba nói, tư tư gà con mổ thóc gật đầu.

“Ân, tư tư biết lap. Đây là ta cùng ba ba bí mật.”

“Chính là..... Cũng không nói cho mụ mụ sao?”

Lý hoang tưởng tượng, nói: “Mụ mụ..... Chúng ta cũng trước không cần nói cho nàng, cho nàng một kinh hi. Được không?”

Tu một thân tiên thuật, Lý huyền chưa từng có như vậy có thành tựu cảm quá, đặc biệt là ở nữ nhi trước mặt khoe khoang thời điểm, quả thực hạnh phúc cảm bạo lều.

Bất quá, đối với cha mẹ cùng thê tử bên kia, Lý huyền vẫn là có điểm lo lắng, lo lắng bọn họ trong lúc nhất thời vô pháp tiếp thu.

.....

Đêm đã khuya.

Tư tư đã ngủ rồi, tựa hồ là làm cái gì mộng đẹp, trong lúc ngủ mơ còn mang theo mỉm cười ngọt ngào.

Lý huyền cho nàng cái hảo chăn, chính mình ăn mặc một bộ trước kia áo ngủ, nằm ở mềm xốp gối đầu thượng, trong lòng tràn đầy một loại thật lớn thỏa

mẫn cảm.

Loại này hạnh phúc, không có đương quá cha người, là hoàn toàn vô pháp thể hội.

Lấy Lý huyền hiện tại tu vi, đã là hoàn toàn không cần ngủ, an tĩnh đêm khuya, hẩn lẳng lẳng nhìn nữ nhi ngủ say bộ dáng, không biết qua đi bao lâu.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Lý huyền thần niệm, giống như vô ảnh vô hình phong, lẳng yên xẹt qua nữ nhi trên người mỗi một tắc làn da.

Tạo hóa tẩy tủy.

Ở ba ngàn đại thế giới, linh khí đầy đủ tới cực điểm, mặc dù là bốn năm tuổi hải tử, ước chừng cũng có thể có trăm cân chỉ lực, cùng này so sánh, trên địa cầu hải tử, có thể nói là tương đương gây yếu.

Lý huyền tự nhiên phải vì nữ nhi thân thể suy nghĩ, tựa như câu kia cơ hồ là sở hữu hải tử khi còn nhỏ ác mộng kinh điển quảng cáo từ nói —— đừng cho hải tử thua ở trên vạch xuất phát!

Tư tư vạch xuất phát, không ngừng là trên địa cầu sở hữu hải tử, cũng có ba ngàn đại thế giới cùng tuổi hải tử.

Ai làm nàng cha là Tiên Đế đâu.

Huống chi, tương lai còn muốn mang nữ nhi đi đám mây thượng chơi đâu, tuy rằng Lý huyền có thể hoàn mỹ bảo hộ nàng, nhưng nàng muốn học sẽ ngư không phi hành, chẳng phải là càng mỹ?

Hải tử, tổng muốn lớn lên.

Giờ phút này.

Lý huyền thật cẩn thận khống chế được, vô cùng mềm mại linh khí, như là nước chảy ở nữ nhi trong cơ thể đạo qua một vòng, nhuận vật tế vô thanh tẩy bỏ thân thể của nàng.

Trong lúc ngủ mơ, tư tư phát ra thoải mái hừ hừ thanh.

Linh khí xoay một cái chu thiên sau, Lý huyền thu công.

Nữ nhi thân thể còn thực kiều nộn, vì cam đoan trăm phần trăm an toàn, vẫn là muốn tuần tự tiệm tiến, một chút một chút tới.

Tiếp theo, Lý huyền thần niệm lại bay đến cha mẹ phòng, trong lúc ngủ mơ, lẳng yên cải thiện bọn họ thân thể tổ chất.

Cha mẹ thân thể còn hành, nhưng không thể tránh khỏi già cỗi, tiền gia thủ đoạn, tự nhiên là có thể kéo dài tuổi thọ.

Làm xong này đó, Lý huyền ở chính mình trữ vật trong không gian tìm kiếm.

Tạo hóa tẩy tủy, tốt nhất là phối hợp một ít dược liệu.

“Hóa viêm chu quả? Không được, dược hiệu quá mãnh, mặc kệ là nữ nhi, vẫn là cha mẹ, căn bản không chịu nổi.”

“Ngũ Long thảo? Dược hiệu ôn hòa, có thể suy xét, trú nhan hiệu quả lực cường, khả năng sẽ làm cho cha mẹ một đêm gian đầu bạc biến hắc, quá thấy được.”

“Cây phật thủ hoa? Không được, đều không được.”

Lý huyền ở trữ vật không gian trung phiên nửa ngày, cũng không tìm được thích hợp.

Rất cuộc, hẩn phía trước tu luyện chính là chiến đấu chi đạo, dược cũng trên cơ bản đều là hổ lang chi dược, căn bản không thích hợp ở trên địa cầu sử dụng, mạo muội sử dụng, chỉ biết khởi đến phản hiệu quả.

“Ân?”

“Thảo mộc phương, cái này phương thuốc không tồi, đặc biệt là bên trong này một mặt thủ ô, dùng quả thực tinh diệu, đại hợp quân thần tá sử chi đạo, dược lực cũng ôn hòa, chính là nó!”

Lại phiên trong chốc lát, đem toàn bộ trữ vật không gian phiên cái để hướng lên trời, Lý huyền vẫn là không có tìm được thích hợp dược liệu, bất quá nhưng thật ra có kinh hi ngoài ý muốn, tìm được một cái phương thuốc.

Mơ hồ nhớ tới, đây là chính mình ở ba ngàn đại thế giới tru sát tà thần khí, ngẫu nhiên được đến một cái phương thuốc.

Tà thần dựa vào hấp thu người thường tín ngưỡng chỉ lực tu hành, vì lung lạc nhân tâm, sẽ ban cho đan dược, này phương thuốc, chính là chuyên môn nhằm vào người thường thể chất, vừa vắn tốt.

Phương thuốc được liệu, cũng đều thực thường thấy, tổng cộng bảy vị được, trên địa cầu đều có.

Liền như vậy quyết định.

Ngày mai đi mua thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Béo hổ

Sáng sớm.

Tối hôm qua hạ quá một hồi mưa nhỏ, sáng sớm không khí có vẻ phá lệ tươi mát, tươi đẹp dương quang chiếu vào bức màn thượng, đem toàn bộ phòng ánh sáng.

Một cái tốt đẹp chủ nhật.

Tư tư thật dài lông mi run rẩy hai hạ, mở to mắt, có điểm nhỏ nhỏ rời giường khí, tâm tình rầu rĩ, nhưng nhìn đến bên cạnh ba ba, trong lúc nhất thời lại vui vẻ lên.

Ba ba còn ở ngủ đâu.

Trong lòng bỗng nhiên toát ra cái hảo ngoạn ý niệm, tư tư thật cẩn thận xúc lên chăn, nhẹ nhàng thò lại gần, ở ba ba trên mặt hôn một cái.

Thân xong liền chạy, thật vui vẻ!

“Nha!”

Bị bắt được!

Đột nhiên, Lý huyền một chút mở to mắt, trên mặt tràn đầy sùng nịch tươi cười, “Hảo nha, trộm hôn ta, không được, ta muốn thân trở về.”

Sao sao sao.....

Trong phòng tràn ngập ấm áp vui sướng hơi thở.

Ở trên giường nị trong chốc lát, tư tư rời giường mặc quần áo nửa mặt, Lý huyền cũng là từ phòng đi ra, nghĩ nghĩ, lại lần nữa cấp thê từ cổ tiểu ái đánh cái điện thoại.

Như cũ là tắt máy.

Lý huyền trong lòng nghi hoặc càng ngày càng cường liệt, nàng rốt cuộc đang làm gì?

Bình tĩnh mà xem xét, Lý huyền không nghĩ đi hoài nghi thê tử, nhưng trong đầu liền nhin không được đi như vậy tưởng, rốt cuộc, chuyện này xác thật thực khác thường.

“Gia gia nãi nãi, sớm nha.”

Tư tư đã tẩy hảo mặt, ăn mặc một đôi màu vàng tiểu váy lê, lẹp xẹp lẹp xẹp triều phòng khách chạy tới, cùng gia gia nãi nãi chào hỏi, sau đó đó là triều Lý huyền chạy tới.

“Ba ba, ta tẩy hương hương.”

“Ân, thật ngoan.”

Lên tiếng, Lý huyền áp xuống đáy lòng nghi hoặc, khẽ thở dài một cái, đem cái này ý niệm đề ở đáy lòng.

Lui một vạm bước giảng đạo lý, chính mình có cái gì tư cách, đi hoài nghi thế từ?

Mặc dù.....

Mặc dù.....

Tính, không nghĩ.

.....

Bữa sáng thực phong phú, mềm mại kim hoàng gạo kê cháo, uống xong đi dạ dày ấm áp, nhà mình chưng bánh bao, cải trắng nắm hương nhân cùng thịt heo rau cần nhân, trăm điểm dấm cùng ớt cay, một ngum cần đi xuống hương khí bốn phía, hơn nửa một đĩa nhà mình yếm củ cải điều, vì toan vì cay, tươi mát ngon miệng.

Ăn qua bữa sáng, tức khắc có loại nguyên khí tràn đầy cảm giác.

“Hôm nay chủ nhật, người mang tư tư đi ra ngoài chơi đi, đi dạo phố, mua mấy bộ quần áo, đứng rồi, hài tử cặp sách thoát tuyến, người nhớ rõ mua một cái trở về. Giữa trưa về nhà ăn cơm đi, bên ngoài đồ vật dầu muối trọng, tư tư ăn sợ tiêu chảy.”

Nãi nãi lái nhai nói.

Lý huyền gật gật đầu, quay đầu nhìn về phía nữ nhi, cười tùm tùm hỏi: “Bảo bối, người muốn đi chơi chỗ nào nha?”

“Ba ba đi đâu, tư tư liền đi đâu.”

Tư tư rất là ngoan ngoãn nói.

Nàng từ trước đến nay là cái thực ngoan hài tử, từ tiểu liền ngoan.

Khi còn nhỏ buổi tối ngủ khi không khóc không nháo, nên ngủ là ngủ, cũng không phi quần lấy muốn kể chuyện xưa.

Thượng nhà trẻ khi, khác tiểu bằng hữu đều khóc, nàng liền không khóc, còn sẽ an ủi cái khác tiểu bằng hữu.

Có thứ nhìn đến TV thượng cái kia tiểu nam hài nhi cấp mụ mụ rửa chân công ích quảng cáo, mụ mụ ở nhà thời điểm, luôn thích cấp mụ mụ rửa chân.

Cùng loại sự tình, nhiều đêm không xuể, cũng không biết lừa gia gia nãi nãi cùng mụ mụ nhiều ít nước mắt.

.....

Một thân thuần trắng sắc tiểu váy, trát cái đuôi ngựa biện, tư tư nắm ba ba bàn tay to ra cửa, vốn dĩ Lý huyền là muốn ôm nàng, nhưng tiểu cô nương không muốn, đại khái là trưởng thành, ra cửa còn bị ôm có điểm thẹn thùng.

Hoa viên tiểu khu cấp bậc xem như tương đối cao, tiểu khu bên trong xanh hoá thực hảo, có phiến hoa viên nhỏ, trung gian còn có cái loại nhỏ bể bơi, dùng lan can cao cao vây quanh.

Vừa đến chủ nhật, trong tiểu khu có vẻ rất là náo nhiệt.

Mấy cái tiểu nam hài nhi ở trên cỏ đá cầu, bên cạnh có mấy chi tiểu cầu ở vui vẻ, Teddy bác mỹ linh tinh loại nhỏ khuyến, phun đầu lưới truy cầu, cũng có hình thể đại kim mao nhị cấp linh tinh, tinh lực tràn đầy kéo dây thường lưu chủ nhân.

“Ba ba, ba ba, ta cũng muốn một cái cầu cầu.”

Tư tư nhìn không chớp mắt nhìn hoa viên nhỏ bên kia, ngập nước trong ánh mắt tràn đầy mong mỏi.

Rất thích chơi tiểu cầu cầu nha.

Gia gia nãi nãi không cho chơi, mụ mụ cũng không cho, nói tiểu cầu cầu sẽ ở trong nhà kéo xú xú, di..... Tiểu cầu cầu như vậy đáng yêu, vì cái gì kéo như vậy xú?

Nhưng..... Vẫn là tưởng dưỡng.

“Hào a, không thành vấn đề, dưỡng.”

Lý huyền không chút do dự đồng ý xuống dưới.

Dưỡng cái cầu tính cái gì?

Nếu không phải đến suy xét tiểu khu không bỏ xuống được, tưởng chừng cái gì dường cái gì?

Lý huyền tới hôm qua mới vừa xem xét quá trữ vật không gian, phương diện này chính là còn có vài cái cao đẳng sinh vật trứng, trứng rồng đều có.

Ba ba chính là Tiên Đế!

“Kia..... Mụ mụ nếu là không đồng ý làm sao bây giờ?” Tư tư có chút hơi sợ hãi.

Lý huyền sờ sờ nàng đầu, cười nói: “Yên tâm đi, chuyện này, bao ở ba ba trên người.”

“Ba ba hảo bồng!”

Tư tư tức khắc vui vẻ vỗ tay, nghiêng đầu nghĩ nghĩ, còn nói thêm: “Bất quá, mụ mụ nói tiểu cầu cầu kéo thực xú đâu.....”

“Không quan hệ, ta tới sạ.”

Lý huyền đảm nhiệm nhiều việc.

“Gia!”

“Ba ba ta yêu ngươi, thân thân.”

Tư tư vui vẻ cùng cái gì dường như.

Có như vậy trong nháy mắt, Lý huyền bừng tỉnh gian phước hồi tỉnh thần lại, chính mình giống như bị cái này đáng yêu tiểu nhân nhi kịch bản?

Này ôn nhu bấy rập.

Bất quá lòng tràn đầy vui mừng là chuyện như thế nào?

Lý huyền cảm thấy chính mình muốn hoàn toàn biến thành cái nữ nhi nô.

“Ủy, tư tư!”

Một cái nam hài nhi thanh âm đột nhiên vang lên, giọng rất lớn, trung khí mười phần bộ dáng.

Cách đó không xa, một cái bụ bẫm nam hài nhi, trong tay nắm điều cao lớn uy mãnh Husky, chính nhanh chóng triều bên này chạy tới.

“Ba ba!”

Tư tư tức khắc có chút khản trương cảm giác, ôm lấy Lý huyền chân, Lý huyền duỗi tay một sao, đó là đem nàng ôm lên.

Bị ba ba ôm vào trong ngực, tư tư một chút đều không sợ, nhẹ nhàng ghé vào Lý huyền bên tai nói: “Ba ba, hấn khi dễ ta. Tướng quân nhưng hung, lần trước còn liếm ta, hừ, đều là béo hồ chỉ huy.”

Nghe được lời này, Lý huyền ánh mắt đột nhiên lạnh lùng.

Chung quanh không khí, đều phảng phát giảm xuống vài độ.

Béo hồ bước nhanh triều bên này đi tới, trong tay gắt gao nắm này kêu tướng quân nhị cấp, la lớn: “Tư tư, đây là ai nha? Mẹ ngươi cho ngươi tìm cái sau ba sao?”

Nghe được lời này, Lý huyền thiếu chút nữa bị khí cười.

Này hùng hài tử, đủ độc miệng a.

Quả thực là không biết sống chết!

Tư tư có chút sinh khí, lại có chút sốt ruột hô: “Ngươi nói vậy!”

“Đây là ta ba ba, mới không phải sau ba đâu! Hừ!”

“Ta ba ba.....”

Tư huyền vốn dĩ tưởng nói ta ba ba là thần tiên, nghĩ đến cùng ba ba ước định, sửa lời nói: “Ta ba ba rất lợi hại, ngươi về sau đừng nghĩ khi dễ ta.”

“Ta mới không có khi dễ ngươi đâu, ta chính là tưởng cùng ngươi chơi, ngươi đều bắt hòa ta chơi, ngươi vì cái gì bắt hòa ta chơi nha?”

Béo hỏ rất là khí thế nói.

Lý huyền nhìn hấn một cái, ánh mắt như cũ lạnh như băng, nói thật, này nếu là ở ba ngàn đại thế giới, đừng nói là béo hỏ, nhà bọn họ một hộ khẩu bốn đều đến không có.

Bất quá chung quy là suy xét đến ở hải tử trước mặt vẫn là không cần như vậy bạo lực hảo, Lý huyền mặt mày hớn hỏ, chỉ là duỗi tay sờ sờ béo hỏ đầu.

“Tiểu bằng hữu, thích cầu sao?”

“Đương nhiên thích, tướng quân nhưng lợi hại đâu, tổng có thể truy người tè ra quần.” Béo oai vũ phong lâm lâm nói.

Lý huyền nga một tiếng.

Ngươi hấn sao còn trả lời rất bá đạo!

Động thái di hồn **!

Nháy mắt Lý huyền liền đem béo hỏ cùng nhị cấp linh thịt chia lia, rót mỗi người.

“Ô ô ô ô.....”

Béo hỏ mở miệng nói, lại làm người căn bản nghe không rõ ràng lắm nói nói cái gì.

“Gâu gâu gâu gâu!”

Nhị cấp dùng sức kêu lên, kêu rất là nồn nóng, nhưng vọng lại thanh âm đều là gâu gâu gâu.

Người cầu ngây ngốc phân không rõ ràng lắm.

“Uy, ta như thế nào..... Gâu gâu gâu!”

“Gâu gâu gâu..... Ô ô ô ô...”

Một người một cầu lại kêu.

Lý huyền này di hồn **, cũng không phải là giống nhau di hồn **, mà là trải qua cải tạo, truyền tự ba ngàn đại thế giới thuần thú Thiên Tôn thần kỹ.

Từ giờ trở đi, béo hỏ cùng nhị cấp, đã là nhị vị nhất thể, hơn nữa linh thịt ở vào tùy cơ cất trạng thái.

Nói cách khác ——

Khả năng này một giây, béo hỏ trong cơ thể, vẫn là linh hồn của chính mình, giây tiếp theo, khả năng liền biến thành nhị cấp.

Hào hảo hưởng thụ đi!

Phàm nhân!

Tuy rằng đôi một cái tiểu hải tử xuống tay có thất Tiên Đế thân phận, nhưng Lý huyền nhưng quân không được nhiều như vậy, dù sao chính mình đạo tâm đã phá, không sao cả.

Ai làm ngươi khi dễ nữ nhi của ta!

Chính là như vậy bệnh vực người mình!

Không phục, làm ngươi ba cũng đi tu tiên a!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vấn đề

Béo hổ ở khóc.

Gâu gâu gâu khóc.

Phi đồ đồ trên mặt, nước mắt ngăn không được rơi xuống, muốn lên tiếng kêu to, vọng lại cầu tiếng kêu, lại làm hấn càng thêm sợ hãi.

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Tướng quân cũng ở khóc.

Nhị cấp chưa từng có thể hội quá loại cảm giác này, giống như chính mình trong chốc lát biến thành tiểu chủ nhân, trong chốc lát lại biến trở về đi chính mình, đã là hoàn toàn ở vào xoắn ốc mộng bức trạng thái, quả thực muốn hoài nghi cầu sinh.

“Làm sao vậy bảo bối nhi, ai nha ta đại tôn tử ai, đừng khóc, đừng khóc a.....”

Cách đó không xa, một cái thiên bụng to đầu trục lão hấn, vội vã triều bên này chạy tới, đại khái là béo hổ gia gia.

“Gia gia, gâu gâu gâu.....”

Béo hổ nói như thế nói.

Gia gia ngây dại, này tình huống như thế nào?

“Ta..... Gâu gâu gâu!”

“Gia gia, ta, gâu gâu gâu.....”

Vì thế béo hổ khóc lớn hơn nữa thanh.

Hấn gia gia trong lúc nhất thời cũng là có điểm sốt ruột, không khỏi nhìn về phía Lý huyền, nhìn đến tư tư, mở miệng hỏi: “Tư tư? Ngươi là tư tư ba? Này, nhà ta Hồ Tử đây là sao?”

Lý huyền lắc đầu.

“Ta cũng không biết.”

“Khả năng tiểu hài tử nghịch ngợm đi, thích học cầu kêu, bắt quá không thể tổng học, học học liền sửa bắt quá tới.”

Béo hổ gia gia sùng sốt một chút, nhưng thật ra nhớ tới, béo hổ xác thật thích học tướng quân kêu, còn một lòng một dạ muốn nghiên cứu cầu cầu là làm sao nói chuyện, cái gì âm tiết đại biểu có ý tứ gì.

“Kia..... Hiện tại nhưng sao chính a?” Béo hổ gia gia có chút hoảng sợ.

Lý huyền nhân nhạ nói: “Tiểu hài tử sao, chính là da, đánh một đồn thì tốt rồi.”

“Ngài nhưng đến giáo dục hảo, ta cùng ngươi nói, ta khi còn nhỏ liền có cái bằng hữu, trong thôn có cái nói lắp, ta kia bằng hữu lão thích học người ta nói lời nói, cuối cùng đem chính mình cũng học nói lắp.”

Lý huyền ném xuống hiểu ý một kích.

“Đánh?”

Béo hổ gia gia có chút do dự, này như thế nào đánh, này bảo bối đại tôn tử, trong nhà duy nhất một cây độc đinh, ai cũng luyện tiếc đánh, liền câu lời nói nặng cũng chưa nói qua.

“Như thế nào? Không hạ thủ được? Thuốc đắng dã tật lợi cho bệnh, có bệnh phải trị. Ngươi muốn không hạ thủ được, ta giúp ngươi đánh, cam đoan chữa khỏi.”

Lý huyền tiếp tục nói.

Hùng hài tử loại này sinh vật, đối với cái khác gia trưởng tới nói, có thể là cái vô giải nan đề, mặc dù làm cái gì chuyện xấu, có trẻ vị thành niên bảo hộ pháp kim thân phù hộ, cũng sẽ không đã chịu trừng phạt.

Liền pháp luật đều trị không được!

Nhưng đối với Lý huyền tới nói, hoàn toàn không là vấn đề.

“Kia..... Vẫn là tính, cảm ơn a, ta trở về cùng hấn ba mẹ thương lượng một chút.”

Béo hỏ gia gia vẫn là không nhẫn hạ tâm, triều Lý huyền nói câu tạ, có chút hồ nghi nhìn hấn một cái, vội vàng lãnh béo hỏ rời đi.

Hấn không phải không có hoài nghi, là Lý huyền khi dễ nhà mình tôn tử.

Nhưng làm người học câu kêu loại sự tình này, ai có thể làm được?

Trừ phi sẽ tà thuật.

“Nhớ kỹ a, nhất định phải đánh, không thể đánh đầu, đứt móng, lại đau, cũng sẽ không bị thương hài tử, cho hấn lưu cái khắc sâu ấn tượng, lần sau liền sẽ không.”

Lý huyền cuối cùng hảo tâm nhắc nhở một câu, sau đó ôm tư tư rời đi.

Sự phát thân đi, ấn sâu công cùng danh.

.....

.....

“Ba ba, là người làm sao?”

Vẫn luôn đi ra tiểu khu, tư tư mới có chút khẩn trương nhìn Lý huyền, ghé vào hấn bên tai nhẹ giọng nói, như là làm chuyện xấu lo lắng bị phát hiện giống nhau.

“Đúng rồi, ai làm hấn khi dễ tư tư?”

Lý huyền đương nhiên nói.

“Ba ba bỗng không bỗng, tới, thân một chút.”

Tư tư tưởng tượng, nhẹ nhàng ở Lý huyền trên mặt mỗ một chút, một lát sau, có chút tội nghiệp nói: “Ba ba, về sau tư tư không nghe lời, người có thể hay không cũng cho ta học câu câu kêu a?”

“Đương nhiên sẽ không. Tư tư bảo bối nhất ngoan, ba ba nơi nào bỏ được?”

Lý huyền xoa xoa nàng mềm xóp đầu tóc, rất là ôn nhu nói.

Loại này ôn nhu tư thái, Lý huyền còn không phải thực thói quen, rốt cuộc năm ngàn năm lục đục với nhau cùng tranh đấu chém giết, hấn tâm sớm đã kiên cố, sắc bén như kiếm.

Bất quá hấn ở nỗ lực thói quen.

Nữ nhi chính là một mặt thanh thuần, nhuận vật tể vô thanh chảy vào nội tâm, mềm mại Lý huyền.

Tư tư tưởng tượng, lại có chút cẩn thận hỏi: “Kia, béo hỏ có thể hay không vẫn luôn biến thành như vậy a?”

“Hấn..... Hấn là man chán ghét, chính là, chính là.....”

Tư tư chính là nửa ngày, cũng không biết nên như thế nào giải thích, tiểu hài tử từ ngữ lượng rốt cuộc còn hữu hạn, vô pháp hoàn chỉnh biểu đạt ra bản thân ý tứ, nhưng tâm lý cùng gương sáng dường như, có rõ ràng thiện ác thị phi xem.

Tư tư cảm thấy, ba ba có chút khi dễ qua đầu.

Lý huyền cười nhìn nàng một cái, tư tư là cái thiện lương hài tử, có viên thủy tinh sạch sẽ trong suốt tâm, bị khi dễ sẽ ủy khuất, cũng thật khi dễ trở về, lại có chút không đành lòng.

Đại đạo tranh phong, đại đạo vô tình, vật cạnh thiên trạch, người thích ứng được thì sống sót.

Nhân chi sơ, tính bản thiện.

Lý huyền trong đầu hiện ra này đó ý niệm.

Đại nhân thế giới, cùng hài tử thế giới, vốn là là hai cái hoàn toàn bất đồng thế giới.

Người càng ngày càng lớn lên, những cái đồ nguyên bản như vàng trân quý phẩm chất, tựa hồ cũng dần dần tùy theo mà đi, mỗi người đều ở nỗ lực, phấn đấu, theo đuổi càng tốt đẹp sinh hoạt, vì phòng ở, vì xe, liều mạng hướng về phía trước bò.

Tuổi ở tầng trưởng, có được xã hội tài nguyên cũng càng ngày càng nhiều, nhưng trên mặt nhiều ra một vài bức mặt nạ, khoảng cách vui sướng cũng tựa hồ càng ngày càng xa xôi.

Sinh hoạt giống như là một trò chơi.

Phàm là gia nhập trận này trò chơi người, đều sẽ bất tri bất giác trung bị nó thay đổi, dựa theo nó giả thiết quy tắc trò chơi chơi đi xuống, lại quên mất chính mình nguyên bản mục đích địa ở nơi nào.

Hắn cùng ta cùng giới tốt nghiệp, vì sao năm nào tân hai mươi vạn, ta cũng chỉ có thể mười vạn?

Hắn lớn lên sao xấu, bằng gì lão bà như vậy đẹp, còn không phải là có cái hào cha sao?

Chớ khinh thiếu niên nghèo, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, thảo mẹ người!

.....

Vấn đề này, Lý huyền càng đi thâm tưởng, càng cảm thấy tư vị vô cùng, khả năng hắn hiện tại tới rồi cái này tu vi, cũng có cái này cảnh giới.

Tu hành tới rồi cuối cùng, cũng vốn là tu tâm a.

Lấy Lý huyền trước mắt tu vi, nếu tưởng, hắn có thể trở thành trên địa cầu nhất giàu có người, thậm chí cũng có thể trở thành nhất có quyền thế người, nhưng kia thì thế nào đâu?

Ở ba ngàn đại thế giới, hắn vốn dĩ cũng đã đạt thành quả như vậy thành tựu.

Vì thế, một cái càng thêm nan giải vấn đề bày ở trước mặt hắn.

Muốn đem tư tư bồi dưỡng thành một cái cái dạng gì người?

Thế giới nhà giàu số một nữ nhi?

Nguyên thủ nữ nhi?

Vẫn là trên địa cầu lại một cái người tu hành?

Lý huyền có loại như đi trên băng mỏng cảm giác.

Khả năng mỗi cái cha mẹ đều sẽ từng có như vậy suy xét, nhưng lại tưởng không rõ ràng lắm, vì thế làm hài tử đi học các loại huấn luyện ban, cũng mặc kệ có thích hay không.

Tóm lại, chính là không thể làm hài tử thua ở trên vạch xuất phát.

Này, cũng là cùng người khác so.

Chính là, vì cái gì muốn cùng người khác so đâu?

.....

“Ba ba, ba ba, người suy nghĩ cái gì nha?”

Lý huyền đã tại chỗ đứng một hồi lâu, tư tư có chút sốt ruột ở bên tai hắn hỏi.

Phục hồi tinh thần lại, Lý huyền mở miệng nói: “Tư tư a, về sau mỗi năm người sinh nhật thời điểm, ba ba đều hỏi người một vấn đề hảo sao?”

Àn?

Tư tư có chút nghi hoặc ngẩng đầu, mắt to chớp chớp.

“Ba ba, sinh nhật không phải nên ăn bánh kem sao? Vì cái gì muốn hỏi một chút đề.”

Lý huyền cười cười, nói: “Bánh kem muốn ăn, bất quá, ba ba cũng muốn hỏi người một vấn đề.”

“Hảo nha, cái gì vấn đề.”

Tư tư có chút tò mò hỏi, cảm giác ba ba có chút quái quái, cũng không biết muốn hỏi cái gì.

“Ba ba sẽ hỏi, tư tư..... Tưởng trở thành một cái cái dạng gì người đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tự tin

Lý huyền thu hồi béo hỏ trên người di hồn **, không có nguyên nhân khác, chính là cùng nữ nhi đi dạo phố khi, tâm tình thực hảo, đồng thời cũng vì cấp nữ nhi cái công đạo.

Nha đầu này, cùng nàng mẹ giống nhau, chính là thiện lương.

Lý huyền rõ ràng nhớ rõ, chính mình cùng thê tử cố tiểu ái, còn ở lẫn nhau liêu giai đoạn thời điểm, đã từng từng có một đoạn lược hiện văn nghệ đối thoại, hoặc là nói là lời âu yếm.

Lý huyền nói —— ta cảm thấy trên thế giới nhất động lòng người lời âu yếm chính là câu kia —— khi ta hướng toàn bộ thế giới khai chiến khi, người là của ta tình kỳ, cố tiểu ái, người chính là ta tình kỳ.

Cố tiểu ái suy nghĩ một hồi lâu, phát tới tin tức nói —— ta không nghĩ người đối toàn bộ khai chiến, nếu toàn thế giới cùng người là địch, ta đây sẽ bảo hộ người.

Lúc ấy liền đem Lý huyền liêu năm mê lục đạo.

.....

.....

Cùng tư tư ở thái dương bách hóa mua cái tân cập sách, Disney chính bản, tiểu cô nương thực vui vẻ, không chỉ là bởi vì tân cập sách, còn có đây là cùng ba ba lần đầu tiên đi dạo phố.

Cùng gia gia nãi nãi đi dạo phố thời điểm, thật cũng không phải không vui, chỉ là không như vậy vui vẻ, chỉ là đi dạo phố mà thôi.

Nhưng cùng ba ba đi dạo phố, kia đã có thể không giống nhau, nhưng hảo chơi.

Ba ba sẽ đem chính mình đặt ở hân trên cổ, giống như là kỵ đại mã như vậy, cao cao, có thể thấy mọi người đỉnh đầu.

Ba ba còn sẽ ca hát, một đường đều hừ ca, cũng không biết là cái gì, dù sao chính là dễ nghe.

Còn có cái xinh đẹp tỷ tỷ, nga không, là a di, đi lên chủ động cùng ba ba nói chuyện đâu, hừ, ba ba là mụ mụ, cũng là tư tư, ai cũng không được đoạt, tư tư không thích nàng.

Lý huyền mang theo tư tư đi dạo một vòng, cho nàng mua sách mới bao, còn mua mấy thân quần áo mới, Lý huyền chính mình trong lòng cũng là cảm giác thành tựu tràn đầy.

“Ba ba, ta muốn chơi cái kia.”

Đột nhiên, tư tư rất là kinh hi kêu lên.

Oa oa cơ.

Oa oa cơ nhưng hảo chơi đâu, phía trước cùng gia gia nãi nãi mụ mụ tới đi dạo phố thời điểm đều chơi đùa, chính là một cái oa oa cũng chưa vót đến, quả sinh khí.

Ba ba lợi hại như vậy, nhất định có thể.

“Không thành vấn đề.”

Lý huyền thay đổi tiền xu, mang theo tư tư đứng ở oa oa cơ trước.

“Ba ba, ta muốn cái này thỏ con, còn có cái này, tiểu lão thử.”

“Này không phải tiểu lão thử, là sóc con, tới, xem ba ba.”

Lý huyền tự tin tràn đầy nói, ném một cái tiền xu đi vào, làm bộ thật cẩn thận thao tác oa oa cơ, thần niệm đột nhiên tản mát ra đi, giống như một tầng vô ảnh vô hình cái chắn, đem cái kia thỏ con rồi lấy lên.

Nhìn đến cái kia thỏ con rồi, một chút một chút bị bắt được xuất khẩu, tư tư thực khẩn trương bắt lấy Lý huyền quản, đôi mắt chớp cũng không nháy mắt nhìn.

Ra tới!

“Oa!”

“Ba ba thật là lợi hại!”

“Ta còn muốn, còn muốn!”

Ôm chặt lấy thỏ con, tư tư rất là vui vẻ làm nũng nói.

Lý huyền cũng là bị cảm nhiễm, ngày này trên mặt tươi cười liền không đoạn quá.

“Hảo, không thành vấn đề.”

Bảo chế đúng cách, lại một cái.

“Còn muốn sao?”

“Muốn!”

Cái thứ ba.

Đệ tứ.

.....

Lý huyền liên tiếp bắt bảy cái rồi, bên cạnh mấy cái tiểu hài tử đều xem ngây người, liền chính mình oa oa đều không rảnh lo bắt, đều là hâm mộ nhìn bên này.

Tư tư nhìn bọn họ liếc mắt một cái, có chút khẩn trương ôm chặt trên tay rồi, ôm tràn đầy, đều không bỏ xuống được đâu.

“Ba ba, ta từ bỏ, từ bỏ.”

“Chúng ta về nhà đi.”

Bên cạnh một cái tiểu hài tử tức khắc kêu ra tiếng tới, “Thúc thúc, người có thể giúp chúng ta cũng trao một cái sao?”

Lý huyền nhìn hấn một cái, lý cũng chưa để ý đến hấn, bẻ lên tư tư liền đi.

“Thúc thúc, thúc thúc, người đừng đi nha.”

“Thúc thúc, người liền giúp ta trao một cái sao.....”

“Thúc thúc, người nữ nhi hảo đáng yêu nha, người cũng hảo soái nha, người liền giúp ta trao một cái sao..... Cầu xin người.”

Mấy cái tiểu hài tử theo đuôi không bỏ, cầu ôm đùi.

“Ba ba, người giúp bọn hấn trao một cái đi.”

Tư tư tưởng tượng, vẫn là nhẹ giọng nói.

Nữ nhi ra lệnh, tự nhiên là trăm phần trăm phục tùng, Lý huyền dừng lại bước chân, buông tư tư, sau đó nửa ngồi xổm, nhìn về phía trong đó một tiểu nam hài nhi.

“Tiểu bằng hữu, ta xem người cốt cách ngạc nhiên, là vạn trung vô nhất trao oa oa thể chất, ta đây liền truyền thụ người nhất chiêu trao oa oa cơ thần công, đây là ta độc môn tuyệt học, xem trọng, ta chỉ biểu thị một lần.”

Nghe được lời này, mấy cái tiểu hài tử đều là kinh ngạc đến ngây người, lại là sùng bái, lại là khẩn trương nhìn Lý huyền.

Lý huyền đứng ở oa oa cơ trước, thở sâu, nhét vào đi một cái tiền xu, nỗ lực khống chế được kim loại móng vuốt, bắt được một cái rồi, chậm rãi hướng lên trên kéo.

Nha!

Ngã xuống.

Thấy như vậy một màn, tiểu hài tử đều tròn tròn mắt.

“Không được, ta môn thần công này, một ngày chỉ có thể dùng bảy lần, nhiều liền không linh.”

“Bất quá, nhớ kỹ ta vừa rồi tư thế sao, dựa theo cái kia tư thế luyện tập, ngươi cũng có thể làm được, ta lại dạy ngươi vài câu tâm pháp, dồn khí đan điền, thần và ý hợp lại, eo mã hợp nhất, cánh tay đi long xà.....”

Lý huyền nghiêm trang nói.

Giống như rất lợi hại bộ dáng.

Mấy cái tiểu bằng hữu đều dụng tâm nhớ kỹ khẩu quyết, trong đó có cái lớn một chút hài tử hét lên: “Ngươi..... Ngươi gạt người, nào có cái gì khẩu quyết? Ta ba ba nói TV thượng võ công đều là gạt người.”

Lý huyền nhìn hấn một cái, cũng không giải thích, bẻ lên tư tư.

“Tới, bảo bối nhi, cho bọn hấn biểu thị một lần.”

Tư tư ánh mắt có chút nghi hoặc, đem đầu chôn ở Lý huyền trong lòng ngực, có chút ngượng ngùng nhỏ giọng nói: “Ba ba, khẩu quyết ta không nhớ rõ đâu, ta sẽ không nha.”

“Không có việc gì, tin tưởng chính mình, ngươi có thể.”

Lý huyền triều nàng chớp chớp mắt, cổ vũ cổ vũ nói.

Ở ba ba cổ vũ hạ, tư tư rút cuộc lấy hết can đảm, bắt đầu chính mình nhân sinh lần đầu tiên trào oa oa, mắt to nghiêm túc nhìn bên trong bắt tay, hai chỉ tay nhỏ nỗ lực thao túng điều côn, rất là đáng vẽ khẩn trương.

Cái khác tiểu bằng hữu, cũng đều là nhìn không chớp mắt nhìn.

Oa!

Bắt được!

Chậm rãi hướng lên trên kéo.

Một chút.

Một chút.

Thành công!

Đem cái kia búp bê vải bài trừ tới, Lý huyền thu hồi thần niệm, cười tủm tỉm sờ sờ nàng đầu, “Bảo bối nhi giỏi quá!”

“Oa! Thật sự bắt được!”

“Gia!”

Tư tư lấy ra đứa bé này, tuy rằng không phải chính mình thích nhất thỏ con, chỉ là một cái tiểu hùng, nhưng đây chính là chính mình thân thủ trào đầu.

Nghĩ nghĩ, nàng đem trong lòng ngực một cái khác búp bê vải, đưa cho cái kia tiểu nam hài nhi.

“Ca ca, cái này tặng cho ngươi.”

Nói chuyện thời điểm, tư tư có điểm mặt đỏ, nàng vốn là cái có chút thẹn thùng tính tình, đại khái là vừa mới tại như vậy nhiều tiểu bằng hữu trước mặt trào oa oa thành công, trong lòng mới nhiều chút tự tin.

Nhìn đến tư tư cách làm, Lý huyền cũng là vừa lòng.

Không uống công chính mình một mảnh khổ tâm.

Hài từ lòng tự tin, chính là tại đây từng giọt từng giọt trung, rèn luyện ra tới.

.....

Cách đó không xa.

Một người tuổi trẻ mạo nữ ước chừng hai mươi tới tuổi nữ nhân, vẫn luôn nhìn bên này, rất có thú vị bộ dáng.

Nhìn trong chốc lát, nàng triều bên này đi tới.

“Tur tur.”

Nàng mở miệng kêu lên.

Nghe được có người kêu tên của mình, tur tur ngấm nhìn chung quanh liếc mắt một cái, nhìn đến nữ nhân này, tức khắc có chút kinh hi kêu lên: “Mạn mạn lão sư!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Thảm mạn

Tur tur đi học ở ly hoa viên tiểu khu không xa xuân phong nhà trẻ, Thảm mạn chính là các nàng cái này ban ba gã lão sư chi nhất.

Đối với tur tur cái này tiểu nữ hài, Thảm mạn vẫn là thực thích, ngoan ngoãn, hiểu chuyện, âm lòng, cơ hồ không như thế nào làm lão sư thao quá tâm.

Thảm mạn cũng biết một ít tur tur sự tình trong nhà, tựa hồ là từ tiểu không có ba ba, mẹ mẹ còn thường xuyên đi công tác, rất nhiều lần nhà trẻ triệu khai thân tử khóa, đều là gia gia nãi nãi đi.

Tiểu đáng thương nhi.....

Này cũng làm nàng đối tur tur nhiều một phần chiếu cố tâm tư.

Hôm nay cuối tuần, Thảm mạn ra tới đi dạo phố, không nghĩ tới ở chỗ này đụng phải tur tur, còn có nàng ba ba, nhưng thật ra..... Có điểm tiểu soái đầu.

Chẳng lẽ là sau ba?

Bất quá nhìn qua, cha con hai quan hệ giống như rất không tồi.

Xuất phát từ một cái lão sư đối học sinh quan tâm, Thảm mạn cảm thấy chính mình hay là nên hiểu biết một chút.

Bên này.

Tur tur lôi kéo Lý huyền tay, bước nhanh triều mạn mạn lão sư đi đến, trong tay ôm búp bê vải rút một cái, cũng hồn nhiên chưa giác.

“Ba ba, là mạn mạn lão sư.”

“Mạn mạn lão sư nhưng hảo, sẽ ca hát, sẽ khiêu vũ, còn sẽ làm dâu tây bánh kem cho chúng ta ăn.”

“Mạn mạn lão sư hảo.”

Tur tur rất có lễ phép chào hỏi.

Lý huyền nhân nhạ nhìn cái này nữ lão sư, rất xinh đẹp, một thân thuần trắng sắc vận động phục, sau đầu trát cái đuôi ngựa biện, cũng cơ hồ không có hoá trang, tản hiện thanh xuân sức sống hơi thở.

“Lão sư hảo.”

Sờ sờ cái mũi, Lý huyền hơi hơi có chút không thích ứng kêu lên.

Đối với lão sư cái này chức nghiệp, Lý huyền là có bóng ma, nguyên nhân chỉ nhất là lão mẹ chính là lão sư, từ tiểu ân cần dạy bảo, khó chịu, nguyên nhân chỉ thứ hai là cái kia cao trung nữ chủ nhiệm lớp, lợi thể thả bạo lực, lại ái ham món lợi nhỏ tiện nghi, mỗi lần thi cử thứ tự lạc hậu, đều sẽ kêu cha mẹ đi nhà nàng, tặng lễ.

“Ta là Thẩm mạn, tư tư giáo viên mầm non, ngài là tư tư gia trưởng?”

Thẩm mạn cười hỏi, nàng cười rộ lên rất đẹp, hai cái nho nhỏ má lúm đồng tiền, cùng với một viên sắc nhọn răng nanh, cả khuôn mặt đều tươi đẹp vài phần.

Tươi cười là tốt nhất trang dung.

“Là ta ba ba!”

Tư tư đoạt đáp, phía trước ba ba vẫn luôn không ở, hiện tại ba ba đã trở lại, nàng hận không thể hướng toàn thể giới tuyên bố, chính mình có ba ba.

“Lão sư, ta ba ba nhưng lợi hại, vừa mới bắt vài cái búp bê vải, ta đưa một cái cho ngài được không?”

Tư tư rất đặc ý khoe khoang nói.

Nói, đó là đem mấy cái búp bê vải đều bày ở Thẩm mạn trước mặt, làm chính nàng chọn lựa.

“Thật vậy chăng?”

“Tư tư thật tốt.”

Thẩm mạn do dự một chút, vẫn là chọn lựa một cái, chính nàng là làm ấu sư, rất rõ ràng hài tử tâm tính, cho ngài lễ vật, là đem ngài trở thành bằng hữu, không tiếp thu, ngược lại sẽ làm nàng thương tâm.

Nhìn đến mạn mạn lão sư chọn đi chính mình mới vừa thân thủ trao cái kia, tư tư sững sốt một chút, bỗng nhiên có chút luyến tiếc cảm giác, nhưng lời nói đều nói ra đi, lại ngưng ngưng thu hồi tới, cũng ngưng ngưng nói, lão sư ngài đổi một cái đi.

“Cái kia..... Thẩm lão sư, muốn hay không chính mình cũng tới bắt một cái? Cái này là tư tư vừa rồi thân thủ trao, này đó đều là ta trao.”

Lý huyền lực chú ý toàn bộ đều ở nữ nhi trên người, tự nhiên là nhìn ra nàng tiểu tâm tư, lập tức liền mở miệng nói.

Nghe được lời này, Thẩm mạn cũng là hơi hơi sững sốt một chút, thực mau phục hồi tinh thần lại, không khỏi nhìn tư tư liếc mắt một cái, tiểu cô nương xác thật có điểm lưu luyến lại ngưng ngưng bộ dáng.

Tiểu hài tử sao, cái gì đều bày ở trên mặt.

Nàng nhìn không được lại nhìn về phía Lý huyền, này nam nhân, nhưng thật ra còn rất cẩn thận, cũng còn mạn có thể nói.

“Hảo a, kia lão sư cũng trao một cái.”

“Chờ lão sư trao một cái, liền đưa cho tư tư được không?”

“Chúng ta hai cái là bạn tốt, trao đổi lễ vật.”

Thẩm mạn ngồi xổm xuống thân đi, sờ sờ tư tư đầu, rất là ôn hòa nói.

“Àn.”

Tư tư lúc này mới vui vẻ gật gật đầu, một bàn tay lôi kéo ba ba, một bàn tay lôi kéo mạn mạn lão sư, nhảy nhót triều oa oa cơ đi đến.

“Ngưng ngưng, còn không có hỏi tên của ngài đâu? Tư tư ba?”

“Ta kêu Lý huyền.”

Lý huyền?

Thẩm mạn ngần ngại, trong lúc nhất thời nào bỏ ra rất nhiều hình ảnh, tư tư đại danh kêu Lý tư huyền, nàng là biết đến, tư huyền ba ba, kêu Lý huyền, a..... Nghĩ vậy chút, nàng mở miệng nói: “Ngài thái thái nhất định thực ái ngài.”

Lý huyền cười cười.

“Ta cũng thực ái nàng, còn có tư tư.”

Thắm mạn có chút cảm động.

Nàng thực hiểu biết nam nhân, nam nhân rất ít đem ái treo ở ngoài miệng, nhưng phàm là có thể nói ra tới, vậy nhất định là ái tới rồi nào đó trình độ, muốn cho toàn thể giới đều biết.

Nghĩ đến đây, nàng trong lòng lặng yên sinh ra một chút mặc danh bực bội, Đại Chu mặt, vốn dĩ vui vui vẻ vẻ đi dạo phố, chính mình chủ động thẩu đi lên, ăn một ngum câu lương, vẫn là rút tỉ, ngọt nị dính nha.

Chán ghét!

Nhân sinh nơi nào không ngược cầu!

Vì thế nàng trầm mặc xuống dưới.

Ba người tới rồi oa oa cơ trước mặt.

“Thắm lão sư, người tới.”

Lý huyền đầu cái tiền xu, tiếp đón Thắm mạn lại đây, lại lần nữa vận dụng thần niệm, một lát sau, đó là giúp nàng bắt một cái đi lên.

“Oa!”

“Bắt được!”

Thắm mạn cũng là có chút vui vẻ.

Chung quy là nữ hài tử, mặc kệ bao lớn tuổi nữ nhân, luôn có viên thiếu nữ tâm, oa oa cơ loại đồ vật này, trào ra tới kia trong nháy mắt cảm giác thành tựu, vẫn là tương đương chi mãnh liệt.

Nàng trước kia cũng không phải không có chơi đùa trào oa oa cơ, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa bắt được quá, này cũng vẫn là nhân sinh lần đầu tiên thành công chinh phục oa oa cơ.

“Tư tư, cái này búp bê vải, lão sư tặng cho người.”

“Không đúng, hiện tại lão sư không phải lão sư, chúng ta là bằng hữu, bạn tốt.”

“Chúc ta hảo bằng hữu tư tư, giống cái này thoán thiên hầu giống nhau, càng dài càng cao, càng dài càng xinh đẹp.”

Thắm mạn cười khanh khách nói.

.....

Oa oa cơ bên cạnh là rạp chiếu phim

Giờ phút này, có cái thân hình cao lớn gầy ốm nam nhân, đang đứng ở rạp chiếu phim cửa, nhìn không chớp mắt nhìn bên này.

Hắn mới vừa nhìn đến, Thắm mạn nắm một cái tiểu nữ hài nhi, bên kia là một người nam nhân, đi chơi oa oa cơ, giống như người một nhà, thực ám áp bộ dáng.

Vì thế hắn nắm tay gắt gao nắm chặt lên.

Khẽ cắn môi, luôn mãi do dự, hắn vẫn là không nhin xuống triều bên này đi tới.

Tình yêu làm người hèn mọn, cũng làm người xúc động.

Đến gần, hắn miễn cưỡng bài trừ cái tươi cười, làm bộ một bộ thực tự nhiên bộ dáng, chào hỏi nói: “Mạn mạn, nguyên lai người ở chỗ này a.”

Nghe được có người kêu chính mình, Thắm mạn quay đầu nhìn lại, nhìn thấy người tới, sắc mặt tức khắc một bạch, có chút mất tự nhiên bộ dáng.

Đây là nhà trẻ giáo y, kêu lương Lạc, chính mình người theo đuổi trung thành tín nhất một cái, cũng là để cho người có điểm sợ hãi một cái.

Nói thật, lương Lạc điều kiện cũng không tính kém, trong nhà có phòng có xe, người cũng lớn lên cao cao đại đại, ít nhất nhìn qua rất có cảm giác an toàn, công tác cũng có thể, nhà trẻ giáo y, cùng chính mình ở cùng cái đơn vị.

Thắm mạn rất nhiều lần cũng nghĩ tới, nếu là chính mình thật sự cùng lương Lạc ở bên nhau, có lẽ khả năng sẽ thực hạnh phúc.

Rốt cuộc hấn như vậy ái chính mình.

Nhưng, có một số việc, giống như là ngạnh ở trong lòng thứ, trí mạng thứ.

Kia sợ hãi chính nơi phát ra cùng này.

Phía trước, chính mình còn có một cái khác người theo đuổi, cũng coi như là cá nhân phẩm cùng tài hoa đều không tới nam nhân, bị lương Lạc tìm người hung hăng giáo huấn một đốn, hung hăng giáo huấn ý tứ là —— bị đánh gãy một chân.

Tuy rằng lương Lạc trước sau không có thừa nhận quá chuyện này, nhưng Thắm mạn biết, nhất định là hấn làm.

Hơn nữa, lương Lạc còn đã làm mất khác một sự kiện —— hấn đã từng dùng kỹ thuật thủ đoạn, theo dõi chính mình đi động.

Nếu không phải sau lại Thắm mạn đi động hồng rồi, vừa lúc đi tu, còn căn bản phát hiện không được.

Này hai việc sau, Thắm mạn trên cơ bản liền đem hấn hai phiếu phủ quyết.

Bất quá, si tình lương Lạc, vẫn là trước sau không chịu từ bỏ, tặng hoa, đưa com, đưa các loại diễn xuất phiếu cùng điện ảnh phiếu, đương nhiên Thắm mạn trước sau cũng chưa tiếp thu quá, chỉ là xem ở đồng sự mặt mũi thượng, lễ phép mà khách khí xa cách.

Hôm nay sáng sớm, lương Lạc cấp chính mình gọi điện thoại, nói mời cùng nhau xem điện ảnh, Thắm mạn cự tuyệt, không nghĩ tới, ở chỗ này lại đụng phải hấn.

Hấn theo dõi chính mình?

Thắm mạn trong đầu hiện ra cái này ý niệm, cái loại này làm nhân tâm tình tối tăm, thậm chí toàn thân mạo nổi da gà cảm giác, lại tới nữa.

Hấn tuyệt đối làm được ra chuyện như vậy.

Nếu không, toàn bộ nội thành như vậy đại, lại nơi nào sẽ cùng hấn, vừa lúc ở cái này địa phương đụng tới?

“Lương Lạc, cái này là tư tư, ta lớp học học sinh, cái này là tư tư ba ba, ta vừa rồi vừa lúc gặp phải bọn họ, liền đơn giản hàn huyên hai câu.”

Thắm mạn trước tiên nói một câu, có điểm giải thích ý tứ.

Nàng đảo không phải chột dạ, này vốn dĩ cũng không có gì vừa ý hư, nàng chỉ là rất rõ ràng lương Lạc người này tính cách, không nghĩ cấp tư tư cùng Lý huyền mang đến phiền toái.

Lương Lạc gật gật đầu, ngượng ngùng cười.

“Ta biết. Biết.”

Hấn còn ngồi xổm xuống đậu đậu tư tư, cười nói: “Tư tư, kêu thúc thúc.”

“Lương thúc thúc hảo.”

Tư tư có chút khản trương kêu một tiếng, chợt đó là tránh ở ba ba phía sau, nàng có chút sợ hãi cái này thúc thúc, chính là nói không ra sợ hãi.

“Kia..... Tư tư, người cùng người ba ba đi trước chơi đi, cuối tuần vui sướng, chúng ta ngày mai thấy.”

Thắm mạn từ biệt.

Thắm mạn muốn cho hai người đi trước.

Rốt cuộc, chính mình cùng lương Lạc sự tình, chỉ là chính mình sự tình, vẫn là đừng cho nhà trẻ học sinh cùng gia trưởng biết cho thỏa đáng.

Tuy rằng nàng bốn có thể nương Lý huyền, tới ngăn cản một đợt lương Lạc, nhưng nàng hoàn toàn không có cái này tâm tư.

Thắm mạn thực không thích cho người khác thêm phiền toái, kia không phải nàng phong cách.

Lý huyền gật gật đầu, nhàn nhạt nói: “Tái kiến.”

Sau đó bẻ lên tư tư, đi nhanh triều nơi xa đi đến.

“Mạn mạn lão sư tái kiến!”

Xem ra tới, Thẩm mạn tựa hồ có điểm phiền người nam nhân này, bất quá, nếu nàng đều nói như vậy, vậy không có việc gì, Lý huyền cũng không phải xen vào việc người khác người.

“Từ từ.”

“Lý huyền!”

Lý huyền mới vừa đi ra vài bước, Thẩm mạn bỗng nhiên kêu lên.

Ân?

Lý huyền quay đầu.

Thẩm mạn loát loát thái dương có chút tán loạn đầu tóc ti, cười nói: “Ngày mai còn có chuyện này nhi, buổi sáng 9 giờ, chúng ta trong ban muốn tuyển cử gia trưởng uỷ ban, ngươi nếu có trống không lời nói, có thể lại đây một chuyến. Ta phía trước đã thông tri quá nhà ngươi.”

“Hào.”

“Ta sẽ đứng giờ trình diện.”

Nghĩ nghĩ, Lý huyền thực mau cấp ra hồi đáp.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Một quỳ

Ở trung tâm thương mại trừ vật quỳ, Lý huyền thu hồi chỉ gian mua quần áo cùng cặp sách, đem những cái đó búp bê vải toàn bộ đều cất vào cặp sách, cuối cùng là giải quyết tay không đủ vấn đề.

Thắng lợi trở về!

Về nhà.

Tư tư một bộ chưa đã thêm bộ đáng, tay trái ôm một cái thoán thiên hầu, tay phải ôm cái thỏ con, ngọt ngào nói: “Ba ba, tư tư hôm nay chơi thực vui vẻ. Ba ba vui vẻ sao?”

“Ba ba cũng thực vui vẻ.”

Lý huyền cũng “Ngọt ngào” nói, cùng nữ nhi ở bên nhau gốc lâu rồi, cảm giác nói chuyện phong cách đều thay đổi.

Trước kia nói chuyện phong cách:

Hoặc là là “Ngươi muốn chiến, kia liền chiến”.

Hoặc là là “Lão phu đưa ngươi một hồi tạo hóa”.

Lại hoặc là là “Đi, ta mang ngươi đi giết người”.

Hiện tại là cái gì?

“Ba ba hảo vui vẻ.”

“Tư tư bông bông!”

“Thật ngoan, yêu yêu đất.”

Lý huyền gian nan thích ứng cũng vui sướng.

“Ba ba, ta tưởng mụ mụ, mụ mụ khi nào trở về nhà? Nàng nhất định sẽ thực vui về.”

Tư tư đỏ đỏ miệng nói, vịn đầu ngón tay đếm đếm, đều có hơn mười ngày chưa thấy qua mụ mụ đâu, ngón tay đều không đủ dùng.

“Chúng ta trở về cấp mụ mụ gọi điện thoại!”

Lý huyền cũng là hơi hơi có chút buồn bã.

Từ chính mình trở về về sau, cho tới bây giờ, hết thấy đều rất hài hòa, duy nhất không hài hòa, chính là thê tử sự tình.

Nàng rút cuộc đi đâu đâu?

Lý huyền ảm ảm cảm giác, này 5 năm thời gian, ở thê tử trên người hẳn là đã xảy ra rất nhiều chuyện, mà trải qua quá như vậy nhiều chuyện tình, nàng tâm tính, hẳn là cũng có chút biến hóa.

Nghĩ đến đây, Lý huyền thở sâu, lần đầu tiên có chút khẩn trương cảm giác.

“Ba ba, chờ mụ mụ trở về về sau, chúng ta lại cùng nhau ra tới chơi được không?”

“Ba ba nắm mụ mụ tay, mụ mụ nắm tay của ta, ta muốn đi công viên trò chơi, còn muốn đi vườn bách thú, a, còn có địch. Địch nhạc viên, Thiên Thiên đều đi qua đâu, nói nhưng hảo chơi.”

Tư tư rất là mong mỏi nói, đôi mắt sáng lấp lánh.

Lý huyền sờ sờ nàng đầu, sùng nịch nói “Hảo, ba ba đều đáp ứng ngươi.”

“Ân, ba ba tốt nhất.”

Tư tư ngửa đầu nhìn ba ba, cảm thấy ba ba nhưng cao lớn đâu, nhưng hảo đâu, so với bọn hắn ba ba đều hảo.

Tuy rằng ba ba trước kia cũng chưa xuất hiện quá, cũng không biết đi nơi nào, nhưng tư tư quyết định tha thứ ba ba, đại nhân sao, vốn dĩ nhận việc nhi nhiều.

Nghĩ nghĩ, nàng nghiêm túc nhìn Lý huyền đôi mắt, nghiêm trang nói: “Ba ba, nếu là mụ mụ mắng ngươi nói, ta sẽ bảo hộ ngươi, ta sẽ giúp ngươi nói chuyện, mụ mụ khẳng định luyện tiếc mắng tư tư.”

Lý huyền lại có loại muốn lệ mực cảm giác.

Cái này tiểu nha đầu, quả thực quá ảm lòng, đều nói nữ nhi là ba ba tiểu áo bông, tư tư đã là không thể dùng tiểu áo bông tới hình dung, hoàn toàn chính là vạn năm ảm ngọc, toàn phương vị 360 độ thẳng nhập đáy lòng ảm.

“Tư tư a, ngươi như thế nào tốt như vậy đâu?”

“Ba ba đều phải bị ngươi sùng hư.”

Lý huyền có chút run rẩy nói.

Làm một cái thiết huyết ngạnh hán, thật sự là lần đầu tiên nói ra loại này lời nói, phải biết rằng, hắn đối thê tử có tiểu ái, cũng chưa dùng như vậy ngọt nị ngữ khí nói chuyện qua.

“Hi hi.”

Tư tư có chút mặt đỏ nhìn ba ba, đôi mắt cười thành trăng non nhi, “Bởi vì ba ba cũng đối tư tư hảo nha, ba ba là tốt nhất ba ba.”

Giờ này khắc này, Lý huyền chỉ nghĩ phát minh một cái từ —— liêu ba tiểu cuồng ma!

.....

.....

“Buông ta ra!”

“Lương Lạc ngươi buông ta ra!”

“Ngươi người này như thế nào như vậy chán ghét, ta đều nói, ta không thích ngươi, chưa bao giờ thích ngươi, cũng không muốn cùng ngươi xem điện ảnh, ngươi đừng như vậy.”

Một thanh âm truyền vào Lý huyền trong tai, quay đầu vừa thấy, là ở từ lầu ba hạ lầu hai thang máy thượng.

Thầm mạn một bộ thẹn quá thành giận bộ đáng, sắc mặt đỏ lên, no đủ trước ngực không ngừng phập phồng, đại khái là thật bị khí không nhẹ.

Lương Lạc bắt lấy nàng cánh tay, trên mặt tràn đầy cầu xin chi ý, chỉ là kia đôi mắt có điểm hồng, có chút điên cuồng ý vị.

Hai người lôi kéo gian, đã hạ thang máy.

“Lương Lạc, ngươi trở về đi, thật sự, không cần thiết làm thành như vậy, ta cũng muốn về nhà.”

Thầm mạn nỗ lực kiên nhẫn cùng đối phương câu thông, đồng thời khắp nơi nhìn xung quanh, tìm kiếm thương trường bảo an.

Không đến vạn bất đắc dĩ, nàng thật không nghĩ làm như vậy.

Chính là cái này lương Lạc..... Thật là quá có thể triền người.

Vừa rồi, hẳn một hai phải kéo chính mình đi xem điện ảnh, không xem còn không được, nào có loại người này? Quả thực đều không biết xấu hổ!

“Mạn mạn, ta..... Ngươi chẳng lẽ còn không biết, ta có bao nhiêu ái ngươi sao?”

“Ngươi thật sự muốn như vậy thương ta sao? Một đao, một đao, chém vào lòng ta thượng, máu tươi đầm đìa, thật muốn ta đem một lòng đào ra cho ngươi xem sao?”

Lương Lạc từ cổ họng phát ra trầm thấp thanh âm, giống như là một đầu bị thương mãnh thú.

Thương trường tung bay âm nhạc, cũng không biết là trùng hợp vẫn là nhân viên công tác ác thú vị —— “Ta cảm động thiên cảm động mà, như thế nào cảm động không được ngươi?”

Lương Lạc tức khắc nổi giận, ngửa đầu hô to một tiếng, “Thảo các ngươi thương trường, đem này phá ca đóng!”

Thầm mạn quả thực có điểm dở khóc dở cười, nếu không phải thời gian làm việc thường chính là hồng tiểu bằng hữu, yêu cầu cũng đủ kiên nhẫn cùng ôn nhu, nàng lúc này đã sớm một cái tát đóng sầm đi.

Hai cái bảo an vội vàng chạy tới.

“Nữ sĩ ngài háo, yêu cầu trợ giúp sao?”

“Cút ngay, quan các ngươi chuyện gì nhì! Đây là ta bạn gái, chúng ta chỉ là cãi nhau!” Lương Lạc la lớn, hung tợn hướng tới hai cái bảo an quát.

“Không phải, hẳn không phải, các ngươi giúp đỡ, giúp ta đánh 110.”

Thầm mạn khế cần môi, rốt cuộc cũng là hoàn toàn ngoan hạ tâm tới, người nam nhân này quả thực thật là đáng sợ, cho dù là chính mình từ chức, cũng không thể còn như vậy bị hắn dây dưa.

“Vị tiên sinh này, ngươi không cần xúc động, thỉnh ngươi buông ra vị này nữ sĩ.....” Bảo an tấn cuối cùng nỗ lực cùng lương Lạc câu thông.

Phanh!

Tức giận tận trời lương Lạc, trực tiếp một quyền, hung hăng đánh vào bảo an cái mũi thượng, hét thảm một tiếng, bảo an bụm mặt chặt vật lui về phía sau.

Thầm mạn cũng là một tiếng thét chói tai, thừa dịp cơ hội này, cuối cùng là thoát khỏi lương Lạc bắt lấy chính mình tay, có chút kinh hoàng tránh ở một cái khác bảo an phía sau.

Mà kẻ tiếp phát sinh sự tình, làm nàng hoàn toàn sợ ngây người.

Đồng!

Lương Lạc đầu gối một loan, thật mạnh quỳ xuống.

“Thầm mạn, ta lạy trời lạy đất lạy cha mẹ, hiện tại ta quỳ ngươi, bởi vì, ta đem ngươi trở thành trên thế giới quan trọng nhất người.”

“Đáp ứng ta, làm ta bạn gái được không?”

“Ta thề, sẽ làm ngươi trở thành trên thế giới hạnh phúc nhất người, ta biết ngươi thích khiêu vũ, ta sẽ bồi ngươi nhảy, ngươi thích ca hát, ta bồi ngươi xướng, ngươi thích lễ hành, chúng ta có thể cùng đi lăng mạn Thổ Nhĩ Kỳ, còn có thể đi Đông Kinh cùng Paris..... Chỉ cần là ngươi, ta làm cái gì đều cam tâm tình nguyện.”

Vô cùng thâm tình thanh âm, lại làm Thẩm mạn không rét mà run, phảng phất bị rắn độc theo dõi cảm giác.

Nàng cắn môi, lắc đầu.

“Ta..... Thực xin lỗi.”

Trầm mặc một lát, Thẩm mạn thật sâu hít vào một hơi, tựa hồ làm ra nào đó cực kỳ quyết định trọng yếu, vì thế nàng mặt triều lương Lạc, cũng là quý xuồng.

Một quý.

Sau đó đứng dậy.

“Lương Lạc, ngươi cấp quá nặng, ta nếu không khỏi, cho nên ta không thể tiếp thu ngươi.”

“Nam nhân dưới trướng có hoàng kim, nhưng ta cũng chưa từng cho người ta quý xuồng quá, trả lại ngươi một quý, huề nhau.”

“Bất quá, ngươi về sau không cần như vậy, ta cũng lại sẽ không đối với ngươi khách khí như vậy, từ nay về sau, chúng ta liền bằng hữu đều không phải.”

Nói xong mấy câu nói đó, Thẩm mạn tiêu sái lưu loát xoay người rời đi.

Lương Lạc ngơ ngác quý trên mặt đất.

Nhìn cái kia mỹ lệ bóng dáng, dần dần đi xa, hần tằm mất đi theo trời đi, trong đầu trống rỗng, nước mắt nhìn không được rào rạt hạ xuồng.

Mơ hồ trong tầm mắt, hần nhìn đến Thẩm mạn, tựa hồ cùng một người cao lớn nam nhân đứng chung một chỗ, còn có một cái xinh đẹp tiểu nữ hài nhi.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Nhân tâm

“Mạn mạn lão sư, ngươi đừng khóc, ngươi khóc ta cũng hảo muốn khóc a.....”

“Mạn mạn lão sư, cái kia lương thúc thúc là cái đại phơi đản, tư tư về sau không cùng hần chơi.....”

“Mạn mạn lão sư, ngươi muốn ăn kem ly sao? Mụ mụ nói, nữ hài tử ăn kem ly sẽ vui vẻ, ta đi mua kem ly cho ngươi ăn có được hay không?”

.....

Thương thành một ngụm kim công vòm, Thẩm mạn ghé vào trên bàn, thân thể ngăn không được run rẩy, không tiếng động nức nở.

Đối với một người nữ sinh tới nói, vừa rồi phát sinh sự tình, nàng ứng đối phương án, đã dùng hết nàng sở hữu dũng khí, trí tuệ cùng lực lượng.

Tư tư nhẹ nhàng vỗ nàng bối, không ngừng an ủi.

Lý huyền khê thờ dài một cái.

Năm ngàn năm trải qua, loại chuyện này, Lý huyền thấy cũng không ít.

Ở ba ngàn đại thế giới liền có cái nổi tiếng nhất tình si, nguyên bản danh môn chính phái thiên tài mẫn, vạn trung vô nhất tư chất, tương lai chương môn nhân tuyển, bởi vì khổ luyện mà không được, cuối cùng rơi vào ma môn, trở thành hái hoa cuồng ma, thấy nữ nhân liền thượng, dùng bất cứ thủ đoạn nào, hơn nữa thích nhất cường bách cái loại này.

“Khóc đi, khóc đi, thống thống khoái khoái khóc một hồi thì tốt rồi. Dù sao ngươi cũng không hoá trang.”

Lý huyền như thế an ủi nói.

Thắm mạn nước nở thanh hơi hơi dừng lại, trong lòng có chút nói không nên lời cảm giác, người nam nhân này, như thế nào nói như vậy nha.

“Bất quá ta còn rất thương thức ngươi, ngươi là cái hảo nữ hài nhi.”

“Lần đầu tiên đụng tới lương Lạc dây dưa ngươi thời điểm, không có lấy ta cùng tư tư đương tằm mọt, lần thứ hai, lại quyết đoán một quỳ, nói thật, ta bị kinh diễm.”

“Tâm tính, trí tuệ, dũng khí, phản ứng, đều không tồi. Khó trách, sẽ bị nhân ái chết đi sống lại.”

Lý huyền vân đạm phong khinh nói.

Lý huyền không phải khen tặng nàng, có như vậy tâm tính nữ nhân, mặc dù ở ba ngàn đại thế giới cũng là long phượng sừng lân hạng người, giả lấy thời gian, tất có việc làm.

Thắm mạn khóc không nổi nữa.

Nàng vẫn là lần đầu tiên nghe được có người như vậy khen chính mình.

Là khen sao?

Dù sao chính là cảm giác quái quái.

Rõ ràng là cái ba mươi tuổi tả hữu người trẻ tuổi, nói chuyện ngữ khí, lại như là thượng tuổi nhìn thấu thế sự lão nhân, lời nói lược hiện sắc bén, lại có loại vi diệu trừu chọc.

“Ngượng ngừng, làm ngươi chế giễu.”

“Cám ơn tư tư, lão sư hiện tại có phải hay không nhưng xấu đâu?”

Thắm mạn cảm xúc khôi phục một ít, xoa xoa khóe mắt nước mắt, nỗ lực nở rộ ra cái tươi cười.

“Nào có?”

“Mạn mạn lão sư nhưng xinh đẹp đâu, chính là khóc thời điểm, cũng có thể xinh đẹp đâu.”

Tư tư bắt lấy Thắm mạn tay, tự cấp nàng an ủi cùng cổ vũ, sau đó ngừng đầu, ở Thắm mạn trên mặt nhẹ nhàng hôn một cái, “Mụ mụ nói, nữ hài tử khóc thời điểm, chính là muốn thân thân mới có thể hảo.”

Thắm mạn rõ ràng cũng là bị tư tư ầm tới rồi, sờ sờ tư tư đầu tóc, không khỏi nhìn về phía Lý huyền, nói: “Thật hâm mộ ngươi, có như vậy một cái đáng yêu nữ nhi.”

Lý huyền cười cười.

“Đầu tiên, ngươi phải có một cái bạn trai.”

Thắm mạn cảm giác lại đã chịu một vạn điểm bạo kích!

Nhìn đến Lý huyền trong mắt kia có chút chế nhạo ý vị, nàng trong lòng ngũ vị tạp trần, nghĩ đến lương Lạc, lại nghĩ đến phía trước truy quá chính mình những cái đó nam nhân, một loại nghĩ mình lại xót cho thân cảm xúc tràn ngập ở trong lòng.

Ai, hảo nam nhân, đều thành nhà người khác hài tử ba!

Hoặc là nói, thành gia nam nhân, mới có thể tu luyện càng tốt?

“Ta cùng tư tư mẹ chính là ở lữ hành trên đường nhận thức, kiến nghị ngươi cũng đi ra ngoài lữ hành một đoạn thời gian đi. Trốn một trốn người kia, thuận tiện. Nói không chừng còn có thể gặp được chân ái đâu?”

Thắm mạn cắn môi, gật gật đầu, trong lòng hơi hơi có chút tò mò hỏi: “Ngài thê tử là làm gì đó đâu?”

Lý huyền cho nàng một loại thực đặc thù cảm giác, cụ thể hình dung không được, nếu một hai phải lời nói, chính là. Bình tĩnh, thông dong, chuyện gì đều không bỏ trong lòng, lại xem thực thấu, nói chuyện cũng không ôn không hòa, gãi đúng chỗ ngứa.

Tóm lại chính là cái loại này thành thực nam nhân đặc có hương vị.

Khả năng. Cũng là nàng vẫn luôn tìm kiếm hương vị.

Cái dạng gì nữ nhân, có thể dạy dỗ ra như vậy nam nhân?

Thăm mạn như thế nghĩ đến.

Lý huyền lại là xua xua tay.

“Ta phải đi trở về, tư tư phải về nhà ăn cơm trưa.”

Sau đó đó là rời đi.

Thăm mạn ngạc nhiên một lát, từ biệt, nhìn theo hai người đi xa, nhìn một hồi lâu, đem trong đầu những cái đó lung tung rồi loạn ý niệm bài không, cũng là đứng dậy rời đi.

.....

Giữa hè ma đỏ, nhiệt độ không khí vẫn là rất cao, thái dương phẳng phát một cái thật lớn hỏa cầu treo ở không trung, cuộn cuộn không ngừng phóng thích nhiệt lượng.

Mang theo nữ nhi đi ở về nhà trên đường, Lý huyền toàn thân tản mát ra hàn ý, dùng để xua tan thời tiết nóng.

Tư tư rõ ràng cảm giác, ba ba chung quanh lạnh lạnh, giống như là ở góc tại có điều hòa trong phòng giống nhau, một chút hân đều sẽ không ra, nhưng thoải mái đâu.

Về đến nhà.

Nãi nãi đã làm tốt đồ ăn.

Ngày hôm qua là bữa tối, không kịp mua đồ ăn, chỉ là việc nhà bốn đồ ăn một canh, hôm nay giữa trưa đã có thể phong phú nhiều, lão nhân vẫn là đau nhĩ tử.

“Nãi nãi, ta đã về rồi!”

Vừa vào cửa, tư tư liền cầm hai cái búp bê vài triệu gia gia nãi nãi chạy tới, rất là kiêu ngạo tuyên bố nói: “Cái này là cho gia gia, cái này là cho nãi nãi, ba ba nhưng lợi hại đâu, mang ta bắt vài cái búp bê vải.”

Lý an cùng vương tú ngồi ở trên sô pha, cười đáp lại hai câu, chỉ là có chút thất thần bộ dáng, nhìn qua tựa hồ có cái gì tâm sự.

“Ba, mẹ, làm sao vậy?”

Lý huyền mở miệng hỏi.

Lý an ho khan hai tiếng, bụng lên ly nước tối uống một ngụm, nhàn nhạt nói: “Không có việc gì, trước rửa tay ăn cơm đi.”

Cơm rất thơm

Gà luộc, cá chua ngọt, hầm xương sườn, sư tử đầu, còn có vài đạo thức ăn chay, bày tràn đầy một bàn, Lý an còn chuyên môn cầm một ** rượu ra tới, trân quý Mao Đài, cấp Lý huyền đồ một ly.

Như vậy long trọng tư thế, làm Lý huyền trong lòng hơi hơi có chút nghi hoặc, cảm giác có chuyện gì muốn đã xảy ra.

“Tối, đi một cái.”

Hai cha con làm một cái.

Lý huyền đang muốn nói cái gì, Lý an nhàn nhạt nhìn hắn một cái, mở miệng nói: “Ăn cơm trước, chờ tư tư cơm nước xong lại nói.”

Cái này Lý huyền xác định.

Không có gì bất ngờ xảy ra nói, hẳn là thế tử sự.

Có thể là đại sự.

Thở sâu, thả lỏng tâm tính, ăn xong một bữa cơm.

Tư tư có ngủ trưa thói quen, nãi nãi ôm nàng trở về phòng ngủ, phòng khách trung chỉ còn lại có hai cái nam nhân.

“Ba, người nói đi, không có việc gì, có ta đâu.”

Lý an nhắm mắt một ngụm rượu, thật dài thở dài, trầm mặc một hồi lâu, vẫn là mở miệng nói: “Tiểu ái buổi sáng gọi điện thoại, nói muốn ly hôn, muốn

mang tư tư đi, khác nàng cái gì đều không cần.”

Nghe được lời này, Lý huyền nhéo chén rượu đầu ngón tay, hơi hơi căng thẳng, trong lòng cũng như là có căn châm, thật mạnh trát một chút.

Đây là hấn đã từng thiết tưởng quá, nghiêm trọng nhất hậu quả.

Không nghĩ tới, hiện tại thật sự đã xảy ra.

“Nhi nha, chuyện này, giảng đạo lý tới nói, người tiểu ái không có làm sai cái gì.”

“Này 5 năm tới, nàng nếu không phải xem ở hai chúng ta già rồi không ai chiếu cố, đại có thể mang theo tư tư tái giá, tổng so thù hai chúng ta lão nhân cường đi? Nhưng nàng vẫn là kiên trì xuống dưới, một người khởi động cái này già, công tác, kiếm tiền, dưỡng tư tư, chiếu cố chúng ta.”

“Khả năng. Hiện tại nghĩ người đã trở lại, nàng.”

Nói, Lý an đôi mắt cũng là đỏ.

Mỗi người trong lòng đều có cân đòn, ai sai ai đối, không nói cũng hiểu.

Lý huyền bùng lên chén rượu, làm một nồm to, ** cay rượu hoạt nhập hầu trung, bốc lên khỏi một cỗ nóng bỏng.

“Nàng hiện tại ở đâu? Ta cho nàng gọi điện thoại.”

Lý huyền trầm giọng nói.

Sự tình nếu đã xảy ra, trải qua lúc ban đầu đau lòng, Lý huyền thực mau bình tĩnh xuống dưới.

Mỗi phùng đại sự có tĩnh khí.

Gặp được sự tình, giải quyết là được.

Hiện tại việc cấp bách, là muốn biết rõ ràng, cổ tiểu ái rốt cuộc là thái độ như thế nào.

Lý huyền rất rõ ràng nàng, là cái chín con trâu đều kéo không trở lại tính cách, lúc trước quyết định cùng chính mình ở bên nhau khi, chính là như thế, hiện tại. Cũng không biết nàng có thể hay không mềm mại một ít.

Chỉ mong đi.

Lý huyền trong đầu tia chớp toát ra rất nhiều bộ phương án, chỉ là muốn tiên kiến đến thế tử, mình bạch nàng thái độ, sau đó mới có thể xác định, chính mình rốt cuộc muốn như thế nào làm.

Lý an nói: “Ồ mẽ quốc, đi công tác đâu, nói là đoàn phim muốn phong bế quay chụp, điện thoại tắt máy, nàng nói, một tháng sau trở về đi, bắt quá mấy ngày nay, hấn là còn sẽ hướng trong nhà gọi điện thoại.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Cổ tiểu ái

Xa xôi bên kia đại dương, Los Angeles quốc tế sân bay, khách quý chờ cơ trong phòng.

Một cái bạch áo thun quần jean tiểu bạch giầy giả dạng tuổi trẻ Hoa kiều nữ tử, vừa mới lời lẽ chính đáng cự tuyệt một cái trung niên nam nhân đến gần, động tác ưu nhã bùng lên cả phê ly uống một ngụm, phủ cái mặt nạ, chờ đợi phi cơ cất cánh.

“Hừ, lão nương khuê nữ đều năm tuổi, còn tưởng phao ta, ma quỷ lão!”

Nàng có chút ngạo kiều phun tào một câu, chợt mỹ tư tư móc ra gương, thưởng thức chính mình như cũ như thiếu nữ kiều nộn dung nhan.

“Ma trứng, giống như có điểm phôi đen đâu.”

“Cũng không biết cái kia đại hồn đàn có thể hay không thích?”

“Hừ! Hấn dám không! Xú cút chó, làm lão nương sống sờ sờ thủ 5 năm quả!”

Nhớ tới chuyện này, cổ tiểu ái liền rất sinh khí.

Nữ nhân có thể có mấy năm thanh xuân, nam nhân có thể có mấy năm hoàng kim tuổi?

Tựa như nàng thực thưởng thức vị kia ca sĩ theo như lời, hai mươi tới tuổi tiểu nam sinh, tuy rằng cái gì đều không có, nhưng là có khả năng a, có thể ở trên giường suốt làm một ngày.

.....

.....

Lấy ra di động, cổ tiểu ái nhìn bình bảo thượng kia trương áo cưới chiếu, trong lòng có chút khác cảm xúc ở ấp ủ, nghĩ nghĩ, hốc mắt có chút đỏ, hơi hơi ngừng đầu, đem nước mắt ghen trở về.

Này 5 năm, nàng một lần cũng chưa đã khóc, một lần đều không có.

Không có nam nhân nữ nhân, muốn càng thêm kiên cường.

“Hừ, dọa bắt từ ngươi! Ly hôn!”

“Cái này đại hồn đàn, 5 năm, sẽ không lại mang tân nữ nhân đã trở lại đi?”

“Hấn dám, lão nương thiên hấn!”

Cổ tiểu ái suy nghĩ bay tán loạn, nàng vốn dĩ muốn dùng ly hôn, hung hăng dọa một cái hấn, dọa hấn một tháng, nhưng lại sợ, thật sự dọa ra vấn đề tới, vì thế vội vàng mua vé máy bay.

Chính mình..... Cũng thật không tiền đồ đâu.

Cổ tiểu ái có chút u oán.

Một trương mặt nạ phụ xong, đăng ký nhắc nhở âm rốt cuộc vang lên, nàng gấp không chờ nổi xách lên cái kia màu hồng phấn rương hành lý, nhảy nhót triều đăng ký khẩu đi đến, tựa như một cái đang chuẩn bị đi hẹn hò đại thiếu nữ.

Ước chừng mười lăm tiếng đồng hồ sau.

Rạng sáng hai điểm.

Cổ tiểu ái đáp xuống ở ma đô quốc tế sân bay, đánh cái xe, một đường hướng tới gia phương hướng mà đi.

Xe taxi chạy ở đèn đuốc sáng trưng trên đường phố, nàng nội tâm lặng yên có chút khẩn trương lên, giống như là chờ đợi vận mệnh quyết định.

Vận mệnh.

Thảo ngươi đại gia vận mệnh!

Cổ tiểu ái thật sâu thở dài, nghĩ nghĩ, vẫn là lấy ra hoá trang bao, cấp chính mình bỏ cái trang điểm nhẹ.

“Tiểu cô nương, làm gì đó nha?”

Xe taxi tài xế cười tủm tỉm hỏi.

“Ai cần ngươi lo! Hảo hảo lái xe!”

Cổ tiểu ái táo bạo dõng đi lên, tài xế triều kính chiếu hậu nhìn thoáng qua, tức khắc trầm mặc xuống dưới.

Một đường không nói gì.

Hoa viên tiểu khu, tới rồi.

Cổ tiểu ái tùy tay ném xuống hai trăm đồng tiền, kéo ra cửa xe, sau đó lẳng lặng chờ đợi.

Tài xế quay đầu lại nhìn thoáng qua, có chút không rõ nàng muốn làm gì, mở miệng nói: “Ngài. Như thế nào không dưới xe?”

“Thối tiền lẻ a! Nhanh lên!”

Cố tiểu ái kêu lên.

Tài xế ngẩn ngơ, nhìn về phía kế giới khí, mặt trên rõ ràng biểu hiện, một trăm chín mươi tám nguyên, hơn nữa một khối tiền châm du phụ gia phí, một trăm 99.

“Nhìn cái gì? Một khối tiền không phải tiền a? Lão nương nữ nhi sửa bột tiền!”

Bắt được một khối tiền tiền xu, cố tiểu ái nhanh nhẹn nhẩy xuống xe, bước nhanh vào cửa, dọc theo đường đi thang máy, đối với thang máy y dung kính, thu thập một chút có chút hỗn độn đầu tóc, lúc này mới đi ra thang máy.

Ở nhà mình cửa đứng trong chốc lát, thở sâu, từ trong bao lấy ra chìa khóa, mở cửa.

Tay hơi hơi có chút run rẩy.

Cùm cụp.

Môn theo tiếng mà khai.

Trong bóng đêm

Phòng ngủ, Lý huyền đang nằm ở trên giường, nữ nhi ngủ thom ngọt, hần ở tường niệm

Bỗng nhiên nghe được cửa phòng mở thanh âm, thần niệm vừa động, đó là nhìn đến cửa cái kia lược hiện lên lút thân ảnh, trong lúc nhất thời, một lòng cũng là dồn dập nhảy dựng lên.

Nàng đã trở lại.

Không phải nói, đại khái một tháng sau trở về sao?

Như thế nào hiện tại liền đã trở lại?

“Ly hôn” này hai chữ, giống như là một tòa nặng trĩu núi lớn, đè ở Lý huyền trong lòng.

Tuy rằng từ buổi chiều đến bây giờ, đã suy nghĩ rất nhiều, cũng làm hao trong lòng xây dựng, nhưng giờ khắc này chân chính đã đến thời điểm, vẫn là làm hần quả thực vô pháp hô hấp, tu vi lại cao đều không dùng được.

Năm đó, ở ba ngàn đại thế giới, bị đệ nhất ma môn hạ tam giới truy sát lệnh khi, Lý huyền đều không có như vậy khăn trương quá.

Hần thật cẩn thận xuống giường, tay chân nhẹ nhàng đi ra phòng ngủ, đi đến phòng khách.

Phòng khách đèn, gãi đúng chỗ ngứa sáng.

Hần ở hành lang trong bóng đêm

Nàng ở phòng khách ánh đèn hạ.

Nhìn nhau.

Ngóng nhìn.

Giống như hai tôn động lại pho tượng, lẳng lẳng, lẫn nhau nhìn đối phương, ánh mắt hội tụ, phảng phất có vô số nói, ở giữa không trung đan chéo.

Cố tiểu ái đôi mắt bỗng nhiên đỏ.

1896 thiên.

1896 thiên phía trước, hai người đang chuẩn bị đi vào hôn nhân điện phủ, tiếp thu toàn thể giới chúc phúc, ở bằng hữu trong giới, bọn họ là lệnh mọi người hâm mộ một đời.

1896 thiên lúc sau, khi cách 5 năm, lần thứ hai gặp mặt.

Suốt 5 năm hồi ức, giống như sóng gió động trời ập vào trước mặt, làm cố tiểu ái có chút cảm giác hít thở không thông, nước mắt rồi cuộc nhện không được, rào rạt mà rơi.

“Đã trở lại.”

Lý huyền nhẹ giọng nói, triều nàng đi đến.

Nàng quay đầu, hơi hơi lau một phen nước mắt, không để ý đến Lý huyền, khom lưng thay dép lê, đổ một chén nước, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ uống, uống xong, hướng tới buồng vệ sinh đi đến, phảng phất căn bản không có nhìn đến Lý huyền, cùng hắn gặp thoáng qua.

Lý huyền ôm chặt nàng.

Hai tay, dùng sức, thật mạnh đem nữ nhân này, chính mình thê tử, nữ nhi mẹ, gắt gao ôm vào trong ngực, Lý huyền nghe được nàng tim đập, như nhau hai người lần đầu tiên ôm khi như vậy, dồn dập mà hữu lực.

Cổ tiểu ái không có gãy gục, nhưng giống như là một khối chết lạng thi thể, chỉ là ngẩng đầu, mặt vô biểu tình nhìn hắn.

Lý huyền cười cười.

“Ngươi tim đập bán đứng ngươi.”

Cúi đầu, Lý huyền nhẹ nhàng ở nàng bên lỗ tai thượng thổi khẩu khí, thuận tiện ngậm lấy nhỏ xinh vành tai, nhẹ về chậm hợp lại mặt phục chẹn, từ từ nói: “Cổ tiểu thư, ta đã trở về, quãng đời còn lại, ngươi nhiều chỉ giáo.”

Cổ tiểu ái nháy mắt phá công.

Lỗ tai là nàng toàn thân mẫn cảm nhất địa phương.

“Đại hôn dân!”

“Xú cứt chó! Không được liếm ta lỗ tai, ngứa! Thật sự nhưng ngứa đâu!”

“A a a, lão công ta sai rồi, thật sự sai rồi, đừng liếm ta.....”

.....

.....

Phòng ngủ phụ môn bị nhẹ nhàng đẩy ra, là nghe được động tĩnh Lý an, nhìn thấy ngoài cửa ôm ở cùng nhau hai người, lão nhân gia ngẩn ngơ, phảng phất một cái hơn mười tuổi thiếu niên, nháy mắt nhảy trở về bên trong cánh cửa.

“Các ngươi tiếp tục.”

“Ta cái gì cũng chưa nhìn đến.”

Thanh âm từ bên trong cánh cửa phiêu ra.

Cổ tiểu ái nháy mắt mặt đỏ đến bên tai, hung hăng kháp Lý huyền một phen, phảng phất gió lốc tiến đến phía trước đã điều, đem đầu thật sâu vùi vào hắn ngực.

Lại là đột nhiên lại ngẩng đầu.

“Ai nước hoa vị?”

Lý huyền trên người, có cổ nhàn nhạt hương khí, không thể nói là nào khoản nước hoa, cũng nghe không ra là loại nào mùi hoa, nhưng chính là mạc danh dễ ngửi.

Lý huyền cả kinh, đột nhiên gian phục hồi tinh thần lại.

Đây là chính mình mùi thơm của cơ thể.

Tu hành đến vô cấu cảnh giới sau, trong cơ thể kinh thiên địa chi lực lẽ nữa tội, sẽ tự nhiên mà vậy sinh ra mùi thơm của cơ thể, lại xưng thiên hương, này một đại cảnh giới, cô cũng xưng là “Vô cấu thiên hương.”

“Ngươi..... Ngươi đoán?”

Một chốc vô pháp kỹ càng tỉ mỉ giải thích, Lý huyền hàm hàm hồ hồ cười tủm tủm nói.

“Lý huyền, ta xem ngươi là không muốn sống nữa!”

Một lát sau, phòng khách vang lên cổ tiểu ái phần nộ tiếng gầm gừ, cả tòa lầu đều thiếu chút nữa bị kinh động.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Vân chân

“Nói đi, người này 5 năm rồi cuộc làm cái gì?”

Ở Lý huyền liếm nhĩ sát trung, cô tiểu ái lại lần nữa bại hạ trận tới, bị kéo đến trên sofa, đoan đoan chính chính ngồi xuống, sau đó bày ra một bộ thâm phần tư thái.

Lý huyền cười ha hả đổ hai chén nước, lúc này hẳn đã là xác định, phía trước thê tử nói ly hôn, hoàn toàn chính là dọa chính mình, vì thế hoàn toàn yên lòng.

“Nói a.”

Thấy Lý huyền vẫn luôn nhìn không chớp mắt nhìn chính mình, lại không có mở miệng ý tứ, cô tiểu ái tức khắc ra tiếng thúc giục nói.

Nói không tức giận là giả.

5 năm a, một ngàn hơn tám trăm cái ngày ngày đêm đêm, rất nhiều thứ, cô tiểu ái ở đêm khuya tĩnh lặng, đều cảm thấy chính mình mau kiên trì không nổi nữa.

Những năm gần đây, nàng cũng không phải không có gặp được quá thích hợp nam nhân, nhưng trong lòng chung quy vẫn là có một phần vương bạn ở.

Nói đúng ra là hai phân, một là Lý huyền, nhị chính là nữ nhi.

Có chút thời điểm, cô tiểu ái thậm chí suy nghĩ, cho dù là biết Lý huyền hoàn toàn không ở trên thế giới này cũng hảo, ít nhất, chính mình cũng liền chặt đứt niệm tưởng.

Nhân thế gian đáng sợ nhất không phải tuyệt vọng, tuyệt vọng đến mức tận cùng, ít nhất còn có thể bị cực thái lai, đáng sợ nhất, là còn có một tia hy vọng, nhưng lại trước sau nhìn không tới, giống như là bị bịt mắt kéo ma con lừa, trước mặt trước sau có viên cà rốt, lại trước sau ăn không đến.

Quá khứ 5 năm gian, cô tiểu từng yêu đều là cái dạng này nhật tử.

“Người nói chuyện a!”

“Người nhìn cái gì đâu?”

Thấy Lý huyền vẫn là vẫn luôn nhìn chính mình, cô tiểu ái càng thêm tức giận.

“Xem người nha, tổng cũng xem không đủ.”

“Lão bà, người thật là đẹp mắt.”

Lý huyền nhẹ giọng nói.

Cô tiểu ái sùng sốt một chút, ánh mắt không khỏi nhu hòa một ít, trong lòng cũng là lặng yên sinh ra một chút ngọt ngào cảm giác, chỉ là thực mau lại hạ mặt.

“Không được liêu ta, hảo hảo nói chuyện.”

Lý huyền cười cười, lôi kéo tay nàng, ánh sáng mặt trời dài đi đến.

“Cùng ta tới.”

Cô tiểu ái có chút nghi hoặc đi theo tới rồi ban công, sau đó Lý huyền nhẹ nhàng ôm lấy nàng, ghé vào bên tai nhẹ giọng nói: “Ôm chặt, giây tiếp theo, chính là chứng kiến kỳ tích phát sinh thời khắc.”

Giấy tiếp theo.

Cố tiểu ái cảm giác chính mình ở phi.

Hai người thân thể, hóa thành trong trời đêm một đạo lưu quang, cấp tốc lên không, cả tòa thành thị ở trong mắt càng ngày càng nhỏ, vạn gia ngọn đèn dầu tinh tinh điểm điểm.

Cố tiểu ái ngây dại, toàn thân đều đang không ngừng run rẩy.

Phi?

“Ta tu tiên.”

“Lần đó tai nạn xe cộ sau, ta xuyên qua, xuyên qua đến ba ngàn đại thế giới, ách, chính là một cái cùng loại với Tiên giới địa phương, hiện tại tu hành thành công, cho nên, đã trở lại.”

Lý huyền nhàn nhạt nói.

Giải thích lại nói, cũng không bằng dùng sự thật chứng minh.

Đây cũng là Lý huyền chiều nay nghĩ đến ứng đối phương án chi nhất.

Giờ phút này, hai người đã ngồi ở mây trắng phía trên.

Lý huyền duỗi tay một lỏng tay, kia vô biên tầng mây bắt đầu quay cuồng, động lại, hội tụ thành một tòa mây trắng tạo thành phòng ở, đem bốn phương tám hướng vây quanh kín mít.

Như vậy thần tiên thủ đoạn, cố tiểu tình yêu trung chấn động, quả thực vô pháp dùng lời nói mà hình dung được, không biết qua đi bao lâu, mới từ lúc ban đầu chấn động trung phục hồi tinh thần lại, lý trí một chút khôi phục, có chút khẩn trương nhìn Lý huyền.

Nàng có điểm sợ hãi.

Rốt cuộc, loại chuyện này, cũng thực sự quá mức khó có thể tin.

Nhìn không được duỗi tay sờ sờ kia tầng mây, mềm như bông, rất dày chắc, có loại ướt át xúc cảm, sau đó nàng đứng dậy, có chút run rẩy, vuốt Lý huyền mặt.

Ấm áp, chân thật xúc cảm.

Là thật sự.

“Là ta.”

Lý huyền dùng sức ôm lấy nàng, lại lần nữa lặp lại một lần.

“Là ta.”

Cố tiểu ái trầm mặc, trầm mặc một hồi lâu, có chút trầm thấp nói: “Cho nên, vừa rồi trên người của ngươi mùi hương, chính là mỡ vị tiên nữ hương vị? Lý tiên nhân?”

Nghe vậy, Lý huyền thiếu chút nữa không cười ra tiếng tới.

Đây là kiểu gì kỳ ba mạch não?

Bất quá, nàng chính là người như vậy.

“Đương nhiên không phải. Tu hành đến vô cầu cảnh giới, toàn thân sẽ có nhàn nhạt hương khí, lại xưng thiên hương vô cầu.” Vấn đề này là vòng bất quá đi, Lý huyền đành phải giải thích một lần.

“Kia không phải thực tinh nước hoa?”

Cố tiểu ái theo bản năng nói, lại lần nữa lại trầm mặc xuống dưới.

Mặc kệ nói như thế nào, nàng chậm rãi tiếp nhận rồi cái này hiện thực.

Chính mình nam nhân, biến thành một cái thần tiên, vẫn là có thể phi thiên cái loại này, loại cảm giác này, có chút quái quái, nhưng tựa hồ, còn rất kích thích.

“Ngươi đừng nhúc nhích.”

Cố tiểu ái thuận miệng nói, sau đó giống cái tò mò bảo bảo giống nhau, giờ trò, ở Lý huyền trên người sờ soạng, sờ soạng nửa ngày, tựa hồ được đến vừa lòng kết quả, ha ha cười.

Lý huyền có chút u oán nhìn nàng một cái.

Sờ chỗ nào đâu?

Không thể miêu tả bộ vị, sinh ra một ít không thể miêu tả phản ứng, Lý huyền cắn răng nói: “Ta chỉ là tu tiên, lại không phải đương thái giám, đương nhiên cũng còn ở, cũng còn có cảm giác.”

Cố tiểu ái có chút quý dị cười cười, nói: “Không phải nói người tu tiên đều diệt tâm tuyệt tình sao, còn có sát thể chứng đạo, ngươi muốn này gây sát có tác dụng gì?”

Lý huyền.

.....

Ở ba ngàn đại thế giới năm ngàn năm, Lý huyền nhất hoài niệm, chính là cố tiểu ái trên người nào đó lấp lánh sáng lên phẩm chất —— ô.

Đó là chỉ có ở trên địa cầu, ở hiện đại xã hội, cùng với internet thời đại một đường trưởng thành lên 80 chín linh sau, trên người mới có ưu tú phẩm chất.

Tuổi lớn hơn nửa 60 70 sau rất ít có, bởi vì bọn họ già rồi.

Còn không có lớn lên tiểu hài tử cũng không có, bởi vì bọn họ còn nhỏ.

Những cái đó quen thuộc ngành, tỷ như nói “Ngươi cần ta a”, “Ca ca ta bị bệnh muốn chích mới có thể hảo”, “Này Chủ Nhật ngươi có rảnh sao” linh tinh tao lòi nói, đều là nàng sờ trường trò hay, hơn nữa thường thường sẽ sửa cũ thành mới, khai phá ra tân tư thế.

Hiện tại, quen thuộc cảm giác, quen thuộc hương vị.

Chỉ là, rốt cuộc “Đã kết hôn phụ nữ”, tựa hồ có vẻ càng thêm bồn phóng một ít.

Đùa giỡn Lý huyền một phen, cố tiểu ái đứng dậy, tại đây mây trắng làm thành trong phòng đi bộ một vòng, vỗ vỗ Lý huyền bả vai, cũng không biết là trêu chọc vẫn là cảm thán nói: “Lão công ngươi hảo bóng ngà. Nhà chúng ta về sau, không cần ở đừng chỗ ngồi mua phòng ở, lại quý cũng không quan hệ, trụ bầu trời. Sách, nhiều có mặt nhĩ.”

“Bất quá, giống như hộ khẩu là cái vấn đề nga, ai ai ai, ngươi có thể hay không khí phách một ít, tỷ như. Nhất thống địa cầu linh tinh, làm ta cũng quá quá địa cầu nữ vương nghiệp.”

Lý huyền.

“Lão công ngươi nói chuyện a, ngươi như thế nào không nói lời nào a?”

“Ngươi có phải hay không không yêu ta, ô ô ô ô.”

“Nhân gia liền như vậy một cái nho nhỏ nguyện vọng, ngươi đều không giúp ta thực hiện.”

Cố tiểu ái diễn rất nhiều nói, nói nói, chính mình cũng là nhịn không được cười ra tiếng tới.

Nàng cười rất lớn thanh, cười thực không có hình tượng, cười cong eo, cười ra nước mắt.

Hồi lâu.

Hồi lâu.

Nàng hoàn toàn bình tĩnh trở lại, khôi phục bình thường, lẳng lặng nhìn Lý huyền, trên mặt mang theo cười.

“Thật tốt.”

“Ta ý trung nhân là cái cái thể anh hùng, một ngày nào đó, hần sẽ đạp ngũ sắc mây tía tới cưới ta. Ta ý trung nhân, ở cưới ta ngày đó mất tích đi tu tiên, hiện tại, hần mang ta tới mây trắng phía trên.”

“Nhưng ta biết, mặc kệ hần biến thành cái gì, hần vẫn là hần.”

Lý huyền cũng là cười.

Đúng vậy.

Thật tốt.

Thời gian lưu chuyển, năm tháng biến thiên, thậm chí không gian chuyển biến, mà nàng vẫn là nàng, chính mình cũng vẫn là chính mình.

“Lão công, ta vừa định đến một cái tù, người nghe nói qua không có a?”

“Ân? Cái gì?”

“Vân chân.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Đi học

Cửu biệt thắng tân hôn.

Có công mài sắt, có ngày nên kim.

.....

.....

Sáng sớm 7 giờ đồng hồ báo thức đúng giờ vang lên, tư tư tư trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, mở to mắt, hướng bên cạnh nhìn thoáng qua, có chút mơ mơ màng màng xoa xoa đôi mắt, lại nhìn thoáng qua, tức khắc liền thiếu chút nữa khóc thành tiếng tới.

Ba ba không thấy!

Đem qua ngủ phía trước ba ba còn ở!

Ba ba còn nói, sáng sớm phải cho tư tư một cái thân thân.

Vội vàng nhảy xuống giường, tiểu cô nương liền dép lê đều không rảnh lo xuyên, liền hướng tới buồng vệ sinh chạy tới, đẩy cửa ra vừa thấy, không ai, vì thế oa một tiếng liền khóc ra tới.

“Ba ba!”

“Ba ba!”

Tuy rằng chỉ cùng ba ba ở chung ngắn ngủn một ngày nhiều một chút thời gian, nhưng ở tiểu cô nương trong lòng, ba ba đã là trên thế giới này tốt nhất ba ba.

Nàng rất sợ hãi, đó là một giấc mộng, hiện tại tỉnh mộng, ba ba không thấy.

Phòng ngủ chính.

Nghe được tư tư tiếng khóc, Lý huyền nháy mắt mở to mắt, lay khai thê tử ôm chính mình cánh tay, bay nhanh mở ra phòng ngủ chính môn, mở ra cánh tay nói: “Tư tư, ba ba ở chỗ này đâu.”

“Ba ba!”

Tư tư một chút phi phác lại đây, chui vào Lý huyền trong lòng ngực, ủy khuất ba ba bấu môi ba, lã chã chực khóc nói: “Ba ba không thích tư tư sao? Vì cái gì không bồi tư tư ngủ laps? Ô ô ô, ta sợ quá..... Ba ba không còn nữa..... Ô ô ô.....”

Nghe được nữ nhi chất vấn, Lý huyền mặt già đỏ lên, hôn hôn nàng khuôn mặt nhỏ, hồng hồng nói: “Được rồi, được rồi, tư tư không khóc, ba ba ở đâu, nói cho tư tư một cái tin tức tốt.”

“Ân?”

“Mụ mụ đã trở lại.”

Tư tư lập tức không khóc, trong ánh mắt còn mang theo nước mắt, bay nhanh lau một phen, kinh hi hỏi: “Thật vậy chẳng? Mụ mụ thật sự đã trở lại?”

Hướng tới phòng ngủ chính nhìn thoáng qua, nhìn đến trên giường bóng người, tư tư ánh mắt sáng lên, vươn một ngón tay đầu đặt ở bên miệng, rất là nhỏ giọng nói: “Hừ, mụ mụ ngủ lẹ, mụ mụ nhất định rất mệt, làm nằng ngủ nhiều trong chốc lát.”

Lý huyền sắc mặt lại là ửng đỏ, nghĩ đến tối hôm qua điên cuồng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì hảo.

Đại khái là nghe được bên ngoài động tĩnh, gia gia nải nải cũng là từ trong phòng chạy ra.

“Ba, mẹ, không có việc gì, tối hôm qua tiểu ái đã trở lại, tư tư tỉnh phát hiện ta không ở, liền khóc.”

Giải thích một câu, lại hồng tư tư trong chốc lát, tiểu cô nương lúc này mới yên lòng, ngoan ngoãn chạy tới rửa mặt đánh răng.

Hôm nay muốn đi học đâu.

Tuy rằng nhà trẻ com một chút đều không thể ăn, nhà trẻ cũng không có ba ba, những cái đó tiểu bằng hữu cũng đều bồn bồn, nhưng tư tư nhưng thật ra cũng không có không nghĩ đi học ý tứ.

Mụ mụ nói, tiểu hài tử liền phải ngoan ngoãn đi học, như vậy mới có thể mau mau lớn lên, sau đó bảo hộ mụ mụ.

Tư tư có thể tưởng tượng mau mau lớn lên đâu.

Chờ tư tư rửa mặt xong, cô tiểu ái cũng là tỉnh lại, có chút còn buồn ngủ nằm ở trên giường, trong lúc nhất thời còn như ở vân trung, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức.

“Tỉnh lẹ.”

Lý huyền ở nằng cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, ôn nhu nói: “Ta cho người đổ chén nước, tư tư hôm nay muốn đi học, lão sư nói, hôm nay muốn tuyên cử gia trưởng uỷ ban, làm gia trưởng đi một chuyến.”

Cô tiểu ái từ một tiếng, thanh âm có chút nghẹn ngào, nằm ngồi dậy, uống lên hai nước miếng, lúc này mới cảm giác thoải mái một ít.

“Ta cũng đi.”

Lý huyền có chút chế nhạo nhìn nàng, cười nói: “Người còn hạ được giường sao?”

Cô tiểu ái trầm mặc nhìn hấn trong chốc lát, yên lặng từ trên giường bò dậy, chui hai hạ eo, có chút không phục nói: “Quay đầu lại đem kia tu tiên pháp môn dạy ta, song tu! Hừ, tu tiên ghê gớm a, ta cũng không tin, chỉ có một chết nguru, nào có cày hư điên?”

Lý huyền.

“Mụ mụ, mụ mụ, cái gì là song tu a? Ta cũng muốn học.”

Tư tư xuất hiện ở cửa, ngọt ngào kêu lên, bay nhanh chạy tới, bò lên trên giường, ở cô tiểu ái trên mặt mọc a hôn một cái.

Hai vợ chồng nhìn nhau không nói gì.

Lý huyền bỗng nhiên cảm giác chính mình cánh tay thượng một trận đau nhức, cố nén, cười tủm tỉm nói sang chuyện khác nói: “Tư tư rửa mặt xong sao? Chuẩn bị ăn com đi, chờ hạ ba ba mụ mụ cùng nhau đưa người đi nhà trẻ được không?”

Tư tư gà con mổ thóc gặt đầu, vui vẻ cùng cái gì dường như.

Họa trên giấy mộng tưởng, rốt cuộc thực hiện lẹ!

Ăn qua một đống đoàn viên bữa sáng, cô tiểu ái cấp tư tư trang điểm xinh xinh đẹp đẹp.

Một cái ô vuông tử Nhật thức giáo vấy, màu trắng toái đường viền hoa tiểu áo trên, hơn nửa màu trắng vớ cùng tiểu hắc giày da, sau đầu ném hai cái bím tóc, tiểu cô nương đối với gương xoay hai vòng, rất là vừa lòng mụ mụ tay nghề, so nải nải mạnh hơn nhiều.

“Đi lâu, đi học đi lâu.”

.....

.....

Xuân phong nhà trẻ, khoảng cách hoa viên tiểu khu thẳng tắp khoảng cách không đến 1000 mét, cũng coi như là ma đô bản địa tương đương có thực lực nhân hiệu lâu đời tư nhân nhà trẻ, dạy học chất lượng tương đương không tồi.

Đương nhiên, học phí cũng là nhất đẳng nhất quý.

Chín năm chế giáo dục bắt buộc, nhưng không bao gồm nhà trẻ.

Toàn bộ trường học cơ sở phương tiện tương đương hoàn bị, tam đồng khu dạy học, một đồng nghệ thể lâu, tiêu chuẩn mặt cỏ sân thể dục, còn có một cái loại nhỏ công viên trò chơi cùng thủy công viên.

Tối rồi trường học cửa, tám lớp đều có lão sư ở nơi đó chờ đợi, tư tư ở tam ban, hôm nay nghênh đón tiểu bằng hữu, vừa lúc là Thẩm mạn.

“Mạn mạn lão sư sớm.”

Nhìn thấy Thẩm mạn, tư tư ngọt ngào chào hỏi, có chút gấp không chờ nổi giới thiệu nói: “Mạn mạn lão sư, ta ba ba, ta mẹ mẹ, bọn họ đều tới rồi.”

Tiểu cô nương phía trước chưa từng có quá như vậy dãi ngộ, ba ba mẹ mẹ cùng nhau đưa chính mình đi học, vui vẻ đến không được, dọc theo đường đi đều là nhảy nhót.

“Tư tư sớm, hai vị sớm, chúng ta hôm nay tuyên cử gia trưởng uỷ ban, có cái khác gia trưởng cũng tới rồi, đều ở chúng ta ban nhiều truyền thông phòng họp đầu, 1 hào lâu, 305 chính là, các người đi vào trước, ta còn muốn chờ một chút cái khác tiểu bằng hữu.”

Thẩm mạn lễ phép mà khách khí hô, nhìn nhìn Lý huyền, lại nhìn nhìn cô tiểu ái, trong lòng hơi hơi có chút nói không nên lời cảm giác.

Này đối vợ chồng, nam cao lớn soái khí, khí chất thông dong, nữ đáng người cao gầy, dịu dàng mỹ lệ, còn có cái như vậy xinh đẹp ngoan ngoãn nữ nhi, thật sự là làm người hâm mộ.

Cùng Thẩm mạn khách sáo hai câu, Lý huyền cùng cô tiểu ái mang theo nữ nhi vào nhà trẻ, đi vào lầu ba phòng họp, giờ phút này bên trong đã có không ít tiểu bằng hữu cùng gia trưởng.

“Phương phương, tròn tròn, nho nhỏ.....”

Nhìn thấy chính mình mấy cái tiểu đồng bọn, tư tư tức khắc liền buông ba ba mẹ mẹ tay, hướng tới mấy cái tiểu nữ hài nhi chạy tới, duỗi tay chỉ vào bên này, rất là kiều ngạo nói: “Đó là ta ba ba, còn có ta mẹ mẹ, bọn họ đều tới.”

Tư tư cảm thấy, hôm nay, chính mình cuối cùng có thể chính đại quang minh cấp tiểu đồng bọn giới thiệu, trước kia chưa từng có giới thiệu quá, còn có mấy cái tiểu bằng hữu nói, tư tư là không có ba ba hài tử đâu, hừ!

Mấy cái tiểu bằng hữu triều bên này nhìn thoáng qua, ríu rít, thực mau liền chơi ở bên nhau.

Lý huyền khắp nơi nhìn thoáng qua.

Nói thật, trường họp này hẳn vẫn là lần đầu tiên lại đây.

Giống như..... Còn man thú vị bộ dáng.

Đại nhân có đại nhân giang hồ.

Giờ phút này, liền có mấy người, đều là quay chung quanh ở một cái tây trang giày da khí chất nho nhã nam nhân bên cạnh, ả ả có chút nịnh bợ chỉ ý.

Nghe xong vài câu, kia nam nhân tựa hồ là gọi là Tống minh, ở chính phủ cơ quan đi làm, đại khái là cái gì tiểu lãnh đạo.

Lý huyền cũng không để ý, cười tìm vị trí ngồi xuống.

Cô tiểu ái ngồi ở bên cạnh hắn, ngáp một cái, có chút khốn đốn bộ dáng, lại là cường đánh tinh thần.

“Lão công, người xem người kia, luôn xem ta, có điểm chán ghét đâu.” Cô tiểu ái ghé vào Lý huyền bên tai, nhẹ giọng nói.

Từ vào cửa bắt đầu, nàng liền cảm giác, có nói ánh mắt vẫn luôn như có như không nhìn chính mình, chính là cái kia kêu Tống minh.

Lý huyền vỗ vỗ nàng bả vai, gật gật đầu, trong lòng cũng là hơi hơi có chút không mừng.

Nam nhân quen thuộc nhất nam nhân ánh mắt.

Một lát sau.

Làm Lý huyền có chút kinh ngạc chính là, Tổng minh cùng cái khác mấy cái gia trưởng cười tùm tùm chào hỏi qua sau, lập tức triều bên này đã đi tới.

“Ngươi hảo, các ngươi chính là tư tư ba mẹ đi?”

“Ta là Tổng minh, tổng nghe chúng ta gia tư khiêm nhắc tới nhà ngươi cô nương, ha ha, một cái kêu tư khiêm, một cái kêu tư huyền.”

Nguyên lai, Tổng minh nhi tử, kêu Tổng tư khiêm, cũng ở cái này trong ban.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Giáo dục

Lý huyền nhân nhạ nhìn trước mặt cái này kêu Tổng minh nam nhân, là cái loại này điển hình người đến trung niên sự nghiệp thành công bộ dáng, đường khí đường thế, khí độ bất phàm, đáng người cũng bảo đường không tồi, có lẽ là trường kỳ ra lệnh duyên cớ, khi nói chuyện tự nhiên mà vậy có chút chiếm cứ chủ động tâm lý ưu thế.

Bất quá, này đối với Lý huyền tới nói, chung quy..... Cũng chính là cái phạm nhân thôi.

“Có việc sao?”

Nghĩ nghĩ, Lý huyền vẫn là mở miệng hỏi.

Rốt cuộc hôm nay là nữ nhi trong ban đại sự, làm phụ mẫu, tổng không tốt ở nơi này cho nàng mất mặt, ít nhất ở nhà trường chi gian, muốn duy trì một loại cơ bản thể diện cùng lễ phép.

“Cũng không có gì chuyện này, chính là lại đây liêu hai câu.”

Tổng minh miễn cưỡng cười nói.

Mới từ một đồng gia trưởng nịnh hót trung đi ra, giờ phút này xem Lý huyền này phúc đậm mặt bộ dáng, chênh lệch có điểm đại, tâm tính có điểm băng.

Chẳng lẽ bọn họ vừa rồi không nghe được, chính mình là giáo dục cục chủ quản tiểu học cùng nhà trẻ phương diện trưởng phòng sao?

Ma đô giáo dục tài nguyên như thế khan hiếm, tốt tiểu học, từ trước đến nay là muốn cho người tể phá đầu, thật không cái ánh mắt, chẳng lẽ các ngươi một chút đều không vì nữ nhi về sau suy xét?

Tổng minh như thế nghĩ đến, đang ở suy xét như thế nào thiết nhập tiếp theo cái đề tài, cố tiểu ái nhẹ nhàng kháp Lý huyền một phen, sau đó cười tùm tùm nhìn lại đây.

“Tổng trưởng phòng ngài hảo, vừa rồi nghe được, thực vinh hạnh a, nhà của chúng ta tư tư, có thể cùng ngài nhi tử ở một cái lớp, này cũng coi như là duyên phận, về sau tư tư thượng tiểu học thời điểm, có lẽ còn muốn phiền toái đến ngài.”

Ai, lời này liền thoải mái nhiều.

Tổng minh lúc này mới cười tự nhiên một ít, đang muốn khiêm tốn hai câu, đó là lại nghe được cố tiểu ái có chút ngậy thơ hồn nhiên hỏi: “Lão công, trưởng phòng xem như nhân viên công vụ sao?”

Lý huyền nhìn thê tử liếc mắt một cái, hơi hơi mỉm cười.

Hắn biết rõ cố tiểu ái phong cách, vừa rồi bị vị này Tổng trưởng phòng nóng cháy ánh mắt xem đến có chút bức bối, nhà mình vị này muốn bắt đầu đối người, vì thế phối hợp nói: “Đương nhiên xem như. Đại trưởng phòng, không nhỏ quan nhi đâu.”

Tổng minh trong lòng hơi hơi đắc ý, các ngươi biết liền hảo.

Trên thực tế, hắn xác thật thăng cũng mau, ba mươi lăm tuổi thực quyền trưởng phòng, hoàn toàn có thể nói là tiền đồ rộng lớn, giả lấy thời gian bay xa vạn dặm, cũng chưa chắc không có khả năng.

Chỉ là có một chút không đẹp, đi chính là phu nhân lộ tuyến, có cái cường thế phu nhân cùng nhạc phụ, làm cho vị này Tổng trưởng phòng ở nhà địa vị có chút xấu hổ.

.....

Một cái thanh tú tiểu nam hài đã đi tới, xem như cứu Tổng minh trằng.

“Ba ba, ta muốn đi buổi vệ sinh.”

Tổng tư khiêm nhường bằng hữu, nhìn qua rất có gia giáo bộ dáng, mặc dù là bởi vì sốt ruột thượng WC mà ôm bụng, nói chuyện cũng là lễ phép mà nhỏ giọng, một chút đều không giống cái khác hùng hài tử, chạy nháo ồn ào náo động.

Tổng minh thật sâu nhìn này đối không biết sâu cạn vợ chồng liếc mắt một cái, nhin khẩu khí, sờ sờ nhĩ từ đầu, nói: “Đi, ba ba mang người đi.”

Nhìn này đối hai cha con đi ra phòng họp, cổ tiểu ái ghé vào trên bàn, giống cái trò đùa dai thành công hài tử, ha ha nở nụ cười.

Lý huyền có chút sùng nịch, xoa xoa nàng đầu, cười nói: “Người nha.....”

Cổ tiểu ái làm cái mặt quỷ, ngồi ở như vậy trong phòng học, như vậy cái bàn ghế dựa, bảng đen, cảm giác về tới học sinh thời đại, còn rất có ý tứ.

Học sinh gia trưởng một đám trình diện.

Tam ban nhân số không nhiều lắm, cũng liền hai mươi người tới, bất quá này tòa nhà trẻ cấp bậc rất cao, này đó gia trưởng nhưng thật ra một đám nhìn qua đều ngăn nắp lượng lệ bộ dáng.

Tây trang giày da nam nhân, xuyên Chanel xách ái mã sĩ nữ nhân, có quen biết, cho nhau chào hỏi, trò chuyện phòng ở xe cùng thị trường chứng khoán, ần ần có chút tương đối chỉ ý.

Phòng học xếp sau trên tường đồng hồ, ổn định vững chắc đi tới, thời gian dừng hình ảnh ở 9 giờ thập phần, phòng họp môn bị nhẹ nhàng đẩy ra, Thẩm mạn mang theo cuối cùng một vị học sinh gia trưởng, còn có mặt khác hai cái nữ lão sư đi vào môn.

Lão sư bỏ dở các bạn nhỏ trò chơi, đưa bọn họ đưa tới một cái khác phòng học, như thế bận việc mười tới phút, phòng họp rốt cuộc an tĩnh lại.

Rời đi thời điểm, tư tư nhẹ nhàng triều ba ba mụ mụ xua tay, hiểu chuyện mà ngoan ngoãn bộ dáng.

“Các vị gia trưởng đại gia hảo, hôm nay thực vinh hạnh có thể đem các người mời đến, cũng đặc biệt cảm tạ các người quý giá thời gian.”

“Hôm nay chúng ta tranh cử gia trưởng uỷ ban, đây là thời thượng giáo dục cực yêu cầu, cũng là vì làm gia trưởng tham dự đến hài tử giáo dục mỗi một cái phân đoạn tới, cuối cùng mục đích, đều là vì làm hài tử càng tốt trưởng thành.”

Thẩm mạn kỹ càng tỉ mỉ giới thiệu gia trưởng uỷ ban công năng, sau đó lại giảng giải tranh cử quy tắc, trong ban tổng cộng hai mươi bốn vị tiểu bằng hữu, tổng cộng tuyển ra ba gã gia trưởng uỷ ban thành viên, mỗi vị gia trưởng năm phút đồng hồ lên đài diễn thuyết thời gian, sau đó đại gia tập thể đầu phiếu, dân chủ mà công bằng nước chảy.

“Lão công, ta muốn tranh cử sao? Tư tư.....”

Cổ tiểu ái có chút nghi hoặc hỏi.

Bình tĩnh mà xem xét, đối cái này cái gì gia trưởng uỷ ban, nàng là có chút không thêm để ý.

Nàng từ tiểu ở võ quán lớn lên, bản thân chính là cái tân mạn tự do tính cách, cái gì chủ nghĩa tập thể quan niệm, đó là hoàn toàn không bỏ trong lòng.

Lý huyền, không sai biệt lắm cũng là đồng dạng ý tưởng, tu tiên phía trước là, tu tiên lúc sau, liền càng là.

Chính cái gọi là không phải người một nhà, không tiến một nhà môn.

Bất quá, về muốn đem tư tư bồi dưỡng thành một cái cái dạng gì người, nói thật, cổ tiểu tình yêu là có chút không quá minh bạch.

Chính mình tính cách khuyết tật nàng rất rõ ràng, thiên mã hành không, không kèm chế được phóng túng ái tự do, làm người lại độc miệng, lại táo bạo, hết thảy dựa vào chính mình yêu thích tới, thẳng chỉ bản tâm.

Từ nào đó trình độ đi lên nói, chính mình sẽ sống rất khoái nhạc, nhưng chú định..... Vô pháp trở thành trên thế giới này công nhận thành công nhân sĩ.

Đó là lựa chọn nào đó nhân sinh về sau, sờ tất nhiên trả giá đại giới.

Kìa tư tư đâu?

Nàng nhìn về phía Lý huyền.

Lý huyền minh bạch nàng cái này ánh mắt ý tứ, nghiêm túc nghĩ nghĩ, mở miệng nói: “Ta có cái không thành thực ý tưởng, người nghe một chút.”

“Ân.”

Cố tiểu ái gật đầu.

“Ngày hôm qua ta cùng tư tư đi dạo phố thời điểm, đơn giản cùng nàng nói qua một lần, ta nói, mỗi năm tư tư quá sinh nhật khi, ta sẽ hỏi nàng một vấn đề —— nàng tưởng trở thành một cái cái dạng gì người?”

“Tuy rằng nàng là hai ta sinh, nhưng ta cảm thấy, nàng nhân sinh, không nên là hai ta nhân sinh phục khác, hoặc là chịu tải hai ta nhân sinh nào đó khuyết điểm hoặc nguyên nhân, nàng nhân sinh hẳn là hoàn chỉnh mà mới tính, ta một chút đều không nghĩ khoa tay múa chân.”

“Ta có khả năng làm, chính là cho nàng ánh mặt trời, cho nàng mưa móc, làm nàng tự do tự tại trường thành ở trời xanh dưới.”

“Nàng tưởng vẽ tranh, hảo a, vậy đi họa, ta sẽ nói cho nàng một cái thành niên họa gia là bộ dáng gì. Nàng muốn làm âm nhạc, vậy học âm nhạc, ta sẽ làm nàng biết tưởng trở thành một người ca sĩ yêu cầu trả giá cái gì, lại có thể được đến cái gì. Nàng muốn học võ thuật, thậm chí tu hành, cũng đúng, ta tới giáo, cũng không có vấn đề gì. Thậm chí là, nếu nàng không nghĩ đi học, vậy không đi học a. Cũng không có vấn đề gì.”

“Dù sao, ta sẽ mỗi năm hỏi nàng một lần cái kia vấn đề, chính nàng khẳng định cũng sẽ suy xét, không ngừng tu chính chính mình nhân sinh lý tưởng, cho đến tìm được nguyện ý vì này phấn đấu cả đời sự nghiệp.”

Nghe Lý huyền nói xong như vậy một đại đoạn lời nói, cố tiểu ái đôi mắt có chút sáng lấp lánh, một bộ sùng bái tới cực điểm tiểu mê muội bộ dáng.

Cái loại này luyện ái khi cảm giác, lại lần nữa đã trở lại.

Người nam nhân này, luôn là cùng chính mình có linh hồn chỗ sâu trong nào đó cộng minh, hơn nữa có thể hoàn mỹ dùng ngôn ngữ tới biểu đạt ra tới, vô luận là nhân sinh quan, thế giới quan, vẫn là đối nữ nhi giáo dục xem.

Thật tốt.

Vì thế nàng ngáp một cái, ghé vào trên bàn, ngọt ngào nói: “Được rồi, lão công giỏi quá, ta đây mị trong chốc lát, cái này cái gì gia trưởng uỷ ban, liền giao cho người lâu.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tuyển cử

Cái gọi là tuyển cử, chính là nào đó trình tự thượng đua đòi.

Thương hội hội trưởng tuyển cử so có tiền, chính phủ quan viên tuyển cử so chiến tích, tiên đạo minh chủ tuyển cử so tu vi.

Đến nỗi trận này nhà trẻ gia trưởng uỷ ban thành viên tuyển cử, cũng đồng dạng không có ngoại lệ, làm Lý huyền đầy đủ nhận thức đến, nhân loại đối với đua đòi cùng trang tất khát vọng, vĩnh vô chừng mực.

.....

“Các vị lão sư, các vị gia trưởng, ta là tào chính đồng học mục mục, khoa chính quy tốt nghiệp với kinh đô đại học, nghiên cứu sinh ở mẽ quốc Corinth đồn đại học tài chính hệ, đương nhiệm chức với mỗ trừ danh tài chính công ty, tào chính ba ba Harvard tốt nghiệp sau, ở Morgan công tác, chúng ta hai vợ chồng thu vào còn có thể, thêm lên nói. Quản lý vượt qua một ngàn trăm triệu quỹ, nếu về sau lớp có cái gì hoạt động yêu cầu tài trợ, chúng ta có thể phụng hiến non nớt chi lực.”

Một vị quần áo khéo léo trang dung tinh xảo mục mục, ở trên bục giảng chia sẻ chính mình hạnh phúc sinh hoạt, như là một con kiêu ngạo gà tây, cao cao ngẩng đầu, tư thái thượng cảm giác về sự ưu việt rõ ràng.

Nói xong, nhìn đến dưới đài có chút sắc mặt đại ra mọi người, tào mục mục trên mặt mang theo tự tin tươi cười xuống đài.

Nhưng mà nàng thực mau liền cười không nổi.

Mặt khác một vị bụng phệ ba ba đứng ở trên bục giảng, tự ngôn không như thế nào niệm quá thư, nói chuyện không có gì trình độ, nhưng lại rất có trọng lượng, phân lượng trọng đến làm mọi người trợn mắt há hốc mồm.

“Ta không niệm quá cái gì đại học, bất quá tổ tông thế thế đại đại đều ở ma đô, ha ha, trong nhà có năm mẫu đất, vừa mới phá bỏ và dời đi nơi khác, dùng để tu cái kia tân sân bay, chính phủ đại khái bồi thường mười mấy trăm triệu đi, dù sao chính là như vậy nhiều linh, cụ thể ta cũng không số. Nếu đại gia có thể tuyên ta, ta sẽ suy xét một chút, cấp chúng ta nhà trẻ quyền một đồng khu dạy học ra tới. Ha ha, câu nói kia nói như thế nào, năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn sao.....”

Nam nhân rất là hào sảng nói, nói xong liền xuống đài, lại bị Thẩm mạn nhẹ nhàng giữ chặt, công đạo hai câu, lúc này mới lại lần nữa phản hồi bục giảng.

“Nga đúng rồi, ta kêu gì Vương Tài, ta nhi tử kêu gì hâm hâm, hy vọng đại gia nhiều hơn chú ý.”

Hai vị này diễn thuyết xong, trong phòng hội nghị không khí, lặng yên có chút quỷ dị lên.

Có lẽ, cái khác gia trường tới phía trước không nghĩ tới, thế nhưng sẽ là cái dạng này phong cách.....

Hay là giả, là bị một ngàn trăm triệu quỹ cùng gì lão bản muốn quyền khu dạy học tài đại khí thô sở chấn động.....

Trong lúc nhất thời, lại là không còn có người lên đài.

Ma đô trước nay cũng không thiếu một kẻ có tiền, nhưng càng nhiều vẫn là bình thường giai cấp tư sản dân tộc, đối mặt trường hợp như vậy, trong lòng chung quy là có chút chột dạ.

“Còn có cái khác gia trường muốn lên đài sao?”

Thẩm mạn mở miệng hỏi, ánh mắt nhìn về phía ngồi ở phía dưới một vị vị gia trường, trong lòng cũng hơi hơi có chút không thoải mái cảm giác.

Giáo dục cục cũng là năm nay mới hạ thông tri, nhà trẻ mỗi cái lớp thành lập gia trường uỷ ban, đây là quốc gia giáo dục cải cách trọng đại cử động, cho nên, đối đãi loại chuyện này, nàng trước kia cũng cơ bản không có gì kinh nghiệm, hoàn toàn không nghĩ tới, bị hai vị này kéo tiết tấu, sẽ biến thành cái dạng này.

Này đó người trưởng thành..... Không chỉ có tuyệt không cho phép hải tử thua ở trên vạch xuất phát, đồng thời còn muốn cùng chính mình bạn cùng lứa tuổi so, xem ai chạy nhanh hơn, cũng không biết chạy nhanh như vậy, sốt ruột đi nơi nào?

Cái này gia uỷ sẽ tranh cử, ả ả có chút biến chất hương vị.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, đây là trường học công tác, tranh cử nếu đã bắt đầu làm, tóm lại muốn căng da đầu tiếp tục đi xuống.

Thẩm mạn không khỏi nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, nhìn đến cổ tiểu ái, chính ghé vào trên bàn ngủ, mà Lý huyền, cũng là nhắm mắt lại, tựa hồ tùy thời muốn ngủ bộ dáng.

Người này..... Tựa hồ đối loại tình huống này, cũng có chút ý kiến đâu.

Thẩm mạn bỗng nhiên có chút trò đùa dai nghĩ đến, nếu không, đem hấn kêu lên tới hảo hảo giảng hai câu?

Nghĩ nghĩ, Thẩm mạn vẫn là từ bỏ cái này ý niệm, tranh cử toàn bằng tự nguyện, vẫn là không cần nhân tư phế công, hướng chi, hiện tại dưới loại tình huống này, xem Lý huyền như vậy, tựa hồ cũng không có như vậy ý đồ.

Loại này đua đòi, Thẩm mạn chính mình đều cảm thấy, có chút nhàm chán.

“Khụ khụ.....”

Đúng lúc này, một tiếng trong trẻo ho khan tiếng vang lên, Tổng minh từ từ từ trên chỗ ngồi đứng lên, bước đi đoàn chính triều bục giảng đi đến.

“Đại gia hảo, ta là Tổng minh, là Tổng tư khiêm đồng học ba ba, hiện tại giáo dục cục công tác. Ha ha, đại gia cũng không nên nói ta bỏ bê công việc tới cấp nhi tử mở hộp, vốn dĩ nhà này trường uỷ ban tuyên cử, chính là chúng ta giáo dục cục năm nay trọng điểm công tác, trong cục phạm là có hải tử gia trường, đều sẽ thâm nhập các trường học, gương cho binh sĩ đẩy mạnh công tác.....”

Tổng minh bắt đầu rồi chính mình lưu loát diễn thuyết, điển hình nhân viên công vụ thức diễn thuyết, không có gì dinh dưỡng, nhưng mạnh như thác đổ, ý nghĩa sâu xa, xuất sắc phi phạm, đồng thời âm thầm chỉ ra chính mình trường phòng thân phận, lời ngầm rõ ràng—— các người về sau có việc, có thể tìm ta, đến nỗi giúp không giúp, liền xem các người biểu hiện.

Chờ hấn nói xong, bục giảng phía dưới vỗ tay nhiệt liệt tới cực điểm.

Ngay cả một ngàn trăm triệu quỹ nữ sĩ cùng quyền đại lâu tiên sinh, đều là chịu phục vỗ tay.

Cơ hồ ở mọi người trong lòng, vị này Tổng trưởng phòng, đại khái đã trước tiên tòa định một tịch.

Tổng minh nói xong chính vẫn cuối cùng một câu, triều phía dưới nhìn lướt qua, tầm mắt dừng ở Lý huyền trên người, vì thế cười nói: “Nghe ta nhi tử nói, trong ban có vị kều tư huyền tiểu nữ hải nhi, thành tích cũng hảo, lại ngoan ngoãn hiểu chuyện, nàng cha mẹ nhất định thực ưu tú thực thành công. Vừa rồi ta cũng cùng tư huyền tiểu bằng hữu cha mẹ hàn huyên hai câu. Lý tiên sinh, đi lên giảng hai câu? Ngài khẳng định so với ta trình độ cao, ta này nói, liền tính là thả con tép, bắt con tôm.”

Lời tuy nói như vậy, nhưng Tổng minh trong giọng nói, kia ti khiêu khích ý vị, lại là rõ ràng.

Ở đây đều là người trưởng thành, không có người sẽ đơn thuần cho rằng, Tổng minh là ở phủng người.

Theo Tổng minh tầm mắt, mọi người ánh mắt đều là dừng ở Lý huyền trên người, đồng thời nội tâm yên lặng suy đoán, vị này. Như thế nào đắc tội Lý trưởng phòng?

Vẫn là hai người vốn dĩ liền có thù oán?

Trong phòng học không khí càng thêm quỷ dị lên, có loại bão táp tiến đến phía trước cảm giác, đang ở chậm rãi áp ụ.

Thẩm mạn cũng là có chút khẩn trương đứng dậy, do dự một chút, vẫn là mở miệng nói: “Tổng tiên sinh, tranh cử là tự nguyện, đảo không cần phi lên đài.”

Tổng minh nhìn nàng một cái, trên mặt treo cái loại này thiên chuy bách luyện quá tươi cười, nhàn nhạt nói: “Thẩm mạn lão sư, giúp ta cái vội được không? Đi đem các người cổ hiệu trưởng mời đi theo.”

Cái loại này mạc danh quan uy, làm Thẩm mạn trong lòng run lên, thế nhưng mà là không biết nên nói cái gì hảo, do dự một lát, gật gật đầu, triều phòng học bên ngoài đi đến.

Trận này mặt, chính mình có chút không chế không được, vẫn là đem hiệu trưởng mời đến đi.

Ra cửa phía trước, nàng cuối cùng nhìn thoáng qua Lý huyền, Lý huyền vẫn là nhắm mắt lại, tựa hồ căn bản không có nghe được Tổng minh nói.

Một màn này, Thẩm mạn ánh mắt có chút chua xót, nàng có chút không đành lòng nhìn đến kế tiếp hình ảnh, vì thế ra cửa, vội vàng triều phòng hiệu trưởng chạy tới.

Chờ Thẩm mạn biến mất ở ngoài cửa, Tổng minh như cũ đứng ở trên bục giảng, ánh mắt sắc bén như đao, trước sau nhìn chăm chăm Lý huyền phương hướng.

Nói thật, Tổng minh cảm thấy, chuyện như vậy với chính mình tới nói, là có chút mất mặt, cùng một cái nhìn qua vô quyền vô thế bình thường gia trưởng so cái gì kính nhi?

Nhưng hấn chính là nuốt không dưới khẩu khí này.

Chính mình cực cực khổ khổ, bán đứng rất nhiều đồ vật, mới bò đến vị trí này, vì chính là cái gì?

Vì chính là —— ai làm ta khó chịu, ta đây, liền sẽ làm hắn càng khó chịu!

Khẩu khí này, hấn phi ra không thể.

Không chỉ có muốn ra, còn muốn hung hăng ra!

Giờ phút này, trong phòng học mọi người, đều có thể cảm giác được cái loại này mưa gió sắp đến hơi thở, tất cả mọi người đều là mở to hai mắt, tầm mắt ở hai người trên người dao động, yên lặng nhìn.

Lúc này.

Lý huyền chậm rãi mở to mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Uống trà

Buổi sáng dương quang xuyên thấu qua cửa kính, đều đều chiếu vào phòng họp nội.

Lý huyền mở to mắt, dường như không có việc gì nhìn trên bục giảng Tổng minh liếc mắt một cái, thăm nghĩ —— tồn tại không hảo sao?

Như vậy khiêu khích ở Lý huyền xem ra, liền phảng phất là một con không biết trời cao đất dày con kiến, đối với người khổng lồ thối lên chiến đấu kèn, cực kỳ buồn cười.

Nhìn thoáng qua ghé vào trên bàn ngủ say thê tử, khóe miệng nàng còn mang theo nụ cười ngọt ngào, Lý huyền thở dài, đứng dậy.

Một lòng tay chọc chết Tổng minh, khẳng định là không có khả năng, đây là nữ nhi đọc sách trường học, thanh tĩnh nơi, nhiều tạo sát nghiệt không tốt.

Bất quá, nếu muốn hủy diệt một người, giết người không tính cái gì, tru tâm mới là vương đạo, đối với một cái năm ngàn năm tu hành cường giả tới nói, thủ đoạn không cần quá nhiều.

Trong nháy mắt, Lý huyền đó là có ý niệm.

Hắn đứng dậy, một bên triều bục giảng đi đến, một bên mở miệng cười nói: “Hu, đại gia thỉnh an tĩnh một chút, ta sẽ lên đài diễn thuyết, chỉ là ta thê tử tới hôm qua có chút mệt, làm nàng an tĩnh bỏ cái giấc.”

Nghe được lời này, từng đạo ánh mắt triều hắn xem ra, như thể bình tĩnh mà thông dong ngữ khí, nhưng thật ra làm người có chút ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ tự tin phân sát?

Không ít người trong lòng, đều là lặng yên sinh ra một chút chờ mong cảm xúc, nhìn xem Lý huyền, nhìn nhìn lại trên đài vị kia trưởng phòng, tựa hồ..... Có trò hay nhìn.

Lý huyền đi không nhanh không chậm, vân đạm phong khinh bộ dáng, ánh mắt dừng ở Tổng minh trên người, cũng không có cố tình dùng thần thức cho hắn cái gì áp lực, chỉ là nhìn hắn, lục soát hồn chi thuật nhanh chóng dạo qua một vòng.

Tổng minh cảm giác toàn thân hơi hơi có chút lạnh, như vậy ánh mắt, như là đem chính mình xem thấu giống nhau, trong đầu ần ần có chút choáng váng cảm giác, nhưng mà thực mau liền biến mất.

Một lát sau, Lý huyền đứng ở trên bục giảng.

Tổng minh làm cái thỉnh thủ thế, thân thể tránh ra vài bước, chuẩn bị xuống đài.

Chỉ là, làm hắn ngoài ý muốn chính là, chính mình cánh tay, bị Lý huyền một chút bắt được.

“Tổng trưởng phòng, từ từ.”

Tổng minh có chút kinh ngạc nhìn hắn, thăm nghĩ giờ phút này người cầu xin tha thứ cũng không còn kịp rồi.

Nhưng, càng làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, Lý huyền trầm mặc trong chốc lát, cầm lấy một cây phấn viết, bắt đầu ở bảng đen thượng, nhẹ nhàng viết tam hành tự.

“13 năm 9 nguyệt, hoàng, sinh nhật, -30 vạn.”

“15 năm 11 nguyệt, Lý, nhập biên, 20 vạn.”

“16 năm 8 nguyệt, cao, ngực đại môn kiêu, cười rộ lên giống băng băng.”

.....

Phấn viết ở bảng đen thượng lưu lại dấu vết, phát ra chi chi thanh âm, quen thuộc, lớp học thanh âm.

Mà nhìn đến kia phiêu dật chữ viết, Tổng minh cả người lại phảng phất mất hồn, nhện không được run rẩy, một loại không gì sánh kịp sợ hãi bao phủ hắn.

Này đó.....

Này tam hành tự phân biệt đại biểu ý tứ, hắn tự nhiên là lại rõ ràng bất quá.

Đưa ra đi tiền.

Thu hồi tới tiền.

Tối cửa nữ nhân.

Nhưng Tống minh đánh chết đều không thể tưởng được, này đó là chính mình ở đêm khuya tĩnh lặng khi, ghi tạc thư phòng kết sắt mặt mã bốn đồ vật, hẳn như thế nào biết đến?

Lý huyền cười tủm tỉm nhìn hấn, vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói: “Tổng trưởng phòng, ta kỳ thật không thể nào hội diễn giảng, ta muốn hỏi một chút —— người sẽ uống trà sao?”

Uống trà?

Bị “Uống trà” hai chữ, xúc động mãnh cảm thân kinh, Tống minh lập tức hiểu được, rất là gian nan thô nặng thở dốc, miễn cưỡng bài trừ cái tươi cười, cơ hồ là có chút cầu xin ngữ khí nói: “Ngài. Ngài là.”

Đã sớm nghe nói, mặt trên công tác tuần tra tổ đã là nhập trú ma đô.

Chỉ là lấy chính mình cấp bậc cùng trình tự, không có bất luận cái gì tin tức con đường tiếp xúc đến, không nghĩ tới, hiện tại đụng phải.

Không có kinh hi, chỉ có kinh hách.

Trước mắt tối sầm, Tống minh thiếu chút nữa ngã xuống.

Lý huyền lại là cười, cầm lấy bảng đen sắt, lau khô những cái đó chữ viết, duỗi tay ở bên môi nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

“Bảo mật.”

Tống minh như tào lồi phê, cười so với khóc còn khó coi hơn, gà con mỏ thóc gặt đầu, “Ân, biết, bảo mật, bảo mật.”

Hấn trong đầu chuyển qua rất nhiều ý niệm.

Mặt trên xuống dưới người sao?

Khó trách, phía trước chưa từng có gặp qua, nghe cũng chưa nghe qua, đối mặt chính mình cũng như thế có nắm chắc, nguyên lai là có tầng này bối cảnh ở.

Khó trách, vừa rồi hấn thê tử, sẽ hỏi ra như vậy vấn đề.

Nhân dân công bộc?

Nghĩ đến đây, Tống minh phía sau lưng ra một thân mồ hôi lạnh, chỉ cảm thấy toàn thân đều ướt đầm.

Chính mình quả thực chính là cái đại đầu đất!

Như vậy rõ ràng ám chỉ cũng chưa nghe ra tới!

Thật cẩn thận nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, Tống minh trên mặt, sớm đã tràn đầy nịnh nọt tươi cười, nếu vị này Lý. Tuần tra, không có đi nhà nước trình tự mang đi chính mình, như vậy thuyết minh, ít nhất còn có thể cứu giúp một chút?

Mặt trên ngay từ đầu ý tứ là, lão hồ muốn đánh, ruồi bọ cũng muốn trảo, nhưng này đều đã nhiều năm, nổi bật cũng nhờ rất nhiều, chính mình làm nhiều ít chuyện xấu, chính mình trong lòng hiểu rõ, còn hảo là bởi vì nhất gan, vớt không phải rất nhiều, có lẽ. Thật sự có thể cứu giúp một chút. Có lẽ, còn có thể lập công chuộc tội đâu?

Hết thấy liền xem vị này Lý tuần tra.

Thực mau nghĩ kỹ phương diện này khớp xương, Tống minh ánh mắt càng thêm khiêm tốn, nắm chặt Lý huyền cánh tay, nếu không phải ở đây người quá nhiều, hẳn quả thực có loại phải quỳ xuống đi hô to xúc động —— “Thanh thiên Đại lão gia a, người nhưng được cứu trợ cứu ta a!”

Lý huyền nhân nhật nhìn hấn một cái, xua xua tay, dùng chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm mờ mờ nói: “Quay đầu lại chính mình đi kỷ ủy tự thú, ta cảm thấy. Người còn có thể cứu chữa, hiểu?”

Tống minh ngẩn ngơ, lại lần nữa gà con mỏ thóc gặt đầu, “Hiểu, hiểu, hiểu.”

Đây là vì chính mình tội danh định rồi nhạ đạo a.

Chính mình còn có thể cứu chữa.

Hiếm chết còn sinh, Tống minh trong lòng mừng như điên, thở sâu, vừa rồi thiếu chút nữa hít thở không thông, hiện tại hô hấp đều đều một ít, cũng không như vậy khẩn trương, thử hỏi: “Ta. Hiện tại liền đi?”

Lý huyền gật gật đầu.

“Ân, đi thôi.”

.....

.....

Vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm Tổng trưởng phòng, hiện tại như chó nhà có tang, hoảng sợ ra cửa.

Trong lúc nhất thời, trong phòng hội nghị cái khác gia trưởng, đều là hoàn toàn ngây dại.

Bọn họ nhìn đến Lý huyền ở băng đen thượng viết tự, cũng nghe tới rồi Lý huyền cùng Tổng minh bộ phận đối thoại, có chút gia trưởng ần ần đoán được cái gì, nhưng đại bộ phận vẫn là như lọt vào trong sương mù.

Bất quá, không thể nghi ngờ chính là, giờ phút này ở mọi người trong mắt, Lý huyền đều bịt kín một tầng thần bí mà cường đại khăn che mặt.

Có thể đem một cái trưởng phòng dọa thành như vậy, hần. Nên có bao nhiêu dọa người nột?

Này đó chân chính có quyền có thể người, thật đúng là điệu thấp a.

Trang x!

Không ít người đều cảm thán, trong lòng suy nghĩ bay tán loạn.

Đứng ở trên bục giảng, Lý huyền triều phía dưới nhìn thoáng qua, mọi người, trăm thái, người trưởng thành thế giới, giảng hồ không chỗ không ở, nhân tính cũng đều giống nhau, ba ngàn đại thế giới là, trên địa cầu cũng đồng dạng như thế.

Hần đã là thói quen, nhưng cũng không thích.

Lúc này.

Thê tử cổ tiểu ái đã tỉnh lại, đại khái là bị chung quanh châu đầu ghé tai thanh đánh thức, đang có chút mơ mơ màng màng nhìn, hoàn toàn không biết đã xảy ra sự tình gì, chỉ là nhìn đến Lý huyền đứng ở trên bục giảng, ánh mặt trời vì hần toàn thân mông một tầng viền vàng, rất có thanh xuân hơi thở bộ dáng.

“Chúng ta đi thôi.”

Lý huyền không coi ai ra gì, triều nàng vẫy tay nói.

“Hào đất.”

Cổ tiểu ái đứng dậy, nhảy nhót triều Lý huyền đi tới, tựa như tan học thiếu nữ.

Hai người tay khoác tay, rồi đi phòng họp, biến mất ở ngoài cửa.

Các gia trưởng một mảnh ồ lên.

Này. Xem như tình huống như thế nào?

Gia trưởng uỷ ban, còn tuyển sao?

.....

Hôm nay, chủ định là cái làm xuân thảo nhà trẻ sở hữu gia trưởng đều vĩnh sinh khó quên nhật tử.

Liền ở Lý huyền đi ra phòng học không lâu, nhà trẻ quảng bá dùng loa công suất lớn, đột nhiên vang lên chói tai tạp âm, nam nhân tiếng la, nữ nhân tiếng kêu, còn có tiểu hài tử tiếng khóc, truyền khắp cả tòa nhà trẻ.

.....

“Lương Lạc, lương Lạc ngươi làm gì? Ngươi buông ra hần, hần vẫn là cái hài tử a!”

Quen thuộc nàng đều có thể nghe ra tới, đây là Thẩm mạn lão sư thanh âm.

Sau đó là nam nhân điên cuồng tiếng hô.

“Thẩm mạn, ha ha ha ha ha, ngươi huỷ hoại ta, ngươi. Huỷ hoại ta, ngươi! Hủy!! Ta!”

“Như vậy, liền cùng chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Diễn tập

Kia loa công suất lớn truyền đến thanh âm như thể chói tai, rất nhiều gia trưởng trước tiên cũng chưa phản ứng lại đây.

Lấy lại tinh thần, nghĩ đến trong tin tức đã từng đưa tin quá những cái đó ác tính sự kiện, tức khắc luống cuống lên, như ong vỡ tổ hướng ra ngoài chạy tới.

Hài tử.....

Có người xấu!

Ai cũng không nghĩ tới, sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Xem tin tức thời điểm, mọi người sẽ đồng tình, sẽ phản nộ, sẽ bị ai, nhưng đương chuyện này, tựa hồ rõ ràng chính xác phát sinh ở chính mình trên người, phản ứng đầu tiên đó là sợ hãi.

Hành lang.

Lý Huyền nắm Cổ Tiểu Ái tay, mới vừa đi ra phòng họp, đó là nghe được thanh âm kia, trong thời gian ngắn biến sắc, thần niệm tùy theo khuếch tán, bao trùm cả tòa nhà trẻ.

Hắn thấy được.

Ở nghệ thể lâu mái nhà, hàng hiên cửa sắt đã là bị phong tỏa, ngoài cửa trên sân thượng, lương Lạc một thân áo blouse trắng, nhìn qua phảng phất phim truyền hình biến thái giết người bác sĩ, trong tay một phen chói lợi dao phẫu thuật, trước mặt thể nhưng còn có một cái microphone.

Ở hán phía sau, hai cái khóc thành lệ nhân tiểu bằng hữu, một tiểu nam hài nhi, một cái tiểu nữ hài nhi, đều là bị dây thừng cột lấy, bên cạnh là hai cái lẵng hoa.

Còn hảo, không phải Tư Tư, Lý Huyền hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Ở sân thượng bên kia, là Thẩm mạn, nàng đôi tay cũng bị dây thừng khăn trói, treo ở một cây thô trắng đáng tin thượng, dưới chân treo không, sáu tầng cao nghệ thể lâu, một khi dây thừng đứt gãy ngã xuống đi, bất từ cũng tàn.

Như vậy cảnh tượng, Lý Huyền ánh mắt hơi hơi lạnh lùng, nhớ tới ngày hôm qua ở thương trường phát sinh sự tình.

Chính mình dự cảm tới rồi lương Lạc Khả có thể sẽ trả thù, lại không nghĩ rằng hắn trả thù, tới như thế nhanh chóng mà cực đoan.

“Tư Tư!”

Cổ Tiểu Ái la lên một tiếng, có chút điên cuồng triều phòng học chạy tới, nàng không có Lý Huyền tầm nhìn, trước tiên nghĩ đến đó là nữ nhi.

Lý Huyền thần niệm bao trùm hạ, đang xem đến trên sân thượng hình ảnh khi, cũng đồng thời thấy được nữ nhi.

Tư Tư đang ở trong phòng học, an an ổn ổn ngồi ở chính mình trên chỗ ngồi, đại khái nghe được loa công suất lớn tiếng vang, nàng sùng sốt một chút, có chút khẩn trương triều phòng học ngoại chạy, phản ứng đầu tiên là đi tìm ba ba mụ mụ.

Hai người đuổi tới phòng học cửa.

“Mụ mụ!”

Tư Tư cũng vừa hảo chạy ra, một chút bỏ nhào vào Cổ Tiểu Ái trong lòng ngực, trong ánh mắt có chút ngây thơ, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, tiểu cô

nuong không rõ ràng lắm rồi cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng cảm giác là cái gì chuyện xấu, làm người sợ hãi.

“Ba ba, ta nghe được mạn mạn lão sư ở khóc, mạn mạn lão sư làm sao vậy?”

Tư Tư ôm mụ mụ, trong lòng không như vậy sợ hãi, ngẩng đầu nhìn Lý Huyền, đáng thương hề hề hỏi.

Lý Huyền sờ sờ nàng đầu, ôn hòa cười nói: “Không có việc gì.”

Trong phòng hội nghị lao ra một đám gia trưởng, phảng phất gặp được mãnh thú tập kích hoảng loạn dương đàn, ở phòng học tìm kiếm chính mình tiểu dương.

Tìm được ôm chặt lấy, còn không có tìm được lớn tiếng kêu gọi.

Lão sư ở lớn tiếng duy trì trật tự, nhưng căn bản không làm nên chuyện gì, hỗn loạn một khi phát sinh, không ai có thể đủ ngăn cản.

“Ngươi ôm hảo hài tử.”

Lo lắng chờ hạ khả năng sẽ phát sinh dẫm đạp sự kiện, Lý Huyền mang theo hai mẹ con, bước nhanh đi ra phân loạn khu dạy học, đứng ở trường học nghệ thể lâu phía trước tiểu trên quảng trường.

Giờ phút này, nơi này cũng có không ít người.

Trường học bảo an, mấy cái lão sư, còn có mấy cái đại khái là học sinh gia trưởng cùng hài tử, bảo an trong tay cầm điện thoại, đang ở bay nhanh mà nôn nóng nói cái gì, đại khái là ở báo nguy.

Nghệ thể lâu phía trước trên màn hình lớn, giống nhau là dùng để truyền phát tin tập thể dọc theo đài hình ảnh, hoặc là tuyên bố trường học nào đó thông tri, hiện tại chính truyền phát tin sân thượng phía trên hình ảnh.

Kia hình ảnh có chút mơ hồ, mặt trên còn có nào đó phát sóng trực tiếp ngôi cao tiêu chí, đại khái là dùng di động quay chụp đến hình ảnh, sau đó thông qua internet liên tới rồi nhiều truyền thông.

Lương Lạc..... Sớm có mưu hoa.

Lý Huyền ý thức được điểm này, ở làm chuyện này phía trước, lương Lạc hẳn là cũng đã tâm tồn hắc phải chết.

Đại khái, hắc tướng ở trước khi chết, oanh oanh liệt liệt, cấp chính mình tới một cái kết thúc, lưu lại ở nhân thế gian cuối cùng một màn.

Trên màn hình lớn.

Lương Lạc bộ mặt dữ tợn, cười đến điên cuồng.

“Các ngươi, đều cho ta xem trọng!”

“Nữ nhân này, chính là nữ nhân này, lừa gạt ta, đùa bỡn cảm tình của ta, ta muốn giết nàng! Ta muốn giết nàng! Làm trò mọi người mặt! Một đao, một đao giết nàng!”

“Còn có này hai tiểu hài tử, ha ha ha ha, một đao một cái tiểu bằng hữu, đi ở hoàng tuyền trên đường, cho ta cùng Thẩm mạn minh hôn, đương hoa đồng.....”

Như thế tàn khốc hình ảnh, tàn nhẫn lời kịch, biến thái ngữ khí, thậm chí so nào đó phim kinh dị cùng cảnh phi phiến hình ảnh đều phải khùng bố.

Rất cuộc..... Sinh hoạt không có kịch bản, cũng không cần thông qua quảng điện xét duyệt.

Rất nhiều đại nhân đều cảm giác trong lòng phát mao, toàn thân toát ra nổi da gà, càng đừng nói tiểu hài tử.

Toàn bộ nhà trẻ tiếng khóc rung trời, phàm là nhìn thấy hình ảnh này hài tử, ấu tiểu trong lòng đều để lại khó có thể ma diệt ấn tượng, thậm chí khả năng sẽ trở thành thơ ấu bóng ma.

Cố Tiểu Ái theo bản năng một phen che lại Tư Tư lỗ tai cùng đôi mắt, nhưng kia hình ảnh, cùng với thanh âm kia, vẫn là không thể ức chế, truyền vào nàng lỗ tai cùng trong ánh mắt.

Tư Tư oa một tiếng liền khóc ra tới, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm.

“Là cái kia người xấu lương thúc thúc!”

“Mạn mạn lão sư!”

“Ba ba, ba ba, ta sợ quá, ngươi cứu cứu mạn mạn lão sư a!”

Tiểu cô nương nước mắt rào rào mà rơi, hai mắt đầm lệ mông lung nhìn Lý Huyền.

Ở nàng cảm nhận trung, ba ba là không gì làm không được thần tiên, cái gì đều có thể làm đến.

Muốn cứu mạn mạn lão sư a.....

Cái kia người xấu, lương thức thức, sao lại có thể như vậy hư?

Hắn đều đem lão sư trời lại tới, còn cầm đao.....

Tư Tư nắm chặt mụ mụ tay, nho nhỏ trong lòng bàn tay tràn đầy hân, đại đại trong ánh mắt, còn lại là tràn ngập sợ hãi cùng lo lắng.

Có Tiểu Ái cũng là nhìn về phía Lý Huyền, lôi kéo hắn tay áo, ánh mắt có chút vi diệu cảm xúc.

Nàng phản ứng đầu tiên đó là muốn Lý Huyền đi cứu người.

Nàng cũng rất rõ ràng, Lý Huyền có như vậy bản lĩnh.

Nhưng chợt liền có chút lo lắng, tại đây trước công chúng, bại lộ ra tới, về sau sinh hoạt sẽ có phiền toái.

Chỉ là, nàng khẽ cắn môi, thực mau làm ra quyết định.

“Lão công?”

Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Lý Huyền cùng nàng nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người ánh mắt ở giữa không trung giao hội, không cần dư thừa ngôn ngữ, ăn ý tự sinh.

Một ánh mắt, Lý Huyền đó là minh bạch nàng ý tứ —— đi cứu người, chẳng sợ bại lộ năng lực, cũng không tiếc, ta duy trì người.

“Người xem trọng Tư Tư.”

Lý Huyền gật gật đầu, khai ** đại một câu, sau đó bước nhanh hướng tới kia khu dạy học chạy tới.

Cứu người.

Đương nhiên muốn cứu.

Đối với chính mình tới nói, nhất hư kết quả, đơn giản là tu vi bại lộ, nhưng đối với mặt trên ba người chất tới nói, đó là bọn họ quý giá sinh mệnh.

Ở ba ngàn đại thế giới, Lý Huyền có thể giết người không chớp mắt, có thể mười bước giết một người, nhưng ở chỗ này, ở cái này pháp chế cùng đạo đức xã hội, ở thế từ cùng nữ nhi trước mặt, hắn..... Chỉ nghĩ làm người tốt.

Khả năng tình thương của cha chính là như vậy một loại kỳ quái đồ vật.

Cho dù là trên đời này nhất táng tận thiên lương khản trúc nan thư nam nhân, ở chính mình hải từ trước mặt, cũng đều sẽ là thiên lương chính trực bộ đáng.

Trên thực tế.

Từ thần niệm nhìn đến ngày đó trên đài hết thầy khi, Lý Huyền trong đầu đó là suy xét chuyện này, đương nhiên là muốn cứu người, chỉ là ở như vậy hoàn cảnh hạ, như thế nào cứu, yêu cầu chính mình cân nhắc.

Lý Huyền đồng thời cũng nghĩ đến, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, này khỏi sự kiện đối với chính mình tới nói, cũng là một cơ hội.

Có thể chính đại quang minh, ở mọi người trước mặt, có giữ lại triển lãm thực lực, tạo khỏi một cái công phu cao thủ hình tượng.

Trong đầu toát ra nhiều như vậy ý niệm, Lý Huyền đã bắt đầu leo cây.

Nghệ thể lâu bên cạnh có hai cây, một cây là cây dương, một khác khóa vẫn là cây dương.

Đó là trường học thành lập chi sơ liền gieo, đại khái hơn hai mươi năm thụ linh, đều rất là thô tráng cao lớn.

Lý Huyền phảng phất là có ý muốn huyền kỹ.

Hắn cả người lấy bốn mươi lăm độ nghiêng góc thiết nhập phương hướng, chân dẫm đại thụ, đằng đằng hướng lên trên chạy, chạy ra vài bước, đại khái hai mét độ cao, hai chân hung hăng vừa giẫm đại thụ, giống như một đầu mãnh mẽ viên hầu, bắn ngược đến thang lầu trên vách tường, chợt lại là vừa

giảm, lại lần nữa nhảy hướng một khác khóa đại thụ.

Hai cây, một bức tường, cấu thành hoàn mỹ ổn định tam giác kết cấu.

Lý Huyền liền phảng phất đại thụ cùng vách tường chỉ gian một viên lưu lưu cầu, tuần hoàn lặp lại, giống như võ hiệp phim truyền hình công phu cao thủ, xoắn ốc bay lên, đã là tới rồi tiếp cận lầu sáu độ cao.

Hình ảnh này vẫn là thực chân thật, ít nhất muốn so phim truyền hình “Quách Tĩnh ở Hoa Sơn đỉnh tả hữu chân lẫn nhau dầm bay lên” chân thật nhiều, cũng cơ bản có thể phù hợp cơ học nguyên lý, xem như nhân loại có thể làm được cực hạn.

Phía dưới.

Tất cả mọi người là ngơ ngác nhìn một màn này, giống như thần tích hình ảnh, một câu đều nói không nên lời.

Các bạn nhỏ đều sợ ngây người!

Cái này thúc thúc hào soái!

Hắn là siêu nhân sao?

Ở mọi người nhìn chăm chú hạ, giây tiếp theo, Lý Huyền thân thể cao cao nhảy lên, giống như một đầu phi điều, thật mạnh dừng ở sân thượng phía trên.

Lương Lạc thậm chí đều không kịp nói chuyện, đã bị Lý Huyền nhất cử bắt, sau đó dùng dây thừng gắt gao trói lại lên, miệng đều phong bế.

Này vốn là không phải cái gì việc khó.

Nếu tưởng, Lý Huyền thậm chí có thể ở lâu phía dưới, một niệm giết người.

Tiếp theo, Lý Huyền thật cẩn thận đem Thảm mạn ôm xuống dưới, cởi bỏ dây thừng.

Hai cái nguyên bản bị trói tiểu bằng hữu, cũng đều là trừng mắt thanh triệt mắt to, nhìn không chớp mắt nhìn Lý Huyền, thậm chí đều quên mất khóc.

Lý Huyền cười sờ sờ bọn họ đầu, cởi bỏ dây thừng, một tả một hữu, đưa bọn họ ôm lên, cao cao cử ở giữa không trung.

Trên màn hình lớn, hắn ôm hai đứa nhỏ, đứng ở microphone trước, rất là nhẹ nhàng cười cười.

“Hào, biểu diễn kết thúc!”

“Cảm tạ chúng ta hai vị tiểu diễn viên, bọn họ thực dũng cảm, tới, đại gia cho bọn hắn một chút vỗ tay!”

“Lần này, ta vì đại gia triển lãm một phen Hoa Hạ truyền thống công phu, ở đối mặt cực đoan dưới tình huống thật lớn tác dụng, đại gia không có bị dọa đến đi?”

Lý Huyền từ tính thanh âm, thông qua microphone, ở mỗi người bên tai vang lên.

Hắn chuyên môn vận dụng Phật môn sư tử hồng an tâm định thần pháp môn, trong thanh âm mỗi cái tự, đều giống như tinh mịn mà mềm nhẹ mưa xuân, sai hướng mỗi người trong lòng, an ủi khủng hoảng cùng sợ hãi.

Ở đây mọi người, đặc biệt là tiểu bằng hữu đều minh bạch, này..... Vốn dĩ chính là một hồi diễn tập.

Các đại nhân cũng ần ần minh bạch Lý Huyền ý tứ, có lẽ không phải diễn tập, nhưng..... Chính là diễn tập.

Một lát sau.

Đại nhân vỗ tay sầm dậy, bọn nhỏ cũng đi theo vỗ tay, một trương trương non nớt khuôn mặt nhỏ thượng, lộ ra tươi cười.

Trong đám người.

Cố Tiểu Ái ôm Tư Tư, trong mắt tràn đầy kiều ngạo, nhìn trên màn hình lớn Lý Huyền, trong đầu bỗng nhiên nghĩ đến một câu —— hắn thân như mãnh hổ, lòng có tường vi.

Chương 21: Khởi nghĩa

Một hồi phong ba trừ khử với vô hình, kết thúc công tác ở đầu vào đây tiến hành.

Bọn nhỏ bị mang về phòng học, gia trưởng cũng tùy theo trở về, một chiếc xe cảnh sát nhanh như điện chớp mà đến, lại lặng yên không một tiếng động rời đi, mang đi lương Lạc cùng Thẩm mạn.

Lương Lạc kết cục, tự nhiên từ cơ quan nhà nước quyết định, như thế ác liệt án kiện, lao ngục mười năm là khởi bước, rất có thể đều sẽ muốn lao để ngồi xuyên.

Làm người bị hại cùng chứng nhân, Thẩm mạn còn lại là tiến đến công an cơ quan làm ghi chép.

Lâm lên xe khi, nàng nhìn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Rộn ràng nhốn nháo trong đám người, Lý huyền tay trái ôm ngoan ngoan đáng yêu nữ nhi, tay phải nắm xinh đẹp như hoa thê tử, một nhà ba người, rất là hạnh phúc mỹ mãn bộ dáng.

Nàng không khỏi khẽ thở dài một cái, sờ sờ chính mình cánh tay thượng, vừa rồi bị thít chặt ra ứ thanh dấu vết, sau đó xoay người lên xe, trong lòng cái loại này buồn bã mất mát cảm giác, càng thêm mãnh liệt.

Phía trước, Lý huyền từ trên trời giáng xuống, đem chính mình ôm xuống dưới kia một màn, trở thành Thẩm mạn nhân sinh hai mươi ba năm tới nay, trong đầu nhất khắc sâu ký ức đoạn ngắn.

Chỉ là, cũng chỉ có thể là ký ức thôi.

.....

.....

“Ba ba, người thật là lợi hại nha.”

Ở sở hữu tiểu bằng hữu trước mặt, nhìn đến ba ba anh hùng biểu hiện, tư tư có vẻ thực hưng phấn.

Nàng còn nhỏ, còn không rõ cái gì kêu khoe khoang cùng khoe ra, nhưng tóm lại, chính là rất có mặt mũi một việc, không thấy cái khác tiểu bằng hữu, còn có trong ban chính mình đồng học, đều thực hâm mộ ánh mắt, quả thực phải chảy nước miếng.

Ta ba ba chính là lợi hại nhất!

“Tư tư ái không yêu ba ba nha?”

Lý huyền cười tủm tỉm hỏi.

“Ái!”

Tư tư cười khanh khách, thật mạnh gật gật đầu.

“Có bao nhiêu ái nha?”

Tư tư cắn đầu ngón tay nghĩ nghĩ, tiểu cánh tay mở ra, khoa tay múa chân một cái đại đại thù thế, “Nhiều như vậy ái, giống từ đại địa đến thái dương như vậy nhiều ái.”

“Ba ba cũng ái người, tựa như từ đại địa đến không trung, lại trở lại đại địa như vậy nhiều ái.”

Sờ sờ nàng đầu nhỏ, Lý huyền trả lời.

Nha?

Tư tư đôi mắt nhỏ ngốc một chút, tròn mắt xoay chuyển, càng thêm dùng sức mở ra cánh tay, có chút không chịu thua nói: “Ta càng ái ba ba, mặc kệ ba ba nhiều yêu ta, ta đều so ba ba thêm một cái thân thân ái.”

Nói, nàng đó là ở Lý huyền trên mặt, nhẹ nhàng mổ một ngụm.

Lý huyền ngẩn ngơ.

Cố tiểu ái cũng là có chút kinh ngạc.

Hai người đều có điểm ngoài ý muốn, tư tư có thể nói ra như thế ý thơ nói, đứa nhỏ này, tổng có thể cho người mang đến ngoài ý muốn kinh hi đầu.

“Ai nha, thực bình thường lạ, dù sao cũng là ta nữ nhi, nhớ năm đó ta viết thơ, cũng tổng ở giáo báo thượng phát biểu đầu.”

Phục hồi tinh thần lại, cố tiểu ái tức khắc không chút khách khí nói.

Lý huyền nhìn nàng một cái, cũng là cười.

“Thiếu tới, ta xem qua ngươi khi còn nhỏ sổ nhật ký, cái kia thơ..... A, núi cao a, ngươi tất cả đều là thổ, a, biển rộng a, ngươi tất cả đều là thủy, a, con nhện a, ngươi tất cả đều là chân. Hào thơ, thật là hào thơ.”

Nói xong, không đợi cố tiểu ái phát tác, Lý huyền bế lên nữ nhi lên liền chạy.

Cố tiểu ái dậm dậm chân, nhảy nhót đuổi theo.

“Lý huyền ngươi đứng lại đó cho ta!”

“Có nữ nhi, ngươi liền khi dễ tức phụ nhi, người xấu, đại phơi đản!”

.....

.....

Ôm tư tư hồi giáo thất, giờ phút này trong phòng học không khí chưa từng có náo nhiệt.

Có mấy cái nghịch ngợm tiểu nam hài nhi, thậm chí đã bắt đầu bắt chước Lý huyền động tác, ở tuyết trắng trên vách tường lưu lại mấy cái nho nhỏ dấu chân, bị lão sư hô vài câu, lại đều căn bản không nghe.

Nhìn đến Lý huyền vào cửa, một cái chắc nịch tiểu nam hài, tức khắc liền vọt lại đây, rất là thật sự, bùm một tiếng quỳ xuống.

“Ăn phụ ở thượng, xin nhận đồ nhi nhất bái.”

Cũng không biết là quá kích động, vẫn là không hoàn toàn học được nói chuyện, tiểu nam hài nhi đem sư phụ đều kêu thành ăn phụ.

Lý huyền nhưng thật ra không thêm đề ý, tư tư còn lại là rõ ràng có điểm bị dọa đến bộ dáng.

“Vương chiêu, ngươi làm sao vậy nha?”

Tư tư có chút khẩn trương hỏi.

Kêu vương chiêu tiểu nam hài nhi như cũ quỳ, rất có giang hồ hơi thở ôm ôm quyền, hồ thanh khí thế nói: “Sư muội, về sau ngươi chính là ta sư muội!”

Lý huyền cùng cố tiểu ái đều là dở khóc dở cười.

Này tiểu thí hài nhi đại khái là võ hiệp phim truyền hình xem nhiều, nồng đậm giang hồ hơi thở, xã hội nhi!

Nhưng mà giây tiếp theo, trong phòng học xôn xao quỳ xuống đi vài cái, phần lớn là nam hài nhi, cũng hỗn loạn mấy cái nha đầu, đều là cùng quyền ôm tay, phía sau tiếp trước hô: “Sư phụ! Sư muội!”

Hai cái lão sư, cũng là có chút ghen hờn nhìn trần trời nhìn một màn này, trong lúc nhất thời có chút không biết nên như thế nào cho phải, lẫn nhau liếc nhau, đều là ghen cười, mặt có điểm biến hình.

Tiểu hài tử chính là như vậy.

Nhìn thấy lợi hại người, đều thích bắt chước, nếu có thể tận mắt nhìn thấy đến thần tượng, kia quả thực sẽ so cuồng nhiệt truy tinh tộc còn muốn thiết phần.

Trường hợp không chế không được.

“Sư phụ, ngươi nhất định phải vì ta làm chủ a! Sư phụ, ta ba ba, tổng làm ta đàn dương cầm, chính hần đều sẽ không, hừ!”

“Ta ba ba cũng là, làm ta luyện thư pháp, một chữ viết không tốt, phải viết mười biến, ta so đầu trọc cường đều thảm!”

“Sư phụ, ta mù mù, mỗi ngày chơi mặt chược, buổi tối đều không cho ta kể chuyện xưa.....”

.....

Một đám huyết lệ lên án, cũng không biết là ai đi đầu khóc một tiếng, thực mau trong phòng học một mảnh kêu khóc.

Đại khái là bọn nhỏ ầm ĩ thanh sáo tới rồi cách vách, vài vị gia trưởng còn tưởng rằng lại đã xảy ra cái gì, đều nhanh chóng triều bên này đi tới, nhìn thấy Lý huyền, đang muốn chào hỏi, đó là nhìn đến trong phòng học mặt một màn.

“Vương chiêu! Ngươi cái thằng nhãi ranh, ngươi làm gì! Tin hay không ta tấu ngươi! Cho ta lên, nhanh lên!”

Một cái cao lớn vạm vỡ nam nhân, đại khái là vương chiêu phụ thân, nhìn thấy nhi tử quỳ trên mặt đất, tức khắc liền la lớn.

Vương chiêu toàn thân một giật mình, đột nhiên đứng dậy, lui về phía sau hai bước, nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, lại là không biết từ đâu ra dũng khí, nhân sinh lần đầu tiên cùng phụ thân đối rống.

“Hừ!”

“Ngươi về sau đừng nghĩ lại đánh ta mông, ta là có sư phụ người!”

“Sư phụ ta sẽ giúp ta đánh ngươi, sư phụ, ngươi giúp ta a, tháng này tiền tiêu vặt, ta đều cho ngươi.”

Lý huyền khoe miệng run rẩy, năm ngàn năm bình tĩnh đều phải bị phá, nhìn thoáng qua thế tử, cổ tiểu ái. Đã là cười eo đều thẳng không đứng dậy.

Tư tư không thể hiểu được nhìn này giúp tiểu bằng hữu, không rõ bọn họ đang làm gì.

Bọn họ ba ba mụ mụ, có như vậy hư sao?

Dương cầm?

Thư pháp?

Giống như thực đáng sợ bộ dáng.

“Ba ba.”

Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng, có chút đáng thương hề hề nhìn Lý huyền, rất là khẩn trương nói: “Ba ba, ta không cần học dương cầm cùng thư pháp, được không?”

Lý huyền gật gật đầu.

“Đương nhiên, tư tư không nghĩ học, vậy không học.”

Tư tư lúc này mới yên lòng, đầu nhỏ chôn ở ba ba trong lòng ngực cọt hai hạ, như là một con tiểu miêu mèo, liền biết ba ba tốt nhất, bọn họ đều hảo đáng thương nha.

Bế lên tư tư, Lý huyền đứng dậy rồi đi phòng học, đi ngang qua cửa kia nam nhân bên cạnh, môi khẽ nhúc nhích, nhẹ giọng ở bên tai hắn nói: “Tấu!”

Nam nhân đầy đầu hắc tuyến.

Không bao lâu.

Trong phòng học vang lên một trận thanh thúy tiếng khóc.

Cái khác tiểu nam hài nhi, đặc biệt là quỳ xuống kia mấy cái, nhìn đến vương chiêu thảm trạng, đều lòng có xúc động, tham đầu tham não, sợ chính mình ba mẹ cũng tiến vào, ngoan ngoãn ngồi ở trên chỗ ngồi, một bộ hảo bảo bảo bộ dáng.

Cứ như vậy, tam ban lần đầu tiên quy mô nhỏ tập thể khởi nghĩa, lấy các bạn nhỏ hoàn toàn thất bại mà chấm dứt.

Bãi sư học nghệ, phản kháng cha mẹ chính sách tàn bạo giảng hồ anh hùng mộng, rách nát.

Rốt cuộc, lúc này bọn họ, còn quá tiểu, quá tuổi trẻ, quá thiên chân.

Chương 22: Hồng oa

Ở này đó tiểu bằng hữu trong mắt, phong chùng chính mình đã là từ đỉnh thiên lập địa anh hùng, biến thành mỗi người phi nhỏ phản đồ, bất quá Lý huyền một chút đều không thêm đề ý.

Hắn cũng không lo lắng, nữ nhi về sau sẽ ở cái này trong ban đã chịu xa lánh, bởi vì chính mình lập tức muốn dạy nàng công phu.

Lương Lạc chuyện này, xem như cấp Lý huyền đề ra tình.

Tuy rằng trên địa cầu, đặc biệt là Hoa Hạ trị an, thật là muốn so ba ngàn đại thế giới hảo rất nhiều, sẽ không có động một chút giết người tình huống, trẻ nhỏ “Sống suốt” cũng cao hơn không ít, nhưng nguy hiểm cũng không phải không có.

Lòng mang ý xấu kẻ bắt cóc, trả thù xã hội kẻ điên, vô pháp đoán trước hoạ hoạn, hoặc là tùy thời khả năng phát sinh tai nạn xe cộ.

Có lẽ mỗi năm bởi vì này đó ngoài ý muốn rời đi người cũng không tính nhiều, đối với một cái hơn mười triệu dân cư đại quốc tới nói, khả năng liên một phần vạn xác suất đều không đến, nhưng mà không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Xác suất, không phát sinh ở chính mình trên đầu, kia kêu xác suất, phát sinh ở chính mình trên đầu, đó chính là sự thật.

Ai cũng không biết, là thái dương trước dâng lên, vẫn là ngoài ý muốn trước tiến đến, mặc dù Lý huyền làm Tiên Đế, cũng vô pháp đoán trước tương lai, chính mình tổng không thể cả đời một tác cũng không rời gốc tại nữ nhi bên người đi?

Huống chi, mặc dù là hoàn cảnh tương đối đơn giản sạch sẽ vườn trường, cũng chưa chắc chính là trăm phần trăm an toàn.

Lịch sử chứng minh, ở vườn trường cũng phát sinh quá rất nhiều thảm kịch.

Vị kia diệt toàn bộ ký túc xá mã đồng học, vị kia ở uống nước cơ đầu độc lâm đồng học, cùng với bị tạt axit vị kia đồng học..... Đều đã từng ở trong thế giới Internet dẫn phát quá thật lớn oanh động, tương quan trường hợp cùng đề mục, thậm chí xuất hiện ở thi đại học bài thi, phát người thâm tình.

Trừ này bên ngoài, còn có như là đâm đạp, tính xâm từ từ linh tinh sự kiện, ngừng lại đều làm người cảm thấy trong lòng phát đỏ.

Vạn nhất phát sinh ở nữ nhi trên người, Lý huyền sợ chính mình dưới sự giận dữ, có thể đem địa cầu tạc.

Lý huyền không có bị hại vọng tưởng chứng, chẳng qua ở ba ngàn đại thế giới gốc lâu rồi, tư duy thói quen đã là biến thành như vậy, phòng hoạ với chưa xảy ra, thực lực nắm giữ ở chính mình trong tay, mới là ngành đạo lý.

“Tư tư a, ba ba giáo ngươi luyện võ được không? Chính là ba ba hôm nay dùng những cái đó công phu, còn hữu dụng lỗi về tranh, bay lên mây trắng, còn có trào oa oa cơ bản lĩnh.”

Hành lang trong một góc, Lý huyền vuốt tư tư đầu tóc nhẹ giọng hỏi, cực kỳ giống một cái dụ dỗ hài tử hư cao lương, sợ nữ nhi không đồng ý.

Hắn ở sâu trong nội tâm, sớm đã xác định chính mình giáo dục lý niệm, chính là hết thầy dựa theo hài tử ý đồ tới, chính mình chỉ phụ trách cung cấp hoàn cảnh, khởi dẫn đường tác dụng, đến nỗi trưởng thành đến tình trạng gì, hết thầy tư tư chính mình quyết định.

Học võ chuyện này cố nhiên quan trọng, nhưng Lý huyền cũng sẽ không cưỡng bách nữ nhi cần thiết luyện võ, vẫn là muốn tôn trọng nàng, trung cầu nàng nhận đồng.

Hài tử tuy rằng tiểu, kỳ thật trong lòng đều minh bạch, chỉ là tuổi có hạn, năng lực có hạn, có chút đồ vật vô pháp hoàn mỹ biểu đạt, càng vô pháp phản kháng.

Nàng sẽ ghi tạc trong lòng.

Giống như là vừa mới phát sinh ở phòng học kia một hồi..... Khởi nghĩa, suy bụng ta ra bụng người, một cái người trưởng thành bị mẹ bức kết hôn khi tâm tính, cùng hài tử bị buộc học thư pháp dương cầm khi tâm tính, là giống nhau.

Ngươi dựa vào cái gì khống chế cuộc đời của ta?

Ngươi nói, tốt với ta, nhưng ta cảm giác thật không tốt.

“A?”

Nghe được Lý huyền nói, tư tư phẩn đô đô miệng nhỏ mở to, nghĩ nghĩ, bay nhanh điều nổi lên đầu, hai căn bím tóc phảng phất trống bỏi ở sau đầu bay múa.

Nàng thật cẩn thận nhìn nhìn Lý huyền, sợ hãi nói: “Ba ba, ta không nghĩ học có thể chứ?”

Lý huyền á khẩu không trả lời được.

Nói không nhẹ truyền, vừa rồi những cái đó hùng hài tử, quỳ xuống cầu chính mình cũng chưa dùng, hơn nữa, đừng nói ở trên địa cầu, liền tính là ở ba ngàn đại thế giới, nếu là chính mình thả ra thu đồ đệ tin tức, động phủ ngách cửa có thể bị người san bằng lâu.

Nhưng tới rồi tư tư nơi này.....

Quả nhiên là không chiếm được vĩnh viễn ở xôn xao, bị thiên vị đều không có sợ hãi sao?

“Tư tư vì cái gì không nghĩ học nha?”

Lý huyền điểm điểm nàng tiểu ngách đầu, rất có kiên nhẫn nhẹ giọng hỏi.

“Ta..... Ta..... Ta chính là không nghĩ học sao.....”

Bị hỏi cập nguyên nhân, tiểu cô nương tựa hồ có chút xấu hổ buồn bực bộ dáng, đầu chôn ở Lý huyền ngực, phát ra muỗi ngâm thanh âm.

Tiểu cô nương là bị vừa rồi những cái đó hùng hài tử dọa tới rồi, bị ba ba mụ mụ buộc học dương cầm, học thư pháp, đều thành bộ dáng gì đâu, đáng thương hề hề.

Hiện tại, ba ba mụ mụ cũng muốn làm chính mình học.

Tuy rằng, công phu, nghe tới giống như rất lợi hại bộ dáng, nhưng tư tư vẫn là có chút mặc danh lo lắng, vạn nhất chính mình học không tốt, ba ba sinh khí nên làm cái gì bây giờ?

Kia không bằng liền không học.

Dù sao, ba ba đều sẽ.

Có ba ba ở đâu.

Lý huyền đương nhiên không rõ tiểu cô nương này đó vì diệu tiểu tâm tư, vì thế hần xin giúp đỡ nhìn về phía cô tiểu ái, cô tiểu ái cũng là buông tay, ý bảo thương mà không giúp gì được.

Phảng phất nghĩ đến cái gì, cô tiểu ái thuận miệng nói: “Ta lớn như vậy khi, thích chứ luyện võ đâu, cả ngày đi theo ta ba cùng ta ca mặt sau, bắt quá mỗi lần đều bị đuổi ra đi. Nhà của chúng ta kia phá công phu truyền nam bát truyền nữ, truyền từ bát truyền tức, ha ha, khó trách võ quán sắp đóng cửa.”

Tư tư trừng lớn đôi mắt nhìn mụ mụ, có chút tò mò hỏi: “Mụ mụ cũng tưởng luyện võ sao? Kia mụ mụ cũng luyện đi, làm ba ba giáo ngươi, tư tư liền không luyện. Chờ mụ mụ lợi hại, là có thể bảo hộ tư tư.”

Cô tiểu ái..... Cũng là á khẩu không trả lời được.

Nữ nhân tâm tư nam nhân đoán không ra, tiểu nữ hài nhi tâm tư, ngay cả nữ nhân đều đoán không ra, bởi vì căn bản không ở một cái kênh thượng.

Giờ phút này.

Cô tiểu ái tưởng không rõ tư tư lý do cự tuyệt, bắt quá nàng có thể ý thức được chuyện này tầm quan trọng, vì thế sờ sờ nữ nhi đầu, cười nói: “Tư tư ngoan, nghe mụ mụ nói, cùng ba ba học luyện võ được không? Học luyện võ, có thể lớn lên lại cao lại xinh đẹp.”

“Thật vậy chăng?”

Tư tư đôi mắt lập tức sáng.

Những lời này xem như nói đến tiểu cô nương trong lòng.

Nàng là 12 tháng sinh, sinh nguyệt so đại bộ phận tiểu bằng hữu đều tiểu, đặc biệt là tốt nhất ba cái tiểu đồng bọn, bởi vì thiếu trường nửa năm nguyên nhân, bốn người tư tư là đệ nhị lùn, mỗi lần so thân cao khi, đều có điểm tiểu không vui.

“Ba ba, thật sự có thể trường cao biến xinh đẹp sao?”

Nàng đôi mắt sáng lấp lánh, lòng tràn đầy chờ mong nhìn Lý huyền.

“Đương nhiên.”

Lý huyền kiên định bất di trả lời nói, trộm cắp thể từ ném cái ánh mắt, lão bà uy vũ, lão bà cơ trí, ái người yêu yêu đất.

Cố tiểu ái trở về cái xem thường.

Ở ba mẹ liên hợp công lược hạ, tư tư rốt cuộc gât đầu, suy nghĩ một hồi lâu, mới áp ứng nói: “Ba ba, ta và người học công phu, nhưng, nhưng, nếu là trường không cao, biến không xinh đẹp, ta..... Ta liền không học.”

“Còn có, ta..... Ta nếu là học không tốt, người không được hung ta.”

Lý huyền cảm thấy mỹ mãn gât đầu, còn muốn cái gì xe đạp, nữ nhi có thể đồng ý học, đã là là vạn hạnh.

Giờ lên tay tới, Lý huyền rất là nghiêm túc tuyên thệ nói: “Hào, ba ba đều đáp ứng người. Tư tư như vậy ngoan, ba ba như thế nào bỏ được hung người đâu?”

Tiểu cô nương lúc này mới hoàn toàn yên lòng, hôn một cái ba ba, lại hôn một cái mẹ mẹ, trong lòng mỹ tư tư.

Tư tư muốn học võ!

Muốn trường cao cao!

Như vậy, lần sau so thân cao khi, liền không phải đếm ngược!

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Cao nhân

“Leng keng đình.....”

“Tiểu bảo bối, ta dùng cầu vòng cùng người ước định, mưa gió qua đi, ánh mặt trời sẽ mỉm cười.....”

Một trận dễ nghe âm nhạc tiếng vang lên, giai điệu rất đơn giản, nhưng dùng non nót giọng trẻ con xướng ra tới, có khác một phen phong vị.

Đây là nhà trẻ tan học tiếng chuông.

Tư tư phản xạ có điều kiện đường như vỗ tay nói: “Ba ba, tan học lap! Về nhà gia!”

Cố tiểu ái nhìn thoáng qua đồng hồ, là giữa trưa 12 giờ, ngáp một cái, tuy rằng vừa rồi thừa dịp mở hộp nho nhỏ bỏ vừa cảm giác, nhưng vẫn là vậy.

Sắc mặt có chút ứng đỏ nhìn Lý huyền liếc mắt một cái, không hề lý do, ở hấn cánh tay thượng kháp một phen.

Lý huyền còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, quay đầu lại nhìn thoáng qua, nghi hoặc hỏi: “Như thế nào lap?”

“Không có việc gì, tay ngứa.”

Cố tiểu ái bữu môi nói.

Lý huyền vô ngữ, ần ần đoán được cái gì, có chút ủy khuất lại có chút trêu chọc nói: “Uy, giảng đạo lý, là người muốn a.”

Cố tiểu ái lập tức liền mặt đỏ lên, trừng lớn đôi mắt nhìn hấn, lại là một cái cảm thịt chỉ, tràn ngập sát khí mỉm cười nói: “Người khó chịu sao?”

Tư tư có chút nghi hoặc nhìn ba ba cùng mẹ mẹ.

Bọn họ đang nói cái gì nha?

Tư tư như thế nào nghe không hiểu?

Ai, đại nhân, chính là quái quái.

“Làm trò hài từ mặt đâu, đừng nói nữa.”

Lý huyền bại hạ trận tới, quyết đoán kết thúc đề tài.

.....

Ở lương Lạc sự kiện trộn lẫn hạ, hôm nay buổi sáng gia trưởng uỷ ban tuyển cử vô tặc mà chết, không biết cái khác ban là thế nào, ít nhất tam ban là như thế này.

Vốn dĩ sáng sớm xuất phát trước, Lý huyền còn có chút nhân hứng mà tới ý tứ, tưởng thực hiện một cái gia trưởng thần thánh nghĩa vụ, nhưng hiện tại, đối nhà này trưởng uỷ ban, một chút hứng thú cũng chưa.

Hành lang.

Một cái bụng phệ mập mạp, tay trái ôm cái tiểu nam hài nhi, tay phải xách theo cái màu bạc kim loại rương, chính bước chân bay nhanh lên lầu, trên mặt thịt mỡ ném, ót thượng tràn đầy hân.

Vừa lúc ở thang lầu chỗ ngoặt chỗ chạm mặt, mập mạp trong mắt tràn đầy kinh hi, buông tiểu nam hài nhi, liền hướng tới Lý huyền khom lưng khom lưng, rất là cảm kích đáng về cung kính.

“Quý xuống, dập đầu!”

Mập mạp nhẹ nhàng dập tiểu nam hài nhi một chân, tiểu nam hài nhi cũng rất nghe lời, đông liền quý xuống.

“Lý..... Khụ, Lý sư phụ, ta chính là cảm ơn người a, cảm ơn người đã cứu ta nhi tử, nhà của chúng ta hâm hâm tam đại đơn truyền, liền này một cây độc đinh, ngài đây là đã cứu chúng ta cả nhà người mệnh a!”

Lý huyền ánh mắt hơi hơi vừa động, nghĩ tới.

Cái này mập mạp, phía trước gấp qua, cũng là tam ban gia trưởng, quyền đại lâu tiên sinh, hình như là gọi là gì Vượng Tài, ma đồ bản địa thổ hào, trong nhà phá bỏ và dời đi nơi khác năm mẫu đất, bị bồi hơn mười trăm triệu.

Đến nỗi cái này tiểu nam hài nhi, nhưng còn không phải là vừa rồi chính mình từ mái nhà ôm xuống dưới hai cái chi nhất?

Vừa rồi không phát hiện hai người bọn họ, cũng không biết làm gì đi, nhưng thật ra hiện tại, ở hàng hiên đem chính mình cấp ngăn chặn.

“Đứng lên mà nói.”

Lý huyền nhàn nhạt nói.

Đối với chính mình tới nói, chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi.

Nói thật, đối với này đó nhà giàu mới nổi, 5 năm phía trước Lý huyền, đại để thượng là ôm một loại có chút khinh thường tâm tính, bất quá hiện tại sao, liền bình thân rất nhiều.

Phàm nhân toàn con kiến, quan to hiển quý cũng hào, thổ hào nhà giàu mới nổi cũng thế, đều là như thế, ngược lại đối xử bình đẳng.

Gì Vượng Tài ai một tiếng, lau một phen ót thượng hân, vội vàng nói: “Lý sư phụ, ta người này ăn nói vụng về, không thể nào có thể nói, chính là thật sự. Ngài đối hâm hâm ân cứu mạng, ta mới vừa chạy ra đi, lấy một rương tiền, không nhiều ít, ngài nhận lấy.”

“Úc.”

Lý huyền lên tiếng, gạt gạt đầu, tiếp nhận cái rương, ôm tư tư tiếp tục triều dưới lầu đi đến.

“Phiền toái làm làm”

Cố tiểu ái ngẩn ngơ, cũng là bước nhanh đuổi kịp.

Ba người liền như vậy đi xuống lầu.

Đứng ở hàng hiên, gì Vượng Tài ngược lại là có chút mộng bức, theo bản năng cào cào đầu, không biết nên làm sao bây giờ.

Này liền xong rồi?

.....

Hắn vốn dĩ nghĩ, chính mình đem tiền đưa ra đi, Lý huyền khách sáo hai câu, chính mình lại khách sáo hai câu, sau đó Lý huyền thuận lý thành chương nhận lấy tiền, thuận tiện, chính mình hỏi lại hỏi, hay không có đi theo học võ cơ hội.

Nhưng nhân gia căn bản chưa cho cơ hội.

Giống như là câu cá, đem nhệ vớt ra đi, nháy mắt không có, móc bản ngược trở về bản về mặt thủy.

Phục hồi tinh thần lại, một phen tím tím khôi nhĩ tử, gì Vượng Tài một đường chạy chậm, đuổi theo.

Hắn thật cũng không phải đau lòng tiền, chút tiền ấy với hắn mà nói cũng không tính cái gì, chính là có chút không cam lòng.

“Lý sư phụ, từ từ!”

Lý huyền đã muốn chạy tới dưới lầu, nghe vậy dừng lại bước chân, cười như không cười nhìn hắn, cũng không nói chuyện, chỉ là lẳng lặng nhìn hắn.

Gì Vượng Tài trái tim nhanh chóng nhảy lên hai hạ, chân căng ần ần có chút chột dạ.

Tại đây ánh mắt hạ, hắn cảm giác chính mình sở hữu tiểu tâm tư, đều không chỗ nào che giấu, bị người xem thấu thấu triệt triệt.

“Lý sư phụ, không biết..... Ngài thu học sinh sao?”

Khẽ cắn môi, gì Vượng Tài vẫn là thiên mặt hỏi.

Hắn nhìn ra được tới, Lý huyền tuyệt đối là có thật công phu, nương hai cây, ngắn ngắn hơn mười giây là có thể thượng sáu tầng cao lầu, như vậy công phu, ở hiện đại đô thị quả thực có thể nói là thần nhân.

Đặc biệt là câu kia “Diễn tập kết thúc”, càng là làm gì Vượng Tài có loại ngũ thể đầu địa cảm giác, càng cân nhắc, càng cảm thấy người này sâu không lường được, thất khiếu linh lung, có đại bản lĩnh.

Nếu là đặt ở cổ đại, đó chính là văn võ song toàn vô song quốc sĩ a.

Gì Vượng Tài có tiền về sau, nhưng thật ra cũng kết giao quá rất nhiều đại sư.

Những cái đó cái gọi là đại sư, có hay không thật bản lĩnh không biết, nhưng thu phí một cái so một cái quý, ở hắn xem ra đều là một đám bọn bịp bợm giang hồ.

Hiện tại, thật vất vả gặp được một vị chân chính cao nhân, đương nhiên là phải dùng khúc mắc giao.

“Không thu.”

Lý huyền gọn gàng dứt khoát cự tuyệt nói, nhìn gì Vượng Tài liếc mắt một cái, lắc đầu cười cười, nhẹ nhàng đem kia cái rượu đặt ở trên mặt đất, sau đó lại lần nữa xoay người rồi đi.

Toàn bộ động tác như nước chảy mây trôi, không có chút nào pháo hoa khí, càng không có nửa điểm lưu luyến bộ dáng.

Nhìn nhìn trên mặt đất ổn định vững chắc tiền cái rượu, lại nhìn nhìn Lý huyền rồi đi bóng dáng, gì Vượng Tài hít hà một hơi, hoàn toàn chắc chắn chính mình phán đoán.

Phú quý với ta như mây bay.

Này tuyệt đối là thật cao nhân a!

Chỉ là, hắn có thể rõ ràng cảm giác được, Lý huyền rồi đi khi cái kia ánh mắt đại biểu ý tứ —— không cần lại đuổi theo!

Hắn không dám lại mạo muội lên rồi.

Cao nhân, luôn có cao nhân tính tình cùng cách điệu, Lưu Bị thỉnh Gia Cát Lượng còn ba lần đến mời đâu, huống chi, chính mình chỉ là cái phổ phổ thông thông kẻ có tiền.

Gì Vượng Tài lại nhìn không được nghĩ đến, phía trước ở trong phòng hội nghị hình ảnh, Lý huyền nhẹ nhàng băng quơ nói mấy câu, khiến cho giáo dục cục Tổng trưởng phòng chạy trốn chết.

Việc này đến bàn bạc kỹ hơn.

Còn hảo, hiện tại đã đáp thượng tuyến, ít nhất, nhà mình nhĩ tử, cùng nhân gia khuê nữ là ở cùng cái trong ban, về sau nhưng thật ra cũng còn có cơ hội gặp mặt.

Gì Vương Tài trong lòng yên lặng tính toán, thẳng đến Lý Huyền bóng dáng hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt, lúc này mới có chút mất mát, thật dài thở dài, khom lưng xách lên cái rương, thuận tay ở gì hăm hăm trên đầu chụp một cái tát.

“Đi thôi, thẳng nhải ranh!”

“Ba ba, người đánh ta làm gì nha?”

Gì hăm hăm chớp đôi mắt, có chút ủy khuất ba ba hỏi.

“Lão tử đánh người là vì người hảo! Thẳng nhải ranh!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Bể cùng nguyên bảo

Từ nhà trẻ về nhà trên đường, đồ kinh một cái lâm ẩm đại đạo, chinh chinh tề tề một loạt nước Pháp ngô đồng, cành lá tốt tươi, sáng sớm còn không phải rất đẹp, buổi tối cũng đen như mực, nhưng giữa trưa là nhất vịnh quang thời khắc.

Ánh mặt trời từ đỉnh đầu sái lác, xuyên thấu qua lá cây chi gian khe hở, ở nhựa đường đường cái thượng lưu lại một chút loang lổ quang ảnh.

Tur Tur từ ba ba trong lòng ngực nhảy xuống, quơ chân múa tay, đầu tiên là dọc theo lộ duyên thạch quá cầu độc mộc, lắc lư, cười khanh khách, lại dùng màu đen tiểu giày da đi dẫm trên mặt đất những cái đồ quang điểm điểm, nhạc cùng cái gì dường như.

Điều nghiên địa hình điểm tốt nhất chơi, còn có lá cây từ, có đôi khi cùng tiểu đồng bọn cùng nhau về nhà khi, sẽ đem những cái đó mang ngành lá cây nhặt lên tới, câu ở bên nhau, nhiều lần ai lá cây ngành càng rắn chắc.

Đây là gia gia giáo trò chơi, Tur Tur lại dạy cho cái khác tiểu bằng hữu, không biết khi nào, liền ở tam ban lưu hành lên.

Đường cái bên cạnh, có cái bán băng côn bà cổ nội, một thân tố sắc sù sù xám, đoan đoan chính chính ngồi ở tiểu ghế gấp thượng, năm tháng ở trên người nàng lưu lại rất nhiều dấu vết, nhưng cũng giao cho thời gian ưu nhã, trước người là cái màu trắng chất dẻo xộp rương, mặt trên cái tầng chắn, cũng không thét to.

Đại khái là nghe được Tur Tur tiếng cười, nàng hí đôi mắt mở, tràn đầy nếp nhăn trên mặt cười thành một đóa hoa.

Cố Tiểu Ái chạy tới, hoa mười đồng tiền mua tam căn, so khi còn nhỏ đất hơn, bắt quá đầu năm nay, thuần thủ công đồ vật đều quý, giang nãi nãi băng côn, giá trị cái này giá.

Giang nãi nãi trước kia là quốc doanh băng côn xưởng ưu tú công nhân, hiện tại là quảng trường vũ khiêng cầm, đến nỗi bán băng côn, cũng không thuần túy là vì kiếm tiền, chỉ là bạn già đi sớm, nhĩ tử trước hai năm cũng qua đời, còn không có kết hôn, liền cái tôn tử đều không có, mỗi ngày nhà trẻ tan học khi, liền sẽ canh giữ ở con đường này thượng, nhìn xem, quạ xem qua nghiệm.

Đậu xanh sa băng côn, mặt trên một phần ba, đều là no đủ đậu xanh, không thêm nhiều ít đường, cắn đi lên không nị, miệng đầy đậu xanh hương khí, xác thật ăn rất ngon.

“Nãi nãi hảo.”

Tur Tur ngọt ngào chào hỏi, màu hồng phấn đầu lưỡi nhỏ nhẹ nhàng liếm băng côn, nàng còn không có bắt đầu thay răng, nhũ nha có điểm cắn bất động, mụ mụ đã sớm giáo dục quá, ăn băng côn có thể, nhưng một tuần nhiều nhất ăn hai căn, muốn một chút một chút liếm, không thể dùng sức cắn, nếu không sẽ đau răng.

“Ai, bảo bối cũng hảo.”

Giang nãi nãi cười nói, nhìn Cố Tiểu Ái liếc mắt một cái, lại nhìn nhìn Lý Huyền, tựa hồ đánh lên một ít tinh thần, cười tùm tùm hỏi: “Ni a, đây là người nam nhân đã trở lại?”

Nữ nhân đều bát quái, lão thái thái liền càn bát quái.

“Đúng vậy, đã trở lại, ngày hôm qua vừa trở về.”

Cố Tiểu Ái có chút thẹn thùng gật gật đầu, ở trường bối trước mặt nàng đều là cái dạng này.

Trong nhà bà bà thường xuyên đi trên quảng trường nhảy quảng trường vũ, nhiệt tình cùng nỗ lực trình độ, không thua gì chuẩn bị tiến lên thi đại học học sinh, di động tồn các loại khiêu vũ video, còn sẽ định kỳ tổ chức ở tiểu khu lão niên hoạt động trung tâm tập thể quan khán, chính là lúc ấy nhận thức giang nãi nãi.

“Trở về liền hảo, trở về liền hảo, tiểu tử thật tuấn.”

Giang nãi nãi cười nói, trong ánh mắt có chuyện cũ ở chảy xuôi, không có bi thương, chỉ là tràn đầy hạnh phúc, chờ đến một nhà ba người rồi đi, lúc này mới có chút run run rẩy rẩy, từ trong quần áo lấy ra cái túi tiền, nhìn qua có chút năm đầu, 5-60 niên đại đồ vật, mặt trên thêu đỏ thắm mẫu đơn đều thất sắc.

Nhìn kia trương hắc bạch ảnh chụp, nhìn một hồi lâu, giang nãi nãi đem nó dán ở ngực, mi giác mắt đuôi vẫn đẩy ra, như là thiếu nữ hờn dỗi nói: “Làm người đi như vậy sớm, hiện tại, xem ta cùng khác lão nhân nhảy quảng trường vũ.”

“Chờ xem. Nhanh. Liền nhanh.”

.....

Về đến nhà.

Nãi nãi ở phòng bếp bận việc, sủi cảo đều bao hảo, ba loại nhân, lão nhân gia thích ăn bầu, Tư Tư cùng Cố Tiểu Ái thích ăn rau cần nấm hương, Lý Huyền yêu nhất rau hẹ trứng gà, trong nồi nước sôi đang, một đám trắng treo mập mập sủi cảo trên dưới quay cuồng, rất có hi cảm.

Phòng khách, gia gia mang hắc khung kính viễn thị, đang ở hồ nguyên bảo.

Ánh vàng rực rỡ giấy, tam hạ hai hạ, đó là xếp thành một cái tiểu xảo là lướt nguyên bảo, Tư Tư vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy loại đồ vật này, tò mò bắt một cái lại đây, dùng sức có điểm đại, một chút liền niết bẹp.

“Nha!”

Tiểu cô nương kinh hô một tiếng, có chút khản trương nhìn gia gia, le lưỡi, “Gia gia, thực xin lỗi, ta. Ta đem người tiểu kim sủi cảo lộng hư lạp.”

Gia gia cười sờ sờ nàng đầu, lấy quá cái kia nguyên bảo, bên trái nhẹ nhàng nhéo một chút, bên phải lại nhẹ nhàng nhéo một chút, nguyên bảo bụng liền lại lần nữa cổ lên.

“Oa, gia gia hảo bồng!”

Tư Tư vỗ tay kêu lên, thật cẩn thận lấy quá một cái tới, tà hữu đùa nghịch, muốn biết là như thế nào niết, lại không dám dùng sức, sợ lại niết hỏng rồi.

“Gia gia, đây là cái gì nha?”

Tư Tư nháy mắt to hỏi, kim kim rất đẹp, lớn lên như là sủi cảo.

Chẳng lẽ là ăn đồ vật sao?

Chính là là giấy ai, một nấu liền cháo nhưng như thế nào ăn?

Lý Huyền đã đi tới, cười hỏi: “Ba, lộng cái này làm gì?”

Lý Huyền vài ngàn năm chưa thấy qua thứ này, khi còn nhỏ nhưng thật ra thường xuyên thấy, sau lại đọc thư, từ nông thôn đi đến thành thị, liền rất thiếu thấy được, đến nỗi ba ngàn đại thế giới, cũng không có ngoại ý nhi này, hiện tại chợt vừa thấy, còn có chút rất mới lạ.

Gia gia trên tay động tác không ngừng, đồ đồ kính viễn thị, nói: “Năm kia đi tỉnh an chùa thiêu quá hương, đã lạy Bồ Tát, cho phép 999 cái kim nguyên bảo, người đã trở lại, đến đi lễ tạ thần.”

“Còn có, quá hai ngày hồi tranh que quán, cấp tổ tiên nhóm cũng biết biết, người cũng đi, nhận nhận lộ.”

Nói, ngẩng đầu trừng mắt nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, trêu chọc nói: “Sợ không phải đều đã quên lộ đi? Còn nhớ rõ người tám tuổi năm ấy, đi cho người gia gia viếng mộ mã, nửa đường thượng truy con thỏ, con thỏ không đuổi tới, bị ong vò vẽ triết một đầu bao sao?”

Lý Huyền gãi gãi đầu, có chút ngượng ngừng cười cười, sau đó trầm mặc xuống dưới.

Trong lòng có loại mặc danh cảm xúc ở quay cuồng, như là vào một viên hạt cát, ầm ầm các, nhưng thật ra không đau, chính là có chút ê ẩm cảm giác.

Ba ba bị triết một đầu bao?

Gia gia nói bên trong, Tư Tư có một ít từ ngữ nghe không hiểu, nhưng này nửa câu lại là nghe hiểu, có chút đau lòng nắm ba ba tay, ngửa đầu nói: “Ba ba, bị ong vò vẽ triết có đau hay không nha?”

“Đau, nhưng đau đâu, so chích còn đau.”

Lý Huyền ngồi xôm xuống thân đi, cười nói.

Oa, Tư Tư bị dọa tới rồi, ong vò vẽ thật đáng sợ nha, so chích đều đau.

Nghĩ nghĩ, nàng bò đến trên sô pha, miệng nhỏ nhẹ nhàng thổi khí, sờ sờ Lý Huyền đầu, “Ba ba ngoan, thổi thổi liền không đau. Ân ~ còn có, sờ sờ mao, dọa không.”

“Hi hi, ta chích thoi điểm, nãi nãi cũng là làm như vậy.”

Nói nãi nãi nãi nãi liền đến.

Trong phòng bếp, nãi nãi bung một chậu sủi cảo đi ra, đặt ở phòng khách trên bàn cơm, tuyên bố ăn cơm.

“Oa, ăn cơm lạ, ăn sủi cảo lạ!”

Cố Tiểu Ái ý ở lối đi nhỏ trên tường, lẳng lẳng nhìn một màn này, gia gia, nãi nãi, ba ba, nữ nhi, ánh vàng rực rỡ nguyên bảo, mạo hiểm nhiệt khí sủi cảo.

Răng rắc.

Hình ảnh bị vĩnh viễn dừng hình ảnh.

Đây là hạnh phúc hương vị.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25:Cố Tiểu Ái yêu cầu

Ăn qua thơm ngào ngạt sủi cảo, Tư Tư thực tự giác ngủ trưa đi.

Phòng ngủ chính, Cố Tiểu Ái mở ra áo khoác quây, đứng ở ghế trên, có chút cổ sức từ tầng cao nhất, gỡ xuống chính mình cái rương.

Một cái tốt nhất chuang rương gỗ, bên ngoài mạ tầng bạc, nhìn qua lấp lánh tỏa sáng, là 5 năm trước chuẩn bị kết hôn khi, cha mẹ chuyên môn thỉnh thợ thủ công đánh, dùng để trang của hồi môn.

Hôn lễ cùng ngày Lý Huyền sau khi mất tích, nàng đó là đem này cái rương phủ đầy bụi lên, ai đều không cho xem.

Hiện tại, cuối cùng là có thể lấy ra tới.

Cùm cụp một tiếng, tinh xảo khóa đầu bị mở ra, trước hết ánh vào mi mắt, là một đệp ảnh chụp, Lý Huyền khẽ thở dài một cái, đây là hai người áo cưới chiếu.

Hắn bừng tỉnh nhớ tới, khó trách, chính mình vừa trở về khi, Tư Tư căn bản không quen biết, nguyên lai, Cố Tiểu Ái đem ảnh chụp đều thu lên, chưa từng có cho nàng xem qua.

“Sinh Tư Tư phía trước thu hồi tới, lúc ấy liền nghĩ, chờ hài tử biết có ba ba có chuyện như vậy nhi, nàng muốn hỏi ta, ba ba đi đâu vậy? Ta nên như thế nào trả lời? Ta vô pháp trả lời.”

Cố Tiểu Ái nhẹ giọng nói.

“Ta còn nghĩ, cho dù là vì về sau tái giá, cũng không thể làm Tư Tư biết có chuyện như vậy, tốt nhất là căn bản không biết người.”

Lý Huyền cười khỏ, gật đầu.

Hắn có thể minh bạch thế từ ý tứ.

Một người có hai lần tử vong, lần đầu tiên, là ** cùng Tư Tư biến mất, lần thứ hai, là biến mất ở mọi người trong trí nhớ, không còn có người nhớ rõ.

Mà so hai lần tử vong càng tàn khốc cũng càng nhẹ nhàng, tự nhiên là chưa bao giờ biết, trên thế giới có như vậy cá nhân tồn tại quá.

Ảnh chụp không nhiều lắm, cũng liền hai mươi ba trương. Có Tiểu Ái một trương trương lấy ra tới, đặt ở trên giường, ngẩng đầu nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, cười nói: “Chờ hạ đem người quai trên tường đi.”

Lý Huyền hơi hơi mỉm cười, ôn nhu nói: “Hảo.”

Trong buồng, ảnh chụp phía dưới, là hai bốn hôn thú, màu đỏ rực bìa mặt, chỉ là đều bị từ trung gian cắt phá, nhị chia làm bốn, Lý Huyền lại là nhìn không được cười lên một tiếng.

Đại khái không ít trong nhà, đều có một quyển rách nát quá nhưng lại bị một lần nữa dính lên giấy hôn thú, khi còn nhỏ xem qua cha mẹ, đồng dạng cũng là như thế.

“Chờ đợi lấy băng dán, dính lên. Người dính, dính khó coi, liền trọng dính.”

Có Tiểu Ái từng hắn một cái, mặt vô biểu tình nói.

Lý Huyền tiếp tục cười gật đầu.

Giấy hôn thú phía dưới, là một đôi nhẫn kim cương, lúc ấy mưa, giao cho bạn lang cầm, bạn lang là chính mình đại học đồng học, tốt nhất huynh đệ, tên là phương triết.

“Phương Triết hiện tại làm gì đâu?”

Lý Huyền hỏi một câu.

Trở về địa cầu sau, sở hữu trọng tâm đều đặt ở nữ nhi cùng người nhà trên người, trước kia bằng hữu đều còn không có liên hệ quá.

Có Tiểu Ái nhẹ giọng nói: “Xảo cổ đã phát, kết hôn, sau lại bồi, lại ly hôn, hiện tại cũng không biết ở đâu, ta tồn hắn số di động, quay đầu lại đưa cho người.”

Lý Huyền nga một tiếng, thay đổi khôn lường, thế sự vô thường, cũng bất quá như thế, phương triết là cái người thông minh, hốn hẩn là sẽ không quá kém.

“Nhẫn cho ta mang lên?”

Nghĩ nghĩ, Lý Huyền thử hỏi.

“Trông Mỹ!”

Có Tiểu Ái một chút tặc mao, gắt gao nắm chặt trang sức hộp, giống chỉ tảo bạo tiểu dã miêu, lập tức bảo nổi.

“Người cũng chưa cho ta mang quá!”

Lý Huyền mặt ngoài trang thật cẩn thận, một bộ phạm vào sai cam tâm nhận phạt bộ dáng, nội tâm còn lại là thiếu chút nữa cười ra tiếng —— nàng đáng vẻ này, thật sự thực đáng yêu a.

“Kia phải làm sao bây giờ nha?”

Có Tiểu Ái đứng dậy, nghiêm túc nhìn Lý Huyền, gần từng chữ: “Ta! Muốn! Trọng! Làm! Hôn! Lễ!”

.....

“Gi?”

“Phạt nặng hôn lễ?”

Từ phòng ngủ chính ra tới, Lý Huyền liền đi tìm cha mẹ, đem việc này đơn giản đề ra một câu.

Nghe được Lý Huyền nói, Lý an cũng sốt một chút, một hồi lâu phục hồi tinh thần lại, lập tức liền vỗ tay nói: “Hành, làm, là nên phạt nặng, bằng không ủy khuất ta cô nương.”

Ở bên ngoài cùng hàng xóm láng giềng nói chuyện phiếm khi, Lý an cùng vương tú, đều là dùng “Ta cô nương” xưng hô Cố Tiểu Ái.

“Ta đi tìm người tính nhật tử.”

Vương Tú buông trong tay việc, nguyên bảo cũng không hề, thoát nhìn có chút hưng phấn bộ dáng, ý nghĩ thực rõ ràng đông dài nói: “Không ngừng đến phạt nặng hôn lễ, còn có Tư Tư trắng tròn rượu, cũng chưa làm qua, ta cô nương, ta đại cháu gái, nhiều ủy khuất a, trắng tròn rượu liền tính, đều lớn như vậy, hôn lễ nhưng đến bỏ thương.”

Lý Huyền cũng là cười.

“Hành, vậy như vậy làm, chúng ta liên hệ một chút trước kia bằng hữu, còn có nàng ba mẹ bên kia, mẹ ngươi tìm người định cái nhật tử, tốt nhất là cuối tuần. Cái khác các người cũng đừng quên.”

Người trong nhà toàn phiếu thông qua, vì thế chuyện này liền như vậy định rồi xuống dưới.

.....

Nga, không đúng, còn không phải toàn phiếu thông qua, còn có Tư Tư.

Chạng vạng thời điểm, Lý Huyền từ nhà trẻ đem Tư Tư tiếp trở về, mới vừa vào nhà, tiểu cô nương liền rất nhạy bén phát hiện trong nhà biến hóa, trên tường nhiều rất nhiều đẹp ảnh chụp, nhìn kỹ, đều là ba ba mẹ mẹ.

Ba ba mẹ mẹ xuyên y phục đều thật xinh đẹp nha, thật nhiều hoa hoa, còn có ở bờ biển chụp ảnh chụp đâu, chính là..... Chính là vì cái gì mặt trên đều không có Tư Tư?

Tiểu cô nương miệng một bẹp, tức khắc liền có chút ủy khuất bộ dáng.

“Ba ba.....”

Tư Tư đáng thương hề hề kêu lên.

“Àn? Tiểu bảo bối làm sao vậy?”

Lý Huyền nghe ra nàng cảm xúc có điểm không thích hợp, ngồi xổm xuống đi sờ sờ nàng đầu hỏi.

“Ba ba, người cùng mẹ mẹ có phải hay không trộm đi chơi lạ? Các người đều không nói cho ta..... Ô ô ô.....”

Tư Tư nước mắt đều mau rớt ra tới, lại là ủy khuất lại là sinh khí, nhất tức giận không phải bọn họ đi ra ngoài chơi không mang theo chính mình, nhất tức giận là, bọn họ đều không nói cho chính mình.

Còn muốn hay không tôn trọng một chút nhân gia lạ.....

Sớm biết rằng, nhân gia buổi chiều liền không đi nhà trẻ, đem nhân gia đưa đến nhà trẻ, các người trộm chạy tới chơi.....

Lý Huyền thật sự nhìn không được cười, cười ha ha cái loại này, tóm lại hẳn từ ba ngàn đại thế giới sau khi trở về, cảm xúc khổng chế năng lực là càng ngày càng kém, đặc biệt là ở tiểu gia hỏa trước mặt.

“Ba ba người còn cười..... Người không cho cười ta.....”

Tư Tư dậm chân hờn dỗi nói, cảm giác có chút mất mặt bộ dáng, lau lau đôi mắt, thật dài lông mi có chút ướt át, nhưng thật ra cũng không thật khóc ra tới.

Giải thích nửa ngày, tiểu gia hỏa mới hiểu được, đây là ba ba mẹ mẹ 5 năm trước chụp ảnh chụp, lúc này mới nín khóc mỉm cười, có chút xấu hổ xấu hổ nói: “Ba ba, thực xin lỗi lạ.”

“Không quan hệ lạ.”

Lý Huyền bắt chước nàng ngữ khí, cười tủm tỉm nói.

Ăn qua cơm chiều.

Tiểu gia hỏa cùng gia gia nãi nãi nói thầm nửa ngày, rốt cục là đã biết, ba ba mẹ mẹ muốn kết hôn tin tức, sau đó có chút hưng phấn chạy đến phòng ngủ, tìm được đang ở thu thập đồ vật Cố Tiểu Ái, ôm chặt nàng.

“Mẹ mẹ, chúc mừng người nha, người muốn cùng ba ba kết hôn.”

“Các ngươi rốt cuộc muốn hạnh phúc, thật vất vả nha!”

“Tur Tur chúc phúc các ngươi.”

Tur Tur một bộ tiểu đại nhân bộ dáng, cũng không biết nơi nào học từ, rất là nghiêm trang nói.

Cố Tiểu Ái khoe miệng run rẩy nửa ngày, tưởng nhẫn, chính là như thế nào cũng nhịn không được, ôm nữ nhi, vừa kéo vừa kéo cười, cười đến giống cái một trăm nhiều cân hài tử.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Tiền

Nhật từ định ra tới.

Không sai biệt lắm một tháng sau, nông lịch tháng năm đầu tháng ba, công lịch tháng năm hai mươi tám ngày, vừa lúc là Tết Đoan Ngọ trước hai ngày, quốc gia pháp định tiết ngày nghỉ, vương tử tự mình tìm đại sư định nhật tử, hoa năm trăm khối đại dương.

Cố Tiểu Ái trắng Lý Huyền liếc mắt một cái, cảm thán này tiền tiêu không đáng giá, nhà mình liền có một cái tiên nhân, còn tìm cái gì giang hồ đại sư?

Chỉ là lời này không dễ làm bà bà mặt nói, trở lại phòng ngủ, đó là thổi bay gói đầu phong.

“Ta Lý đại tiên nhân, chuẩn bị điệu thấp tới khi nào a?”

Cố Tiểu Ái không phải cái loại này có bao nhiêu dã tâm lớn nữ nhân, nhưng năng vô pháp chịu đựng chính mình nam nhân không có dã tâm, đặc biệt là, Lý Huyền rõ ràng một tay hảo bài, lại tựa hồ muốn quyết tâm, ở nhà tương thê giáo nữ.

Trở về này cũng có mấy ngày rồi đi, từng ngày đưa Tur Tur đi học, tiếp Tur Tur về nhà, sau đó đó là bồi nữ nhi chơi, bồi chính mình chơi, một chút đều không xuất sắc trạch nam sinh hoạt.

Trong lúc, ngày đó bị cứu cái kia nhà trẻ nữ lão sư Thẩm Mạn, đánh tới quá một chiếc điện thoại, nói vì cảm tạ ân cứu mạng, muốn thỉnh Lý Huyền người một nhà ăn cơm, bị hấn trực tiếp cự tuyệt.

Cho hấn lợi hại!

Cố Tiểu Ái yêu Lý Huyền, nhưng việc nào ra việc đó, một đại nam nhân, tổng ở nhà góc, cũng không gọi chuyện này nhỏ a.

Lý Huyền ngồi ở trên giường, liếc nàng liếc mắt một cái, cười nói: “Như thế nào? Thật muốn địa phương cầu nữ vương?”

Ánh mắt nghiêm túc một ít, Cố Tiểu Ái nghĩ nghĩ, mở miệng nói: “Không nghĩ, ngươi biết đến, ta nhân sinh lớn nhất tâm nguyện, chính là đương một cái sâu gạo, đệ nhị đại tâm nguyện là hoàn du thế giới.”

Lý Huyền gật gật đầu, cười nói: “Hảo, ta hiểu được.”

“Thật minh bạch?”

“Minh bạch.”

Vì thế Cố Tiểu Ái cũng gật gật đầu, móc ra đã sớm chuẩn bị tốt một trương tạp, mở miệng nói: “Này tạp có năm mươi tới vạn, không nhiều lắm, nhưng là ta mấy năm nay toàn bộ tích tụ, ngươi đi xem một chút làm điểm cái gì, làm gì ta mặc kệ, đến cuối năm trả ta gấp mười lần là được.”

Này liền có chút kích tướng ý tứ.

Lý Huyền trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, cố tiểu tình yêu hư, trong thời gian ngắn liền mềm xuống dưới, gật gạo ôm Lý Huyền cổ, nửa câu dẫn nửa khiêu khích cười nói: “Lão công, ta sai rồi sao, ha ha ha, ta biết sai rồi, nhà ngươi pháp hầu hạ ta a.”

Cố Tiểu Ái đương nhiên gặp được ngày đó, Lý Huyền là như thế nào đối đãi cái kia mập mạp gì Vương Tài, kia một cái rương tiền, đánh giá, như thế nào cũng có cái thượng trăm vạn đi?

Nàng đào cũng không có nhiều ái tiền, đủ dùng là được, chỉ là có chút thời điểm, coi tiền tài như cặn bã, cũng không hẳn vậy liền đều là chuyện tốt.

Lý Huyền tu hành 5 năm trở về, trên người kia tiên khí rất cường liệt, trừ bỏ người nhà bên ngoài, đối những người khác đều là xem đều không xem bộ dáng, không khỏi có chút quá không bình dân.

“Không hầu hạ.”

“Tuồng nỡ.”

“Ta chính là cảm thú không bằng nam nhân.”

Lý Huyền nhàn nhạt cười nói.

Ngược lại là những lời này, làm Cố Tiểu Ái sảng mắt lưu chuyển, tâm thần nhộn nhạo, ** chậm rãi tiêu tán, linh hồn chỗ sâu nhất, lại là lặng yên sinh ra càng vui sướng sung sướng.

Hai người lần đầu tiên nhận thức, chính là ở lễ đồ trung, nàng uống nhiều quá, Lý Huyền đem nàng ôm đến trên giường, thủ một đêm, ôm một đêm, lại cái gì cũng chưa làm.

Ngày hôm sau sáng sớm, Lý Huyền trở lại chính mình phòng sau, đã phát một cái tin nhắn —— chúc mừng ta, nhân sinh tân thành tựu đạt thành, cảm thú không bằng.

Liền ở Cố Tiểu Ái nghiêng răng nghiêng lợi khi, hoài nghi chính mình nữ nhân mị lực khi, hần gãi đúng chỗ ngứa phát tới đệ nhị điều tin nhắn —— Cố Tiểu Ái, ta không nghĩ chỉ ngủ người một lần, ta tưởng về sau mỗi ngày ngủ người.

Vì thế Cố Tiểu Ái liền luân hãm.

Hai người từ vốn nên là lễ đồ trung sương sớm tình duyên, cuối cùng đi vào hôn nhân điện phủ, còn có Tư Tư.

.....

Buổi tối ăn cơm thời điểm, một tường chi cách hàng xóm mã đại tỷ tới gõ cửa, còn mang theo một rương từ quê quán mang lại đây hàng khô.

Vương tú có chút kinh ngạc đi lên tiếp đón: “Ai hét, mã đại tỷ, ngài có việc gì?”

Mã đại tỷ là cái gì tính tình nàng nhất rõ ràng, vắt chày ra nước vắt cổ chày ra nước, nhảy cái quảng trường vũ đều không thấu mua giọng thấp pháo phần tử tiền, mỗi ngày ở kia cộ âm nhạc, chơi mặt chược cơ bản không mang theo tiền, đi nhà người khác ngồi trong chốc lát đều đến thuận hai quả táo trở về.

Hôm nay mặt trời mọc từ hướng Tây?

“Hắc, không có việc gì, chính là muốn dọn đi rồi, lại đây cùng hàng xóm láng giềng cáo cá biệt, người đừng nói, ngày thường trong môn ngoài cửa, hiện tại chuẩn bị đi rồi, thật là có chút luyến tiếc.”

Mã đại tỷ mặt mày hơn hờ nói, nào có nửa điểm lưu luyến bộ dáng?

Vương tú lên tiếng, bất động thanh sắc bắt lấy nàng cánh tay, từ từ nói: “Ai, mã đại tỷ, người còn nhớ rõ, lần trước chơi mặt chược, thua ta hai trăm lẻ sáu đồng tiền đâu.”

Mã đại tỷ nháy mắt ngây dại.

Trên bàn cơm, Lý an phun khẩu cơm, này cong chuyển có điểm đại, lão nhân gia sắc, Tư Tư rất là ngoan ngoãn nhảy xuống ghế dựa, cấp gia gia tiếp chén nước.

Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái cũng là cười, cúi đầu ăn cơm, không nói lời nào.

Phòng khách tràn ngập không tiếng động mà vui sướng không khí.

Ở vương tú mãnh liệt yêu cầu hạ, mã đại tỷ rốt cục là lưu lại hai trăm đồng tiền, có chút chạy trốn chết rồi đi.

Cầm hai trương đỏ tươi tiền giấy, vương tú ném ca ca rung động, đóng cửa, ngồi trở lại trên bàn cơm, tùy tay đem tiền đưa cho Tư Tư, uy vũ khí phách nói: “Ngao cháu gái, cấp, nãi nãi cấp tiền tiêu vặt mua đường ăn.”

Tư Tư nhìn nhìn ba ba, lại nhìn nhìn mẹ mẹ, hai người không phản ứng, vì thế mẹ Tư Tư tiếp nhận tiền, thật cẩn thận nhét vào quần trong túi, lại ấn hai hạ.

Tiền còn không có áp nhiệt, ăn cơm xong, gia gia nãi nãi đi phòng bếp bận việc, Cố Tiểu Ái liền cười tủm tỉm thẩu đi lên.

“Bảo bối nhi a, ngoan, tiền cấp mụ mụ, mụ mụ cho người tồn, cùng người trước kia những cái đó tiền mừng tuổi đều tồn cùng nhau.”

Tư Tư mặt nháy mắt liên đồ, có chút xin giúp đỡ nhìn nhìn Lý Huyền, có điểm hoảng.

Lý Huyền một bộ lão thần tự tại bộ dáng, phảng phất căn bản không thấy được bên này.

Thấy ba ba không để ý tới chính mình, Tư Tư theo bản năng, liền muốn gọi gia gia nãi nãi, nhưng nhìn nhìn mụ mụ kia tươi cười như hoa bộ dáng, lại héo xuống dưới, không dám kêu.

Thấp đầu nhỏ, nhìn mũi chân, nhận mệnh, ủy khuất ba ba, từ quần túi tiền móc ra tiền, nhắm mắt lại nói: “Cấp.”

Kia biểu tình, giống như bị đoạt đi rồi hai cái trăm triệu.

“Lúc này mới ngoan sao, yên tâm đi, đều là của người, mụ mụ cho người tồn đâu.”

Cố Tiểu Ái sờ sờ nữ nhi đầu nhỏ, cảm thấy mỹ mãn rồi đi.

.....

“Ba ba, người sợ mụ mụ sao?”

Cố Tiểu Ái đi buồng vệ sinh tắm rửa, Lý Huyền ngồi ở trên xô pha, Tư Tư ăn mặc màu hồng phấn tiểu áo ngủ, thật cẩn thận chạy tới, nị ở Lý Huyền trong lòng ngực.

“Sợ nha, làm sao vậy?”

Lý Huyền cười tủm tỉm nói.

“A?”

Tư Tư lập tức liền ngốc, dẫu cái miệng nhỏ, nhìn thoáng qua phòng tắm phương hướng, ghé vào Lý Huyền bên tai, rất là nhỏ giọng nói: “Chính là, ba ba người như vậy lợi hại, như thế nào sẽ sợ mụ mụ đâu?”

“Bởi vì ba ba ái mụ mụ nha.”

“Kia..... Ba ba tiền tiêu vật cũng giao cho mụ mụ sao?” Tư Tư có chút ngượng ngùng xem Lý Huyền, tay nhỏ bụm mặt, nhẹ giọng nỉ non nói.

Lý Huyền một bộ thiên kinh địa nghĩa bộ dáng, cười nói: “Đương nhiên rồi.”

Xem Tư Tư có điểm uể oải bộ dáng, Lý hoang tưởng tượng, néo néo nàng cái mũi nhỏ, nhẹ giọng hỏi: “Tư Tư đòi tiền làm gì đâu?”

Tư Tư khuôn mặt nhỏ có điểm hồng, hắc bạch phân minh mắt to, lại là sáng lấp lánh.

“Ta.....”

“Ta tưởng..... Ba ba mụ mụ muốn kết hôn nha, ta tưởng cho các người mua lễ vật nha.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hoa ở khóc

Lại là một cái tốt đẹp sáng sớm.

Ước chừng 7 giờ nhiều bộ đáng, ngày mới mới vừa lượng, Tur Tur thật dài lông mi run rẩy hai hạ, từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Ở Cổ Tiểu Á giáo dục hạ, nàng làm việc và nghỉ ngơi thói quen vẫn luôn đều thực quy luật, buổi tối 10 giờ phía trước ngủ, sáng sớm 7 giờ rưỡi tả hữu liền sẽ tự nhiên tỉnh lại, sau đó giữa trưa ngủ tiếp hai cái giờ.

Tuổi này, đúng là thân thể lần đầu tiên phát dục máu chốt tiết điểm, một ngày ít nhất muốn bảo trì mười giờ giấc ngủ.

Tur Tur dụi dụi mắt, còn có chút mơ hồ, trong ổ chăn đã phát trong chốc lát ngốc, lúc này mới bò xuống giường, cầm lấy chính mình tiểu hùng giữ ấm ly, ừng ực ừng ực uống lên nửa ly nước ấm, thỏa mãn đánh cái tiểu no cách, vỗ vỗ bụng nhỏ.

Đây là mụ mụ tối hôm qua nói ngủ ngon khi phóng, bỏ thêm một chút mật ong cùng chanh nước, chua chua ngọt ngọt thực hảo uống, mụ mụ nói, như vậy có thể bổ sung vitamin, có thể trường cao cao.

Đi?

Đột nhiên, Tur Tur ánh mắt sáng lên, nhìn đến cái ly bên cạnh, có cái màu đen cái hộp nhỏ, mặt trên còn dùng màu hồng phấn dài lụa, đánh cái xinh đẹp nơ con bướm.

Đây là cái gì?

Tur Tur có chút vụng về mở ra nơ con bướm, mở ra hộp, bên trong là một trương giấy, chính là chính mình phía trước họa kia phó họa, thanh thanh mặt cỏ, một nhà ba người, chỉ là hiện tại, họa càng thêm một hàng chữ cái, là mụ mụ viết đâu.....

Nghiêm túc đưa đọc ra tới, nàng đôi mắt cong thành trăng non nhĩ, mỉm cười ngọt ngào lên, tựa hồ còn có chút thẹn thùng bộ đáng.

“Tur Tur chính là ba ba mụ mụ tốt nhất lễ vật.”

.....

Ngây ngốc cười trong chốc lát, Tur Tur thật cẩn thận thu hảo họa, nhảy nhót triều phòng ngủ chính chạy tới.

Mụ mụ đã trở lại, ba ba muốn cùng nàng cùng nhau ngủ, liền không thể bởi Tur Tur, mặc dù có điểm tiểu không vui, bất quá đại nhân đều là cái dạng này a.

Nãi nãi cùng gia gia cùng nhau ngủ, ba ba cùng mụ mụ cùng nhau ngủ, Tur Tur chỉ có thể ôm tiểu hùng ngủ.

Nhẹ nhàng đẩy ra phòng ngủ chính môn, nha, ba ba mụ mụ thế nhưng đều rời giường, cũng mặc xong rồi quần áo, đều là vận động y, tựa hồ muốn đi ra ngoài chơi bộ đáng.

“Ba ba mụ mụ, các người đi chỗ nào nha?”

Tur Tur mắt to chớp chớp, có chút tò mò hỏi.

Sớm như vậy liền phải đi ra ngoài chơi sao?

“Bảo bối nhĩ tỉnh nha, ba ba đang chuẩn bị đi kêu người rời giường đâu, đi ra ngoài chơi, có đi hay không?” Lý Huyền kéo lên vận động phục khóa kéo, cười tủm tỉm nói.

“Hảo nha, hảo nha, ta cũng muốn đi ra ngoài chơi.”

Tur Tur vỗ tay cười nói.

Ở Cổ Tiểu Á dưới sự trợ giúp, nàng thực mau đổi hảo quần áo, đơn giản rửa mặt đánh răng, sau đó một nhà ba người ra cửa.

Đã là tháng tư phân, thời tiết dần dần biến ấm, sáng sớm gió nhẹ thổi tới trên mặt, mát mẻ thực sảng khoái.

Hoa viên tiểu khu ra đại môn, hướng phía đông đi đại khái một km, chính là cái tiểu công viên, tập thể dục buổi sáng người không ít, lúc này đã có tiểu khu hộ gia đình bắt đầu đi ra ngoài, đại bộ phận đều là lão nhân.

Dọc theo đường đi Tur Tur đều cảm thấy thực mới lạ, nàng còn trước nay không sớm như vậy ra quá môn đâu, đi ngang qua một cái tiểu hoa đàn, tựa hồ là nhìn đến cái gì đến không được sự tỉnh, nàng rất là hưng phấn chỉ vào kêu lên: “Ba ba, ba ba, mau xem, hoa hoa thượng có tiểu thủy cầu cầu, hảo hảo xem nha.”

Một đóa thường thấy màu hồng phấn hoa hồng nguyệt quý, nhụy hoa thượng có vài giọt tinh oánh dịch thấu giọt sương, trở thành hài tử trong mắt mới lạ nhất mỹ lệ thể giới.

“Đó là giọt sương”

“Này đó hoa hoa kêu nguyệt quý.”

Cố Tiểu Ái nghiêm túc giáo dục nói.

Gia trưởng là hài tử tốt nhất lão sư, Tư Tư còn không thể nào biết chữ, cũng là có thể xiêu xiêu vẹo vẹo viết ra bản thân tên, bắt quá cùng cùng tuổi tiểu hài tử so sánh với, Tư Tư từ ngữ lượng xem như phong phú, có thể bối xuống dưới thơ cổ liền có mấy chục đầu, ngữ cảm cũng có thể nói thực ưu tú.

Lặp lại dạy mấy lần, Tư Tư nhớ kỹ, lặp lại nói: “Hoa hoa kêu nguyệt quý, bọt nước là giọt sương.”

“Thật ngoan.”

Cố Tiểu Ái cổ vũ nói.

Một nhà ba người hướng tới công viên phương hướng đi đến.

Nếu quyết định muốn dạy nữ nhi tu hành, Lý Huyền tự nhiên là sẽ không lại kéo dài, thê tử cũng muốn học, càng tốt.

Từ sau khi trở về, Lý Huyền mỗi ngày đều ở dùng linh lực, tiềm di mặc hóa cải tiến các nàng thân thể, đương nhiên cũng bao gồm cha mẹ kia một phần, chỉ là, thê tử biết chính mình tu hành việc này, cha mẹ không biết thôi.

Trên thực tế, Lý Huyền đến bây giờ còn ở suy xét, hay không phải hướng cha mẹ thẳng thắn chính mình tu hành sự tình.

Hắn còn không có hạ quyết định.

Người trưởng thành đối cha mẹ cảm tình, cùng cha mẹ tuổi trẻ khi đối hài tử không sai biệt lắm, đều tương giữ gìn ở lẫn nhau cảm nhận trung cái kia tương đối thỏa đáng hình tượng.

Khi còn nhỏ ba mẹ một câu “Hài tử ngươi còn nhỏ, chờ ngươi lớn lên sẽ biết”, này phân lượng ước chừng cùng cấp với phương xa du tử gọi điện thoại khi câu kia “Ba mẹ các ngươi yên tâm đi, ta ở bên ngoài hết thầy đều khá tốt.”

Dấu điểm đều không phải là là cảm tình có ngăn cách, chỉ là ra ngoài nội tâm vi diệu cảm xúc, không nghĩ làm cho bọn họ lo lắng quá nhiều.

.....

Đi rồi vài phút, đã thấy được tiểu công viên đại môn.

Trên quảng trường, mười mấy mặc màu trắng luyện công phục lão nhân, đang ở chậm rãi đánh Thái Cực, cũng có mười mấy lão thái thái, ăn mặc sắc thái rực rỡ vũ đạo phục, cầm hoa hoe lồng lầy cây quạt, nở rộ lão niên người thanh xuân.

Tư Tư dọc theo đường đi cũng chưa nói như thế nào lời nói, lúc này bỗng nhiên mở miệng nói: “Mụ mụ, giọt sương là nguyệt quý nước mắt sao? Vì cái gì ban ngày không thấy được đâu? Nó buổi tối ở trộm khóc sao!”

Dọc theo đường đi, nàng đều suy nghĩ vấn đề này.

Cố Tiểu Ái đôi mắt lóe lóe, sờ sờ nữ nhi đầu nhỏ, nhẹ giọng nói: “Đúng rồi, ban ngày có tiểu bằng hữu hái được hoa hồng nguyệt quý, nó rất đau, thực thương tâm, chính là nó cũng sẽ không nói chuyện, chỉ có thể buổi tối trộm khóc.”

“A?”

“Nguyệt quý hảo đáng thương nha.”

Tư Tư bữu môi ba nói, có điểm thương cảm bộ dáng.

“Cho nên, Tư Tư không cần trích hoa hoa được không?” Cố Tiểu Ái nói tiếp.

Tư Tư dùng sức gật gật đầu, duỗi khỏi tay nhỏ, rất là nghiêm túc nói: “Àn, Tư Tư đã biết, ta cam đoan, không trích tiểu hoa hoa, ta..... Ta nhìn đến bọn họ trích nói, cũng sẽ không cho bọn họ trích.”

“Tư Tư giỏi quá, còn sẽ suy một ra ba đâu.”

Thấy như vậy một màn, Lý Huyền nhẹ nhàng cười.

Như vậy giáo dục, có thể so “Yêu quý cô cây mỗi người có trách” ảm áp nhiều, cũng hữu hiệu nhiều.

Cố Tiểu Ái là cái văn nghệ mụ mụ, nghĩ đến cũng có thể dạy ra một cái văn nghệ cô nương.

Tư Tư về sau khả năng sẽ trở thành một cái thi nhân sao?

Cũng không phải không có khả năng.

Có thành tám tuổi khi là có thể viết xuống 《cây dương》——“Ta mỗi mất đi một cái cánh tay, liền nhiều mở một con mắt”.

Mỗi cái hài tử trời sinh chính là thi nhân, bọn họ có thiên mã hành không tư duy, cũng có sạch sẽ thanh triệt tâm, hơn nữa một chút thiên phú cùng giáo dục, là có thể viết ra như vậy làm người kinh diễm câu.

Tư Tư hiện tại mới năm tuổi, cũng có 《hoa ở khóc》.

Hào đi.

Có lẽ tạm thời còn so ra kém 《cây dương》, nhưng Tư Tư rốt cuộc mới năm tuổi nha, lại có ba năm thời gian, còn không chừng sẽ lưu lại nhiều ít “Đại tác phẩm”.

Trở về liền đêm này đầu tiểu thơ nhớ kỹ, chờ nàng trưởng thành, có lẽ thật sự thành thi nhân, nào đó ánh mặt trời lười biếng sau giờ ngo, hoặc là ăn qua cơm chiều hoàng hôn, đưa cho nàng xem.

Lý Huyền suy nghĩ phiêu xa, nghĩ đến cái kia hình ảnh, trong lòng liền mỹ Tư Tư.

Nhìn nàng một chút lớn lên, giống như là một trương giấy trắng, dần dần suy diễn xuất sắc màu rực rỡ mỹ lệ, kia đó là một cái phụ thân lớn nhất cảm giác thành tựu.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Tu hành

Tu hành, ở ba ngàn đại thế giới, là một kiện cực kỳ chuyện dễ dàng, linh khí đầy đủ tới cực điểm, đám người thể chất cũng là ngang ngược vô cùng, tự nhiên có thể đoạt thiên tạo hóa, tổn hại thiên địa mà cường mình thân.

Nhưng ở trên địa cầu, lại khó như lên trời.

Viên tinh cầu này thiên nhiên không có tu hành thổ nhượng, linh khí thực loãng, đặc biệt là cách mạng công nghiệp sau, vốn dĩ liền loãng linh khí, liền càng thêm căn cỗi, cùng loại với ba ngàn đại thế giới thiên tuyệt nơi.

Hơn nữa, trên tinh cầu này, từ viễn cổ thời đại tiến hóa mà đến mọi người, trong cơ thể cũng không có tu hành gen.

Lý Huyền mới tới ba ngàn đại thế giới khi, cũng từng bị vô số tu hành môn phái phán định vì vô pháp tu hành, lưu lạc vài thập niên, sau lại đạt được kỳ ngộ, mới có sở thành.

Đương nhiên đây là một cái khác chuyện xưa.

.....

Công viên.

Lý Huyền nhìn gió nhẹ thanh lan mặt hồ, tự hỏi tu hành vấn đề.

Tuy rằng quyết định làm nữ nhi tu hành, nhưng hắn không dám mạo muội hành động.

Tu hành không phải chắc hẳn phải vậy, mà là có nguyên bộ hoàn chỉnh mà nghiêm mật hệ thống.

Chính mình biết nói những cái đó tu hành pháp môn, mặc dù là nhất thô thiển nhất cơ sở đồ vật, cũng đều là thích xứng với ba ngàn đại thế giới, đối với nữ nhi non nớt thân thể tới nói, bá đạo tới cực điểm, mặc dù từ cái này người trưởng thành, cũng hoàn toàn thừa nhận không được, hơi không chú ý,

liền có khả năng sẽ xảy ra chuyện.

Mà một khi xảy ra chuyện, mặc dù Lý Huyền mạnh mẽ như Tiên Đế, cũng không có trăm phần trăm nắm chắc hoàn mỹ giải quyết, giống như là một cái sứ quán vạn quân cự chùy mãnh tướng, đối mặt một cái nho nhỏ kim thoa hoa, rất có thể sẽ bó tay không biện pháp.

Đây là một cái phụ thân nhất bản năng lo lắng.

Cũng là một cái biết rõ tu hành người, đối tu hành chuyện này bản thân kính sợ.

Tu hành a, lại nơi nào sẽ giống những cái đó tiểu thuyết trung viết, ăn viên trái cây là có thể công lực tăng nhiều, tĩnh tư một đêm là có thể ngộ đạo phá kính, hoàn toàn là ý nghĩ kỳ lạ.

Dùng một bộ phận khoa học lý luận tới giải thích, tu hành quá trình, vô luận là ở ba ngàn đại thế giới, vẫn là ở trên địa cầu, kỳ thật đều tuân thủ nào đó bốn biển đều xài được quy tắc, đó chính là, lực tác dụng là lẫn nhau.

Nếu muốn đạt tới cái dạng gì tu vi, nhất định muốn trả giá cái dạng gì đại giới.

Lý Huyền trên người có linh đan, nhưng hắn không dám cấp nữ nhi ăn.

Hắn có thể dùng quán đỉnh phương thức Trúc Cơ, cũng không dám.

Như thế không lờ thiên địa linh khí, cất chứa ở yếu ớt trong cơ thể, căn bản chưa nói tới chậm rãi tiêu hóa, chỉ có thể giống một cái hỏa dược thùng ầm ầm nổ tung.

Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Huyền cảm thấy ổn thỏa nhất biện pháp chính là, chính mình một bên dùng bản thân linh lực, thay đổi một cách vô tri vô giác cải tạo các năng thân thể.

Đồng thời, các nàng trước từ võ thuật vào tay, tuần tự tiệm tiến, từng bước một tới.

Lý Huyền đánh giá, cứ như vậy, Cổ Tiểu Ái bất quá ba năm, Tư Tư bất quá 5 năm, hai người Trúc Cơ có hi vọng.

Cũng còn có thể tiếp thu.

Dù sao Tư Tư còn nhỏ, còn có thời gian, không nóng nảy, từ từ tới, an toàn đệ nhất.

Hai mẹ con nhẹ nhàng tiếng cười, đánh gãy Lý Huyền suy nghĩ.

Một viên đại thụ bên, Cổ Tiểu Ái cùng Tư Tư ở làm đơn giản nhiệt thân, như vậy tập thể dục buổi sáng, với các nàng tới nói, càng như là chơi đùa, chơi thực vui vẻ, khuôn mặt đều là đỏ bừng.

“Ba so, người chuẩn bị dạy ta nhóm cái gì võ công nha?”

“Ta muốn học Hàng Long Thập Bát Chương cùng Lăng Ba Vi Bộ!”

Cổ Tiểu Ái bất chước Tư Tư ngừ khí, nài thanh nãi khí cười nói.

Tư Tư lúc này mới hiểu được, nguyên lai ba ba là muốn dạy võ công nha, nghĩ đến ngày đó ba ba thần kỳ biểu hiện, tức khắc hưng phấn hô: “Ba ba, ta muốn học lên cây!”

Nói lại nhìn về phía Cổ Tiểu Ái, nhảy nhót to tò mò hỏi: “Mụ mụ, cái gì là hương. Mươi tám chương a?”

Giống như rất lợi hại bộ dáng.

Lý Huyền cười cười, ho khan hai tiếng, nghiêm trang nói: “Hảo, hôm nay ta trước tới giáo các ngươi giang hồ tuyệt học, hoa hương dương điểm huyết tay.”

“Định!”

Nhẹ nhàng một lỏng tay, điểm ở Cổ Tiểu Ái trên người, nàng tức khắc rất phối hợp a một tiếng, thân thể cứng còng bất động, tay còn vẫn duy trì nguyên lai tư thế, đình trệ ở giữa không trung.

Nhìn thấy một màn này, Tư Tư ngây dại.

Oa!

Vòng quanh mụ mụ dạo qua một vòng, mụ mụ như là cái người gỗ giống nhau, cũng không nhúc nhích, hảo thần kỳ nha, đây là võ công sao?

“Khai!”

Lý Huyền lại kêu lên.

Cố Tiểu Ái cũng là chơi tâm nổi lên, mới từ “Định thân” trạng thái hạ giải trừ, đó là triển khai phản kích, một chút điểm ở Lý Huyền trên người.

“Định!”

Lý Huyền đôi tay hoành ở trước ngực, hét lớn: “Quy phái khí công, bắn ngược!”

“Miễn dịch hết thấy bắn ngược chi nguyên khí thuần!” Cố Tiểu Ái kêu to.

“Di hoa tiếp mộc!”

“Áo cưới thần công!”

“Vô địch vô địch lại vô địch miễn dịch hết thấy chi thiên mã sao băng quyền!”

“Huy nguyệt!”

.....

.....

Ở nữ nhi về mặt mộng bức trạng thái hạ, hai người chơi đùa nửa ngày, mới đình chỉ loại này ấu trĩ tới cực điểm tú ân ái hành vi, lẫn nhau nhìn đối phương, đều là cười ha ha lên.

“Huy nguyệt cái gì võ công a? Ta như thế nào không nghe nói qua?” Lý Huyền tò mò hỏi một câu.

Cố Tiểu Ái đuôi ngựa biện vung, “Ngươi đoán?”

“Ngươi đoán ta đoán không đoán?”

“Ngươi đoán ta đoán ngươi đoán không đoán?”

“Ta không đoán ta không đoán ta chính là không đoán.”

“Ngươi..... Ha ha ha ha ha.....”

.....

Lại bắt đầu.

Nghe hai người không thể hiểu được đối thoại, Tur Tur trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không biết đang nói cái gì, nhưng xem ba ba mụ mụ cười bộ dáng, giống như thực hảo chơi, chỉ là bọn hắn không mang theo Tur Tur chơi.

“Ai nha, ba ba mụ mụ, các ngươi lý một chút ta lạ.”

Mạnh mẽ xoát một đợt tồn tại cảm, Tur Tur ôm chặt lấy Lý Huyền đùi, bỏ dờ hai người luận võ.

“Được rồi được rồi, không náo loạn, nhanh lên, chúng ta muốn tu hành, ba so, đến đây đi.”

Cố Tiểu Ái hít sâu mấy hơi thở, xoa xoa có chút lên men mặt, điều chỉnh cảm xúc, lúc này mới đứng đắn lên.

Lý Huyền gật gật đầu.

“Ân, đến đây đi, từ đứng tấn bắt đầu.”

“Cái gì?”

Cố Tiểu Ái ngây dại.

.....

Đứng tấn thực nhảm chán, nhảm chán trình độ không thua gì trạm quân tư, Cố Tiểu Ái thực mau đó là kiên trì không nổi nữa, xoa xoa cánh tay xoa xoa chân, thở hắt ra.

Mã bộ năng khi còn nhỏ cũng trát quá, chỉ là lúc ấy cũng không chuyên tâm, nhiều năm như vậy cũng không luyện, công phu đều bị năm tháng cầm đi.

Tur Tur trộm xiêu xiêu vẹo vẹo, một chút đều không tiêu chuẩn, nàng cảm thấy thực hảo chơi, vẫn luôn đang cười, cười sức lực cũng chưa, ngồi xổm trên mặt đất, như là một viên cái nằm nhỏ.

“Đây là tu hành?”

Cố Tiểu Ái tỏ vẻ rất bất mãn.

Nói tốt phi thiên độn địa đâu? Nói tốt tiên gia pháp thuật đâu? Nói tốt ngự kiếm phi hành đâu? Hồng ngọc từ đâu?

“Ba ba, ta đã đói bụng.”

Tur Tur đi theo nói, bấu môi ba, ừm khuất ba ba bộ dáng.

Cứ như vậy, hai mẹ con lần đầu tiên tu hành, trên cơ bản lấy thất bại mà chấm dứt.

Lý Huyền cảm giác có chút khúu, thật nhiều năm chưa từng có loại cảm giác này, ngay từ đầu tưởng rất tốt đẹp, nhưng hiện thực thực và mặt.

Hắn vì hai người thiết kế hoàn chỉnh tu hành ý nghĩ, nhưng lại cố tình quên mất, hai người kia, chính mình căn bản luyện tiếu dùng giáo đồ đệ biện pháp đi quán giáo.

Giống như là đi học, lão sư là toàn thể giới tốt nhất lão sư, nhưng học sinh chính là muốn ngủ ngon.

Không thể nề hà.

Xem ra chỉ có thể thuận theo tự nhiên, các nàng có thể học nhiều ít học nhiều ít, tiến một tấc có một tấc vui mừng, dù sao tại đây trên địa cầu, các nàng có thể có tự bảo vệ mình chỉ lực là được.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tướng quân

Về nhà trên đường, Tur Tur có vẻ có điểm rầu rĩ không vui bộ dáng, còn tưởng rằng luyện võ có bao nhiêu hảo chơi đâu, ai biết một chút đều không hảo chơi, chính là trát cái kia cái gì mã bộ.

Lý Huyền thấy được tiểu cô nương sắc mặt, lắc đầu cười cười, xem ra tiểu cô nương lần đầu tiên luyện võ, nhiệt tình đã bị đánh mất không ít, không ngừng nàng, thê tử cũng đồng dạng như thế.

Không trách các nàng, là chính mình quá chắc hẳn phải vậy.

Ở ba ngàn đại thế giới, Lý Huyền nhưng thật ra cũng từng có mấy cái đệ tử, giáo dục phương thức chính là vô vi mà trị.

Có thể bái ta làm thầy đã là thiên đại tạo hóa, ném bốn bí tịch qua đi chính mình tu luyện, nơi nào đã dạy cái gì?

Hiện tại loại này chiêu số hiển nhiên là đi không thông, phải tốn phí càng nhiều tinh lực cùng tâm huyết.

Lão bà là thượng đế, nữ nhi là tổ tông, không thể trêu vào, không thể trêu vào.

Lý Huyền cũng không nhụt chí, thời gian cùng biện pháp đều là có, từ từ tới, không nóng nảy.

Một nhà ba người vòng qua hồ nhân tạo, đi qua rừng cây nhỏ, hướng tới công viên đại môn đi đến, 8 giờ nhiều, tập thể dục buổi sáng mọi người dần dần tan đi.

Ven đường bụi cỏ trung, bỗng nhiên có vài tiếng cẩu tiếng kêu vang lên, nghe tới có chút hình đáng thê thảm, Tur Tur lỗ tai nhỏ một chút liền giật giật, đầu nhỏ khắp nơi nhìn xung quanh tìm kiếm.

Nàng thực thích cẩu cẩu, mỗi lần ở trong tiểu khu nhìn thấy, đều đi không nổi, chỉ là mụ mụ không được dưỡng, chỉ có thể quá xem qua nghiệm.

Nha!

Thấy được!

Ở công viên tường vây bên cạnh cỏ dại trong đất, một cái choai choai Husky nằm ở nơi đó, ô ô kêu, thanh âm nghe tới thực đáng thương, như là tiểu hài tử ở khóc.

“Ba ba, có cầu cầu!”

Tur Tur kêu một tiếng, rút chân liền chạy tới, lại bị Cổ Tiểu Ái một phen kéo lại.

“Không được qua đi, dơ!”

Cổ Tiểu Ái ngăn trở nữ nhi hành động.

Trong tiểu khu cầu cầu còn hảo, đều là nuôi trong nhà, ít nhất không có ký sinh trùng, này rõ ràng chính là bị vứt bỏ lưu lạc cầu, tiểu hài tử vẫn là không cần sờ, vạn nhất bị cắn, còn phải đi chích.

“Mụ mụ, không phải, là tướng quân! Ta nhận thức nó!”

Tur Tur vội vàng giải thích nói, rất là khẩn trương nhìn tướng quân, không biết nó đã xảy ra chuyện gì, như thế nào sẽ chạy đến nơi đây?

Lý Huyền nhìn thoáng qua, cũng là nhận ra tới, xác thật là tướng quân, ngày đó gặp qua, trong tiểu khu cái kia kêu béo hỏ hài tử nắm nó, phía trước còn dọa hủ quá Tur Tur, bị chính mình nhỏ nhỏ khiến trách một phen.

“Ba ba, chúng ta gặp qua nó……”

Tur Tur xin giúp đỡ nhìn về phía Lý Huyền, ngập nước mắt to, tràn đầy cầu xin.

Ba ba so mụ mụ dễ nói chuyện.

“Ta đi xem”

Lý Huyền gật gật đầu, triệu tướng quân đi đến.

Kỳ thật hẳn đã thấy được, này Husky chặt đứt hai cái đuôi, huyết nhục mơ hồ, cũng không biết là bị ai đánh, trên người còn có chút khác thương, nhìn qua đã hơi thở thoi thóp.

“Mụ mụ, mụ mụ, nguoi làm ta xem một chút sao, ta liền xem một chút, cầu nguoi lap……”

Tur Tur sốt ruột kêu lên.

Nhìn nhìn tại chỗ không ngừng nhảy nhót nữ nhi, Cổ Tiểu Ái khẽ thở dài một cái, thỏa hiệp, “Hảo đi, nhìn xem nó, bắt quá không được sờ.”

Tur Tur vội vàng chạy tới, nhìn đến tướng quân chân, trong lúc nhất thời cũng là ngây dại, thật dài lông mi đang run rẩy, trong mắt sương mù ở áp ủ, oa một tiếng liền khóc ra tới.

“Ba ba……”

Nàng biên khóc la lớn.

Tuy rằng tướng quân liếm quá nàng, nước miếng dơ hề hề, béo hỏ cũng có chút chán ghét, nhưng giờ phút này nhìn đến tướng quân thành cái dạng này, trong lòng vẫn là rất khó chịu.

“Tướng quân, nguoi có đau hay không nha……”

“Ồ……”

Tướng quân cũng ứng hai tiếng, tựa hồ là đang nói đau.

Nữ nhi nói khóc liền khóc, Cổ Tiểu Ái nháy mắt liền mềm, Lý Huyền ngăn ngại, chạy nhanh ngồi xổm xuống đi hống nàng, “Được rồi, bảo bối ngoan, không khóc lap, xem ba ba, ba ba một chút là có thể chữa khỏi nó.”

Nước mắt là nữ nhân tốt nhất vũ khí, Lý Huyền khẽ thở dài một cái, thần niệm ở trừ vật không gian trung tìm được một quả đan dược, nhỏ nhỏ quát một chút thuốc bột ra tới, hóa thành một đạo lục quang, bắn vào tướng quân trong cơ thể.

Đây là chữa thương dược, Lý Huyền nhưng thật ra tồn không ít, tuy rằng không rất hợp chứng, nhưng dược lực bãi tại nơi đó, hẳn là không sai biệt lắm có thể trị hảo nó thương thế.

Đương nhiên, tác dụng phụ khẳng định cũng có, mặc dù bình thường nhất đan dược, như vậy một tia linh khí, đối với một cái bình thường cầu tới nói, như cũ là vô cùng cường đại năng lượng.

Lúc này, Lý Huyền trong đầu lặng yên toát ra cái ý niệm—— chính mình vô pháp ở nữ nhi cùng thể từ trên người làm thực nghiệm, nhưng thật ra có thể dùng này Husky thử một lần, giống như là phòng thí nghiệm tiểu bạch thử giống nhau.

Rốt cuộc trên địa cầu sinh vật, đối với ba ngàn đại thể giới đan dược nại chịu lực có bao nhiêu cường?

Có lẽ ở Tư Tư trong thể giới, này tựa hồ có chút tàn nhẫn.

Nhưng Lý Huyền là người nào?

Hắn ôn nhu chỉ ở nhà nhân thân thượng, một cái Tiên Đế, nếu là liên điều cầu mệnh đều quý trọng, cũng coi như uống sống năm ngàn năm.

“Nếu có thể căng đi xuống, ta đưa ngươi một phần tạo hóa!”

Lý Huyền trong lòng yên lặng nghĩ đến, sau đó đó là nhìn không chớp mắt, nhìn chăm chăm nó trên người biến hóa.

Dược lực nhập thể, nó hai cái đuôi ở ngay lập tức chi gian liền bị chữa khỏi, nhưng lại sinh ra tân biến hóa.

Thân thể như là một con sung khí bóng cao su, bắt đầu bay nhanh trưởng lên, biến thành một cái tròn xoe thịt heo cầu, quỳ rạp trên mặt đất thật lớn một đồng, tựa hồ tùy thời khả năng nổ mạnh.

Toàn thân tựa hồ nóng cháy đến vài giờ, đầu lưỡi duỗi rất dài, không ngừng phun ra nhiệt khí, lỗ mũi trung cũng là, có đỏ thắm huyết chậm rãi chảy ra, toàn thân lông tóc đều có chút đốt trọi hương vị.

Này có chút huyết tinh một màn, Tư Tư đều xem ngây người, Cố Tiểu Ái phản ứng lại đây, một phen bùng kín nàng đôi mắt, sau này kéo vài bước.

Lý Huyền trầm mặc một lát, đầu ngón tay tàn mát ra một đạo linh lực, phảng phất một con vô hình bàn tay to, nhẹ nhàng vì nó mát xa, giảm bớt trong cơ thể linh lực bành trướng áp lực.

Đồng thời, cũng ở hai mẹ con trước người bố trí hảo một đạo cái chắn, vạn nhất nổ mạnh, không đến mức thương đến các nàng.

Ước chừng một phút đồng hồ thời gian, tướng quân thân thể ở dần dần thu nhỏ lại, nguyên bản kia tầng huyết nhục mơ hồ da lông đều rút đi, trong cơ thể phát sinh kỳ diệu biến hóa.

Đó là sinh mệnh trình tự quá độ!

Nó hình thể vẫn là như vậy lớn nhỏ, nhưng Lý Huyền lại có thể rành mạch nhìn đến, ở nó trong cơ thể, sinh ra một ít linh tính hơi thở, trong cổ họng hoành cốt bị luyện hóa, mặt hình đã xảy ra một ít vi điều, có vẻ càng thêm hẹp dài, cũng có tân da lông sinh trưởng ra tới, một thân bạch mao, trắng tinh như tuyết!

Husky, tựa hồ biến thành Samoyed!

Đương nhiên, chỉ là giống mà thôi, ở bên trong gian cách biệt một trời!

Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, này đã không phải một cái phổ phổ thông thông cầu, dựa theo trên địa cầu cách nói, có lẽ có thể xưng là cầu yêu.

Chính mắt thấy biến hóa toàn quá trình, Cố Tiểu Ái sợ ngây người, che lại Tư Tư đôi mắt tay, cũng là không tự giác buông ra.

Vì thể Tư Tư cũng thấy được.

Hai mẹ con phảng phất thợ khéo khác ra tới một lớn một nhỏ hai người ngẫu nhiên, trên mặt biểu tình thần đồng bộ, đều là đôi mắt tròn lớn, miệng đại trương, khó có thể tin bộ dáng.

“Tướng quân?”

Tư Tư thật cẩn thận kêu lên, ngẩng đầu nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, “Ba ba, nó vẫn là tướng quân sao?”

“Ồ!”

Tướng quân kêu một tiếng, rất là cung kính phủ phục ở Lý Huyền bên chân, dùng đầu cọ cọ Lý Huyền chân, đây là hoàn toàn tỏ vẻ thần phục ý tứ.

Nó đã có linh tính, cũng rất rõ ràng, là Lý Huyền giao cho chính mình tân sinh.

“Đi thôi, về sau nữ nhi của ta, chính là ngươi tân chủ nhân.”

Lý Huyền cười chỉ chỉ, nhàn nhạt nói.

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Hàng xóm

“Tướng quân, ngồi xuống!”

“Tướng quân, đứng lên!”

“Tướng quân, người hảo hảo xem nha, giống cái quả cầu tuyết lớn giống nhau.”

.....

Phòng khách, Tư Tư ôm tướng quân lông xù xù đầu, chơi vui vẻ vô cùng.

Tướng quân còn lại là rất có linh tính, phục tòng tiểu gia hòa mệnh lệnh, ngẫu nhiên xem một cái Lý Huyền, trong ánh mắt toát ra nhè nhẹ lấy lòng chi ý.

Lý Huyền rất có hứng thú nhìn hình ảnh này.

Chó hoang tính loại này yêu vật, ở ba ngàn đại thế giới tùy ý có thể thấy được, thông thường bị mới ra đời người tu hành lấy tới luyện tập, tàn sát xong sau còn muốn mỹ Tư Tư hãm một nồi hương thịt, mỹ kỳ danh rằng vật tấn kì dụng.

Nhưng ở trên địa cầu, này hẳn là đệ nhất đầu.

Yêu.

Nó trong cổ họng hoành cốt bị luyện hóa, kỳ thật đã sớm đã có thể nói chuyện, chỉ là bị Lý Huyền nghiêm khắc cấm, đến nỗi hóa thành hình người, kia muốn đem gần một trăm năm đạo hạnh, tạm thời còn không được.

Nó chỉ số thông minh, hẳn là không thua gì bất luận cái gì một cái người trưởng thành, thậm chí còn sẽ vượt qua, mà vũ lực giá trị. Sinh xé hổ báo hẳn là không có gì vấn đề.

Này vẫn là ở không có tu hành tiền đề hạ.

Lý Huyền chuẩn bị dạy cho nó một bộ hoàn chỉnh tu hành pháp môn, đây là ba ngàn đại thế giới một bộ bình thường nhất cũng là nhất tinh hoa pháp môn, áp dụng với các chủng tộc, nếu nó tu hành lên không thành vấn đề, như vậy liền ý nghĩa, người, hẳn là cũng không thành vấn đề.

“Ừng.”

Tướng quân kêu một tiếng, từ tiểu cô nương ma trảo trung chạy ra, lắc lắc đầu, trên người xoã tung lông tóc đó là giống máy sấy xử lý quá, biến chính chính tề tề.

Nó triều buồng vệ sinh chạy tới, đóng cửa lại, ngồi xổm trên bồn cầu mỹ mỹ kéo ngâm phân, sau đó ấn hạ xả nước.

Có Tiểu Ái ngạc nhiên rất nhiều, hoàn toàn yên lòng.

Phía trước không cho phép Tư Tư dưỡng sủng vật, rất lớn nguyên nhân chính là bởi vì nàng có điểm thói ở sạch, miêu đều không nghĩ dưỡng, loại này mạnh hệ sinh vật phân hương vị quả thực làm người tuyệt vọng, càng đừng nói tùy chỗ đại tiểu tiện cầu.

Nhưng chợt đó là bất động thanh sắc, khắp Lý Huyền một phen, trên mặt oán niệm rõ ràng —— một cái cầu đều có thể tu hành, nháy mắt thành tinh, vì cái gì muốn ta cùng Tư Tư đứng tấn?

Đối với tu hành, Cổ Tiểu Ái vẫn là có không ít chấp niệm.

Này chấp niệm một phương diện là bởi vì chuyện phòng the, khả năng người tu hành đích xác quá cường, làm nàng thừa nhận thực “Gian khổ”, về phương diện khác còn lại là chu du thế giới mộng tưởng, thế giới quá lớn, vé máy bay quá quý, dùng phí nhiều sáng?

Đương nhiên, đứng tần liên không bàn nữa, kia một chút đều không khóc, hơn nữa rất mệt.

Lý Huyền đơn giản giải thích hai câu, Cổ Tiểu Ái lúc này mới vui vẻ ra mặt, sớm nói sao, còn tưởng rằng người lo lắng cho mình về sau sẽ thận hư đâu.

.....

.....

Ăn qua bữa sáng, Lý Huyền chuẩn bị đưa nữ nhi đi đi học, tướng quân toàn bộ hành trình đi cùng, Tư Tư tiểu cặp sách liền treo ở nó trên cổ, lúc lắc, nhìn qua có chút buồn cười.

Tư Tư vỗ tay cười, tướng quân thật là lợi hại.

Tướng quân còn lại là lưng tròn hai tiếng, cao ngạo ngưỡng đầu, không dám đem tiểu chủ nhân cặp sách chạm đất làm dơ.

Mới ra môn, cách vách kéo kẹt một tiếng, môn cũng mở ra, một cái bụng phệ mập mạp ra cửa, nắm cái tiểu nam hài tử.

Đúng là Hà gia hai cha con.

“Sớm a, Lý sư phụ.”

Gì Vượng Tài cười tủm tỉm chào hỏi, có chút chột dạ giải thích nói: “Vị phương tiện nhà ta hâm hâm đi học, tại đây tiểu khu mua căn hộ, thật đúng là xảo, liền ở ngài gia cách vách.”

“Thúc thúc hảo, Tư Tư hảo.”

Gì hâm hâm có chút then thùng bộ dáng, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, bất quá đại khái là bị đại nhân lập lại đã dạy, căng da đầu chào hỏi, sau đó đó là nhút nhát sợ sệt tránh ở ba ba phía sau.

Lý Huyền hơi hơi sững sốt một chút, cách vách mã đại tỷ đem phòng ở bán, hẳn là biết đến, chỉ là không nghĩ tới, đây là gì Vượng Tài bút tích.

Cái này thổ hào, thật đúng là..... Cháp nhất a, vì tiếp cận chính mình, thế nhưng có thể làm ra loại sự tình này.

Lý Huyền gật gật đầu, nhàn nhạt nói câu sớm.

Phía trước nhìn kỹ quá tương, gì Vượng Tài không phải người xấu, cũng coi như là cái lương thiện hạng người, tương như thế nào làm là chính hẳn chuyện này, Lý Huyền sẽ không bá đạo đến này cũng đi can thiệp.

Đương nhiên, Lý Huyền chủ ý, cũng sẽ không bị bất luận cái gì sự tình sở dễ dàng ảnh hưởng.

Từ trở lại địa cầu sau, Lý Huyền mưu trí lịch trình, trải qua một ít lặng yên không một tiếng động chuyển biến.

Vừa trở về kia một khắc, coi vạn vật như cỏ rác, tùy ý hủy diệt người khác ký ức, giáo huấn ăn vạ lão nhân, có thể nói mạnh mẽ bá đạo.

Từ biết nữ nhi tồn tại sau, đó là càng ngày càng nhu hòa đậm bạc, không nghĩ bại lộ chính mình tu vi, chỉ nghĩ bình bình đạm đạm bởi nữ nhi lớn lên, bởi vì nàng chính là chính mình lớn nhất uy hiếp a.

Mà trước hai ngày bị thê tử kích tướng quá một lần sau, lại sinh ra một chút điệu biến hóa, có chút thế tục gian đồ vật, tỷ như nói quyền lực a, tiền tài a, tuy rằng thực không có gì ý tứ, nhưng chung quy vẫn là muốn nắm giữ một ít.

Gối đầu phong, kia có thể so bất luận cái gì gió lốc đều phải khủng bố.

Nói ngắn lại, ứng câu kia ngàn ngữ, thanh quan khó đoạn việc nhà, Tiên Đế cũng đồng dạng như thế.

Lý Huyền chính mình cũng ở chậm rãi thích ứng loại này thay đổi, cha mẹ, thê tử, nữ nhi, vì bọn họ, chính mình cái gì đều nguyện ý làm.

Hạ thang máy.

Lý Huyền đi ở phía trước, gì Vượng Tài lạc hậu nửa bước, chủ động tìm chút đề tài, chủ yếu là vuốt mông ngựa, cũng không phải chụp Lý Huyền, mà là khen Tư Tư ưu tú đáng yêu linh tinh.

Gì Vượng Tài cũng thân là người phụ, tự nhiên là biết rõ trong đó tam vị.

Lý Huyền nghe nhiều, ứng thiếu, không mặn không nhạt, chừng mực nắm chắc vừa vặn tốt, cái này tư thái làm gì Vương Tài thở hắt ra, chỉ cần không tức giận liền hảo, chậm rãi hỗn mặt thực, tổng có thể hỗn thực, vì thế càng thêm ra sức khích lệ Tư Tư.

Có người khen chính mình, Tư Tư vẫn là thực vui vẻ, càng vui vẻ chính là cùng tiểu đồng bọn cùng nhau đi học, tuy rằng gì hâm hâm có chút thẹn thùng, nhưng đó là ở đại nhân trước mặt, tiểu bằng hữu cùng tiểu bằng hữu tổng có thể chơi ở bên nhau.

Hai người thực mau đó là riu rít thảo luận lên, rốt cuộc là tướng quân lợi hại, vẫn là hùng đại lợi hại.

Liền như vậy một đường tới rồi nhà trẻ cửa, Tư Tư lưu luyến không rời cùng tướng quân cáo biệt, sau đó mới là ba ba, cuối cùng cùng gì hâm hâm cùng nhau triều Thẩm mạn đi đến.

Thẩm mạn hôm nay trang điểm thật xinh đẹp, trên mặt vốn dĩ có viên tiểu đậu đậu, cơ hồ cũng không hoá trang nâng ở khuê mật chỉ đạo hạ, hoa gần nửa giờ mới che đi xuống, giờ phút này thấy được Lý Huyền, trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, liêu liêu có chút bị gió thổi loạn đầu tóc, lại là không có chủ động nói chuyện.

Từ lần trước nàng cấp Lý Huyền gọi điện thoại tưởng thỉnh ăn cơm lại bị cự tuyệt sau, lòng tự trọng đó là đã chịu rất lớn dả kích.

Có gì đặc biệt hơn người?

Ta có thể ăn người nha?

Ngạo kiều hừ một tiếng, Thẩm mạn nắm hai cái tiểu bằng hữu tay, xoay người đi vào nhà trẻ đại môn, hôm nay vốn dĩ liền không nên nâng ở cổng trường khẩu nghênh đón học sinh, là một vị khác đồng sự việc, chỉ là văn phòng góc có điểm buồn, ra tới thấu khẩu khí.

Đi vào đại môn.

Tư Tư quay đầu lại, triều ba ba mỉm cười ngọt ngào cười, huy tay nhỏ hô: “Ba ba tái kiến, tướng quân tái kiến.”

Thẩm mạn vẫn là nhìn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua, nhìn thấy tên kia đầy mặt sùng nịch tươi cười, trong lòng không ngọn nguồn có điểm toan, tới rồi hàng hiên, làm bộ vô tình hỏi Tư Tư, “Tư Tư, mụ mụ người như thế nào không có tới đưa người đi học nha?”

Tư Tư nghiêng đầu nghĩ nghĩ, nghĩ đến thực vui vẻ sự tình, nhìn không được cười ra tiếng tới, “Ba ba mụ mụ chuẩn bị kết hôn, mụ mụ ở nhà vội đầu.....”

Thẩm mạn đột nhiên liền ngây dại, trong lòng như là có cái tiểu miêu trào tử, ở một chút một chút cào.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Nguyên rửa

“Nói đi, tướng tử ta trên người được đến cái gì chỗ tốt?”

“Trước giải thích bạch, làm ta dạy cho người nhi tử học võ, không bàn nữa.”

Về nhà trên đường, Lý Huyền nhìn gì Vương Tài liếc mắt một cái, cười như không cười nói.

Gọn gàng dứt khoát là Lý Huyền phong cách, đồ phải hấn mỗi ngày cùng cái kéo du ** giống nhau đi theo phía sau, gia hỏa này không có gì ác ý, chính là phiền nhân, cổ tình nữ nhi còn cùng con của hấn là đồng học.

Thật muốn như vậy từng ngày cùng đi xuống, Lý Huyền không dám cam đoan ngày nào đó nhìn không được làm hấn biến mất.

Đến nỗi giáo gì hâm hâm luyện võ, tướng đều dừng nghĩ, năm ngàn năm tu hành, Lý Huyền thầy trò quan niệm rất mạnh, cùng loại với cổ đại cái loại này một ngày vì sư chung thân vì phụ tâm tính, cũng không phải là trường học dây chuyền sản xuất thượng giáo viên, đưa tiền sẽ dạy.

Hướng chi, nhân tâm vốn là khó dò, một cái gia sản mười vị số tiểu phú nhị đại, nếu luyện nữa liền một thân bản lĩnh, về sau không biết sẽ biến thành cái dạng gì, vạn nhất thành tai họa, Lý Huyền không nghĩ đại nghĩa diệt thân, đơn giản từ căn nguyên thượng đoạn tuyệt loại này nhân quả.

Gì Vương Tài ngần ngại, sắc mặt rất là chua xót bộ dáng, như vậy công bằng nói chuyện, hoàn toàn quấy rầy hẩn tiết tấu, làm hẩn tâm loạn như ma.

“Ta.....”

“Lý sư phụ.....”

Áp ứng vài câu, gì Vương Tài thở sâu, suy nghĩ bay lộn.

Hắn trong lòng rất rõ ràng, đây là cuối cùng cơ hội, cũng may..... Lý Huyền vẫn là cho một cơ hội, liền xem chính mình có thể hay không bắt được.

Sửa sang lại hạ suy nghĩ, hẩn bắt đầu chậm rãi giảng thuật lên.

Gì Vương Tài đòi đòi sinh hoạt ở ma đô, thôn kêu tiểu điểm, trước kia đều là vùng ngoại thành, thực xa xôi đoạn đường, sớm vài thập niên thậm chí không về ma đô quản, quốc gia chính sách hảo, mấy năm trước, tân kiến sân bay tuyến chỉ ở trong thôn, trung dụng rất nhiều thổ địa.

Lập tức, nông dân xoay người thành thổ hào, trong thôn gần năm mươi hộ, thượng trăm mẫu đất, dựa vào phá bỏ và đòi đi nơi khác khoản, mỗi người đều thân gia xa xỉ.

Có tiền là chuyện tốt, nhưng cách ngôn nói rất đúng, thất phu vô tội hoài bích có tội.

Thảm kịch thực mau đã xảy ra.

Phá bỏ và đòi đi nơi khác khoản mới vừa phát xuống dưới không bao lâu, một cái thôn dân tám tuổi nhi tử bị bắt cóc, bọn bắt cóc yêu cầu năm trăm vạn tiền chuộc, báo cảnh, cảnh sát thực mau thụ lý, thông dụng thủ đoạn, một phương diện chuẩn bị dùng tiền chuộc câu dẫn bọn bắt cóc, về phương diện khác làm tốt bố trí, tùy thời chuẩn bị giải cứu con tin.

Nhưng mà hành động cuối cùng thất bại.

Bọn bắt cóc thủ đoạn cao minh tới cực điểm, tựa hồ thấy rõ cảnh sát sở hữu hành động, tiền bị lấy đi, con tin bị giết con tin.

Nếu chỉ có này cùng nhau, chỉ có thể nói gia nhân này xui xẻo.

Nhưng gần nửa năm sau, liền ở tất cả mọi người đều mau quên mất chuyện này khi, đệ nhị khởi thảm án lại đã xảy ra.

Lại một cái tiểu nữ hài nhi bị bắt cóc.

Giống nhau thủ đoạn.

Giống nhau kết quả.

Mặc dù cảnh sát làm càng thêm chu đáo chặt chẽ bố trí, lại vẫn là bất lực trở về, tức giận dưới, đuổi theo hơn ba tháng, lại như cũ không thu hoạch được gì, hoàn toàn không có bất luận cái gì manh mối.

Này cổ bọn bắt cóc, không biết từ nơi nào bỗng nhiên toát ra tới, gây án thành công, lại lại lần nữa thành công biến mất.

Toàn bộ thôn nhân tâm hoảng sợ, sợ trở thành mục tiêu kế tiếp.

Có cái chiều số đã thôn dân, vì tránh né khả năng phát sinh ở chính mình trên người thảm kịch, thậm chí lựa chọn di dân, nhưng kết quả làm người càng thêm sơn tóc gãy.

Ước chừng một năm sau, gia nhân này ở Úc Châu hoang vắng nông trường bị phát hiện, một nhà ba người bị diệt môn, hung thủ thậm chí kiêu ngạo để lại tờ giấy —— còn muốn chạy? Các ngươi một cái đều chạy không được!

Này đã không phải vô cùng đơn giản bắt cóc án, càng thêm cùng loại với nào đó làm người da đầu tê dại nguyên rủa.

Vượt quốc án kiện, đương nhiên phá án khó khăn lớn hơn nữa, các thôn dân tập thể thỉnh nguyện, ra tiền, thỉnh cảnh sát, thỉnh trình thám, thậm chí ngầm một ít thế lực, đi ra ngoài chạy Úc Châu, tiền tiêu không ít, như cũ không có bất luận cái gì manh mối.

Này khởi án treo, hiện tại còn bị treo.

Như thế quý dị sự, tựa như một phen Damocles chi kiếm, treo ở sở hữu thôn dân trên đầu, sợ hãi dưới, các thôn dân tâm tính đều có điểm băng.

Có bắt đầu điên cuồng tìm nữ nhân, bí mật tìm tình nhân, sinh càng nhiều hài tử phân tán hương khói, đây là cái hảo biện pháp.

Có sa vào với thanh sắc khuyến mãi, sáng nay có rượu sáng nay say, mệnh còn ở, tiền đều mau hoa không có.

Càng nhiều, là giống gì Vương Tài người như vậy —— mua chống đạn xe, tìm bảo tiêu, một tác cũng không rời hài tử.

Sinh hoạt quá thành như vậy, mặc dù có lại nhiều tiền, cũng đàn độn vô vị.

Đã hơn một năm thời gian, gì Vương Tài suy nghĩ rất nhiều biện pháp, chạy vô số tranh Cục Công An, cũng đi tìm trên giang hồ võ học đại sư, nhưng kẻ lừa đảo chiếm đa số, mặc dù có thật công phu, thẳng thắn tình hình thực tế sau, cũng đều tỏ vẻ bất lực.

Này đã không phải quyền cước côn bổng niên đại, như thế hung hiểm sự, súng vác vai, đạn lên nòng cảnh sát đều trị không được, không phải có thể đánh là có thể giải quyết.

Chuyện xưa nói xong.

Thái dương treo ở đỉnh đầu, như là một đoàn thật lớn hỏa cầu, cuộn cuộn không ngừng phóng thích nhiệt lượng, đường cái bên cạnh bóng cây, tướng quân phun đầu lưỡi, nằm ở Lý Huyền bên chân.

Gì Vương Tài mẫn trấn đều là hãn, lau một phen, có chút thấp thỏm bất an nhìn Lý Huyền, như là chờ đợi thẩm phán tuyên án tội phạm.

Từ ngày đó, hăm hăm bị lương Lạc bắt cóc khi, hãn linh hồn nhỏ bé đều bay, còn tưởng rằng là kia thần bí mà hung tàn bọn bắt cóc, nhưng trên thực tế không phải.

Mà gặp qua Lý Huyền sau, hãn thực bướng bỉnh cho rằng, Lý Huyền có khả năng nhất giúp được chính mình, một là bởi vì, vũ lực siêu tuyệt, tâm tư tỉ mỉ, thứ hai, cũng là vận khí cùng duyên phận.

Tiểu điểm thôn hài tử, đều bị như vậy “Nguyên rùa” uy hiếp.

Lý Huyền nếu có thể cứu hăm hăm một lần, có lẽ là có thể cứu lần thứ hai, là mệnh trung chủ định quý nhân.

Vì nhi tử, mặc dù 1% khả năng, hãn cũng nguyện ý trả giá trăm phần trăm nỗ lực.

Lý Huyền đứng dậy.

“Đi thôi.”

Gì Vương Tài có điểm ngốc, đi thôi là có ý tứ gì?

Hãn ngơ ngẩn đứng ở tại chỗ.

Lý Huyền nhìn hãn một cái, như cũ là kia phó nhân nhạ bộ dáng, mở miệng nói: “Án tử ta phá không được, bắt quá, ngươi nhi tử nếu như bị trói lại, ta có thể ra một lần tay.”

Xem ở hãn còn tính thành khẩn tiền đề hạ, Lý Huyền quyết định giúp hãn một lần, quyền cho là bình tĩnh sinh hoạt chế thuốc, hưởng chi, án này bản thân, Lý Huyền cũng là hơi hơi có chút tò mò.

Phá án không phải Lý Huyền trường hạng, cũng không như vậy tâm tư cùng tinh lực, bắt quá gì hăm hăm nếu là bị bắt cóc, chính mình nhưng thật ra có thể ra một lần tay, chuyện nhỏ không tổn sức gì thôi, nhiều nhất ở hãn trên người phụ một sợi thần thức.

Có thể chạy đến nào đi?

Chờ bắt được bọn bắt cóc, tự nhiên là thật tương đại mình.

Nghe được lời này, gì Vương Tài ánh mắt lập tức sáng, môi đều là ngẩn không được run run, run run rẩy rẩy, đều có loại phải quỵ xuống đi xúc động.

Kéo hãn một phen, Lý Huyền cười nói: “Đừng có gấp tã, muốn lấy tiền.”

“Tiền. Không thành vấn đề, chỉ cần có thể bảo hăm hăm bình an, ngài muốn bao nhiêu tiền?” Gì Vương Tài không chút do dự nói, hãn vốn là kế hoạch tiêu tiền mua bình an.

“Ngươi cảm thấy đâu?”

Lý Huyền hỏi lại.

Gì Vương Tài trầm mặc trong chốc lát, cắn răng nói: “Ngươi xem như vậy được không? Ta trước dự chi ngài một trăm vạn tiền đặt cọc, nếu là hăm hăm vạn nhất đã xảy ra ngoài ý muốn, ngài ra tay thành công, ta ra một trăm triệu!”

Hãn cũng là bất cứ giá nào, một trăm vạn với hãn mà nói, chỉ là mưa bụi, tồn tại ngân hàng tiền, mỗi năm quang lợi tức đều không ngừng nhiều như vậy.

Nhi tử vạn nhất thật sự bị bắt cóc, chỉ cần có thể cứu trở về, muốn hãn gia tài tan hết, cũng cam tâm tình nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Gia sự

Một trăm vạn, đối với ma đô đại bộ phận người thường tới nói, không tính rất nhiều, nhưng cũng tuyệt đối không ít, ít nhất 5 năm trước Lý Huyền, còn chưa từng gặp qua nhiều như vậy tiền, càng đừng nói có được.

Từ ngân hàng mới mở lấy ra, mười trát tiền, màu trắng giấy niêm phong bó màu đỏ tiền mặt, trang ở một cái hắc bao nylon, Lý Huyền tùy tay xách theo về nhà, giống như là từ siêu thị xách trở về rau dưa, một chút đều không thêm để ý.

Vào cửa.

Cửa phóng mấy cái đại hào thùng giấy, cha mẹ đã hồ hạo sở hữu nguyên bảo, ngoài ra còn chuẩn bị một ít hương nến linh tinh đồ vật, vì vài ngày sau tỉnh an chùa lễ tạ thần lâm cuối cùng chuẩn bị.

Hai người đứng ở phòng bếp cửa, đang ở trích đồ ăn, chỉ là cảm xúc có vẻ cũng không quá cao, thất thần thờ ngẩn than dài bộ dáng, đại khái là bởi vì phòng khách lí chính đang khóc Cố Tiểu Ái.

Cố Tiểu Ái ở khóc.

Nàng trước nay đều là một cái thực kiên cường nữ nhân, nhưng nữ nhân có nước mắt cũng không nhẹ đạn, chỉ là chưa tới thương tâm chỗ.

Hiện tại, hiển nhiên chính là tới rồi thương tâm chỗ.

Nàng ba mẹ tới.

Nhìn đến trên sofa hai người, một nam một nữ, đều là năm mươi tới tuổi bộ dáng, 5 năm đi qua, bọn họ cũng già nua cũng rất nhiều.

Những cái đó phù đầy bụi chuyện cũ cùng hồi ức, hiện lên ở Lý Huyền trong đầu, trong lúc nhất thời làm hắn có chút hoảng hốt.

Cố Tiểu Ái phụ thân gọi là Cố Hàn Sơn, Việt tỉnh Phật Sơn người, bên kia thượng võ, cố gia cũng coi như là võ thuật thế gia.

Ở cái này võ thuật xuống dốc thời đại, truyền thống võ quán cũng bắt đầu thay đàn đờn dây, khác mưu đường ra, chiêu số đã danh khí đại thành lập võ thuật trường học, thứ một chút chuyển hình tập thể hình hội sở hoặc là được quán, nhất vô dụng, đó là Cố Hàn Sơn như vậy, dựa vào thân cường thể tráng tùy tiện hỗn khẩu cơm ăn.

Ở Lý Huyền trong ấn tượng, chính mình vị này nhạc phụ đại nhân, là ở một khu nhà bóng đá trường học làm thể năng giáo luyện.

Đến nổi nhạc mẫu, gọi là La Hồng Tụ, chuyên nghiệp gia đình nấu phụ, Lý Huyền đăng quá vài lần môn, đối nàng nấu làm gừng pha sữa, quy linh cao kinh diễm vô cùng, nga đứng rồi, còn có chân heo (vai chính) khương, tô hương ngon miệng, có thể nói nhân gian tuyệt vị.

Bất quá, Việt tỉnh từ xưa chính là phồn hoa nơi, kinh tế không khí nồng đậm, nhân tâm cũng là như thế, lúc trước chuẩn bị cùng Cố Tiểu Ái kết hôn khi, có thể nói là trải qua khúc chiết, thiếu chút nữa noi theo cổ nhân tư bốn.

5 năm trước Lý Huyền, không xe không phòng, công tác gian khổ, làm vốn dĩ tưởng dựa vào nữ nhi phân thượng cao chi nhạc phụ nhạc mẫu thất vọng đến cực điểm, vậy truy chặn đường, đem binh pháp ba mươi sáu kế đều mau dùng hết, quyết tâm muốn chia rẽ hai người.

Nghiêm trọng nhất khi, hộ khẩu bốn đều thiếu.

Sau lại, vẫn là Lý Huyền dựa vào chính mình ba mẹ giúp đỡ, lại mượn không ít tiền, miễn cưỡng ở ma đô mua một tòa năm mươi bình lão công phòng, lúc này mới xem như tạm được tu thành chính quả.

Nhưng mà sau lại hôn lễ hiện trường, chính mình lại tai nạn xe cộ mất tích.

.....

Nói ngắn lại, Lý Huyền rất rõ ràng, ở Cố Tiểu Ái cha mẹ, cùng với cố gia bên kia rất nhiều thân thích trong mắt, đây là một phần không bị chúc phúc tình yêu.

Không chỉ có là không bị chính mình thân nhân chúc phúc, cũng không bị ông trời cùng vận mệnh chúc phúc.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, hiện tại, đều đi qua.

Lắc đầu, đêm này đó ý niệm từ trong đầu xua tan, Lý Huyền xách theo cái kia màu đen bao nylon, triều sông bên kia đi đến.

Cố Tiểu Ái có chút khẩn trương đứng dậy, nhìn nhìn cha mẹ, lại nhìn nhìn Lý Huyền, xoa xoa khóe mắt nước mắt, trong lúc nhất thời có chút không biết nên nói cái gì cho phải.

Về chuyện này, quá khứ 5 năm, Cố Tiểu Ái không biết mất ngủ bao nhiêu lần.

Vô số lần cùng cha mẹ khắc khẩu, hòa hảo, tranh cãi nữa sảo, lại hòa hảo.....

Đến cuối cùng liên cãi nhau sức lực cũng chưa, mắt không thấy tâm không phiền, dù sao một cái là ma đô, một cái ở Việt tính.

Chỉ là, huyết mạch liên hệ, lại nơi nào là thời gian cùng khoảng cách có thể chặn?

Khi cách 5 năm lúc sau hôn lễ, nếu không có cha mẹ, kia còn gọi cái gì hôn lễ?

Ngày hôm qua, Cố Tiểu Ái căng da đầu, cấp ba mẹ gọi điện thoại, nói Lý Huyền trở về sự tình, cũng nói hai người muốn bỏ làm một cái hôn lễ, trong điện thoại hai người chưa nói cái gì, chỉ là hôm nay liên gấp không chờ nổi mua vé máy bay, cũng chưa thông tri một tiếng, trực tiếp hỏi tới tới cửa.

Giờ phút này.

Cố Hàn Sơn cùng La Hồng Tụ, vừa rồi hốc mắt là có chút hồng, chỉ là nhìn đến Lý Huyền, kia sắc mặt dần dần lạnh băng lên, có một loại tức giận ở áp ụ.

Ở bọn họ cảm nhận trung, nữ nhi trước nửa đời, chính là hoàn toàn hủy ở Lý Huyền trong tay, không có thể gả hảo nhân gia, hôn sau thủ sống quả, còn mang theo cái hài tử.

Cái này đầu sỏ gây tội!

Trên thực tế, Cố Hàn Sơn cùng La Hồng Tụ lần này tiến đến, chính là tới hoàn toàn chung kết này hết thảy, đủ rồi, dừng ở đây đi, mua cổ phiếu muốn đúng lúc ngăn tổn hại, nhân sinh cũng là như thế.

Nữ nhi còn không đến ba mươi tuổi, tuy rằng còn mang theo cái hài tử, nhưng kia cũng không có gì, hiện tại xã hội loại tình huống này cũng không ở số ít, như vậy xinh đẹp cô nương, cũng không lo gả không ra.

Mặc kệ nói như thế nào, người nam nhân này, là tuyệt đối không thể muốn.

“Ba, mẹ, các người tới, như thế nào không nói một tiếng đâu, ta cũng không biết, cũng không đi tiếp các người.”

Lý Huyền cười rất là nhiệt tình, ngữ khí cũng rất là chân thành.

Cố Hàn Sơn đột nhiên đứng dậy, lợi kiếm ánh mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Lý Huyền, giờ phút này hấn nắm tay gắt gao nắm chặt, thật sự rất muốn hung hăng trừu Lý Huyền một đòn, chiếu mặt trừu, trừu đến mặt mũi bầm dập cái loại này.

Nhưng cuối cùng, Cố Hàn Sơn nhìn thoáng qua phòng bếp cửa, vẫn là từ bỏ, thậm chí liền một câu ác ngôn đều không có nói, chỉ là sắc mặt xanh mét ngồi xuống.

Nhìn thấy hấn động tác như vậy, Lý Huyền cười cười.

Trên thế giới này không có thuần túy người tốt, đương nhiên cũng không có thuần túy người xấu, nếu nói 5 năm trước, Lý Huyền đối này hai người còn có chút khúc mắc, nhưng hiện tại, từng có năm ngàn năm trải qua lột nền, Lý Huyền lại quay đầu lại xem, nhạc phụ cùng nhạc mẫu, kỳ thật cũng bất quá là người thường thôi.

Bọn họ có chút con buôn, có chút ích kỷ, có chút bị tư bản chủ nghĩa viên đạn bọc đường ăn mòn đầu óc cùng tâm linh, nhưng ít ra bọn họ là ái Cố Tiểu Ái.

Lui một vạn bước giảng, thật muốn là một cái ác liệt đến cực điểm gia đình, cũng giáo dục không ra Cố Tiểu Ái loại này cô nương.

“Kết hôn, ta không đồng ý!”

“Người cùng tiểu ái hài tử, là các người hài tử, ta mặc kệ!”

“Nhưng tiểu ái là ta nữ nhi, sinh nàng thời điểm, thiếu chút nữa khó sinh chết, là ta tâm đầu nhọc a!”

“Ta muốn mang nàng về nhà!”

“Ngươi đã chậm trễ nàng 5 năm thanh xuân, ngươi còn muốn thế nào!”

Cố Tiểu Ái mù mù nhìn không được khóc thành tiếng tới, cảm xúc mắt không chế hô lớn.

Nghe được lời này, Cố Tiểu Ái lại là đôi mắt đỏ, nước mắt nhìn không được chảy.

“Ngài nói rất đúng.”

Lý Huyền ở trên sofa ngồi xuống, từ bàn trà hộp giấy trừu tờ giấy, đưa cho La Hồng Tụ, vỗ vỗ nàng bả vai, lại trừu một trương giấy, nhẹ nhàng vì Cố Tiểu Ái xoa xoa khóe mắt, sau đó quay đầu, nhìn Cố Hàn Sơn.

“Quá khứ sự tình, là ta sai rồi, là ta thiếu ngươi nhóm, ta sẽ dùng nhân sinh dư lại toàn bộ thời gian đi còn, ái lão bà, đau nữ nhi, dưỡng lão người.”

“Đừng nóng vội phủ định ta, đừng nóng vội làm quyết định, chúng ta là người một nhà, có chuyện gì, không thể hảo hảo ngồi xuống câu thông?”

Lý Huyền mềm nhẹ nhưng bình tĩnh thanh âm, ở phòng khách vang lên.

Cố Hàn Sơn có chút kinh ngạc, 5 năm không thấy, cái này không bị chính mình đãi thấy con rể, tựa hồ có thoát thai hoá cốt biến hóa, thành thực rất nhiều, trên người cũng có loại mặc danh khí trảng.

“Tức phụ nữ, ta hôm nay đi ra ngoài kiếm lời một trăm vạn, nhạ, giao cho ngươi.”

“Các ngươi trước ngồi, ta đi ra ngoài tiếp Tư Tư tan học.”

Lý Huyền cười cười, đem trong tay màu đen bao nylon giao cho Cố Tiểu Ái, sau đó đứng dậy, ở ba người kinh ngạc trong ánh mắt, hướng ngoài cửa đi đến.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Trả thù

Mặc kệ nói như thế nào, nhạc phụ nhạc mẫu vẫn tội tới cửa chuyện này, tạm thời là cáo một đoạn lạc, cảm ơn lão Hà, này một trăm vạn tới gãi đúng chỗ ngứa, xem như khăn cấp.

Lý Huyền thừa hấn này phân nhân tình.

Vì thế ở tan học về nhà trên đường, Lý Huyền nhân nhạ nói: “Cám ơn.”

Lý Huyền rất ít nói hai chữ, hấn từ trước đến nay là cái vạn sự không cầu người tính tình.

Gì Vương Tài ngăn ngo, có chút không rõ Lý Huyền ý tứ, đầy mặt nghi hoặc biểu tình.

Lý Huyền cũng chưa nói cái gì, lắc đầu cười, cùng nữ nhi tiếp tục chơi đấu lá cây ngành tiểu trò chơi.

Tối rồi gia.

Ba mẹ đã làm tốt đồ ăn, thực phong phú, không khí cũng vẫn duy trì mặt ngoài hoà thuận vui vẻ.

Đối với Tư Tư tới nói, bà ngoại ông ngoại mặc dù có chút xa lạ, nhưng tiểu cô nương cũng không sợ sinh, cũng không khiếp đảm, tiểu đại nhân bộ dáng nhiệt tình mà có lễ phép cùng hai người chào hỏi, nói chuyện.

Cố Hàn Sơn cùng La Hồng Tụ nhìn đến cái này tiểu gia hóa, trong lòng cũng là có chút ám, đương nhiên tiền đề là, Lý Huyền tựa hồ thật sự có bản lĩnh.

Này liền hảo, nữ nhi sẽ không chịu khổ liền hảo.

Vừa rồi Lý Huyền đi rồi, hai người ở phòng ngủ, cùng nữ nhi lại hàn huyên một hồi lâu thiên, trong lòng một ít ngật đáp, tuy rằng còn không có hoàn toàn

cởi bỏ, nhưng cũng bị ma bình không ít.

Này lại nói tiếp tựa hồ có chút thật đáng buồn, nhưng là bình thường nhân tính, nếu quân gia đình so sánh thành một bộ máy móc, tiền không phải bộ vị mấu chốt trung tâm linh kiện, nhưng nhất định là quan trọng nhuận hoạt tề, cái gọi là nghèo hèn phụ thê trăm sự ai, đúng là như thế, không có dầu bôi trơn, làm gì đều không thoải mái.

Mới vừa ăn cơm xong không bao lâu, tiếng đập cửa vang lên.

Mở cửa, ngoài cửa gì Vượng Tài trong tay dẫn theo cái hộp, cười tủm tỉm vào cửa, đây là lần đầu tiên lại đây.

Trên thực tế, giữa trưa trở lại nhà mình tân mưa trong phòng sau, hẳn tự tiền tướng hậu, cũng không suy nghĩ cẩn thận Lý Huyền rốt cuộc muốn tạ chính mình cái gì, chỉ là suy nghĩ cẩn thận một sự kiện, hai người quan hệ ở bất tri bất giác trung, hơi hơi vào một bước.

Hắn thực xác định, Lý Huyền nói câu kia cảm ơn thời điểm, lại vô nửa điểm phía trước trên cao nhìn xuống ý vị.

Cái loại này vì diệu khí tràng, đối với gì Vượng Tài tới nói, cũng không khó cảm ứng được.

Đây là chuyện tốt.

Lúc này, tự nhiên là muốn rèn sắt khi còn nóng.

Trải qua quá chuyện của con sau, gì Vượng Tài rất rõ ràng, tiền thật sự không phải vạn năng, đặc biệt là đối với giống chính mình loại này nhà giàu mới nổi tới nói, không có quyền thế, không có thủ đoạn, còn không có vũ lực, nếu là thật bị người theo dõi, đó chính là đội làm thịt sơn dương.

Cho nên hắn phá lệ coi trọng cùng Lý Huyền quan hệ.

Trong phòng nhiều người như vậy, làm gì Vượng Tài hơi hơi có chút ngoài ý muốn, nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, không có đuổi người ý tứ, vì thế cười đem trong tay đồ vật đưa cho lão nhân: “Thức thức a di hảo, ta là cách vách gia, họ Hà, mới vừa dọn lại đây, cùng hàng xóm đánh cái tiếp đón, mang theo điểm lá trà lại đây.”

Lại nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, thấy Lý Huyền còn đang cười, tiếp tục nói: “Ta nhi tử cùng Tư Tư ở cùng cái ban, ha ha, đây cũng là vì hắn đi học phương tiện, mới dọn lại đây.”

Lý an cùng vương tú hàn huyền hai câu, tiếp đón gì Vượng Tài ngồi xuống, đơn giản giới thiệu một phen, đồ chén nước.

Trong lúc nhất thời, phòng khách không khí có chút vì diệu.

Tin tức tiếp âm, cái kia soái khí nam chủ cầm ở lại nhai.

Cố Hàn Sơn cùng La Hồng Tụ, vốn là kế hoạch cùng Lý Huyền hảo hảo nói chuyện, nhưng giờ phút này có người ngoài ở đây, cũng không thích hợp nói gia sự.

Gì Vượng Tài vốn là kế hoạch cùng Lý Huyền hảo hảo nói chuyện, nhưng nơi này có nhiều người như vậy, cũng không dám nói cái gì, ngay người đại khái vài phút, đó là đứng dậy.

“Ta đây quấy rầy, các người liêu. Ha ha, dù sao ta liền trụ cách vách, không có việc gì nhiều đi lại đi lại.”

Đứng dậy muốn chạy, lại là bị Lý Huyền gọi lại.

“Ừừừ.”

“Giúp ta cái vội, ta nhạc phụ nhạc mẫu hôm nay vừa tới, tạm thời trụ khách sạn đi, người có xe, giúp ta đưa một chuyến.”

Gì Vượng Tài ngần ngại, ần ần hiểu được, vỗ vỗ bộ ngực lớn tiếng nói: “Không thành vấn đề, hai ta ai với ai, hôm nay cho người đương hồi tài xế.”

Ước chừng nửa giờ sau.

Cố Hàn Sơn cùng La Hồng Tụ, ngồi ở gì Vượng Tài kia lượng giá trị năm trăm nhiều vạn chạy băng băng chống đạn trong xe, có chút trầm mặc bộ dáng.

Cố Tiểu Ái một tả một hữu, ôm hai người cánh tay, đem đầu chôn ở mũi mũi trong lòng ngực, dùng chỉ có ba người có thể nghe được thanh âm, rất là nhỏ giọng ní non nói: “Ba, mẹ, các người tin tưởng Lý Huyền, hắn sẽ làm ta thực hạnh phúc.”

Hai người không nói chuyện, chỉ là khe khẽ thở dài.

Lý Huyền ngồi ở phó điều khiển vị thượng, nhìn xếp sau liếc mắt một cái, Cố Tiểu Ái thanh âm tuy rằng nhẹ, lấy hắn nỗ lực, tự nhiên là nghe rõ ràng, lắc đầu cười cười.

Tiên nhân là tiêu sái, thuận gió ngự kiếm, như đi vào cõi thần tiên tứ hải, tu hành Thiên Đạo, tự nhiên là đoạn tuyệt nhân tính, chính mình qua năm ngàn

nhiều năm như vậy nhặt tú!

Đến nỗi phạm nhân, vạn trượng hồng trần, thất tình lục dục, đang ở trong đó, khả năng sẽ cảm thấy các loại đau khổ, nhưng nhảy ra quá một lần sau, lại nhảy vào tới, liền cảm thấy thành thạo.

“Lão Hà, một tháng sau, tháng năm hai mươi tám ngày, ta làm hôn lễ, trước tiên đem thiệp mời chia ngươì, nhất định phải tới uống một chén.”

Gì Vương Tài đột nhiên dẫm một chân phanh lại, vội vàng nói thực xin lỗi, một lát sau, xe tiếp tục khai lên, trong lòng còn lại là nhạc phiến thiên.

Hắn đã nhìn ra, từ vừa rồi ở phòng khách, đến lên xe, Lý Huyền tựa hồ đều là ở mượn chính mình thế, nhưng hắn không có nửa điểm coi khinh ý tứ, ngược lại là tâm tình càng thêm vui sướng, ước gì liên hệ càng thêm chặt chẽ một chút.

Đưa than ngày tuyết, đặc biệt là giao hảo một cái không hơn không kém cường giả, đây là rất tốt sự.

Đến nay, hắn mới chân chính minh bạch, câu kia cảm ơn ý tứ.

Gì Vương Tài tự nhiên hiểu được đạo lý này —— bằng hữu chân chính cũng hảo, ích lợi thượng bằng hữu cũng thế, lẫn nhau có sở cầu, mới là quan hệ trường kỳ phát triển ràng buộc.

Nghĩ nghĩ, gì Vương Tài mở miệng nói: “Được rồi, khách sạn định hảo sao? Ta có bằng hữu, có thể hỗ trợ liên hệ.”

Lý Huyền cười xua xua tay.

“Hôn xe chuẩn bị tốt sao? Ta..... Ha hả, gia nhập một cái siêu xe câu lạc bộ, đều là bạn tốt, ngươì nếu là yêu cầu nói, trước tiên nói một tiếng, phạm là có thể kêu được với danh nhĩ xe, ta đều có thể chính tới, mặc dù là muốn đọc được như vậy thân xe, ta cũng có thể cho ngươì hỏi một chút.”

Gì Vương Tài mở miệng nói, nói xong, thông qua kính chiếu hậu nhìn Cố Tiểu Ái liếc mắt một cái, phát hiện nàng sắc mặt không có gì biến hóa, trong lòng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Giao hảo Lý Huyền là tự nhiên, nhưng nếu là đắc tội vị này, cũng là không đẹp.

Lý Huyền cười nói: “Hành, càng quý càng tốt.”

.....

Tới rồi khách sạn, gì Vương Tài ở dưới chờ.

Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái đưa hai lão lên lầu, kiểm tra rồi một chút phòng, năm sao cấp khách sạn phòng, các loại phương tiện so trong nhà còn muốn đầy đủ hết.

Ngồi trong chốc lát, tùy ý liêu vài câu, lâm ra cửa, Lý Huyền quay đầu lại nhìn thoáng qua, cười tủm tỉm nói: “Ba, mẹ, ta không có khác ý tứ, vẫn là câu nói kia, quá khứ, ta hy vọng đều qua đi. Liền tính một chốc không qua được, cũng cần thiết muốn qua đi.”

“Chúng ta là ngườì một nhà, về sau có việc, có thể hảo hảo thương lượng, ta không hy vọng tiểu ái kẹp ở bên trong khó làm, hy vọng các ngươì cũng là cái dạng này tâm tình.”

“Các ngươì nghỉ ngơi trong chốc lát, buổi chiều Tư Tư thả học, chúng ta cùng nhau ăn cơm.”

Cố Hàn Sơn cùng La Hồng Tụ trầm mặc, một lát sau gật gật đầu.

Từ biệt.

Rời đi.

Trở về trên xe.

Cố Tiểu Ái đầu dựa vào Lý Huyền trên ngươì, đôi tay lại là động tác ẩn nấp, hung hăng ở hắn cánh tay thượng bóp, tả một chút, hữu một chút.

Lý Huyền trước sau cười tủm tỉm.

Cố Tiểu Ái cắn răng, lại ở hắn trên vai hung hăng cắn một ngụm, nhỏ giọng nói: “Ngươì này xem như ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, chớ khinh thiếu niên nghèo?”

“Ngươì hết giận?”

“Ta trước kia như thế nào không thấy ra tới, Lý Huyền, ngươì trả thù tâm còn rất cường a!”

Lý Huyền đương nhiên gật gật đầu, rất là vui vẻ cười.

“Lúc này mới nào đến chỗ nào?”

“Quay đầu lại ta ở ma đô cho bọn hần mua tòa phòng ở, Phạt Sơn cũng mua một tòa, đều là đại biệt thự, mấy ngàn bình, mấy chục cái phòng cái loại này, khiến cho hai người bọn họ trụ. Lại mua xe, bộ mặt thành phố thượng có, ta toàn cho hần dọn gara đi, ra cửa ái khai gì khai gì, ở thân thích bằng hữu trước mặt khẳng định lần có mặt mũi.”

“Lâu lâu, mang lên ngươì, mang lên Tư Tư, mang lên lễ vật, đi xem bọn họ. Cái gì đông trùng hạ thảo a, nhân sâm a, thạch học a, một tấn một tấn hương trong nhà đưa, đưa thời điểm trên xe quai cái biểu ngữ —— bất hiếu con rể Lý Huyền hiếu kính nhạc phụ nhạc mẫu đại nhân, thế nào?”

Cố Tiểu Ái trừng hần một cái, trong ánh mắt có chút hạnh phúc hương vị, lại là hung tợn kêu lên:

“Hành, ta chờ!”

“Ngươi nếu là làm không được, ta cắn chết ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Nhân thế gian

Khoảng cách hôn kỳ nhật tử càng ngày càng gần, chuẩn bị công tác hạng nhất hạng nhất hoàn thành.

Khách sạn định hảo, là ngoại than một chỗ có thể nhìn đến hải cảnh xa hoa trang viên, Lý Huyền tự mình đi xem qua, phong cảnh tú mỹ, nhân gian thịnh cảnh.

Hôn xe cũng định hảo, gi Vượng Tài tìm, đều là siêu xe, không cầu tính năng, chỉ cầu giá cả, càng quý càng tốt.

Lý Huyền không cự tuyệt.

Thiệp mời một trương trương phát ra đi, thu hồi một phần phân chúc phúc cùng bao lì xì, đại bộ phận đều là Cố Tiểu Ái bằng hữu, cùng với cha mẹ bên kia thân thích.

Lý Huyền bằng hữu rất ít, xem như tri giao, cũng liền phương triết một người.

Đến nỗi trước kia đồng học, đồng sự, 5 năm trước hần liền không nhiều ít liên hệ, hiện tại càng không cần phải nói.

Mấy ngày nay, Lý Huyền dùng các loại thủ đoạn, muốn liên hệ phương triết, nhưng lại trước sau không có tín tức, người này, giống như là nhân gian chung phát rồi giống nhau.

Phương triết là cái cô nhi, cô nhi viện đi ra tài chính thiên tài.

Lý Huyền biết, hần cũng đồng dạng không mấy cái bằng hữu, nói đúng ra, khả năng liền chính mình một cái.

Lý Huyền rõ ràng nhớ rõ kia một màn ——

Tốt nghiệp đại học khi, từ trước đến nay cao lãnh mà kiêu ngạo phương triết, có thiên buổi tối uống say, đứng ở ký túc xá đỉnh trên sân thượng roi lệ đầy mặt.

“Lý Huyền, ta nhất định phải đương cái người cô đơn, đi con mẹ nó cha mẹ! Đi con mẹ nó bằng hữu! Đi con mẹ nó gia đình!”

“Đời này, chính là phải dùng tiền giải quyết hết thấy vấn đề, uống nhất liệt rượu, thảo nhất dã nữ, đã chết, không lưu mộ bia, không lưu hậu nhân, liền đem tro cốt sái nhập biển rộng.”

“Đến lúc đó chuyện này ngươi đến tự mình cho ta làm lâu, này mẹ nó chính là ta và ngươi giao bằng hữu duy nhất mục đích.”

58 độ rượu xái thực nóng ruột, uống xong đi dạ dày giống trừ hỏa, nhưng so ra kém những lời này, có thể đem trong lòng năng ra lỗ thủng.

Hắn đi đâu?

Từ Cục Công An đại môn ra tới, Lý Huyền gắt gao nắm chặt nổi lên nắm tay.

Hộ tịch hồ sơ biểu hiện, phương triết đã chết, đại khái ở ba năm trước đây, ly hôn sau không bao lâu, hắn liền đã chết.

Lý Huyền lại mã bắt đình đề đi nhà tang lễ.

Nơi này lưu trữ tư liệu biểu hiện, phương triết rốt cuộc vẫn là để lại ở nhân thế gian cuối cùng một phần ẩn ký, ở tây giao nghĩa địa công cộng, có một chỗ ba thước nơi.

Vì thế, ở cái này mưa phùn tầm tã buổi chiều, Lý Huyền lẻ loi một mình, đi tới tây giao nghĩa địa công cộng.

Không có mang hoa, phương triết thực chán ghét hoa, chỉ là mang theo hai ** độ cao rượu Phần, cùng mười đồng tiền một bao hồng thập son, kia sẽ vẫn là bầy khố, hiện tại trưởng giới.

Một tôn mộ bia đứng sừng sững ở nơi đó.

Mặt trên văn bia, làm Lý Huyền hơi hơi ngạc nhiên, chợt cười ha ha lên, xách lên rượu ** tới đột nhiên rót mấy mồm to.

Kia văn bia là —— “Thiên địa trời cao uy chấn tứ phương vũ trụ vô địch phương triết đã chết, chôn ở chỗ này, mười tám năm sau lại là một cái hảo hán.”

Rậm rạp tự, đem cả tòa bia đều nhét đầy, so với hắn sinh thời còn tao còn sinh mãnh.

Lý Huyền tin tưởng, này mộ bia nhất định là hắn sinh thời tự mình khắc, người khác nói không nên lời nói như vậy, có lẽ cũng căn bản không có người cho hắn nhét xác.

Thần thức nhìn lướt qua, xi-măng đài hạ là cái hủ tro cốt tử, một phùng vôi, Lý Huyền xác định, gia hỏa này chung quy vẫn là nuốt lời, nói tốt sái nhập biển rộng đâu?

Kẻ lừa đảo.

Đại kẻ lừa đảo.

Điểm thượng một chi yên, đây là Lý Huyền trở về sau lần đầu tiên hút thuốc, lại điểm một chi, dựng ở mộ bia trước, khói nhẹ lượn lơ, như là thờ dài.

Lý hoang tưởng nói điểm cái gì, lại không biết nên như thế nào nói, dù sao hắn cũng nghe không thấy.

Đến nỗi về sau, Tết thanh minh tới cấp hắn đốt tiền giấy?

Tưởng đều đừng nghĩ, trừ bỏ ô nhiễm hoàn cảnh ngoại một chút tác dụng cũng chưa.

Ngồi không biết bao lâu, vũ dần dần ngừng, một trận kỳ quái thanh âm, lặng yên truyền vào Lý Huyền trong tai.

Là nam nhân thô nặng tiếng thờ dộc, nữ nhân áp lực mà kích thích rên rỉ, còn có thịt cùng thịt va chạm ở bên nhau thanh âm.

Nhìn quanh bốn phía, theo thanh âm nơi phát ra phương hướng nhìn thoáng qua, trong lúc nhất thời Lý Huyền ngây dại.

Ở mộ viên một khác đầu, một chỗ ẩn nấp trong một góc, dựa vào một tôn không biết là ai mộ bia, một nam một nữ đang ở làm không thể miêu tả sự tình.

Nữ nhân thật xinh đẹp, dáng người là lướt hấp dẫn, làn da cũng thực bạch, phía sau lưng một mảnh sắc thái sặc sỡ hình xăm, khố đến không bằng hữu, giờ phút này lại là ghé vào nơi đó, bị đét mông tư thế.

Đến nỗi kia nam nhân.....

Lý Huyền đồng tử đột nhiên co rút lại, khẽ cắn môi hô lớn: “Phương triết, ta thảo ngươi đại gia!”

.....

.....

Mặc tốt quần áo phương triết, có vẻ rất là tiêu sái soái khí, mặc dù là áo thun quần jean, cũng có thể xuyên ra thời thượng nam mô cảm giác, trước ngực treo một quả điều trị, là viên viên đạn.

5 năm không thấy, hắn đen rất nhiều, cũng chắc nịch rất nhiều, vừa rồi kia kính hồng thoáng nhìn, dáng người cực hảo.

Chỉ là cái trán có đạo thương sẹo, tuy rằng đã phai nhạt không ít, nhưng như cũ rõ ràng có thể thấy được, tăng thêm vài phần cuồng dã hơi thở.

Lý Huyền nhìn ra được tới, đây là bị người dùng thương (súng) đánh, hẳn là viên đạn xoa cái trán mà qua, lại thâm nhập vài phần, phỏng chừng đầu lâu đã bị đánh xuyên qua.

Kia nữ nhân thẹn thùng đã sớm chạy.

Một địa hoan hảo là thực kích thích, nhưng nếu bị người phát hiện, đó chính là kinh tởm.

Phương triết cũng không thèm để ý, xách lên rượu ** từ cười ha ha rót một ngụm, nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, trong mắt có chút quang, dường như không có việc gì nói: “Đã lâu không thấy.”

Nhìn đến Lý Huyền trong tay màu đỏ thiệp mời, phương triết điểm thượng điều thuốc, chấp tay cười nói: “Hét, đây là muốn kết hôn? Chúc mừng chúc mừng a, lúc này lại là cùng cái nào cô nương đi vào phần mộ?”

“Bỏ hôn lễ.”

Lý Huyền mặt vô biểu tình nói.

Mặt đối mặt đứng, Lý Huyền xem đến rất rõ ràng, phương triết trên người có tầng huyết tinh khí, không tính nùng, nhưng cũng tuyệt không có thể nói đậm, trên tay ít nhất có mấy chục điều mạng người.

Rất khó tưởng tượng, hẳn đã trải qua cái dạng gì sự tình.

Lý Huyền không có vận dụng lực soát hồn chi thuật, ở chính mình thân nhân cùng bằng hữu trên người, hẳn trước nay vận dụng quá như vậy tiền gia thù đoạn, gần nhất là tóm lại sẽ đối trong óc sinh ra một ít tổn thương, thứ hai cũng là không tôn trọng.

Phương triết tự nhiên là không biết chính mình chi tiết đã bị nhìn thấu không ít, cắn giận nói: “Cổ Tiểu Ái cái này cô nương, ta cũng là thật thích, ngươi con mẹ nó, chính là mệnh hảo, thứ tốt đều bị ngươi chiếm. Ta đã thấy ngươi nữ nhi, xa xa nhìn thoáng qua, thật xinh đẹp tiểu cô nương, ngươi không ở khi không được, hiện tại ngươi đã trở lại, lão tử cũng có thể đương cha nuôi.”

Lý Huyền gật gật đầu.

Phương triết trầm mặc một lát, lại là mở miệng nói: “Hôn lễ ta liền không đi, quay đầu lại gửi phân đại lễ cho ngươi, lão tử là trăm công ngàn việc ngươi, về sau phỏng chừng hai ta cũng thấy không mặt.”

Lý Huyền nhàn nhạt cười, chỉ là lắc đầu, tiếp tục trầm mặc.

Vì thế phương triết hoàn toàn phá công, một bộ tức muốn học máu bộ đáng, nổi giận dùng dùng hô to.

“Thảo, ngươi nói chuyện nha!”

“Này phúc chết mặt cho ai xem đâu!”

“Lại không nói lời nào lão tử đi rồi!”

Xoay người phải đi, cánh tay bị Lý Huyền nắm chặt, tránh thoát hai hạ, không tránh ra, có chút kinh ngạc quay đầu lại.

Lý Huyền đứng ở nơi đó, trên mặt mang theo cao thâm khó đoán cười.

Này tươi cười, làm phương triết có chút mao lãng, trong lòng nói không nên lời cảm giác, sau đó liền nghe được Lý Huyền thanh âm.

“Huynh đệ, ngươi không được a.”

“Lão tử giết ngươi, so ngươi nhiều hơn, 5 năm không thấy, ngươi vẫn là không bằng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Xác ve

Phương Triết chuyện xưa rất đơn giản.

Tốt nghiệp đại học sau xào cổ kiếm lời không ít tiền, nửa cái đầu chen vào cái gọi là xã hội thượng lưu, một lần cao cấp tiệc rượu, gặp phải cái cô nương, thực thích, lần đầu tiên có hồi tâm ý niệm, vì thế kết hôn.

Hôn sau không bao lâu, một lần đại cổ tai, tài chính thiên tài cũng không có thể tránh thoát, đại nạn tiền đến, lão bà muốn ly hôn, Phương Triết đem cuối cùng một phần thiện lương cho nàng, mình không rời nhà, thuận tiện cấp chính mình lập tòa bia, sau đó liền chuẩn bị đi tìm chết.

Đi vùng Trung Đông, đi Phi Châu, ở kim cương quặng đương quá thợ mỏ, cùng sư tử đánh quá giá, khiêng quá thương (súng), đương quá lính đánh thuê, trải qua sát thủ.

Người thông minh ở nơi nào thực mau đều có thể hỗn xuất đầu, không đến ba năm thời gian, thiếu chút nữa hỗn thành một cái tiểu quốc gia tổng thống con rể, hôn lễ trước một ngày chạy trốn chết, thay hình đổi dạng trở lại ma đo, cấp chính mình thủ mộ, ngẫu nhiên ở chính mình mộ bia trước bạch bạch bạch.

Này thực phương triết.

“Ngươi đâu?”

Trừu hơn phân nửa bao yên, cuối cùng nói xong chính mình trải qua, Phương Triết thật dài phun ra điều thuốc sương mù, nhìn về phía Lý Huyền, không đến ba mươi tuổi người, ánh mắt thâm thúy phảng phất cái nhìn thấu thế sự lão nhân.

Lý Huyền cười.

“Ta tu tiên đi.”

Khụ khụ khụ.....

Phương Triết một trận kịch liệt ho khan, thiếu chút nữa không đem tròng mắt khụ ra tới, đầy mặt mộng bức nhìn Lý Huyền, “Ngươi nói gì?”

“Tuồng tu tiên không, kêu sư phụ, lão từ giáo ngươi.”

Cười tùm tùm nhìn hấn, Lý Huyền trên chọc nói.

Loại cảm giác này thực sảng, có thể ở Phương Triết trước mặt trang bức cơ hội nhưng không nhiều lắm, gia hỏa này thực thông minh, đại học rất nhiều lần, đều là trang bức không thành phản bị thảo, hiện tại xem như phong thủy thay phiên xoay.

“Làm ngươi ba chiều!”

Phương Triết đứng dậy, từng từng gân cốt, đầu xoay hai vòng, dát băng dát băng vang, rất là hung hãn bộ dáng.

Tu tiên?

Lừa quỷ đâu, đánh chết đều không tin!

Lý Huyền như cũ ngồi ở chỗ kia, nhẹ nhàng một chút, Phương Triết tức khắc cảm giác dưới chân một nhẹ, thân thể bay lên trời, 360 độ chong chóng lớn, giữa không trung chuyển a, chuyển a, xoay vài vòng, văng văng rơi trên mặt đất.

Có chút đầu văng mắt hoa nhìn Lý Huyền, Phương Triết thật mạnh phun ra nước bọt, một hồi lâu, mới dựng thẳng lên căn ngón giữa.

“Nhiều nhất kêu sư huynh!”

.....

Giữa trưa.

Tan học tiếng chuông vang về sau, Tư Tư thu thập hảo tự mình đồ vật, trên lưng tiểu cặp sách, đợi trong chốc lát gì hăm hăm, cùng mạn mạn lão sư nói tái kiến, sau đó nhảy nhót triều trường học cửa đi đến.

Mỗi ngày đi học tan học, nàng đều thực vui vẻ, chỉ cần đi ra trường học đại môn, bà ba liền sẽ ở nơi đó chờ.

Còn có tướng quân, tướng quân hiện tại càng ngày càng nghe lời, ở sân thể dục thượng chơi thời điểm, nó đều sẽ ghé vào trường học bên ngoài song sắt thượng xem, thường thường còn lưng trông kêu, như là cấp tiểu chủ nhân cổ lên.

Các bạn nhỏ đều nhưng hăm mộ.

Gì hăm hăm là cái mơ hồ trứng, lớn như vậy người, đi đường còn thường xuyên đầu vật, ba ba không cho cùng hấn tay trong tay đi, Tư Tư là nữ hài tử, muốn cùng hấn bảo trì khoảng cách, miễn cho bị hấn túm đầu.

“Gì hăm hăm, người đi nhanh đi, người như thế nào cùng chi ốc sên giống nhau nha, ta ba ba chờ ta đâu!”

Quay đầu lại nhìn thoáng qua, gì hăm hăm đi chậm rì rì, Tư Tư bữu môi ba thúc giục nói.

“Ta mới không phải ốc sên đâu, Tư Tư người đi chậm một chút, đừng té ngã, té ngã nhưng đau đâu.”

Gì hăm hăm có chút lo lắng nói, nhìn nhìn chính mình tiểu đầu gối, trước hai ngày quảng ngã, mặt trên huyết vảy còn ngạnh đầu, ngứa, nhịn không được tổng tưởng moi, bị ba ba đánh quá rất nhiều lần tay.

“Nha, Tư Tư người xem, nơi này có chỉ sâu, đây là cái gì nha?”

Gì hăm hăm bỗng nhiên có chút tò mò kêu lên.

“A?”

Tư Tư bước nhanh chạy tới, tiểu cặp sách lúc lắc, ngồi xổm trên mặt đất, nhìn kia chỉ chưa thoát xác xác ve, thô hoàng sắc xác ngoài, hai con mắt thượng có hồng tì, còn có hai chỉ móng vuốt, thật xấu bộ dáng, còn có điểm hung.

“Người đem nó nhặt lên tới, chờ hạ ta hỏi một chút ta ba ba, ba ba khẳng định biết.”

Tư Tư tưởng tượng, như vậy nói.

“Ta..... Ta không dám. Ta ba ba nói sâu sẽ cắn người, nó cắn ta làm sao bây giờ?” Gì hăm hăm sợ hãi nói.

Tư Tư bỗng nhiên nắm lên cái kia xác ve, ở gì hăm hăm trước mắt lung lay một chút, hấn tức khắc bị dọa tới rồi, bay nhanh rụt rụt đầu, miệng một bẹp, thiếu chút nữa khóc ra tới.

“Được rồi, đi mau, gì hăm hăm là cái người nhát gan, thoáng thoáng lược.....”

Tư Tư làm cái mặt quỷ, nắm lên kia xác ve lên liền chạy.

Hai cái tiểu bằng hữu một trước một sau, chạy đến nhà trẻ cửa.

Nhìn đến Lý Huyền, Tư Tư tức khắc liền nhào tới, ngọt ngào kêu một tiếng ba ba, giờ trong tay xác ve, có chút kiêu ngạo nói: “Ba ba, ta nhặt được một cái tiểu sâu, gì hăm hăm thật can đảm tiểu a, cũng không dám nhặt.”

“Ta..... Ta mới không có đâu, Tư Tư làm ta sợ.”

Gì hăm hăm ủy khuất ba ba nói.

“Được rồi, Tư Tư thực dũng cảm, hăm hăm rất cẩn thận, đều là hảo hài tử, đi thôi, chúng ta về nhà.”

Lý Huyền cùng gì Vượng Tài nhìn nhau liếc mắt một cái, cười, sờ sờ hai tiểu hài tử đầu.

Lúc này.

Phương Triết trên mặt mang theo sùng nịch tươi cười, ngồi xổm xuống thân thể, nhìn thẳng Tư Tư, trong tay phùng một cái tinh xảo hộp cười nói: “Tư Tư, đoán xem ta là ai? Đoán đúng rồi, cái này lễ vật liền tặng cho người.”

Vì xác khô nữ nhĩ, Phương Triết tỉ mỉ trang điểm thật lâu, tóc sơ chỉnh chỉnh tề tề, quần áo cũng xuyên trung quy trung củ, ra cửa chuẩn bị nước hoa cũng chưa phun, chuẩn bị rất là sạch sẽ thoải mái thanh tân.

Tư Tư sùng sốt một chút, không khỏi ngẩng đầu nhìn hướng Lý Huyền, nhìn thấy ba ba cổ vũ mỉm cười, đại đại đôi mắt xoay hai vòng, có chút ngượng ngùng nói: “Thúc thúc hảo, người là ba ba bằng hữu sao?”

Phương Triết gật gật đầu, cười thực sáng lạn, lại lần nữa hỏi: “Là nha là nha, vậy người biết ta tên gọi là gì sao?”

Cái này kịch bản có điểm khó.

Tư Tư lại ngẩng đầu nhìn hướng Lý Huyền, thấy ba ba không có giúp chính mình ý tứ, nghĩ nghĩ, rất là nghiêm túc nhìn phương triết, nói: “Thúc thúc, ta đại danh kêu Lý tư huyền, nhũ danh kêu Tư Tư, người tên là gì nha? Người nếu là nói cho ta, ta cũng đưa người một phần lễ vật, chúng ta trao đổi lễ vật, chính là bạn tốt.”

Phương Triết ngây ngẩn cả người.

Tò mò nhìn Tư Tư, hần đem hộp đệ ra tới, có chút chờ mong nói: “Ta kêu phương triết, là người ba ba tốt nhất bằng hữu, Tư Tư muốn đưa ta cái gì lễ vật a?”

Tư Tư tiếp nhận hộp, giấu ở sau lưng tay nhỏ vươn tới, đem cái kia xác ve đặt ở Phương Triết lòng bàn tay, cười cùng đóa hoa nhi giống nhau: “Hi hi, chính là cái này.”

“Phương thúc thúc, hiện tại chúng ta là bạn tốt!”

Nói xong, Tư Tư cười chạy đi, ôm chặt Lý Huyền chân, tựa hồ có chút thẹn thùng bộ dáng.

Lý Huyền cũng là cười ha ha, đặc ý nhìn phương triết, rất là kiêu ngạo khoe khoang nói: “Ha ha ha, ta mới vừa về nhà khi, tiểu cô nương không quen biết ta, một bên kêu ba ba, một bên chạy đến ta ba mẹ phòng ngủ, trộm bắt đánh 110.”

“Ai nha, ba ba, người không cho nói, không cho nói.....”

Nghe ba ba trước mặt ngoại nhân nói chính mình khừu sự, Tư Tư làm nũng kêu một tiếng, mặt đều đỏ.

Phương Triết cũng là kinh ngạc đến ngây người, trong lòng lại giống ăn mật giống nhau ngọt.

Hần đã là làm tốt cả đời vô con nói dối chuẩn bị, giờ phút này xem Tư Tư ánh mắt, so xem chính mình thân khuê nữ còn muốn thân.

.....

Về nhà trên đường

“Nha!”

Tư Tư kêu một tiếng, tay nhỏ không trao ôn, lễ vật hộp rơi trên mặt đất.

Một quả tinh oánh dịch thấu màu đỏ kim cương lặn ra đây, dưới ánh mặt trời sáng lấp lánh, lộng lẫy tới cực điểm.

Gì Vượng Tài đồng tử đột nhiên co rụt lại.

Hồng toàn!

Này xem như kim cương trung trân quý nhất chủng loại, một cara ít nhất mấy chục vạn, vẫn là đôla, này viên nhìn qua, ít nhất có tam cara, lớn như vậy như vậy hoàn chỉnh hồng toàn, có thể nói giá trị liên thành!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Số 2 ba ba

Gì Vượng Tài không khỏi ngẩn đầu, thật sâu nhìn Phương Triết liếc mắt một cái, vừa lúc nhìn đến Phương Triết cười như không cười ánh mắt.

Hai người tầm mắt ở giữa không trung giao hội.

Thực mau, gì Vượng Tài có chút khẩn trương cúi đầu, trong lòng run nhè nhẹ.

Hần dám đánh đó, Phương Triết tuyệt đối không phải là cái gì người tốt.

Vừa rồi cái kia trong ánh mắt sát khí, cảnh cáo, uy hiếp, rõ ràng, liền phảng phất một đầu tùy thời muốn ăn thịt người con báo, làm người sờn tóc gáy.

Như vậy, hần sẽ là cái dạng gì người?

Gì Vượng Tài trong lòng nổi lên gợn sóng.

Phương Triết trên mặt như cũ mang theo tươi cười, sờ sờ gì hăm hăm đầu, nhẹ giọng nói: “Ngươi kêu hăm hăm đúng không? Thật đáng yêu.”

Gi Vượng Tài mở hôi lạnh một chút liền xông ra.

Lý Huyền trừng mắt nhìn Phương Triết liếc mắt một cái, vỗ vỗ gì Vượng Tài bả vai, cười nói: “Đừng nháo, lão Hà là bằng hữu, đại thổ hào, hôn lễ sự tình, may hấn giúp không ít vội.”

Nghe được lời này, Phương Triết tức khắc nở rộ ra cái đại đại tươi cười, mặt đen bạch nha, nhìn qua thuần phác thiện lương phúc hậu và vô hại bộ dáng, chủ động duỗi tay nói: “Gi lão bản, ngươi hào ngươi hào, về sau chiếu cố nhiều hơn.”

Gi Vượng Tài cười khở, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nắm cái tay, ngoài miệng khách sáo.

Giờ phút này.

Này hai người thân phận ở hấn cảm nhận trung, càng thêm sâu không lường được lên.

Mấy ngày nay ở làm việc khi, hấn cũng bất động thanh sắc, sờ sờ Lý Huyền đế.

Mất tích 5 năm, một sớm trở về, là cái có chuyện xưa nam nhân, mà hiện tại, lại nhiều một cái, sâu không lường được huynh đệ.

Hấn không biết Lý Huyền từng có như thế nào trải qua, cũng không dám mạo muội hỏi, bất quá có một chút là có thể xác định, Lý Huyền là người tốt.

Đến nỗi phương triết, kính nhi viễn chi đi.

Gi Vượng Tài đều có chính mình sinh tồn triết học, hấn không xa cầu càng nhiều, đương nhiên cũng sẽ không trả giá càng nhiều, chỉ hy vọng bảo trì loại này thuần túy hỗ trợ quan hệ, vạn nhất hăm hăm gặp được nguy hiểm khi, Lý Huyền có thể ra tay giúp trợ, liền hoàn toàn vậy là đủ rồi.

.....

.....

Giữa trưa, Phương Triết ở Lý Huyền gia ăn cơm.

Đối với hấn tới nói, đây là nhân sinh trung khó được ấm áp thời khắc, mấy năm nay chưa bao giờ có một bữa cơm, ăn như lúc này thư thái.

Gia gia nãi nãi.

Ba ba mụ mụ.

Nữ nhi.

Một nhà năm khẩu.

Trong lòng có một chút diệu cảm xúc ở ấp ủ quay cuồng, có chút toan, lại có chút ngọt, thế cho nên hấn không thể không đi một chuyến toilet, hảo hảo rửa mặt, vuốt trên trán kia đạo thương sẹo, nhìn gương, cường bách chính mình bài trừ cái sáng lạn tươi cười.

Lý Huyền sinh hoạt làm hấn thực hăm mộ, chỉ là hấn biết rõ, chính mình đời này, cũng sẽ không có như vậy sinh hoạt.

Ngẫu nhiên ấm áp sẽ làm hấn cảm thấy hạnh phúc, nhưng lâu dài ấm áp, có một cái khác hàm nghĩa, gọi là bình đạm.

Đó là hấn sở không thể chịu đựng sinh hoạt.

Thơ ấu, cùng với toàn bộ thanh xuân, những cái đó thời gian bóng ma, là như vậy thật lớn, phải dùng cả đời đi khắc phục.

Cố Tiểu Ái tịch thu Tư Tư hồng toán, thu hồi tới, nói muốn về sau cho nàng đương cửa hồi môn.

Tư Tư thực tức giận, bĩu môi ba, cơm đều không ăn, ủy khuất ba ba nói: “Mụ mụ, ta tiền mừng tuổi, còn có tiền tiêu vặt, đều giao cho ngươi, tất cả đều cho ngươi, liền một khối hòn đá nhỏ, ngươi đừng đoạt ta có được không? Tư Tư tưởng chơi sao.....”

Nữ nhân, mặc kệ là bao lớn tuổi, đều sẽ đối sáng lấp lánh đồ vật cảm thấy hứng thú, tiểu hài tử còn không có kim cương quan niệm, chỉ là cảm thấy thật xinh đẹp, cho nên thực thích.

Hơn nữa, đây là nàng dùng sâu đổi trở về.

Cố Tiểu Ái hơi hơi mỉm cười.

“Tư Tư, còn nhớ rõ mụ mụ cho ngươi giảng quá, khăn quàng đỏ chuyện xưa sao?”

Tur Tur nhất thời có chút theo không kịp năng mạch não, mắt to nhấp nháy hai hạ, rất là tự tin trả lời nói: “Nhớ rõ nha, khăn quàng đỏ là hồng kỳ một góc, dùng cách mạng anh hùng máu tươi nhuộm hồng.”

Cố Tiểu Ái cười đến càng thêm sáng lạn, tiếp tục hỏi: “Kia. Ngươi xem này viên kim cương, có phải hay không cùng khăn quàng đỏ nhan sắc giống nhau? Hồng hồng? Ngươi đoán, nó vì cái gì sẽ như vậy hồng đâu?”

Tur Tur ngây dại, tựa hồ nghĩ đến cái gì, khuôn mặt nhỏ một chút biến có điểm bạch, hơi hơi có chút hoảng loạn nhìn Cố Tiểu Ái.

Lý an cùng vương tú ngây dại.

Lý Huyền ngây dại.

Mới từ buồng vệ sinh đi ra Phương Triết cũng là ngây dại.

Này mẹ đương, quả thực là. Phát rò a.

Cố Tiểu Ái tầm mắt quét một vòng, sờ sờ Tur Tur đầu, như cũ cười nói: “Đứa nhỏ ngốc, hồng bảo thạch là đại nhân khăn quàng đỏ a, tiểu hài tử chỉ có thể mang khăn quàng đỏ, chờ trưởng thành, mẹ mụ liền đem hồng bảo thạch cấp Tur Tur mang, được không?”

Tur Tur cái hiểu cái không gật gật đầu, cũng không nào loạn, ngoan ngoan ngoan ăn cơm.

Cơm nước xong, thừa dịp Cố Tiểu Ái hồi phòng ngủ, nàng bò lên trên Lý Huyền chân, nhẹ nhàng nói: “Ba ba, ta có thể hỏi ngươi một vấn đề sao?”

Àn?

Lý Huyền thò qua đầu.

Tur Tur miệng ghé vào Lý Huyền bên lỗ tai thượng, rất nhỏ thanh lạnh lễ hỏi: “Ba ba, mẹ mụ có phải hay không gạt ta nha? Hồng bảo thạch không phải dùng máu tươi nhuộm hồng đúng hay không?”

Lý Huyền do dự một chút, gật đầu.

“Hừ, ta liền biết, mẹ mụ làm ta sợ. Nàng chính là tưởng chính mình chơi.”

“Ai nha, thôi, liền cho nàng đi, ai làm nàng là ta mẹ mụ đâu?”

“Mẹ mụ thực vất vả, ta muốn cho nàng.”

Tur Tur rất là rộng lượng nói, giống cái tiểu đại nhân bộ dáng.

Phòng ngủ.

Cố tiểu thích nghe tới rồi Tur Tur nói, hơi hơi ngẩn ra một lát, xoa xoa đôi mắt, thật cẩn thận đem kia viên hồng toàn khóa ở trong ngăn tủ, thở sâu, bình tĩnh một chút cảm xúc, đi ra ngoài cửa.

Như vậy âm lòng thời khắc, không phải một lần hai lần, Cố Tiểu Ái thực thích loại cảm giác này —— bị nữ nhi “Sùng ái” cảm giác.

Mà tưởng tượng đến cái này đáng yêu tiểu nhân, là chính mình sinh ra tới, tâm tình liền càng thêm vui sướng lên.

Đến nỗi này viên hồng toàn.

Cố Tiểu Ái có thể ý thức được thứ này giá trị, cũng đồng dạng có thể ý thức được, huynh đệ này hai chữ hàm nghĩa.

Nàng vốn dĩ có chút lo lắng, Phương Triết có phải hay không ở bên ngoài làm chuyện xấu, nhưng Lý Huyền nếu có thể đem hân lãnh về nhà ăn cơm, đó chính là trăm phần trăm tán thành.

Vì thế, thu thập xong chén đĩa, ngồi ở trên sofa xem TV khi, Cố Tiểu Ái ôm Tur Tur, cười tủm tỉm hỏi: “Tur Tur, thích phương thức thức sao?”

Tur Tur ngưỡng đầu, nhìn nhìn phương triết, lại nhìn xem mẹ mụ, có chút thẹn thùng nói: “Thích.”

Tur Tur có thể cảm giác được, phương thức thức là người tốt, ăn cơm thời điểm, luôn là cấp chính mình gấp đồ ăn, còn vẫn luôn cười, cười nhưng vui vẻ đầu, liền cùng cái tiểu hài tử giống nhau.

“Mẹ mụ, ta cùng phương thức thức đã là bạn tốt lạ.”

Tur Tur một tay ôm mẹ mụ cánh tay, một khác chỉ tay nhỏ uốn lượn, triều sofa bên kia Phương Triết điều hai hạ, như là cái kia món đồ chơi chiêu tài miêu giống nhau.

Phương Triết cười không khép miệng được, cũng triều nàng vẫy vẫy tay, động tác có chút vụng về, dẫn tới Tư Tư cười không ngừng.

“Tư Tư, về sau người đã kêu phương thúc thúc cha nuôi, được không?”

“Vì cái gì nha?”

Tư Tư có chút tò mò hỏi, nhìn không chớp mắt nhìn trong chốc lát phương triết, lại nhìn về phía Cố Tiểu Ái.

Nàng ân ân có điểm minh bạch cha nuôi ý tứ, giống như là chính mình một cái khác ba ba.

Chính là, chính mình không phải có ba ba sao?

Đột nhiên.

Tư Tư một chút kinh hoàng thất thố, từ Cố Tiểu Ái trong lòng ngực nhảy xuống, bay nhanh bắt được Lý Huyền cánh tay, nước mắt lưng tròng hỏi: “Ba ba, người lại muốn đi sao? Người không cần Tư Tư sao?”

Lý Huyền ngây dại, có chút dở khóc dở cười, lại có chút chua xót.

Xem ra, chính mình rời đi kia 5 năm, thật là cấp nữ nhi mang đến quá lớn bóng ma tâm lý.

Phương Triết cũng là có chút hoảng, đột nhiên đứng dậy, lại không biết nên nói chút cái gì, hơi có chút chân tay luống cuống bộ dáng.

Cố Tiểu Ái trắng Lý Huyền liếc mắt một cái, cầm tờ giấy khăn, nhẹ nhàng vì Tư Tư xoa xoa nước mắt, vuốt nàng đầu, rất là ôn nhu giải thích nói: “Không phải, ngoan a, mẹ mẹ nói cho người nha, cha nuôi ý tứ đâu, chính là Tư Tư về sau có hai cái ba ba, hai cái ba ba đều thực thích Tư Tư, đều có thể bởi Tư Tư chơi. Vui không nha?”

Tư Tư lúc này mới hiểu được.

Chính mình cầm tờ giấy khăn, nhẹ nhàng xoa xoa cái mũi nhỏ, đôi mắt sáng lấp lánh.

“Kia..... Khác tiểu bằng hữu đều có hai cái ba ba sao?”

Cố Tiểu Ái cười cười, nói: “Không phải lạ, chỉ có xinh đẹp nhất đáng yêu nhất tiểu bằng hữu, mới có thể có hai cái ba ba. Tư Tư có phải hay không xinh đẹp nhất đáng yêu nhất tiểu bằng hữu nha?”

Nghe được lời này, Tư Tư có chút thẹn thùng, gãi con mỗ thóc gật gật đầu, đỏ mặt nhìn phương triết, nghĩ nghĩ, khinh khinh nhu nhu nói: “Số 2 ba ba hảo.”

Nói xong, đó là đem đầu nhỏ chôn ở Cố Tiểu Ái trong lòng ngực, thẹn thùng không bao giờ chịu chui ra tới.

Phương Triết toàn thân run nhè nhẹ, lại đi một chuyến buông vệ sinh.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Hai người các người

Thứ sáu buổi chiều, nhà trẻ giống nhau là không đi học.

“Ba ba, ta vừa rồi làm giấc mộng, mơ thấy đi công viên trò chơi chơi, chơi bánh xe quay, thuyền hải tặc, còn có đại bãi chùy.....”

“Ba ba, ta muốn đi công viên trò chơi chơi, mang ta đi công viên trò chơi chơi đi!”

Ngủ trưa sau khi tỉnh lại, Tư Tư chạy đến phòng khách, nhìn đến ba ba mẹ mẹ cùng số 2 ba ba còn ở kia uống trà nói chuyện phiếm, tức khắc liền chạy tới, ôm lấy Lý Huyền đùi, rất có hứng thú nói.

Vừa rồi mơ thấy đi công viên trò chơi lạ, nhưng vui về đâu!

Lớn như vậy, Tư Tư chỉ đi quá một lần công viên trò chơi, vẫn là cùng mẹ mẹ cùng nhau.

Tuy rằng mẹ mẹ đi công tác thời điểm, gia gia nãi nãi cũng từng mang chính mình đi ra ngoài chơi đùa, nhưng gia gia nãi nãi tuổi lớn, không thể bồi cùng nhau đi lên chơi, Tư Tư một người lại không dám.

Hiện tại ba ba mẹ mẹ cùng số 2 ba ba đều ở, nhất định có thể mang Tư Tư đi chơi.

“Hào a, đi!”

Phương Triết cuối cùng uống ngụm trà, đứng dậy cười nói, tốt xấu là thành số 2 ba ba, tân quan tiền nhiệm ba đốm lửa, trước mặt nhưng đến ở tiểu gia hỏa trước mặt hào hào biểu hiện một phen.

Lý Huyền gật gật đầu, tựa hồ nghĩ đến cái gì, cười nheo nheo nằng cái mũi nhỏ, nói: “Tư Tư biết mơ thấy công viên trò chơi đại biểu cái gì sao?”

“Cái gì nha?”

Tư Tư tò mò trừng lớn đôi mắt, hắc bạch phân minh mắt to sáng lấp lánh, thật dài lông mi, làm người nhìn không được tưởng hôn một cái.

Lý Huyền cúi đầu cho một cái thân thân, nghiêm trang nói: “Đại biểu Tư Tư muốn trường vóc dáng lạ. Mơ thấy chạy bộ, bơi lội, bị người truy, đi công viên trò chơi…… Sở hữu vận động mộng, đều là muốn trường vóc dáng.”

“Thật vậy chăng? Ba ba làm sao mà biết được?”

Nghe được trường vóc dáng, Tư Tư đôi mắt càng sáng, rất là vui vẻ cười, tại chỗ xoay mấy cái quyền quyền, Tư Tư muốn nhanh lên trường cao cao.

“Là ba ba ba ba nói cho ba ba.”

Lý Huyền cười nói.

Rất nhiều lần, Lý Huyền tổng có thể ở trên người nàng nhìn đến chính mình thơ ấu bóng dáng.

Mơ thấy vận động, đại biểu muốn trường vóc dáng, này cách nói cũng không phải Lý Huyền phát minh, khi còn nhỏ ba mẹ chính là nói như vậy.

“Là gia gia nói cho ba ba sao? Kia lại là ai nói cho gia gia? Là gia gia ba ba? Gia gia ba ba……”

Tư Tư vận đầu ngón tay nói, kia phớ ngây thơ chất phác bộ dáng, làm ba cái đại nhân đều là nở nụ cười.

……

Ước chừng nửa giờ sau.

Lý Huyền cùng Phương Triết mang theo Tư Tư, Tư Tư mang theo tướng quân, ba người một cầu ra cửa.

Cố Tiểu Ái tìm lấy có chổi từ, nằng nổi thán nẩy ngày nay tới rồi, không rất thích hợp đi công viên trò chơi.

Đánh cái xe, chậm rãi từ từ tới công viên trò chơi cửa, còn không có vào cửa, nhìn đến chân trời cao cao bánh xe quay, Tư Tư liền hoan hô nhảy nhót lên.

Lý Huyền cùng phương triết, hai cái đều là 1 mét 8 tả hữu đại nam nhân, đáng người tướng mạo đều không kém, một tả một hữu nắm Tư Tư tay nhỏ, phần điêu ngọc trác một cái tiểu nữ hài, bên cạnh còn có một cái toàn thân bạch mao đại cầu, đều thực đẹp mắt, nhất thời hấp dẫn không ít người ánh mắt.

“Ba ba mau xem, Tôn Ngộ Không!”

Công viên trò chơi cửa, có hai cái Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới trang điểm nhân viên công tác, thủ cái mặt nạ quán.

Các loại tạo hình mặt nạ cái gì cần có đều có, không sai biệt lắm đem thể giới cổ tích, thần thoại thể giới cùng mạn uy thể giới một lưới bắt hết.

“Ba ba, ta muốn Tôn Ngộ Không!”

Phương Triết thực tự giác chạy tới, mua ba cái Tôn Ngộ Không mặt nạ trở về.

Một cái tiểu hào, hai cái đại hào, chính mình trước đeo một cái, đưa cho Lý Huyền một cái, sau đó ngồi xổm xuống cấp Tư Tư cũng mang lên.

Phương Triết vẫn là rất cẩn thận.

Rốt cuộc ở công an hệ thống hồ sơ thượng, hiện tại Phương Triết đã là một cái chết người.

Công viên trò chơi người rất nhiều, tuy rằng đụng tới người quen xác suất rất nhỏ, nhưng vạn nhất gặp phải, cũng là có chút phiền phức.

“Ba ba, số 2 ba ba, còn có Tư Tư, chúng ta là ba cái Tôn Ngô Không, biến biến biến.”

Mang Tôn Ngô Không mặt nạ, Tư Tư càng thêm vui vẻ, tả nhìn xem hữu nhìn xem, cảm giác đặc có ý tứ, cúi đầu nhìn tướng quân liếc mắt một cái, “Nếu là tướng quân cũng có thể biến thành Tôn Ngô Không thì tốt rồi, vậy bốn cái!”

“Gâu gâu!”

Tướng quân phe phẩy cái đuôi, lấy lòng kêu hai tiếng, ngẩng đầu nhìn hướng Lý Huyền.

Mấy ngày nay Lý Huyền vẫn luôn ở giáo nó tu hành pháp môn, nó đã nhập môn, cũng đã sớm có thể nói chuyện, chỉ là bị Lý Huyền nghiêm lệnh cấm.

Tướng quân hiện tại lớn nhất nguyện vọng chính là, nỗ lực tu hành, sớm ngày hóa thành hình người, nếu không. Luôn là như vậy mắt chó xem người cao, thật sự rất mệt.

.....

“Uy, Phương Triết!”

Một nữ nhân thanh âm lạnh yên vang lên.

Ở khoảng cách mặt nạ quán cách đó không xa, một cây đại thụ hạ đứng cái nữ nhân, đang theo bên này vẫy tay.

Phương Triết theo bản năng quay đầu, hướng tới thanh âm nơi phát ra phương hướng, phục hồi tinh thần lại, cổ cứng sinh sôi vận trở về, nhưng trong lòng hơi hơi chột lạnh.

Kia nữ nhân đã triệu bên này chạy tới.

Nàng rất cao, mặc dù là ăn mặc màu trắng bình để giày thể thao, cũng ít nhất có một bảy mươi lăm bộ dáng, một cái phá động quần jean, thượng thân màu trắng áo thun sam, trong miệng ngậm cắn kẹo que, hơn nữa trời sinh oa oa mặt, nhìn qua giống cái lớn tuổi nhi đồng, mà dáng người trước đột sau kiêu, còn lại là làm người tưởng phạm tội.

“Đừng che dấu, phản ứng đầu tiên là chính xác nhất phản ứng, ta biết là ngươi, tìm ngươi thật lâu, phương triết, ta không ác ý.”

Nữ nhân tay tùy ý đáp ở Phương Triết trên vai, ngữ tốc thực mau nói.

“Sở Hồng Trang!”

Một cái nơi sâu thẳm trong ký ức tên hiện ra mặt nước, Lý Huyền nhẹ giọng kêu lên.

Rất nhiều người vườn trường sinh hoạt, đều sẽ có như vậy vài người, như là hùng hực thiêu đốt thái dương, nhuộm đầm quá kia mấy năm thời gian, chỉ là trong lòng rất rõ ràng, đó là nhìn thấy nhưng không với tới được phong cảnh, chỉ có thể trở thành nơi sâu thẳm trong ký ức mỹ lệ nhất trần châu.

Mỗi người trong lòng thái dương khả năng đều không giống nhau, ở Lý Huyền vườn trường thời đại, Phương Triết cũng coi như là cái tiểu thái dương, ở nữ sinh ký túc xá đêm nói xuất hiện tần thứ tuyệt đối không thấp, nhưng ở nam sinh ký túc xá, Sở Hồng Trang là siêu cấp minh tinh.

Ở đại học thời đại, nàng là có thể thành thạo không chế các loại phong cách, lão sư trong mắt học bá, đồng học trong mắt đại tỷ đại, vườn trường vũ hội thượng che mặt ngự tỷ, cùng với. Một thân áo ngự trang nữ binh.

Sở Hồng Trang đại học tu hai cái học vị, một tài chính, một pháp luật, hai năm liền tu xong sở hữu học phân.

Đại tam năm ấy, nàng làm cái làm mọi người ghen hòng nhìn trần trời quyết định, nàng đi tham gia quân ngũ.

Một năm sau trở về, qua tư pháp khảo thí.

Tốt nghiệp sau, thuận lý thành chương vào thị Cục Công An, hình cảnh bộ môn.

Ở sở hữu nhận thức nàng người trong mắt, nàng nhân sinh, chính là bu hăn đến rồi tỉnh rồi mù truyền kỳ.

“Liền biết ngươi sẽ không như vậy dễ dàng chết, ha ha, tai họa sống ngàn năm sao.”

Sở Hồng Trang dùng sức vỗ Phương Triết bả vai, tùy tiện nói, sau đó có chút tò mò nhìn Lý Huyền, nhú mày nghĩ nghĩ, thử hỏi: “Ngươi là Lý Huyền?”

“Àn, là thanh âm này, Lý Huyền!”

Lý Huyền cùng Phương Triết lẫn nhau đối diện, ánh mắt đều là có chút bất đắc dĩ, bóc mặt nạ, khẽ gật đầu.

“Sở Hồng Trang là chăm chú nghe chuyển thế”, đây là năm đó trường học tieba một cái thực nhiệt thiệp.

Nàng có loại cực kỳ cường đại thiên phú, có thể nghe mỗi người thanh âm, liền chuẩn xác kêu nổi danh tự, một lần cũng chưa bỏ qua.

Tiếp theo, Sở Hồng Trang nhìn về phía Tư Tư, trong đầu không khỏi hiện ra này tiểu nữ hài nhi lời nói mới rồi ——

Ba ba.

Số 2 ba ba.

.....

.....

Vì thế nàng ánh mắt đột nhiên trừng lớn, tầm mắt ở Lý Huyền cùng Phương Triết trên mặt qua lại nhảy lên, khó có thể tin nói: “Người. Hai người các người!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Sở Hồng Trang

“Không phải.”

Lý Huyền đầy đầu hắc tuyến.

Phương Triết buột miệng thốt ra nói: “Ta là thắng.”

Sở Hồng Trang cười như không cười nhìn hai người, một bộ tri tâm đại tỷ biểu tình, rất là thiện giải nhân ý nói: “Ai nha, là chính là sao, này có cái gì hảo phủ nhận, đều thời đại nào, không có việc gì, ta không kỳ thị, cũng sẽ cho các người bảo mật.”

Nói, cũng mặc kệ hai người biểu tình, ngồi xổm xuống đi, cười tủm tỉm nhìn Tư Tư, hỏi: “Tiểu bằng hữu, ngoan, tỷ tỷ đẹp sao?”

Tư Tư sợ hãi nhìn nàng, sau này lui hai bước, tránh ở Lý Huyền phía sau, nhu nhu nhược nhược nói: “A di hảo.”

Tư Tư không thích nàng, không biết vì cái gì, chính là không thích.

Tiểu hài tử cảm giác luôn là thực nhạy bén.

Phương Triết nhìn không được cười ra tiếng tới, gãi đứng chỗ ngựa dòi đi Sở Hồng Trang lửa giận, “Uy, a di, người đi hết.”

Sở Hồng Trang đột nhiên đứng dậy, cũng không tức giận, chỉ là lắc lắc đuôi ngựa biện, trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, duỗi tay nói: “Di động cho ta dùng hạ, đánh cái điện thoại.”

“Tuồng tồn ta số di động a?”

“Không bàn nữa!”

Cao thủ cùng cao thủ chỉ gian quyết đấu, kịch bản trên cơ bản là mặc kệ dùng, Phương Triết một ngum từ chối.

Mặc kệ nói như thế nào, Sở Hồng Trang chung quy là cái cảnh sát, hơn nữa là thực thông minh cái loại này.

Chính mình trên người rất nhiều bí mật, tốt nhất vẫn là không cần nhiều cùng nữ nhân này tiếp xúc, vạn nhất bại lộ, cũng không phải gì đó sự tình tốt.

“Ba ba, ta muốn đi chơi bánh xe quay.”

Tư Tư nói, chung kết trận này cửu biệt gặp lại, Lý Huyền bế lên nữ nhi, ném cho Phương Triết một ánh mắt, đó là dẫn đầu triều công viên trò chơi đại môn đi đến.

Lý Huyền từng thưởng thức quá Sở Hồng Trang, nhưng cũng chỉ là thưởng thức mà thôi.

Nhiều năm như vậy qua đi, gặp qua ưu tú nữ nhân giống như cá diếc qua sông, kinh tài tuyệt đỉnh nữ tiên nhân, phong tình vạn chủng Thiên Ma nữ, thậm chí là..... Cao cao tại thượng nữ Thiên Tôn, đều thờ ơ.

Sở Hồng Trang liền càng không tính cái gì, cùng chính mình không có nửa mao tiền quan hệ.

Chính yếu chính là, Tư Tư không thích nàng.

Nhìn Lý Huyền rời đi bóng dáng, Sở Hồng Trang lắc đầu cười cười, trong mắt hiện lên một tia vi diệu cảm xúc, lớn tiếng nói: “Uy, ta nói giỡn, người nữ nhi thực đáng yêu.”

“Cám ơn!”

Lý Huyền cũng không quay đầu lại hô.

Phương Triết nhìn nàng một cái, ánh mắt có chút nghiêm túc lên, nói: “Ta và người xem như nửa cái bằng hữu, Lý Huyền không phải, người vui đùa, quá phận.”

Sở Hồng Trang đầu hơi hơi kiêu, khoe miệng độ cung giọng lên, liếm một ngụm kẹo que, cười tủm tỉm nói: “Sau đó đâu?”

“Cho nên, ta không thích người. Trước kia là, hiện tại cũng là.”

Phương Triết nhẹ giọng nói, lại lần nữa mang lên chính mình Tôn Ngộ Không mặt nạ, xoay người rời đi, dứt khoát nhanh nhẹn.

Sở Hồng Trang đứng ở tại chỗ, đã phát trong chốc lát ngốc, đem kẹo que dát băng dát băng cắn, tùy tay bắn ra, đó là đem plastic côn trùng chuẩn đạn tiến thùng rác.

Nàng hôm nay nghỉ ngơi, vốn là ngồi xe buýt tùy tiện dạo, đi đến chỗ nào tính nào, đây là nàng giải quyết áp lực tốt nhất biện pháp.

Vừa lúc dạo đến công viên trò chơi trạm xuống xe, an vị ở cổng lớn, xem muôn hình muôn vẻ người.

Hạnh phúc là của bọn họ, cùng chính mình không quan hệ.

Đột nhiên nhìn đến phương triết, kia một khắc Sở Hồng Trang có thể rõ ràng cảm giác được, chính mình tim đập giống phi, vốn tưởng rằng là trời cao chú định cửu biệt gặp lại, tựa như ca từ xướng, người có thể hay không đột nhiên xuất hiện.....

Mà hiện tại, lại biến thành cái dạng này.

Không biết qua đi bao lâu.....

Sở Hồng Trang triển diễn cười.

Có cái gì nhưng uể oải?

Chính mình, chính là người gặp người thích hoa gặp hoa nở vạn nhân mê Sở Hồng Trang a!

.....

.....

Công viên trò chơi bên trong người rất nhiều, sợ Tư Tư bị tể đến, Lý Huyền đơn giản đem nàng giá đến chính mình trên cổ, đôi tay chặt chẽ bắt lấy Tư Tư cổ chân.

Tư Tư chưa từng có quá loại này thể nghiệm, trước kia bị ba ba nắm khi, nhìn đến đều là người khác chân, hiện tại đã có thể không giống nhau, đều có thể nhìn đến người khác đỉnh đầu.

“Ba ba, người xem, cái kia thúc thúc không có tóc ai.....”

“Không được không có lễ phép, cái kia thúc thúc..... Sợ nhiệt.”

Lý Huyền cũng là cười.

Lấy trong đám người Tư Tư làm biển báo giao thông, Phương Triết thực mau đuổi đi lên, nhìn lên Tư Tư, cười nói: “Oa, Tư Tư hảo cao a!”

“Hi hi, bởi vì ta ngồi ở ba ba trên vai a.”

Tur Tur ngọt ngào nói, đôi tay còn lại là chặt chẽ ôm Lý Huyền đầu.

Ba ba nói, nhất định phải nắm chặt.

Thực mau, Phương Triết đi mua vé suốt lại đây, giờ giờ lên trong tay tam trương phiếu, nói: “Đi tới, Tur Tur, hôm nay chúng ta toàn bộ chơi một lần, chơi thông quan được không?”

“Hào a hào a, ba ba, ba ba, ta tưởng trước chơi cái kia thủy thượng tiểu xe lửa!”

Tur Tur hưng phấn kêu lên.

Ba người triều thủy thượng xe bay khu đi đến, bài trong chốc lát đội, đó là đến phiên ba người.

“Ba ba, ta chính mình xuyên, ta sẽ xuyên!”

Vừa rồi nhìn đến những người khác xuyên trang bị, Tur Tur vẫn luôn đều ở yên lặng học, đến phiên chính mình khi, liền cự tuyệt Lý Huyền trợ giúp, lấy quá trong suốt áo mưa, thực mau mặc tốt, hệ hảo dây lưng, giày thượng cũng mặc tốt chân bộ.

“Xuất phát!”

Tay nhỏ vung lên, rất có khí thế hô.

Thượng tiểu xe lửa, cột kỹ đai an toàn, xe lửa thực mau xuất phát, xuyên qua một cái bay lên thủy đạo, sau đó đó là tới rồi một cái đen nhánh trong sơn động, Tur Tur nắm chặt Lý Huyền tay, một cái tay khác còn lại là bắt lấy phương triết.

“Ba ba, ta không sợ!”

“Giỏi quá!”

Bay lên đến đỉnh điểm, đó là cấp tốc giảm xuống, Tur Tur lúc này có chút khẩn trương, miệng gắt gao nhắm, thật dài lông mi không ngừng run rẩy, lại là cổ nén không có kêu ra tiếng tới.

Rầm!

Xe lửa vọt vào trong nước, bắn khởi một mảnh màu trắng bọt nước.

“Oa!”

Vào nước trong nháy mắt, Tur Tur rốt cuộc nhìn không được, hưng phấn hét chói tai, khuôn mặt nhỏ đỏ rực.

Sợ thủy lộng quần áo ướt làm cho cảm mạo, Lý Huyền dùng linh lực, ở nàng thân thể chung quanh hình thành một cái hoàn mỹ vòng bảo hộ.

Có lẽ, trò chơi này nhất kích thích chính là từ trong nước lao tới kia một chút, bị thủy ướt nhẹp cảm giác thực mát mẻ, nhưng vẫn là thân thể quan trọng.

Chơi xong rồi thủy thượng xe bay, kế tiếp đó là nhảy lầu cơ, bánh xe quay, thuyền hải tặc.....

Trừ bỏ đại bãi chùy, cái khác đều chơi biến.

Liên tiếp thể nghiệm qua đi, Tur Tur vui vẻ quả thực muốn bay lên tới, ba ba tại bên người, số 2 ba ba cũng tại bên người, mỗi lần đến nhất mạo hiểm khi, bọn họ hai cái, tổng hội chặt chẽ bắt lấy chính mình tay.

Một chút đều không sợ.

Chính là tướng quân có chút đáng thương, vẫn luôn ở dưới nhìn, không chơi.

Ở chỗ cao xem tướng quân, nó hảo tiểu a, giống như là một con màu trắng tiểu con kiến, một đỉnh điểm đại.....

Từ thuyền hải tặc thượng nhảy xuống, Tur Tur cầm Phương Triết mới vừa mua trở về ôn sữa bò, thỏa mãn hút hai khẩu, ôm lấy tướng quân đầu, nhẹ nhàng an ủi.

“Tướng quân, ngoan a, người còn nhỏ, chờ người trưởng thành, liền có thể chơi.”

Nghe được lời này, Lý Huyền cùng Phương Triết đều là nhìn không được cười, cái này đáng yêu tiểu nhân, nhưng thật ra rất sẽ hiện học hiện bán.

Đại bãi chùy vừa mới duy tu quá, nơi đó tân sửa lại quy định, không cho phép tám tuổi dưới hải tử chơi, Tur Tur có điểm uể oải, này..... Vẫn là chính

mình vừa rồi an ủi nàng lời nói.

Kèo kẹt.....

Ba người đang ngồi ghé nghỉ ngơi, đúng lúc này, một trận lệnh người nha toan kim loại ma xát thanh, đột nhiên vang lên.

Lý Huyền ngẩng đầu nhìn đi.

Chỉ thấy cái kia đại bãi chùy, mặt trên bốn điều kim loại xiềng xích, có một cái đột nhiên chặt đứt, chỉ còn lại có ba điều, xiêu xiêu vẹo vẹo treo ở giữa không trung, ở quán tính lực lượng hạ, như cũ điên cuồng đơng đưa.

Mặt trên một đám bóng người, đều như là cuồng phong sóng lớn trung một điệp thuyền nhẹ, tùy thời có khả năng phiến đảo.

Mà cái này đại bãi chùy, độ cao ít nhất có mười mét!

Tuy rằng phía dưới là thủy, nhưng vạn nhất vút ra tới, dùng ở xi-măng trên mặt đất, kia hình ảnh, tưởng cũng không dám tưởng.

Đô đô đô đô đô!

Chọt, chọt tai tiếng cảnh báo kịch liệt vang lên, truyền khắp toàn bộ công viên trò chơi.

Kèo kẹt!

Lại một cái kim loại xiềng xích chặt đứt.

Đám người kêu càng thêm lớn tiếng, lại không hề là hưng phấn cùng kích thích, mà là vô cùng sợ hãi, một đám đều là khóc kêu kêu to.

Nhân viên công tác như là điên rồi giống nhau chạy tới.

Toàn bộ công viên trò chơi loạn thành một đoàn.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tôn Ngộ Không

Buổi chiều thái dương rất lớn, nhưng mọi người trong lòng đều thực lạnh.

Giữa không trung kia lung lay sắp đổ đại bãi chùy, liên phẳng phát treo ở trên cổ Damocles chi kiếm, làm người sờn tóc gáy, toàn thân nổi da gà đều toát ra tới.

Loại này công viên trò chơi ngoài ý muốn sự cố, cơ hồ mỗi năm đều sẽ phát sinh, xuất hiện ở tin tức thượng, một trận ồn ào náo động qua đi, đó là thực mau bình tĩnh, chỉ là mang đến một chút trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện.

Nhưng giờ phút này, ngoài ý muốn thật sự phát sinh khi, mọi người mới đột nhiên ý thức được, nguy hiểm cũng không xa xôi, gần đây ở trước mắt.

Đại bãi chùy là công viên trò chơi rất có nhân khí hạng mục, vừa rồi còn bài thật dài đội ngũ, hiện tại đã không có một bóng người, có nhát gan bảo an thậm chí đều chạy.

Rốt cuộc, ai cũng không biết, nó khi nào sẽ nện xuống tới, cũng không biết, sẽ nện ở ai trên đầu.

Hai cái mạng màu vàng nón bảo hộ nam nhân vội vàng chạy vội, đại khái là công viên trò chơi kỹ thuật nhân viên, một cái chạy tiến kia thao tác đài trong phòng, một cái khác không ngừng kiểm tra chung quanh mạch điện.

Nôn nóng thanh âm bị gió thổi tán, có đôi câu vài lời phiêu ra tới.

“Dây điện..... Đường ngắn.....!”

“Báo nguy a!”

.....

.....

Nhìn đến kia giữa không trung cảnh tượng, Tur Tur khuôn mặt nhỏ tái nhợt tới cực điểm, nắm chặt Lý Huyền góc áo, miệng trương rất lớn, thanh triệt mất to trung, tràn đầy lo lắng cùng khủng hoảng.

Đại bãi chùy hồng rồi!

Những người đó muốn ngã xuống!

Tur Tur rất rõ ràng nhìn đến hình ảnh này, nàng thậm chí có thể cảm giác được mặt trên những người đó sợ hãi, cái kia mặc đồ đỏ váy tỷ tỷ thật xinh đẹp, còn có cái kia xuyên cam vàng sắc quần áo tiểu ca ca..... Vừa rồi, chính mình bởi vì tuổi không đủ không thể chơi khi, hắn còn an ủi hai câu.

“Ba ba, ba ba.....”

“Ba ba, bọn họ sẽ rơi xuống sao?”

Tur Tur thực lo lắng hỏi.

Lý Huyền gắt gao ôm nàng, nhú mảy, hay không muốn cứu người, đây là một nan đề.

Phía trước, ở nhà trẻ khu dạy học, chính mình vượt nóc băng tường lên lầu đỉnh, này còn có thể thông qua võ công, miễn cưỡng che dấu qua đi.

Mà hiện tại, đại bãi chùy ở vào mười mét nhiều trời cao, tự thân trọng lượng, hơn nửa người trọng lượng, ít nhất một tấn trở lên, muốn đem nó bình an buông xuống, tuyệt đối không phải võ công có thể giải thích.

Như vậy, muốn bại lộ sao?

Tu hành năm ngàn năm, Lý Huyền là từ cây sơn biển máu trung xông ra một mảnh thiên, cẩn thận thâm nhập cốt tủy, từ vừa trở về khi hành động, liền có thể thấy một vài, gặp qua hắn rơi xuống đất kia đối tình lý, cùng lúc ban đầu gặp được cái kia lừa bịp tổng tiền lão nhân, đều bị hắn đều lau đi ký ức.

Từ trở về đến bây giờ, Lý Huyền cũng vẫn luôn khắc chế chính mình đối pháp thuật vận dụng, không muốn bị phát hiện.

Cũng không phải sợ.

Nếu chính mình lẻ loi một mình, chiến tấn thiên hạ thì đã sao?

Nhưng hiện tại, có thể tử, có nữ nhi, có cha mẹ..... Có bọn họ, liền có vương bận, có uy hiếp!

Nhưng giờ phút này.....

Nhìn nữ nhi liếc mắt một cái, Lý Huyền nội tâm có đáp án.

Trên thực tế, Lý Huyền không phải không có nghĩ tới, tổng hội có như vậy một ngày —— chính mình ở công chúng trước mặt, chính đại quang minh bại lộ tu vi, có lẽ, thân phận không thể nhanh như vậy bại lộ, nhưng bình tĩnh sinh hoạt đã bắt đầu bị đánh vỡ, bắt đầu chậm rãi sinh ra biến hóa.....

Tựa như kia chỉ con bướm, lần đầu tiên vỗ khởi cánh.

Không chỉ có sẽ thay đổi chính mình sinh hoạt, thế giới này, có lẽ cũng sẽ tùy theo thay đổi.

Chỉ là không nghĩ tới, ngày này tới nhanh như vậy.

Bất quá, nếu tới, vậy đến đây đi!

Đương một ngày kia, tu hành khăn che mặt bị hoàn toàn vạch trần, hiện ra ở mọi người trước mặt khi, bọn họ sẽ nhớ kỹ, là nguyên đến nay ngày!

“Báo bối?”

Lý Huyền sờ sờ nữ nhi đầu, cười tủm tỉm, nhẹ giọng nói: “Ngoan, nghe ba ba nói, nhắm mắt lại, đếm ngược ba cái số, sau đó mở, hảo sao?”

“Ân.”

Tur Tur gật gật đầu, thực ngoan ngoãn nhắm mắt lại, thật dài lông mi, run nhè nhẹ.

Lý Huyền ở nàng trên trán, lưu lại một nhẹ nhàng hôn, sau đó..... Phóng lên cao!

Giữa không trung.

Một đạo vô cùng sáng ngời quang mang, đột nhiên xuất hiện, thiên địa phảng phất đều ở chấn động, hấp dẫn vô số người ánh mắt.

Tiên Đế chỉ uy, thiên địa biến sắc!

Lý Huyền đứng ở giữa không trung, trên mặt mang theo Tôn Ngộ Không mặt nạ, trên người còn lại là một khối kim quang bắn ra bốn phía chiến giáp, hình giọt nước chiến giáp, đem toàn thân đều kín kẽ bao vây lấy, mặt ngoài phảng phất có một tầng ngọn lửa ở thiêu đốt, đây là dữ dẫn viêm giáp, ở ba ngàn đại thế giới tru diệt một đầu Yêu Vương khi thu được.

Uy phong lẫm lẫm, thoáng như thiên thần!

Trên mặt đất.

Thấy như vậy một màn phương triết, đôi mắt trừng lớn, hít hà một hơi.

Hắn tự nhiên là nhận ra được, đó là chính mình mua mặt nạ, đó là Lý Huyền!

Ba cái số sau, Tư Tư mở to mắt, ánh mắt đầu tiên liền nhìn đến giữa không trung người kia ánh, hưng phấn kêu ra tiếng tới.

“Tôn Ngộ Không!”

Đột nhiên, nàng hiểu được, lôi kéo Phương Triết tay, rất là hưng phấn hỏi: “Ba ba, đó là ba ba sao?”

Phương Triết gật đầu, đem nàng gắt gao ôm vào trong ngực, nhẹ giọng nói: “Hừ, Tư Tư không được kêu, chúng ta muốn giúp ba ba bảo mật.”

“Àn.”

Tư Tư thật mạnh gật đầu, trong lòng hưng phấn quả thực vô pháp dùng lời nói mà hình dung được.

Nguyên lai, ba ba còn có thể biến thành Tôn Ngộ Không!

“Tư Tư mau xem, Tôn Ngộ Không động!”

Tư Tư chạy nhanh ngẩng đầu, tiểu nắm tay gắt gao nắm chặt, đôi mắt lấp lánh sáng lên, thở nhẹ cổ lên, tựa hồ ở vì ba ba viễn trình cố lên trợ uy.

Mà giờ phút này, công viên trò chơi mọi người, đều là bị hoàn toàn sợ ngây người.

Khó có thể tin nhìn giữa không trung kia một màn, cái kia nhà nhà đều biết nhân vật hình tượng, không ít người thậm chí đều suy nghĩ, này chẳng lẽ là ở đóng phim điện ảnh sao?

Nhưng khắp nơi nhìn xung quanh hồi lâu, cũng không có nhìn đến treo dây thép cùng **.

Giữa không trung.

Lý Huyền đầu ngón tay bắn ra lưỡng đạo kim quang, giống như tia chớp, tinh chuẩn đánh trúng kia còn thừa hai căn xiềng xích.

Vốn là lung lay sắp đổ đại bãi chùy, hoàn toàn mất đi không chế, giống như một viên thiên ngoại thiên thạch, trên mặt đất tâm dẫn lực dưới tác dụng, thật mạnh triều hạ ném tới.

Hạ trụ.....

Hạ trụ.....

Hình ảnh này thật sự quá có lực đánh vào, mặc dù ở nơi xa nhìn, đều làm người cảm thấy tim đập gia tốc, miệng khô lưỡi khô, càng đừng nói bãi chùy người trên, tiếng thét chói tai hết đợt này đến đợt khác, phảng phất muốn phát ra sinh mệnh cuối cùng hò hét.

Không ít người đều theo bản năng nhắm mắt lại, thậm chí không dám nhìn một màn này.

“A!”

Tư Tư cũng là hoảng loạn kêu lên, một chút bắt được Phương Triết tay, lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi.

Vài giây sau.

Không có nghe được trong tường tượng trọng vật ầm ầm rơi xuống đất thanh âm, mọi người mở to mắt.

Trước mắt hình ảnh, giống như là một bộ vô cùng đồ sộ sắc thái sắc sỡ tranh sơn dầu, chú định vĩnh viễn minh khắc ở mọi người trong lòng.

Trên mặt đất, đứng một cái Tôn Ngộ Không.

Hắn tay phải cánh tay giơ lên cao, đon cánh tay kinh thiên, đem kia thật lớn bãi chùy, cùng với mặt trên mọi người, đều cử ở một người cao nơi.

Sau đó.....

Nhẹ nhàng buông.

Trầm trọng đại bãi chùy đề ở trên mặt đất, phát ra nặng nề âm sát, mặt trên ngồi người, thoáng như ở trong mộng, một lòng rút cuộc trở xuống trong bụng.

Chờ phục hồi tinh thần lại.....

Tôn Ngộ Không đã là kẻ vô tung ảnh.

Liền phảng phất chưa từng có đã tới.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Con bướm cánh

Ma đô, này tòa quốc tế hóa nhất lưu đại đô thị, có vượt qua hai ngàn vạn dân cư, ở thành thị mỗi cái góc, mỗi thời mỗi khắc, đều ở phát sinh vô số hi nộ ai nhạc.

Đương nhiên, cũng ở phát sinh kỳ tích.

Có đôi chữ không chỉ một, cơ hồ ở công viên trò chơi Tôn Ngộ Không sự kiện phát sinh sau không lâu, khoảng cách công viên trò chơi mấy chục km ngoại khu cũ, Tôn Ngộ Không lại thể hiện rồi hấn thần uy.

Một đồng kiểu cũ cư dân lâu cháy, bởi vì tiểu khu địa hình hẹp hòi duyên cớ, xe cứu hỏa căn bản vào không được, chỉ có thể dựa vào nhân lực tiến hành cứu viện.

Hỏa thế thật sự quá lớn, cứu viện công tác tiến hành thực thông thả, không ít người còn bị nhốt ở trong lâu, hàng hiên cùng hàng hiên chi gian, lại toàn bộ đều là dây điện, rất khó xử lý.

Hơn nữa, chiều nay phong không nhỏ, hỏa thế thực mau lan tràn, an toàn khởi kiến,, bên cạnh mấy đồng trong lâu cư dân cũng đều phải bị sơ tán.

Phòng cháy bộ môn cảm giác áp lực rất lớn, không thể không gần đây lại lần nữa điều động nhân thủ lại đây.

Mà mấy cái bình gas nổ mạnh sau, càng là đem chính đồng cư dân lâu biến thành chiến trường, thế cục càng thêm nguy hiểm, đã có một cái phòng cháy viên chiến sĩ bị thương.

Mọi người ở đây hỏa thiêu hỏa liệu hết sức, kỳ tích đã xảy ra.

Bầu trời xuất hiện cái Tôn Ngộ Không.

Vạn trượng kim quang, hóa thành mưa móc, vừa rồi còn tinh không vạn lí thiên, đột nhiên liền lôi vân dày đặc, mưa to tầm tã, trực tiếp đem hùng lực thiêu đốt hỏa thế dập tắt.

Càng làm cho người ngạc nhiên chính là, như thế mưa lớn, chỉ bao trùm kia một đồng phòng ở, mặc dù là mười mét chi gác một khác đồng phòng ở, đều không có chút nào mưa bụi, hỏa thế diệt sau, mưa to cũng tùy theo biến mất.

Không hề nghi ngờ, đây là thần tích.

.....

.....

Con bướm cánh đã bắt đầu vỗ lên, nếu muốn một sự kiện không bị phát hiện, liền phải làm mất khác một sự kiện đi dấu điểm, như thế, như quả cầu tuyết, càng lăn càng lớn.

Lý Huyền không biết, cái này tuyết cầu khi nào sẽ lăn đến cực hạn, hẳn chỉ có thể tận lực trì hoãn cái này quá trình.

Mà ở này trong quá trình, nếu không đoạn tích tụ lực lượng, vì kia tùy thời khả năng xuất hiện nguy hiểm làm chuẩn bị.

.....

Công viên trò chơi.

Sở Hồng Trang đứng ở ba người trước mặt, trong mắt lập loè tò mò sắc thái, như là một con chó săn, nhìn xem Lý Huyền, nhìn xem phương triết, nhìn nhìn lại Tư Tư.

Trên thực tế.

Ở Lý Huyền Phương Triết vào công viên trò chơi sau, không bao lâu, nàng đó là cũng vào được.

Không có đi theo bọn họ, chỉ là chính mình ở bánh xe quay thượng chuyển động, trong đầu tiếng vọng kia đầu gọi là 《 hạnh phúc bánh xe quay 》 ca, một vòng lại một vòng chuyên, tự đắc này nhạc bộ đáng.

Nữ nhân này trong lòng xây dựng, đã cường đại đến trình độ nhất định, không có gì hoàn toàn có thể phá hủy nàng phòng tuyến.

Đây cũng là nàng sở dĩ có thể ở các lĩnh vực đều có thành tựu quan trọng nguyên nhân.

Giảng một chuyện nhỏ, thị Cục Công An phạm là nhận thức Sở Hồng Trang người, đều sẽ đối nàng dựng thẳng lên một cây ngón cái.

Đây là một cái thực wow nữ nhân.

Nàng ngày đầu tiên đi làm khi, liền đã xảy ra cùng nhau giết người bầm thây án, đi theo sư phụ đến hiện trường, phun rồi tỉnh rồi mù.

Nhưng mà kế tiếp, nàng chủ động lựa chọn ở pháp y thất ngày người suốt hai tháng, đem nơi đó mỗi một khối thi thể đều nghiên cứu cái thấu triệt, sau lại, đã có thể ở máu chảy đầm đìa thi thể trước, mặt không đổi sắc ăn mì gói.

Giờ phút này.

Sở Hồng Trang trong lòng có rất nhiều tiểu ý niệm.

Nàng không biết, cái kia Tôn Ngộ Không, rốt cuộc là từ đâu tới, lại là cái thứ gì, cao tần khoa học kỹ thuật? Hay là giả là tiểu thuyết trung tu hành?

Cái này làm cho nàng rất hiếu kì.

Càng tò mò người, “Tôn Ngộ Không” là ai?

Tổng không phải là từ trong TV chạy ra đi?

Khác manh mối, Sở Hồng Trang tạm thời còn không có, Tôn Ngộ Không phi thiên độn địa, nàng đuổi không kịp, chỉ là, nàng trong đầu có một cái chi tiết.

Ở đại bãi chùy phát sinh nguy hiểm khi, nàng còn ở bánh xe quay thượng, ở chỗ cao, trên cao nhìn xuống, cơ hồ thấy xong việc kiện toàn quá trình.

Tuy rằng bởi vì khoảng cách xa, cho nên tầm mắt có chút mơ hồ, nhưng đại để thượng nhìn cái thất thất bát bát.

Nàng nhìn đến đại bãi chùy thượng mọi người, trên mặt đất người xem, bảo an cùng kỹ thuật nhân viên.....

Nàng nhìn đến ở nghỉ ngơi khu ghé trên, Phương Triết ôm Tư Tư, cái kia bạch mao cầu ở bên cạnh.....

Nàng cũng nhìn đến, kia kim quang xán xán Tôn Ngộ Không, cứu mọi người.....

Duy độc không có nhìn đến Lý Huyền.

Lý Huyền đi đâu vậy?

Hình cảnh bản năng, làm Sở Hồng Trang lập lại cân nhắc cái này chi tiết, một cái hài tử thân sinh phụ thân, ở nguy hiểm phát sinh khi, lại không có bởi tại bên người.

Này thực khác thường.

Sự ra khác thường, tất có yêu.

Cho nên, ở công viên trò chơi cửa, nàng ngăn cản ba người.

“Lý Huyền, ta rất hiếu kì, vừa rồi ở đại bãi chùy phát sinh nguy hiểm khi, ngươi ở nơi nào?”

Sở Hồng Trang gọn gàng dứt khoát hỏi.

Tuy rằng vừa rồi đã xảy ra một ít không thoải mái sự tình, nhưng nàng căn bản không thêm để ý, công tác là công tác, việc tư là việc tư, nàng phân rất rõ ràng.

Lý Huyền nhìn nàng một cái, nghĩ nghĩ, ngữ khí có chút kỳ quái hỏi ngược lại: “Ta đương nhiên là ở Tư Tư bên người, bằng không còn có thể tại nào?”

“Ngươi nói dối!”

“Ngay từ đầu, ngươi là ở Tư Tư bên người, nhưng thực mau, ngươi đó là không còn nữa. Mà thời gian kia đoạn, vừa lúc là Tôn Ngộ Không xuất hiện thời điểm.”

Sở Hồng Trang nhất châm kiến huyết nói, ngữ khí thực kiên định, mang theo một chút công kích tính, đây là thường thấy thâm vấn kỹ xảo.

Lý Huyền xua xua tay, đang chuẩn bị nói chuyện.

Tư Tư oa một tiếng khóc ra tới, cái này tỷ tỷ thực hung, nàng hỏi vấn đề, cũng làm tư cảm giác giác có chút sợ hãi.

Lý Huyền chạy nhanh an ủi, cười tủm tủm vuốt nàng đầu nhỏ, ôn nhu nói: “Không sợ a, Tư Tư không sợ, không có việc gì, chúng ta lập tức về nhà.”

Phương Triết khế cắn môi, thật mạnh đẩy ra nàng, đẩy ra vài bước, cả giận nói: “Sở Hồng Trang, ngươi cút cho ta!”

Ba người rời đi.

Sở Hồng Trang nghĩ nghĩ, không có can.

Khóc thút thút tiểu hài tử, bạo nộ đại nhân, cùng với. Phương triết, dù sao bọn họ còn ở ma đô, chạy không được, có tâm tra nói, thực mau liền có thể tra được, không cần thiết sốt ruột.

Đi ra hai bước, Lý Huyền tựa hồ là nghĩ đến cái gì, xoay người trở về, khế thở dài một cái, nói: “Thêm cái WeChat đi, ta tháng này cuối tháng kết hôn, dù sao cũng là đồng học một hồi, thu ngươi cái bao lì xì, không quá phận đi?”

“Còn có, nếu các ngươi cảnh sát tra ra, kia Tôn Ngộ Không là chuyện như thế nào, phiền toái thuận tiện nói cho ta, thỏa mãn một chút lòng hiếu kỳ. Nữ nhi của ta vừa rồi còn hỏi đầu.”

Sở Hồng Trang trầm mặc một lát, lắc lắc đuôi ngựa biện, lấy ra di động, cùng Lý Huyền bỏ thêm WeChat.

Thời gian là buổi chiều bốn điểm ba mươi hai phút.

.....

.....

“Nếu không ta đi phao nàng? Ngươi biết đến, cái này kiều ngạo nữ, vẫn luôn đều thích ta.”

Phương Triết thờ hồi.

Lý hoang tưởng tượng, mở miệng nói: “Nếu ngươi thích nàng, liền đi. Nếu không thích, liền không cần đi. Nếu chính ngươi cũng không biết thích vẫn là không thích, cũng không cần đi.”

Câu này có chút vòng khẩu nói, làm Phương Triết sùng sốt một chút, nhìn Lý Huyền, trong lòng yên lặng nghĩ đến, chẳng lẽ tu hành thật sự như vậy sinh mãnh?

Đều là 5 năm, cái này vắng tích không bằng chính mình gia hòa, cảnh giới phảng phát cao rất nhiều.

“Kia. Nàng muốn phát hiện làm sao bây giờ?” Phương Triết lại lần nữa hỏi.

Lý Huyền cười cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn.

“Từ ngày mai khởi, ta dạy cho người tu hành.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Cầu

“Ba ba, Tư Tư tưởng luyện võ công.....”

“Ngày mai sáng sớm, người dạy Tư Tư luyện võ công được không?”

“Tư Tư cũng muốn làm Tôn Ngộ Không.....”

Buổi tối ngủ trước.

Tư Tư tẩy hương hương, ăn mặc màu hồng phấn tiểu áo ngủ, nằm trong ổ chăn, nhu nhu nhược nhược nói.

Lý Huyền ngồi ở đầu giường, cười tủm tỉm nhìn nàng một cái, lắc đầu nói: “Khó mà làm được, Tư Tư sáng sớm muốn ngủ nướng, bằng không ngủ không tỉnh, ban ngày liền không thể hảo hảo đi học, ban ngày không thể hảo hảo đi học, học tập thành tích liền không hảo, học tập thành tích không tốt, lớn lên về sau liền không thể hảo hảo xây dựng tổ quốc, như vậy tổ quốc liền xong đời.”

Đây là tiểu cô nương nguyên lời nói.

Cũng không biết nàng với ai học.

Từ ngày đó sáng sớm trát xong mã bộ sau, tiểu cô nương liền đối luyện võ sinh ra nhất định mâu thuẫn tâm lý.

Luyện võ một chút đều không hảo chơi.

Lại kêu nàng rời giường tập thể dục buổi sáng khi, hoặc là tìm các loại lấy cớ không dậy nổi, hoặc là nổi lên đến công viên, cũng đều là ở bởi tướng quân chơi.

Tiểu hài tử đều như vậy, không thể nói nàng.

Hơn nữa, nàng mẹ cũng không khởi đến tốt tấm gương tác dụng, ngược lại là thông đồng làm vậy.

Lý Huyền không có cường bách.

Gần nhất, là vô pháp cưỡng bách, bức nóng này lão bà, nhiều nhất buổi tối ngủ sơ pha, nếu là chọc khóc nữ nhi, kia hậu quả không dám tưởng tượng, phỏng chừng muốn trở thành cả nhà người công địch, liên cơm đều không kịp ăn, tuy rằng, chính mình không cần ăn cơm cũng có thể sống sót, nhưng..... Thêm a.

Thứ hai, chính mình ở tướng quân trên người công pháp thực nghiệm, còn không có hoàn toàn hoàn thành, an toàn khởi kiến, chỉ có thể lại dung các nàng lười biếng một đoạn thời gian.

Chiều nay ở công viên trò chơi khi, Lý Huyền sở dĩ tao khí phong cách, lựa chọn làm Tôn Ngộ Không lóe sáng lên sân khấu, rất lớn một bộ phận nguyên nhân, cũng là xuất phát từ này phiên suy xét.

Ngưu không uống thủy cường ấn đầu, chung quy không bằng hướng dẫn từng bước.

Rốt cuộc, Tôn Ngộ Không là Tư Tư thích nhất đại anh hùng, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, cũng tương đương với thần tượng.

Quả nhiên, nhìn đến Tôn Ngộ Không sau, hiện tại tiểu cô nương..... Vào tròng.

Bất quá, không thể dễ dàng thỏa mãn nàng, nếu không, dễ dàng được đến đồ vật, tổng không biết quý trọng.

“Ài nha, ba ba, người không được học Tư Tư nói chuyện.....”

“Ba ba, ba ba, người dạy Tư Tư sao, giáo Tư Tư sao, Tư Tư về sau không ăn trộm lười.”

Nghe được Lý Huyền nói, Tư Tư có chút ngượng ngùng, khuôn mặt nhỏ hơi đỏ một chút, liền thi triển khai độc môn tuyệt kỹ —— ôm Lý Huyền cánh tay, làm nũng lên.

Rất cuộc, nàng biết là chính mình lười biếng, nhưng là luyện võ thật sự không hảo chơi sao, mụ mụ cũng lười biếng đâu.

Nhưng là có thể biến thành Tôn Ngộ Không, vậy không giống nhau.

Ba ba cũng không nói sớm.

“Thật sự?”

Lý Huyền cười tủm tỉm nhìn nàng.

“Ấn ân ân! Tư Tư cam đoan.”

Tư Tư từ trên giường bò dậy, gà con mổ thóc gặt đầu, chủ động vươn trắng nõn tay nhỏ, bắt lấy Lý Huyền bàn tay to nói: “Kéo câu!”

Lý Huyền cùng nàng kéo qua câu, tiểu cô nương lúc này mới cảm thấy mỹ mãn, một lần nữa nằm hồi trong ổ chăn.

“Ba ba, ta muốn đi ngủ giấc, ba ba ngủ ngon.”

Lý Huyền nói ngủ ngon, ở nàng cái trán lưu lại cái thân thân, sau đó tắt đèn rời đi.

Nghĩ đến ban ngày sự, vì bồi dưỡng nữ nhi đối tu hành hứng thú, cũng coi như là hao tổn tâm huyết.

.....

Phòng ngủ chính.

Cố Tiểu Ái dựa vào gối đầu, đang ở chơi di động.

Hai mươi bảy tám tuổi người, đều đương mẹ, còn cùng cái vồng nghiện thiếu nữ giống nhau, cả ngày ôm cái di động.

Chỉ có ở Tư Tư trước mặt khi, mới có thể thu liễm một ít, bằng không vô pháp giáo dục nữ nhi không được chơi di động.

Nàng đang xem một cái Weibo, là thiên trường văn, đã là thượng Weibo hot search.

《 Tôn Ngộ Không xuất hiện trùng lặp nhân gian, đô thị tái hiện đại thánh truyền thuyết 》

Ban ngày công viên trò chơi sự kiện, cùng với tiểu khu cháy sự kiện, không ít người đều là đã phát Weibo.

Có vị thần thông quảng đại vồng hữu, đối hai khởi sự kiện làm các loại tin tức tập hợp cùng phân tích, tuy rằng cuối cùng không có đến ra cái gì đáp án, nhưng lại là thành công oai lâu, trở thành mỗi bộ tân điện ảnh tuyên phát tư liệu sống.

Này thiên trường văn cuối cùng, chính là quảng cáo, một bộ gọi là 《 đô thị đại thánh truyền 》 điện ảnh, cũng không biết là cái thứ gì.

“Nhạ, nhìn xem.”

Nhìn đến Lý Huyền vào cửa, Cố Tiểu Ái có chút đắc ý, đem điện thoại đưa cho hắn.

Lý Huyền tò mò nhìn một lần, tầm tắc nói: “Này đó doanh tiêu cầu não động, cũng là đủ đại, bắt quá cũng hảo, này đó gây thọc cút từ đem thủy quái đục, ngược lại đem ta trích ra tới.”

Ban ngày, Lý Huyền đơn giản cùng Cố Tiểu Ái đề qua một câu công viên trò chơi sự kiện, kêu nàng có cái chuẩn bị tâm lý.

Quả nhiên hiện tại Weibo thượng đều truyền điên rồi.

Bắt quá, áng văn chương này nhưng thật ra thành công oai lâu, chỉ biết bị người trở thành là điện ảnh doanh tiêu tuyên truyền, mà mất đi tin tức giá trị.

Thấy Cố Tiểu Ái ngơ ngẩn nhìn chính mình, ánh mắt có chút quý dị, Lý Huyền sờ sờ mặt, có chút mao lăng nói: “Làm sao vậy?”

Giây tiếp theo.

Lý Huyền cảm giác thân thể bay lên trời, bị một chân đá xuống giường.

“Người mắng ai là cầu!”

“Người mới là gây thọc cút từ!”

“Đây là ta viết!”

.....

.....

Nằm ở lạnh băng trên sàn nhà bình tĩnh vài phút, Lý Huyền yên lặng bò lên trên giường.

Lão bà một phen khổ tâm, còn bị chính mình mắng.

Đức hạ như thế di thiên đại sai, không có gì báo đáp, chỉ có thể..... Lấy thân báo đáp.

.....

.....

Đêm khuya.

Tịch liêu không người công viên, con đê mền ở dưới ánh trăng tấu dễ nghe hòa âm, phong cùng lá cây cũng không chịu cô đơn, gia nhập tiến vào, cộng đồng hợp thành ban đêm dân dao dân nhạc.

Sột sột soạt soạt.....

Xôn xao.....

Nhưng đối với người tới nói, này thanh âm có điểm khủng bố.

Nghe nói, trước hai ngày một đôi tiểu tình lữ, buổi tối ở công viên tìm kích thích, sống sờ sờ thấy quỷ, đem nam nhân cấp dọa ra bóng ma tâm lý, đại khái là héo, hiện tại còn không có hảo.

Này cũng làm cho công viên nhân khí giảm đi, buổi tối quảng trường vũ bác gái không tới, sợ mang về nhà không sạch sẽ đồ vật, liền tập thể dục buổi sáng đám người, đều bắt đầu hướng khác công viên chạy.

Giờ phút này công viên, một khối thật lớn trên tầng đá, một cái cầu khoanh chân ngồi, hai điều chân sau lót ở lòng xù xù mông hạ, hai điều trước chân còn lại là giờ lên cao, trình năm tâm hướng thiên chỉ thế.

Này tư thế nhìn qua có chút kỳ quái, đặt ở một cái cầu trên người, chỉ có thể thuyết minh nó không phải một cái bình thường cầu.

Ánh trăng lạc mãn toàn thân, mềm mại mà xoa tung bạch mao, như là đồ một tầng bạc sương, trong bóng đêm rực rỡ lấp lánh, càng thêm thần tuấn mà thánh khiết.

Ân.

Hảo một cái dạ quang cầu.....

Tướng quân gần nhất sinh hoạt thực dễ chịu.

Lý Huyền chưa từng có cố tình đi quân nó, cũng không có thượng cầu thăng, tùy ý nó tự do tự tại chạy.

Ngay từ đầu, tiểu khu bảo an còn có điểm lo lắng, loại này đại hình khuyến khả năng sẽ cản người, nhưng ở đã xảy ra kia sự kiện sau, đó là không bao giờ quân.

Không thôi thủy nói, hiện tại tướng quân ở trong tiểu khu địa vị, so Lý Huyền còn muốn cao.

Nó cả ngày đều ở tiếp thu các loại kính yêu cùng cung cấp nuôi dưỡng——quảng trường vũ bác gái bánh bích quy, mỹ điểm thiếu phụ cầu lương, khát còn có giang nãi nãi băng côn, cùng với..... Các loại tiểu mẫu cầu ngưỡng mộ.

Nguyên nhân đó là, ngày đó ở trên phố, giang nãi nãi đi đường vô ý té ngã, vừa vận tướng quân đi ngang qua, một cái cực nhanh đi tới, đó là như một đạo màu trắng tia chớp, lên đến giang nãi nãi bên cạnh, lót ở nàng dưới thân.

Có này mềm mại cầu lót, giang nãi nãi chỉ là bị điểm kinh hách, thân thể một chút thương đều không có.

Từ nay về sau, quảng trường vũ khiêng cầm giang nãi nãi, liền thành tướng quân tại đây địa bàn thượng lớn nhất chỗ dựa, ai cũng không thể trêu vào.

Đến nỗi buổi tối, cái này tiểu công viên, liền trở thành tướng quân tu luyện nơi.

Nghe “Âm nhạc” tu tiên, cảm giác là muốn sáng trời cao.

Hồi tưởng khởi mới vừa bị đánh gãy chân khi thê thảm cùng bất lực, hiện tại sinh hoạt, quả thực là cầu hoàng đế giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Mây trắng cộc

Hôm nay là thứ Bảy, vốn nên chính đại quang minh lại giường nhật tử, nhưng Tư Tư rất sớm liền rời giường, đêm qua ngủ trước cùng ba ba kéo qua cầu, hôm nay sáng sớm muốn đi luyện võ.

Một nhà ba người một phen rửa mặt, đó là thanh thanh sáng sáng ra cửa chuẩn bị tập thể dục buổi sáng.

Không thể không nói, trải qua trong khoảng thời gian này rèn luyện, Cố Tiểu Ái khí sắc hảo rất nhiều.

Nguyên lai bởi vì công tác quá độ mệt nhọc, có chút quầng thâm mắt gì đó, hiện tại đều hoàn toàn tiêu tán, làn da tuy rằng so ra kém Tư Tư trơn mịn, nhưng mặc dù tố nhan trạng thái hạ, cũng giống cái mười sáu bảy thiếu nữ.

Đương nhiên, cũng có Lý Huyền linh khí cùng tình yêu song trọng để chịu.

“Bảo bối, chúng ta hôm nay không đi công viên, đổi cái địa phương tập thể dục buổi sáng được không?”

Ra cửa, Lý Huyền cười tủm tỉm nói.

“Ân?”

“Ba ba muốn mang Tư Tư đi nơi nào nha?”

Tư Tư ngửa đầu, có chút tò mò hỏi.

Lý Huyền cười cười, đem Tư Tư ôm vào trong ngực, một tay bắt lấy Cố Tiểu Ái, nhìn quanh bốn phía không người, thân thể trong thời gian ngắn hóa thành một đạo lưu quang, phóng lên cao.

“Oa.....”

Tư Tư phát ra một tiếng thét kinh hãi, thân thể ở cấp tốc bay lên, thực mau vượt qua đại thụ, vượt qua phòng ở, còn ở hướng lên trên phi.

Trong chớp mắt, đó là tới rồi tầng mây phía trên.

Như trên thứ giống nhau, vì tránh đi vệ tinh theo dõi, Lý Huyền sử dụng đám mây, tạo một cái thật lớn hình vuông khu vực, song tầng có nhân văn, mặt trên che chắn vệ tinh, phía dưới che chắn mặt đất, bốn phương tám hướng ngưng tụ thành vân tường, cũng đều ngăn trở.

Ngưng vân chi thuật, đem đám mây ngưng kết thành một chỗ độc lập không gian, phong điều thổ không tiến vào, dẫm đi lên mềm như bông, hơi hơi có chút hăm chân, giống như là độ cứng vừa phải chất dẻo xốp.

Tựa hồ là nghĩ đến cái gì, Cố Tiểu Ái sắc mặt hơi hơi đỏ lên, bất động thanh sắc quay đầu.

Đến nỗi Tư Tư, đã sớm hưng phấn quơ chân múa tay, khuôn mặt nhỏ bởi vì hưng phấn mà có vẻ đỏ bừng, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

“Ba ba thật là lợi hại!”

Nhẹ nhàng vỗ tay, Tư Tư tò mò chơi nhéo đám mây, như là chơi đất dẻo cao su giống nhau, lại thật mạnh nhảy hai hạ, cảm giác thần kỳ tới cực điểm.

Này vẫn là nàng lần đầu tiên đến đám mây đi lên chơi đâu.

Làm tốt vân phòng tử, Lý Huyền đôi tay như nước chảy mây trôi huy động, tầng mây phía trên, lặng yên sinh trưởng ra từng cây màu trắng ngà cây cột,

từ thấp đến cao, đan xen có hứng thú, rồi lại phảng phất ngẫm có ý nào đó thiên địa chí lý.

“Hoa mai cọc?”

Cố tiểu yêu thích xấu là xuất thân võ học thế gia, nhìn thoáng qua, đó là nhận ra tới, có chút nghi hoặc hỏi.

Lý Huyền gật gật đầu.

Vô luận là luyện võ, vẫn là tu hành, đều là thực buồn tẻ đồ vật, Lý Huyền nghĩ tới nghĩ lui, không thể không tìm lối tắt, vì hai người sáng tạo càn thủ vị vị tu hành phương thức.

Đó là này mây trắng cọc.

365 căn mây trắng cọc, tự thành đại trận, có ngưng tụ thiên địa linh khí tác dụng, tại đây trời cao bên trong, cũng không có sương mù, tu luyện lên có thể nói làm ít công to.

Hơn nữa, mây trắng cọc sắp hàng trình tự, đó là một bộ bộ pháp, chỉ cần một cây một cây đi qua đi, hơi thở tự sinh.

Lý Huyền không yêu cầu hai người có bao nhiêu cao tu vi, nhưng ít ra phải có tự bảo vệ mình chi lực, chỉ cần các nàng trong cơ thể sinh ra một tia linh khí, có thể điều khiển hộ thân bảo vật là đủ rồi.

Lúc sau rất dài một đoạn thời gian, này mây trắng cọc, đều sẽ trở thành hai mẹ con thường quy rèn luyện hạng mục.

.....

Thực mau.

Tư Tư cùng Cố Tiểu Ái, liền ở mây trắng cọc thượng chơi vui vẻ vô cùng.

Mây trắng cọc xác thật thực hảo chơi, kiêm cụ nhiều loại món đồ chơi cùng trò chơi công năng, hoa mai trang, nhảy giường, đâm ô vuông.....

Hai người nhảy lên nhảy xuống, nhẹ nhàng tiếng cười không ngừng vang lên, ngẫu nhiên đi vị sai lầm, từ mây trắng cọc thượng rơi xuống, phía dưới cũng là mềm như bông tầng mây, một chút cũng không đau.

Đứng ở phía dưới nhìn, Lý Huyền đầy mặt tự hào chi sắc, đường đường Tiên Đế, dốc hết sức lực, liền vì bác thê tử cùng nữ nhi một nhạc, cũng coi như là đáng giá.

Trên cao nhìn xuống, Lý Huyền tầm mắt xuyên qua tầng mây, xuyên qua sáng sớm sương mù tầng, nhìn về phía phía dưới đại địa.

Cả tòa ma đô thị, cơ hồ đều hiện lên trong mắt hắn,

San sát nối tiếp nhau nhà cao tầng, huyết mạch quốc lộ cùng đường sắt, nơi nơi đều là xám xịt cứng đờ mặt đường, khoa học kỹ thuật mang cho thành phố này không gì sánh kịp phồn vinh, nhưng đồng thời cũng cầm đi rất nhiều đồ vật, thành thị trung chỉ có linh linh tinh tinh màu xanh biếc khu vực.

Lý Huyền đang tìm kiếm linh khí nhất đầy đủ nơi.

Nhà mình tiểu khu đoạn đường cũng coi như không tồi, các loại thương nghiệp phương tiện cái gì cần có đều có, nhưng người càng nhiều địa phương, linh khí cũng càng là loãng, ở Lý Huyền xem ra, đều không phải là nghỉ cư nơi.

Hướng chi, “Tôn Ngộ Không” đã xuất hiện trên thế giới này, tướng quân tu hành cũng có nhất định thành tựu, về sau tất nhiên sẽ có nhiều hơn đồ vật xuất hiện, chính mình yêu cầu một chỗ càng ẩn nấp địa phương.

Một lát sau, Lý Huyền thần thức tỏa định một chỗ xanh um tươi tốt ngọn núi.

Tuy nói là ngọn núi, nhưng cũng không rất cao, ma đô vốn là là đánh sâu vào bình nguyên, địa thế bình thản, rất ít có sơn, liền thuộc này tòa linh khí nhất tràn đầy.

Cùng trong trí nhớ bản đồ tương đối ứng, Lý Huyền trong lòng hơi hơi vừa động.

Đây là tỉnh an sơn.

Tỉnh an trên núi, liền có tỉnh an chùa.

Cha mẹ đang chuẩn bị đi này tòa chùa thượng lễ tạ thần.

Thần thức đảo qua, ngọn núi này dương mặt, tới gần nội thành phương hướng, chính là tỉnh an chùa, hương khói xem như tương đương tràn đầy, tuy là sáng sớm, giờ phút này cũng có không ít xe tới xe hướng.

Sau lưng còn lại là một tảng lớn núi rừng, chân núi là cái vườn bách thú, mặt bên từng tòa độc đồng biệt thự, chi chít như sao trên trời bộ dáng, không tính nhiều, cũng liền hai mươi tới tòa, nhưng mỗi tòa đều chiếm địa thực quang, tọa ứng bộ phận núi rừng.

Nhìn ra được tới, đây là trải qua cao nhân thiết kế quá.

Hơn nữa, có thể ở lại ở chỗ này người, tất nhiên cũng thị phi phú tức quý.

Bất quá, đối với Lý Huyền tới nói, này cũng không phải gì đó vấn đề, chỉ là yêu cầu một ít thời gian thôi.

“Chính là nơi này!”

Tuyển định địa phương, lại bồi Cố Tiểu Ái cùng Tư Tư chơi trong chốc lát, thẳng đến sáng bạch, vì cả tòa mây trắng phòng ở bị kín một tầng hồng sa, ba người lúc này mới chuẩn bị rời đi.

Tư Tư bữu môi ba, có chút lưu luyến bộ dáng.

“Ba ba, Tư Tư ngày mai còn muốn tới chơi, cái này nhưng hảo chơi đâu.”

“Tốt.”

Lý Huyền đương nhiên là cầu mà không được.

.....

Tập thể dục buổi sáng xong, về nhà tắm rửa ăn cơm.

Mới vừa cơm nước xong, Lý Huyền liền nhận được một cái tin tức, là Sở Hồng Trang phát tới.

“Phong tiện tiếp điện thoại sao?”

Nghĩ nghĩ, Lý Huyền trả lời: “Phong tiện.”

Tin tức mới vừa phát qua đi, chuông điện thoại thanh đó là dồn dập vang lên.

Tiếp nghe.

Sở Hồng Trang sáng sớm gọi điện thoại tới, xác thật có việc, nhưng cũng không phải bởi vì Tôn Ngộ Không sự, mà là đồng học tụ hội.

Vườn trường thời đại, có cái gọi là tôn hạc tường đồng học, sự nghiệp thành công, hôm nay ăn sinh nhật, vì thế cử hành trận này tốt nghiệp bảy năm đồng học tụ hội, chủ đề đã kêu thất niên chi dương, địa điểm định ở ma đô, thời gian liền ở đêm nay.

Tôn hạc tường?

Lý Huyền ẩn ẩn nhớ rõ người này, là cái thực điển hình “Hội trường Hội Học Sinh” kia loại nhân vật, trường tụ thiện vũ, không thể nói chán ghét, nhưng cũng không nhiều ít hảo cảm, chỉ có thể nói là đồng học một hồi, nhận thức mà thôi.

Đến nỗi kia cái gì tụ hội, Lý Huyền liền càng không có hứng thú.

Đồng học tụ hội tam đại đề tài, đơn giản chính là —— “Ai ai ai năm đó thích ai ai ai”, “Ai ai ai trước kia không như thế nào hiện tại liền càng không được”, “Không thấy ra tới tiểu tử này trước kia như vậy tòa hiện tại đều khai đại chạy vội?”.....

Nhàm chán đến cực điểm.

Vì thế Lý Huyền chỉ là nhàn nhạt trở về câu: “Ta không rảnh, không đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thăm hỏi gia đình

Lý Huyền thời gian chính là thực quý giá.

Tư Tư hiện tại một vòng thượng năm ngày nhà trẻ, liền cuối tuần hai ngày nghỉ ngơi, bởi nữ nhi còn chưa đủ đâu, nào có cái gì tâm tư đi tham gia đồng học tự hội?

Treo điện thoại, tùy tay đưa điện thoại di động tắt máy.

Lý Huyền cười tùm tùm nhìn Tư Tư, “Bảo bối nhi, hôm nay muốn đi chỗ nào chơi? Ba ba mang người đi?”

“Thật vậy chăng?”

Tiểu cô nương đôi mắt lập tức liền sáng, vốn dĩ trên mặt đất thăm thượng cùng tướng quân chơi đâu, hiện tại cũng không chơi, chạy tới ôm lấy Lý Huyền đùi.

“Đương nhiên là thật sự, ba ba khi nào đã lừa gạt người?”

Lý Huyền đương nhiên nói, đối cái này tiểu bảo bối, chính là như thế nào đều đâu không đủ.

Đều nói cách đại thân, gia gia nãi nãi đau nhất cháu gái, nhưng hiện tại trong nhà, liền gia gia cùng nãi nãi, đều cảm thấy Lý Huyền có chút cưng chiều.

Mặc kệ bọn họ, nữ nhi là ba ba tiểu áo bông, ba ba là nữ nhi bảo hộ thần, ở Lý Huyền xem ra, chính là hai chữ, sủng!

Không cần lo lắng đứa nhỏ này trường oai, trời sinh thiện lương lại hiểu chuyện Tư Tư, oai không được.

Đã quên nào quyền sách thượng lời nói, cấp hài tử tốt nhất giáo dục, chính là cho nàng một cái tốt đẹp gia đình, cùng vô ưu vô lự thơ ấu.

Này hai điểm, Lý Huyền thường xuyên để tay lên ngực tự hỏi, chính mình làm được không có.

Cho tới bây giờ, đều làm được.

Tư Tư ngưỡng đầu nhỏ, đôi mắt chớp vài hạ, tựa hồ nghĩ tới, lời kéo Lý Huyền tay nói: “Ba ba, người dẫn ta đi thương trường được không?”

“Hảo, liền đi thương trường. Đi thương trường làm gì nha?”

“Ai nha, ba ba, không được, không thể trước nói, đây là một kinh hi.

”Tư Tư chuyển qua đầu, tựa hồ là có điểm then thùng nói, còn có điểm tiểu ngạo kiều đâu.

Lý Huyền bị nàng dáng vẻ này chọc cười, sờ sờ nàng đầu nhỏ, “Hảo, ba ba không hỏi, chờ kinh hi.”

“Kia..... Mụ mụ đi sao?”

Tư Tư lại ngưỡng đầu hỏi.

“Đi, ta đi thỉnh mụ mụ, Tư Tư là tiểu bảo bối, mụ mụ là đại bảo bối, chúng ta hai cái cùng đi thỉnh nàng.”

Lý Huyền lời kéo nàng tay nhỏ triều thư phòng đi đến.

Cố Tiểu Ái hiện tại xem như xin nghỉ trạng thái, ở nhà công tác.

Nàng công tác tính chất chính là như vậy, tựa hồ thuộc sở hữu với một minh tinh phòng làm việc, chuyên môn phụ trách tân truyền thông phương diện tuyên truyền cùng nguy cơ quan hệ xã hội.

Đến nỗi cái kia minh tinh là ai, Cố Tiểu Ái chưa nói, nói là ký bảo mật hiệp nghị.

“Mụ mụ.....”

Tư Tư nhẹ nhàng đẩy ra cửa thư phòng, có chút sợ hãi kêu một tiếng, tựa hồ là sợ quấy rầy đến mụ mụ công tác.

“Cho ta mười phút.”

Cố Tiểu Ái cũng không ngắt đầu lên nói, đôi tay như bay, gõ bàn phím bùm bùm, liền một sợi ngịch ngợm đầu tóc ti hỗn độn đến trên mặt, cũng bắt chấp liêu một chút.

Này phúc nghiêm túc công tác bộ dáng, nhưng thật ra cũng rất mê người.

“Hừ.....”

Tur Tur thực hiểu chuyện, tiểu tâm đóng cửa lại, triều Lý Huyền thở dài một tiếng, thanh âm phóng rất thấp nói: “Ba ba, mụ mụ ở công tác, chúng ta muốn nói nhỏ thôi, trong chốc lát nàng liền ra tới.”

Lúc này.

Lý Huyền ần ần nghe được, chuông cửa tiếng vang lên.

Cửa trước khẫu đi đến, mở cửa vừa thấy, ngoài cửa, Thẩm mạn một thân váy trắng tử, xinh xắn đứng ở nơi đó, trong tay còn cầm cái quả rô, sắc mặt nhưng thật ra có chút câu nệ bộ dáng.

“Thẩm lão sư, có việc nhĩ?”

Lý Huyền ý ở cửa hỏi.

“Mạn mạn lão sư!”

Tur Tur một chút liền kinh hi kêu ra tiếng tới.

Nhà trẻ hài tử, còn không có cảm nhận được lão sư tới cửa, hưởng gia trưởng cáo trạng sợ hãi, đương nhiên, Tur Tur ở trường học từ trước đến nay thực ngoan, cũng không có gì yêu cầu cáo trạng.

“Cuối tuần vui sướng!”

Thẩm mạn phùng quả rô, thói quen nghề nghiệp tính, hống tiểu hài tử ngữ khí nói.

Lý Huyền hơi hơi do dự một chút, nhận lấy quả rô, đem nàng nghênh vào cửa.

Hàn huyền không vài câu, Lý Huyền đó là nhẹ giọng nói: “Thẩm lão sư, cảm ơn người quả rô, chúng ta chờ hạ còn có việc, người nếu là không khác sự, liền thỉnh tự tiện đi.”

Lời này bị tổn thương người, bất quá Lý Huyền không rảnh lo suy xét nàng tâm tính.

Ở đưa Tur Tur đi học tan học khi, Lý Huyền thường xuyên nhìn đến nàng, tuy rằng nàng che dấu thực hảo, nhưng Lý Huyền vẫn là ần ần có thể cảm giác được, ở nàng ở sâu trong nội tâm những cái đó..... Không nên có cảm xúc.

Có một số việc chú định là không có khả năng, đơn giản vẫn là đừng nói ra tới hảo, miễn cho hai người đều xấu hổ.

Rốt cuộc, Tur Tur còn ở nơi đó thượng nhà trẻ, về sau cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy.

Nghe được lời này, Thẩm mạn sắc mặt hơi hơi trắng một chút, thở sâu, miễn cưỡng cười nói: “Không có việc gì, ta liền chậm trễ người vài phút, là về Tur Tur sự tình.”

“Là như thế này, tháng sau không phải liền sáu một sao, tét thiếu nhĩ, trong vườn kế hoạch làm mỗi cái tiểu bằng hữu, đều ra một cái tiết mục, thư pháp cũng hảo, hội họa cũng hảo, dương cầm cũng hảo, khiêu vũ cũng hảo, đến lúc đó, tiểu bằng hữu cùng gia trưởng sẽ ở cùng nhau, cộng đồng liên hoan.”

“Ta hôm nay tới cửa, một là vì cảm tạ người lần trước ân cứu mạng, thứ hai, chính là trước tiên cùng ngài nói một chút chuyện này, tốt nhất làm Tur Tur trước tiên chuẩn bị.”

Tiết mục?

Lý Huyền ánh mắt hơi hơi vừa động, không khỏi nhìn về phía nữ nhĩ, ôn nhu hỏi nói: “Tur Tur, người tưởng biểu diễn cái gì tiết mục sao?”

Tur Tur cũng là ngây dại, thấp đầu nhỏ, có chút nhu nhu nói: “Ba ba..... Tur Tur sẽ không ai.”

Tiểu cô nương cảm xúc bỗng nhiên có điểm hạ xuống.

Phía trước, gia gia nãi nãi vốn là tưởng đưa nàng đi các loại huấn luyện ban, nhưng Cố Tiểu Ái ở cổ vấn quá Tur Tur ý kiến sau, phát hiện nàng đều không nghĩ đi, vì thế liền không đi.

Ngày thường, Tur Tur còn thực kiêu ngạo, cũng làm tiểu bằng hữu thực hâm mộ, bị cái khác tiểu bằng hữu đều trở thành cùng cha mẹ đấu tranh tám gương, nhà người khác hài tử, chưa bao giờ dùng tới huấn luyện ban.

Nhưng hiện tại..... Trong lòng mạc danh có điểm tiểu hoảng loạn là tình huống như thế nào?

Lý Huyền trầm mặc, ần ần hiểu được, quay đầu nhìn về phía Thẩm mạn, hỏi: “Thẩm lão sư, mỗi cái hài tử đều cần thiết muốn biểu diễn sao?”

“Kỳ thật cũng không phải tất yếu, chủ yếu chính là có cái ngày hội không khí, bởi vì thời gian suy xét, kỳ thật biểu diễn chia làm hai cái phân đoạn, đầu tiên là ban nội bình chọn ra ưu tú nhất tiết mục, sau đó mới có thể bắt được toàn giáo đi triển lãm.”

Thắm mạn có chút chột dạ nói.

Không biết vì cái gì, ở Lý Huyền trước mặt, nàng chính là cảm thấy thực chột dạ.

“Hành, ta đã biết.”

Lý Huyền gật gù đầu.

Nói xong chính sự, lại khách sáo vài câu, đem Thắm mạn tiễn đi, phòng khách, Tư Tư ôm tiểu gỏi đầu ngồi ở trên sofa, nhìn qua rầu rĩ không vui bộ dáng.

“Tiểu bảo bối, như thế nào lạ? Không vui lạ?”

Lý Huyền cười sờ sờ nàng đầu, ôn nhu hỏi nói.

“Ba ba, Tư Tư tưởng đi thượng huấn luyện ban, Tư Tư cũng tưởng biểu diễn tiết mục.”

Tư Tư lẩm bẩm miệng, ủy khuất ba ba, lại có chút quật cường nói, ôm Lý Huyền đầu gối, nhược nhược nói: “Ba ba..... Tư Tư nên làm cái gì bây giờ nha?”

Ở tiểu hài tử trong thế giới, đây là thiên đại sự tình.

Khác tiểu bằng hữu đều có tiết mục, chính mình không có, kia sẽ thực mất mặt, về sau đều không thể cùng bọn họ hảo hảo chơi đùa.

Lý Huyền lại là đau lòng, lại là thương tiếc ôm Tư Tư, nghĩ nghĩ, mở miệng hỏi: “Tư Tư không phải sẽ vẽ tranh sao? Ngày đó đưa cho ba ba họa, họa nhưng bỗng đâu.”

“Thật vậy chăng?”

“Thật sự.”

“Chính là, Bối Bối họa so Tư Tư hảo ai, Tư Tư không có năng lợi hại, năng nhưng lợi hại đâu, họa nai con, đều có thể chạy lên.”

Lý Huyền trầm mặc xuống dưới.

.....

Tiểu hài tử nên chơi!

Thiện lương, chính trực, tự tin, tò mò, thăm dò, ái thế giới này.....

Ở Lý Huyền xem ra, này liền đủ rồi.

Cũng là hần nhất quán giáo dục lý niệm

Đến nỗi cái gì huấn luyện ban, học bù ban, từ trước đến nay là bị hần coi là giáo dục u ác tính.

Trên thực tế, hiện tại rất nhiều phát đạt quốc gia cùng thành phố lớn giáo dục, cũng đang theo cái này phương hướng phát triển.

Chỉ là Hoa Hạ, giáo dục tài nguyên rốt cuộc vẫn là thiếu thốn, lại bị nhân vi án địa vực phân chia đem không, mới có thể đi bước một làm cho trường học giáo dục biến thành cái dạng này.

Cử cái đơn giản nhất ví dụ, kinh thành hài tử thượng thanh bắc xác suất, ít nhất là cái khác tỉnh thị mấy chục lần!

Cho nên cái khác tỉnh thị chỉ có thể từ chết áp bức hài tử, từ tiểu liền bắt đầu!

Rốt cuộc, thi đại học nhưng không khảo thiện lương chính trực tự tin tò mò!

Tưởng xa.....

Lý Huyền thu hồi suy nghĩ.

Vẫn là, đến trước qua trước mắt này quan, bằng không hài tử lòng tự tin, sẽ chịu đả kích.

Yên lặng suy tư, một lát sau, Lý Huyền hơi hơi mỉm cười.

“Tur Tur thật sự tưởng biểu diễn sao? Muốn hay không chơi cái đặc biệt hảo ngoạn? Cam đoan đặc biệt xuất sắc, làm sở hữu tiểu bằng hữu, gia trưởng cùng lão sư đều hâm mộ.”

“Ân ân ân.”

Nghe được Lý Huyền nói, Tur Tur đôi mắt tức khắc sáng lấp lánh, gà con mổ thóc gật đầu, lại có chút khó có thể tin hỏi: “Thật vậy chăng? Ba ba, người muốn dạy ta cái gì nha? Là luyện võ sao?”

Lý Huyền lắc đầu, cười quát quát nàng cái mũi nhỏ.

“Không phải. Chờ thêm hai ngày người sẽ biết, hiện tại, trước bảo mật hết.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Pha Trà

Thảm mạn khinh phiêu phiêu tới, lại khinh phiêu phiêu đi rồi, mang đến một cái quả rở, cũng mang đi nguyên bản cuối tuần hảo tâm tình.

Tuy rằng được đến ba ba hứa hẹn, nhưng Tur Tur vẫn là có vẻ có chút lo âu, thất thần cùng tướng quân chơi, muốn đi đi dạo phố tâm tư không còn sót lại chút gì.

Nhìn nữ nhi, Lý Huyền đang muốn biện pháp đầu nàng vui vẻ, cửa thư phòng kéo kẹt một tiếng, Cố Tiểu Ái cầm di động đi ra, nằm liệt trên sofa, ánh mắt đại ra bộ dáng, tựa hồ gặp cái gì không hài lòng sự, đôi tay vô lực nắm tóc.

“Làm sao vậy?”

Lý Huyền cười tùm tùm hỏi.

Chẳng lẽ hôm nay là màu đen thứ Bảy?

Hai mẹ con các có các phiền não, tiểu nhân còn không có giải quyết, đại lại tới nữa.

“Không có việc gì.”

Cố Tiểu Ái miễn cưỡng cười cười, thờ sâu nói, nỗ lực điều tiết chính mình cảm xúc.

Không đem mặt trái cảm xúc truyền lại cấp người nhà, là nàng từ trước đến nay thói quen, chỉ là hôm nay này mặt trái cảm xúc không khỏi có điểm quá bạo lêu, làm nàng có chút tâm lực lao lực quá độ.

Thấy nàng không muốn trả lời, Lý Huyền cũng không có cưỡng cầu, nghĩ nghĩ, nhẹ giọng nói: “Ta cho các người phao hồ trà đi.”

“Pha trà?”

Cố Tiểu Ái kinh ngạc một chút, không biết Lý Huyền vì sao sẽ đột nhiên đưa ra cái này kiến nghị, bất quá vẫn là gật đầu nói, “Hảo đi.”

Lý Huyền duỗi tay nhất chiêu, bàn trà trên mặt bàn đó là nhiều ra một phương trà đài.

Trà đài ánh sáng màu cổ xưa, tạo hình đại khí, là một cây đại thụ căn hình dạng, tán ra như có như không hương khí.

Đây là ba ngàn đại thế giới một kiện dị bảo, cổ thần trà đài, phượng hoàng niết bàn nơi kia khóa ngô đồng mẫu thụ tâm sở chế tạo mà thành, toàn vũ trụ hạn lượng bản, chỉ này một kiện, đổi thành tâm ngộ đạo có kỳ hiệu.

Lý Huyền cũng là hoa thật lớn sức lực, mới được đến cái này bảo vật.

Vô nó, uống trà phương tiện mà thôi.

Nhẹ nhàng một chút, trà dài từ trung gian vỡ ra, một bộ tinh xảo trà cụ bày ra ra tới, một hồ bốn ly, đều là bạch thai thanh men dư, mặt trên ần ần có vân văn lưu động, vừa thấy liền không phải vật phẩm.

Một mảnh cây liễu đỏ điệp lớn nhỏ lá trà, bị Lý Huyền nhẹ nhàng để vào ấm trà bên trong.

Đây là vong ưu trà, nghe tới thực tục tên, nhưng công hiệu lại cường đại tới cực điểm, tiêu trừ tâm ma, gột rửa bụi bậm, sản lượng đương nhiên là cực kỳ thừa thớt, mỗi trăm năm một mảnh, mỗi lần sản xuất, đều là ba ngàn đại thế giới một hồi tinh phong huyết vũ, thẳng đến Lý Huyền hoàn toàn lũng đoạn này cây cây trà, từ đây mới gió êm sóng lặng, cũng coi như là một cục đại công đức.

Trà là hảo trà, thủy đương nhiên cũng là hảo thủy, ba ngàn đại thế giới đệ nhất tuyến, hỏa viêm tuyến, này suối nguồn ở vào vạn năm núi lửa chết phía trên, một tuyến dưới, mãnh liệt núi lửa bị trấn áp vạn năm.

Cố Tiểu Ái cùng Tư Tư cùng không biết thứ này như thế chú ý, chỉ là nữ nhân đều là ái nữ sinh vật, nhìn không chớp mắt nhìn này bộ trà cụ, ưu nhã, thần bí, đại khí, trong lòng phiền muộn cũng đánh tan không ít.

Miệng mũi bên trong, cũng đều là kia trà dài hương thơm, miệng lưỡi sinh tân, vui vẻ thoải mái, trong lúc nhất thời liền lời nói đều đã quên nói.

Tướng quân cái mũi tham lam trêu động, nó đã ra đòi linh trí, tự nhiên có thể cảm giác được, này trà dài bên trong sở ẩn chứa cường đại linh tính, mệnh môn tới cực điểm.

Lý Huyền cười cười.

Một chút ngọn lửa, nhảy lên, lặng yên hiện lên với trà dài phía trên, một cái nắm tay lớn nhỏ tròn vo thủy cầu nổi tại giữa không trung, thăm thì mạo hiểm bọt khí, không có bất luận cái gì vật chứa, thủy cùng hòa trực tiếp tiếp xúc.

Nếu là giờ phút này có người khác ở đây, tất nhiên sẽ kinh hãi trông mắt đều rớt ra tới.

Giây lát, thủy chạy đến nóng bỏng, Lý Huyền duỗi tay một lỏng tay, nước sôi khuynh nhập hồ trung, mờ mịt khỏi một mảnh trà hương.

Này một bộ động tác như nước chảy mây trôi, Cố Tiểu Ái cùng Tư Tư đều xem ngây người.

Tình cảnh này không cần nhiều lời, chỉ cần nhìn, đó là không gì sánh kịp tốt đẹp hương thụ.

Cố Tiểu Ái xem qua TV thượng trà đạo hình ảnh, cái gì phượng hoàng tam gập đầu a, nhìn qua kêu kêu quát quát, nhưng hoàn toàn không có giờ phút này Lý Huyền động tác mỹ diệu.

Tiếp theo, hai người ánh mắt, bị kia ấm trà thượng dị tượng hấp dẫn.

Lượn lơ hơi nước, lôi cuốn trà hương, ngưng mà không tiêu tan, ở trà trên đài hình vuông thành một bức kỳ diệu cảnh tượng, thanh sơn bích thủy, nước biếc như họa, dòng suối nhỏ róc rách, cá chép đỏ nhảy lên, cái đuôi phun xạ ra thanh triệt bọt nước, giống như bị một cỗ vô hình lực lượng ước thúc, rớt vào ly nước bên trong.

Hình ảnh chậm rãi tan đi, lại xem, kia ly trung đã là là bốn ly trà xanh, không nhiều không ít, vừa vặn tốt bày phần nữa.

“Thỉnh.”

Lý Huyền nhàn nhạt cười nói.

Nhìn đến hai mẹ con này phúc bộ đáng, trong lòng đắc ý vô pháp dùng lời nói mà hình dung được, này cũng đúng là chính mình muốn kết quả.

Từ “Tôn Ngộ Không” sau khi xuất hiện, chính mình tâm tính cũng buông ra rất nhiều, không cần lại thanh tĩnh vô vi.

Hôm nay cũng là trong lòng vừa động, pha trà hợp với tình hình.

“Ba ba hảo bồng!”

Tư Tư vỗ tay nói, đôi mắt sáng lấp lánh, sùng bái cảm xúc bộc lộ ra ngoài, tiểu hài tử nhất có phát hiện mỹ đôi mắt, như vậy có thể nói nghệ thuật hình ảnh, ở nàng đáy lòng để lại không gì sánh kịp khắc sâu ký ức.

Cố Tiểu Ái nâng chung trà lên, nhẹ nhàng xuyết một ngụm, nhàn nhạt trà hương, tức khắc hóa thành một đạo dòng nước ấm nhảy vào trong bụng, linh hồn bị đánh trúng cảm giác, toàn thân tê tê đại đại, ánh mắt dần dần mờ mịt.

“Ba ba, Tư Tư cũng muốn uống.”

Nhìn đến mụ mụ đầy mặt hưởng thụ biểu tình, Tư Tư tức khắc có chút gấp không chờ nổi nói.

Lý Huyền đem chén trà đưa cho nữ nhi, tiểu cô nương thật cẩn thận nhẹ nhàng ném một ngụm, sắc mặt ửng đỏ, giống như là uống say giống nhau, ngay

thơ chất phác bộ dáng.

“Ba ba, tư cảm giác giác muốn bay lên tới.

Tướng quân đã sớm nằm ở Lý Huyền dưới chân, lông xù xù đuôi to không ngừng phe phẩy, điều thành quạt điện, trong mắt cũng tràn đầy khát cầu chi sắc, nếu không phải còn cận tồn một chút lý trí, liền phải miệng phun nhân ngôn.

Lý Huyền lắc đầu cười cười, cũng phân cho nó một ly.

.....

Tam ly vong ưu trà, chinh phục ở đây sở hữu tồn tại sinh vật, một đám như đi vào cõi thần tiên vật ngoại bộ dáng.

Phòng khách trung mờ mịt trà hương, giống như chi lan chi thất.

Không biết qua đi bao lâu. Mới từ say mê trạng thái trung tĩnh lại.

Cổ Tiểu Ái chỉ cảm thấy toàn thân âm đào dạt, giống như là ngủ một cái vô cùng thoải mái giác, thần thanh khí sảng, từ cổ họng phát ra một tiếng vô cùng mỹ diệu rên rỉ.

Thanh âm xuất khẩu, nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, nàng mặt đẹp ửng đỏ bộ dáng, đứng dậy nói: “Ta đi cái buồng vệ sinh.”

Tư Tư đuổi cái lười eo, tò mò nhìn cái kia trà đài, tay nhỏ bắt lấy cái ly, cử ở giữa không trung, tròng lớn đôi mắt, tựa hồ muốn từ nơi đó mặt nhìn ra hoa tới.

Chuông cửa thanh bỗng nhiên vang lên.

Lý Huyền thần niệm nhìn lướt qua, ra sao Vương Tài đứng ở ngoài cửa, trong tay xách theo cái đại bao.

Mở cửa.

Mới vừa vào cửa, lão Hà đó là sùng sốt một chút, cực đại cái mũi trừu trừu, có loại bị thiên lôi đánh trúng cảm giác, từ đỉnh đầu tê dại đến cái đuôi căn, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, vô cùng kinh ngạc cảm thán.

“Cái gì trà như vậy hương?”

Lý Huyền buông tay, nhàn nhạt cười nói: “Ngươi tới không vừa khéo, không có, liền bốn ly, mới vừa uống xong.”

Vô ưu trà liền ngâm, đệ nhị phao liền mất đi thần hiệu, cùng bình thường lá trà không sai biệt lắm.

Tạp đi tạp đi miệng, lão Hà có chút tiếc nuối bộ dáng, hắn cũng là ái trà người, hai mươi năm một thanh năm xưa phổ nhị hắn cũng uống quá, nhưng cũng liền như vậy, miệng đầy đi xuống đều là nhân dân tệ hủ bại hương vị.

Hôm nay xem ra là không cái này có lộc ăn, trong lòng có chút tò mò, rút cuộc cái gì trà, một lần chỉ có bốn ly.

Bất quá này không quan trọng, quan trọng là Lý Huyền phía trước công đạo quá chính mình sự tình.

Buồng trong tay bao, gì Vương Tài mở miệng nói: “Được liệu ta giúp ngươi mua đã trở lại, tổng cộng bảy vị, đều là không có trải qua bào chế, mới từ được ngoài ruộng trích ra, liền phong kín đóng gói hàng không chuyển phát nhanh phát lại đây. Ngươi nhìn xem.”

P phía trước, Lý Huyền chuẩn bị vì cả nhà nhân tạo hóa tẩy tủy, thật vất vả nhảy ra cái bách thảo phương, dùng trên địa cầu dược liệu cũng có thể luyện chế.

Chỉ là, hắn mấy ngày nay đem phụ cận tiệm thuốc đều chạy biến, cũng chưa gom đủ, còn phát hiện rất nhiều giả dược, cùng với bào chế trong quá trình bị hư hao dược tính dược liệu, căn bản vô pháp sử dụng.

Có thứ ở chạy tiệm thuốc khi, bị gì Vương Tài phát hiện, lão Hà đó là chủ động ôm đồm lại đây, nói có quen thuộc phương pháp, có thể hỗ trợ mua.

Lý Huyền tự nhiên là cầu mà không được.

Tiếp nhận đại bao kiểm tra rồi một phen, không có gì vấn đề, vô luận là niên đại, vẫn là dược tính, đều còn tính đủ tư cách, Lý Huyền trên mặt không khỏi lộ ra vừa lòng chi sắc.

Nhìn đến Lý Huyền sắc mặt, gì Vương Tài cũng là thở hắt ra.

Này đó dược liệu nhưng thật ra không tính quý, cũng liền mấy ngàn đồng tiền, nhưng có hai vị xác thật rất ít thấy, hiện tại trung y đều rất ít sử dụng.

Giờ phút này.

Hắn có chút lấp bắp bộ dáng, do dự một hồi lâu, vẫn là cắn răng hỏi: “Ngài. Cũng hiểu xem bệnh sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Người vợ tào khang

Ở gì Vượng Tài xem ra, Lý Huyền không hề nghi ngờ chính là giang hồ cao nhân, lúc trước triển lãm võ công, xác có thật tài thật liệu, sau lại lại muốn được liệu, vẫn là nguyên nước nguyên vị cái loại này, hiển nhiên là tình thông được lý.

Đêm khuya tĩnh lặng là lúc, lão Hà cũng suy nghĩ, vị này, chẳng lẽ là cái nào giang hồ lánh đời môn phái ra tới?

Này ý niệm có chút huyền huyền, bất quá cũng không phải không có khả năng.

Từ xưa đến nay, này phiên đại địa thượng liên có vô số kỳ nhân, hoặc đại ẩn ẩn với thị, hoặc học có Đồ Long thuật bán dư đế vương gia.

Lão Hà đi qua Hương Giang, cũng từng tiếp xúc quá những cái đó chân chính đại gia tộc, cơ hồ mỗi nhà đều có người như vậy, phần mộ tổ tiên muốn xem phong thủy, tàng phong nạp thủy, văn phòng muốn tuyển chỉ, xu lợi tị hại, trong nhà có mới sinh ra tiểu tử, theo thường lệ cũng là muốn tìm đại sư đặt tên.

Gì Vượng Tài không dám xa cầu Lý Huyền là cái dạng này cao nhân, đương nhiên, cũng chung quy vẫn là có một tia ảo tưởng.

Nếu thật là, kia chính mình đã có thể thật sự đã phát.

Nghe được gì Vượng Tài nói, Lý Huyền trầm mặc một lát, gật đầu thừa nhận xuống dưới.

Mấy ngày này, gì Vượng Tài vẫn luôn ở tận tâm tận lực bận việc, Lý Huyền tự nhiên là xem ở trong mắt, có chút đồ vật tiết lộ cho hắn, cũng không có gì ghê gớm.

Chung quy tới nói, chính mình trên thế giới này, sở nhận thức kẻ có tiền vẫn là quá ít, cũng không từ nhận thức con đường, càng vào không được cái kia vòng lẩn quẩn.

Ở công viên tập thể dục buổi sáng có thể tùy tiện tiện dụng tới một phương đại lão?

Tùy tiện đi tranh bệnh viện giữ chặt một vị hàng tỉ phú ông nói người có bệnh?

Vẫn là ở trên đường cái kêu lão tử là tu tiên trở về các người mau tới cầu ta?

.....

Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, gì Vượng Tài, xem như khối ván cầu.

Nghĩ nghĩ, Lý Huyền mở miệng hỏi: “Như thế nào, nhà người có người bị bệnh?”

Gì Vượng Tài sắc mặt đỏ lên, tựa hồ là có chút khó có thể mở miệng, Lý Huyền cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, “Không nóng nảy, ngồi xuống, chậm rãi nói.”

Ở gì Vượng Tài hồng con mắt ghen ngào kể rõ trung, Lý Huyền dần dần minh bạch.

Ở phá bỏ và dời đi nơi khác làm giàu phía trước, gì Vượng Tài đã từng có vị lão bà, dựa theo hiện tại thời gian tiến độ tới nói, có lẽ hắn là gọi là vợ trước càng vì thích hợp.

Này không phải một cái phát tài sau vứt bỏ người vợ tào khang chuyện xưa, mà là. Lão Hà vợ trước, bởi vì hoạn có nào đó bệnh kín, thường xuyên tính đau đầu, hơn nữa trước sau vô pháp sinh dục, cho nên chủ động lựa chọn ly hôn.

Mặc dù ở ly hôn trong quá trình, nàng biết được phá bỏ và dời đi nơi khác phát nhanh tin tức, cũng trước sau kiên trì quyết định của chính mình, ngược lại là càng thêm kiên định ly hôn ý niệm—— như thế một cái cự phú nhà, không thể không có hậu đại kế thừa.

Vì thế, nàng liền như vậy rời đi.

Lúc gần đi, chi là mang đi lão Hà nganh tặc một bộ phòng ỏ, cùng với một trăm vạn tiền mặt, trừ này bên ngoài không còn sở cầu, càng là chủ động chặt đứt cùng lão Hà hết thảy liên hệ.

Lúc sau liền không có tin tức.

Mà kia phòng ỏ, cũng chỉ là ở nàng danh nghĩa, chưa từng có trụ quá.

Lão Hà lại lần nữa nhìn thấy nàng khi, nàng đã là bệnh nguy kịch, hiện giờ trên cơ bản ở vào hấp hối trạng thái, sống lâu một ngày tính một ngày.

Giờ phút này.

Hơn bốn mươi tuổi nam nhân, khóc rồi tỉnh rồi ngủ, không hề nửa điểm hình tượng đáng nói, làm Lý Huyền đều là hơi hơi có chút động dung.

Không nghĩ tới, cái này dầu mỡ trung niên nam nhân, còn có như vậy một mặt.

Cái kia tên là đường xuân hoa nữ nhân, dùng chính mình phụng hiến hòa li khai, ở cái này nam nhân đáy lòng vĩnh viễn để lại chính mình bóng dáng.

Hiện tại, mặc dù gì Vương Tài có tân lão bà, tân gia đình, cũng có hài tử, nhưng lại khả năng vĩnh viễn mất đi trên thế giới này yêu nhất hán nữ nhân.

Tư Tư cầm một bao khăn giấy lại đây, ôm Lý Huyền đùi, thật cẩn thận đem khăn giấy đưa cho gì Vương Tài, giọng nói êm ái: “Thúc thúc, người đừng khóc, nam hài tử phải kiên cường, cố lên úc.”

Nói, còn giờ giờ lên tiểu nắm tay.

Tiểu cô nương sẽ không an ủi người, đại khái chỉ là bất chước ngày thường lão sư an ủi tiểu bằng hữu khi ngũ khí, làm người có chút buồn cười.

“Cám ơn, cám ơn Tư Tư.”

Gì Vương Tài lau mấy cái nước mắt, đầu chôn ở đùi quần, một hồi lâu, xem như đem cảm xúc hoãn lại đây, có chút áy náy nói: “Ngượng ngùng, chê cười.”

Lý Huyền xua xua tay.

Nếu nói phía trước, Lý Huyền chỉ là đem gì Vương Tài trở thành một cái chạy chân, như vậy hiện tại, hán địa vị nhưng thật ra lạng yên đề cao một ít.

“Không thấy ra tới sao, lão Hà, người chuyện xưa còn rất nhiều.”

Lý Huyền cười trêu chọc một câu, sau đó tiếp tục nói: “Ta giúp người nhìn xem đi, nếu có thể trị, ta đem hết toàn lực.”

Gì Vương Tài đột nhiên ngẩng đầu lên, sắc mặt có chút dữ tợn bắt lấy Lý Huyền cánh tay, vội vàng hỏi: “Thật sự?”

Hán tự nhiên là nghe được ra tới, Lý Huyền tuy rằng nói thực khiêm tốn, nhưng kia trong giọng nói tự tin, rõ ràng.

Lời nói không nói mãi, đây là một cái thành niên nam nhân chuẩn bị tu dưỡng.

“Thật sự.”

.....

.....

Bảo sơn viện điều dưỡng.

Này tính thượng là ma đô số một bệnh viện, hoặc là có thể xưng là quý tộc bệnh viện, ngẩng cao giá cả làm người thường chùn bước, bất quá tự nhiên phong cảnh cùng chữa bệnh hoàn cảnh cũng đều là đứng đầu, đặc biệt là nằm viện khu tọa ửng một chỗ suối nước nóng, bởi vậy ở nơi này người bệnh, phần lớn thị phi phú tức quý.

Đường xuân hoa liền bị an trí ở chỗ này.

Thực mau, Lý Huyền đó là gặp được nữ nhân này, tóc không có, đại khái là được vật trị bệnh bằng hoá chất làm cho, trên mặt cũng có chút sưng vù, xấu lắm không nỡ nhìn, bất quá ánh mắt kia lại ôn nhuận mà bình tĩnh, có loại làm người nội tâm an tĩnh lực lượng.

Nàng đã bệnh nói không nên lời nói, bị tuổi trẻ mạo mĩ hộ sĩ đẩy xe lăn, ở mặt cỏ thượng phơi nắng.

Gì Vương Tài quý gối xe lăn trước, môi có chút run rẩy, lại cái gì đều nói không nên lời, chi là quay đầu lại, xin giúp đỡ nhìn về phía Lý Huyền.

Nàng nhìn gì Vương Tài, mập mạp môi vô lực mấp máy hai hạ, lại không có thanh âm phát ra, suy yếu tay, nhẹ nhàng ** gì Vương Tài đầu, giống như là một vị hiền lành mẫu thân, ** chính mình hài tử.

Một màn này, mỹ lệ hộ sĩ đều là có chút không nở nhìn thẳng, hơi hơi chuyển qua đầu, đôi mắt ửng đỏ.

Lý Huyền im lặng một lát, thần thức nhìn lướt qua, trong lòng đó là có cái đại khái, trong lúc nhất thời ánh mắt hơi hơi có chút kinh ngạc.

Nữ nhân này cốt linh không tính đại, cũng liền bốn mươi tới tuổi bộ dáng, trong cơ thể sinh cơ chi hòa, còn không có hoàn toàn tắt, ngược lại là tương đương tràn đầy, chỉ là bị chặt chẽ giam cầm.

Mà nàng thể chất, mới là làm Lý Huyền kinh ngạc nguyên nhân.

Nàng là trời sinh chí âm thân thể.

Phải biết rằng, này ở ba ngàn đại thế giới, đều là cực kỳ hi hữu thể chất, năm ngàn năm qua, Lý Huyền cũng chỉ gặp qua một vị mà thôi, đại khái là bởi vì không có hậu đại duyên cớ, đó là một vị tính tình cực kỳ táo bạo, thủ đoạn cũng cực kỳ độc ác nữ tiên, có thể nói ba ngàn đại thế giới Lý mạc sâu tồn tại.

Loại này thể chất, sinh hài tử là tuyệt đối không có khả năng, mặc dù Lý Huyền cũng vô pháp cứu lại, bất quá, cứu nàng mệnh, đảo không phải cái gì nan đề, chỉ cần đem nàng trong cơ thể âm khí đều bài xuất liền hảo.

“Có thể cứu, yên tâm đi.”

Lý Huyền nhẹ giọng nói.

Gì Vương Tài sừng sốt một chút, thân thể kịch liệt run rẩy, ngao một tiếng liền khóc ra tới, roi lệ đầy mặt.

Chỉ là, không khóc vài tiếng, hai người đó là nghe được kia tiểu hộ sĩ có chút khản trương thanh âm.

“Uy, người đừng nghe hấn.”

“Sao có thể? Ông nội của ta tự mình chẩn bệnh quá, suy nghĩ rất nhiều biện pháp, đều không thể.”

“Hấn chỉ nhìn thoáng qua, liền mạch cũng chưa khám, liền biết có thể cứu?”

“Hấn chính là cái.”

Tiểu hộ sĩ chung quy vẫn là thiện lương, còn có chút khiếp đảm, không có đem “Bọn bịp bợm giang hồ” bốn chữ nói ra.

Kẻ có tiền đều sợ chết, sợ chết thời điểm, liền dễ dàng nhượng trí.

Ở loại địa phương này công tác, loại này bọn bịp bợm giang hồ, nàng cũng là gặp qua không ít.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Khởi hấn

Tô nhả là bảo sơn viện điều dưỡng thực tập hộ sĩ.

Bởi vì cái này người bệnh là gia gia tự mình trị, chỉ là bó tay không biện pháp, hơn nữa phía trước cũng trước nay chưa thấy qua như vậy ca bệnh, vì thế nàng kiêm chức một đoạn thời gian chuyên nghiệp bồi hộ, thuận tiện sưu tập người bệnh mỗi ngày số liệu, để đúng lúc kiểm tra đo lường.

P phía trước, tô nhả gặp qua vài lần gì Vương Tài, mở ra Land Rover tới, một thân nhà giàu mới nổi hơi thở trang phần, cách nói năng gian cũng là cái loại này không có văn hóa thổ hào.

Đối với loại người này, tô nhả vốn là cực kỳ chán ghét.

Bất quá, dần dần ẩn tượng nhưng thật ra có đôi mới.

Này thô hào đối thê tử nhưng thật ra còn rất dụng tâm, thường xuyên ở chỗ này ngồi xuống chính là nửa ngày, lái nhai, mỗi lần đều phải dùng không ít khăn giấy.

Cho nên giờ phút này, tô nhả mới nhìn không được thiện lương nhắc nhở một câu.

“Người biết cái gì.”

Gì Vương Tài sợ Lý Huyền buồn bực, theo bản năng trách cứ nói.

Không chờ nói cho hết lời, nhìn đến hấn đáng về này, tô nhả đó là le lưỡi, xoay người liền chạy, thậm nghĩ —— hấn đã choáng váng, đứng cùng góc tử nói chuyện, nói bất quá, huống chi, này hai cái đại nam nhân, vạn nhất.

Vẫn là đi tìm gia gia đến đây đi.

Nàng thực mau biến mất ở hai người trong tầm mắt.

Lý Huyền cười cười, một cái thiệp thể chưa thâm tiểu nữ hải nhi thôi, còn có điểm tiểu thiện lương, không cần để ý tới nàng.

Mỗi lần đi ở trên đường, nhìn đến mười sáu bảy tuổi xinh đẹp như hoa hoạt bát đáng yêu tiểu cô nương, Lý Huyền luôn là nhìn không được nhiều xem hai mắt.

Một phương diện, không cần phủ nhận, là bởi vì nam nhân bản năng, thứ hai cũng là nhìn không được suy nghĩ, nếu nữ nhi trưởng thành, sẽ là bộ đáng gì?

Chỉ nguyện. Nàng bị thế giới này ôn nhu lấy đi.

“Lão Hà, người đi tranh buổi vệ sinh, ba phút về sau trở về.”

Lý Huyền mở miệng nói.

Chính mình chữa bệnh phương thức, chung quy sẽ là có chút kinh thể hải tục, Lý Huyền không nghĩ làm hấn nhìn đến.

Gì Vương Tài sừng sốt một chút, co quắp gật gật đầu, bay nhanh liền từ trên mặt đất bò dậy, triều đại lâu bên trong chạy tới, chạy quá nhanh, lão đảo quanh một ngã, lại là cũng cần bản không quan tâm.

Lý Huyền nếu nói như vậy, kia tự nhiên là muốn thi triển độc môn tuyệt kỹ.

Gì Vương Tài trong lòng như thế nghĩ đến, không khỏi gắt gao nắm chặt nổi lên nắm tay, trong lòng tràn ngập hy vọng.

Nhìn gì Vương Tài biến mất bóng dáng, Lý Huyền cười cười, duỗi tay một lỏng tay, một đạo mắt thường nhìn không thấy quang hoa, đó là lặng yên bao phủ đường xuân hoa.

Nhè nhẹ từng đợt từng đợt âm khí ở hội tụ, từ ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch chỗ sâu trong, hiện lên với nàng thân thể mặt ngoài, bởi vì nhiệt độ cơ thể quá thấp duyên cớ, trong không khí hơi nước bị ngưng kết, hình thành nhè nhẹ từng đợt từng đợt sương mù.

Này dị tượng giăng co không đến ba mươi giây, đó là thực mau biến mất.

Lấy Lý Huyền trước mặt thủ đoạn, xử lý này đó chỉ là chuyện nhỏ không tổn sức gì, thực mau, nàng trong cơ thể âm khí bị điều rút ra, ở giữa không trung ngưng kết thành một viên năng lượng độ cao tập trung hạt châu.

Dưới ánh mặt trời, tinh oánh dịch thấu, rực rỡ lấp lánh.

Đây chính là thứ tốt.

Lý Huyền trở tay liền thu lên.

Trong cơ thể âm khí bị điều rút ra sau, đường xuân hoa thực mau tĩnh lại.

Kỳ thật nàng vẫn luôn đều có thể nhìn đến, cũng còn có bình thường tư duy dao động, chỉ là thân thể bị âm khí chặt chẽ giam cầm, liền phẳng phát hoạt tử nhân giống nhau.

Giờ phút này, nàng có chút kinh ngạc nhìn Lý Huyền, chưa bao giờ cảm giác thân thể như thế nhẹ nhàng quá, thật giống như về tới khi còn nhỏ, có thể tự do tự tại đồng ruộng thượng chạy vội.

“Không có việc gì, người có thể thử xem. Đi hai bước.”

Lý Huyền cười nói.

Đường xuân hoa có chút gấp không chờ nổi, thử đứng lên, tuy rằng bởi vì quá dài thời gian chưa từng dùng qua, chân cẳng cơ bắp héo rút, thân thể run nhè nhẹ, nhưng thân thể lác lư hai hạ, chung quy là vững vàng đứng lại.

Ba phút qua đi, gì Vương Tài từ bệnh viện đại lâu chạy ra, đó là nhìn đến này bức họa mặt ——

Buổi chiều ôn nhu dương quang, vì nàng toàn thân bịt kín một tầng kim sa, thanh thanh mặt cỏ, nàng liền vững vàng đứng ở nơi đó, trên mặt mang theo nhàn nhạt tươi cười, so ánh mặt trời càng ôn nhu.

.....

.....

Chưa khỏi người lúc sau, Lý Huyền đó là lập tức rời đi.

Tuy rằng đường xuân hoa trong cơ thể trầm kha tần trù, nhưng thân thể rốt cuộc còn suy yếu, yêu cầu lại điều dưỡng một đoạn thời gian, đã không cần chính mình, ần thường quy chữa bệnh thủ đoạn tới là được.

Cự tuyệt gì Vương Tài lái xe đưa yêu cầu, chỉ là đem hắc chia khóa xe cầm đi, dù sao một chỗ gian, phỏng chừng gì Vương Tài cũng sẽ không rời đi, thả làm hắc hưởng thụ ngọt ngào hai người thể giới đi.

Đến nỗi..... Hai cái lão bà về sau làm sao bây giờ, đó là chuyện của hắc, người khác sinh hoạt cá nhân, Lý Huyền vô tâm tư quan tâm.

Dù sao chính mình đời này đã có hai cái, ách, một cái lão bà, còn có một cái đời trước tiểu tình nhân, đã là vậy là đủ rồi.

.....

.....

Viện điều dưỡng.

Đương tô nhĩ mang theo chính mình vị kia hạnh lâm thánh thủ gia gia, vội vã lúc chạy tới, đó là lặng yên phát hiện, vừa rồi vị kia “Bọn bịp bợm giang hồ” đã hoàn toàn không thấy.

Càng làm cho hai người kinh ngạc chính là, người bệnh thể nhưng có thể đi rồi!

Trong lúc nhất thời, tô nhĩ trong lòng có chút nói không nên lời cảm giác, trong đầu mạc danh nghĩ đến nam nhân kia tươi cười, là một loại nhàn nhạt, không có chút nào pháo hoa hơi thở tươi cười, mặc dù bị chính mình nghi ngờ, cũng không có bất luận cái gì phản bác ý tứ.

Thật sự..... Là cao nhân sao?

Nàng có chút mặt đỏ nghĩ đến.

Nàng gia gia, đã từng ở kinh đô cấp mỡ vị lão nhân đã làm bảo vệ sức khỏe bác sĩ tô định phương bác sĩ, giờ phút này cũng là có chút kinh ngạc, bất quá thực mau bình tĩnh trở lại, an bài nhân thủ, cấp người bệnh làm một cái toàn diện thân thể kiểm tra.

Gì Vương Tài cũng không ý kiến, cười tủm tỉm phối hợp.

Thực mau, kiểm tra kết quả đó là ra tới, thân thể hết thấy chỉ tiêu bình thường, chỉ là có điểm suy yếu, bổ bổ khí huyết liền không có việc gì.

Như vậy kết quả, làm không ít bác sĩ đều là ghen hòng nhìn trần trối, hoàn toàn không thể tin, quả thực có thể nói là kỳ tích, ngành sinh sinh từ Diêm Vương trong tay đoạt người.

Trong lúc nhất thời, nhìn về phía tô định phương ánh mắt, đều là tràn ngập kính ngưỡng.

Không hổ là viện trưởng, thủ đoạn chính là cao siêu.

“Lão sư, chúc mừng chúc mừng a, lần này, lại có thể phát biểu một thiên luận văn đi?”

“Này khỏi ca bệnh theo ta được biết, ở quốc tế thượng đều là hiếm thấy.....”

Trong văn phòng, có bác sĩ kiêm đệ tử chúc mừng nói.

Tô định phương nhàn nhạt nhìn hắc một cái, trầm giọng nói: “Phát cái gì luận văn? Liền biết ** văn! Ngươi là bác sĩ! Không phải viết văn chương! Đãi chi người bệnh, đương như phụ mẫu, không phải thực nghiệm dùng tiểu bạch thử!”

Đứng ở bên cạnh tô nhĩ, sắc mặt càng đỏ, nhìn không được vì vị này ngày thường quan hệ còn tính không tởi sư huynh giảng hòa, nhược nhược nói:

“Luu sư huynh, người bệnh không phải gia gia chữa khỏi, là có cái người trẻ tuổi chạy vào trị, ta cũng không biết hẳn như thế nào làm được, trước sau không đến mười phút, thì tốt rồi.”

Vì thế, toàn bộ văn phòng đều trầm mặc xuống dưới, không khí, bỗng nhiên gian có chút vi diệu lên.

Tô định phương khẽ thở dài một cái, đứng dậy, nói: “Mặc kệ nói như thế nào, người bệnh hảo, chính là rất tốt sự, mặc kệ là ai trị.”

“Đến nỗi vị này..... Tiểu hữu, có thù đoạn, cũng có tâm kếp, chỉ là hành sự không khỏi có chút lén lút, lên không được mặt bàn. Đương nhiên, có lẽ cũng có chút khác ý đồ ở bên trong, phóng trường tuyến câu cá lớn? Ha hả.....”

“Các ngươi a, lúc này biết cái gì gọi người ngoại có người son ngoại có son đi? Còn thất thần làm gì, đều làm việc nhi đi!”

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Phương Triết đoán rằng

Đêm khuya.

Mộ địa.

Phong hô hô thổi mạnh, đêm tối làm một ít người cảm thấy sợ hãi, cũng sẽ làm mất khác một ít người cảm thấy an toàn.

Loại địa phương này, hơn phân nửa đêm là tuyệt đối sẽ không có người tới, cho nên thực an tĩnh, trước kia phương triết buổi tối đi quán bar, qua rặng sáng, liền lái xe đem say khướt cô nương lãnh đến nơi đây, *** hảo sau, thần bí biến mất, nhiều bất việc, cam đoan cô nương không bao giờ sẽ liên hệ.

Xem như hẳn nào đó tà ác ác thú vị.

Giờ phút này.

Chính mình mộ bia trước, phương triết cùng Lý Huyền đang ở uống rượu, trên mặt đất rải rác bày mười mấy rượu **.

Hai người đã uống lên rất nhiều, nhưng không có chút nào men say.

Lấy Lý Huyền tu vi, tự nhiên là sẽ không uống say, mà không lâu trước đây dùng quá tạo hóa Tây Tựu Đan phương triết, cũng là vừa rồi mới phát hiện, chính mình tựa hồ mất đi uống say quý giá công năng.

Vận mệnh trước nay đều là công bằng, được đến một ít đồ vật, liền chú định sẽ mất đi một ít đồ vật.

“Thật đúng là..... Lãng phí rượu a.....”

“Tu tiên, kỳ thật cũng rất thống khổ.”

Phương triết mạch não thanh kỳ nói, thật dài phun ra điều thuốc sương mù, thuốc lá sợi thiêu đốt tản mát ra mỏng manh hồng quang, chiếu sáng lên hẳn đôi mắt.

Ánh mắt kia có chút u buồn, phảng phất cất dấu rất nhiều chuyện xưa.

Giờ này khắc này.

Phương triết có thể rõ ràng cảm giác được, chính mình khối này không hề tuổi trẻ thân thể nội bộ, tràn ngập mệnh mỏng lực lượng cùng tinh lực, kia viên ngọt ngào tiểu thuốc viên, trực tiếp làm chính mình thoát thai hoá cốt, bài xuất rất nhiều tanh tươi tạp chất, trong cơ thể một ít năm xưa lão thương, cũng đều khép lại.

Cho nên hẳn rất muốn uống rượu.

Sau đó liền khai uống lên.

Lý Huyền chỉ là cười cười, không nói chuyện, đáp ứng quá hôm nay giáo phương triết tu hành, cho nên buổi tối chính mình tới. Đương nhiên, tới là đệ nhị phân thân, chính mình bản thể, còn ở trong nhà phòng ngủ cấp nữ nhi kể chuyện xưa đầu.

Tựa như ngày đó ở công viên trò chơi, bản thể một bên cùng sở hồng trang nói chuyện, bỏ thêm WeChat, mà ở cùng thời gian, mấy chục km ngoại phân thân đang ở hành vân bố vũ.

Này, đại khái cũng là sở hồng trang sở dĩ từ bỏ bộ phận hoài nghi nguyên nhân.

Bất quá, lấy địa cầu trước mắt linh khí cường độ, có thể chống đỡ khỏi đệ nhị phân thân linh lực vận chuyển, đã là là cực hạn, đến nỗi ở ba ngàn đại thế giới khi hóa thân hàng tỉ, tương đương không cân tương, nếu không không chỉ có người địa cầu khẩu muốn nổ mạnh, thiên địa linh khí cũng sẽ bị nháy mắt rút ra không còn.

Tiên nhân loại này sinh vật, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, kỳ thật căn bản không thích hợp tồn tại với trên tinh cầu này, giống như là chỉ có diện tích rộng lớn vô biên sản vật phi nhiều hải dương, mới có thể ra đời kinh.

Nơi này căn bản nuôi không nổi.

Cảm giác được phương triết có chút lời nói tương nói, Lý Huyền không thúc giục, chỉ là lẳng lặng chờ đợi, chính mình vị này huynh đệ thói quen nhỏ, hẳn lại rõ ràng bất quá.

Mỗi khi có tâm sự khi, phương triết liền sẽ vô ý thức cắn ngón tay thượng chết da, hoặc là móng tay, thư thượng nói đây là khuyết thiếu cảm giác an toàn biểu hiện, còn chờ khảo chứng.

Bất quá, sự thật chứng minh, mỗi lần làm ra cái này động tác khi, đều đại biểu cho hẳn muốn làm sự.

“Kỳ thật, ta ngày đó lừa gạt người.”

Phương triết uống xong cuối cùng một ngụm rượu, lung lay hai hạ ** tử, lại lịch ra cuối cùng vài giọt, theo sau ném đến một bên, ngữ khí rất là nghiêm túc nói.

“Àn?”

Lý Huyền cười phát ra cái âm tiết, sớm có chuẩn bị tâm lý, chờ đợi bên dưới liền hảo.

“Kỳ thật ta sở dĩ đi vùng Trung Đông, đi Phi Châu, đi thế giới ngầm, cùng hắc ám làm bạn, nguyên nhân không phải bởi vì xào cổ phá sản cùng với ly hôn, đương nhiên, có lẽ..... Đây là một bộ phận nguyên nhân, nhưng đều không phải là toàn bộ, cũng đều không phải là quan trọng nhất.”

Phương triết chậm rãi nói, ngẩng đầu nhìn giữa không trung âm đạm không ánh sáng ánh trắng, thở sâu, cắn răng nói: “Lý Huyền, 5 năm trước kia trảng tai nạn xe cộ, không phải ngoài ý muốn, là mưu sát.”

Lý Huyền bỗng nhiên ngây dại.

Gió thổi thân thể có điểm lạnh.

Đây là từ trở lại địa cầu về sau, số lượng không nhiều lắm, có thể làm Lý Huyền cảm thấy cực đoan ngoài ý muốn sự tình.

Những cái đó ký ức hình ảnh đánh toàn, từ chỗ sâu trong óc bị nhảy ra tới, rất nhiều đều đã là mơ hồ, nhưng kia trảng tai nạn xe cộ..... Chính mình lại sao có thể quên mất!

Chỉ là.....

5 năm trước, chính mình chỉ là cái bình thường tới cực điểm người, mất mặt trong biển liếc mắt một cái nhận không ra cái loại này, kiếm không nhiều tiền, gian nan cung khoản vay mua nhà, có lẽ duy nhất xưng được với nhân sinh người thắng một chút, đó là có làm người hâm mộ lão bà.

Ở như vậy một người bình thường nhân thiết, mưu sát loại sự tình này, khoảng cách thật là xa đến chân trời.

Cái nào sát thủ mất bị mù, sẽ đến sát chính mình?

Đồ cái gì?

Chẳng lẽ..... Là tình địch?

Trong đầu toát ra cái này ý tưởng, Lý Huyền trong lòng hơi hơi vừa động.

Này tựa hồ là cái vô cùng có khả năng đáp án, như vậy.....

Năm ngàn năm trí tuệ bắt đầu vận chuyển, Lý Huyền sinh ra rất nhiều ý niệm, nhưng, mặc kệ nghĩ như thế nào, đều ần ần có chút vớ vẩn cảm giác.

Ở hiện đại cái này văn minh pháp trị xã hội, mặc dù là tình địch, nếu muốn giải quyết chuyện này, đều có so mưu sát càng tốt biện pháp, tỷ như cái gì “Ta càng muốn miễn cưỡng” cướp tân nhân, hoặc là cho dù là bắt cóc, cũng so mưu sát càng tốt đi?

“Ta không biết là ai muốn giết ngươi, ta ở trong tối trên mạng ngẫu nhiên gian nhìn đến, một cái ở hôn lễ cùng ngày giết chết ngươi giao dịch tin tức, bị công bố ở sát thủ trên diễn đàn, bắt quá..... Lúc ấy, đã là là ngươi ra tai nạn xe cộ hai năm lúc sau.”

“Này không phải trọng điểm”

“Trọng điểm là —— giao dịch đã sớm đóng cửa! Nhưng hoàn thành tiến độ biểu hiện vì 0! Nói cách khác, khi đó liền có người biết ngươi không chết!”

Trong mắt lập loè hàn quang, phương triết có vẻ có chút dữ tợn, trong thanh âm còn mang theo một tia nói không rõ sợ hãi.

Mấy năm gần đây, phương triết vẫn luôn đều rõ ràng biết kia chỉ bàn tay to tồn tại, nhưng không biết là ai, cũng không biết mục đích của hắn là cái gì, càng không biết, hắn biết cái gì.

Lý Huyền lại lần nữa ngây dại.

Một cô tê tê đại đại cảm giác, ở trong lòng lặng yên dâng lên, không tự chủ được sinh ra một cái khác cực đoan vớ vẩn ý tưởng —— chẳng lẽ, chính mình tai nạn xe cộ xuyên qua chuyện này, cũng là bị người an bài?

Này hắn sao không khỏi cũng quá vô nghĩa!

“Không có khả năng!”

Lý Huyền lập tức phủ nhận nói.

Phương triết thống khổ gãi gãi đầu, trầm thấp nói: “Ta mẹ nó cũng cảm thấy không có khả năng, chính là, ta truy tra ba năm, cũng không có truy tra đến bất cứ tin tức, vô luận là người mua, vẫn là bán gia. Cái kia tin tức, ở bị ta nhìn đến sau không lâu, cái kia sát thủ diễn đàn liền đóng cửa! Là đóng cửa! Hoàn toàn biến mất ở trong thế giới Internet!”

“Vốn dĩ, chuyện này ta không dám đối bất luận kẻ nào giảng, bởi vì sợ hãi nguy hiểm, ta thậm chí thiên chân cấp chính mình tạo một cái phần mộ, hy vọng rửa sạch chính mình. Chính là hiện tại, ngươi đã trở lại, còn đi tu tiên, như vậy thông minh ngươi, nói cho ta, này nên như thế nào giải thích?”

Càng là người thông minh càng thích để tâm vào chuyện vụn vặt, về vấn đề này, phương triết đã suy nghĩ thật lâu, chỉ là hắn không thể tưởng được bất luận cái gì đáp án, cũng không thể tưởng được bất luận cái gì khả năng giải thích.

Mà Lý Huyền trở về về sau, hắn tựa hồ nghĩ đến duy nhất cái kia khả năng.

Nhưng nếu thật là như vậy, kia hắn từ cây nhỏ đứng lên tới mọi người sinh xem giá trị quan nhận tri xem, đều đem hoàn toàn sụp đổ.

Có người có thể an bài xuyên qua!

Đây là một cái cỡ nào vớ vẩn mà lại kính bạo tin tức!

Phương triết thậm chí nghĩ đến, trên địa cầu có thể hay không có như vậy một cái tà ác siêu cấp viện nghiên cứu, bên trong nghiên cứu viên, đều là một ít thiên tài nhà khoa học, hoặc là nói là kẻ điên linh tính, bọn họ an bài xuyên qua, an bài trọng sinh, vì nhân loại an bài các loại huyền bí tao ngộ, sau đó đang âm thầm yên lặng quan sát đến này hết thảy.

Ngẫm lại, đều cảm thấy không rét mà run.

.....

.....

Hai người đều trầm mặc.

Không biết qua đi bao lâu.....

Phương triết đại khái là đã làm tốt trong lòng xây dựng, ha một tiếng bật cười, có chút vui sướng khi người gặp họa trêu chọc ý vị.

“Chia sẻ vui sướng, chính là hai phần vui sướng, chia sẻ lo lắng, ha ha, ta hiện tại chỉ có một nửa, dù sao ngươi hiện tại so với ta lợi hại, chuyện này, bằng không ngươi tới thu phục?”

“Bắt quá có một việc ta có thể làm, lấy lão tử hiện tại trình độ, đại khái có thể đi chân chính hắc ám thế giới tìm tòi, làm sát thủ chi vương, hoặc là hắc ám

giáo phụ gì đó.”

“Như vậy về sau. Tư Tư hai cái ba ba, một cái là trên mặt đất cường đạo, một cái là trong bóng đêm vương giả, ngấm lại liền rất khốc, ngươi cảm thấy đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Tẩu hẩn

Phòng ngủ.

Cố Tiểu Ái ăn mặc một thân thuần trắng sắc tơ tằm áo ngủ, ở trên giường lăn qua lăn lại, không phải lăn giường cái kia lăn, là độc thân lăn, chấn hạ cố tình lộ ra một mặt kiều nộn trắng nõn, hừ hừ nói: “Lão công ta khó chịu.”

Lý Huyền lúc này phân thân đã trở về vị trí cũ, trong đầu còn ở cân nhắc vừa rồi kia sự kiện đâu, nhìn nàng một cái, khóe miệng run rẩy hai hạ, có chút vô ngữ nói: “Ngươi là muốn quấy kiểu gì? Chích mị.”

“Đừng rồi đừng rồi.”

Cố Tiểu Ái đầu chôn ở trong chăn, làm người nhìn không thấy biểu tình, tựa hồ là có chút thẹn thùng, lại phát ra mèo kêu thanh âm.

“Lăn! Câu cá chấp pháp, tưởng gạt ta sấm đèn đỏ, môn đều không có!” Lý Huyền hung tợn nói, cách chăn ở trên mông không nhẹ không nặng tẩu hai hạ.

Đều đương mẹ nó người, còn như vậy da.

Đương nhiên Lý Huyền rất rõ ràng, Cố Tiểu Ái cũng không phải thật câu dẫn, chính là nàng thân thích tới, rầu rĩ đau, ngủ không được, cho nên cũng tương cấp chính mình tìm đốt lửa.

Đến nỗi vấn đề này, Lý Huyền là thật giải quyết không được, đều nói nữ nhân sinh quá hài tử đương quá mẹ về sau, đau bụng kinh vấn đề liền sẽ giảm bớt, nhưng tới rồi Cố Tiểu Ái nơi này, là hoàn toàn trái ngược.

Nàng thiếu nữ thời đại, trước nay đều không có đau quá, nhưng thật ra sinh Tư Tư về sau, ngược lại là đau lên.

“Lão công ngươi không yêu ta, trước kia đều là có cầu tất ngạnh.”

Cố Tiểu Ái đáng thương hề hề nói, ngữ khí réo rất thảm thiết đến cực điểm, người nghe rớt nước mắt, không hổ là giới giải trí người ngoài biên chế nhân viên, am hiểu sâu một cái thành công nữ diễn viên tự mình tu dưỡng.

“Hảo, hảo, đừng náo loạn, cùng ngươi nói chuyện này.”

Lý Huyền đem gối đầu lót một ít, dựa vào đầu giường.

Đã từng đây là nàng thích nhất món đồ chơi, hiện tại rốt cuộc lại chơi tới tay.

“Đừng náo loạn thành không?”

“Không thành. Ngươi nháo ta thời điểm, ta nói cái gì sao.”

Cái này mà người đại yêu tinh!

Lý Huyền cũng bắt đắc dĩ, trầm mặc một lát, đem phương triết vừa rồi lời nói, từ đầu chí cuối cùng Cố Tiểu Ái nói một lần.

Lý Huyền thật cũng không phải cái loại này đại nam tử chủ nghĩa người, mặc kệ có thiên đại sự, hai vợ chồng thông cái khí luôn là hẩn là, Cố Tiểu Ái không phải cái loại này gặp được đại sự liền khóc sụt mướt nữ nhân, rất nhiều thời điểm, nàng so với chính mình còn có ý tưởng, có thể khiêng đến khỏi sự nhĩ.

Tựa như chính mình 5 năm không ở, nàng nganh sinh sinh vẫn là khởi động cái này gia.

Lại nói, “Tình địch trả thù” cái kia ý tưởng, chung quy vẫn là có khả năng.

Tề.....

Vừa mới dứt lời, Lý Huyền cảm giác trước ngực hơi hơi có điểm đau.

“Nha, thực xin lỗi lão công, thôi thôi.....”

Cố Tiểu Ái vừa rồi có lẽ là có điểm kích động cùng khẩn trương, vô ý thức gian xuống tay trọng một chút, chạy nhanh thổi hai khẩu khí, từ trong ổ chăn bò ra tới, sắc mặt cũng cực độ nghiêm túc lên.

“Cho nên..... Là có người hại ta thù 5 năm sống quá?”

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói, cũng đem gối đầu lót, ngẩng đầu nhìn trần nhà, hít sâu, lại hít sâu, liên tục vài lần sau, nhưng thật ra miễn cưỡng đem kia cổ tức giận áp xuống đi.

Sinh khí về sinh khí, hiện tại không phải tức giận thời điểm, cùng người một nhà có cái gì khí hảo sinh.

Phúc hệ họa chỗ ý, họa hệ phúc chỗ phục.

Gian nan 5 năm đều đi qua, Lý Huyền cũng đã trở lại, còn học một thân kinh thiên động địa bản thân, cố tiểu tình yêu trung lệ khí, cũng không nhiều như vậy.

Báo thù chuyện này là rất quan trọng, nhưng nếu quấy nhiễu đến bình thường sinh hoạt, kia nàng tình nguyện không báo.

Chính là như vậy cá nhân.

Lý Huyền nói: “Ngươi ngẫm lại, có hay không cái loại này trước kia đặc biệt thích ngươi, tính cách lại tương đối hắc ám..... Kẻ điên, hoặc là biến thái?”

Cố Tiểu Ái cau mày suy nghĩ trong chốc lát, bỗng nhiên ngồi dậy tới, ngoảnh nhìn Lý Huyền, nhìn một hồi lâu, nghi hoặc nói: “Ngươi?”

Lý Huyền.....

Đùa giỡn thành công, Cố Tiểu Ái cười hắc hắc, không khí khoan khoái một ít.

“Lão công a, ngươi cảm thấy, nếu thực sự có như vậy cá nhân, ngươi có thể đánh quá sao?”

“Đương nhiên.”

Tại đây trên địa cầu, đơn luận cá nhân vũ lực giá trị nói, Lý Huyền vẫn là có tuyệt đối tin tưởng.

Này cũng chính là ở địa cầu, nếu là ở ba ngàn đại thế giới, thần niệm hóa thân hàng tỉ, từ cửu thiên, hạ đến Cửu U, thế nào đều có thể đem chân tướng tìm ra.

Chỉ tiếc, địa cầu cơ sở phương tiện theo không kịp, linh khí loãng đến cực điểm, cao thâm thủ đoạn căn bản dùng không ra.

Cố Tiểu Ái lại hỏi: “Kia, ngươi có thể bảo hộ ta cùng Tư Tư sao? Còn có ta hai đôi ba mẹ?”

“Đương nhiên.”

“Kia không phải được, chờ hần tái xuất hiện, liền một chữ, tẩu!”

Cố Tiểu Ái múa may tiểu nắm tay nói.

Lý Huyền cũng là cười cười, cùng nàng như vậy một liêu, trong lòng nhưng thật ra thả lỏng rất nhiều.

Ở ba ngàn đại thế giới, chính mình là suốt đầu năm ngàn năm, cùng thiên đấu, cùng ma đấu, cùng người đấu, gặp người giết người nhỏ cỏ tận gốc tư duy, đã là thâm nhập cốt tủy.

Đến nỗi phương triết.....

Phương triết từ tiểu ở cái loại này trong hoàn cảnh lớn lên, tính cách khó tránh khỏi có chút cực đoan phức hắc, cũng là một cái hoàn toàn âm mưu luận chủ nghĩa giả, rất nhiều tư duy, đều là đi hắc ám phong.

Cố Tiểu Ái nhưng không giống nhau.

Vẫn là nhà mình tức phụ nhi chính năng lượng.

Lý Huyền không khỏi ôm chặt nàng, bá khí trầm lưu nói: “Đời này, ta sẽ không làm bất luận kẻ nào lại thương tổn ngươi, thương tổn Tư Tư, tới một cái sát một cái, tới hai cái sát một đời!”

Cố Tiểu Ái trừng mắt một cái, đẩy một phen, cười nói: “Thôi đi ngươi, ta nhưng không nghĩ mang theo Tư Tư đi ngục giam cho ngươi đưa cơm. Lại nói, nhân gia muốn mưu sát chính là ngươi.”

Dù sao, từ kiến thức quá Lý Huyền đủ loại thủ đoạn sau, Cố Tiểu Ái đối hán có trăm phần trăm tự tin, cùng với vô hạn cảm giác an toàn.

Có Lý Huyền đứng, không phải bao lớn sự.

“Ái, ta nhớ tới chuyện này nhi.”

Cố Tiểu Ái khinh phiêu phiêu dời đi đề tài, nói: “Lão Hà cùng hán cái kia vợ trước, thế nào?”

Nữ nhân đều là bát quái.

Đặc biệt là loại này chuyện nhà, hào môn ân oán tình thù chuyện xưa.

“Không có việc gì, trị hết.”

Cố Tiểu Ái nhìn hán một cái, hừ một tiếng, trong lòng có đối đường xuân hoa vô hạn đồng tình, đối lão Hà ba phần khiển trách, cùng với mang thêm đối nam nhân toàn bộ quần thể bất mãn.

“Lý Huyền, ta hỏi ngươi cái vấn đề, giả thiết a, chỉ là giả thiết.”

“Nếu ngươi đã trở lại, phát hiện ta mang theo Tư Tư tái giá, ngươi sẽ làm sao?”

Nàng nhướn nhướn hỏi, đại khái là vì phòng ngừa Lý Huyền sinh khí, hơn phân nửa cái thân thể đều treo ở hán trên người, chặt chẽ trấn áp.

Lý Huyền đôi mắt trừng, tức giận nói: “Còn có thể làm sao bây giờ? Đương nhiên là chúc các ngươi hạnh phúc. Ta còn có thể như thế nào? Dem các ngươi đều làm a?”

Cố Tiểu Ái hi hi cười, nhẹ nhàng nhìn hán một phen, “Tính ngươi thức thời.”

Vừa mới nói xong mà, nghe được Lý Huyền hạ nửa câu —— “Đến nỗi ta chính mình. Ha ha ha ha ha, khiến cho ta tính chương thiên hạ quyền, say gối đầu mỹ nhân, vạn bụi hoa trung quá, phiền diệp không dính thân đi.”

Nói xong, Lý Huyền đó là nhanh như chớp chui vào ổ chăn, chặn chặt chẽ bao lấy thân thể, đầu đều núp bên trong, chặt chẽ xây dựng phòng thủ nghiêm mật ổ chăn kết giới.

“Tiền đồ.”

Nhìn đến hán dáng vẻ này, Cố Tiểu Ái cười khúc khích.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Tĩnh an chùa

Chủ nhật.

Sáng sớm, trong nhà đó là bận việc lên, trước hết rời giường chính là Lý an cùng vương tú, làm xong bữa sáng, đó là trịnh trọng tắm gội lau mình, chuẩn bị tiến đến tĩnh an chùa.

Vì thế, hai người chuẩn bị thật dài thời gian.

Thân thủ từng bước từng bước điệp nguyên bảo, chuyên môn nhờ người thỉnh đàn hương, cùng với lấy mặt chưng tam sinh.

Quy cách thực long trọng bộ dáng.

Nhị lão đều không phải là thành kính Phật tử, chỉ là vì nhị tử đi lễ tạ thần, đây là đại sự.

Nếu nhị tử đã trở lại, phía trước hứa hẹn quá thần phật, liền nhất định phải thực hiện, đơn giản cầu cái tâm an.

Lý Huyền ngày hôm qua khai trở về gì Vương Tài xe, cũng là vì hôm nay làm chuẩn bị, một nhà năm khẩu, hơn nữa tướng quân, còn có nhiều như vậy đồ vật, một chiếc đại lộ hồ vừa vặn có thể buông.

Ăn cơm xong, thu thập sạch sẽ, ra cửa, lên xe, lập tức triều tỉnh an chùa mà đi.

Tư Tư bị Cố Tiểu Ái ôm, ở phó điều khiển vị thượng xoắn đến xoắn đi, không ngừng tò mò nhìn xung quanh xe ngoại, dù sao cũng là mượn tới xe, không có nhi đồng an toàn ghế dựa, cũng tạm thời chỉ có thể như vậy.

Lý Huyền nhưng thật ra tưởng mua xe tới, đi đâu cũng phương tiện, nhưng ma đô hạn hào, ở không điều đến hào tiền đề hạ, mua xe cũng vô pháp lên đường, có biện pháp nào?

Tiên Đế cũng bắt đắc dĩ.

Rốt cuộc, nơi này cũng không phải là ba ngàn đại thế giới.

Trên đường hơi hơi có điểm đỏ, chờ tới rồi đi trước tỉnh an chùa trên đường, liền càng đỏ.

Này tòa chùa miếu hương khói cực thịnh, trong chùa có vị Hồng Liên đại sư, nghe nói công đức vô lượng, tu vi tinh thâm, đoán đâu trúng đó.

Hồng Liên đại sư có quy củ, một ngày chỉ tam quẻ, quẻ mãn liền tu niệm miêng thiền.

Để cho bình dân dân chúng nói chuyện say sưa chính là, vị này Hồng Liên đại sư xem bói không chỉ có không lấy một xu, lại còn có không sợ quyền quý, tất cả mọi người đều đối xử bình đẳng, chỉ xem duyên phận, lựa chọn sử dụng ba người.

Càng có nghe phong phanh đồn đãi, đương kim Hoa Hạ nhà giàu số một chưa làm giàu khi, cùng Hồng Liên đại sư từng có gặp mặt một lần, đã chịu chỉ điểm sau, mới từ kinh đô lui cư ninh hàng bắt đầu gây dựng sự nghiệp, lúc sau liền hô mưa gọi gió, ở tài phú trên đường một đường bão táp.

Nói ngắn lại, một Phật hưng một chùa, này Hồng Liên đại sư, xem như tỉnh an chùa võng hồng cấp bậc nhân khí lão tăng.

Đối với này đó nghe đồn, Lý Huyền cười mà qua.

Phong thủy tướng thuật, ở ba ngàn đại thế giới, xem như việc nhỏ không đáng kể tiểu đạo, tuy rằng cũng đều không phải là hoàn toàn vô dụng, nhưng chung quy lên không được mặt bàn.

Tu hành người chú ý dốc hết sức phá vạn pháp, có lực lượng tuyệt đối, nghịch thiên sửa mệnh, đều không phải là việc khó.

Đoàn xe như ốc sên tiến lên, đỏ hơn phân nửa tiếng đồng hồ, rốt cục là tới rồi.

Đỉnh hảo xe, Lý Huyền dẫn đầu kéo ra điều khiển vị môn, một đường chạy chậm, cấp phó điều khiển hai vị bảo bối mở cửa, sau đó đem xếp sau ba mẹ đồ xuống dưới.

Mở ra cốp xe, đem các màu công phẩm hương khói nguyên bảo nói ra, cùng với một ít du lịch vật dụng hàng ngày.

Một phen che nắng dù, hai đỉnh che nắng mũ, Cố Tiểu Ái đỉnh đầu, Tư Tư đỉnh đầu, lập tức liền phải mùa hè, thái dương vẫn là thực nhiệt, miễn cho từ ngoại tuyến đem làn da phơi bị thương.

Tư Tư tiểu cặp sách, bên trong không ít đồ ăn vặt, đều là tiểu cô nương thích ăn, bao thượng còn treo cái ấm nước, bên trong mần giải khát giải nhiệt nước chanh, tùy tay ném tướng quân trên người.

Trong khoảng thời gian này thường xuyên đón đưa Tư Tư trên dưới học, tướng quân nghiêm nhiên đã biến thành chờ bao hảo thủ.

Tư Tư hôm nay ăn mặc một thân màu trắng toái hoa tiểu váy, trung trường vớ, tiểu bạch giày thể thao, hai căn bím tóc dùng hồng dây buộc tóc trát, mặc cho ai thấy đều phải nhiều xem hai mắt, hảo một cái phấn điều ngọc trác tiểu nữ hài.

Tiểu cô nương thực vui vẻ, tới dọc theo đường đi, đều ở ríu rít cái không ngừng.

Rốt cuộc đây là lần đầu tiên cả nhà ra cửa, vẫn là lái xe, đối với nàng tới nói, là thực mới lạ thể nghiệm.

“Ba ba nhanh lên nhì lạp.”

“Tướng quân, người muốn ngoan ngoãn, không được chạy loạn nga.”

Thanh sơn cổ tháp, tiểu hài tử thiên tính thực mau bị giải phóng ra tới, nhảy nhót đi ở đội ngũ đằng trước, còn thỉnh thoảng quay đầu lại thúc giục hai câu.

Từ bãi đỗ xe đi lên mười mấy bậc thang, đó là sơn môn, mặt trên viết bốn cái thiết hoa bạc câu chữ to —— không có con đường thứ hai.

Đây là Phật giáo dùng từ, ý vì tiến vào này phía sau cửa, chẳng phân biệt đất rẽ sang hèn, chúng sinh bình đẳng.

Vào sơn môn, là một chỗ diện tích cực đại quảng trường, bốn phía loại có buồn bức thanh thanh từng bách, nhìn qua có hảo chút năm đầu, quảng trường chính giữa nhất, tam tôn đại đỉnh đồ sộ mà đứng, phong cách cổ dạt dào.

Đã là có không ít tín đồ, ở nơi đó dâng hương quỳ lạy, lượn lờ khói nhẹ dâng lên, huân người đôi mắt đau.

“Ba mẹ, các người đi thôi, ta mang Tư Tư nơi nơi đi dạo, chờ hạ đánh ta điện thoại.”

Lý Huyền buông trong tay đồ vật, cười nói.

Bái phật?

Từ bước vào tu hành chi môn, Lý Huyền bắt kính thiên địa, không sợ quỷ thần, chờ thành tựu Tiên Đế chi vị sau, càng là muốn đòi bắt hủ, cùng thiên địa đồng thọ, nhật nguyệt cùng huy.

Đến nỗi Phật. Kia chỉ là phạm nhân trong lòng Phật.

Ở hán trong mắt, bắt quả một tôn bần giống thôi.

Chuyện này, ở nhà cũng cùng ba mẹ nói qua, bọn họ nhưng thật ra không nói thêm cái gì.

Lý an cùng vương tú đều không phải là cái loại này ngoan cố không hóa người, đều có thể lý giải, rốt cuộc hiện tại người trẻ tuổi, đều không chú ý này một bộ.

Có Tiểu Ái thu thập nguyên bảo hương khói, đi theo nhị lão phía sau, liền đi bái phật, lúc trước nàng cũng là tới hứa quá nguyện, tự nhiên là muốn lễ tạ thần.

Đầu tiên là quảng trường, sau đó là đại điện, thiên điện, sương phòng, các lộ tiên phật đều phải bái đến.

Trên quảng trường hương khói thiêu đốt, sương khói rất lớn, Lý Huyền một tay đánh che nắng dù, một tay ôm Tư Tư, vòng quảng trường đi, tướng quân tung ta tung tăng đi theo phía sau.

Chuyển tới thượng phong khẩu, trước mắt một mảnh tiểu rừng thông, rừng thông trước có điều hành lang dài, đại khái là thông hướng sau núi, có mặc tăng bảo người tiếp khách tăng ra ra vào vào, còn có hai cái canh giữ ở cửa.

Hành lang dài bên ngoài treo cái thẻ bài, Phật môn trọng địa, phi xin đừng nhập.

Bắt quả, giờ phút này đang có bảy tám cá nhân ngồi chỗ đó nghỉ ngơi, trong đó một cái dáng người cao gầy nữ nhân cực kỳ thấy được, Lý Huyền liếc mắt một cái liền nhận ra tới.

Sở hồng trang

Nhưng thật ra không nghĩ tới, ở chỗ này có thể gặp phải nàng.

“Hắc, Lý Huyền!”

Sở hồng trang cũng thấy được bên này, đứng dậy vẫy tay, nàng vốn dĩ liền cao, cánh tay cũng trường, hôm nay ăn mặc một kiện màu đỏ vận động phục, vẫy tay bộ dáng, nhìn qua tựa như một viên rêu rao cây thông Noel.

“Ba ba, là cái kia a di ai.”

Tư Tư nhu nhu nói, xoay đầu, đem đầu chôn ở Lý Huyền trước ngực.

Lần trước sở hồng trang cấp Tư Tư ấn tượng thật không tốt, cái này a di nhưng hưng, Tư Tư một chút đều không thích nàng.

Nói thật, Lý Huyền cũng không nghĩ thấy nàng, đặc biệt là bởi vì Tư Tư không thích, vậy càng không cần thiết thấy.

Nhưng sở hồng trang hô một câu sau, đã triều bên này bước nhanh chạy tới, đứng ở trước mặt.

“Hắc, Lý Huyền, hắc, Tư Tư tiểu bằng hữu, thật là. Đòi người nơi nào không gặp lại a, ngày hôm qua chúng ta tụ hội qua đi, tôn hạc tường đối tĩnh an chùa Hồng Liên đại sư kính ngưỡng đã lâu, một hai phải lại đây nhìn xem, vì thế đại gia liền cùng nhau tới.”

“Ngươi tới hôm qua không có tới, hôm nay đại gia cũng không sai biệt lắm đều ở, vừa lúc thấy cái mặt.”

Nàng đầy mặt tươi cười chào hỏi nói.

Hành lang dài những người khác, cũng đều là triều bên này xem ra.

Lý Huyền nhàn nhạt nhìn nàng một cái, mở miệng nói: “Sở hồng trang, ngươi không phải đương quá bình sao?”

A?

Nghe vậy, sở hồng trang hơi hơi sững sốt một chút, này không đầu không đuôi nói, có ý tứ gì?

Gật gật đầu, ừ một tiếng.

“Nếu đương quá bình, vậy ngươi là đảng viên đi?”

“Nếu là đảng viên, ngươi chủ nghĩa duy vật tín ngưỡng đâu?”

“Mark quan tài bản, đều phải áp không được!”

Lý Huyền nghiêm trang nói, ngữ khí đầy nhịp điệu, tràn ngập một loại hận sắt không thành thép khí thế, sản năng không phục hồi tinh thần lại, bẻ lên Tư Tư, xoay người liền chuẩn bị rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Lưu người sống

Sở hồng trang còn giật mình tại chỗ, như thể thanh kỳ mạch não, làm nàng nhất thời không có phục hồi tinh thần lại, trong lòng mặc danh có chút xấu hổ, nhưng cũng có chút buồn cười là chuyện như thế nào?

Cái gì kêu Mark quan tài bản đều áp không được?

Cân nhắc trong chốc lát, nàng ần ần hiểu được.

Sở hồng trang đều không phải là cái loại này không rành cách đối nhân xử thế người, tương phản, nàng thực nhạy bén.

Nàng cảm giác được, là Lý Huyền nữ nhi không thích chính mình, cho nên hẳn vừa không muốn gặp chính mình, lại không muốn cùng chính mình khởi xung đột, có thể là sợ dọa đến nữ nhi, cho nên mới dùng một loại gần như nói chêm chọc cười phương thức.

Nghĩ đến đây, sở hồng trang trong lòng sinh ra một chút diệu cảm xúc, vừa rồi, Lý Huyền kia phó bao che cho con bộ dáng, tựa hồ..... Còn rất đáng yêu.

Nam nhân đương ba ba, sẽ là cái dạng này sao?

.....

Lý Huyền còn lại là ôm Tư Tư trực tiếp tránh ra.

Không để ý tới sở hồng trang, cũng không nghĩ đi để ý tới kia giúp cái gọi là đồng học.

Lý Huyền gặp qua cái loại này hình ảnh.

Khác không nói, nhất bang người lại đây, khẳng định muốn nương học sinh thời đại về điểm này không quan trọng tình cảm, hoặc là xoa bóp Tư Tư mặt a, hoặc là đậu một đậu tiểu cô nương, hỏi một ít “Ái ba ba vẫn là ái mẹ mẹ” hoặc là “Ba ba mẹ mẹ ly hôn với ai đi” ấu trĩ đề tài.

Có lẽ đối với đại nhân tới nói, những cái đó chỉ là bé nhỏ không đáng kể vui đùa, nhằm chán thời điểm việc vui.

Nhưng đối với tiểu hài tử tới nói, đó chính là tràn đầy ác ý.

Lý Huyền thơ ấu khi từng có như vậy bóng ma, cách vách đại thẩm, liên tiếp sinh bốn cái nữ nhi, đối Lý Huyền tiểu tước tước mơ ước hồi lâu.

Đương Lý Huyền còn ăn mặc quần thụng đầy thời điểm, thường xuyên bị vô cớ kéo qua đi, ôm vào trong ngực chính là một trận thương thức, bên cạnh bảy đại cô tám dì cả, liền ý ở trên tường ha ha cười.

Không thể khóc, khóc sẽ bị trở thành không hiểu chuyện, không thân nhân, liền cha mẹ đều sẽ không duy trì, cũng sẽ ở nơi đó cười.

Như vậy cảnh tượng, hiện tại hồi tưởng lên, đều cảm thấy không rét mà run.

Lý Huyền tuyệt đối không cho phép cùng loại với chuyện như vậy, phát sinh ở Tư Tư trên người.

Ở tiểu hài tử trong mắt, ba ba mẹ mẹ chính là chính mình lớn nhất cảm giác an toàn, ở tao ngộ những cái đó xa lạ thúc thúc a di không rõ ác ý khi, nếu ba ba mẹ mẹ đều không giúp chính mình, kia sẽ thực thương tâm thực tuyệt vọng.

.....

Giờ phút này.

Cuộn tròn ở ba ba trong lòng ngực, tiểu cô nương đắc ý cười, kỳ thật cái kia a di thật xinh đẹp, nhưng nàng một chút đều không thích, càng không thích cái kia a di cùng ba ba nói chuyện, ba ba là mẹ mẹ, cũng là Tư Tư, ai cũng không được đoạt.

Chỉ là ba ba lời nói, làm nàng cảm thấy có chút tò mò, không khỏi ở Lý Huyền trên mặt hôn một cái, kiều thanh hỏi: “Ba ba, mã tư khác là ai nha?”

Mã tư khác?

Lý hoang tưởng tưởng mới hiểu được lại đây, Tư Tư hỏi chính là Mark, cười sờ sờ nàng đầu, giải thích nói: “Hắn là một cái u linh, Tư Tư biết u linh là cái gì sao?”

“U linh là cái gì nha? Là tiểu tinh linh sao?”

“Nha, Tư Tư tưởng đi lên, mẹ mẹ giáo Tư Tư xướng quá.....”

Tư Tư chớp đôi mắt hỏi, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, vỗ tay xướng lên, “Ồ son bên kia hải bên kia, có một đám lam tinh linh, chúng nó hoạt bát lại thông minh.....”

Nhẹ nhàng mà non nớt đồng âm, tại đây núi sâu cổ chùa vang lên, làm Lý Huyền nhin không được cười ha ha.

Tìm cái san bằng mặt cỏ, đem Tư Tư buông xuống, tướng quân tức khắc liền nhảy nhót chạy tới, phe phẩy lông xù xù đuôi dài, cổ tinh bán manh.

Lý Huyền trên người có cổ làm nó cảm giác được sợ hãi khí thế, không dám làm nũng, cho nên chỉ có thể đường cong cứu quốc, đi nữ nhi lộ tuyến.

Tư Tư cùng tướng quân thực mau chơi tiếp, một cái chạy, một cái truy, vui sướng tiếng cười truyền ra đi rất xa.

Lý Huyền đi đến một gốc cây thanh tùng bên, ở mềm mại lá thông tầng thượng, nhặt một cây khô chi lại đây, không thể chiết trên cây mới mẻ sinh trưởng nhánh cây, Tư Tư chính là viết quá “Hoa ở khóc”, đại nhân muốn làm gương tốt.

“Tư Tư, ba ba giáo ngươi chơi cái trò chơi được không?”

“Hào nha, hào nha.”

Tư Tư mắt sáng rực lên, gà con mổ thóc gật gật đầu, tò mò nhìn Lý Huyền trong tay nhánh cây.

“Hiện tại, Tư Tư làm bộ chính mình là lão sư, tướng quân là học sinh, ngươi muốn dạy nó làm động tác, được không? Ba ba trước cho ngươi làm cái làm mẫu.”

Nói, Lý Huyền nhìn tướng quân liếc mắt một cái, nhánh cây hư điểm, cất cao giọng nói: “Ngồi xuống.”

Tướng quân ngoan ngoãn ngồi xuống, oai cái đầu, ngập nước đôi mắt, thẳng lẳng lẳng nhìn Lý Huyền.

Nó không biết Lý Huyền đang làm gì, nhưng mệnh lệnh nghe rất rõ ràng, cũng có thể hoàn mỹ lý giải.

“Đứng dậy!”

Lý Huyền lại nói.

Tướng quân tức khắc đứng dậy.

“Nghĩ!”

Lý Huyền lại nói, tự mình cho nó làm mẫu một lần, chân phải xoay một chút vươn đi, tướng quân tròn mắt xoay hai vòng, chân chờ một chút mới hiểu được lại đây, cũng là làm theo.

“Nghiêm!”

“Hướng quẹo trái!”

“Hướng quẹo phải!”

“Về phía sau chuyển!”

“Hít đất!”

.....

Lý Huyền một đám mệnh lệnh đi xuống, tướng quân đều là làm theo, có nề nếp bộ dáng, ngẫu nhiên có không tiêu chuẩn động tác, Lý Huyền tự mình vận nó thân thể dạy dỗ.

Tur Tur mơ mơ màng màng nhìn, cảm giác có điểm không hiểu lắm, nhưng giống như thực hảo ngoạn bộ dáng.

Nhìn một lát, đó là rốt cuộc nhìn không được, nhảy nhót triều Lý Huyền chạy tới, làm nũng nói: “Ba ba, ta cũng muốn chơi, ta cũng muốn chơi! Cho ta chơi một chút sao.....”

Vì thế, Lý Huyền liền ở chỗ này, tự đắc này nhạc giáo nổi lên Tur Tur, đối tướng quân làm chuẩn quân sự hóa huấn luyện, phạm là cầu cầu có thể làm được tư thế, toàn bộ đều cho nó thượng một lần.

Tướng quân sớm đã khai linh trí, thực mau đó là đêm này đó động tác đều nhớ kỹ, tuy rằng không biết Lý Huyền đang làm gì, chỉ là coi như chơi, nhưng chấp hành hoàn mỹ vô khuyết.

Huấn luyện một hồi, Lý Huyền cho nó truyền lại một đạo thực vừa lòng ý niệm, sau đó ném cho nó một cái luyện tốt tạo hóa Tây Tựu Đan.

Một ngụm tiếp nhận đan dược, hóa thành dòng nước ấm nhập thể, tướng quân đột nhiên thấy toàn thân sáng khoái tới cực điểm, thật dài bạch mao run rẩy, trong mắt toát ra vô cùng hưởng thụ biểu tình.

Này một quả đan dược, ít nhất đình được với một năm tu hành!

Vì thế liền càng thêm khát vọng nhìn Lý Huyền, thân thể tùy thời làm tốt quân huấn chuẩn bị.

Lý Huyền cười trừng mắt nhìn nó liếc mắt một cái, “Yên tâm đi, về sau còn có, dạy ngươi, đừng quên, một cái đều không cho quên.”

Tướng quân lập tức gật đầu như đảo tỏi, cái đuôi điều giống quạt.

“Ba ba, hảo hảo chơi nha, ba ba thật là lợi hại nha, tướng quân cũng thật là lợi hại nha.....”

Tur Tur vỗ tay vui sướng nói, vừa rồi cảm nhánh cây chỉ huy tướng quân, làm nàng có loại mãnh liệt cảm giác thành tựu, trong lòng thực hưng phấn, khuôn mặt nhỏ cũng là đỏ bừng.

“Tur Tur tưởng không nghĩ tướng quân biến lợi hại hơn?”

Lý Huyền cười tủm tỉm hỏi, ngồi xổm xuống cho nàng xoa xoa mồ hôi trên trán, sát thực cẩn thận, thẳng đến một chút hãn cũng chưa, lại sửa sang lại có chút hỗn độn bím tóc.

“Tướng.....”

Tur Tur kéo đuôi dài âm, đầu nhỏ loạng choạng, ngây thơ chất phác bộ dáng.

“Hảo, chờ chúng ta trở về, có thể giáo nó chơi cầu, nhảy dây, còn có phản phạt vòng.....”

Oa!

Tur Tur miệng trương tròn tròn, tràn đầy giât mình biểu tình, lại có chút chờ mong, trong lúc nhất thời nhìn về phía ba ba ánh mắt, càng thêm sùng bái.

Ba ba cũng thật sẽ chơi!

Này đó, Tư Tư tưởng đều không thể tưởng được đâu.

Đột nhiên, tướng quân lỏ tai đột nhiên dựng lên, như là một đạo mũi tên rời dây cung, vèo một chút chạy trốn đi ra ngoài.

“Nha!”

“Tướng quân!”

Tư Tư nghe được tiếng vang, quay đầu lại nhìn thoáng qua, tướng quân đã chui vào cây tùng lâm, lập tức có chút sốt ruột hô.

Lý Huyền thần thức nhìn lướt qua, rất có hứng thú nhìn, cười nói: “Không có việc gì, tướng quân lập tức liền đã trở lại.”

Rậm rạp rừng thông.

Tướng quân đang ở cấp tốc chạy vội, giống như một đầu nhanh nhẹn liệt báo, không, thậm chí so liệt báo còn muốn mau, càng có sức bật.

Cách đó không xa, một con màu xám đại con thỏ đang ở cực kỳ chật vật chạy trốn chết.

Một cái hồ phác, tướng quân đó là đem nó phác gục trên mặt đất, móng vuốt lay một chút, chặt chẽ đè lại, một ngum liền cắn con thỏ trên cổ da, chỉ là cũng không thâm cắn đi xuống, Lý Huyền mới vừa cho nó hạ một đạo mệnh lệnh.

Lưu người sống!

Bạn đang đọc truyện *Vũ Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Thỏ thỏ

Đối với manh manh đất đồ vật, nữ hài tử luôn là không có gì sức chống cự.

Đương nhìn đến tướng quân nửa kéo nửa túm, đem này chỉ to mọng hôi con thỏ kéo lại đây, Tư Tư đó là thực hưng phấn, nhảy nhót đón đi lên.

“Ba ba, là con thỏ ai.....”

“Chính là, con thỏ không phải màu trắng sao, này chỉ thỏ thỏ như thế nào là màu xám?”

Tư Tư nhận thức con thỏ, nhưng thư thượng họa con thỏ, TV thượng con thỏ, cơ hồ đều là màu trắng, Tư Tư còn tưởng rằng trên thế giới này con thỏ đều là màu trắng.

“Bởi vì thỏ con bạch y phục ô uest, thỏ mũ mũ hôm nay cho nó thay quần áo nha.”

Lý hoang tưởng tượng, cười tủm tỉm giải thích nói.

Nói thật, Lý Huyền dùng thời gian rất lâu, tài học sẽ cái này bản lĩnh, dùng hải tử tư duy xem thế giới, một thảo một mộc, một trùng một vũ, đều cùng phía trước khác nhau rất lớn, ần ần có điểm tu đạo trung tâm lòng son cảm giác.

Giờ phút này.

Đại khái là bị tướng quân sợ hãi, này chỉ đáng thương hôi thỏ bị dọa ngất đi rồi, mí mắt nhắm, mềm mại quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích bộ dáng, cổ chỗ da bị giảo phá một chút, có chút tơ máu chảy ra.

Tư Tư có chút tò mò, lại có chút tiểu sợ hãi ngồi xổm xuống đi, ôm tướng quân đầu, sau đó thật cẩn thận, vươn một cây ngón út đầu, run nhẹ nhẹ về phía trước, nhẹ nhàng chọc chọc con thỏ bụng.

Di, bất động.

Lại chọc chọc, vẫn là bất động.

Nàng méo miệng, tức khắc quay đầu, có chút xin giúp đỡ nhìn về phía Lý Huyền, tội nghiệp hỏi: “Ba ba, thỏ thỏ bất động.”

Lý Huyền cũng là đã đi tới, xem xét một phen, chỉ là ngất xỉu.

Bất quá, nhìn dáng vẻ là chỉ sùng vật thỏ, lông tóc xây cất chỉnh chỉnh tề tề, trên móng lông tóc, còn bị cắt ra một cái tiểu xảo là lướt “Tâm” trạng đồ án.

Nuôi trong nhà, rốt cuộc vẫn là không bằng hoang dại.

Lý Huyền chính là biết, hoang dại lão thỏ, đó là có thể đứng ung tồn tại, thấy bầu trời có ung, ở ung cấp tốc lao xuống khi, nó liền sẽ hướng lùm cây hoặc là bụi gai từng toán, khuyên lui tính phòng ngự, nếu thật bị bắt được, kia trong nháy mắt, một cái “Hồi mã lão thỏ đứng”, thường thường có thể làm ung ăn cái lỗ nặng.

Thỏ hoang cũng sẽ giả chết, thật muốn cho rằng nó đã chết, hơi một thả lỏng cảnh giác, một cái xoay người thoáng hiện, là có thể lóe đoạn không kinh nghiệm chó săn lão eo.

“Tiểu Hồi Hồi!”

“Tiểu Hồi Hồi!”

Một cái có chút nôn nóng thanh âm ở rừng thông trung vang lên, càng ngày càng gần, âm sắc rất là dễ nghe, có điểm oa oa âm cảm giác, nghe tới còn ần ần có chút quen thuộc.

Cùng với một trận sột sột soạt soạt, rừng thông bên cạnh xuất hiện cái cô nương, đại học mới vừa tốt nghiệp bộ dáng, thanh thanh sáng sáng đuôi ngựa biện, bạch áo thun, quần jean, canh suông mì sợi, thực tổ, trong tay xách theo cái thỏ lông sắt.

Chỉ là trên mặt hơi hơi có chút hân, còn có chút dơ hề hề, đại khái là ở trong núi chạy không ngắn lộ.

“Tiểu Hồi Hồi!”

Nhìn đến nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích con thỏ, nàng tức khắc ngây dại, trước mắt mào mấy viên sao Kim, lúc này mới giống như một đầu chấn kinh nai con bước nhanh chạy tới.

“Không thể ăn!”

“Đây là bệnh viện con thỏ, đã làm được vật thực nghiệm!”

Khán trương thanh âm buột miệng thốt ra, còn có điểm lo lắng.

Nói xong, lúc này mới nhìn đến Lý Huyền, có chút ngoài ý muốn, lại có chút kinh hi nói: “Ai? Là người nha?”

Lý Huyền ánh mắt hơi hơi vừa động.

Cô nương này ngày hôm qua mới vừa gặp qua, là ở bảo sơn viện điều dưỡng cái kia tiểu hộ sĩ, ần tượng nhưng thật ra cũng không tệ lắm, cười hỏi: “Người con thỏ?”

Tô Nhã tầm mắt lại lần nữa trở lại Tiểu Hồi Hồi trên người, còn tưởng rằng đã chết, trong lúc nhất thời lại có điểm bi từ trong lòng tới, trừng mắt nhìn tưởng quân liếc mắt một cái, lại nhìn nhìn Lý Huyền, gât gât đầu, chung quy một câu khó nghe lời nói cũng chưa nói ra.

Từ ngày hôm qua kia chuyện phát sinh sau, ở bảo sơn viện điều dưỡng, Lý Huyền đã là trở thành không ít người trong miệng đề tài câu chuyện.

Có đem hân trở thành truyền kỳ, tô lão gia tử đều bó tay không biện pháp người bệnh, bị hân ngạnh sinh sinh từ Diêm Vương trong tay đoạt trở về.....

Có còn lại là đem hân trở thành giả tưởng địch, âm thầm đánh tô lão gia tử mặt, còn đánh xong liền chạy, làm nhân khí cũng chưa mà sinh, này cũng quá gà tặc.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, thanh danh là có, chỉ là mọi người còn không biết Lý Huyền tên.

Tô Nhã cũng đồng dạng không biết Lý Huyền họ gì danh ai, chỉ là đã gặp mặt, có thể nhận ra tới.

Ở nàng trong mắt, này đại khái cũng là một vị ưu tú đồng hành, vẫn là làm người ngưỡng mộ như núi cao cái loại này, giờ phút này nổi lòng, ước chừng có chút giống ở trường học nhìn thấy một cái ngưư bức hồng hồng học trưởng.

Đến nỗi..... Tiểu Hồi Hồi, đáng thương nó.

Vốn là bệnh viện phòng thí nghiệm một con con thỏ, dùng để làm ** thực nghiệm, làm xong về sau, không có gì dị thường phản ứng, các hạng chỉ tiêu cũng đều khỏe mạnh, theo lý thuyết vốn nên nhân đạo xử lý, chỉ là Tô Nhã không đành lòng, vì thế liền chính mình dưỡng lại đây, đã dưỡng đã hơn một năm.

Không nghĩ tới, chết thảm ở chỗ này!

“Tỷ tỷ.....”

Tur Tur đứng dậy, như là một cái làm sai chuyện xấu tiểu hài tử, thân thể banh găt gao, cúi đầu nhìn mũi chân, tay nhỏ có chút bất an nắm góc váy, lấy hết can đảm, nhút nhát sợ sệt nói: “Tỷ tỷ, thực xin lỗi, Tur Tur đem người Tiểu Hôi Hôi lỏng lỏng rồi.”

Tur Tur là cái thực hiểu chuyện hài tử, ý thức được gây ra họa, đó là chạy nhanh xin lỗi.

Cũng chưa đề tướng quân, là dùng chính mình danh nghĩa khiêng xuống dưới.

Nhìn đến Tur Tur đáng về này, Tô Nhã cào cào đầu, nhưng thật ra hơi có chút không biết làm sao cảm giác.

Đây cũng là cái thiện lương cô nương, đối mặt một cái càng tiểu càng đáng yêu tồn tại, như vậy mạnh đến về mặt huyết ánh mắt cùng ngữ khí, trừ bỏ tha thứ nằng, còn có thể nói cái gì đâu?

“Không có việc gì lạ, người kêu Tur Tur là sao? Tỷ tỷ kêu Tô Nhã.”

Hai người cho nhau giới thiệu.

Lý Huyền cười cười.

Tóm lại, vẫn là cái đáng yêu chuyện xưa, âm thầm độ một tia linh khí qua đi, trên mặt đất Tiểu Hôi Hôi một cái xoay người, đó là đột nhiên nhảy lên.

Tướng quân khẩn cấp mà động, móng vuốt một lay, lại đem nó chặt chẽ đè lại.

“Tiểu Hôi Hôi!”

“Nha!”

Con thỏ sống lại.

Giai đại vui mừng.

Cẩn thận đem Tiểu Hôi Hôi nhốt tại lồng sắt, Tô Nhã có chút tò mò nhìn Lý Huyền, tâm tính thay đổi, nhìn đến cảm giác tự nhiên cũng là thay đổi.

Một cái ôn tồn lễ độ nam nhân, trên mặt luôn là mang theo sùng nịch tươi cười, có cái hoạt bát đáng yêu nữ nhi, lại hiểu chuyện lại có lễ phép, một chút đều không hung hài tử, còn có điều thuận trắng sắc đại cầu, lông xù xù, làm người rất muốn bạo lột một phen.

Hình ảnh này.....

Làm Tô Nhã có chút ảm áp, cũng có chút ngăn không được hâm mộ.

Đối với một cái khổ bức y học cầu tới nói, như vậy thành thói sinh hoạt, hoàn toàn là mong muốn mà không thể thành.

.....

.....

Cách đó không xa.

Một người mặc đường trang lão nhân, cùng một cái lão tăng, đang theo bên này đi tới.

Lão nhân là Tô Định Phương bác sĩ, ở trong núi đi rồi một vòng, tinh thần to lớn bộ dáng.

Lão tăng râu tóc bạc trắng, gương mặt hiền từ, thật dài râu bạc, giống như một phen rũ xuống đi phát trần, nhưng thật ra rất có tiên phong đạo cốt hơi thở.

Chỉ là, quái hàm sung rất cao, nửa bên mặt đều là đỏ bùng tỏa sáng, sắp xuất hiện trần khí chất phá hư không còn một mảnh.

Tô Nhã quay đầu lại nhìn thoáng qua, cung cung kính kính kêu lên:

“Gia gia.....”

“Hong Liêndại sư.....”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Gà chó lên trời

“Gia gia, vị này chính là ngày hôm qua cấp đường a đi chữa bệnh Lý Huyền đại ca, đây là hắc nữ nhi, Tư Tư.”

Gia gia cùng Hồng Liên đều lại đây, làm văn bối, Tô Nhã tự nhiên là muốn đơn giản giới thiệu một chút.

Nghe được cháu gái nói, Tô Định Phương trầm mặc, hoa râm lông đạo trường mi hạ, thẳng tắp nhìn chăm chăm Lý Huyền.

Hạnh lâm thánh thủ Tô Định Phương đời này nhất kiêu ngạo sự tình, không phải vì trong kinh thành vị kia lão nhân đương mười lăm năm bảo vệ sức khỏe bác sĩ, cũng không phải một tay sáng lập nổi lên hương dự cả nước bảo sơn viện điều dưỡng, càng không phải ở 04 năm kia trắng cả nước tính bệnh truyền nhiễm phòng chống đại chiến trung lâm ra mấu chốt tính đột phá.

Mà là..... Dùng cả đời thời gian, đem truyền thống y học lưu lại tới rất nhiều điển tịch đi nguy tồn thật, đi vu tồn tinh, đều một lần nữa biên soạn một lần, hiện giờ đã là các đại y học viện chuẩn bị giáo tài.

Đây là một cái chân chính dùng sinh mệnh nghiên cứu học vấn lão nhân.

Quá khứ vài thập niên, hắc trải qua quá rất nhiều chính trị sóng gió, cũng trải qua quá rất nhiều lục đục với nhau, nhưng trước sau vẫn duy trì một cái bác sĩ bản tâm.

Đồng dạng, hắc cũng gặp qua rất nhiều ưu tú tuổi trẻ bác sĩ, vì bác ra vị, vì danh, vì lợi, không từ thủ đoạn làm rất nhiều sự.

Đối với những người này, hắc trước sau vẫn duy trì một loại chán ghét thái độ.

Bác sĩ, đầu trọng ở đức!

Bình tĩnh mà xem xét, giờ phút này Lý Huyền trong mắt hắc, cũng không phải gì đó người tốt, có lẽ y thuật tinh vi, nhưng quá mức luôn cúi tâm kế.

Ngày hôm qua, ti mi thiết kế một hồi nhất minh kinh nhân.

Hôm nay, lại ti mi thiết kế một hồi hoang dã xảo ngộ.

Là vì nhận thức ta sao?

Thật sâu nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, Tô Định Phương khòe miệng hơi hơi liệt động hai hạ, vẫy tay nói: “Tiểu nhã, đi thôi.”

Tô Nhã sững sốt một chút, có điểm không hiểu gia gia thái độ này, rõ ràng ngày hôm qua vẫn luôn ở nhắc mãi, buổi tối tra xét một đêm y thư, muốn biết rõ ràng cái loại này kỳ lạ chứng bệnh, rốt cuộc hắc là như thế nào trị.

Nhưng giờ phút này gặp được bản nhân, vì sao lại như thế lãnh đạm, thậm chí liền lời nói đều không nghĩ nói?

“Gia gia, đây là ngày hôm qua trị hết đường xuân hoa người bệnh vị kia bác sĩ.”

Nàng khẽ cắn môi, lại lần nữa nhẹ giọng nói, nàng rất rõ ràng gia gia đối với y học thái độ, trước sau ôm một loại cuồng nhiệt, phạm là có đặc thù bệnh lịch, tổng hội đem hết toàn lực nghiên cứu, không buông tha bất luận cái gì một cái cơ hội.

Hiện tại đây là làm sao vậy?

“Vị này thí chủ chữa khỏi, chính là vị kia trong cơ thể âm khí tích tụ nữ sĩ?”

Tô Định Phương còn chưa nói lời nói, Hồng Liên đại sư đó là có chút tò mò hỏi.

Tô Nhã gật đầu.

Hồng Liên đại sư trong lòng khẽ nhúc nhích.

Hồng Liên cũng hiểu y, cùng Tô Định Phương xem như nước ngoài bạn tốt, ngày thường đi lại cần, viện điều dưỡng cái kia người bệnh, hắc cũng là gặp

qua, chỉ là cũng bó tay không biện pháp.

Không nghĩ tới, lại là bị trước mắt người thanh niên này trị hết.

Hắn không khỏi nghiêm túc đánh giá Lý Huyền, một lát sau đôi mắt hơi hơi vừa động, vân đạm phong khinh trên mặt hiện ra một tia kinh ngạc chi sắc, to rộng tăng bào cổ tay áo, năm ngón tay bay nhanh bấm đốt ngón tay, mà ánh mắt gian thông khổ chí ý, lại là càng ngày càng nùng liệt lên.

Đột nhiên.

Hắn thân thể kịch liệt run lên, khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, lung lay sắp đổ, như là đột nhiên sinh một hồi bệnh nặng, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm.

Quẻ tượng phản phê?

Hồng Liên đại sư nhìn không được thật sâu nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, trong lòng có chút mặc danh kinh sợ.

Này..... Rốt cuộc là người nào!

Hôm nay hắn đã một trăm linh ba tuổi, quẻ tượng phản phê loại sự tình này, bình sinh chỉ trải qua quá ba lần.

Một lần là 49 năm, tâm huyết dâng trào, suy tính vận mệnh quốc gia, thấy được một ít đồ vật, nhưng lại bệnh nặng suốt ba năm.

Lần thứ hai là vì một vị quý nhân tính tiền đồ, vị kia mệnh cách quá ngạnh, làm hắn tâm thần thất thủ, thiếu chút nữa lâm vào điên cuồng.

Mà hiện tại, là lần thứ ba.

.....

.....

Trên cỏ.

Lý Huyền đứng ở nơi đó, Tư Tư tránh ở ba ba sau lưng, có chút thận thùng bộ dáng, chỉ là cũng có chút tò mò, trộm nhìn này hai cái lão gia gia, trong óc toát ra chút kỳ quái tiểu ý niệm.

Cái này đầu trục lão gia gia râu thật dài a, hảo tướng sờ sờ.....

Trên thực tế, từ này hai người sau khi xuất hiện, Lý Huyền cũng là nhìn thoáng qua.

Hồng Liên đại sư toàn thân tản ra như tắm mình trong gió xuân hơi thở, làm người cảm giác thực thoải mái, xem ra đồn đãi không sai, xác thật là một vị chân chính cao tăng.

Cái loại này khí chất, là hàng năm tích đức làm việc thiện bồi dưỡng ra tới.

Ba ngàn đại thế giới, nhưng thật ra cũng có như vậy tu hành pháp môn, không hấp thu thiên địa linh khí, mà là đi vào thế chi đạo, chú ý “Lập công, lập đức, lập ngôn”.

Này lão tăng trên người khí chất, hơi có chút “Lập đức” ý vị, chỉ là không có thích hợp tu hành công pháp, không được này môn mà nhập.

Từ hắn trên người, Lý Huyền ẩn ẩn nghĩ đến một ít những thứ khác.

Từ xưa đến nay, trên địa cầu về tu hành nghe đồn, thiết thực nhưng ghi lại, cũng liền như vậy mấy hạng —— Lý Nhĩ thừa thanh ngưu ra hàm cốc quan trở thành Đạo gia thủy tổ, Thích Già phổ độ chúng sinh ngồi trên bồ đề hạ đạp đất thành Phật, minh đại vương thủ nhân long trãng một sớm ngộ đạo thành tựu tâm học.....

Này đó, đều không phải dựa vào thiên địa linh khí tu luyện, mà là mình tâm thấy tính, thư lập nói, hành thiện tích đức gây ra.

Có lẽ, toàn bộ Hoa Hạ dĩ vãng tu hành hệ thống, đều là như thế?

Lý Huyền đến ra như vậy suy luận, trong lòng cảm thấy rất có ý tứ.

Như vậy vấn đề, 5 năm trước kia, hắn đương nhiên là vô pháp nghĩ đến, cũng không cái kia tâm tư suy nghĩ, mà hiện tại, tự nhiên là nước chảy thành sông hiện lên với trong lòng.

Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, lấy trên địa cầu linh khí trình độ, tự cổ chí kim những cái đó cao nhân, đi như vậy chiêu số, nhưng thật ra cũng hoàn toàn nói được thông.

Thấy Hồng Liên đại sư bỗng nhiên phun huyết, Lý Huyền thu hồi phân loạn suy nghĩ, đậm đậm cười, đầu ngón tay nhẹ điểm, đó là có một đạo linh lực

lặng yên vì hấn bình phục khí huyết.

Tràng thượng, Tô Định Phương cùng Tô Nhã không biết Hồng Liêđại sư vì sao biến thành cái dạng này, đều còn ở đầy đầu mờ mịt là lúc, Lý Huyền lược hiện trên chọc thanh âm, lặng yên truyền vào trong tai.

“Hồng Liêđại sư, tính đến cái gì?”

Hồng Liêcười khỏ, thật sâu cúi mình vái chào, cung cung kính kính nói: “Không dám, không dám, thí chủ là chân chính cao nhân, Lão hòa thượng hồ thẹn không bằng, là ta đường đột, đồ tăng cười nhĩ.”

Mới vừa rồi kia trong nháy mắt, Hồng Liêcó thể cảm nhận được, rót nhập chính mình trong cơ thể kia một sợi linh khí, ấm áp mà linh động, như vậy thủ đoạn, cực kỳ giống điển tịch trung ghi lại khí cảm.

Khí cảm a!

Nhân sinh một trăm linh ba tuổi, đó là chính mình nhìn thấy nhưng không với tới được cảnh giới!

Vốn tưởng rằng cả đời đều vô duyên nhìn thấy, không nghĩ tới.

Giờ phút này ở hấn cảm nhận trung, đã là trăm phần trăm xác định, Lý Huyền chính là cái loại này chân chính cao nhân, đại ẩn ẩn với thị, sâu không lường được.

Mà nghe được Hồng Liêđại sư nói, Tô Định Phương cùng Tô Nhã, cũng là lại lần nữa ngậy ngậy cả người, trong lúc nhất thời, đều là có chút trợn mắt há hốc mồm bộ dáng.

Không thể nghi ngờ, Hồng Liêđại sư là chân chính cao nhân.

Một trăm linh ba tuổi tuổi hạc, còn thân nhẹ thể kiện, nhĩ không điếc, mắt không hoa, với phong thủy thuật số cùng kỳ hoàng chi thuật đều tạo nghệ rất sâu, công đức càng là tích góp vô số, trăm triệu không thể tưởng được, trên thế giới này còn có người, có thể làm hấn đều nói ra hồ thẹn không bằng nói.

Mà người kia, nhìn qua còn thực tuổi trẻ, nhiều nhất cũng liền ba mươi tuổi mà thôi.

“Gâu gâu!”

Tướng quân bỗng nhiên kêu hai tiếng, ở mặt cỏ phía trên trên đường lớn, Cố Tiểu Ái cùng Lý an vương tử, đại khái là thiếu xong thom, vừa vịn đi ngang qua bên này.

“Ta thê tử cùng ba mẹ tới, đi trước.”

Lý Huyền cười nói, bẻ lên Tư Tư, đó là triều đại lộ đi đến.

“Gia gia tái kiến!”

“Tỷ tỷ tái kiến!”

“Tiểu Hôi Hôi tái kiến!”

Tư Tư cũng là phát tay từ biệt.

Hồng Liêđại sư nhìn tướng quân liếc mắt một cái, giấu ở cổ tay áo trung tay, lại là nhẹ nhàng run run lên, hồ hấp đều là vì chi dòn dập.

Hấn có thể thực cảm giác được rõ ràng, này câu trong cơ thể, có loại vô cùng linh tính hơi thở, này hơi thở hấn từng cảm thụ quá một lần, đó là ở dxal chỗ sâu trong một vị lão hữu trong nhà thủ sơn khuyển.

Chỉ là, thủ sơn khuyển là trời sinh dị chủng, đàn sơn dựng dục thiên nhiên linh tính, mà này chỉ, rõ ràng là nuôi trong nhà.

“Một người đắc đạo, gà chó lên trời?”

Hấn nhin không được nhẹ giọng nỉ non nói.

Chương 53: Khách quý

Cố Tiểu Ái cảm di động, mới vừa bát thông Lý Huyền dấy số, liền nhìn thấy cha con hai từ dưới biên rừng thông đi lên, vẫy tay.

Người một nhà sẽ cùng.

“Mụ mụ!”

Tur Tur nhào vào Cố Tiểu Ái trong lòng ngực, cao hứng phấn chấn cho nàng giảng thuật vừa rồi phát sinh chuyện xưa, tướng quân, đại tỷ tỷ, lão gia gia, còn có thỏ con.

Như vậy lớn lên chuyện xưa, nàng nói về tới có điểm cổ sức, ngôn ngữ lộn xộn, không có gì logic, nghĩ đến đâu nói đến nào.

Bất quá, Cố Tiểu Ái đều là thực nghiêm túc nghe, cười phụ họa, ngẫu nhiên vấn đề, ngẫu nhiên khen hai câu, phi thường chú trọng cùng nữ nhi câu thông.

Tur Tur ngôn ngữ năng lực, trên cơ bản là bị nàng như vậy bồi dưỡng ra tới.

Vương Tú chấp tay sau lưng, âm thầm che eo, xoa bóp, đại khái là bởi vì bái phạt quá nhiều, có chút đau nhức.

Lý Huyền yên lặng độ một đạo linh khí qua đi, lặng yên không một tiếng động vì nàng mát xa.

“Nguyên còn xong, chúng ta liền an tâm rồi, chính là chưa thấy được Hồng Liên đại sư, nếu có thể nhìn thấy, cầu đại sư cho người tính một quẻ thì tốt rồi.....”

Lý an lại nhai nói.

Nghe được lời này, Lý Huyền trong lòng hơi hơi vừa động, nói: “Vừa rồi ta cùng Tur Tur ở bên kia chơi, còn thấy Hồng Liên đại sư.”

“Thật sự?”

Lý dàn xếp khi có chút kinh hi bộ dáng.

“Ba mẹ, ta và các người nói chuyện này nhi.” Lý Huyền ngữ khí có chút nghiêm túc.

Ân?

Hai người ngẩng đầu.

“Kỳ thật đi, người nhi tử ta, này 5 năm, vẫn luôn ở núi sâu trung tu hành, ân, tựa như tiểu thuyết viết như vậy, tu đạo, hiện tại, không sai biệt lắm xem như tu đạo thành công. Hồng Liên đại sư, cũng không nhất định so với ta cường.”

Lý Huyền như thế giải thích nói, xuyên qua loại đồ vật này, lão nhân gia phỏng chừng lý giải không được, đơn giản điểm, giải thích phương thức đơn giản điểm, càng đơn giản càng tốt.

Mặc dù..... Như thế đơn giản, hai người vẫn là ngây dại.

Vương Tú nhẹ nhàng bắt tay đặt ở Lý Huyền trên trán, cảm thụ trong chốc lát, nói: “Đứa nhỏ này, sợ không phải sốt mơ hồ đi, tịnh nói mê sảng đầu.....”

Mặc kệ bao lớn, ở cha mẹ trong lòng đều là hài tử.

Lý Huyền dờ khóc dờ cười.

“Mẹ, ta không cùng người nháo, ta nói chính lời nói đâu, người không cảm giác được, hiện tại..... Người eo đã không đau sao, ta dùng nội lực cho người cách không chữa thương.”

Võ hiệp phim truyền hình cùng điện ảnh, bọn họ chung quy là xem qua.

Sờ sờ eo, xác thật không đau, Vương Tú nhìn từ trên xuống dưới nhi tử, quay đầu nhìn lão nhân liếc mắt một cái, trong lúc nhất thời có chút ngốc.

“Thật sự?”

Lý an cũng là trừng lớn đôi mắt hỏi.

Cố Tiểu Ái nhìn quanh bốn phía, không có gì người, tuy rằng không biết Lý Huyền vì cái gì lúc này nói chuyện này, nhưng nếu nói ra, vậy thẳng thắn đi, tổng gặt hai vị lão nhân, cũng không gọi chuyện này nhỉ.

“Ba, mẹ, thật sự, hần còn mang ta bay lên thiên đâu, vừa trở về lúc ấy sợ các người lo lắng, liền không nhiều lời.....”

Nghe được mụ mụ nói như vậy, Tư Tư tưởng tượng, cũng nhấc tay nói: “Gia gia nãi nãi, thật sự, ba ba là thần tiên đâu..... Mang ta đi đám mây mặt trên chơi, dùng lời cho ta vẽ tranh, còn có thể biến Tôn Ngộ Không!”

Nghe tức phụ nhi nói như vậy, cháu gái nhi cũng nói như vậy, lão hai khẩu một bộ tròn mắt há hốc mồm bộ đáng, là rất khó tiếp thu, bắt quá đang ở nỗ lực tiếp thu.

Nhìn hai người biểu tình, Lý Huyền trong lòng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, không có bị dọa đến, này đã thực không tồi.

Theo lý mà nói, bọn họ mới là nhất căn chính miêu hồng xã hội chủ nghĩa người nói nghiệp, Tư Tư thuần khiết, tác phong tốt đẹp, lại không xem tiểu thuyết internet, đối với loại chuyện này, tiếp thu lên cũng không dễ dàng.

Từ từ tới đi.

“Ba mẹ, ta vừa rồi nhìn thấy Hồng Liên đại sư, các người nếu là muốn gặp, vậy trông thấy?”

“Nhạ, tới.”

Nhìn đến ba người triều bên này đi tới, Lý Huyền lắc đầu cười cười, quyết đoán dời đi đề tài.

.....

Trải qua quá vừa rồi chấn động, Hồng Liên đại sư lúc này đã khôi phục giềng cổ không dao động tâm tính, vừa rồi hần cảm thấy chính mình có chút tham sân si, bất quá chung quy là trăm tuổi lão nhân, thực mau liền điều chỉnh quá tâm thái.

Hần cường từ hần cường, thanh phong phát núi đồi.

Bất quá, nếu thấy cao nhân, cơ hội vẫn là phải bắt được, ăn đốn cơm rau dưa, uống chén trà xanh, ngồi mà nói suông, cũng là cực hảo.

Tô Định mới có chút hồ thẹn, nghĩ đến chính mình lúc ban đầu những cái đó lung tung rối loạn ý niệm, mặt già khó tránh khỏi đỏ một trận, còn hảo vừa rồi chưa nói cái gì khó nghe nói, bằng không mặt già thật không chỗ ngồi gác.

Hồ thẹn về hồ thẹn, gặp phải thật cao nhân, thỉnh giáo vẫn là muốn thỉnh giáo.

Bể học vô bờ, sống đến lão học được lão..... Đường xuân hoa bệnh tình, tóm lại là muốn làm rõ ràng, phạm là lần sau gặp phải, cũng hảo xử lý.

Đối với Tô Định phương tới nói, vì trị bệnh cứu người, mặt mũi không đáng giá mấy cái tiền.

Cho nên, hai cái thêm lên gần hai trăm tuổi lão nhân, đó là ôm “Không ngại học hỏi kẻ dưới” tâm tính, đuổi theo.

“Thí chủ, xin dừng bước.”

“Vừa lúc giữa trưa, không bằng từ Lão hòa thượng làm ông chủ, tại đây ăn đốn cơm rau dưa như thế nào?”

Hồng Liên đi đến trước mặt, chấp tay trước ngực, cười nói, làm người giống như mộc xuân phong cảm giác.

“Ba mẹ, đây là Hồng Liên đại sư.”

Lý Huyền mở miệng giới thiệu.

Lý an cùng Vương Tú, tức khắc liền có chút vinh hạnh cảm giác, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì hảo.

Người thường bình thường liền thấy Hồng Liên đại sư một mặt đều khó được, có thể bị hần lựa chọn xem bói, vậy tính bầu trời rót bánh có nhân, mà hiện tại..... Hồng Liên đại sư thỉnh ăn cơm.

Này bữa cơm nếu là truyền ra đi, có thể đem trong tiểu khu những cái đó cả ngày ăn chay niệm phật lão nhân lão thái thái hâm mộ chết.

Lúc này, lão hai khẩu đối Lý Huyền vừa rồi lời nói, cuối cùng một chút bản khoản đều đánh mất.

Hồng Liên đại sư là vạn gia sinh phật giống nhau người, công đức vô lượng cao nhân, nhưng mà lần đầu tiên gặp mặt, liền đối nhi tử như thế thân cận, như vậy..... Tựa hồ thực sự có chuyện như vậy.

Có cha mẹ lót nền, Lý Huyền tự nhiên là thực mau trả lời đồng ý tới.

Đoàn người đi qua quảng trường, xuyên qua đại điện, triều đình an nhàn chờ đợi sâu trong đi đến, nhưng thật ra hấp dẫn không ít ánh mắt.

Hồng Liên đại sư uy danh rất nặng, rất nhiều tín đồ tự nhiên đều là nhận thức, dọc theo đường đi tiếp đón không ngừng, bắt quá nhưng thật ra cũng không có người dám mạo muội chặn đường, chỉ là, đều có chút tò mò nhìn Lý Huyền người một nhà, cũng có chút hâm mộ.

Liền trong chùa người tiếp khách tăng cũng đều là có chút ngạc nhiên, tịnh an chùa tiếp đãi quá vô số đại nhân vật, mặc kệ là ai, mặc dù là quan lớn cự phú, tiến vào không có con đường thứ hai, cũng đều đối xử bình đẳng, trừ bỏ vài vị nước ngoài lão hữu bên ngoài, cũng không thấy Hồng Liên đại sư như thế chủ động.

Này một nhà là người nào?

Trong đám người.

Sở Hồng Trang cùng tôn hạc tường bọn họ một hàng, cũng là thấy được hình ảnh này.

Bọn họ vừa rời ở hành lang đợi nửa ngày, đối hai cái người tiếp khách tăng nói hết lời hay, cũng không chờ đến Hồng Liên đại sư, hiện tại chuẩn bị đi rồi, nhưng thật ra thấy được.

Chỉ là, Hồng Liên đại sư mang theo khách nhân, cái khác các tín đồ cũng đều không đi lên, bọn họ tự nhiên cũng là không hảo mạo muội đi lên.

“Đi? Người kia, giống như rất quen mắt.”

“Là rất quen mắt, ta cũng cảm giác ở đâu gặp qua.”

“Là chúng ta đồng học sao?”

Đại gia nghị luận sôi nổi, vài cái đều phụ họa, chỉ là không ai nhận ra tới, rốt cuộc qua nhiều năm như vậy, chuỗi đen, màu nho, đều bị thời gian ủ chín.

Những cái đó tên, những cái đó ngoại hiệu, những cái đó ở sân thể dục thượng chạy vội bóng dáng, đêm khuya uống say chặt vật, đều cùng với thanh xuân, một đi không trở lại.

Sở Hồng Trang nhìn bọn họ liếc mắt một cái, bĩu môi, cũng chưa nói là Lý Huyền, chỉ là trong lòng càng thêm tò mò.

Cái này Lý Huyền, cùng Hồng Liên đại sư lại là cái gì quan hệ?

Sở Hồng Trang xem rất rõ ràng, đi đường khi, Hồng Liên đại sư thỉnh Lý Huyền đi trước, đại sư chính mình, còn lại là hơi hơi lạc hậu nửa cái thân vị.

Này, hiển nhiên là chiêu đãi khách quý lễ tiết.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Ngồi xe lăn người

Đoàn người đi qua rừng thông hành lang dài, bước chậm ở từng bách thanh hương bên trong, mây mù dần dần mờ mịt, đi qua gần trăm bước, phía trước xuất hiện một tòa không lớn thiên viện, bạch tường ngói đỏ, sừng sững với nguy nga vách đá phía trên.

Thiên viện hai bên trái phải, phân biệt sừng sững một gốc cây đón khách tùng, nhìn qua nhưng thật ra có khác vài phần ý cảnh.

Giờ phút này, ở một cây cây tùng bên, có giá xe lăn, thủ công thực tinh mỹ, nhìn qua cùng bình thường xe lăn đại không giống nhau, toàn thân đen nhánh, bắt tay chỗ còn khắc cái thủ đầu.

Cùng với nói là xe lăn, chỉ bằng nói giống cái vương tọa.

Trên xe lăn ngồi cái nam nhân, ước chừng ba mươi tới tuổi bộ dáng, khí độ bất phàm, nho nhã mà tràn ngập sức sống cảm giác, tóc cũng chải vuốt văn tỉ không loạn, là chịu rất nhiều nữ nhân thích cái loại này đại thúc loại hình.

Chỉ là..... Trên đùi cái điều thâm lòng, đại khái là tàn.

“Lão hòa thượng đã trở lại?”

Hắn cười chào hỏi, thanh âm trong sáng.

Hồng Liên đại sư gật gù đầu, không có giới thiệu ý tứ, khẽ cau mày, thờ dài nói: “Bên ngoài gió lớn.”

“Ta biết gió lớn. Gió to càng tàn nhẫn, lòng ta càng dâng, chỉ là rốt cuộc dâng không đứng dậy.”

Vỗ vỗ chính mình chân, hắn có chút tự giễu nói.

Không chờ Hồng Liên đại sư đáp lời, hắn tiếp tục nói: “Lão hòa thượng, người có khách nhân, ta liền bắt hòa người nhiều lời, chỉ cùng người nói một sự kiện. Người mơ ước thật lâu kia tôn gấm màu đời Đường lưu li đại minh vương, ta mang tới cho người, về người, mặt khác, cũng từ người này thảo điểm đồ vật.”

Hồng Liên ánh mắt hơi hơi cứng lại.

Gấm màu đời Đường lưu li đại minh vương, có thể nói là Phật môn chí bảo, xem như trên thế giới này số lượng không nhiều lắm vài món có thể làm hắn nhớ thương đồ vật.

Hồng Liên ngẩng người công phu, kia nam nhân nói: “Ta thảo một khối mộ địa. Ta sau khi chết, liền chôn ở chỗ này, như thế nào?”

“Liền chôn ở đây phiền vách núi trung gian, người tìm người cho ta đào cái mộ, sau đó rải rác tin tức, liền nói từ huyền nhai nhảy xuống đi, có duyên người, liền có thể được đến ta suốt đời tài phú cùng tu vi, ha ha ha..... Trung nhị cả đời, cuối cùng trung nhị một lần.”

Nam nhân nhàn nhạt cười, ngôn ngữ gian có chút nhìn thấu sinh tử ý vị.

“Liền nói như vậy định rồi!”

Hắn nói chuyện, Hồng Liên đại sư ần ần dự cảm đến cái gì, bước nhanh triều huyền nhai bên cạnh chạy.

Chỉ là đã là không còn kịp rồi.....

Nam nhân đôi tay chống, bánh xe phụ ghế cổ sức đem thân thể của mình nâng lên tới, sau đó nắm chặt huyền nhai biên kia lan can, thả người nhảy, thân thể đó là biến mất ở mây mù bên trong.

Hắn sớm đã quyết tâm muốn chết.

.....

Một đạo thân ảnh như tia chớp bắn ra, chợt cũng là đầu nhập kia mây mù bên trong.

Một lát sau.

Trên xe lăn, kia nam nhân an tọa như lúc ban đầu, chỉ là quần áo hỗn độn, tóc bay múa, trên mặt cũng tràn đầy khó có thể tin.

Là ảo giác sao?

Vừa rồi hắn nhắm mắt lại nhảy xuống đi, cảm giác bị người kéo lại, sau đó đó là như điều gặp gió, thế nhưng một lần nữa ngồi trở về.

Trong lúc nhất thời, hắn ngẩng đầu ngơ ngác nhìn trước mặt Lý Huyền, hơi có chút miệng khô lưỡi khô cảm giác.

“Muốn tự sát, tìm cái không ai chỗ ngồi đi.”

“Không thấy nơi này còn có hài tử sao, dọa đến nữ nhi của ta làm sao bây giờ?”

Lý Huyền nhàn nhạt nói, vỗ vỗ tay, xoay người triều người nhà đi đến.

“Oa, ba ba chạy thật nhanh, Tư Tư mắt đều xem hoa!” Tư Tư vỗ tay kêu lên, mỗi lần như vậy khóc huyền hình ảnh, đều làm nàng thực hưng phấn.

Ba ba nhưng lợi hại đâu, giống như là trong TV những người đó giống nhau.

Lý Huyền cười cười, sờ sờ nàng đầu nhỏ, lại nhìn ba mẹ liếc mắt một cái, đến nỗi Lý an cùng Vương Tú, lúc này là hoàn toàn tin, nghi ngờ diệt hết, cũng chỉ thừa tò mò cùng kinh ngạc.

Còn có loại này bản lĩnh?

“Nhi tử, người có thể đi tham gia thế vận hội Olympic, đem Lưu tường mất đi, cấp ta cướp về.”

Lý an mạch nào cũng là thanh kỳ, rất có quốc gia vinh dự cảm nói.

.....

Nhìn Lý Huyền bóng dáng, trên xe lăn nam nhân dần dần phục hồi tinh thần lại, theo bản năng nhìn về phía Hồng Liên đại sư, lộ ra cái dò hỏi ánh mắt.

Hồng Liên nghĩ nghĩ, nhẹ giọng nói: “Là một vị tiền bối.”

Tiền bối?

Từ Hồng Liên đại sư trong miệng nghe thế hai chữ, hần sắc mặt có chút cổ quái, người đều một trăm linh tam, người nào có thể đương người tiền bối?

Kia hiển nhiên là cái người trẻ tuổi, có lão bà có hải tử có cha mẹ.

“Đạt giả vì trước, tiền bối tu vì thắng qua ta, y thuật thắng qua Tô Định phương.”

Hồng Liên bồi thêm một câu.

Vì thế nam nhân đôi mắt đột nhiên sáng, đôi tay hung hăng bắt lấy xe lăn, trên tay gân xanh đều băng ra tới.

“Thật sự?”

.....

Trên xe lăn nam nhân gọi là ** vân, hai mươi chín tuổi, trong nhà ở ma đô làm buôn bán, bản thân thích cực hạn vận động, tự do lặn xuống nước, trời cao nhảy dù, cánh trang phi hành, hoang dã cầu sinh.

Như thế nào tìm đường chết như thế nào chơi.

Vì thế rốt cuộc đem chính mình làm cái chết khiếp.

Đại khái một năm trước chơi cánh trang phi hành khi, ném tới trên cây, bệnh viện kiểm tra là xương sống bị hao tổn, nửa người dưới tê liệt, mất đi sinh dục năng lực, nếu nhân loại y học không có trọng đại đột phá, hẳn là đời này không đứng lên nổi.

Tê liệt sau, gia tộc quyền kế thừa bị cướp đoạt, âu yếm nữ nhân cũng gả chồng, hần cảm giác thực tuyệt vọng, vì thế. Tưởng cuối cùng thể nghiệm một phen phi hành cảm giác.

Cho nên liền nhảy.

.....

Chờ giờ com, ** vân có chút cung kính, đem chính mình nhân sinh trải qua, ở Lý Huyền trước mặt đại khái giảng thuật một lần.

Hần tâm tính cũng là ưu tú, ở quý môn quan trước đi rồi một chuyến, nhưng thật ra rộng rãi rất nhiều.

Quản nó cao nhân thấp người tiền bối vẫn bối, trước thử xem lại nói, ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa bái.

** vân?

Lý Huyền nhìn hần, ần ần cảm giác tên này có chút quen thuộc, tựa hồ trước kia nghe nói qua, đến nổi bên cạnh Cố Tiểu Ái, ánh mắt có chút ngơ ngẩn, đại khái là lâm vào nào đó hồi ức.

“Người nhận thức a?”

Lý Huyền hỏi.

Cố Tiểu Ái phục hồi tinh thần lại, cười nói: “Nhận thức a, người đã quên, chúng ta vào đại học lúc ấy, không có Weibo, không có băng hữu vòng, vị này chính là tây tử ngõ nhỏ đệ nhất đại thần, phơi xe thể thao, phơi biệt thự, phơi du lịch, cang ty bạn trai, internet đồng thau thời đại vương tiêu thông.”

Một đồng lớn danh hiệu nói xong, Cố Tiểu Ái cười tủm tỉm nhìn ** vân, trêu chọc nói: “Đại thần, năm đó ta một tỷ nhóm nhĩ chính là phát quá thê, phi người không gả.”

Nghe được lời này, ** vân nhưng thật ra có chút thẹn thùng.

Những cái đó niên thiếu khinh cuồng sự, hiện tại nhớ tới đều cảm giác có chút mặt đỏ.

“Nga, là người nha.”

Lý Huyền cũng là nghĩ tới, ánh mắt liền có chút cổ quái bộ dáng.

Học sinh thời đại, vị này siêu cấp phú nhị đại, ở sở hữu nam sinh trong mắt, đại để thượng đều là cái loại này khí đến ngứa răng, lại hận không thể lấy thân đại chi người.

Không nghĩ tới..... Hiện tại thành cái dạng này.

“Người tưởng mời ta cho người trị chân?” Lý Huyền nhân nhạ hỏi.

** vân gật đầu, nhẹ nhàng hỏi: “Có thể trị sao?”

Trải qua quá nhiều chuyện như vậy, hần cũng là đạm nhiên, có thể trị đương nhiên là tốt nhất, nếu là không thể trị, kia còn chưa tính, chờ gì thời điểm tâm tính lại bằng, lại nhảy một lần liền thành.

“Có thể nhưng thật ra có thể. Bất quá.....”

“Bất quá cái gì?”

** vân vội la lên, nghe được khẳng định đáp án khi, hần cảm giác chính mình yên lặng hồi lâu tim đập đều nhanh rất nhiều, không thua gì lần đầu tiên cánh trang phi hành khi khoái cảm.

“Xét thấy người học sinh thời đại cho chúng ta mang đến bóng ma tâm lý, ta quyết định..... Hung hăng tể người một đao.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tàn nhẫn tể

Tàn nhẫn tể?

Nghe thế hai chữ, ** vân liền cười.

Hần là người nào?

Giang gia là cái gì gia tộc?

Giang gia phát tích với trước giải phóng, bắt đầu từ Hương Giang.

Ở chiến tranh niên đại, giang gia vì cái này quốc gia thành lập, chuyển vận quá rộng lượng tài chính, có thể nói là lập hạ công lao hần mã.

Kiến quốc sau, vượt cục đá qua sông niên đại, ở quốc gia ý bảo hạ, giang gia thành lập đệ nhất gia tư nhân hình thức đầu tư cổ phần ngân hàng, phát triển quốc tế hoạt động tín dụng nghiệp vụ, ở quốc nội, cũng là có vô số công ty con, không ít đều là khống chế toàn bộ ngành sản xuất nhất thượng du kinh tế mạch máu.

Trải qua một trăm nhiều năm phát triển, cái này không lồ thương nghiệp đế quốc, bên ngoài hơn một ngàn mộc thành rừng, mà ngầm, không lồ thương nghiệp râu càng là cấm rễ ngầm, căn căn vô số.

Ở internet thời đại, ** vân xem như nhóm đầu tiên khoe giàu giả, nhưng thực mau liền cảm thấy không có ý tứ, bởi vì ở người đều thu vào chỉ có mấy trăm khối cái kia niên đại, mở ra một chiếc máy trăm vạn xe thể thao, người khác đều không quen biết!

Giờ phút này.

** vân khoe miệng mang theo nhân nhạ tươi cười, rất có hứng thú nhìn Lý Huyền, nói: “Ngài nghĩ muốn cái gì?”

Tuy rằng, hần đã bị tước đoạt gia tộc quyền kế thừa, nhưng tại gia tộc xí nghiệp nội cổ phần cùng cái khác tài sản thêm lên, thế nào cũng là có thể thượng Forbes tồn tại.

Lý Huyền khinh phiêu phiêu nhìn hấn một cái, cười nói: “Kỳ thật cũng không có gì, vài toà phòng ở mà thôi.”

Phòng ở?

** vẫn nghe vậy nao nao, trong lòng nhưng thật ra có chút coi thường.

Lấy thân phận của hấn cùng địa vị, tự nhiên là gặp qua rất nhiều thế ngoại cao nhân, mở miệng ngậm miệng muốn cái gì đồ cổ văn vật, hi thế trần bảo.

Tỷ như Hồng Liên đại sư, liền đối kia tôn gồm màu đời Đường lưu li đại minh vương thực cảm thấy hứng thú, phải biết rằng, kia chính là trên thế giới duy nhất một tôn.

Mà Lý Huyền muốn phòng ở, này cách điệu, nói thật có chút thấp.

Đương nhiên, ** vẫn trên mặt cũng không biểu hiện ra ngoài, ngược lại là nhẹ nhàng lên, sang sảng xua xua tay, cười nói: “Có thể, giang tiên sinh muốn nơi nào phòng ở? Ngài nói cái số.”

Ma đô giá nhà tuy rằng quý, nhưng đối với ** vẫn loại người này tới nói, cũng thật sự quý không đến chạy đi đâu, mua đồng phòng ở, cùng mua viên rau cải trắng không sai biệt lắm.

“Ngọn núi này sau lưng khu biệt thự, ta muốn toàn bộ.”

Nghe vậy, ** vẫn đột nhiên ngây dại, phục hồi tinh thần lại, thật sâu hít vào một hơi, “Người muốn ngọn núi này?”

Lý Huyền cười gật đầu.

“Trả lời chính xác.”

Nghe được lời này, Cổ Tiểu Ái tròn mắt há hốc mồm nhìn Lý Huyền, trong lòng cũng là bị dọa tới rồi, cái này địa phương tuy rằng không phải ma đô trung tâm thương nghiệp khu vực, nhưng giá trị cũng thật sự xa xỉ.

Đặc biệt là sau núi khu biệt thự, tên là mỹ lưu biệt thự, mười mấy năm trước chính là ma đô mà vương cấp bậc thự khu, hiện tại một đồng giá bán, như thế nào cũng ở chín vị số.

Mà.....

Một ngọn núi.....

Nàng trầm mặc xuống dưới, lòng bàn tay không khỏi hơi hơi có chút hấn bộ đáng, này thật đúng là tàn nhẫn làm thật.

** vẫn thẳng tắp nhìn Lý Huyền, nói trong lòng không khí là giả, phòng ở lại đại, lại nhiều, mỗi ngày trụ, cũng liền kia địa bàn mà thôi.

Người muốn này một ngọn núi có ích lợi gì?

Này ăn uống, không khỏi cũng có chút quá tham lam.

Huống chi, có thể ở lại ở mỹ lưu biệt thự, cũng coi như là ma đô đứng đầu kia một nắm người, hấn có thể mua nổi, nhưng là chưa chắc mua được đến.

Đương nhiên, nếu là liều mạng, cũng có lẽ có thể làm đến, nhưng kia tuyệt đối muốn trả giá rất nhiều nhân tình, đối với tới rồi hấn cái này trình tự người tới nói, nhân tình, có thể so tiền đáng giá nhiều.

** vẫn trong lòng yên lặng tính toán, trên mặt không khỏi hiện ra một tia cười khổ, lúc này hấn là hoàn toàn tin tưởng, Lý Huyền có thể chữa khỏi chính mình.

Nếu là không có đủ nắm chắc, làm sao dám đưa ra như thế công phu sư tử ngoạm điều kiện?

Chỉ là này kiện.....

Mặc dù là hấn, cũng cảm thấy cực kỳ thiệt đau.

Rất đau.

“Ta có thể mạo muội hỏi một chút, Lý đại sư, ngài muốn ngọn núi này, có chỗ lợi gì sao?”

** vẫn trầm ngâm một lát, mở miệng hỏi một câu.

Chính diện đàm phán lâm vào cục diện bế tắc, vậy vu hồi tìm kiếm đột phá khẩu, đây là hấn từ tiểu bồi dưỡng ra tới bản năng thương nghiệp tư duy.

“Tác dụng có tam.”

Lý Huyền như cũ là kia phó vân đạm phong khinh bộ dáng, mở miệng giải thích nói: “Đệ nhất, đây là toàn bộ ma đô, linh khí nhất đầy đủ địa phương, nhất thích hợp tu hành.”

“Đệ nhị, ta phía trước tu đạo biến mất 5 năm, thiếu ta thê tử rất nhiều, hôn lễ sắp tới, tưởng đem trước kia thiếu nàng, hoặc nhiều hoặc ít bồi thường một chút.”

“Đệ tam, muốn ngọn núi này, giao cho nữ nhi của ta tu cái công viên giải trí, trong thành, không khí không tốt.”

Vì thế ** vẫn hoàn toàn ngốc, trong lòng có chút chấn động, cũng có chút hồ thẹn không bằng.

Hắn lúc trước còn tưởng rằng Lý Huyền là vì tiền, không nghĩ tới là cái này lý do, này lý do, thật sự là đầy đủ mà cường đại, làm người. Không lời nào để nói.

Gặp qua sùng lão bà sùng nữ nhi, chưa thấy qua như vậy sùng.

Trước mặt đã là là độc thân cầu ** vân, cảm giác đã chịu một vạn điểm bạo kích, đồng thời. Cũng có chút mặt danh khâm phục.

Nam nhân!

Thật nam nhân!

** vẫn suy nghĩ quay cuồng.

Có Tiểu Ái bên này, trong lòng cũng là nhấc lên kinh đào sóng biển, vì diệu cảm xúc ở áp ủ, có điểm toan, cũng có chút ngọt, toan đến nàng muốn khóc, ngọt đến nàng. Hắn không thể hiện tại liền đem Lý Huyền lột sạch.

Nàng tự nhiên là biết, 5 năm trước Lý Huyền, chính là cái vạn sự không cầu người tâm tính, bức cách cao đến phía chân trời, tu tiên sau khi trở về, liền càng thêm không bình dân, coi tiền tài như cặn bã bộ dáng.

Mà hiện tại, sờ dĩ nhân nại tính tình cùng ** vân tại đây đàm phán, hoàn toàn đều là chính mình, vì Tư Tư.

Có như vậy nam nhân, đời này, còn cầu cái gì đâu?

Qua đi 5 năm ăn sở hữu khổ, chịu sở hữu tội, trải qua sở hữu ủy khuất, giờ phút này đều biến thành nùng tình mật ý, Có Tiểu Ái ôm Lý Huyền cánh tay, đầu nhẹ nhàng dựa vào.

“Ta. Ta đồng ý!”

“Bất quá, yêu cầu một ít thời gian, một cái tuần đi.”

** vẫn trầm mặc hồi lâu, khẽ cắn môi, rốt cục là đáp ứng xuống dưới, thân thể của mình khỏe mạnh, đương nhiên là quan trọng nhất, tiếp theo, Lý Huyền nhân cách mị lực, cũng ở trình độ nhất định thượng, chinh phục hắn.

“Thành.”

“Vậy như vậy định rồi.”

Lý Huyền gật gật đầu, đứng dậy, tựa hồ nghĩ đến cái gì, tiếp tục nói: “Nga đúng rồi, còn có điểm việc nhỏ, đem toàn bộ khu biệt thự mua tới về sau, trừ bỏ chính giữa nhất kia đồng, cái khác toàn bộ hủy đi, san bằng ra tới, ta còn hữu dụng.”

** vân. Thật sự tưởng ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng.

Trong nhà trường bồi tổng nói chính mình là bại gia tử, cùng vị này so sánh với, chính mình mới nào đến nào?

Còn có thể nói cái gì, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: “Đều nghe người.”

Lý Huyền cười cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn, một cỗ linh khí lặng yên thấm vào trong cơ thể, ** vân không tự chủ được liền mở miệng.

Trong phút chốc, hắn đó là cảm giác, một viên giống như đường hoàn đồ vật, hoạt nhập chính mình trong miệng, vào miệng là tan, một đoàn ẩm áp nước bọt tiến vào trong bụng.

Toàn thân bắt đầu nóng lên, hắn ra như tương, như là bị lửa đốt giống nhau, hắn cắn răng ninja, thật sự nhịn không được, đột nhiên đứng dậy.

“Nhiệt đã chết!”

Xe lăn ầm bị hắn chạm vào đảo, ** độn mây da một trận tê dại, từ xương cột sống ma đến đỉnh đầu.

Chợt, đó là mừng như điên.

Đứng lên!

Chính mình đứng lên!

Khó có thể tin nhìn Lý Huyền, hần toàn thân run run, hơn nửa ngày mới nghẹn ra một câu, “Người sẽ không sợ ta bội ước?”

Nói xong, ** vẫn đều đều trông chờ chính mình một cái tát, này nói nói cái gì?

Quá không mặt nh.

Lý Huyền xua xua tay, cười tùm tùm nhìn hần.

“Người dám?”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cây rụng tiền

Phật môn thanh tịnh mà, giữa trưa tự nhiên là ăn chay trai, rau xanh củ cải đậu hũ.

Bất quá, Hồng Liên đại sư tay nghề không tồi, nhưng thật ra làm có tư có vị, mặc dù là bình thường nhất nguyên liệu nấu ăn, điệu thủ nấu nướng sau, cũng coi như là đỉnh cấp tổ yến, vô luận sắc hương vị, đều là làm người không lời nào để nói.

Lý An cùng Vương Tú ăn mặt này hơn hờ, lão nhân gia vốn dĩ liền ăn lạt, thích ăn thức ăn chay, loại này có lộc ăn, bình thường chính là nhắm nháp không đến.

Ngay cả Tư Tư đều ăn uống mở rộng ra, ăn nhiều nửa chén cơm.

Lý Huyền cùng Cổ Tiểu Ái cũng là ăn vui sướng.

Một tuần sau, trong nhà liền phải có một ngọn núi.

Đối với Lý Huyền tới nói, đây là vì phụ mẫu thế tử cùng nữ nhi đặt mua đệ nhất phân gia nghiệp, có ngọn núi này, về sau rất nhiều chuyện này đều dễ làm, rất nhiều thủ đoạn cũng đều có thể dùng đến.

Cổ Tiểu Ái cũng là hưng phấn, như vậy danh tác, trước kia tưởng cũng không dám tưởng, đến bây giờ còn thoáng như trong mộng.

Đến nỗi ** vẫn..... Thân thể khôi phục khỏe mạnh, tâm tình cũng là rất tốt, đã lâu không như vậy vui vẻ ăn qua một bữa cơm.

Xôn xao báai xong cơm, hần liền ném xuống chén hướng ra ngoài chạy tới, gấp không chờ nổi, muốn thực nghiệm một phen hoàn hảo không tổn hao gì năm chỉ uy lực, từ nằm liệt về sau, đã có thể thật sự ứng câu kia ca từ —— ta muốn này gây sát có gì dùng.....

Đi thời điểm, còn không quên ôm đi chính mình gói màu đời Đường lưu li đại minh vương.

Cùng Hồng Liên đại sư giao dịch trở thành phế thải, đồ vật tự nhiên là muốn đường cũ mang về, rốt cuộc kế tiếp này một vòng, chính là muốn ra đại huyết, này một tôn Phật bảo, như thế nào cũng đáng cái một hai đồng biệt thự.

Đến nỗi kia xe lăn..... Hắc, đưa cho Hồng Liên.

Lão nhân sao, luôn có dùng tới thời điểm, kia chính là cao cấp hóa, thực dùng tốt.

Làm ** vẫn chạy trốn chết, còn có một cái khác lý do.

Ăn cơm khi, Tô Định Phương ánh mắt kia, lửa nóng như là ăn màu lam tiểu thuốc viên giống nhau, hận không thể đem chính mình lột sạch nghiên cứu.

.....

Hồng Liên đại sư cùng Tô Định Phương, một bữa cơm ăn, kia kêu cái đần độn vô vị, trong lòng như là dài quá thảo, một cào một cào, nhiều năm tu dưỡng, cũng ngăn không được như vậy dụ hoặc.

Có thể làm một cái nửa người tê liệt người, nháy mắt đứng lên, đây là kiểu gì thủ đoạn?

Thậm chí..... So chữa khỏi đường xuân hoa còn muốn thần kỳ.

Tô Định Phương trong lòng chấn động cùng khát vọng, quả thực vô pháp dùng lời nói mà hình dung được, không ngừng tưởng lật sạch ** vân nghiên cứu, còn tưởng đem Lý Huyền đào không, xem hắn còn có bao nhiêu thủ đoạn.

Rốt cuộc, đường xuân hoa bệnh, chỉ là vạn trung vô nhất nghị nan tạp chứng, rất ít nhìn thấy quá, hoặc là nói, trừ bỏ nàng bên ngoài ở người khác trên người chưa từng gặp qua.

Mà ** vân tê liệt, người nọ số đã có thể nhiều, ở hiện đại y học thượng cũng trước sau là cái nan đề, nếu có thể phá được.....

Danh cùng lợi, Tô Định Phương là không thêm đề ý.

Hắn đề ý chính là, này có thể làm bao nhiêu người được lợi, lại có thể cứu lại nhiều ít gia đình?

Vì thế, ăn cơm xong sau, Tô Định Phương tiện là có chút gấp không chờ nổi, mời Lý Huyền uống trà, tiêu tiêu thực nhi.

Hồng Liên đại sư..... Cũng là đem chính mình trân quý nhiều năm một bánh phở nhệ đem ra.

Hai người thêm lên gần hai trăm tuổi, trong lòng tuy rằng khát cầu, nhưng cũng còn ngại được tính tình, đều nói người lão thành tính, nói chuyện, dù sao cũng phải chú ý cái trái chần.

“Uống trà?”

Lý Huyền cười cười, xua tay cự tuyệt.

Này hai người trong lòng tưởng cái gì, Lý Huyền đương nhiên là cùng gương sáng đường như, đều là hồ ly ngàn năm, nói cái gì Liêu Trai?

“Trà ta liền không uống, nữ nhi còn phải về nhà ngủ trưa.”

“Đến nỗi Lão hòa thượng sở cầu, ha ha, thứ ta làm không được, nói không nhẹ truyền, các ngươi là biết đến, còn nữa, đạo của ta, cùng ngươi nói không giống nhau, truyền không được.”

Lý Huyền gọn gàng dứt khoát nói.

Đan dược có thể cấp đi ra ngoài, rốt cuộc thứ đồ kia, chính mình tùy tay là có thể luyện ra tới, người thường ăn, cũng không phi vô bệnh vô tai, trăm kappa diệt hết mà thôi.

Nhưng đạo pháp, đây là một thanh nhất sắc bén kiếm, trừ bỏ tuyệt đối tín nhiệm người, Lý Huyền là tuyệt đối sẽ không truyền ra đi.

Lý Huyền cũng là đoan chắc Hồng Liên đại sư, cả đời hành thiện tích đức, lão tới, tổng không thể bởi vậy ra đời tâm ma đi?

Nếu thực sự có tâm ma, kia..... Cũng là tự tìm từ lộ.

Quả nhiên, nghe được lời này, Hồng Liên đại sư ánh mắt nháy mắt liền âm đạm rồi xuống dưới, giận niệm ám sinh, thật dài thờ dài, lại là yên lặng tuyên phạt hiệu, trầm mặc xuống dưới.

Mắt không thấy tâm không phiền.

Tu cả đời tâm, điểm này định lực, hắn vẫn phải có.

Thấy Lý Huyền một câu đó là cự tuyệt lão hữu, Tô Định Phương nhìn Hồng Liên đại sư, trong lúc nhất thời trong lòng có chút sốt ruột.

“Ta không học đạo! Ta chỉ cần kia y thuật! Ngươi có biết, nó có thể cứu bao nhiêu người?”

“Ngươi muốn cái gì?”

“Chỉ cần biện pháp cho ta, liền tính này mạng già, cũng xá cho ngươi!”

Tô Định mới có chút thống khổ bắt lấy đầu, đôi mắt đều là có chút hồng.

Lý Huyền cười cười.

“Đừng có gấp sao.....”

“Chưa nói không cho người, này đan nhưng kéo dài tuổi thọ, cũng có thể trị liệu cùng loại với tê liệt linh tinh trọng tật, đến nỗi cái khác, ta không rõ ràng lắm, người có thể chính mình nghiên cứu.”

“Bất quá, chính là có điểm quý.”

Này đan được, Lý Huyền là chuẩn bị trở thành một cây trường kỳ cây rụng tiền, Tô Định Phương là y học ngôi sao sáng, nhân phẩm cũng đáng đến tin cậy, trừ bỏ có điểm cô hủ.

Bất quá, đây cũng là chuyện tốt.

Quân tử nhưng khinh chi lấy phương.

Từ hấn làm cái này nhị cấp phân tiêu thương, tự nhiên là lại thích hợp bất quá.

“Bao nhiêu tiền?”

Tô Định Phương bình thường trở lại, lập tức mở miệng hỏi.

“Một đan một trăm triệu.”

Lý Huyền nhàn nhạt nói.

Nghe được lời này, Tô Định Phương tức khắc ngây dại, đột nhiên đứng dậy, hồng học thở hổn hển, một bộ sắp muốn tức chết quá khứ bộ dáng.

Một đan một trăm triệu, này giá cả, ai dùng đến khỏi?

“Ta nói người cái gì cấp?”

“Người thích trị bệnh cứu người, không quan hệ, cứu sao, người nghèo dùng không dậy nổi, cũng mua quan hệ, người hỏi kẻ có tiền thu sao, nhạ, ta này phí tổn giới một trăm triệu, đến nỗi người bán nhiều ít, đó là chuyện của người nhì, người mười trăm triệu bán cho một kẻ có tiền người, là có thể nhiều cứu chín người nghèo.”

“Đương nhiên, người nếu không nhẫn tâm kiếm Hoa Hạ người tiền, vậy xuất khẩu tiêu thụ bên ngoài sao, cái kia ai..... Hawkins? Người nằm liệt cả đời, người nói có thể làm hấn một lần nữa đứng lên, một trăm trăm triệu, hấn có làm hay không?”

Lý Huyền như cũ cười nói, như cũ là kia phó không ôn không hòa bộ dáng.

Tô Định Phương lại lần nữa ngây dại.

Nghe Lý Huyền như vậy một phân tích, hấn nhưng thật ra cũng hiểu được.

Trên thế giới này có bệnh bỏ lớn người, có tiền, tự nhiên cũng bỏ lớn là.

Chính mình có hành thiện tích đức ý niệm, cũng không thể mạnh mẽ đạo đức bắt cóc, yêu cầu người khác cũng nhất định phải làm như vậy.

Hướng chi, được vật lũng đoạn, này từ trước đến nay là phương Tây những cái đó quốc gia độc quyền, hấn thân là y học giới lão nhân, tự nhiên là đối này đó lại rõ ràng bất quá, cái gì u được kháng ung thư được cao cấp chữa bệnh thiết bị, chi cần thông qua quốc gia phê duyệt tiến vào quốc nội bệnh viện, đều sẽ làm những cái đó phương Tây y dược công ty, kiếm bồn măn bát doanh.

Hiện giờ, chẳng qua là Lý Huyền tương đương với một cái cao cấp y dược công ty, này đó tuyệt bút lợi nhuận, đều bị hấn kiếm được mà thôi.

Này..... Đào cũng hợp lý.

Trong đầu chuyển qua này đó ý niệm, Tô Định Phương suy nghĩ dần dần lắng đọng lại xuống dưới, thật dài thờ dài, cắn răng nói: “Có thể!”

Chương 57: Một chuyện nhỏ

Từ tỉnh an chùa trở về, Lý Huyền xem như thắng lợi trở về, bất quá ở trong lòng hắn cũng không có lưu lại nhiều ít gọn sóng.

Tiền, trước nay đều không phải sinh hoạt toàn bộ, bao nhiêu tiền đều không phải, thậm chí Liền trọng điểm đều không tính là.

Lý Huyền muốn nhất, đơn giản là cho Tư Tư một cái khỏe mạnh thân thể, vô ưu vô lự thơ ấu, cùng với tương lai nhân sinh vô hạn khả năng cùng tuyệt đối tự do.

Có câu nói nói, tự do không phải muốn làm cái gì là có thể làm cái gì, mà là không muốn làm cái gì, là có thể không làm cái gì.

Nhưng là, Lý hoang tưởng cấp Tư Tư tự do, không ngừng là không muốn làm cái gì là có thể không làm cái gì, còn có, muốn làm cái gì Là có thể làm cái gì.

Không có việc gì, có ba ba đầu.

.....

Sinh hoạt tiếp tục quá.

Lý Huyền sáng sớm bởi hai mẹ con ở mây trắng phía trên tập thể dục buổi sáng, luyện xong thần thanh khí sảng về nhà, ăn cái bữa sáng, sau đó đưa Tư Tư đi học.

Buổi sáng đương cái dân thất nghiệp lang thang, nơi nơi đi bộ, giúp giang nãi nãi thét to bằng côn, bởi Lý còn đâu tiểu khu lão niên hoạt động trung tâm chơi cờ, hoặc là về nhà, cùng Cố Tiểu Á cuộn tròn ở sofa xem điện ảnh.

Này 5 năm không ở, thật sự là bỏ lỡ không ít hảo điện ảnh, cũng coi như là bù lại một phen.

Giữa trưa tập điểm, tiếp Tư Tư tan học, trở về ăn qua cơm trưa, Tư Tư đi nghỉ trưa, Lý Huyền liền ngồi ở trên ban công trổng gió, hoặc là ngắm phong cảnh, thuận tiện phao một hồ giải khát giải nhiệt nước trà, chờ tiểu cô nương ngủ trưa tỉnh, vừa vặn có thể uống đến.

Buổi chiều tiếp tục đưa Tư Tư đi học, thuận tiện mang theo tướng quân khắp nơi đi bộ, chờ lúc chạng vạng, đi nhà trẻ tiếp người.

Như thế, đó là một ngày.

Năm ngàn năm buồn tẻ tu hành, Lý Huyền đều có thể chịu đựng đi, như vậy bình đạm mà đơn giản nhạt tử, tự nhiên là liền càng không thành vấn đề.

Huống hồ, bình phàm bên trong, đều có một phen tốt đẹp, không đủ vì người ngoài nói cũng.

Đương nhiên, sinh hoạt sông dài mặc dù lại bằng phẳng, cũng tổng hội ngẫu nhiên phiến khởi một cái bọt sóng.

Tỷ như hôm nay, liền đã xảy ra một chuyện nhỏ.

Buổi chiều ước chừng bốn điểm nhiều bộ dáng, một cái giáo viên mầm non, không phải Thẩm Mạn, đem điện thoại đánh tới Lý Huyền đi động thượng, nói muốn hắn tới nhà trẻ một chuyến.

Tư Tư đánh người.

Nghe được lời này, Lý Huyền sững sờ một chút, vội vàng hỏi: “Tư Tư không có việc gì đi?”

Lão sư ngữ khí có chút cổ quái, nói Tư Tư không có việc gì, chính là đem một tiểu nam hài nhi đánh đến lưu máu mũi, liền ở vừa mới phát sinh sự tình.

Tuổi này tiểu bằng hữu chỉ gian, ngẫu nhiên có chút tranh cãi cũng là bình thường, bất quá thấy huyết, cho dù là máu mũi, cũng sẽ tương đối phiền toái.

Hiện tại gia đình, phần lớn là con một, một đám đều bảo bồi muốn trời cao, trong nhà ba ba mẹ mẹ gia gia nãi nãi đều luyện tiếu nói một câu lời nói nặng, càng đừng nói đánh.

Ở trường học bị cái khác tiểu bằng hữu đánh, này còn lợi hại?

Nhà trẻ gặp phải loại chuyện này, giống nhau đều sẽ cấp gia trưởng gọi điện thoại yêu cầu lại đây, lão sư cũng không dám tự tiện làm chủ, tiểu hài tử thân thể như vậy nhu nhược, vạn nhất về sau tra ra di chứng, ai tới phụ cái này trách nhiệm?

Cho nên, lão sư cũng là chạy nhanh cấp Lý Huyền gọi điện thoại.

Treo điện thoại, Lý Huyền hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần nữ nhi không bị thương liền hảo, sau đó triều nhà trẻ đi đến.

Từ trở về sau, chính mình đó là vẫn luôn dùng linh khí vì Tư Tư tắm bổ thân thể, hơn nữa mỗi ngày sáng sớm rèn luyện, thân thể của nàng tố chất có rất lớn tăng lên, so cùng tuổi tiểu đồng bọn đương nhiên là hiểu thắng ra rất nhiều, vóc dáng cũng là trường bay nhanh.

Lần đầu tiên gia trưởng uỷ ban tuyển cử lúc ấy, Tư Tư còn so gì hâm hâm lùn một chút, hiện tại, đã là ần ần vượt qua một ít.

Hiện tại.....

Đều sẽ đánh người.

Lý Huyền tâm tình có chút vi diệu.

.....

Không bao lâu, tới rồi nhà trẻ văn phòng ngoài cửa, xuyên thấu qua cửa sổ, Lý Huyền gặp được nữ nhi.

Tư Tư đại khái là bị phạt đứng, dựa ven tường đứng, thấp đầu nhỏ, đôi mắt nhìn chăm chăm chính mình mũi chân.

Bên cạnh còn đứng cái tiểu nam hài nhi, nhút nhát sợ sệt, vừa kéo vừa kéo nghẹn ngào, hốc mắt đều là nước mắt, chỉ là cố nén không cho nước mắt rơi xuống, không phải gì hâm hâm là ai?

Nhìn thấy một màn này, Lý Huyền lắc đầu cười cười, này hai tiểu gia hỏa, còn liên thủ nội?

Ở bên kia.....

Một cái bụi bặm tiểu nam hài nhi, đang ở gào khóc, cái mũi thượng huyết đã bị rửa sạch sẽ, cũng tắc thượng giấy vệ sinh, tiếng khóc lại càng ngày càng lạnh lốt, Thẩm Mạn như thế nào hồng đều hồng không được.

Thịch thịch thịch.....

Lý Huyền gõ vang môn.

“Tiến!”

Lý Huyền đi vào văn phòng.

Tư Tư ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, nhìn thấy là ba ba, tức khắc cái gì đều quên mất, chạy như bay lại đây, ôm chặt Lý Huyền chân, không có ngày xưa không muốn xa rời bộ dáng cùng ngọt ngào thanh âm, chỉ là ngẩng đầu nhìn, quật cường cắn môi, đôi mắt có chút hồng nói: “Ba ba, không phải Tư Tư sai, là Triệu Thụy, hấn trước khi để gì hâm hâm”

Đại khái là nghe được Tư Tư nói, lại nhìn đến Lý Huyền cao cao đại đại bộ dáng, giống như nhớ tới cái gì, kia khóc lớn tiểu nam hài tử, tiếng khóc càng thêm vang dội, một bên khóc một bên hô to: “Ba ba, ta muốn ba ba! Ta ba ba như thế nào còn không có tới!”

Thẩm Mạn hồng đều hồng không được, ngẩng đầu nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, khóe miệng hơi hơi run rẩy.

Nàng đương nhiên biết, Lý Huyền hộ nữ nhi thuộc tính, tuyệt đối là bạo lều, Thẩm Mạn cũng không trông cậy vào Lý Huyền sẽ làm cái gì, thờ dài, nàng nhẹ giọng nói: “Người trước từ từ đi, gì hâm hâm cùng Triệu Thụy gia trưởng cũng lập tức tới đây.”

Lý Huyền gật gật đầu, sờ sờ Tư Tư đầu nhỏ, ngồi xổm xuống nhìn nàng.

“Tư Tư không sợ a, Tư Tư giỏi quá!”

“Gì hâm hâm cùng Triệu Thụy đều lưu nước mắt, liền Tư Tư không có, thật là cái kiên cường tiểu cô nương đầu.....”

Lời này, làm tiểu cô nương đều có chút sùng sốt, vốn dĩ trong lòng là có chút hơi sợ, không nghĩ tới ba ba chẳng những không trừng phạt, ngược lại là khích lệ.

Tư Tư đều có chút thẹn thùng, trắng nõn trên mặt bay lên hai đóa rặng mây đỏ, thẹn thùng cười.

Bất quá, thực mau nàng phục hồi tinh thần lại, nhìn Triệu Thụy liếc mắt một cái, rất là nghiêm túc lôi kéo Lý Huyền tay, mở miệng nói: “Ba ba, thật sự không phải Tư Tư sai.”

“Àn, ta tin tưởng Tư Tư, kia Tư Tư nói cho ba ba, vừa rồi đã xảy ra sự tình gì?”

Lý Huyền gật đầu, cười tủm tỉm hỏi.

“Ba ba, vừa rồi, chúng ta ở sân thể dục thượng chơi, Triệu Thụy nói, muốn cho ta đương hấn bạn gái, ta nói không được, gì hâm hâm cũng nói, không

được..... Bọn họ hai cái liền sảo lên lap.”

“Triệu Thụy đẩy gì hăm hăm một phen, gì hăm hăm cũng đẩy Triệu Thụy một phen, Triệu Thụy liền đem gì hăm hăm đánh khóc.....”

“Ta giúp gì hăm hăm, liền đánh Triệu Thụy một chút, liền từng cái, hấn cái mũi liền đổ máu.....”

Tư Tư đứt quãng, cuối cùng là đem toàn bộ sự tình nói rõ ràng.

Sự tình Lý Huyền nghe rõ, chuyện này, xác thật không phải Tư Tư sai.

Nhưng này không phải trọng điểm.

Trọng điểm là.....

Bạn gái?

Lý Huyền khẽ cau mày, đột nhiên đứng dậy, trong mắt ần ần có chút sát khí.

Thẩm Mạn chạy nhanh nói: “Không phải, Lý Huyền, tiểu hài tử nói bạn gái bạn trai, đều là đùa giỡn.....”

Nhìn đến Lý Huyền đậm mặt ánh mắt, Thẩm Mạn càng thêm cuồng quít, quả thực có chút nói năng lộn xộn.

“Thật sự, ai nha, bọn họ như vậy tiểu, có thể làm gì sao, hiện tại tiểu bằng hữu đều tiếp xúc internet tương đối sớm, cũng đều tương ứng tương đối trưởng thành sớm.....”

Đúng lúc này.

Cửa văn phòng, bị lại lần nữa đẩy ra,

Một cái cao lớn thô kệch nam nhân, một thân cơ bắp, đầy người hằn ròng ròng, đại khái là vừa từ phòng tập thể thao ra tới, nhìn thoáng qua Lý Huyền, có điểm hung, không nói chuyện.

Sau đó, nhìn đến khóc lớn Triệu Thụy, nam nhân tức khắc liền chạy qua đi.

Bang!

Bang!

Tùy tay chính là hai bàn tay.

“Thằng nhãi ranh, khóc cái gì khóc? Đừng khóc, cầm miệng, lão tử cùng ngươi nói bao nhiêu lần!”

“Đánh thắng được muốn đánh, đánh không lại còn muốn đánh!”

“Ngươi đem người khác đả thương, lão tử ra tiền thuốc men, bao nhiêu tiền đều ra!”

“Nếu là đánh không lại, trở về nhà lão tử cũng tấu ngươi! Không tiền đồ đồ vật!”

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Đại nhân là quái thú

Tập thể hình nam thực táo bạo.

Con hán Triệu Thụy, thịt đỏ đỏ bạch hồng hồng khuôn mặt nhỏ thượng, vài đạo dấu ngón tay rõ ràng có thể thấy được, đại đại trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, chỉ là cũng không dám lại khóc.

Càng khóc, đánh càng tàn nhẫn.

Thu thập xong nhi tử, tập thể hình nam xoay người lại, đảo rất là sang sảng triều Lý Huyền cười, xua xua tay nói: “Không có việc gì, hùng hài tử, phải đánh!”

“Nhà ngươi cô nương không có việc gì đi?”

Nói, muốn đi sờ sờ Tư Tư đầu, Tư Tư có chút hoảng loạn, tránh ở Lý Huyền sau lưng, đầu cũng không dám lộ ra tới.

Lý Huyền nhìn hán một cái, ánh mắt có chút lạnh.

Như vậy nam nhân.....

Trên thực tế, như vậy gia trưởng, ở Hoa Hạ tuyệt không hiếm thấy, nói hư đi, cũng không có nhiều hư, chỉ là giáo dục hài tử phương thức có vấn đề, có lẽ chính hán cũng chưa ý thức được, này có vấn đề.

Nhưng mà đây là vấn đề lớn nhất.

Làm cha mẹ, không cần thượng cương chứng.

Lý Huyền cố nhiên là có chút vì nơi này kêu Triệu Thụy tiểu nam hài cảm giác thật đáng buồn, nhưng cũng làm không được cái gì, rốt cuộc, đó là nhân gia gia sự, là người ta nhi tử, như thế nào quản giáo, đều là chuyện của hán.

Cho nên nói, đầu thai là môn kỹ thuật sống.

Cái này việc nhỏ, liền tính là như vậy đi qua.

Tan học, Lý Huyền mang theo nữ nhi về nhà trên đường, Tư Tư trước sau có chút thất thần bộ dáng, cũng không biết tưởng cái gì.

“Bảo bối, ngươi suy nghĩ cái gì nha?”

Lý Huyền cười tủm tỉm hỏi.

“Ba ba, Triệu Thụy hảo đáng thương nha, hán ba ba luôn là đánh hán, còn mắng hán.”

Tư Tư có chút rầu rĩ không vui bộ dáng, buổi chiều cái kia hình ảnh, thật sự là dọa đến nàng, buổi tối đều khả năng làm ác mộng cái loại này.

“Ba ba, về sau nếu là Tư Tư không nghe lời, ngươi sẽ đánh Tư Tư sao?”

Tư Tư ngưỡng đầu, đá quý thanh triệt trong ánh mắt, hiện ra một tia nhu nhược, còn có chút nói không rõ tiểu suy nghĩ, tuổi này, cũng là hài tử đại não bay nhanh phát dục, tự mình ý thức hình thành mấu chốt kỳ.

“Tưởng cái gì nốt..... Đương nhiên sẽ không lap, mặc kệ Tư Tư làm sai cái gì, ba ba đều sẽ không đánh Tư Tư, cũng sẽ không mắng Tư Tư, ba ba sẽ nói cho Tư Tư, cái gì là nên làm, cái gì là không nên làm, cái gì là có thể làm, cái gì là không thể làm..... Được không?”

Lý Huyền ngồi xổm xuống thân đi, ôn nhu an ủi.

“Àn, hảo, ba ba tốt nhất, hi hi.”

Tư Tư thật mạnh gật gật đầu, vươn tay nhỏ, có chút làm nũng nói: “Kia ba ba, chúng ta ngoéo tay.”

Buổi tối trở về, ăn cơm xong, Tư Tư nhìn một lát phim hoạt hình, chính mình ngoan ngoan tắm rửa xong, nằm ở trên giường, lại như thế nào cũng ngủ không được.

Từ trong ổ chăn bò ra tới, trộm nhìn nhìn bên ngoài, ba ba cùng mẹ mẹ còn ở phòng khách xem TV, cùng gia gia nãi nãi đang nói chuyện, nàng gãi gãi đầu nhỏ, tổng cảm giác muốn nói cái gì, nhưng lại nói không nên lời.

Một hồi lâu, tiểu cô nương ngồi ở án thư, lấy ra bản thân tiểu sách vở, lấy ra một chi bút, bắt đầu trên giấy ngoắc ngoắc vẽ tranh.

Viết a viết.....

Viết một hồi lâu, đại khái là viết xong, nàng ý niệm hiểu rõ, xoa xoa có chút mơ hồ đôi mắt, nằm trong ổ chăn, ôm một cái hùng bông hùng rơm, ngọt ngào ngủ rồi.

Ngủ trước, Lý Huyền tới cấp năng tắt đèn khi, thấy được trên bàn sách kia tờ giấy.

Là một bộ họa, cũng có mấy hành tự.

Họa thực hỗn độn, vô tự đường cong, đại khái là một người hình quái thú bộ dáng, đến nỗi kia hành tự, làm Lý Huyền trầm mặc thật lâu.

Nàng nhận thức tự còn không nhiều lắm, có mấy cái là dùng ghép vắn thay thế, cũng có mấy cái lỗi chính tả, dùng chính xác Hán ngữ phiên dịch lại đây, là một đầu tiểu thơ —— đại nhân là quái thú.

Triệu Thụy ba ba là quái thú

Trường thực sắc bén thực sắc bén nha

Mắng một chút

Triệu Thụy tâm đã bị cắn rớt một tiểu khối

Đánh một chút

Triệu Thụy trên người liền ít đi khối thịt

.....

.....

Cầm này tờ giấy trở lại phòng ngủ chính, đưa cho Cố Tiểu Ái xem, xem xong Cố Tiểu Ái cũng là trầm mặc thật lâu, trong lòng có loại nói không nên lời cảm giác, lại là kiêu ngạo, lại là khó chịu.

Kiêu ngạo là nữ nhi có thể viết ra như vậy văn tự, có như vậy thiên tài cùng linh tính.

Khó chịu là cái này tên là Triệu Thụy tiểu nam hài.

Nàng bản thân cũng là cái cực kỳ cảm tính người, đồng dạng cũng là cái mụ mụ, tự nhiên có thể thân thiết cảm nhận được hài tử trong lòng hi vọng ai nhạc.

Tiểu hài tử cái gì đều hiểu, chỉ là có chút lời nói bọn họ nói không nên lời, có một số việc, cũng không dám làm.

Nhưng những cái đó hạt giống, tổng hội ở trong lòng sinh trưởng, chui từ dưới đất lên, nảy mầm, theo tuổi mà lớn lên, loại gieo nhân nào, gặt quả ấy.

Cách ngôn nói, ba tuổi xem lão, cũng đều không phải là vô căn cứ.

Hai vợ chồng lại nhai nói tiểu lời nói, sẽ giáo dục vấn đề, triển khai một phen thâm nhập thiên xuất thảo luận, trung gian tự nhiên là không thể thiếu các loại kiêu duyên cùng “Chán ghét”.....

Náo loạn trong chốc lát, tâm tình nhưng thật ra cũng dần dần bình phục lại đây, người khác hài tử quả không được, chính mình gia hài tử, có thể bình bình an an lớn lên thì tốt rồi.

Gần buổi tối 11 giờ nửa thời điểm, Cố Tiểu Ái điện thoại, bỗng nhiên dồn dập vang lên.

Nhìn đến điện báo biểu hiện cùng dãy số, nàng thực mau tiếp lên, làm cái hư thủ thế.

Lý Huyền liếc mắt một cái, điện báo biểu hiện là lão bản.

“Uy, Thẩm tỷ, làm sao vậy?”

Cố Tiểu Ái nhẹ giọng hỏi, vừa nói lời nói, một bên lay khai Lý Huyền ở trước ngực không an phận tay.

Điện thoại bên kia một nữ nhân thanh âm vang lên, có chút mỗi một bộ dáng.

“Tiểu ái, ta ngày mai đến Hương Giang, ần, sai giờ, ần người bên kia thời gian, đại khái là buổi sáng 11 giờ đến, người đến sân bay tiếp ta một chút.”

Cố Tiểu Ái gật đầu đáp ứng xuống dưới, cố nén toàn thân tê ngứa, cùng có chút dồn dập hô hấp, thẳng đến treo điện thoại, mới đem điện thoại một ném, đối Lý Huyền tròn mắt gắt nhìn.

“Người..... Hỗn đản!”

“Làm lão bản nghe thấy, ta còn có sống hay không!”

Lý Huyền dựa vào đầu giường, tùy tay lấy qua di động, trực tiếp tắt đi, cười nói: “Này cái gì lão bản, khuya khoắt còn gọi điện thoại, còn hảo là cái nữ,

nếu là nam, ta tẩu bất tử hần!”

Trùng hần một cái, Cố Tiểu Ái có chút vô ngữ, xoay người cuốn quá chấn.

“Ngủ!”

Nói từ Lý Huyền trở về về sau, nàng đó là cảm giác, này nam nhân, tựa hồ càng ngày càng không biết xấu hổ lên, cả ngày trầm mê với không thể miêu tả việc, ban ngày thừa dịp trong nhà không ai thời điểm đều tưởng.....

Tuy rằng, này không phải cái gì chuyện xấu, tổng so đi bên ngoài ăn vụng cường, Cố Tiểu Ái cũng không phải cái loại này thanh tâm quả dục người, nhưng tổng cảm giác, có chút quá mức tùy tâm sở dục.

“Uy, nếu không ngươi đi tìm công tác làm đi?”

Trong bóng đêm, Cố Tiểu Ái thanh âm vang lên, không có quay đầu, thanh âm có chút hư.

Lời này, chính nàng nói cũng chưa tự tin, lấy Lý Huyền hiện tại thu vào, thật sự là không cần thiết tìm công tác, ngày đó cùng tô định phương nói thời điểm, nàng cũng ở đây.

Nhân sinh đều như vậy, còn tìm cái gì công tác?

Nàng chính là tướng cấp Lý Huyền tìm điểm sự làm, tổng không thể mỗi ngày ở nhà nghĩ pháp lẩn lộn lão bà đi, thành cái gì?

Lý Huyền cười cười, đại khái cũng minh bạch nàng ý nghĩ trong lòng, cởi áo ngủ, ma lưu chui vào trong ổ chăn, ở trên người nàng cọ cọ, ôm chặt, ghé vào bên lỗ tai thượng, rất là nhỏ giọng trêu đùa: “Ta cái gì đều không nghĩ làm, liền muốn làm..... Ngươi.....”

“Tê.....”

Cố Tiểu Ái một chút liền đã tê rần

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Lão bản

Lại là tân một ngày.

Buổi sáng, Lý Huyền lái xe, chở cố tiểu ái, đang đi tới sân bay trên đường.

Nói lên xe, không thể không đề một câu gì Vượng Tài.

Ngày đó Lý Huyền ở bảo sơn viện điều dưỡng, trị hết đường xuân hoa, thuận tiện khai đi rồi này xe, từ tỉnh an chùa trở về, tưởng đem xe còn cho hần, nhưng lão Hà thế nào đều từ bỏ.

Nói không cần liền không cần, đánh chết đều không cần.

Ở Lý Huyền trước mặt, lão Hà chưa từng có như vậy kiên cường quá, chính là muốn nganh sinh sinh đưa cho Lý Huyền, Lý Huyền không cần đều không được.

Hần dáng vẻ này, Lý Huyền cũng không dám nói cái gì, nghĩ nghĩ, cũng liền nhận lấy.

Loại này đãi ngộ, Lý Huyền ở ba ngàn đại thế giới, hưởng thụ không phải một lần hai lần, cũng sớm đã thành thói quen.

Dù sao, ở Lý Huyền cảm nhận trung, xem như đem gì Vượng Tài người này nhận hạ.

.....

Ước chừng 10 giờ nửa thời điểm, hai người tới rồi sân bay.

Lý Huyền đình hạo xe, đó là tiến đến tiếp cơ khẩu, KFC ngồi xuống, kiên nhẫn chờ.

Nói thật, đối Cổ Tiểu Ái cái này lão bản, Lý Huyền cũng là có chút tò mò, chỉ biết là là nữ, là cái minh tinh, trừ này bên ngoài, hoàn toàn không biết gì cả.

“Các vị lữ khách bằng hữu, từ Los Angeles bay đi ma đô quốc tế sân bay cz3582 hào chuyến bay đã bình an đến cảng.”

Sân bay quảng bá tiếng vang lên.

Cổ Tiểu Ái từ tiếp cơ khẩu bên cạnh KFC đi ra, trong tay dẫn theo cái bao, xử chỗ đó chờ.

Nàng là cái rất có chức nghiệp tu dưỡng người, lão bản thân phận miễn cảm, xuất phát phía trước, đó là chuẩn bị mũ kính râm gì đó, rất là cẩn thận, còn không cho Lý Huyền lấy, một hai phải thân thủ đề.

Đồng thời, Cổ Tiểu Ái trung cũng là hơi hơi có chút nghi hoặc.

Ở nước Mỹ này bộ diễn, dự tính muốn chụp nửa năm thời gian, lúc này hẳn là đúng là đuổi tiến độ thời điểm, nàng vội vàng trở về làm gì?

Bình tĩnh mà xem xét, lão bản là cái thực không tồi người, đối chính mình cũng coi như là thực không tồi, không ngừng là mấy năm trước đưa than ngày tuyết âm áp, ở bình thường công tác trung, đối đãi mỗi cái nhân viên công tác, nàng đều là thân thiết mà ôn hòa, một chút cái giá đều không có.

Lần này xin nghỉ, Cổ Tiểu Ái trước hết mỗi một tháng, sau lại muốn bỏ hôn lễ, lại thỉnh hai tháng, phía trước phía sau thêm lên tổng cộng ba tháng, lão bản cũng chưa nói thêm cái gì, ngược lại là nói mang tân nghỉ phép.

Này lão bản đương. Liên cùng làm từ thiện giống nhau.

Nghe nói chính mình muốn kết hôn, lão bản còn bao 9999 bao lì xì, tuy rằng này con số đối với nàng tới nói không đáng kể chút nào, nhưng lớn như vậy bao lì xì, cũng thật sự là làm cổ tiểu tình yêu thực ấm.

Mặc kệ từ góc độ nào tới nói, ở nước bản giữa giới giải trí, lão bản, đều coi như là một cổ cực kỳ sạch sẽ thanh tuyền.

Chuyên chú với công tác.

Chuyên chú với điện ảnh.

Chuyên chú với nghệ thuật.

Này, cũng là trời sinh tính không kèm chế được phóng túng ái tự do cổ tiểu ái, vì nàng công tác suốt ba năm quan trọng nguyên nhân chỉ nhất.

Nghĩ này đó, Cổ Tiểu Ái hơi hơi có chút thất thần.

.....

.....

Hàng trạm trong lâu.

Một cái dáng người cao gầy nữ nhân, trong tay dẫn theo cái tiểu hào rương hành lý, chính đại bước sao băng hướng ra phía ngoài đi.

Nàng nhìn qua rất có khí tràng, một thân phá động cao bồi, trên mũi giá một bộ đại kính râm, trên đầu đỉnh cái hip-hop phong cách hạ luân mũ, tiểu bạch giày, rất có phạm nhi cảm giác.

Dẫn đầu nhìn đến tiếp cơ khẩu bên trái cổ tiểu ái, nàng cười cười, không có đi bên trái xuất khẩu, mà là thay đổi cái phương hướng, vu hồi bên phải xuất khẩu, một lát sau, lặng yên không một tiếng động vòng đến Cổ Tiểu Ái phía sau, duỗi tay, đang muốn nhẹ nhàng chụp một chút.

Đột nhiên, nàng đó là cảm giác chính mình tay bị bắt được.

Quay đầu vừa thấy, một cái thân hình cao lớn nam nhân đứng ở sau lưng, chính cười như không cười nhìn chính mình.

Trong nháy mắt, nàng có chút quần bách bộ dáng, chỉ là kính râm chống đỡ, nhưng thật ra nhìn không ra tới.

Cổ Tiểu Ái quay đầu lại, thấy như vậy một màn, hơi hơi ngạc nhiên một lát, thực mau hiểu được, nhin không được bật cười, nói: “Lão bản, ngươi lại nghịch ngợm.”

Ngữ khí sùng nịch, không giống cùng lão bản nói chuyện, đảo như là khuê mật giống nhau.

Trên thực tế, ngày thường công tác trung, cũng không sai biệt lắm là cái dạng này bầu không khí.

Lý Huyền cũng tùy theo buông ra tay.

“Đây là người nam nhân?”

Cố Tiểu Ái đại minh tinh lão bản, có chút tò mò, cũng có chút xem kỹ nhìn Lý Huyền.

Nàng so Lý Huyền thấp một chút, khí thế lại một chút không thua, hơi hơi ngửa đầu, lộ ra mướt mà cảm, tinh xảo xương quai xanh, trên người tràn đầy tiêu sái kiều ngạo phương bắc Đại Nữ kinh nhi.

“Người hảo, ta là Thẩm Băng.”

Nhìn vài giây, nàng duỗi tay nói.

“Lý Huyền.”

Lý Huyền cùng nàng nắm một chút, nhàn nhạt cười nói, trong lòng bùng tỉnh minh bạch.

Nguyên lai là nàng a.

Lý Huyền nghe nói qua Thẩm Băng.

5 năm trước, chính mình còn không có xuyên qua trước, Thẩm Băng đó là giới giải trí chạm tay là bóng phim văn nghệ nữ thần.

Tuy rằng lúc ấy thị trường không tốt, nàng điện ảnh phần lớn trầm trở khen ngợi không gọi tòa, nhưng ở nhất bang văn nghệ già cảm nhận trung, nàng chính là thỏa thỏa tương lai ảnh hậu, thành tựu không thể hạn lượng.

Lý Huyền cũng là thực xem trọng.

Quả nhiên, 5 năm không thấy, Thẩm Băng ở diễn viên gạo cội trên đường một đường bão táp, theo điện ảnh ngành sản xuất bùng phát triển, thuận tiện đem cúp cầm cái đại nấn quán, kim gà, kim mã, bách hoa, Oscar, hiện tại cũng coi như là phim văn nghệ loại hình trung độc nhất vô nhị nữ hoàng.

Mấy ngày hôm trước, Lý Huyền còn xem qua nàng diễn điện ảnh, cái kia màn ảnh cảm, hoàn toàn không lời gì để nói, đặc biệt là khóc thút thít cái kia màn ảnh, nháy mắt làm người từ xương cùng ma đến xương sống, thực lực vòng phần.

Bất quá, Lý Huyền nhưng thật ra không nghĩ tới, nàng chính là Cố Tiểu Ái lão bản.

Càng không nghĩ tới, lớn như vậy già, vừa rồi còn có như vậy thiếu nữ tâm, vòng sau chụp bả vai.....

A.....

Đơn giản hàn huyên vài câu, ba người lên xe.

Nàng hai ngồi xếp sau, một đường lăm nhăm lăm nhăm, Lý Huyền còn lại là chuyên tâm làm trò chính mình tài xế.

“Thẩm tỷ, người tới ma đô, rốt cuộc chuyện gì a?”

Cố Tiểu Ái có chút tò mò hỏi.

Thẩm Băng không biết từ nơi nào lấy ra căn kẹo que, chính tư lưu tư lưu liếm, vừa nghe lời này, tức khắc khí nhi liền tới rồi.

“** vẫn biết đi? Liên cái kia phú nhị đại, không biết trừ cái gì diên, một hai phải mua ta phòng ở!”

“Ta nói vài biến, không bán! Không bán! Chính là không bán! Đó là ta về sau dưỡng lão dùng! Chết sống nói không thông! Nha còn tìm công ty lão đại tới cấp ta áp lực, sau đó..... Cũng không biết từ nào biết nói tin tức, tiền đều đánh ta tạp thượng.”

“Không có biện pháp, trở về làm qua hộ bãi.....”

Thẩm Băng có chút bất đắc dĩ nói.

Tuy rằng Thẩm Băng cũng coi như là minh tinh hạng nhất, kiếm cũng không ít, địa vị cũng không thấp, nhưng ** vẫn cái gì thân phận, nàng tự nhiên cũng rất rõ ràng.

Nói câu khó nghe, vị này siêu cấp phú nhị đại, thật muốn đã chết tâm đồi chính mình, kia về sau cũng thật đừng nghĩ nhận được bất luận cái gì phần hên.

Trúng chọi đá, Thẩm Băng đành phải quần áo nhẹ giản hành, chạy về tới một chuyến.

Kia tòa trong phòng, chính là tồn nàng rất nhiều khi còn nhỏ ảnh chụp, một ít rất có ý nghĩa vật kỷ niệm, còn có chút thực tư nhân đồ vật, giao cho ai đều

không yên tâm.

Nghe được lời này.....

Hàng phía trước Lý Huyền, hơi hơi có chút kinh ngạc, nhận không được cười.

Cố Tiểu Ái cũng là trợn mắt há hốc mồm, gãi gãi đầu, hoàn toàn không biết nên nói cái gì, bùm tưng gian ra đầy tay hân.

“Ngươi làm sao vậy?”

“Nhiệt a?”

Thẩm Băng mở miệng hỏi, hướng phía trước mặt Lý Huyền cười nói: “Ài, sư phó, phiền toái điều hòa khai một chút, xem đem ngươi tức phụ nhi nhiệt.”

“Ài..... Ta nghe nói ngươi biến mất 5 năm, làm gì đi?”

“Ta cùng ngươi nói, tuy rằng ta chỉ là tiểu ái lão bản, nhưng đôi ta quan hệ chính là thân khuê mật, liền tính ngươi chê ta phiền, ta cũng muốn nói.....”

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Trăm triệu không nghĩ tới

Thẩm Băng lại nhai nói, không có nửa điểm đại minh tinh cái giá.

Nàng vốn là là giới giải trí một dòng nước trong, hơn nữa cùng Cố Tiểu Ái chung ba năm, thật sự là đem Cố Tiểu Ái trở thành tốt nhất khuê mật đối đãi, thực quý trọng.

Minh tinh giao hữu, vốn là không dễ.

Tại đây phía trước, Thẩm Băng cũng hiểu biết quá Cố Tiểu Ái cảm tình sinh hoạt, kết quả hôn, lão công ở tân hôn cùng ngày ra tai nạn xe cộ mất tích, nàng mang thai, sinh hài tử, một mình nuôi nấng lớn lên.....

Bình tĩnh mà xem xét, này thế đạo, như vậy nữ nhân, thật sự là không nhiều lắm, thậm chí có thể nói..... Có điểm ngốc.

Cũng đúng là loại này “Ngốc”, làm Thẩm Băng kính nể thả coi trọng.

Trước kia, nàng còn nhiều chuyện nhi cấp Cố Tiểu Ái giới thiệu quá đối tượng, chỉ là bị Cố Tiểu Ái mãnh liệt cự tuyệt quá một lần sau, cũng liền không hề thảo người ngại.

Giờ phút này nhìn thấy Lý Huyền, Thẩm Băng đại để thượng là ôm một loại nhà mẹ đẻ người tâm tính, trấn cửa ải, chường chường mắt.

Đương nhiên, nàng cũng không phải cái loại này khiến người chán ghét tính cách, Cố Tiểu Ái đều đồng ý, nàng cũng không có gì hảo thuyết, sẽ không quá phận.

Nói thật, cho tới bây giờ, nàng đối Lý Huyền ấn tượng, vẫn là không tồi.

Cao cao đại đại, lịch sự văn nhã, cũng còn tính ôn trọng, đặc biệt là cái loại này văn đạm phong khinh cười, rất có thành thực nam nhân mị lực.

Cái khác điều kiện, tựa hồ cũng cũng không tệ lắm, này chiếc xe, đến một trăm nhiều vạn đi?

Trong đầu toát ra này đó ý niệm, Thẩm Băng nhìn thoáng qua cố tiểu ái, lại nhìn thoáng qua Lý Huyền, nữ nhân nhạy bén giác quan thứ sáu, bỗng nhiên cảm giác trong xe không khí tựa hồ có chút không thích hợp nhi.

Cố Tiểu Ái có chút đáng vẻ khẩn trương, có chuyện tưởng nói, lại nói không ra.

Kính chiếu hậu, Lý Huyền cũng là cười mà không nói, ổn định vững chắc lái xe.

Này hai vợ chồng tựa hồ có chuyện gì gặt chính mình.

“Hai người. Làm sao vậy?”

“Muốn nói cái gì liền nói sao.”

Thẩm Băng nghi hoặc nói.

“Thẩm tỷ, ta. Ngượng ngừng a, ** vẫn kia phòng ở, là giúp chúng ta mua.” Cố Tiểu Ái khẽ cắn môi, tâm một hoành, rốt cục là đem tình hình thực tế nói ra.

Chuyện này, vô pháp dấu diếm.

Rốt cuộc, nàng bằng hữu không nhiều lắm, Thẩm Băng xem như rất quan trọng một cái, luôn là phải biết rằng.

“Àn?”

Thẩm Băng đột nhiên ngẩn ngơ, trong lúc nhất thời có chút khó có thể tiếp thu, khó có thể tin hỏi: “Giúp các người mua?”

Dừng một chút, lại nói: “** vẫn giúp các người mua?”

Trọng điểm là “** vẫn” ba chữ.

Không nói đến mỹ lư biệt thự một đồng mấy cái trăm triệu, chỉ cần là ** vẫn, như thế nào nhận thức?

Loại này cấp bậc kẻ có tiền, có thể không chút nào khoa trương nói, đã là là đứng ở cái này quốc gia đỉnh cao nhất kia một nắm người, ngay cả Thẩm Băng chính mình, cũng tự giác không đủ tư cách phân thượng quan hệ.

Thẩm Băng đầu có điểm loạn, không khỏi nhìn về phía Lý Huyền.

Cố Tiểu Ái nàng là biết đến, như vậy, cũng chỉ có thể là Lý Huyền làm.

Lý Huyền như cũ vững vàng lái xe.

“Àn.”

Cố Tiểu Ái cắn răng gặt gặt đầu, mặt càng đỏ hơn, nghĩ nghĩ, hàm hồ nói: “** vẫn xem như ta lão công bằng hữu.”

Thẩm Băng trầm mặc một lát, xem như đem tin tức này tiêu hóa, nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, do dự một chút, nhẹ giọng nói: “Kia. Tiểu ái, kia phòng ở, ta có thể thương lượng một chút sao? Ta là thật rất thích, lúc trước trang hoàng cũng hoa rất lớn tâm tư, trên cơ bản là ta tự mình giả vờ, xem như ta một giấc mộng tưởng. Nếu không, ta lại tìm người cho các người nhìn xem nơi khác phòng ở, được không?”

Thẩm Băng mềm ngôn mềm giọng nói, có điểm thỉnh cầu ý tứ.

Rốt cuộc kia phòng ở, đối nàng tới nói rất quan trọng, không phải tiền vấn đề.

Nghe nàng nói như vậy, Cố Tiểu Ái nhất thời cũng không biết nên như thế nào đáp lại, xin giúp đỡ nhìn về phía Lý Huyền.

“Ngượng ngừng a, thật không được, kia tiểu khu, toàn bộ đều mua tới.”

Lý Huyền nhẹ giọng nói.

Thẩm Băng càng thêm ngốc.

Đột nhiên, có chút tim đập gia tốc miệng khô lưỡi khô cảm giác.

“Một cái tiểu khu?”

“Đều mua?”

Này liền tương đương với người là công ty ceo, đối thủ hạ công nhân thực chiếu cố, nhưng bỗng nhiên có một ngày phát hiện, có cái tiểu công nhân lão ba, là cả nước nhà giàu số một cái loại này.

Chơi nốt!

Thẩm Băng đương nhiên biết, ở ma đô loại này tắc đất tắc vàng địa phương, kia tiểu khu giá trị bao nhiêu tiền.

Nàng càng thêm rõ ràng, có thể làm ** vẫn hỗ trợ đi làm chuyện này, yêu cầu nhiều ít năng lượng, bao lớn mặt mũi.

Vì thế nàng trầm mặc xuống dưới, hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

“Người đừng nghĩ nhiều a, ta cũng không nghĩ tới, người ở kia tiểu khu còn có phòng ở, này xem như ôm thảo đánh con thỏ, không cần thận đem Thường Nga kính ngac.”

“Bất quá, hiện tại đã như vậy, đoạt ngài sở ái, ta chỉ có thể nói câu ngưng ngưng, nếu không, ta thỉnh ngài ăn bữa cơm?”

“Ngài lớn như vậy một già, không đến mức thật sinh khí đi? Cũng không thể cho ta tức phụ nhi làm khó dễ đi?”

Lý Huyền cười tủm tỉm nói, trong giọng nói có chút trêu chọc ý vị, cũng coi như là cấp Thẩm Băng giải vây.

Thẩm Băng Tâm trung vạn mã lao nhanh, ánh mắt cũng là mờ mịt, gật gật đầu.

Trăm triệu không nghĩ tới!

Thật sự trăm triệu không nghĩ tới!

Cái này Lý Huyền! Rốt cuộc là người nào nột!

.

.

Cơm trưa định ở đức hiền tiểu quán.

Đây là Cổ Tiểu Áian bài, Thẩm Băng ở nước ngoài ngày người mấy tháng, hiện tại liền muốn ăn một địa đạo cái lẩu, này chỗ ngồi không tồi, đủ xa hoa, cũng đủ tư mật, đương nhiên hương vị cũng thực hảo, thường xuyên có thể nhìn thấy minh tinh đại già gì đó.

Lý Huyền cũng không ý kiến.

Đem hai nữ nhân đưa đến chỗ ngồi, Lý Huyền đó là chuẩn bị trở về, không sai biệt lắm muốn tan học, đến đi tiếp Tư Tư.

Không có gì so này càng thêm quan trọng.

Cái này điểm, trên đường đỗ giống một nồi cháo, nơi nơi đều là xe, Lý Huyền đơn giản cũng liền không lái xe, một cái thuận di, đó là biến mất tại chỗ.

Vừa vặn đi ngang qua một cái đi làm tộc, có chút nghi hoặc xoa xoa đôi mắt, còn tưởng rằng xem hoa.

Tới rồi trường học cửa, vừa lúc đuổi kịp tan học.

Trong không khí tràn ngập dễ nghe tan học tiếng chuông, một đám tiểu bằng hữu đều là hướng ra ngoài đi, trường học bên ngoài còn lại là một tảng lớn gia trưởng đang chờ đợi.

Lý Huyền cũng là đứng ở nơi đó, kiên nhẫn chờ đợi.

“Ba ba!”

Theo đám người đi ra ngoài, liếc mắt một cái nhìn đến Lý Huyền, Tư Tư ném tiểu cặp sách, tức khắc liền nhảy nhót triều trường học cổng lớn chạy, cao hứng cùng cái gì dường như.

Một chút vọt vào Lý Huyền trong lòng ngực, tiểu cô nương bẹp một tiếng, liền ở Lý Huyền trên mặt hôn một cái, ôm cổ hân, ngọt ngào nói: “Ba ba, Tư Tư hôm nay buổi sáng suy nghĩ ba ba ba lần, ba ba tương Tư Tư sao?”

Lý Huyền bị liêu không muốn không muốn, cười miệng đều không khép được, quát quát nàng cái mũi nhỏ, cười nói: “Suy nghĩ. Ba ba cũng suy nghĩ Tư Tư ba lần đầu.”

Ngọt đến hâu.

“Ba ba, không được quát Tư Tư cái mũi nhỏ, sẽ đem cái mũi quát bẹp, như vậy Tư Tư liền khó coi.”

Tiểu cô nương ở hân trong lòng ngực xoay hai hạ, nhéo nhéo Lý Huyền mũi to, nghiêm trang nói.

Nói, tiểu cô nương như là nghĩ đến cái gì, lại gấp không chờ nổi cùng Lý Huyền chia sẻ, “Ba ba, ba ba, hôm nay Mạn Mạn lão sư giảng Pinocchio

chuyện xưa, Pinocchio là cái rối gỗ, vừa nói dối, cái mũi liền sẽ biến trường, hẳn thật là lợi hại nha.....”

“Đi? Pinocchio chuyện xưa? Ba ba cũng chưa nghe qua đâu, Tư Tư cấp ba ba giảng được không?”

“Thật vậy chẳng?”

“Kia..... Hảo đi.....”

“Từ trước có cái rối gỗ, hẳn kêu Pinocchio.....”

Tư Tư tưởng tượng, bắt đầu giảng thuật lên.

Lý Huyền còn lại là nghiêm túc nghe, ngẫu nhiên gật đầu phụ họa, ở nàng giảng không đi xuống khi, phối hợp vai diễn phụ hai câu.

Từ nhìn đến Tư Tư viết kia đầu thơ sau, lão bà lên tiếng, muốn cường điệu bồi dưỡng Tư Tư nghe nói đọc viết năng lực, lập tranh trong nhà ra một cái thi nhân, hoặc là tiểu tác gia.

Lý Huyền, tự nhiên là trăm phần trăm cử đôi tay tán thành.....

Đường đường Tiên Đế, trước mắt ở nhà địa vị, cũng cũng chỉ so tướng quân cao.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Kính râm vệ

Đức hiền tiểu quán.

Cổ kính kiểu Trung Quốc trang hoàng, gần một ngàn mét vuông không gian, chính là bố trí ra tiểu kiều nước chảy cảm giác, một cái thanh triệt dòng nước vòng quanh đại đường mà qua, thực tự nhiên phân cách ra một đám dùng cơm khu vực.

Cổ Tiểu Ái cùng Thẩm Băng chọn cái bốn người bàn, mặt đối mặt ngồi, đáy nồi còn không có đi lên, ăn mâm đựng trái cây trò chuyện thiên.

Đã trải qua lúc ban đầu khiếp sợ, Thẩm Băng cũng là chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Có như vậy cái nam nhân, đối với Cổ Tiểu Ái tới nói, đương nhiên là chuyện tốt.

Đều nói nam nhân có tiền liền đòi bại, nhưng Thẩm Băng có thể rất rõ ràng cảm giác được, Lý Huyền đối Cổ Tiểu Ái thực che chở, tuyệt đối là ái đến trong xương cốt cái loại này.

Tựa như, chính mình mới vừa xuống phi cơ khi, chuẩn bị đi chụp Cổ Tiểu Ái bả vai, đều bị hắn trào một cái đã bắt được.

Lúc này Lý Huyền không ở, có chút đề tài, hai nữ nhân tự nhiên là có thể liêu đi lên.

“Ngươi nam nhân làm cái gì công tác?”

Thẩm Băng có chút tò mò hỏi.

Cổ Tiểu Ái uống lên nước miếng, nhìn nàng một cái, nói thật, vấn đề này thật sự không biết nên như thế nào trả lời, do dự đã lâu, nhẹ giọng nói: “Tu đạo.”

Gi?

Thẩm Băng thiếu chút nữa không một ngụm chanh trà phun ra tới, sặc một chút, lấy tờ giấy nhẹ nhàng xoa xoa, đầy mặt khó có thể tin.

“Ài nha, cái này nói đến lời nói dài quá, hẳn 5 năm trước không phải ra tai nạn xe cộ sao, bị một vị thể ngoại cao nhân cứu, ở núi sâu rừng già học 5 năm.”

Cổ Tiểu Ái kỹ càng tỉ mỉ giải thích nói, đây là nàng cùng Lý Huyền thương lượng qua đi, thống nhất đường kính cách nói.

Rốt cuộc, người ở cái này xã hội thượng, tổng muốn cùng người khác tiếp xúc, khó tránh khỏi sẽ nhắc tới này đó, hưởng chi, kết hôn nhạt tử cũng không sai biệt lắm muốn tới, thân thích bằng hữu tổng hội hỏi.

“Kia..... Cái gì tu vi a, Nguyên Anh, vẫn là độ kiếp?”

Thẩm Băng cười hỏi, loại này tu tiên tiểu thuyết nàng cũng là xem qua, mấy năm trước 《trư tiên》, thiếu chút nữa diễn lục tuyệt kỳ, lúc này cũng là trêu chọc.

Loại sự tình này, đối với người thường thế giới tới nói, thật sự là quá xa xôi, bất quá tồn tại tức vì hợp lý, thế giới lớn như vậy, người nào đều có.

Như vậy vừa nói, Thẩm Băng nhưng thật ra suy nghĩ cẩn thận, vì sao Lý Huyền có thể sai sử động ** vẫn.

Kia căn bản không phải một cái vị diện!

“Phốc.....”

Lúc này đến phiên Cố Tiểu Ái phun, có chút chột dạ nói: “Nào có người nói như vậy mơ hồ, chính là cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ.”

“Sách..... Ta xem không ngừng đi, nhìn một cái người này tiểu lân da, nộn có thể véo ra thủy tới, không thiếu bị dễ chịu đi, ai ta nghe nói bọn họ Đạo gia có cái gì phòng trung thuật..... Luyện không? Thực sự có nói giáo dạy ta a.....”

Vị này cũng là cái tiểu ô bà.

Cố Tiểu Ái mặt đều hồng đến lỗ tai căn thượng.

Bên ngoài thượng, Thẩm Băng là Ngọc Nữ phái chương môn nhân, biểu diễn cơ hồ đều là một ít băng thanh ngọc khiết văn nghệ phạm nữ thần.

Trên thực tế, thân cận người đều biết, ngăm tuyệt đối là cái không hơn không kém nữ tài xế, vẫn là mười năm giá lĩnh cái loại này, đặc biệt là đùa giỡn khỏi nữ sinh tới, thỏa thỏa bá đạo tổng tiến công phạm nhi.

“Người đều không có bạn trai..... Mười mấy năm đã không có đi.....”

Cố Tiểu Ái nhược nhược nói, tế ra đại sát chiêu.

Thẩm Băng nháy mắt héo, hung tợn trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, phục hồi tinh thần lại, tà mị quyền cuồng cười, nói: “Ta có bạn gái!”

Cố Tiểu Ái.....

Hai người tại đây trò chuyện chút thiếu nhi không nên đề tài, người phục vụ bung lên đáy nồi, rất có ăn ý đột nhiên im bặt, lẫn nhau liếc nhau, cúi đầu uống nước không nói.

Không khí lặng yên gian có chút nói không nên lời..... Kiểu diễm.

Cố Tiểu Ái trộm nhìn nàng một cái, bỗng nhiên nghĩ đến trước kia có thứ đóng phim khi, Thẩm Băng buổi tối ngủ không yên, hai người ở trong phòng uống rượu, cuối cùng uống nhiều quá cùng nhau ngủ.

Nàng nên sẽ không thật là đi?

Trước kia chuyên chú công tác, Cố Tiểu Ái chưa từng nghĩ tới cái này, hiện tại một chút nhắc tới tới, tức khắc trong lòng liền có chút ngứa.

“Thẩm tỷ, hỏi người cái tư nhân vấn đề được không?”

“Không được!”

Thẩm Băng hung ba ba trả lời, đại khái đã sớm đoán trước rồi nàng muốn hỏi cái gì.

Cố Tiểu Ái lập tức câm miệng, loại sự tình này, điểm đến mới thôi, rốt cuộc đến cấp lão bản chưa chút **, chỉ là trong lòng chung quy tồn như vậy một ý niệm.

Thực mau, nguyên liệu nấu ăn từng đạo bung lên, vịt trắng con mực, dê bò thịt, tiểu tô thịt, ngân tàng bụng, hoàng hầu bản gân đại viên, còn có lẻ loi một phần rau xanh.

Cố Tiểu Ái rất rõ ràng Thẩm Băng, ăn lẩu đó chính là hung mãnh vô cùng đại hình ăn thịt động vật, đồ ăn, đó là chưa bao giờ ăn.

“Ăn trước đi, từ từ Lý Huyền tới lại điểm.”

Cố Tiểu Ái ma lưu nhi cho nàng xuyên một ít, tiếp đón ăn cơm.

Thẩm Băng đại khái cũng là thật đói bụng, không có khách khí, bắt ổn gấp khối thịt, phong cách nháy mắt liền biến đổi cảm.

Nước ngoài, kia kêu cái hảo sơn hảo thủy hảo tịch tịch, liền cái lẩu cũng chưa chỗ ngồi ăn.

Hai người tại đây chuyên tâm ăn.

Cách đó không xa có một bàn, một cái nhìn qua bốn mươi tới tuổi nam nhân, mang cái mũi lưỡi trai, trên mũi còn giá phó kính râm, đang ở một mình một người ăn lẩu, kia kêu cái thanh tịnh.

Đại khái là nhìn đến bên này, ánh mắt giật giật, đem trong nồi cuối cùng một khối ngư cốt tùy ăn xong, sát sát miệng, nhắc chân liền triều bên này đi tới.

“Băng nhi?”

“Ngươi sao ở chỗ này đâu, không phải ở nước Mỹ sao?”

Rất quen thuộc ngữ khí, lộ ra một cổ thân cận vị, cũng không khách khí, trực tiếp liền cùng Thẩm Băng bên cạnh ngồi xuống.

Thẩm Băng nhìn thoáng qua, cũng là cười, trêu chọc nói: “Nha, này không phải Vệ đại tiên sao..... Ngài còn tự mình ăn lẩu nột.....”

Trừ danh đạo diễn, Vệ Nam.

Nếu nói Thẩm Băng là giới giải trí thanh lưu, kia vị này chính là hải lưu, văn nghệ giới thủy tổ, xuất thân Hương Giang, vài thập niên trước đại lục còn không có màn hình lớn thời điểm, vị này bức cách cũng đã đột phá phía chân trời.

Người giảng hồ xưng “Kính râm vệ”.

Đi nào đều mang phó kính râm, tham dự tiệc tối đều là, cũng không sợ quăng ngã.

Bất quá, có tài là thực sự có mới, xem người cũng là thật chuẩn, đối với diễn viên lựa chọn cùng dạy dỗ, Vệ Nam tuyệt đối là thế giới đứng đầu khác, làm vô số minh tinh ái hận đan chéo.

Trong giới đã từng truyền lưu quá một cái tiết mục ngắn, đã từng cũng là vị thiên vương cấp bậc đại già, ở hán thủ hạ đóng phim, một chết một sống chụp ba tháng, kết quả thành phiến thời điểm, toàn cấp cắt, một cái màn ảnh cũng chưa lưu.

Có thể thấy được đối tác phẩm đem không chi nghiêm.

“Chờ ngươi này bộ diễn xong rồi, kế tiếp một năm về ta.”

Vệ Nam há mồm liền nói nói, không có thương lượng đường sống, trực tiếp chính là thông tri.

Hắn liền này tật xấu, trong giới người đều biết.

“Không làm!”

“Cấp bao nhiêu tiền đều không làm!”

Thẩm Băng hung hăng cắn một ngụm tô thịt, thực quyết đoán liền cự tuyệt.

Nàng lấy Oscar ảnh hậu kia bộ diễn, chính là ở Vệ Nam thủ hạ chụp, kia kêu cái rồi rầm, dùng hơn nửa năm, thật vất vả đem sở hữu màn ảnh chụp xong rồi, đang chuẩn bị đóng máy đâu, kết quả nha nói, cảm giác không đúng, nếu không, ta một lần nữa chụp một lần đi.....

Sau đó thật sự lại hoa nửa năm thời gian, một lần nữa chụp một lần.

Nhiều làm giận!

Từ đó về sau Thẩm Băng liền thê, không bao giờ ở hán thủ hạ đóng phim.

“Trước đừng có gấp, đây là bộ tuồng, quay đầu lại ta kịch bản phát ngươi, ngươi hảo hảo xem xem, giống ngươi như vậy linh tính cô nương, thật tìm không thấy cái thứ hai.”

Vệ Nam cũng không sợ, hắn biết rõ Thẩm Băng tính cách, cũng là cái diễn kẻ điên, ổn định vững chắc nói.

“Ai nha, ngài còn có kịch bản nột, mặt trời mọc từ hướng Tây.....”

Thẩm Băng lập tức cũng không chút khách khí đối nói.

Vệ Nam cào cào đầu, bản thân cũng là vui vẻ, chỉ chỉ chính mình đầu, nói: “Ân, có hai trăm tự, cái khác, đều ở chỗ này đâu.....”

Hai người tại đây trò chuyện.

Lý Huyền ôm Tư Tư, rốt cục là chạy đến.

Lộ còn rất xa, tìm cái không người địa phương, Lý Huyền trực tiếp thuận di lại đây.

Tiểu cô nương vẫn là lần đầu tiên thể nghiệm đến loại này cao cấp thao tác, lúc này hưng phấn mặt đều đỏ, đôi mắt cũng là sáng lấp lánh, tràn đầy sùng bái nhìn ba ba.

Tới rồi trước mặt, Vệ Nam ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái, đôi mắt tức khắc liền sáng, theo bản năng tháo xuống kính râm, từ một ngum lương khí.

Này tiểu cô nương..... Linh tính!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Khóc thút thít đại đạo

Vệ Nam nhìn không được đứng dậy, nhìn không chớp mắt nhìn Tư Tư.

Phấn điều ngọc trác một cái tiểu nữ hài nhi, mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, đầu mặt sau sơ hai bím tóc, lại hắc lại lượng mắt to, rực rỡ lấp lánh, giống viên thủy tinh thông thấu, bên trong phảng phất có cái nho nhỏ vũ trụ.

Xinh đẹp là thật xinh đẹp.

Đáng yêu cũng là thật đáng yêu.

Bất quá, để cho Vệ Nam coi trọng, là cái loại này vi diệu khí chất.

Có lẽ, dùng “Khí chất” hai chữ này hình dung một cái tiểu nữ hài nhi, có điểm mơ hồ, nhưng Vệ Nam trước nay đều là như vậy chọn diễn viên.

Cái này tiểu nữ hài nhi trên người, có kia cổ kính nhi.

Ngây thơ hồn nhiên, ngoan ngoãn đáng yêu, lại có chút nhẹ nhàng xuất trần.

Ân, thực tiên nhi.

Khác đạo diễn tìm người thử kính, đều là đem diễn viên kêu tiến vào, ca ca giảng một đoạn diễn, đến đây đi, diễn.....

Vệ Nam không phải.

Hắn mỗi bộ diễn diễn viên, trước nay đều không cần thử kính, đều là ngự dụng.

Ở cấu tứ kịch bản thời điểm, Vệ Nam trên cơ bản liền đem diễn viên nghĩ kỹ rồi là ai, cái này nhân vật, liền thích hợp người này diễn, người khác đều không được.

Gần nhất Vệ Nam đang ở trừ bị này bộ diễn, diễn viên đều tưởng không sai biệt lắm, nữ nhất hào liền tuyển định Thẩm Băng, chỉ là còn thiếu một cái “Thơ ấu Thẩm Băng” nhân vật.

Tuy rằng suất diễn không dài, cũng liền vài phút bộ đáng, nhưng đối với nữ chủ tính cách ảnh hưởng cùng với cốt truyện đẩy mạnh rất quan trọng, xem như chủ tuyến tình tiết chi nhất, thế nào cũng phải có như vậy cá nhân.

Đang ở vì chuyện này cân nhắc đâu, này không, liền thấy.

Giờ phút này, Vệ Nam có chút vui mừng khôn xiết bộ đáng.

Chỉ là.....

Đột nhiên gian, hần cảm giác đôi mắt một trận đau đớn, toan tới cực điểm, nước mắt ngăn không được chảy ra, như là tuyết đè hồng thủy, trước mắt càng là một mảnh mơ hồ, cái gì đều nhìn không tới.

Ra tay đúng là Lý Huyền.

Như vậy một cái hơn bốn mươi tuổi lão nam nhân, thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm Tư Tư, ánh mắt cùng lang thấy thịt giống nhau, Lý Huyền nơi nào có thể nhẫn, một đạo “Lỗ kim chú” liền bắn vào hần trong mắt.

Nếu không phải ở nữ nhi trước mặt, không nghĩ làm quá huyết tính, hai viên tròng mắt đều cho hần đào ra.

Đáng khinh nam!

Chết nằm liệt giữa đường!

“Vệ đạo, vệ đạo ngươi làm sao vậy?”

“Như thế nào còn khóc thượng?”

Nhìn thấy một màn này, Cố Tiểu Ái cùng Thẩm Băng đều là ngây dại, trong lúc nhất thời hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Thẩm Băng hồ nghi ánh mắt, nhìn nhìn cố tiểu ái, lại nhìn nhìn Lý Huyền, lại nhìn nhìn Vệ Nam, một cái không thể tưởng tượng ý niệm, lặng yên hiện lên ở trong lòng.

Tê!

Hay là.....

Nàng không khỏi nhìn về phía cố tiểu ái.

Ôm Tư Tư, Lý Huyền ngồi ở đối diện, lúc này mới dường như không có việc gì mở miệng hỏi: “Vị này chính là?”

“Vệ Nam a, chụp 《 thành phố núi rừng rậm 》 cái kia, Thẩm tỷ bằng hữu.....”

Cố Tiểu Ái ghé vào Lý Huyền bên tai, nhẹ nhàng giải thích một câu, cái bàn hạ tay, bất động thanh sắc khác một phen.

Lý Huyền tính cách cùng thủ đoạn, Cố Tiểu Ái tự nhiên là rõ ràng, kính râm vệ bỗng nhiên rơi lệ đầy mặt, không cần nhiều lời, khẳng định là nhà mình lão công kiệt tác.

“Mụ mụ..... Ba ba, cái này thúc thúc, như thế nào khóc?”

“Thúc thúc, ngươi đừng khóc, xấu hổ xấu hổ xấu hổ, đại nhân còn khóc cái mũi.....”

Tư Tư chớp mắt to, có chút nghi hoặc nhìn một màn này, không biết đã xảy ra cái gì, chỉ là mở miệng an ủi nói.

Đứa nhỏ này thiện tâm, liền không thể gặp người khác khóc.

Vệ Nam cố nén cơn đau nhức, bị Thẩm Băng đỡ một lần nữa ngồi xuống, nước mắt vẫn là cùng chặt đứt tuyến hạt châu giống nhau, phác rạo phác rạo đi xuống, quần áo đều ướt một mảnh.

Thẩm Băng cũng là bị dọa tới rồi, liền tính là gặp được “Tư sinh nữ”, cũng không đến mức khóc thành như vậy đi, này vẫn là cái kia bức cách đột phá phía chân trời kính râm vệ sao?

Chẳng lẽ là cay du bắn đến trong ánh mắt?

Nhìn thoáng qua sôi trào nổi, chạy nhanh đóng cửa, vẫy tay kêu người phục vụ.

Người phục vụ còn không có lại đây, Lý Huyền nghe được giới thiệu, khoe miệng liệt liệt, đem chú thu.

Đối với Vệ Nam, Lý Huyền ấn tượng cũng không tệ lắm, này đạo diễn chụp mấy bộ điện ảnh cũng đều còn hành, đi tâm, vừa rồi không nhận ra hần tới, hiện tại nếu đã biết, cũng liền phóng hần một con ngựa.

“Không.....”

“Không cần.....”

Lỗ kim chú vừa thu lại, Vệ Nam đôi mắt nháy mắt liền thoải mái, lau một phen đại nước mắt, có chút tim đập nhanh xoa xoa đôi mắt, trong lòng cũng là nghi hoặc cùng nghĩ mà sợ.

Đây là làm sao vậy?

Lúc này, hán đôi mắt đã một mảnh đỏ bừng, cùng con thỏ giống nhau.

“Vệ đạo, không có việc gì đi, muốn hay không đi rửa cái mặt?”

Cố Tiểu Ái có chút chột dạ kiên nghị nói.

Lúc này, nàng trăm phần trăm xác định là Lý Huyền làm chuyện tốt rồi, một chút khóc thành cái lệ nhân, một chút liền đột nhiên hảo, trừ bỏ nhà mình lão công, không ai có thể làm được.

“Không, không cần.”

“Đưa nhò này, là các người nhị v?”

Vệ Nam xua xua tay, lại nhìn Tư Tư liếc mắt một cái, lúc này không dám nhìn nhiều, nhìn thoáng qua, chợt liền đem kính râm mang lên.

Quả nhiên, nhân sinh vẫn là đến có “Kính râm buff”, bằng không đôi mắt liền sẽ đau.

Vệ Nam quyết định cả ngày đều không trích kính râm.

“Àn.”

Lý Huyền gật gật đầu, cười như không cười nhìn hán.

Đạo diễn.....

Nghĩ đến Vệ Nam vừa rồi cái kia ánh mắt, Lý Huyền trong lòng ả ả cân nhắc ra điểm cái gì.

“Là như thế này a, ta gần nhất có bộ phim mới, yêu cầu một cái tiểu diễn viên, tiểu cô nương không tồi.”

Vệ Nam gọn gàng dứt khoát nói, chỉ vào Tư Tư nói: “Vừa rồi ta cùng Băng nhi nói, người cũng nghe thấy, nàng thích hợp diễn thơ ấu thời đại Băng nhi, các người xem.....”

Lão vệ là cái ngay thẳng người, cũng không có như vậy cong cong vòng, tưởng gì nói gì.

“Hảo a!”

“Không được!”

Hai vợ chồng hai miệng dị thanh nói.

“Hảo a” là Cố Tiểu Ái nói, đầy mặt hưng phấn bộ dáng.

Nàng cũng coi như là nửa cái giới giải trí người, tự nhiên là biết Thẩm Băng cùng Vệ Nam già vợ, Tư Tư có thể cùng Thẩm Băng cùng nhau diễn kịch, diễn vẫn là Vệ Nam diễn, kia quả thực là một bước lên trời, đối với về sau phát triển, cũng là rất có chỗ tốt.

Đến nỗi Lý Huyền, tự nhiên là không đồng ý.

Đối giới giải trí, Lý Huyền tuy rằng không có gì thành kiến, nhưng cũng đồng dạng không có gì hảo cảm, nhà mình nữ nhi hảo hảo, làm gì không được, một hai phải đi cái này đại chảo nhuộm trộn lẫn.

Nói xong, hai người lẫn nhau đối diện.

Cố Tiểu Ái mắt tròn trắng.

Lý Huyền còn lại là đậm đậm cười, xua xua tay, không nói chuyện, chỉ là thái độ xem ra tới, như cũ thực kiên quyết.

Tư Tư có chút nghi hoặc nhìn nhìn ba ba, lại nhìn nhìn mẹ mẹ, nhất thời có chút mờ mịt, đôi mắt ngốc ngốc.

Đã xảy ra cái gì nha?

Nhìn thấy hình ảnh này, Vệ Nam khoe miệng run rẩy hai hạ, trầm mặc xuống dưới.

Này hai vợ chồng, hiển nhiên ý kiến không thống nhất.

Bất quá cũng không nóng nảy, nếu là Thẩm Băng bằng hữu, kia tóm lại là có thể đáp thượng tuyến, này bộ diễn còn ở trừ bị trung, Thẩm Băng đương kỳ

không cũng không bài lại đây sao.....

Đối với như thế nào làm diễn viên Tư Tưởng công tác, Vệ Nam chính là quá lành nghề bất quá.

Hoi hoi mỉm cười, Vệ Nam tiếp tục nói: “Là như thế này a, này bộ diễn đâu, đầu tư đã thu phục, ba trăm triệu, ánh sáng đầu.....”

“Ai hét!”

Nói đến một nửa, hẳn lại là cảm giác đôi mắt kim đâm đau đớn, so vừa rồi còn muốn càng đau thương ba phần!

Kia nước mắt, cũng là như thác nước, xôn xao liền hạ xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Ba ba cùng mẹ mẹ chiến tranh gay gắt

Ái nàng, tưởng cho nàng cẩn thận tỉ mỉ ái, chặt chẽ bảo hộ ở chính mình địa bàn nội, nhưng đồng thời cũng lo lắng, sẽ trở ngại nàng đi hướng thể giới bước chân.

Này đó là giờ phút này Lý Huyền tâm tình.

Một lời khó nói hết cảm giác.

Lý Huyền cố nhiên là rõ ràng, nếu làm nữ nhi đi diễn bộ điện ảnh này, khả năng sẽ làm nàng từ đây đi lên một cái tinh quang xán xán lộ, nhưng đồng thời cũng hiểu ý vị rất nhiều gian nan cùng hiểm trở.

Không chút nào khoa trương nói, giới giải trí, đó chính là một cái phân người ao!

Mặt ngoài có bao nhiêu phong cảnh, bên trong liền có bao nhiêu dơ bẩn.

Lý Huyền thậm chí có thể rất xa nghĩ đến, nếu nữ nhi một khi đỏ, trên mạng có người ác ý phỏng đoán, phỉ báng nàng lời nói, chính mình có thể hay không dưới sự giận dữ đi đem người nọ xử lý!

Giống như là cái kia ai làm diệu diệu tiểu cô nương, còn không có thành niên tiểu nữ hài nhi, bị hắc thành cái dạng gì?

Không có đương quá ba ba người, là tuyệt đối vô pháp thể hội Lý Huyền giờ phút này tâm tình.

Cho nên, giờ này khắc này, Lý Huyền đối Vệ Nam thái độ thực không hữu hảo.

Nếu là không gặp Vệ Nam, không phải không này rồi rầm sao?

Lại một cái lỗ kim thuật đi lên, Vệ Nam thật sự nhẹn không nổi, nói xin lỗi, bị Thẩm Băng đỡ, vội vàng hướng bệnh viện đi, đồng thời trong lòng lo sợ bất an.

Đây là làm sao vậy?

Là kính râm mang nhiều?

Vẫn là mạng thiếu?

Hai người đi rồi, Cố Tiểu Ái nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, trong lòng ả ả có chút khí.

Nàng không biết Lý Huyền là trừu cái gì điên, chính là dối Vệ Nam, một lần còn chưa tính, còn tới lần thứ hai!

Bình tĩnh mà xem xét, làm nửa cái giới giải trí người, Cố Tiểu Ái đối Vệ Nam cái này đạo diễn, vẫn là thực kính nể.

Ở cố tiểu tình yêu trong mắt, nếu nữ nhi có thể đi theo hẳn diễn kịch, vẫn là cùng Thẩm Băng cùng nhau, đương nhiên là kiện rất tốt sự.

Lý Huyền nhìn thê tử liếc mắt một cái, không nói chuyện, lo chính mình cấp nữ nhi nấu đồ ăn, đương nhiên nấu canh sườn nòi, nấu đến mười thành thực, sau đó rất là tri kỷ uy thực.

Tư Tư ăn thơm ngọt, cái lẩu nhiệt khí huân khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, ngoan ngoãn ngồi ở ba ba trong lòng ngực, một ngụm một ngụm ăn, đụng tới chính mình không thích ăn đồ ăn, liền kẹp cấp mẹ mẹ.

“Mẹ mẹ, người như thế nào không ăn nha”

“Mẹ mẹ chờ hạ lại ăn.”

Cố Tiểu Ái thuận miệng nói, tiếp tục thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Lý Huyền xem, ánh mắt một đao một đao làm thịt.

Chuyện này, Lý Huyền nếu là không cho nàng cái vừa lòng cách nói, tuyệt đối không thể dễ dàng như vậy bỏ qua.

“Tư Tư a”

Tại đây ánh mắt sát dưới, Lý Huyền thật sự có chút đỉnh không được, chờ đến Tư Tư ăn không sai biệt lắm, cười tủm tỉm sờ sờ nữ nhi đầu, nhẹ giọng kêu lên.

“Àn?”

Tư Tư ăn xong một khối mềm mại khoai tây, rất là thực nữ xoa xoa miệng nhỏ, buông chiếc đũa, ngẩng đầu lên, sạch sẽ mắt to nhìn chăm chăm Lý Huyền, nhẹ nhàng hỏi: “Ba ba làm sao vậy?”

“Ba ba hỏi Tư Tư một vấn đề, hảo sao?”

“Hảo.”

Tiểu cô nương ngọt ngào nói, xoay người lại, nhìn nhìn ba ba, lại nhìn nhìn mẹ mẹ, ần ần cảm giác không khí có điểm không thích hợp nhi, trong lòng mạc danh có chút tiểu hoảng loạn cảm giác.

Ở ba ba trong lòng ngực xoay hai hạ, triều Cố Tiểu Ái bên kia nhích lại gần, một cái cánh tay vẫn trụ ba ba, một cái cánh tay vẫn trụ mẹ mẹ, lúc này mới cảm giác an lòng một ít.

“Được rồi, Tư Tư ngồi xong lạ, ba ba hỏi đi.”

Tiểu cô nương rất là chờ mong nói.

Không biết vì cái gì, nàng chính là thực thích ba ba hỏi chính mình vấn đề cảm giác, cảm giác Tư Tư giống như cũng trưởng thành, là cái tiểu đại nhân đâu

“Tư Tư tưởng đóng phim điện ảnh sao?”

Lý Huyền cười hỏi.

Vừa mới dứt lời, Cố Tiểu Ái đó là gấp không chờ nổi xen mồm nói: “Tựa như Tư Tư xem blah blah tiểu ma tiên, Tư Tư cũng có thể đi đương tiểu ma tiên, thượng TV úc.”

Này bộ phim truyền hình tuy rằng thực lời, Cố Tiểu Ái hoàn toàn nhìn không được, nhưng không chịu nổi Tư Tư thích xem, cũng không biết nàng có thể hay không xem hiểu, dù sao xem thời điểm chính là thường xuyên phát ra kinh hô, giống như rất lợi hại bộ dáng.

Lý Huyền nhin không được nhìn Cố Tiểu Ái liếc mắt một cái.

Ai hét, gian lận!

Quả nhiên, nghe được blah blah tiểu ma tiên, Tư Tư đôi mắt lập tức liền sáng, so ngày thường cao hứng khi còn lượng rất nhiều cái loại này, lập tức liền đứng dậy, hứng thú bừng bừng hỏi: “Thật vậy chăng? Tư Tư thật sự có thể thượng TV sao?”

“Đương nhiên là thật sự lạ, tiểu bảo bối của ta, mẹ mẹ như thế nào sẽ lừa người đâu”

Cố Tiểu Ái vui vẻ cười, ném cho Lý Huyền một cái thị uy ánh mắt.

Tiểu dạng, cùng ta đấu, nữ nhi ta sinh, ta còn không hiểu biết sao?

Lý Huyền trong óc cấp tốc chuyển động, năm ngàn năm trí tuệ đều đều chảy quá tâm đầu, suy nghĩ một hồi lâu, khế cắn môi, có chút ủy khuất ba ba mạnh mẽ bán manh nói: “Tư Tư thật sự muốn thượng TV sao? Nếu là đi, chính là rất dài một đoạn thời gian, liền không thấy được ba ba mẹ mẹ úc.”

A?

Nghe được lời này, tiểu cô nương hứng thú một chút liền lạnh, nhìn nhìn cô tiểu ái, lại nhìn nhìn Lý Huyền, đầu nhỏ điều lên, hai điều bím tóc ném a ném

“Kia Tư Tư vẫn là không đi, Tư Tư muốn gặp ba ba mẹ mẹ.”

Thành công hòa nhau một ván, Lý Huyền ha hả cười, tựa lưng vào ghế ngồi.

Không dễ dàng a, vì tranh đoạt tiểu gia hòa yên tâm, Tiên Đế mạnh mẽ bán manh, cũng là đủ đủ.

“Đừng nghe người ba ba, mẹ mẹ sẽ bồi Tư Tư cùng đi, lừa người là tiểu cầu, không tin tới kéo cầu”

Cô Tiểu Ái không chút khách khí phá đám

Tư Tư nhìn nhìn Lý Huyền, lại nhìn nhìn cô tiểu ái, bỗng nhiên như là hiểu được cái gì, cúi đầu, mắt to chuyển a chuyển, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Tư Tư biết lạ!”

“Ba ba không nghĩ làm Tư Tư đi, mẹ mẹ muốn cho Tư Tư đi”

“Kia Tư Tư nên nghe ai đâu?”

Vấn đề này, nhưng xem như đem tiểu cô nương cấp khó ở, nhỏ giọng lầm bầm, miệng đỏ lên, tay nhỏ nâng tiểu cằm, trong ánh mắt có chút mê mang.

Lý Huyền nhìn Cô Tiểu Ái liếc mắt một cái, cảm thấy không thể như vậy khó xử hài tử, khẽ thở dài một cái, trầm mặc một lát, nhẹ giọng nói: “Tư Tư thật sự muốn đi sao? Nếu muốn đi nói, ba ba mẹ mẹ bồi người cùng đi.”

“Thật vậy chăng?”

“Hào nha hảo nha!”

“Ba ba tốt nhất lạ”

Tư Tư tức khắc liền một lần nữa cao hứng lên, vỗ tay nói, bái Lý Huyền cánh tay, từ ghế trên đứng lên, ôm Lý Huyền, mặc a liền ở trên mặt hân hân một cái.

Quang thân ba ba khẳng định không được, tiểu gia hòa hi hi cười, lại nhón mũi chân, nhẹ nhàng ở mẹ mẹ trên mặt cũng hôn một cái.

Một nhà ba người náo loạn trong chốc lát, Lý Huyền có chút bất đắc dĩ nhìn cô tiểu ái.

“Nói hảo, nữ nhi nếu tưởng thượng TV, vậy làm nàng chơi.”

“Bất quá, nếu là ở quay chụp trong quá trình, Tư Tư không vui, kia tùy thời liền đi, ta cũng mặc kệ cái gì đoàn phim tiến độ, cái gì quốc tế đại đạo diễn, nữ nhi của ta vui vẻ quan trọng nhất.”

Đại hoạch toàn thắng cô tiểu ái, nghe được Lý Huyền này lược hiện khí phách nói, trong lòng cũng là mỹ Tư Tư.

Giống như còn rất mang cảm.

Bất quá, miệng một bẹp, Cô Tiểu Ái chính là một bộ lã chã chực khóc bộ dáng, nói: “Lý Huyền người cái đại kẻ lừa đảo, trước kia người đều nói, ta là người quan trọng nhất người, hiện tại có nữ nhi, liền đã quên tức phụ nhi”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Khai trừ

Vệ Nam nằm viện, qua lại thay đổi mấy cái bệnh viện, cũng không tra ra đôi mắt rớt cuộc là cái gì vấn đề, sau đó đó là lặng yên không một tiếng động rồi đi ma đô, cũng không biết đi đâu.

Thẩm Băng bận rộn chuyển nhà qua đi, cũng là rời đi ma đò đi trước nước Mỹ, tiếp tục quay chụp chưa hoàn thành phim nhựa.

Vệ Nam tin tức, là nàng lúc gần đi nói.

Hàng trạm lâu.

Cắt cánh trước, thừa dịp Cố Tiểu Ái đi buồng vệ sinh công phu, Thẩm Băng ngưỡng đầu nhìn nhìn Lý Huyền, nhắc mãi một câu Vệ Nam, sau đó nghiêm túc nói: “Uy, người thiếu ta một ân tình.”

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, nàng cười dựng thẳng lên hai căn trắng nõn ngón tay, sửa lời nói: “Úc không đúng, là hai cái.”

Àn?

Lý Huyền ngẩng đầu, có chút nghi hoặc bộ dáng.

“Kia bộ điện ảnh ta sẽ không tiếp, đương nhiên, cũng không hy vọng Tư Tư tiếp, nếu không, còn không biết còn có bao nhiêu người đến đòi mất đầu.”

“Đến nỗi ta phòng ở, sinh khí, vẫn là thực tức giận! Người cho rằng mời ta một bữa cơm là được?”

Thẩm Băng nghịch ngợm ngữ khí, có chút trêu chọc ý vị.

Trên thực tế, ngày đó ở ăn cơm khi, Thẩm Băng liền bắt đầu hoài nghi chuyện này, tuy rằng không biết Lý Huyền là như thế nào làm được, nhưng tu đạo người sao, đại khái sẽ có chút thường nhân vô pháp lý giải thủ đoạn.

Thẩm Băng đương nhiên tò mò.

Chỉ là, nàng làm việc rất có đúng mực, mặc dù là tò mò, cũng không hỏi ra tới, vẫn duy trì một loại kính nhi viễn chi thái độ.

Đồng thời, nàng cũng không hy vọng Lý Huyền tới tai họa giới giải trí.

Nghe được nàng lời nói, Lý Huyền nhin không được cười cười, gật gật đầu.

“Hành, thiếu người hai người tình.”

Chỉ sợ liền Thẩm Băng chính mình cũng không biết, hai người kia tình có bao nhiêu đại giá trị.

Bất quá, xem ở nàng làm người thực biết điều, lại thông minh, trước kia còn đối Cố Tiểu Ái chiếu cố nhiều hơn phân thượng, Lý Huyền quyết định che chở nàng.

Chỉ chốc lát sau, Cố Tiểu Ái thượng xong buồng vệ sinh, bước nhanh triều bên này đi tới.

Thẩm Băng từ túi tiền móc ra cái đóng gói tinh mỹ cái hộp nhỏ, rất là trân trọng đưa cho nàng, nhẹ giọng nói: “Thân ái, người hôn lễ ta khả năng vô pháp trình diện, đây là cho người tân hôn lễ vật.”

Cố Tiểu Ái tiếp nhận, hai người ôm trong chốc lát, sau đó Thẩm Băng xoay người rời đi.

Đi ra vài bước, vào an kiểm thông đạo, nàng tựa hồ nghĩ đến cái gì, quay đầu tới, có chút lớn tiếng nói: “Cố Tiểu Ái, làm lão bản, hiện tại thông tri người, người bị khai trừ rồi. Tiền lương bồi thường, không có, hừ, không phục đi lao động cục cáo ta a!”

Có chút không thể hiểu được ném xuống một câu, ngạo kiều lắc lắc đuôi ngựa, Thẩm Băng hoàn toàn biến mất ở khách quý an kiểm thông đạo cuối.

Phùng hộp, Cố Tiểu Ái ngẩn ngơ.

Phục hồi tinh thần lại, trong lòng có chút ám áp, cũng có chút mặc danh thương cảm.

Nàng tự nhiên rõ ràng, khai trừ gì đó, đương nhiên là vui đùa lời nói.

Bởi vì Thẩm Băng biết, chính mình về sau không bao giờ dùng vì tiền mà công tác, có thể chân chính đi làm muốn làm sự tình.

Cho nên đó là dùng như vậy một loại phương thức tới thả bay.

Cố Tiểu Ái không khỏi nghĩ đến, trước kia hai người đêm khuya tâm sự khi, xem ngôi sao, xem ánh trăng, từng cho tới về nhân sinh lý tưởng đề tài.

Thẩm Băng nói chính mình không có lý tưởng, không nghĩ kết hôn, không nghĩ sinh hài tử, khi còn nhỏ cũng không có gì chí nguyện to lớn muốn hoàn thành, đến nỗi đóng phim, kia chỉ là yêu thích, còn không thể xưng là mộng tưởng.

Mà Cố Tiểu Ái nhân sinh lý tưởng, vẫn luôn thực chấp nhất thực kiên định, đó chính là hoàn du thế giới.

Cái này làm cho Thẩm Băng thực hâm mộ.

Giờ này khắc này.

Cố Tiểu Ái trong đầu, lại lặng yên hiện ra Thẩm Băng đã từng nói qua một câu

“Không bằng, ta duy trì người đi hoàn du thế giới đi? Đi đến một chỗ, viết thư cho ta, chụp ảnh, coi như người là của ta mất.”

Nghĩ đến đây, Cố Tiểu Ái khẽ thở dài một cái, trong lòng có chút nói không nên lời cảm giác.

Nào đó suy đoán, càng thêm kiên định lên.

Sau đó thật sâu thở dài.

Mùa hè tới rồi.

Thời tiết càng ngày càng nhiệt, nhà trẻ nghỉ trưa thời gian, đều là vì chi kéo dài một giờ.

Tur Tur thực vui vẻ, như vậy, giữa trưa ăn cơm qua đi, là có thể nhiều bồi tướng quân chơi trong chốc lát, dầm bóng cao su, nhảy dây, phản phạt vòng, chơi đến vui vẻ vô cùng.

Chơi xong về sau, đi mỹ mỹ ngủ một giấc, tỉnh ngủ, ba ba liền đã chuẩn bị tốt chua chua ngọt ngọt nước chanh, hoặc là son tra thủy, hoặc là ướp lạnh đại dưa hấu, đáng tiếc chỉ có thể ăn một khối, nãy nãy nói ăn nhiều sẽ tiêu chảy.

Càng làm cho Tur Tur vui vẻ chính là, mấy ngày này, ba ba mẹ mẹ vẫn luôn đều ở nhà, chỗ nào cũng chưa đi, chỉ cần về nhà, là có thể nhìn đến bọn họ.

Thật tốt nha.

Đến nỗi ăn lẩu khi nói thượng TV, ba nuôi mã tiểu ma tiên, đã sớm không biết quên đến chỗ nào vậy.

Tiểu hài tử sao, bệnh hay quên đều đại.

Khoảng cách tĩnh an chùa thấp hương một cái tuần sau, ** vẫn điện thoại đúng hẹn tới.

Lý Huyền lại lần nữa đuổi tới tĩnh an chùa sau núi.

Từ nay về sau, ở ma đô trong lịch sử, hoàn toàn mất đi mỹ lư biệt thự cái này xưng hô.

Tổng cộng hai mươi bốn đồng biệt thự, hủy đi hai mươi ba đồng, chỉ còn lại có chính giữa nhất kia một tòa.

Thật dày một chồng bất động sản chứng, xách lên tới nặng trĩu.

Lý Huyền nhìn nhìn ** vẫn, mấy ngày không thấy, hẳn nhưng thật ra gầy rất nhiều, có vẻ càng thêm giỏi giang mà sống bát, ngoài miệng một cái lửa lớn bao, đại khái là gần nhất sốt ruột thượng hoá không được.

“Chuyện này xong xuôi, từ đây về sau, ta ** vẫn thanh danh, ở ma đô xem như hoàn toàn huỷ hoại, lão gia từ nhà ta đều điên rồi, thiếu chút nữa bánh xe phụ ghê nhảy lên, nói muốn đánh chết ta.”

“Người là không biết, những cái đó biệt thự bên trong, có nhà ta trưởng bối một bộ, ta chính mình một bộ, phó thị trưởng gia cậu em vợ một đồng, chứng giám sẽ chủ nhiệm gia một bộ, còn có tình ủy đi, cái này không thể nói.”

“Ta đều vài thiên không hảo hảo ngủ một giấc, nằm mơ đều là cùng người đàm phán, một ngày đuổi bảy tám cái bữa tiệc, người biết có bao nhiêu vất vả sao?”

Giờ phút này.

** vẫn ăn mặc một thân rộng thùng thình mát mẻ vận động sam, bởi Lý Huyền ở tĩnh an sau núi đi tới, một đường đi tới, một đường phun tào, mồm đem chua xót nước mắt.

Lý Huyền lắc đầu cười cười.

Nghe ra hần ý ngoài lời, tùy tay ném qua đi một cái tiểu ** tử, bên trong viên mới vừa luyện tốt tạo hóa Tẩy Tỳ Đan.

“Cấp lão nhân.”

Luống cuống tay chân tiếp được, ** vẫn mở ra ** tắc, tràn đầy say mê nghe nghe, lúc này mới vừa lòng cười.

Cùng người thông minh nói chuyện chính là bớt lo.

Trong nhà vị kia chủ sự lão gia tử, chính là bệnh đã nhiều năm, cũng là ở trên xe lăn ngồi, hiện giờ chính mình có không một lần nữa đoạt lại gia đình quyền kế thừa, liền xem này đan dược.

** vẫn chỗ như thế lo lắng cố sức giúp Lý Huyền thu phòng ở, gần nhất cố nhiên là chính mình phía trước hứa hẹn, thứ hai, tại đây trong quá trình, cũng là lặng yên tồn trường kỳ hợp tác tâm tư.

Tò như vậy một mảnh sau núi, nơi chốn đều là xanh um tươi tốt.

Phía trước biệt thự bị dỡ bỏ, ngôi cùng kiến trúc rác rưởi đều vận đi ra ngoài, hiện tại chỉ còn lại có từng mảnh xám trắng thổ địa, nhìn qua như là xanh biếc đại địa thượng hai mươi mấy khối da trâu rêu.

“Lý đại sư, nơi này người kế hoạch như thế nào lộng a?”

Mục đích đạt thành, ** vẫn trong lòng thở hắt ra, đó là có chút tò mò hỏi.

Cả tòa tỉnh an sau núi, tổng diện tích thêm lên một trăm nhiều mẫu, mặc dù là xây cất thành công viên giải trí, cũng lớn đến không biên, hướng chi, nơi này sơn bị nước bao quanh vòng phong cảnh tú mĩ, nói thật, thiết tình không rất thích hợp làm công viên trò chơi, rừng rậm công viên còn kém không nhiều lắm.

Lý Huyền xua xua tay, không có cùng hắn giải thích cái gì.

Theo sơn đạo đi rồi một vòng, Lý Huyền giống như là một đầu khỏe mạnh Sư Vương, tuần tra chính mình lãnh địa, thần niệm càng là bao trùm nơi này mỗi cái góc, một trương mỹ diệu lam đồ ở trong đầu áp ủ.

Càng nghĩ càng vừa lòng.

Nơi này, sắp muốn trở thành nữ nhi thơ ấu nhạc viên!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Đại bảo bối cùng tiểu bảo bối

Lại là một cái cuối tuần.

Từ Lý Huyền được đến tỉnh an sau núi sau, kia khu vực, đó là liên tiếp hạ một ngày một đêm vũ, sau cơn mưa sương mù bao phủ, mưa bụi mông lung, liên lục trước sơn trong chùa khách hành hương đều thiếu rất nhiều.

Nguyên bản kia hai mươi mấy tòa bị dỡ xuống kiến trúc chỗ, cùng với sau núi cái khác lớn lớn bé bé khu vực, hiện giờ đã là đều bị lục bao trùm, trường ra một loại chưa bao giờ ở trên địa cầu xuất hiện quá thảo.

Đây là ba ngàn đại thế giới một loại cực kỳ thường thấy thảo lam bạc thảo.

Lam bạc thảo có được một loại thực bình thường nhưng thực thực dụng công năng, tinh lọc không khí, ở trên địa cầu, có lẽ dùng tăng lên không khí phẩm chất tới hình dung càng thích hợp.

Nó công năng, cùng loại với bình thường thực vật tác dụng quang hợp, chẳng qua bình thường thực vật là hấp thu CO2, thả ra dưỡng khí, mà lam bạc thảo còn lại là hấp thu bình thường không khí, phóng xuất ra có lẽ có thể xưng là “Thiên địa linh khí” đồ vật.

Lý hoang tưởng đến quá dùng loại đồ vật này tới tạo phúc một chút địa cầu, rốt cuộc sương mù lớn như vậy, chỉ là không nóng nảy, trước đem chính mình trong nhà tạo phúc lại nói.

Sáng sớm.

Ở vạn trượng trời cao mây trắng phía trên, lệ hành rèn luyện quá về sau, Tư Tư khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, có chút chưa đã thêm cảm giác.

Vì phòng ngừa nữ nhi thâm mỹ mệt nhọc, mây trắng cộc đã là trải qua thăng cấp, hiện tại là 20 phiên bản.

Gia nhập mê cung, động vật cùng tầm bảo nguyên tố, mây trắng biến ảo thành các loại sinh động như thật tiểu động vật, như nai con, con khi, còn có một con uy mãnh đại lão hổ, sẽ tùy cơ ở mây trắng cộc trong mê cung xuất hiện.

Vì thể tiểu cô nương liền chơi càng thêm vui vẻ.

Ân, trời xanh mây trắng tiểu bằng hữu phiên bản hoang dã cầu sinh, hôn nữa thường xuyên sẽ có kinh hi ngoại ý muốn.

Tỷ như, kêu kêu quát quát chạy đến một cái đám mây tiểu trong một góc, bỗng nhiên phát hiện một khối lấp lánh tỏa sáng đá quý.

Lại tỷ như, đột nhiên từ mây trắng cộc thượng ngã xuống, sau đó phát hiện một quyển rất đẹp truyện tranh.

Hay là giả, rải chân răng chạy mau, sắp bị lão hổ ăn luôn thời điểm, ba ba hoặc mụ mụ trời giáng thần binh, anh hùng cứu mỹ nhân.

Nói ngắn lại, một thế hệ Tiên Đế Lý Huyền dốc hết sức lực, vì nữ nhi khai phá các loại tân chơi pháp, đầy đủ thỏa mãn tiểu cô nương đối “Càng tốt chơi, đổi mới kỳ, càng kích thích” yêu cầu.

Đôi khi, làm Cố Tiểu Ái đều là có chút ghen ghét.

Ai, chỉ thấy người mới cười, đâu thấy người xưa khóc, liền vẫn chán tâm tình đều không có.

“Ba ba ba ba, vừa rồi cái kia đại lão hổ hảo hung a, bắt quá Tư Tư hôm nay so nó chạy nhanh, lão hổ cũng chưa đuổi theo Tư Tư đâu”

“Ba ba ba ba, Tư Tư rất thích cái này hòn đá nhỏ, đây là số 2 ba ba đưa cho Tư Tư kia viên sao?”

“Ba ba ba ba, Tư Tư còn tưởng lại chơi trong chốc lát, người khiến cho Tư Tư lại chơi trong chốc lát sao?”

Thanh thúy đồng âm, ở vạn trượng trời cao phía trên vang lên, nhuyễn mạnh làm nũng, ngây thơ chất phác, làm Lý Huyền tràn đầy cảm giác thành tựu.

Làm cha mẹ, bị hài tử kích lệ, bị hài tử yêu cầu, đó là lớn nhất thành tích cảm.

Cố Tiểu Ái dấu miệng, tràn đầy một bộ “Bảo bảo không vui bảo bảo có tiểu cảm xúc” bộ dáng, nàng cùng Tư Tư đứng chung một chỗ, làn da kiêu nộ, đồng nhan đáng yêu, đảo càn như là một cái đại tỷ tỷ, nào có nửa điểm đương mẹ nó bộ dáng?

Trên thực tế, từ Lý Huyền trở về về sau, Cố Tiểu Ái liền càng ngày càng sẽ ghen.

Tư Tư mặc kệ đụng tới chuyện gì, tỷ như ở phòng khách ăn cơm, một không cẩn thận đánh cái chén, phản ứng đầu tiên chính là kêu ba ba.

Trước kia, đều là kêu mẹ nó.

Cái này làm cho Cố Tiểu Ái có loại thất sủng cảm giác.

Đương nhiên, có thể có loại này tâm tình, bản thân chính là hạnh phúc một loại biểu hiện.

Bụng no mới có thể tư bạc dục.

Cũng chính là bị Lý Huyền sủng thật tốt quá, Cố Tiểu Ái kia viên thiếu nữ tâm, mới có thể phá tan thời gian phong tỏa, một lần nữa trở nên rực rỡ lấp lánh lên.

Đều nói nữ nhi là đời trước tình nhân, ở Lý Huyền nơi này, đem lão bà đều sủng thành đời này nữ nhi.

“Được rồi, đại bảo bối, tiểu bảo bối, ba ba hôm nay mang bọn người đi chơi một cái thực hảo ngoạn trò chơi, được không?”

Lý Huyền một tay ôm một cái, một tay nắm một cái, trong lòng khoái ý, thật sự vô pháp dùng lời nói mà hình dung được, rất có trường kiếm bay lượn chín vạn dặm hảo hùng.

“Hảo nha hảo nha!”

“Ba ba muốn mang Tư Tư chơi cái gì nha?”

Tư Tư nhảy nhót, vỗ tay nói, cao hứng phấn chấn bộ dáng, ba ba đều nói thực hảo ngoạn trò chơi, vậy nhất định là thực hảo chơi.

Cố Tiểu Ái cũng là lòng tràn đầy tò mò nhìn Lý Huyền, đôi mắt cười cong thành trăng non nhi.

“Đi người!”

Lý Huyền hô một tiếng, dưới chân một đóa mây trắng, cấp tốc phiêu lên, hướng tới Tây Bắc phương hướng, một lát sau, đó là tới rồi tình an sau núi trên

không.

Hôm nay nơi này như cũ mưa dầm kéo dài, khắp nơi đều là vân, phía dưới căn bản nhìn không thấy, vì thế một nhà ba người công khai đứng ở giữa không trung.

“Chúng ta tới chơi đóng vai gia đình được không?”

“Sửa nhà, niết tượng đất, trồng cây, khai hoang!”

Lý Huyền cười nói, trong tay lặng yên hiện ra một khối cùng loại với đất dẻo cao su giống nhau đồ vật, niệm câu khẩu quyết, vật ấy đó là theo gió mà động, ở giữa không trung lặng yên hình thành một tòa sa bàn, địa hình là trăm phần trăm mô phỏng phía dưới sau núi.

“Hai vị bảo bối thỉnh xem, nơi này, cả tòa sơn, về sau đều là chúng ta gia, cho nên, hôm nay chính là muốn thương lượng ra một cái gia bộ dáng.”

“Các người nghĩ muốn cái gì?”

Oa!

Tư Tư miệng tức khắc liền mở to, khó có thể tin nhìn ba ba, khuôn mặt nhỏ đều là kích động đỏ bừng, tiểu hài tử tuy rằng không có giá nhà khái niệm, nhưng cả tòa sơn đều là chính mình gia, ngẫm lại liền cảm thấy thực khóc.

Cố Tiểu Ái trong mắt cũng là tia sáng kỳ dị liên tục, trong lòng nói không nên lời cảm giác.

Tuy rằng sớm biết rằng tin tức này, nhưng thật sự gần ở trước mắt, vẫn là có loại mộng ảo không chân thật cảm.

Thật là một ngọn núi a!

Đã từng vị kia người Hoa nhà giàu số một Lý đại thành, ở Cảng Đảo kia tòa làm cư dân mạng nhóm nói chuyện say sưa biệt thự, cũng bắt quá như thế đi?

“Ta trước tới a.”

Lý Huyền cười tủm tỉm nói, duỗi tay ở sa bàn thượng điểm một chút, vẽ hai bút, đó là ở nguyên lai con đường cơ sở thượng, nhiều họa ra ba điều lộ.

Ban đầu năm điều, hiện tại còn lại là mở rộng thành tám điều, hình thành bát quái phương vị.

Này phòng ở, tự nhiên không ngừng là cư trú công năng, cũng có phòng ngự công năng, ngày hôm qua Lý Huyền đã mai phục trận cơ, chỉ chờ lam bạc thảo diễn sinh thiên địa linh khí, chờ thiên địa linh khí tới nhất định mật độ, đại trận tự thành.

“Ba ba, Tư Tư tưởng muốn từng bước từng bước nhà trẻ, Tư Tư tưởng ở nhà đi học!”

Nghe được lời này, Lý Huyền đột nhiên liền ngây dại.

Không hổ là chính mình nữ nhi, quả nhiên lợi hại, thuận miệng một cái vấn đề nhỏ, liền khó ở chính mình.

Cố Tiểu Ái còn lại là nhìn không được cười ha ha, có điểm vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, kêu người khoe khoang, xem người như thế nào ở trong núi cấp hài tử biến ra một cái trẻ nhỏ?

Lý Huyền ngưng thần nghĩ nghĩ, cười tủm tỉm thi triển độc môn tuyệt kỹ, nói sang chuyện khác **, nói: “Nhà trẻ có cái gì tốt, ba ba cấp Tư Tư kiến một cái vườn bách thú được không? Liền ở nhà chúng ta!”

“Hảo nha hảo nha!”

Đại nhân kịch bản, Tư Tư còn phát hiện không được, nghe được Lý Huyền nói, đá quý mắt to, nháy mắt liền sáng lên, vườn bách thú, đương nhiên muốn so nhà trẻ hảo chơi nhiều!

Vườn bách thú ai!

Nhà ta có cái vườn bách thú!

Chương 66: Động tiên

Gia trước nay đều là cái ẩm áp chữ.

5 năm trước, Lý Huyền tiêu phí công tác mấy năm tích tụ, hơn nữa cha mẹ nửa đời người đường lão tiền, cuối cùng là ở ma đô mua tòa năm mươi tới bình lão công phòng, còn chỉ là thanh toán đầu phó, tuy rằng thực phá thực cũ, nhưng bị hai người tỉ mỉ thu thập thực ẩm áp, là hai vợ chồng người tiểu gia.

Sau lại nhà cũ phá bỏ và dời đi nơi khác, Cố Tiểu Ái mang theo Tư Tư, cùng Lý Huyền cha mẹ trụ vào hiện tại phòng ở, lão nhân, quả phụ, tiểu hài tử, cũng coi như là cái hoà thuận vui về gia.

Mà hiện tại, Lý Huyền đã trở lại, có như vậy một tầng lớn phòng ở, có thể càng hạnh phúc sinh hoạt gia.

Tư Tư ở sa bàn thượng cao hứng phần chán đùa nghịch, như là được đến mới lạ món đồ chơi hài tử, này có thể so xếp gỗ hảo chơi nhiều, có thể tùy tâm sở dục biến ảo thành các loại đồ án.

Vườn bách thú, công viên giải trí, siêu thị, núi cao, biển rộng

Tiểu cô nương tưởng đem hết thấy những thứ tốt đẹp dọn về đến nhà.

Lý Huyền còn lại là nhìn không được nhìn về phía cố tiểu ái, trên mặt mang theo thích ý tươi cười, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, thanh triệt trong ánh mắt, tràn đầy ngọt ngào tình yêu.

Năm ngàn năm khác cốt tương tư, Lý Huyền vẫn luôn đều đề ở đáy lòng, từ trở về về sau, đó là ở một chút phóng thích, một chút thói quen trên địa cầu sinh hoạt, mà hiện tại, ần ần có loại phun trào mà ra cảm giác.

Cố Tiểu Ái rúc vào Lý Huyền trong lòng ngực, trong lòng cũng là nói không nên lời cảm giác, cảm khái vạn ngàn, có loại rơi lệ đầy mặt xúc động.

Cảm giác này, đại khái giống như là truyện cổ tích đi, vương tử cùng công chúa cuối cùng hạnh phúc sinh hoạt ở cùng nhau.

“Còn nhớ rõ viết cho người thư tình thượng nói qua cái gì sao?”

Lý Huyền cười tủm tỉm hỏi.

Cố Tiểu Ái hít mắt nghĩ nghĩ, nhẹ giọng nỉ non: “Mang người xem giang sơn như họa, bồi người đi muôn vàn niên hoa.”

Nói, nàng đôi mắt nhìn không được hơi hơi đỏ, tiểu từng quyền ở Lý Huyền trước ngực chùy hai hạ, “Chán ghét, không được lừa tình, gạt ta lưu nước mắt, hài tử còn ở chỗ này đâu!”

Mạc danh bị một đồng đại câu lương nện trúng đầu, Tư Tư ngửa đầu nhìn ba ba mù mù liếc mắt một cái, theo bản năng che thượng đôi mắt, từ khe hở ngón tay trộm nhìn.

Xem TV thời điểm, trong TV phàm là xuất hiện ẩm áp hôn hít hình ảnh, ba ba mù mù gia gia nãi nãi đều sẽ che thượng Tư Tư đôi mắt.

Hừ!

Tư Tư đều biết!

Ôm một cái hòa thân thân đều là đại nhân mới có thể làm, tiểu hài tử nhưng không cho.

Ở nhà trẻ, nếu là ai ôm một cái hòa thân thân Tư Tư, kia nhất định nói cho lão sư, trở về cũng nhất định nói cho mù mù.

Đây là mù mù đã dạy thật nhiều biến.

Một hồi lâu, cố tiểu tình yêu tự dần dần bình tĩnh lên, bắt đầu cùng Tư Tư cùng nhau, hứng thú bưng bưng xây dựng chính mình tương lai gia.

“Mù mù, Tư Tư tưởng muốn một con gấu trúc, gấu trúc cao ái đâu, còn sẽ leo cây, Tư Tư ở TV thượng xem qua.”

Cố Tiểu Ái đầu cũng chưa nâng, “Hỏi người ba muốn đi.”

“Ba ba ba ba, Tư Tư tưởng muốn gấu trúc”

Tiểu cô nương nhưng sẽ làm nũng đâu, lôi kéo Lý Huyền tay áo, phần phần môi nhỏ đỏ chu nói.

Lý Huyền như thế nào hẳn tâm cự tuyệt, nghĩ nghĩ, cười nói: “Gấu trúc bảo bảo tới nhà chúng ta, gấu trúc mẹ mẹ nhìn không thấy nó, sẽ thương tâm, ba ba đáp ứng người, chờ nhà chúng ta kiến hảo, có thời gian thỉnh gấu trúc bảo bảo tới làm khách, được không?”

“Hào!”

Tiểu cô nương ngọt ngào đáp ứng xuống dưới.

Cố Tiểu Ái nhện không được nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, khóe miệng mang theo chế nhạo tươi cười.

Lý Huyền còn lại là nhện không được lặng yên lau đem hân.

Duy trì ở nữ nhi cảm nhận trung hoàn mỹ hình tượng, nói thật, chính là đủ khó.

“Ba ba ba ba, Tư Tư còn muốn mỹ nhân ngư, mỹ nhân ngư sinh hoạt ở biển rộng, còn sẽ thổi bảy màu phao phao, Tư Tư hảo muốn nhìn nha”

Lý Huyền cười khỏ, sờ sờ nàng đầu nhỏ, như cũ gật đầu.

Tạo!

Nhưng kính tạo!

Không có mỹ nhân ngư, liền tính biển cũng muốn biến ra một cái tới!

Mặc kệ nói như thế nào, ngọn núi này tới tay, xem như cho Lý Huyền nhất định cảm giác an toàn.

Hắn mới vừa trở lại địa cầu khi, sờ dĩ như vậy cẩn thận, như vậy tiểu tâm, vô luận là ở trường học sân thượng dùng võ thuật nguy trang, vẫn là ở công viên trò chơi Tôn Ngộ Không phân thân, đều là trước đây ở ba ngàn đại thế giới lưu lại bản năng.

Có lẽ, cũng có thể xưng là bị hại vọng tưởng chứng.

Vô luận là ai ở cái loại này hoàn cảnh trung sinh hoạt năm ngàn năm, còn có thể sống sót, liền sẽ biết, lại như thế nào tiểu tâm đều không quá.

Mà hiện tại, có thể thích hợp buông ra một ít.

Ngọn núi này, từ nay về sau chính là chính mình gia, cũng có thể xưng là động phủ.

Chờ nơi này linh khí nồng đậm đến trình độ nhất định, phòng hộ đại trận bố trí hảo về sau, Lý Huyền có cũng đủ tự tin, nơi này có thể chống đỡ trên địa cầu trước mắt mới thôi bất luận cái gì cường đại lực lượng công kích, thậm chí bao gồm vũ khí hạt nhân.

Hai mẹ con tại đây ảo tưởng một hồi lâu, Lý Huyền cơ bản tổng kết một phen, trong lòng đại khái có cái kết luận.

Ba ngày sau.

Lam bạc thảo sở sinh ra thiên địa linh khí, đã là cũng đủ nồng đậm, đã không sai biệt lắm có thể cùng ba ngàn đại thế giới so sánh, mà Lý Huyền phía trước mai phục trận cơ, cũng là phát huy ra tác dụng.

Cả tòa sau núi, hiện tại toàn bộ đều bị mây mù bao phủ, từ bên ngoài căn bản cái gì đều nhìn không tới, hơn nữa, nếu có người làm xông tới, liền sẽ tự động kích phát đại trận phòng ngự cơ chế, hôn mê bắn ra đi.

Giờ phút này, Lý Huyền đứng ở giữa không trung, dựa theo trong đầu quy hoạch tốt lam đồ, bắt đầu xây dựng tân gia viên.

Cả tòa sau núi, dựa theo nguyên bản địa hình, bị hắn phân cách thành khắp nơi đại khu vực, tám con đường, không bản mà hợp ý nhau tứ tượng bát quái chi hình.

Ở nhất phía tây, một tòa núi lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên, phẳng phất trông rồng sinh ra tới giống nhau, trên núi kỳ thạch san sát, cây cối mọc thành cụm, đỉnh núi chỗ là một tòa ngôi cao, có thể làm sáng sớm luyện công chi dùng.

Đỉnh núi, một cái sông nhỏ mà xuống, ở chân núi hội tụ thành một uông thanh đầm, thanh đầm bên cạnh, còn lại là hai mắt suối nước nóng, đây là Lý Huyền đem nước ngâm đào ra, lấy vạn năm ám ngọc trấn trụ, mới hình thành suối nước nóng.

Suối nước nóng bên, có xoay tròn ngựa gỗ, có bàn đu dây, có nhảy giường, xem như cái loại nhỏ công viên trò chơi, đều là Lý Huyền một kiện một kiện thân thủ chế tạo, rất có cỗ phong.

Lại hướng trong đi, là Lý Huyền dự lưu ra tới được điền, linh khí như thế đầy đủ nơi, tự nhiên cũng có thể đủ thích hợp được liệu sinh trường.

Từ ba ngàn đại thế giới khi trở về, Lý Huyền cũng mang về tới một ít linh gạo cùng được liệu hạt giống, gieo đi, chỉ cần linh khí phù hợp, tự nhiên là có thể sinh trường ra tới.

Được điền lúc sau, có một chỗ nhỏ nhỏ sơn cóc, băng hàn vô cùng, bầu trời trước sau ở nổi lơ lửng bông tuyết, đây là tuyết cóc, Tư Tư nhất định thực thích ở chỗ này đôi người tuyết chơi.

Này đó khu vực đều là tư mật, trừ bỏ người nhà bên ngoài, người ngoài tuyệt đối vào không được, xem đều nhìn không tới.

Mà bên ngoài khu dân cư, còn lại là tương đối công khai, đơn giản cũng chính là một tòa xa hoa một chút biệt thự, có thể mời bất luận kẻ nào tới trong nhà làm khách.

Nói ngắn lại, ngọn núi này, Lý Huyền không sai biệt lắm là dựa theo một cái động tiên quy cách tới xây dựng.

Hiện tại, Tư Tư cùng Cố Tiểu Ái còn không biết, các nàng ở sa bàn thượng ảo tưởng những cái đó, trên cơ bản đều đã biến thành hiện thực.

Mà này, đó là tân hôn phía trước, Lý Huyền vì Cố Tiểu Ái chuẩn bị đệ nhất kiện lễ vật.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Cấp mụ mụ lễ vật

Chuyển nhà nhật tử, định ở tháng năm mười bốn hào, nông lịch tháng tư mười chín.

Lý An cùng Vương Tú tra quá lịch vạn niên, nên ngày, nghi hiến tế, nghi nhập trạch, nghi động thổ, dư sự chó lấy.

Đối với hai cái lão nhân tới nói, trước đây hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, sinh thời còn có thể trụ thượng như vậy phòng ở, cũng chưa bao giờ nghĩ tới, đời này còn có thể thấy đại phú đại quý ngày đó.

Chủ yếu là kẻ lừa gạt tử phúc, có lẽ, tinh an chùa hương cũng không có bạch thượng, Phật không có bạch bái.

Đối này đương nhiên là kiêu ngạo vô cùng.

Cố Tiểu Ái cùng Tư Tư làm tốt thiệp mời, toàn bộ đều là thủ công chế tác, không nhiều lắm, cũng liền mười tới phân, muốn phân phát cho xưa nay quan hệ tốt hàng xóm, ở tân gia chúc mừng một phen, quyền cho là vì hôn lễ dự nhiệt.

Thiệp mời thực tinh mỹ, Tư Tư tỉ mỉ chọn lựa thiệp chúc mừng, chính diện có tòa mỹ lệ căn phòng lớn đồ án, mặt trái viết thượng nhật tử cùng địa chỉ, một trương phục cổ phong cách thiệp mời liền chế tác hảo.

Vì bồi dưỡng hài tử cùng đại nhân giao tiếp năng lực, thiệp mời là Tư Tư đi đưa, ngay từ đầu còn lôi kéo gì hâm hâm cùng nhau, sau lại buông ra lá gan, cảm giác thực hảo chơi, liền không cho gì hâm hâm cùng nhau, chính mình đi.

Trong tiểu khu du đăng một cái phát thiệp mời tiểu cô nương, bởi vì việc này, buổi tối nhảy quảng trường vũ khi, Lý An cùng Vương Tú thu hoạch một đồng lớn lời hay, cái gì nhĩ tử có tiền đồ, cháu gái hào phóng xinh đẹp đáng yêu linh tinh.

Xuân nước sông ấm vịt tiên tri, làm hàng xóm, gì Vương Tài tự nhiên là trước thu được thiệp mời.

Đương biết được Lý Huyền muốn chuyển nhà thời điểm, gì Vương Tài có chút kinh ngạc, hẳn chính là vì Lý Huyền mới dọn lại đây, không nghĩ tới Lý Huyền chính mình nhưng thật ra dọn đi rồi.

Mà biết Lý Huyền tân gia là ở mỹ lư biệt thự, gì Vương Tài trong lòng càng thêm khiếp sợ, cũng hơi có chút kiêu ngạo tự hào cảm giác, chính mình nhân lực vẫn là tương đương không tới, này không, Lý Huyền quả nhiên thực mau liền phát đạt.

Phải biết rằng, nơi đó biệt thự, chính mình toàn bộ thân gia, cũng liền nhiều nhất có thể mua hai tòa.

Vốn dĩ, gì Vương Tài còn tưởng tiếp tục cùng Lý Huyền làm hàng xóm, nhưng lại sau khi nghe ngóng, nima toàn bộ tiểu khu toàn bộ bị Lý Huyền mua tới, kia trong lòng khiếp sợ cùng toan sáng, quả thực không cách nào hình dung.

Này khỏi ngần là cao nhân?

Này mẹ nó là thần nhân a!

Đối chính mình phía trước hành động, cố tình giao hảo, gì Vương Tài không cầm lại hung hăng khen chính mình một phen.

Lão Hà, thật tinh mắt!

Tháng năm mười bốn hào.

Tân gia hết thấy đồ vật đều đã đặt mua hảo, chỉ cần người trụ qua đi là được.

Này tòa cũ phòng ở cũng sẽ tiếp tục giữ lại, rốt cuộc khoảng cách trường học gần, Tư Tư đi học vẫn là tương đối phương tiện.

Sáng sớm, Tư Tư đó là từ trên giường bò dậy, từ gối đầu phía dưới nhảy ra ba ba ngày hôm qua trộm cắp tiểu hộp quà, cởi bỏ hồng dải lụa, kiểm tra một phen, xác nhận hoàn hảo không tổn hao gì, sau đó đó là híp mắt nở nụ cười, như là sắp phải tiến hành nào đó trò đùa dai hài tử.

Đem tiểu hộp quà lấy thượng, Tư Tư nhảy xuống giường, mặt cũng chưa tẩy, nha cũng không xoát, liền triều phòng ngủ chính chạy tới.

Mở cửa, Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái đã rời giường.

“Mụ mụ, sớm nha”

Tư Tư đôi tay giấu ở phía sau, lấp bấp nhìn cố tiểu ái, nhẹ nhàng kêu một tiếng.

“Ân? Như thế nào lạ bảo bối?”

Cố Tiểu Ái đang ở trước bàn trang điểm họa mi, quay đầu lại nhìn thoáng qua, cười tủm tỉm hỏi.

“Mụ mụ người biết hôm nay là ngày mấy sao?” Tư Tư ra vẻ cao thâm hỏi, kỹ thuật diễn thực đúng chỗ.

Cố Tiểu Ái hơi hơi có chút nghi hoặc, nghĩ nghĩ, tháng năm mười bốn hào là cái gì ngày hội, vẫn là trong nhà ai sinh nhật?

Cái gì đều không phải a

Đành phải nói: “Là chúng ta chuyển nhà nhật tử a”

“Không đúng không đúng, trừ bỏ cái này, còn có khác đâu” Tư Tư phe phẩy đầu nói.

“Còn có? Ân? Là cái gì?”

Cố tiểu yêu thích ngạc nhiên nói.

“Ai nha, mụ mụ như thế nào cũng không biết đâu mụ mụ người thân Tư Tư một chút, Tư Tư liền nói cho người.”

Tiểu cô nương cười thực vui vẻ, dựa vào Cố Tiểu Ái trên đùi làm nũng nói.

Nói chuyện khi, còn trộm nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, cha con hai ánh mắt vừa đối diện, lẫn nhau có loại ăn ý ở trong lòng.

Cố Tiểu Ái bị nàng ngọt tới rồi, cười lông mày đều họa oai, lấy miên thêm xoa xoa lông mày, sau đó chuyên môn đồ son môi, bôi thực đều đều, ở tiểu cô nương trên trán, lưu lại một hồng hồng dấu môi.

“Được rồi, hiện tại có thể nói cho mụ mụ sao?”

“Lạp lap lap lap!”

Tư Tư cao hứng phấn chấn kêu lên, cồng đôi tay giơ lên cái hộp nhỏ, thác ở Cố Tiểu Ái trước mặt, phảng phất là tranh công nói: “Mụ mụ, hôm nay là mẫu thân tiết nha, Tư Tư chúc mụ mụ ngày hội vui sướng!”

Cố Tiểu Ái đầu tiên là sùng sốt một chút, an tĩnh vài giây, chợt hóc mắt đó là lạng yên đỏ, vài giọt nước mắt bất tri bất giác rơi xuống, trong lòng hơi hơi có chút lên men, càng có rất nhiều ngọt ngào.

Rất có một loại nông dân bá bá gieo trồng vào mùa xuân thu hoạch vụ thu cảm giác.

Mười tháng hoài thai, nhìn nàng một chút lớn lên, bi bô tập nói, tập tễnh học bước ở cái này trong quá trình, Cố Tiểu Ái thật sự trả giá quá nhiều quá nhiều, vô luận là cảm tình, vật chất, vẫn là tâm lực.

Mà lúc này, nàng cảm nhận được chỉ có mụ mụ mới có đãi ngộ.

Loại cảm giác này, thật sự là vô cùng mỹ diệu.

Chính nàng cũng chưa nhớ rõ, hôm nay là mẫu thân tiết.

Nhưng Tư Tư, cái này từ chính mình trong bụng chui ra tới tiểu nhân, lại biết, còn chuyên môn chuẩn bị lễ vật.

“Mụ mụ, người mở ra nhìn xem, nhìn xem sao, bên trong là Tư Tư cho người chuẩn bị lễ vật.”

Cố Tiểu Ái nhẹ nhàng xoa xoa đôi mắt, mở ra hộp nhìn thoáng qua, bên trong là một bộ thực ấu trĩ họa, họa rất đơn giản, chỉ là một viên viên Tiểu Tâm Tâm, dùng màu hồng phấn màu nước nét bút, tổng cộng 99 viên.

Họa pháp thực ấu trĩ, nhưng có thể xem ra tới, là thực dụng tâm họa, sắp hàng chỉnh chỉnh tề tề, phía dưới còn có lạc khoản.

“Chúc mụ mụ mẫu thân tiết vui sướng, cảm tạ mụ mụ cho Tư Tư sinh mệnh, cho Tư Tư ba ba, còn có một cái hạnh phúc gia.”

“Mụ mụ, Tư Tư vĩnh viễn ái người.”

Lạc khoản tự thực ngay ngắn, mang theo điểm đại nhân bút tích cảm giác, chỉ là lại có điểm xiêu xiêu vẹo vẹo, Cố Tiểu Ái hơi tưởng tượng, đó là đại khái suy nghĩ cẩn thận.

Nàng phảng phất có thể tưởng tượng đến cái kia hình ảnh ——

Tư Tư ngồi ở án thư, nỗ lực bắt lấy bút, mà Lý Huyền bàn tay to, còn lại là bắt lấy nàng tay nhỏ, ở mang nàng viết tự, từng nét bút.

Nàng không khỏi quay đầu nhìn về phía Lý Huyền

Lý Huyền tức khắc liền giờ lên đôi tay, cười nói: “Lão bà, ta chẳng thán, ta chiều, là ta cùng Tư Tư cùng nhau làm, bởi vì chúng ta tưởng cho người một kính hi.”

“Còn có, hôm nay chuyển nhà nhật tử, cũng là chuyên môn bởi vì mẫu thân tiết mới định, người không cảm thấy rất có kỷ niệm ý nghĩa sao?”

“Vui không?”

Cố Tiểu Ái nhìn nhìn Lý Huyền, lại nhìn nhìn Tư Tư, trong lòng ngọt ngào năng lượng cảm giác muốn nổ mạnh.

Loại này bình đạm sinh hoạt ngẫu nhiên tiểu kính hi, đối với Cố Tiểu Ái tới nói, tuyệt đối là không gì sánh kịp đại sát khí, tổng có thể mưu sát nàng rất nhiều hạnh phúc nước mắt.

“Mụ mụ, ba ba đều nói cho Tư Tư, tháng năm cái thứ hai cuối tuần thiên, là mẫu thân tiết, chính là hôm nay.”

“Còn có, còn có, tháng sáu cái thứ ba Chủ Nhật, chính là phụ thân tiết, là ba ba ngày hội, Tư Tư cũng nhớ kỹ.”

“Mụ mụ, chờ tới rồi phụ thân tiết, chúng ta trộm cắp ba ba cũng chuẩn bị lễ vật được không?”

Tư Tư ôm Cố Tiểu Ái chân, ngửa đầu nhìn nàng, mắt to trung tràn đầy chờ mong.

Cố Tiểu Ái sờ sờ nàng đầu nhỏ, nhẹ nhàng gạt gạt đầu, cười nói: “Hảo, chờ tới rồi phụ thân tiết, chúng ta cắp ba ba cũng chuẩn bị một kính hi”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tốt đẹp tiền đồ

“Ba ba, đây là Tư Tư phòng sao? Thật xinh đẹp nha, Tư Tư rất thích đâu”

Buổi sáng, người một nhà đó là đánh xe đi trước tân gia, nhìn đến chính mình phòng, Tư Tư đại đại trong ánh mắt, tức khắc toàn bộ đều là ngôi sao nhỏ.

Phòng này là Lý Huyền tự mình bố trí, ở vào lầu hai dương mặt.

Đại đại cửa sổ sắt đất, ánh mặt trời bắn thẳng đến tiến vào, đem toàn bộ phòng đều chiếu sáng trung.

Toàn bộ phòng đều là phản hồng, trần nhà thượng treo mê ly thủy tinh đèn, giống như thiếu nữ mộng ảo lâu đài, mỗi một chi tiết đều chương hiện ra suy nghĩ lí thú.

“Đúng rồi.”

Lý Huyền gật đầu cười nói: “Ba ba tổng cộng cấp Tư Tư chuẩn bị ba cái phòng, cái này là phản hồng thiếu nữ chủ đề, còn có hai cái, Tư Tư muốn hay không đều đi xem đâu?”

“Hào nha hào nha!”

Nghe được còn có hai cái phòng, tiểu cô nương miệng đều hợp không được, nhảy nhót liền vỗ tay, vui vẻ quả thực đến không được, lôi kéo Lý Huyền liền ra bên ngoài chạy.

Cái thứ hai phòng, là động vật thể giới chủ đề.

Trên sàn nhà cùng loại với biển rộng nanh, Lý Huyền dùng một chính khối thủy lam tinh, ở ánh đèn hạ, giống như gợn sóng bất kinh mặt biển, đến nỗi giương, còn lại là bị bố trí thành mỹ nhân ngư tạo hình.

Có một mặt tường, bị thủy tộc rương hoàn toàn chiếm lĩnh, bên trong chính là một cái hoàn chỉnh mini hải dương sinh thái, xanh biếc thủy thảo trôi giạt từ từ, các san hô ở ánh đèn hạ màu sắc sỡ, một đám bảy màu con cá linh hoạt xuyên qua.

Tư Tư đều xem ngây người.

“Ba ba, Tư Tư thích cái này, Tư Tư đêm nay muốn ngủ phòng này!”

“Ba ba người hào phóng nha!”

“Ba ba, ba ba”

Tiểu cô nương quả thực muốn hóa thân Lý Huyền tiểu mê muội, ôm hân đùi, bò đến ba ba trong lòng ngực, thật mạnh hôn hai khẩu.

Lý Huyền lại hưng hăng thu hoạch một đợt sủng ái giá trị.

Đến nỗi cái thứ ba phòng, còn lại là tiểu thư khuê các chủ đề.

Đây là Lý Huyền căn cứ trong ấn tượng, một cái nữ tiên khuê phòng thiết kế, đại lượng vận dụng cổ phong nguyên tố, vào cửa một cái bình phong, gỗ đỏ khuê màn mảnh buông xuống, tủ quần áo, bàn trang điểm, trang sức hộp đều là xa hoa lộng lẫy.

“Ba ba, cái này đại đại thùng gỗ, là đang làm gì nha?”

Tư Tư hoàn toàn biến thân trở thành tò mò bảo bảo, cái gì đều tưởng sờ sờ, cái gì đều muốn hỏi một câu là đang làm gì, nhìn đến buồng vệ sinh thùng gỗ, bái nhìn nhìn, trên mặt tràn đầy nghi hoặc.

“Cái này nha cái này là tẩy hương hương, bên trong phóng tiếp nước, lại rải điểm cánh hoa, tẩy ra tới toàn thân đều thơm ngào ngạt”

“Oa ác!”

Tư Tư trên mặt hiện ra động lòng người thần thái, ngẫm lại cái kia hình ảnh, nhịn không được dậm chân, muốn hiện tại liền tẩy cái cánh hoa tắm.

Đi theo ba cái phòng đi tới, Cố Tiểu Ái đều có chút hâm mộ, ủy khuất ba ba nhìn một đường, thừa dịp Tư Tư không chú ý, đáng thương hề hề lôi kéo Lý Huyền cánh tay, làm nũng nói: “Lão công, ta mặc kệ, ta cũng muốn như vậy phòng.”

Lý Huyền cười ha ha, ghé vào nàng bên tai nhẹ giọng nói hai câu, vì thế Cố Tiểu Ái mặt nháy mắt đỏ một tầng lớn.

“Mụ mụ, người mặt như thế nào hồng hồng?”

Tư Tư tò mò hỏi.

“Mụ mụ nhiệt”

Xem xong rồi ba cái phòng, tiểu cô nương liền sáo la hét, muốn đi xem ba ba mụ mụ cùng gia gia nãi nãi phòng, đều nhìn một lần, cuối cùng là sống yên ổn xuống dưới.

Không bao lâu, ** vẫn đó là chạy đến.

Này đồng phòng ở sở dĩ có thể tại như vậy trong thời gian ngắn chuẩn bị cho tốt, hẳn cũng giúp không ít vội.

Hôm nay buổi tối muốn đơn giản cử hành một cái lễ trại tiệc tối, chúc mừng dọn nhà mới, ** vẫn là tổng kế hoạch.

Vốn dĩ, Lý Huyền không có kế hoạch lễ trại tiệc tối như vậy kỳ ba đồ vật, chỉ là người một nhà trừ bỏ hẳn toàn bộ đều đồng ý, liền đành phải mặc kệ bọn họ làm.

Cũng coi như là chính mình trở về về sau, lần đầu tiên chính thức bộc lộ quan điểm.

Buổi chiều 5 giờ nhiều.

Mời người lục tục đã đến, vốn dĩ hôm nay cũng đều là cuối tuần, tất cả mọi người đều có thời gian.

** vẫn đã chuẩn bị tốt tất cả đồ vật, kiểu Tây tiệc đứng, còn có mấy đôi nướng BBQ giá, cùng với ánh đèn, âm nhạc, rượu, cái gì cần có đều có.

Này tòa phòng ở, cỏ xanh mơn mơn, xanh um tươi tốt, bốn phía cảnh đều đẹp như họa, mọi người tiến vào về sau, cảm giác trong không khí đều tản ra cỏ cây hương thơm, toàn thân đều phẳng phát nhẹ mấy lượng.

Trải qua mấy ngày này chuyển hóa, lam bạc thảo công hiệu đã là toàn bộ phát huy ra tới, cả tòa sau núi thiên địa linh khí, đều là có thể so với ba ngàn đại thế giới, tự nhiên là có thể làm người cảm thấy vô cùng thần thanh khí爽.

Đại gia đối phòng ở xoi mói, ở chung quanh rừng cây nhỏ đi dạo một vòng, đương nhiên, tuyết cốc, suối nước nóng, núi lớn cơ mật khu vực, đều bị Lý Huyền dùng trận pháp che dấu thực hảo, căn bản nhìn không thấy.

Hoàng hôn treo ở giữa không trung, đại gia hội tụ ở biệt thự trước tiểu trên quảng trường.

Nói là tiệc tối, kỳ thật cũng chính là chơi, cùng với, nướng BBQ lột xuyên uống rượu ca hát.

Chỉ là, mọi người cảm giác hoàn toàn không giống nhau.

Ở quán ven đường lột xuyên, cùng ở giá trị vài tỷ biệt thự cao cấp lột xuyên, cảm giác có thể giống nhau sao?

Lần này tiệc tối, nhân số nhiều nhất, là đến từ hoa viên tiểu khu quảng trường vũ bác gái thiên đoàn, ở khiêng cầm giang nải nải dẫn dắt hạ, kia kêu cái náo nhiệt.

Mười mấy lão thái thái ngồi ở cùng nhau là cái gì cảm giác?

Có thể so quán bar tiểu ong mật ẩm trăng hiệu quả còn buru hần một trăm lần!

Lý An cùng Vương Tú là chủ nhân, Cố Tiểu Ái ba mẹ xem như nửa cái chủ nhân, nhìn thấy như vậy phòng ở, như vậy một ngọn núi, hai người cũng đều là nói không nên lời cảm giác.

Ngắm lại 5 năm trước, nghĩ lại hiện tại, tưởng cũng không dám tưởng, xem Lý Huyền ánh mắt, cũng là càng ngày càng vừa lòng.

Làm hàng xóm tham dự Hồng Liên đại sư, cùng với Tô Định Phương, trở thành lão thái thái thiên đoàn trong mắt siêu cấp minh tinh, quay chung quanh hai người, tham thảo các loại dưỡng sinh, đoán mệnh linh tinh đề tài.

Có vài vị nải nải, đem trong nhà tiểu bằng hữu cũng mang theo lại đây, Lý Huyền nhận thức có gì hâm hâm, cùng với béo hỏ, cái khác ba cái đó là kêu không thượng tên.

Mấy cái tiểu bằng hữu, chính vây quanh tướng quân, chơi đến vui vẻ vô cùng.

Đến nỗi người trẻ tuổi đại biểu đội, nhân số không nhiều lắm, nam nữ tỉ lệ tiếp cận.

Chủ nhân Lý Huyền có tiểu ái.

Tiệc tối gánh vác phương ** vẫn.

Đặc mời khách quý Phương Triết.

Tối cọ com gì Vượng Tài.

Xuân thảo nhà trẻ viên hoa Thẩm Mạn lão sư.

Bảo sơn viện điều dưỡng tiểu hộ sĩ, Tô Nhã.

Ngay từ đầu, đại gia còn có điểm mới lạ, đơn giản giới thiệu một phen, đại khái hiểu biết, sau đó ở Cố Tiểu Ái dẫn dắt hạ, đó là tiến hành rồi hạng nhất cực kỳ có ý nghĩa tập thể hoạt động khai hắc.

Đối này, Lý Huyền tỏ vẻ mãnh liệt khiển trách, chỉ là không có cách nào, hoàn toàn kéo không được.

Dù sao đại gia tùy ý chơi.

Gi Vượng Tài ở nướng lò trước bận rộn, lâm thời đảm đương nướng BBQ sư.

Hắn tuổi tác thực xấu hổ, ở lão nhân đôi hiện tuổi trẻ, ở người trẻ tuổi đôi hiện lão.

Dầu mỡ trung niên nam nhân, chỉ có thể như vậy phát huy quang cùng nhiệt.

Ngẫu nhiên xem một cái cách đó không xa hâm hâm, sát một phen hân, cười đem thịt xuyên phiên cái mặt, tiếp tục mặt thì là cùng ớt cay.

** vẫn cũng đã đi tới, tự đắc này nhạc nướng BBQ.

Như vậy tụ hội, làm hắn cảm thấy rất có ý tứ, không có ăn uống linh đình, không có a đua nịnh hót, tự nhiên cũng không có bồi ca hát uống rượu xinh đẹp cô nương, nhưng chính là cảm thấy thực thoải mái.

** vẫn tuy rằng sinh ra với cuộc sống xa hoa nhà, nhưng có thể là đại phú đại quý sau trở lại nguyên trạng, trước kia ra cửa lữ hành, cũng đều là thích trụ thanh lữ.

Vô nó, náo nhiệt mà thôi.

Nướng hảo một mâm cánh gà, hoặc là thịt xuyên, đó là đoạn qua đi, cùng bác gái thiên đoàn tâm sự thiên, cùng các bạn nhỏ phân một phân, có dã thú, cũng có tính trẻ con, cảm giác chính mình tuổi trẻ thật nhiều.

Cách đó không xa.

Phượng triết xách theo một ** bia, ngồi ở tiểu quảng trường bên cạnh một thân cây nha thượng, hai điều chân dài lác lư, rít điều thuốc, uống khẩu rượu, thực thích ý cảm giác.

Nhìn đến hắn, Lý Huyền cũng xách ** bia đi qua, thả người nhảy dựng, sải bước lên nhánh cây, cười nói: “Tuồng cái gì đâu?”

Phượng triết nhìn hắn một cái.

Trầm mặc một lát, vẫn là nở miệng.

“Ta khoảng thời gian trước trở về tranh cô nhi viện, ân, chính là ta từ tiểu lớn lên cái kia, chỉ là hiện tại viện trưởng thay đổi người, sau đó ha ha, ta đánh chết hắn.”

“Có mấy cái tiểu hài tử, đều không lớn, cũng liền so Tư Tư đại cái vài tuổi bộ dáng, ba cái nam hài, hai cái nữ hài, người đều không thể tuồng tượng, bọn họ có còn không có Tư Tư cao?”

Phượng Triết thanh âm hơi hơi có chút run rẩy.

Lý Huyền sững sốt một chút, cũng là trầm mặc xuống dưới.

Đang muốn nói cái gì, Phượng triết xua xua tay, cười nói: “Bọn họ tuồng theo ta đi, ta đồng ý, dẫn bọn hắn đổi cái cách sống, mồm to uống rượu, mồm to ăn thịt sinh hoạt.”

“Ha ha, vốn dĩ tuồng chờ người hôn lễ sau lại đi, hiện tại thời gian không còn kịp rồi, chúng ta ngày mai liền đi, đều an bài hảo, chính là cùng người nói một tiếng.”

“Bỗng nhiên nhớ tới một câu, Sở Hồng Trang ở Cục Công An đương cảnh sát, Lý Huyền tu tiên trở về đương vú em, Phượng Triết mang theo năm cái đệ đệ muội muội chuẩn bị làm giáo phụ, chúng ta đều có tốt đẹp tiền đồ.”

“Ha ha ha ha ha ha”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Không thỉnh tự đến

Giao đãi xong sau, Phương Triết không có nhiều ngốc.

Mang theo Lý Huyền cấp một ** tạo hóa Tủy Tùy Đan, nguyên bộ tu hành pháp môn, cùng với rất nhiều bảo vật, hắn đó là trực tiếp rời đi.

Rốt cuộc, hắn là phạm phải giết người hành vi phạm tội.

Giờ phút này, chính phủ phòng chừng đã bắt đầu đại quy mô điều tra, hơn nữa, hắn còn mang theo năm cái tiểu gia hỏa, vạn sự đều phải tiểu tâm.

Trước khi đi thời điểm, Phương Triết không có kinh động bất luận kẻ nào.

Hắn đứng ở bóng ma, nghỉ chân chăm chú nhìn, ngơ ngác nhìn Tư Tư, nhìn một hồi lâu, cũng không có quá khứ quấy rầy.

Lặng lẽ..... Là biệt ly sanh tiêu.

Không có người chú ý tới hắn rời đi, tiểu trên quảng trường, đại gia vẫn luôn chơi thực hải.

Ở giang nãi nãi mãnh liệt yêu cầu hạ, bác gái thiên đoàn bắt đầu táo lên, đi theo âm nhạc, vũ xuất tình màu.

Ngay cả tiểu hải tử đều là nhện không được, bàn tay to kéo tay nhỏ, nhảy nhót.

Ân.

Siêu vui vẻ.

Người đều là dễ dàng bị hoàn cảnh ảnh hưởng sinh vật, giờ này khắc này, ngay cả Hồng Liên đại sư cùng Tô Định Phương, cũng là bị nhiệt tình các bác gái lôi cuốn..... Giới vũ.

Chỉ có Lý Huyền, tuy rằng trên mặt trước sau mang theo cười, nhưng tựa như một cái người ngoài cuộc, ngồi ở nướng BBQ lò trước, yên lặng uống rượu, nhìn bọn họ.

Đều không phải là là không vui.

Chỉ là, năm ngàn năm trải qua, phương thức này tụ hội, đã rất khó làm hắn trong lòng sinh ra quá lớn gọn sóng, cũng không nghĩ gia nhập trong đó, tổng cảm giác có chút biệt nữ.

“Uy, người như thế nào không nhảy a?”

Không biết khi nào, Thẩm Mạn lặng yên đã đi tới, trên mặt đỏ bừng, tóc có chút hỗn loạn.

Nàng vốn dĩ chính là giáo viên mầm non, giỏi ca múa, vừa rồi bọn nhỏ tiết tấu, toàn dựa nàng mang theo lên.

“Già rồi, nhảy bất động.”

Lý Huyền nhàn nhạt cười nói.

Thẩm Mạn trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sửa sang lại hai tán sợi tóc, thờ nói: “Ta thỉnh người nhảy cái vũ?”

“Không dám, lão bà ở đâu.”

Lý Huyền lắc đầu, như cũ là vân đạm phong khinh nói.

“Uy, người như thế nào như vậy a? Hào đi ta thừa nhận, phía trước có thể là đối với người có điểm hảo cảm, chính là người này đều có lão bà hài tử người, còn sợ hãi ta ăn người a?”

Thẩm Mạn nhưng thật ra khí thế kiêu ngạo lên.

Có thể là đáy lòng không quý thiên địa khoan.

Từ lần trước ở Lý Huyền gia ăn một sau, nàng trở về cũng là làm tốt trong lòng xây dựng.

Làm gì chốt dạ?

Có cái gì chốt dạ?

Cùng hắn cái gì quan hệ?

Một cái là giáo viên mầm non, một cái là học sinh gia trưởng, đơn giản như thế mà thôi.

“Thật không nháy.”

Lý Huyền ngữ khí thực nhu hòa, nhưng thái độ lại là thực kiên định.

Nhìn đến hấn đáng về này, Thẩm Mạn cũng không hảo sở cái gì, tùy tay cầm xuyên cánh gà, đó là đứng dậy rồi đi, hung hăng cắn hai khẩu, tìm cổ tiểu mê chơi đi.

Nhưng đến tìm nhân sinh người thắng cổ tiền bối hảo hảo thỉnh giáo thỉnh giáo, tốt như vậy nam nhân, rốt cuộc là như thế nào tìm được, lại là như thế nào dạy dỗ ra tới?

.....

Thẩm mạn mới vừa đi sau không bao lâu, Lý Huyền như cũ ăn không ngồi rồi uống rượu, đột nhiên, hấn tựa hồ phát hiện cái gì, mày nhện không được hơi hơi nhíu một chút.

Có người tới.

Là người xa lạ.

Vốn dĩ, cả tòa Tây Sơn đều là bị trận pháp bao trùm, trong ngoài tổng cộng ba tầng, bởi vì hôm nay có khách nhân lại đây, Lý Huyền đó là hoàn toàn triệt hồi nhất ngoại tầng trận pháp, đem con đường đều phóng xuất ra tới, không có bất luận cái gì phòng hộ.

Không nghĩ tới, lúc này, lại là có xe khai vào được.

Tổng cộng tam chiếc xe, trung gian là một chiếc cao điệu xa hoa Rolls-Royce ảo ảnh, trước sau còn lại là hai lượng chạy băng băng hộ vệ, nhưng thật ra thực khí phái bộ dáng, cũng không biết là người nào.

Thực mau, xe đó là lập tức khai tiến vào, ở quảng trường trước mặt bãi đỗ xe dừng lại, một hàng bốn người, từ cốp xe trung lấy ra lễ vật hộp, xuống xe triều bên này đi tới.

Cầm đầu chính là một cái thành thực ôn trọng trung niên nam nhân, nhìn qua ước chừng ba mươi tuổi bộ dáng, đương nhiên cũng không bài trừ bởi vì bảo dưỡng hảo, cho nên thoát nhìn hiện tuổi trẻ.

Cả người khí chất, vừa thấy chính là cái loại này sống trong nhung lụa ra lệnh, long tương bước đi mạnh mẽ uy vũ, không nhanh không chậm, đều có một phen phong độ.

Hắn hai bên trái phải, từng người một cái hắc âu phục bảo tiêu, phía sau, còn lại là đi theo cái..... Đạo sĩ?

Này mấy cái khách không mời mà đến đã đến, tức khắc hấp dẫn tràng thượng mọi người lực chú ý.

Âm nhạc thanh đột nhiên nhỏ lên, tất cả mọi người đều là có chút ghen hòng nhìn trần trối nhìn một màn này, đây là tình huống như thế nào?

Nhìn qua..... Tựa hồ có điểm bá đạo bộ dáng.

Không ít ánh mắt đều là dừng ở Lý Huyền trên người.

Lý Huyền nhìn thoáng qua, đứng dậy, chuẩn bị đi sẽ sẽ bọn họ.

Mới vừa đi hai bước, ** vân vội vàng chạy tới, giờ phút này hấn có chút đáng về khản trương, nhỏ giọng giải thích nói: “Ngượng ngùng, đây là ta..... Gia tộc đại ca, ta cũng không biết..... Hấn vì cái gì tới.....”

“Ta..... Ta hiện tại liền đi xử lý, cho ta mười phút.”

** vân bay nhanh nói, thanh âm có chút nói lắp, lòng bàn tay vì hấn, trong lòng cũng là có như lâm đại địch cảm giác.

Nguyên nhân một là hấn có thể cảm giác được, Lý Huyền tựa hồ không thích người sống, sợ bởi vậy mà chọc đến Lý Huyền sinh khí.

Nguyên nhân thứ hai là, hấn càng sợ hãi..... Đại ca cùng Lý Huyền đáp thượng tuyến.

Bởi vì, đại ca kêu Giang Côn Bằng.

Có lẽ, Giang Côn Bằng này ba chữ, không bằng hút huyết mã, sung tiền mã, lương tâm đồng này đó thương nghiệp đại lão càng có danh, cũng rất ít ở tin tức hoặc trên mạng nghe được quá, đó là bởi vì bình thường dân chúng căn bản không tới cái kia vòng luẩn quẩn, không tư cách nghe nói,

Mà hút huyết mã sung tiền Mã Lương tâm đồng ba người, nhất định biết hấn, bởi vì..... Đó là Giang Côn Bằng ở đầu tư lĩnh vực thành quả huy hoàng

nhất ba lần chiến đấu.

Mà Giang Côn Bằng lợi hại hơn, cũng không phải đầu tư công ty, mà là đầu tư..... Người.

Đây là một cái khúu giác mẫn cảm tới cực điểm, làm vô số đối thủ sờ tóc gáy thương nghiệp đại cá sấu, hơn nữa, lấy hấn sở có được tài phú cùng thực lực, đã là đủ để trên thế giới này nhắc lên một ít làm người tuyệt đối vô pháp bỏ qua gọn sóng.

Tỷ như nói, Giang Côn Bằng này 5 năm nội quan trọng nhất hai lần ra tay.

Một lần là ở American tổng tuyển cử trước nửa năm, đó là đã là thành công cùng điển sản thương nhân đặc phổ lãng đạt thành hợp tác hiệp nghị, chuẩn bị liên hợp khai phá một cái điển sản hạng mục.

Một khác thứ, là ở bốn năm trước, không chỉ có thành công trạm đứng rồi đội ngũ, hơn nữa là tử trung, đáng tin, xung phong ở đằng trước phát cò hò reo cái kia.

Hiện tại, Giang Côn Bằng..... Tôi.

** vẫn thực hoảng.

Nhưng mà, ** vẫn không biết chính là, Giang Côn Bằng lúc này, gọn sóng bất kinh mặt ngoài hạ, nội tâm cũng là mạch nước ngầm nước cuộn cuộn.

Giang Côn Bằng thực bức bối.

Hắn không biết Lý Huyền người này là như thế nào toát ra tới, cũng không biết đây là cái người nào, chỉ là tra qua tư liệu, 5 năm trước tai nạn xe cộ mất tích, 5 năm sau bỗng nhiên xông ra.

Nhưng, Lý Huyền xuất hiện, ở trong lúc vô ý, làm Giang Côn Bằng tiêu phí mười mấy năm thời gian trăm phương ngàn kế, tại gia tộc bên trong rất nhiều bố cục, đều trở thành bọt nước.

Chữa khỏi ** vẫn còn chưa tính.....

Thế nhưng đem trong nhà lão gia tử cũng trị hết!

Bác sĩ kiểm tra qua đi nói, lão gia tử ít nhất còn có thể sống thêm 5 năm.

Giang Côn Bằng tỏ vẻ rất khó chịu.

Hắn không phải cái loại này bất trung bất hiếu người, đương nhiên cũng hy vọng lão nhân có thể sống lâu mấy năm.

Chỉ là, lão nhân gia mệt mỏi, nên đi nghỉ ngơi sao, thế giới này, dù sao cũng là người trẻ tuổi.

Lão nhân an an tĩnh tĩnh ở nhà hưởng thanh phúc, thật tốt?

Có chút đồ vật, gặt gao chộp trong tay, chưa chắc là cái gì chuyện tốt.

Nhưng sự tình nếu đã xảy ra, Giang Côn Bằng cũng không dám nói cái gì, vì câu cái ý niệm hiểu rõ, vẫn là quyết định đến xem Lý Huyền.

Cho nên, hấn đó là tới.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Người tới không thể không thiện

Sáng tỏ ánh trắng treo ở giữa không trung, trên mặt đất lửa trại hùng hực thiêu đốt, âm hưởng còn truyền phát tin hoàn toàn nhẹ nhàng vũ khúc, một đám bác gái ở cuồng hoan.

Giang Côn Bằng đứng ở nơi đó, lẳng lặng nhìn một màn này, trong lòng hơi hơi có chút không khoẻ cảm giác.

Hắn vốn dĩ cho rằng, có thể tùy tay lấy ra cái loại này đàn được người, thế nào cũng coi như là cái thể ngoại cao nhân, mặc dù là đại ẩn ẩn với thị, cũng sẽ có vài phần đạm bạc thanh tịnh.

Không nghĩ tới, sẽ là cái dạng này hình ảnh.

Trong lòng tuy rằng hiện ra như vậy ý niệm, Giang Côn Bằng trên mặt lại cũng chút nào không biểu hiện ra ngoài.

Giống hẳn người như vậy, sớm đã tu luyện đến Thái Sơn sập trước mặt cũng không biến sắc cảnh giới.

Ở cái gì trường hợp, trên mặt liền sẽ mang lên cái dạng gì mặt nạ, gặp người nào, liền sẽ là một bộ cái dạng gì tư thái.

Giờ phút này, hắn mang lên một bộ gọi là “Chiêu hiền đãi sĩ” mặt nạ.

“Ngài chính là Lý Huyền đại sư đi?”

“Nói kính đã lâu là mở to mắt nói dối, trên thực tế ta ở hôm nay mới nghe được tên của ngài, bất quá, nhất minh kính nhân a, từ nay về sau, này ma đồ đến có ngài một vị trí nhỏ.”

“Ta là Giang Côn Bằng, mang theo một ít lễ vật lại đây, một là vì cảm tạ ngài trị hết ta đại gia gia, thứ hai, cũng là chúc mừng dọn nhà chi hi.”

Giang Côn Bằng đi ra hai bước, tùy tay đem trong tay hộp buồng, rất là hòa khí nói, làm người giống như mộc xuân phong cảm giác.

Nói, hắn bất động thanh sắc liếc mắt một cái ** vân, nhẹ nhàng băng quơ nói: “Tiểu đệ, lần này nhưng thật ra ngươi lập công, quay đầu lại ta hảo hảo khen thưởng ngươi.”

** vân nháy mắt ngạnh một chút, có chút không biết nên nói cái gì cảm giác.

Hắn vốn là tưởng nổi giận bùng bùng chất vấn, ngươi tới làm gì?

Nhưng Giang Côn Bằng này khinh phiêu phiêu hai câu lời nói, đó là đem hắn sở hữu nói đều đồ ở trong miệng, không lời nào để nói.

Không khỏi quay đầu lại nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, chỉ thấy Lý Huyền nhàn nhạt cười, tùy ý xua xua tay, cười nói: “Nếu tới, chính là khách nhân, ** vân, đây là ca ca ngươi, ngươi chiêu đãi đi, ăn được, uống hảo, chơi hảo……”

Nghe được lời này, ** vân đó là ngẩn ngơ, trong lòng chung quy là hiện ra một tia chua xót.

Giang Côn Bằng hẹp dài đôi mắt hơi hơi mị lên, khóe miệng, cũng là mang theo một tia như có như không ý cười.

Vị này Lý Huyền đại sư, tựa hồ…… Có điểm ý tứ a.

Đều là ngàn năm nhân tinh, giang gia huynh đệ hai như thế nào sẽ không hiểu Lý Huyền ý tứ?

Đó chính là ——

Các ngươi gia tộc bên trong sự tình, các ngươi chính mình xử lý, ta một chút đều không trộn lẫn.

Có lẽ, một chút đều không trộn lẫn, cũng có khả năng là mặt khác một tầng ý tứ, chính là hai bên đều có thể trộn lẫn.

Bảo trì một loại bằng quan thái độ, đối với Lý Huyền tới nói, mới là chính xác nhất lựa chọn, đương nhiên cũng là được lợi lớn nhất lựa chọn.

Lần đầu giao phong sau, ba người trong lòng đại khái có số.

Giang Côn Bằng ý định mà đến, nhưng thật ra cũng không như vậy đại cái giá, buông ra tay chân, ở một đám bác gái trung chơi đến vui sướng, còn ngẫu hứng tới một đoạn điệu Tăng-gô, đảo cũng coi như là phong độ nhẹ nhàng.

Các bác gái trong lòng biết hắn phi phú tức quý, đều là có chút tò mò, chỉ là chung quy không ai dám hỏi ra tới, chỉ là ôm một loại thân cận mà thân thiện thái độ.

Đến nỗi gì Vương Tài, lúc này trong lòng đã là hoàn toàn mộng bức, chỉ nghĩ hô to —— ngư bức, ngư bức tặc!

Hắn lúc trước tham gia quá một kẻ có tiền người câu lạc bộ, liền đại khái cùng loại với Trường Giang thương học viện hoặc siêu chạy câu lạc bộ cái loại này, tóm lại ở ma đồ cấp bậc tương đương chi cao.

Hắn xem như trong đó thấp nhất cấp bậc cái loại này hội viên, may mắn gặp qua Giang Côn Bằng một mặt, chỉ là còn không có tư cách nhìn thấy bản nhân…… Là ở câu lạc bộ vinh dự bằng trên ảnh chụp.

Kia gia câu lạc bộ, Giang Côn Bằng là đệ nhất nhậm người sáng lập, hơn nữa là ở hai mươi tới tuổi khi sáng lập, hiện giờ còn như cũ là hội trưởng, phía

dưới phó hội trưởng, mỗi một vị đều là hiện giờ thương giới đại danh đỉnh đỉnh nhân vật.

Khó lòng a.....

Khó lòng.....

Lúc này mới bao lâu thời gian, Lý Huyền danh hào liền truyền ra đi, làm vị này đại thần đều mắt trông mong tới cửa.....

Đã lâu, gì Vương Tài mới tiêu hóa tin tức này, chỉ là nội tâm như cũ vô pháp bình tĩnh, que nướng thời điểm, rất nhiều lần thiếu chút nữa bị thiêu tay.

Loại cảm giác này thực kỳ diệu.

Hắn biết Lý Huyền khẳng định không phải người thường, nhưng không nghĩ tới, không bình thường đến cái này cấp bậc, lúc này, ngược lại là có chút lo lắng cùng sợ hãi.

Một con thân cường thể tráng con kiến, có lẽ sẽ cùng một con chạy nhanh con kiến trở thành bằng hữu, bởi vì có thể giúp đỡ cho nhau.

Nhưng con kiến tuyệt đối vô pháp cùng voi trở thành bằng hữu, bởi vì voi một cái xoay người, liền sẽ bị áp chết.

Gì Vương Tài rất có tự mình hiểu lấy, chính mình đời này năng lực tư chất đều rất có hạn, có thể dựa phá bỏ và dời đi nơi khác phát nhanh, đã là là phần mộ tổ tiên mạo khời nhẹ, đời trước tích lũy xuống dưới công đức, hắn cũng không hy vọng càng có tiền, bình bình an an liền hảo.

Nướng xong rồi mấy mâm thịt xuyên, gì Vương Tài hung hăng cắn hai khẩu, nhịn không được thờ dài.

Khiến cho chính mình đương cái kia bởi vì theo không kịp bước chân, mà bị vứt bỏ người đi.

Chỉ hy vọng Lý Huyền có thể nhớ kỹ đã từng kia phân hương khời tình, ở sau này có yêu cầu thời điểm, có thể nhẹ nhàng giúp một tay, đó là vậy là đủ rồi.

.....

Lý Huyền ở một bên uống rượu, không có cố tình xem Giang Côn Bằng, chỉ là thần niệm khó tránh khỏi chú ý tới hắn.

Bình tĩnh mà xem xét, này thật là cái rất lợi hại người, so ** vẫn mạnh hơn nhiều, ở trong đám người chuyện trò vui vẻ, thực mau liền cùng mọi người đánh thành một mảnh.

Lý Huyền tin tưởng, ở đây mọi người, cho dù là tiểu bằng hữu, đều sẽ đối hắn ấn tượng không tồi.

Từ trở lại địa cầu sau, trừ bỏ người nhà bên ngoài, đây là Lý Huyền miễn cưỡng có thể coi trọng mắt cái thứ nhất..... Nhân tài.

Trong đầu nghĩ những việc này, vừa rồi đi theo Giang Côn Bằng cái kia đạo sĩ, lặng yên không một tiếng động triệu Lý Huyền đi tới.

Đây là một cái thực..... Đẹp đạo sĩ.

Xác thật rất đẹp.

Không phải truyền thống cái loại này tiên phong đạo cốt đạo sĩ hình tượng, mà là thực anh tuấn thực vũ mị, thanh sơn mị, đơn phượng nhãn, mũi cao, càng xem càng đẹp, đại khái là có thể đem thắng nam vận công, cũng có thể làm nữ nhân điên cuồng cái loại này.

Nam sinh nữ tướng, nói chính là loại người này.

Ở xiếc mệnh thượng nói, loại này cốt tương người đều có tương lai, nhân sinh lại kém đều sẽ không kém đến nào đi, lợi hại, vậy càng là một bước lên trời.

Tỷ như..... Vị kia khai thiên tích địa đương thời vĩ nhân.

Lại tỷ như..... Vị kia thảo phán nhân khí thật tươi.

Giờ phút này, này tiểu đạo sĩ liền đứng ở Lý Huyền trước mặt, ánh mắt sạch sẽ, giống như con trẻ giống nhau.

“Người cái loại này đan dược, là như thế nào luyện ra tới?”

Dừng một chút, tiểu đạo sĩ lại bổ sung nói: “Sur phụ ta nói, trên thế giới này đã không có bầm sinh thần lò, cũng không có bầm sinh chân hỏa, người như thế nào luyện ra tới?”

Nghiêm túc ngữ khí, ánh mắt cũng rất là nghiêm túc bộ dáng.

Lý Huyền nhịn không được cười cười.

Một cái mới ra đời tiểu thái điều, dễ nghe điểm nói là cầu học sót ruột, khó nghe điểm nói chính là không thông thể sự.

Dùng Cố Tiểu Ái cùng Tư Tư nói, có lẽ cũng có thể xưng là..... Xuẩn manh.....

“Ngươi tên là gì?”

“Xuất thân môn phái nào?”

“Sư phụ ngươi là ai?”

Lý Huyền khôi xương tổ chất tam hoi.

Đẹp tiểu đạo sĩ ngăn người, cảm giác này ngữ khí có điểm ông cụ non, làm hán không tự chủ được nhớ tới những cái đó cùng sư phụ cùng tuổi lão tiên bối, vì thế theo bản năng rụt rụt cổ.....

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Ma tiên bảo

Hỏi rõ ràng.

Tiểu đạo sĩ tên là Nữu Hư, nhìn qua, nhưng thật ra thực sự có chút hư cảm giác, yếu đuối mong manh.

Hán sư phụ kêu Bạch Thạch đạo nhân, xuất từ Côn Luân sơn, không có gì môn phái, chính là trên núi một chỗ còn tính non xanh nước biếc địa phương.

Nữu Hư vốn là cô nhi, từ tiểu bị sư phụ nhặt được nuôi nấng lớn lên.

Một năm trước xuống núi, tuần hoàn sư mệnh xuống núi rèn luyện, đi theo Giang Côn Bằng.

Giờ phút này, Lý Huyền cẩn thận quan sát đến cái này tiểu đạo sĩ, thậm chí dùng thần niệm chỉ thuật, ở hán trong đầu đạo qua một vòng, đọc lấy một ít ký ức.

Đối với trên địa cầu tu hành hiện trạng, Lý Huyền xem như có một ít hiểu biết.

Chỉ có thể dùng một chữ tới hình dung, đó chính là thảm.

Thảm không nở nhìn.

Côn Luân trên núi không có thần tiên, cũng không có thực khí tu hành Luyện Khí sĩ, như cũ dừng lại ở thân thể võ thuật thời đại.

Cái này tiểu đạo sĩ, căn cốt xem như tương đương không tồi, mặc dù đặt ở ba ngàn đại thế giới, cũng là muốn cho những cái đó danh môn đại phái thu làm chân truyền đệ tử tư chất.

Thậm chí..... So Lý Huyền chính mình tư chất còn muốn hảo.

Nhưng ở trên địa cầu, hán đã là mười chín tuổi, cũng chỉ bắt quá xem như võ thuật truyền thống Trung Quốc cao thủ mà thôi.

Nói khó nghe một chút, ngay cả tướng quân đều có thể dùng móng vuốt đánh bại hán.

Đến nỗi hán sư phụ, Bạch Thạch đạo nhân, tuổi trẻ thời điểm cũng coi như là một thể hệ tông sư, hiện tại già rồi, công phu thoái hóa không được, thân thể luyện võ vốn là như thế này, quyền sợ trẻ trung.

Bất quá, ở linh khí thiếu thốn địa cầu, tu hành chi lộ, nhưng thật ra diễn biến ra mặt khác một phen quang cảnh.

Đó chính là phong thủy tướng thuật một mạch.

Lấy Dịch Kinh làm căn bản, diễn biến ra các loại chi nhánh, cái gì ngũ hành bát quái, Ma Y Thần Tướng, hoa mai thuật số..... Từ từ.

Này đó, đều là ở hiện có thiên địa linh khí điều kiện hạ, tìm lối tắt, lấy các loại trời sinh linh tính bảo vật phụ trợ, tìm kiếm hiểu biết này phiên thiên địa huyền bí pháp môn.

Cũng coi như là nhập gia tùy tục.

Nếu hư này một mạch, ở luyện võ đồng thời, cũng kiêm tu này đó pháp môn.

.....

.....

“Tiền bối, xin hỏi ngài..... Xuất từ nơi nào?”

Liên ở Lý Huyền như đi vào cõi thần tiên vật ngoại là lúc, nếu hư nhẹ giọng hỏi, ần ần có chút cẩn thận bộ dáng.

Vừa rời trong nháy mắt, hấn tựa hồ có điều phát hiện, chính mình trong đầu bỗng nhiên chợt lạnh, quý dị thực, giống như là toàn thân trên dưới mỗi một chỗ, đều bị xem cái thông thấu.

Hơn nữa, hấn có thể vô cùng rõ ràng cảm giác được, Lý Huyền rất mạnh, tuyệt đối mạnh hơn chính mình.

Ở trước mặt hấn, chính mình có một loại rất cường liệt sinh mệnh trình tự bị nghiền áp cảm giác.

Giống như là một người bình thường, thủ túc tác thiết gặp phải đầu mãnh hổ, đó là vô pháp chiến thắng tồn tại, thậm chí không dám có chiến đấu ý niệm, chỉ có thể quay đầu liền chạy.

“Ta?”

Lý Huyền đậm đậm cười, nghĩ nghĩ, thuận miệng nói: “Ma tiên bảo.”

Ma tiên bảo?

Ma tiên bảo là địa phương nào?

Nếu hư mày gắt gao ninh ở bên nhau, vắt óc suy nghĩ, cũng không nghĩ tới đây là địa phương nào, phía trước chưa từng có nghe nói qua.

Bất quá, lại là ma lại là tiên, tựa hồ rất lợi hại bộ dáng.

“Xin lỗi, ta không có nghe nói qua.”

“Ngài..... Có thể nói cho ở đâu sao?”

Trầm mặc một hồi lâu, hấn cào cào đầu, có chút hồ thẹn, lại có chút tò mò hỏi.

Lý Huyền nhìn hấn một cái, thăm nghĩ người đương nhiên không có nghe nói qua, vừa lúc Tư Tư ở bên cạnh, vẫy tay, tiểu cô nương đó là nhảy nhót chạy tới.

“Ba ba!”

Ôm chặt Lý Huyền đùi, Tư Tư ngọt ngào kêu lên.

Nàng vừa rời ăn điểm hồng tâm thanh long, miệng không lau khô, có chút hồng hồng dấu vết, Lý Huyền nhẹ nhàng xoa xoa, cười tủm tỉm nói: “Bảo bối, nói cho vị này thúc thúc, ma tiên bảo là địa phương nào?”

“Ma tiên bảo!”

“Tư Tư biết!”

“Ma tiên bảo là blah blah tiểu ma tiên sinh hoạt địa phương, còn có âm nhạc ma pháp thế giới, song tử tinh, ha lai tinh!”

Tư Tư tức khắc liền nhắc tay hô, thuộc như lòng bàn tay bộ dáng.

“Thật ngoan!”

“Tới, sao một cái!”

Nỗ lực nhón mũi chân, Tư Tư vui sướng cười, ở Lý Huyền trên mặt đại đại hôn một cái.

Bị cha con hai tú về mặt ân ái, nếu hư không có khác cảm xúc, chỉ là trong lòng càng thêm mê vông.

Này tiểu cô nương nói hết thấy, hần nghe cũng chưa nghe nói qua.

Blah blah tiểu ma tiên là cái gì?

Chẳng lẽ trên thế giới này thực sự có cái loại này có thể phi thiên độn địa ma cùng tiên?

Vì sao lại kêu blah blah như vậy kỳ quái tên?

.....

.....

Cách đó không xa, Giang Côn Bằng vẫn luôn ở chú ý bên này tình huống.

Kiểm nghiệm cao nhân duy nhất biện pháp, tự nhiên là thỉnh một vị khác cao nhân ra ngựa.

Cho nên, hần làm nếu hư tới thăm thăm Lý Huyền hư thật.

Mà hiện tại, nhìn đến nếu hư biểu tình, đại khái là không thể tiếp tục được nữa, hần đó là minh bạch.

Kết quả này, tuy rằng ngay từ đầu liền đoán trước tới rồi, có điều chuẩn bị, nhưng giờ phút này, Giang Côn Bằng vẫn là có chút kinh hi cùng ngoài ý muốn.

Thật sự muốn so nếu hư còn cường a.....

Trên mặt mang theo vô cùng sáng lạn tươi cười, Giang Côn Bằng triều bên này đi tới, đi đến Lý Huyền trước mặt, vỗ nhẹ nhẹ chụp nếu hư bả vai.

“Như vậy vui vẻ, liệu cái gì đâu?”

“Giang đại ca.....”

Nếu hư kêu một tiếng, nhện không được hỏi: “Ngươi nghe nói qua ma tiên bảo sao?”

Nghe được lời này, Giang Côn Bằng sắc mặt vi trệ, ký ức đạo qua một vòng, cũng là không có bất luận cái gì ấn tượng, không khỏi nhìn về phía Lý Huyền.

“Lý đại sư, là xuất thân ma tiên bảo sao?”

“Quả nhiên là từ xưa dân gian ra cao nhân, ngọa hồ tàng long, ngọa hồ tàng long a.....”

Thuận miệng chụp hai câu mông ngựa, Giang Côn Bằng chợt đó là đem chuyện dẫn tới chính đề thượng, cũng không ngưng ngừng, gọn gàng dứt khoát nói: “Ta muốn đại sư giúp ta, điều kiện tùy tiện ngài khai, thế nào?”

Thực lực chính là ngành đạo lý.

Vừa rồi tiếp xúc, Giang Côn Bằng rất rõ ràng, Lý Huyền là cái người thông minh.

Như vậy người thông minh, khẳng định sẽ làm ra thông minh lựa chọn.

Hần không tin, Lý Huyền cùng ** vẫn chỉ là xảo ngộ.

Hần cũng không tin, Lý Huyền là thật sự đậm mạc danh lợi, nếu không, muốn lớn như vậy một mảnh mà làm gì?

Hần càng không tin, Lý Huyền trong lòng không số.

Ở Giang Côn Bằng trong mắt, này trăm phần trăm chính là cái trăm phương ngàn kế thiết kế cục.

Lý Huyền trước đem nhị thả ra đi, ** vẫn trước thượng câu, sau đó trong nhà lão gia tử cũng được chỗ tốt, hiện tại rốt cuộc đem chính mình câu lại đây.

Sở dĩ hiện tại Lý Huyền còn rụt rè, chẳng qua là treo giá thôi.

.....

Cách đó không xa.

Nhìn thấy Giang Côn Bằng tới gần Lý Huyền, ** vịn gắt gao nắm chặt nổi lên nắm tay, trong lòng khẩn trương tới cực điểm, lại là không biết nên làm cái gì bây giờ, cũng không biết hay không nên đi qua đi.

Hắn biết rõ ca ca tâm kế cùng thủ đoạn, hôm nay hắn nếu tới, đó là khẳng định làm tốt mười phần chuẩn bị.

Chính mình hiện tại qua đi, căn bản khỏi không đến nửa điểm hiệu quả, bất quá là tự rước lấy nhục mà thôi.

Xem Lý Huyền đi.

Chỉ có thể nhìn Lý Huyền.

** vẫn hiện tại chỉ có thể gửi hy vọng với hắn cùng Lý Huyền về điểm này bé nhỏ không đáng kể tình cảm, lúc này hắn trong lòng ảm ảm có chút hối hận, không nên như vậy thiếu kiên nhẫn, sớm đem cứu mạng đan dược cấp gia gia.

Chính là..... Hiện tại nói cái gì đều chậm.

.....

Giờ phút này.

Nghe được Giang Côn Bằng nói, Lý Huyền lắc đầu cười cười.

Vờ kịch lớn tới.

Xem ra, vị này tên khí phách, người càng khí phách Giang Côn Bằng, hiện tại là thật nhịn không được.

Vỗ vỗ Tư Tư mông nhỏ, làm nàng đi bên cạnh tìm mục mục, Lý Huyền nhàn nhạt nói: “Điều kiện? Ngươi có thể cho ta điều kiện gì?”

Giang Côn Bằng trong lòng sớm có đáp án, xua xua tay, trầm giọng nói: “Nếu đại sư đồng ý, ta cam đoan, ngươi có thể được đến, sẽ so tương đương nhiều, nhiều rất nhiều.”

“Đương nhiên, nếu ngươi không đồng ý, ta cũng sẽ không nhiều làm cái gì, chỉ là thu hồi ta giang gia nguyên lai đồ vật thôi.”

“Lấy một tòa giá trị vài tỷ sơn, hơn nữa thiên đại nhân tình, chỉ thay đổi hai viên đan dược, ta này tiểu đệ, cũng xác thật là quá phá sản, hắn không hiểu chuyện, ta này đương ca ca, cũng không thể không hiểu chuyện.....”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Chủ nhân

“Giang Côn Bằng, ngươi đủ rồi!”

Một tiếng phản nộ rống to, lặng yên ở đây thượng vang lên, bành thính ** vẫn rất cực là rất cuộc nhịn không được, đi nhanh triều bên này đi tới.

Gắt gao nắm chặt nắm tay.

Giờ khắc này, hắn trong lòng lại vô nhút nhát, cũng không có chút nào khẩn trương.

Người đời này gặp mặt lắm rất nhiều lựa chọn, đương nhiên cũng sẽ làm ra rất nhiều quyết định.

Ở làm quyết định phía trước, khả năng sẽ lo được lo mất, sợ đầu sợ đuôi, nhưng để ý trung hoàn toàn hạ quyết tâm sau, bước ra kia một bước, đó là thẳng tiến không lùi.

“Giang Côn Bằng, người đủ rồi, đây là ta cùng Lý Huyền làm giao dịch, hoa chính là ta chính mình tiền, làm chính là ta chính mình sự tình, người có cái gì tư cách, nói loại này lời nói?”

Ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở đại ca trước mặt, ** vân ngữ khí phẫn nộ, trong lòng có cổ tà hỏa ở hừng hực thiêu đốt.

Một là bởi vì Lý Huyền.

Lý Huyền xem như nửa cái bằng hữu, có ân cứu mạng cái loại này.

Thứ hai, vẫn là bởi vì Lý Huyền.

Lý Huyền, tương lai khả năng trở thành chính mình cầm lại gia tộc quyền kế thừa lớn lao trợ lực.

Nếu lúc này chính mình cũng chưa đứng ra, kia về sau, cũng không mặt mũi lại đứng ra.

Bang!

Trả lời ** vân, là một cái cái tát.

Giang Côn Bằng căn bản không có nói chuyện, hung hăng một cái tát, đánh vào trên mặt hấn, năm đạo màu đỏ tươi dấu tay, làm hấn tại chỗ đánh cái lão đảo, thiếu chút nữa té ngã.

Không chờ ** vân phản ứng lại đây, Giang Côn Bằng đó là triều phía sau hai cái bảo tiêu trầm giọng nói: “Đem hấn mang đi.”

Hai cái bảo tiêu tiến lên, một tả một hữu, giả khởi ** vân.

“Ngượng ngùng, tiểu đệ không hiểu chuyện, làm Lý đại sư chê cười.”

Thu thập xong ** vân, Giang Côn Bằng nháy mắt thay đổi một bộ sắc mặt, cười đối Lý Huyền nói.

** vân liễu mạng giây giữa, muốn nói gì, bị cái bảo tiêu một cái chưởng đao nện ở trên cổ, tức khắc hôn mê bất tỉnh.

Sau đó, giống điều chết cẩu bị kéo đi.

Tràng thượng lặng yên trầm mặc xuống dưới.

Các bác gái nào gặp qua loại này trận thế, một đám đều là đầy mặt mòng bức, làm gì đâu đây là, cùng phim truyền hình giống nhau.

Sách.....

Này bá đạo tổng tài phạm nhi.

Trong lòng cũng khó tránh khỏi cũng có chút lo lắng, cũng có chút nghi hoặc, đây là làm sao vậy?

Vừa rồi ở cách xa, Giang Côn Bằng lời nói, rất nhiều người đều là không có nghe thấy, hoàn toàn không biết đã xảy ra cái gì.

Nhưng xem này tư thế, tựa hồ không phải cái gì chuyện tốt.

Lý Huyền cha mẹ, Cố Tiểu Ái cha mẹ, đều là có chút khản trương nhìn một màn này, không biết nên nói chút cái gì, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Bọn họ cũng không biết đã xảy ra sự tình gì.

Cố Tiểu Ái ẩn ẩn biết, là giang gia người đã tìm tới cửa, vừa rồi còn tưởng rằng là hài kịch, không nghĩ tới chỉ chớp mắt, biến thành cái dạng này.

Giờ phút này.

Giang Côn Bằng trên người khí tràng, thật sự là quá cường, cường đến làm người sợ hãi cái loại này.

“Hai vị thí chủ.....”

Hồng liên đứng dậy, triều bên này đi tới, đang muốn nói cái gì đó, bị Giang Côn Bằng một tiếng hô to —— “Lão hòa thượng người câm miệng, bằng không hủy đi người kia tòa phá miếu!”

Vì thế hồng liên cũng đột nhiên trầm mặc xuống dưới, trong lòng vì khổ.

Không thể trâu vào.....

Giang gia, xác thật không thể trêu vào.

Giang Côn Bằng, so giang gia còn không thể trêu vào.

.....

.....

“Ba ba.....”

Đúng lúc này, một cái sọc hải thanh âm, lặng yên vang lên, Tư Tư kêu một tiếng, có chút thật cẩn thận, triều bên này đi tới.

Nàng có chút sợ.

Nhưng ba ba ở đằng kia, liền cũng không cảm thấy có bao nhiêu sợ.

“Tư Tư.....”

Lý Huyền sắc mặt không có chút nào biến hóa, đi qua đi, nhẹ nhàng bế lên nữ nhi, néo néo nàng cái mũi nhỏ.

Sau đó, quay đầu nhìn về phía Giang Côn Bằng, khe khẽ thở dài.

“Giang gia sự nhi, ta vốn dĩ không nghĩ nhúng tay, hiện tại cũng không nghĩ nhúng tay, cho nên, ngươi quản giáo ngươi đệ đệ, ta không có nhúng tay.

“Giang Côn Bằng, ta cho ngươi mặt đi?”

Lý Huyền nhàn nhạt nói.

Giang Côn Bằng cười cười, gật gật đầu, ánh mắt còn lại là hoàn toàn lạnh xuống dưới.

“Hành, ta đã biết, tái kiến.”

Hắn như cũ cười nói, sau đó xoay người, chuẩn bị rời đi.

Lý Huyền thái độ này, đã thuyết minh rất nhiều đồ vật.

Trên thế giới này chưa bao giờ khuyết thiếu xương cứng, Giang Côn Bằng cũng gặp qua rất nhiều.

Đầu thiết, vậy thiết đi, đánh nát liền không thiết.

Lấy Giang Côn Bằng thân phận địa vị, hắn căn bản không cần tự mình xử lý chuyện này, ra lệnh một tiếng, đều có người sẽ đến kết thúc.

“Từ từ.....”

“Ta..... Làm ngươi đi rồi sao?”

Lý Huyền nhẹ giọng cười nói, duỗi tay vung lên, cùng với một trận thanh phong, không chỗ không ở linh lực, đó là giống như từng đạo vững chắc dây thừng, đem Giang Côn Bằng chặt chẽ trói lại lên.

Đồng thời, cũng đem này phiên thiên địa, cùng những người khác tạm thời cách ly.

Ân?

Giang Côn Bằng sắc mặt hơi đổi, thân thể bị một cỗ quỷ dị lực tràng trói buộc, trong lòng lại cũng không hoảng hốt, như cũ cười nói: “Như thế nào, muốn giết ta?”

Từ xưa, chính là hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm.

Nhưng đây là thời đại nào?

Nếu hư không có chút nào do dự, thở sâu, giống như một khối lăn xuống sơn đại thạch đầu, hung hăng triều Lý Huyền vọt tới, trong tay áp ủ quyền thế, dưới chân cũng là nóng lên.

Mặc kệ có thể hay không đánh quá, trước đánh lại nói.

Lý Huyền nhìn hắn một cái.

Ong!

Một đạo vô hình thiên địa uy áp, nếu hư chi cảm thấy toàn thân như là bị đè ép một tòa núi lớn, đầu gối mềm nhũn, nhin không được liền quỳ xuống, liều mạng giãy giụa, lại là căn bản không động đậy.

Nhìn thấy một màn này, Giang Côn Bằng đồng tử đột nhiên co rụt lại.

Đây là cái gì công phu?

Cái gì đạo pháp?

Thế nhưng..... Liền nếu hư đều không có chút nào đánh trả chi lực sao?

Hắn bỗng nhiên cảm giác có điểm không thích hợp nhi, vốn dĩ cho rằng chính mình đã là đánh giá cao Lý Huyền, nhưng không nghĩ tới, tựa hồ, vẫn là xem nhẹ.

“Ta..... Lý đại sư, thật chuẩn bị xé rách mặt sao?”

“Ngươi..... Xác định?”

“Ta còn là câu nói kia, nếu Lý đại sư nguyện ý giúp ta, hết thảy, cái gì cần có đều có.”

Giang Côn Bằng vốn là tưởng nói “Ngươi cũng xứng”, do dự một chút, vẫn là sợ hoàn toàn chọc giận Lý Huyền, cho nên mới nói như thế nói.

Nếu Lý Huyền là cái cô độc quang côn tu hành người, Giang Côn Bằng tuyệt đối nói cái gì đều không nói, trực tiếp chịu thua đó là, về sau lại tìm về bãi.

Nhưng tu hành người, chỉ cần có gia, liền có vương bận, cũng có uy hiếp.

Hắn không như vậy sợ.

Hắn không tin, Lý Huyền Chân dám đối với chính mình thế nào.

Giang gia phần nộ, ở Hoa Hạ này phiến đại địa thượng, không vài người có thể thừa nhận được.

Hắn tin tưởng..... Lý Huyền khẳng định cũng rất rõ ràng điểm này.

“Ta không muốn giết ngươi, cũng không chuẩn bị xé rách mặt, tương phản, ta thực thương thức ngươi.”

Lý Huyền cười nói, trong lòng không có chút nào gọn sảng.

Trải qua quá những cái đó sóng to gió lớn, điểm này chuyện này ở Lý Huyền trong mắt, hoàn toàn không xem như cái gì.

Đến nỗi cái này Giang Côn Bằng, nói thật, Lý Huyền nhưng thật ra thật đúng là rất thương thức hắn, xem như cái kiêu hùng, mặc dù lúc này, hắn còn có thể cười được, cũng còn vẫn duy trì kia cổ phạm nhi.

“Ta thực thương thức ngươi, cho nên..... Làm ta câu đi.....”

Này cao cao tại thượng, đậm mặc tới cực điểm ngữ khí, làm Giang Côn Bằng trong lòng khẽ run lên, mặc danh có chút hoảng loạn, đó là hắn hồi lâu chưa từng cảm nhận được cảm xúc.

Tiếp theo.....

Lý Huyền duỗi tay vung lên, một đạo màu xanh biếc kỳ dị năng lượng, lặng yên bao phủ Giang Côn Bằng.

Hắn cảm giác đầu xé rách đau nhức, như là có một cây đao tử, ở trong đầu lặp lại giảo tới giảo đi.

Nhìn không được kêu lên đau đớn, đầu tưởng đâm mặt đất, chỉ là bị thiên địa linh khí cầm tù, căn bản không động đậy, phảng phất trong chảo dầu một cái cá, bất đắc dĩ mà thống khổ giãy giụa.

Một lát sau.

Giang Côn Bằng đình chỉ giãy giụa.

Hắn thân thể trôi buộc cũng đều giải trừ, lác lác đầu, cảm giác trong lòng nhiều vài thứ.

Đó là một cái mệnh lệnh.

Hoặc là nói, là ở sâu trong nội tâm một cái căn nguyên ý niệm.

Nhìn đến Lý Huyền, hấn trong mắt hiện ra vô cùng sùng kính, đầu gối một loan, đó là ngũ thể đầu địa, thẳng tắp quỳ xuống.

“Chủ nhân!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Cái thứ 2 lễ vật

Trung khuyến hồn chú, đây là một cái có thể nói tà ác tiểu pháp thuật.

Này pháp thuật, có thể hoàn toàn không chế người khác linh hồn, người khác Tư Tượng, ở hấn trong đầu gieo ăn sâu bén rễ ý niệm hạt giống, so cái gì tẩy não đều càng dùng được.

Lý Huyền bản thân không phải thực thích loại này pháp thuật, phía trước cũng liền dùng quá một lần, hiện tại xem như lần thứ hai.

Giờ phút này, nhìn quý gối mà Giang Côn Bằng liếc mắt một cái, Lý Huyền nhàn nhạt nói: “Đứng lên đi.”

Không có gì đáng giá cao hứng, tâm tính như cũ như giếng cổ không dao động.

Bình tĩnh mà xem xét, phương thức này thực không địa cầu, nhưng nếu là chính hấn tìm môn tới, kia cũng quái không được chính mình.

Rốt cuộc, vì người nhà, đây là nhất bảo hiểm phương thức.

Nghe được Lý Huyền nói, Giang Côn Bằng đứng dậy, cung cung kính kính đứng, mặt có loại phát ra từ linh hồn sùng kính, giống như là một cái thành kính tín đồ, gặp được chân thân.

Nếu hư khủng hoảng nhìn một màn này, trong đầu ý niệm bay lộn, toàn thân nổi da gà đều xông ra.

Đây là cái gì?

Hàng đầu?

Cổ thuật?

Vẫn là cái gì tà môn đạo pháp?

Hấn phía trước chưa từng có gặp qua, nghe đều không có nghe nói qua, nhưng loại này thuật pháp, không thể nghi ngờ khủng bố tới cực điểm, cũng tà ác tới cực điểm.

Lý Huyền nhìn hấn một cái, vẫy vẫy tay, trực tiếp lau đi hấn này đoạn ký ức, đồng thời cũng triệt hồi này phiên thiên địa cái chấn.

Trần ai lạc định.

Đã trải qua như vậy vừa ra sự, Lý Huyền cũng không có tiếp tục chiêu đãi đại gia chơi đi xuống tâm tư, dùng một lần quần thể ký ức tiêu trừ, sau đó đó là tiễn khách.

Giang Côn Bằng cũng là mang theo ** vân rời đi.

Hấn vẫn là hấn.

Chỉ là đại não trình tự bên trong, bị khai cái cửa sau, bị Lý Huyền đạt được siêu cấp quyền hạn mà thôi.

.....

.....

Đêm khuya.

Tư Tư ở động vật thể giới chủ đề phòng ngủ, cùng ba ba chơi trong chốc lát, đó là ngọt ngào ngủ rồi, trong lúc ngủ mơ mắt còn mang theo tươi cười.

Cha mẹ cùng nhạc phụ nhạc mẫu, cũng không sai biệt lắm đều ngủ rồi, phòng ở đủ đại, hoàn toàn đủ bọn họ trụ.

Lý Huyền ôm Cổ Tiểu Ái, lặng yên biến mất ở phòng ngủ.

Một lát sau, đó là xuất hiện ở kia phiến bị trận pháp phong ấn lên không gian.

Ánh trắng thực viên, rất sáng, ánh trắng như nước chảy giống nhau, vì toàn bộ thể giới khoác một tầng bạc sương.

Suối nước nóng nóng hơi hơi, ào ạt mạo hiểm bọt khí, mờ mịt thực mỹ.

Bên cạnh có phiến rừng cây, hai khóa đại thụ trung gian, kiến tạo một tòa nhà gỗ nhỏ, thoát nhìn như là một cái thật lớn tổ chim, chỉ là thực tình xảo, như là phim hoạt hình trung tính linh trụ phòng ở, làm người tưởng đi vào nhìn một cái.

Này gian thụ ốc, ban ngày, Lý Huyền cùng Cổ Tiểu Ái nói qua.

Này đó là hấn vi thể từ chuẩn bị một khác gian phòng ngủ.

“Ngươi thật đúng là tưởng được đến a!”

“Các ngươi nam nhân trong đầu, cả ngày đều tưởng chút cái gì!”

“Chán ghét!”

Cổ Tiểu Ái nhìn thoáng qua, sắc mặt đó là hơi hơi có chút hồng, khẩu thị tâm phi nói.

Lý Huyền cười cười.

“Vân chán là ngươi phát minh, ta đây phát minh một cái khác hảo, thụ chán, thể nào?”

Phốc!

Cổ Tiểu Ái trợn mắt há hốc mồm một lát, hoàn toàn nhìn không được cười ra tiếng tới, sắc mặt càng hồng, không nghĩ lại thảo luận cái này đề tài.

Rốt cuộc, luận khỏi da mặt dày chuyện này, chính mình xa xa không bằng Lý Huyền, tiểu vui vẻ nhảy nhót hai bước, cổ tả hữu mà nói cái khác, nói: “Này suối nước nóng không tồi.”

“Àn, chẳng lẽ ngươi còn tưởng tuyên chán?”

Lý Huyền cười nói.

“Chán! Chán! Chán! Ta kêu ngươi chán! Đại biến thái, xú cút chó! Ngươi vẫn là người sao? Liền nghĩ như thể nào lẫn lộn ta!”

Cổ Tiểu Ái giương nanh múa vuốt, hoàn toàn bão nổi.

Lý Huyền ôm nàng, trong mắt mang theo nhân nhật ý cười, nhẹ giọng nói: “Ngươi đi phao suối nước nóng, ta thổi tiêu cho ngươi nghe.”

Thổi tiêu?

Cổ Tiểu Ái ngẩn ngơ, không nghĩ tới Lý Huyền còn sẽ cái này, có chút khó có thể tin bộ dáng, trong đầu không khỏi toát ra một cái khác ý niệm, cũng không biết Lý Huyền nói chính là cái nào?

Đang muốn nói cái gì, Lý Huyền đó là lại lần nữa mở miệng.

“Ngọn núi này, xem như ta cho ngươi chuẩn bị đệ nhất kiện lễ vật, cái thứ hai lễ vật, là một đầu khúc.”

Bích quang chợt lóe, Lý Huyền trong tay, đó là hiện ra một chỉ toàn thân xanh biếc ngọc tiêu.

Tiêu danh, tương tự.

Quá khứ năm ngàn năm, rất nhiều cái đêm khuya, Lý Huyền đều là như vậy lại đây.

Cổ Tiểu Ái ngây người trong chốc lát, phục hồi tinh thần lại, ngoan ngoãn cởi quần áo, thon dài hai chân, rảo bước tiến lên kia phiến sương mù mờ mịt suối nước nóng.

Mỹ nhân nhập tắm.

Mới vừa vào thủy, nàng không khỏi phát ra một tiếng sáng khoái kiều duyên, cúc một phùng, cười sái hướng ngạn, hơi có chút mê người bộ dáng.

Lý Huyền nhìn thoáng qua, trong mắt mang cười, chỉ là cũng không nói thêm cái gì, an tĩnh ngọc tiêu dựng với trước ngực, nhẹ nhàng thổi lên cái thứ nhất âm phù.

Ô.....

Đây là chân chính tiên âm.

Đương cái thứ nhất âm phù vang lên khi, cổ tiểu tình yêu thần đó là bị hoàn toàn hấp dẫn, trước mắt có chút hoảng hốt, phảng phất bị mang vào nào đó kỳ diệu cảnh trong mơ.

Nàng thấy được.

Nàng thấy được Lý Huyền đi qua kia tòa sơn, thấy được Lý Huyền xuyên qua kia phiến hải, cũng thấy được Lý Huyền đi qua những cái đó lộ.

.....

Đó là một tòa núi hoang.

Một cái bị mọi người vây công thiếu niên.

Chiến đấu thực thâm thiết, thi hoành khắp nơi, máu chảy thành sông, hắc toàn thân đều là huyết, cũng không biết là chính mình, vẫn là địch nhân.

Hắn vẫn luôn ở chiến đấu, trong tay ba thước trường kiếm, trước sau ở giết người, chưa từng có một lát ngừng lại, mà cặp kia trong con ngươi, trước sau có một mặt nhân nhật ưu thương.

Không biết qua đi bao lâu, chiến đấu rốt cuộc kết thúc.

Hắn đứng ở kia phiến giống như Tu La huyết ngục trung, đứng trong chốc lát, lấy ra một khối lụa trắng, lặp đi lặp lại, tỉ mỉ lau khô tay.

Sau đó..... Tiếng tiêu vang lên.

Thê thê ô ô, tựa hồ là ở tưởng niệm ai.

.....

Đó là một mảnh hoa hải.

Mênh mông bát ngát hoa hải, bảy màu hoa tươi, làm khắp thiên địa đều vì này sáng ngời lên, trời cao trời xanh như tấy, mây trắng như họa.

Chỉ là, này tươi đẹp cảnh xuân cũng làm hắn cao hứng không đứng dậy, hắn đứng ở nơi đó, di thể mà độc lập.

Tiếng tiêu vang lên.

Ngàn vạn cánh hoa cánh sôi nổi khởi vũ, tựa hồ là bị tiếng tiêu sở cảm, ở giữa không trung biến ảo thành một bức thiếu nữ đồ, phiêu phiêu lác lác, tựa hồ là theo âm nhạc khởi vũ.

Đây là ngọt ngào chi âm.

Hắn cười giống cái hài tử.

Một khúc thổi xong, bách hoa tản tạ.

.....

Đó là một cái đơn sơ tới cực điểm sơn động.

Hắn bị thực trọng thương.

Toàn thân quần áo rách tung toé, nơi nơi đều là nhìn thấy ghê người, thậm chí thể thấy được cốt vết thương, một tiếng một tiếng thống khổ ho khan, phảng phất muốn đem tâm can đều khụ ra tới.

Trong tay trường kiếm, từ lâu đứt gãy, chỉ còn lại có thực đáng thương một đoạn ngắn.

Cách đó không xa, bốn cái đỉnh thiên lập địa cường đạo, đang ở từng bước một triều bên này đi tới.

Hắn tựa hồ muốn chết.

Hắn cười cười, tươi cười trung ẩn ẩn có giải thoát chi ý.

Sau đó, hắn lấy ra ngọc tiêu, đặt ở bên miệng, nhẹ nhàng thổi lên.

Trước khi chết, vẫn là không bỏ xuống được cái kia cô nương sao?

Hắn ở tưởng niệm ai?

Một khúc thổi xong, roi lệ đầy mặt.

.....

Theo cuối cùng một tiếng âm phù chậm rãi biến mất, suối nước nóng trung, Cổ Tiểu Ái sớm đã là roi lệ đầy mặt.

Nàng không khóc, chỉ là nước mắt yên lặng ở lưu, như thế nào đều nhìn không được.

“Đây đầu khúc gọi là gì?”

Một lát sau, Cổ Tiểu Ái quang thân mình, từ suối nước nóng đi ra, nhẹ nhàng ôm lấy Lý Huyền, hàm chứa nước mắt, cười hỏi.

“Kêu. Tương tư.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74 : Cảnh sát cùng ăn trộm

Sáng sớm.

Mưa nhỏ.

Lý Huyền lái xe đưa Tư Tư đi học, mụ mụ không đi, mụ mụ còn trong ổ chăn ngủ nướng đầu, đại khái tối hôm qua quá mệt mỏi.

Sở dĩ lái xe, mà không phải phi, nguyên nhân đương nhiên là. Sợ ướt nhẹp quần áo, nói giỡn, chỉ là Lý hoang tưởng nhiều bồi tiểu gia hỏa trong chốc lát thôi.

Tư Tư thực thích ngồi ở xe cảm giác, tay nhỏ nắm thành ánh sáng trắng, phảng phất một cái kính viễn vọng, dán ở cửa sổ xe pha lê, tò mò nhìn bên ngoài.

Từ nhỏ đến lớn, năng hoạt động bán kính cũng không tính đại, thành phố này rất nhiều địa phương, đối với nàng tới nói, đều là xa lạ, cũng là mới lạ.

Chuyển nhà, có một loại phát hiện tân bản đồ cảm giác.

Sương mù mênh mông.

Mưa phùn tầm tã.

Một đường, tiểu gia hỏa đều ở riu rít nói cái không ngừng.

Ngày hôm qua thật sự chơi đến thật là vui, như vậy nhiều tiểu bằng hữu, đều ở nhà chơi, còn có tướng quân, nhưng nghe lời, cũng có thể lợi hại, còn sẽ thụ, làm cái khác tiểu bằng hữu thực hâm mộ.

Béo hỏ là nhất thảm.

Tướng quân luôn là bất hòa hẳn chơi, hẳn một lại đây, tướng quân liền nhe răng nhếch miệng hù dọa hẳn, rất nhiều lần đều thiếu chút nữa đem hẳn dọa khóc.

Phòng ngủ thật xinh đẹp, vẫn ngủ nhưng thom, Tư Tư còn làm giấc mộng, mơ thấy chính mình biến thành biến thành một cái mỹ nhân ngư, chính là sẽ không bơi lội, uống lên thật nhiều thật nhiều thủy. Tức giận ưc.

Nghe nữ nhi lái nhái này đó việc nhỏ, Lý Huyền nội tâm yên lặng thỏa mãn, khỏe miệng tươi cười liền không đi xuống quá.

Nhân sinh to lớn nhạc, không ngoài như vậy vẫn bồi lão bà, ban ngày hồng hài tử.

Trừ này bên ngoài, đều là mây bay.

Lộ trình lại xa, chung có tới thời điểm, xe ổn định vững chắc ngừng ở nhà trẻ trước cửa.

Lý Huyền mở cửa xe, khởi động dù, sau đó từ cửa sau đem Tư Tư ôm ra tới, giao cho lão sư.

“Ba ba..... Tái kiến!”

“Tư Tư tái kiến, ở trường học muốn ngoan ngoãn, nghe lão sư nói ưc.”

“Ân, biết lập, ba ba cũng muốn ngoan ngoãn, nghe mẹ mẹ lời nói.”

.....

.....

Đưa xong nữ nhi, Lý Huyền lái xe trở lại nguyên lai phòng ở, Cố Tiểu Ái có vài món quần áo còn ở tại chỗ này, yêu cầu cho nàng tiện thể mang theo một chút.

Chỉ là, mới vừa thang máy, đi tới cửa, Lý Huyền mày đó là hơi hơi vừa nhíu.

Trong nhà có người.

Không phải ăn trộm.

Là..... Cảnh sát.

Ba cái mặc y phục thường người, hai nam một nữ, giờ phút này đang ở trong nhà thật cẩn thận điều tra, tay chân đều mang bộ, cầm các loại dụng cụ, khắp nơi nhìn tới nhìn lui.

Sở dĩ có thể phát hiện bọn họ thân phận, chủ yếu là bởi vì..... Cầm đầu cái kia là người quen, đúng là Sở Hồng Trang.

Nghĩ nghĩ, Lý Huyền lấy chìa khóa mở cửa, bước đi đi vào, lặng yên không một tiếng động tiến phòng bếp, cầm cần chài cán bột, đi đến phòng khách.

Ho khan một tiếng.

Một cái cảnh sát nghe được động tĩnh thanh, bước nhanh đi ra.

Lý Huyền một cái bước xa chạy trốn, trong tay cánh tay thô chài cán bột, tức khắc đổ ập xuống, hung hăng tạp đi xuống.

Đồng!

Vững chắc một cơn.

Hét thảm một tiếng, ngất đi rồi.

Nghe được tiếng kêu, một cái khác nam cảnh sát cùng Sở Hồng Trang, cũng là bước nhanh đuổi ra tới.

Lý Huyền canh giữ ở cửa, trước đánh nam, sau đánh nữ.

Thùng thùng hai cơn.

Một nam nhân khác cũng hôn mê bất tỉnh.

“Đừng động thủ..... Cảnh sát.....”

Sở Hồng Trang theo bản năng kinh hô, đôi tay hộ đầu, nhưng thật ra không ngắt xui đi, chỉ là cánh tay vững chắc ăn một cơn, tức khắc liền đau đến nhe răng nhếch miệng, tê tê đảo hút cảm lạnh khí.

Lý Huyền lúc này mới phảng phất bừng tỉnh hồn thần lại, kinh ngạc nói: “Ài? Như thế nào là người? Sở cảnh sát, đây là đối nghề?”

Trêu chọc ngữ khí.

Nói thật, đối với Sở Hồng Trang, Lý Huyền trong lòng trước sau vẫn là ôm lớn nhất thiện ý.

Gần nhất, nàng cùng phương triết chi gian, tóm lại là có chút thật không minh bạch cảm tình liên lụy, tương lai hai người bọn họ nếu là đi cùng một chỗ, Lý Huyền cũng không kỳ quái.

Thứ hai, rốt cuộc cũng là đồng học một hồi, cô nương này ưu tú đến chói mắt, tác phong cũng thực đường hoàng, nhưng cũng không phải người xấu, thân vẫn là có một ít loang loáng điểm.

Giờ phút này.

Sở Hồng Trang một bộ khóc không ra nước mắt bộ dáng, nhìn Lý Huyền, khó được có chút khăn trương lên, sắc mặt lạng yên có chút hồng, thở sâu, miễn cưỡng giải thích lên.

“Không phải.....”

“Ta..... Ta tới tìm người, không tìm gặp người.”

“Này hai là ta đồng sự, đều là cảnh sát, cùng hai người bọn họ không quan hệ, đều là bị ta cưỡng kéo qua tới.”

Thanh âm càng nói càng tiêu, chính mình trong lòng đều không có tự tin, khê cần môi, hạ quyết tâm, Sở Hồng Trang sắc mặt nghiêm túc lên.

“Lý Huyền, ta biết tư sấm nhà người là không đúng, nhưng ta tin tưởng, người khẳng định biết, phương triết giết người, hiện tại cảnh sát đang ở truy nã hắn.”

“Phương Triết hộ khẩu là gạch bỏ, nhưng ngày đó ta đã thấy hai người các người, từ đại học bắt đầu, người chính là hắn tốt nhất bằng hữu, đừng nói cho ta, người không biết hắn ở đâu?”

“Chuyện này, thật sự quá lớn, không ai có thể đủ bao che hắn, nếu người biết, nhất định phải nói cho ta, đừng cuối cùng đem chính mình cũng đáp đi vào.....”

Tận tình khuyên bảo, một cổ cao trung chủ nhiệm lớp, đại học bí thư chi đoàn hơi thở ập vào trước mặt.

Lý Huyền lẳng lặng nhìn nàng, nhân nhạ nói: “Nói xong?”

Sở Hồng Trang ngậy ra một lúc, gạt đầu.

Lý Huyền trầm mặc xuống dưới, yên lặng nhìn nàng, không nói gì, ánh mắt có chút sắc bén, như là một ngọn núi, làm Sở Hồng Trang có chút không thờ nổi.

Ánh mắt sát, nhất trí mạng.

Sở Hồng Trang mặt, cái loại này việc công xử theo phép công biểu tình dần dần biến mất, nàng trong mắt có chút buồn bã, cũng có chút điên cuồng, trắng tinh hàm răng, gặt gao cắn khô nứt tróc da môi.

“Người đừng dùng loại này ánh mắt nhìn ta, người biết ta vì tranh thủ tự mình làm án này, hoa bao lớn tâm tư sao?”

“Là, hắn..... Là ta thích nam nhân, nhưng ta là cảnh sát, hắn phạm vào sai, ta liền phải thân thủ đem hắn trao đi vào!”

“Đương nhiên, ta cũng biết, hắn thân những cái đó chuyện cũ, cái kia cô nhi viện viện trưởng không phải cái gì thứ tốt, nhưng..... Kia không phải hắn giết người lý do!”

Lý Huyền lắc đầu cười cười, như cũ là kia phó nhân nhạ ngữ khí.

“Kia..... Đâu có chuyện gì liên quan tới ta nhỉ?”

“Ta không để bụng cảnh sát, cũng không để bụng pháp luật, càng không để bụng quốc gia, ta để ý chính là, đó là ta huynh đệ.”

“Người cho ta là trung nhị đi.”

Bình tĩnh mà xem xét, chuyện này, thật sự cũng không có làm Lý Huyền nhiều đặt ở trong lòng.

Người có bao nhiêu đại thực lực, liền sẽ có bao nhiêu cao tầm mắt, rất nhiều sự tình, liền thí dụ như giết người loại sự tình này, ở Sở Hồng Trang cái này tiêu cảnh sát trong mắt, có thể là thiên đại.

Nhưng, ở mặt khác một ít người trong mắt, cái gì đều không tính.

Đóng cửa lại, quyền lực là lão công, pháp luật là lão bà, lão công chơi lão bà, thiên kinh địa nghĩa.

Lý Huyền, đương nhiên cũng thuộc về “Mặt khác một ít người.”

Hắn tuy rằng không có quyền lực, nhưng thực lực, từ nào đó ý nghĩa, liền cùng cấp với quyền lực.

Nghe được lời này, Sở Hồng Trang ngẩn ngơ, trong lúc nhất thời, có chút không biết nên nói cái gì hảo.

Này hai người, từ đại học khi, chính là loại này ở thường nhân thoát nhìn cực kỳ “Ngốc bức” tồn tại, làm người làm việc, quá mức không kèm chế được phóng túng ái tự do, cố tình còn có cô lão tử thiên hạ đệ nhất kính nhi, cùng bệnh tâm thần giống nhau.

Không nghĩ tới, hiện tại đều mau ba mươi, vẫn là này phúc đức hạnh.

Bọn họ hai cái cũng coi như là kỳ ba, ở xã hội lăn lộn nhiều năm như vậy, một chút đều bị thao khéo đưa đẩy.

Sở Hồng Trang đều phải bị khí điên rồi.

Trầm mặc thật lâu, nàng trong lòng ý niệm chuyển, hung hăng nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, cắn răng nói: “Kia. Phiên toái người chuyển cáo Phương Triết một tiếng, kêu hắn rửa sạch sẽ cô chờ ta!”

“Ta nhất định sẽ thân thủ bắt lấy hắn!”

Lý Huyền nhìn nàng, cười cười, tùy tay lấy điện thoại cầm tay ra.

“Ta đây mặc kệ, nếu không ta trước đánh cái báo nguy điện thoại đi, ai, cảnh sát tư sấm dân trạch, còn bị đánh hôn mê hai cái, nói như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75

Nghe ra Lý Huyền là nói giỡn, lại nhìn nhìn trên mặt đất hai cái đồng sự, Sở Hồng Trang vốn dĩ bởi vì thức đêm biến hắc vành mắt, có vẻ càng thêm đen.

Nàng cũng là phá án sốt ruột, khuyên can mãi, mới kéo hai người vì quy phá án, không nghĩ tới, liên lụy hai người “Một đời anh danh” thiệt hại ở chỗ này.

Bỗng nhiên nhớ tới Lý Huyền biến mất kia 5 năm, cùng với đã từng ở công viên trò chơi phát sinh kia sự kiện, này ý niệm ở nàng trong đầu dạo qua một vòng, vẫn là chịu đựng không hỏi.

Không phải thời điểm.

Do dự một lát, Sở Hồng Trang thật sâu thở dài.

“Lý Huyền, ta hiện tại không phải lấy một cái cảnh sát thân phận cùng người nói chuyện, chúng ta xem như bằng hữu đi? Liên tính không phải bằng hữu, cũng này đây hướng đồng học đi?”

“Ta. Phương Triết sự, ta tìm phóng viên bằng hữu, đưa tin kia gia trong cô nhi viện đã từng phát sinh quá, nàng đang ở điều tra viết văn, chuẩn bị làm thành dư luận nhiệt điểm, mặc dù phương triết bị bắt lấy sau, thẩm phán ở thẩm phán khi, cũng nhất định sẽ xét suy xét dân ý. Hắn đi vào, ta cũng sẽ cho hắn đưa cơm!”

“Này, là ta có thể vì hắn làm. Đương nhiên, làm cảnh sát, ta lập trường sẽ không thay đổi.”

Giờ phút này, nàng thái độ thực thẳng thắn thành khẩn, ngữ khí thực phức tạp, nội tâm, chắc là có chút thống khổ.

Nàng cũng không nghĩ nhìn đến phương triết biến thành cái dạng này, nhưng sự tình nếu đã xảy ra, vậy gánh vác trách nhiệm, cùng với. Ở quy tắc cho phép trong phạm vi nghĩ cách đền bù.

Đây là Sở Hồng Trang từ trước đến nay bản tính.

Nữ nhân này siêu ta cường đại tới cực điểm, đem tự mình chặt chẽ bao vây ở bên trong.

Lúc này, xem như nhỏ nhỏ xốc lên tâm môn một góc, lộ ra một ít làm người cảm thấy nhu hòa, cũng có chút đáng yêu khả kính đồ vật.

Lý Huyền gật gật đầu, không nói thêm gì.

Nói xong, nàng xoa xoa cánh tay, ngồi xổm xuống kiểm tra hai người tình huống, khắp trong chốc lát người trung, hai người từ từ tỉnh lại.

Không kịp nói cái gì, đó là bị Sở Hồng Trang trực tiếp lôi đi.

.....

.....

Nhìn ba người rời đi bóng dáng, Lý Huyền ngồi ở trên sô pha, lắc đầu cười cười.

Sở Hồng Trang như vậy nhìn ba người, nói thật, từ nào đó trình độ đi lên nói, xác thật cùng phương triết rất giống.

Hai người đều là giống nhau thông minh, giống nhau kiêu ngạo, cũng có giống nhau Ninh Ba.

Tựa như Phương Triết.

Phương Triết kỳ thật nội tâm rất rõ ràng, hắn ở giết người sau, đại có thể hướng Lý Huyền xin giúp đỡ.

Mặc kệ là dùng cái gì thủ đoạn, bên ngoài thương, vẫn là ngầm, Lý Huyền như vậy cường giả, có rất nhiều biện pháp, có thể làm hắn bình yên vô sự.

Chính là hắn không có.

Hắn tình nguyện mang theo năm cái tiểu gia hỏa, lưu lạc thiên nhai, tiến đến ngầm hắc ám thế giới dốc sức làm, hy vọng xông ra một mảnh chính mình thiên địa.

Ngoan cố té ngã lừa.

Nhưng đúng là bởi vì như thế, hắn mới là phương triết, mới là Lý Huyền huynh đệ.

Không phải nói người ngu bức, người tu tiên, người nhận thức người, người có tiền, ta liền phải ba ba đương người tiểu đệ, bị người che chở.

Mà là..... Ta dựa vào cái gì, không thể cùng người giống nhau ngu bức?

Nghĩ này đó tâm sự, Lý Huyền trong lòng có chút vui sướng cảm giác, đi đến phòng bếp, kéo ra tủ lạnh môn, lấy ra ** rượu xái, đại đại rót một ngụm.

Một ** rượu xái không uống xong, di động tin nhắn thanh lặng yên vang lên.

Hoa Hạ ngân hàng ngài đuôi hào 7139 thẻ ngân hàng thu vào 2100000000, trước mặt gạch trống 2100000010, ghi chú: Tô Định Phương, bán được.

Nhìn đến này tin nhắn, Lý Huyền sững sốt một chút, nghĩ đến phía trước ở tĩnh an chùa, ném cho quá tô định phương một ** tạo hóa Tây Tựu Đan, ra giá một đan một trăm triệu.

Đối với chính mình tới nói, này chỉ là tùy tay chi từ bỏ, tô định phương nhưng thật ra tốc độ, nhanh như vậy liền đem tiền đánh lại đây.

Chợt, chuông điện thoại tiếng vang lên, là tô định phương.

“Tiền thu được sao?”

Hắn thanh âm giăng cổ không dao động, nghe không ra bất luận cái gì cảm xúc.

“Thu được, cảm ơn a, đừng nói cho lão bà của ta, thật vất vả tích cóp điểm tiền riêng.”

Lý Huyền cười nói.

Đại khái là bị hán lời này ghen tới rồi, tô định phương bên kia trầm mặc trong chốc lát, nhẹ giọng nói: “Có người muốn gặp người, kinh thành tới.”

“Hào a, vậy thấy.”

Lý Huyền không chút do dự nói.

Cấp ra đan được là lúc, Lý Huyền liền dự tính sẽ có như vậy kế tiếp biến hóa.

Màu đỏ chủ nghĩa hảo, màu đỏ chủ nghĩa giây, màu đỏ chủ nghĩa oa oa kêu, màu đỏ chủ nghĩa ưu việt tính, là tập trung lực lượng làm đại sự.

Tạo hóa Tẩy Tủy Đan, chỉ cần là gặp qua nó tác dụng, quốc gia liền sẽ không ngốc, tuyệt đối có thể trở thành trọng đại vật tư chiến lược.

Rốt cuộc, đây là cái lão nhân chính trị quốc gia, những cái đó đại lão nhóm thân thể đều bảo bối đến không được.

Cho nên, chính mình đan được, đại khái là phải bị tập trung.

Lý Huyền thậm chí không rõ ràng lắm, chính mình cấp tô định phương này phê đan được, rốt cuộc là bán cho người ngoại quốc, vẫn là bán cho Hoa Hạ quyền quý.

Đối với hắn tới nói, đều không sao cả.

Tùy ý, không kém trưởng là được.

Trong điện thoại cùng tô định phương hẹn thời gian địa điểm, kinh thành tới vị kia, ý tứ là càng nhanh càng tốt, dù sao cũng không sợ, Lý Huyền đó là trực tiếp đáp ứng xuống dưới.

Ước chừng nửa giờ sau.

Thanh phong trà lâu.

Một cái thực lịch sự tao nhã địa phương, hoàn cảnh cũng thực thanh u, cửa hai cái bảo vệ cung cung kính kính đem Lý Huyền đón đi vào.

Lầu hai dựa cửa sổ ghé lô, tô định phương ngồi ở một bên, Lý Huyền gặp được vị này kinh quan.

Ước chừng bốn mươi tới tuổi bộ dáng, thành thực ôn trọng tây trang trang điểm, tóc thực tinh thần, trên người cũng có một loại rõ ràng quân nhân khí chất.

Thấy Lý Huyền vào cửa, hắn dẫn đầu đứng dậy, duỗi tay, rất có lễ phép cười nói: “Ngươi chính là Lý Huyền đi? Ngươi hảo, ta là Triệu Tây Bình.”

Nói chuyện khi, Triệu Tây Bình bất động thanh sắc đánh giá.

Sớm biết rằng Lý Huyền tuổi tác, hắn nhưng thật ra không nhiều ít kinh ngạc, chỉ là Lý Huyền trên người cái loại này khí độ, đạm nhiên mà thoát trần, thanh ngạo mà bình tĩnh, ánh mắt giống như hai ống thanh tuyến sâu không thấy đáy, vẫn là làm hắn có chút chấn động.

Rất ít có người như vậy.

Mặc dù là trong kinh thành những cái đó tân một thế hệ phú quý người rảnh rỗi, cả ngày phẩm hương thưởng ngọc, cất chứa giám bảo, cũng chưa từng có như vậy khí độ.

Khó trách, có thể lấy ra cái loại này đan được.

Nói thật, mới vừa được đến đan được khi, tô định phương bên này từng tổ chức tinh nhuệ nhất nhân thủ, quốc gia cũng từng đã làm lần thứ hai nghiên cứu, lập lại làm phân tích, nhưng lại căn bản vô pháp từ khoa học góc độ thượng phân tích rõ thành phần, vô pháp nghịch hướng trình thám ra, này đan được là như thế nào chế tác.

Đến nỗi được tính, tự mình thực nghiệm quá, hoàn toàn có thể dùng bốn chữ tới hình dung kinh vi thiên nhân.

Này, cũng là “Đại nội tổng quản” Triệu Tây Bình tự mình lại đây nguyên nhân.

Cùng hắn nắm một chút tay, Lý Huyền đậm đậm cười, tùy theo ngồi xuống, tùy ý khai câu vui đùa, nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi muốn trắc một trắc ta tay kính nhi đầu.”

Triệu Tây Bình ở thận trọng từ lời nói đến việc làm trường hợp ngốc lâu rồi, nhưng thật ra rất ít nhìn thấy loại này mạch não thanh kỳ người, cũng chưa nói cái gì, chỉ là hơi hơi mỉm cười.

“Lý tiên sinh, ta cứ việc nói thẳng, ta lần này tới đây, không có ý gì khác, chủ yếu chính là muốn gặp ngươi, nói thật, từ vị kia. Trường giả qua đời sau, Hoa Hạ chính là nhiều ít năm không ra quá cao nhân rồi?”

Triệu Tây Bình gọn gàng dứt khoát nói.

Xem ra tới, Lý Huyền là cái bình thần người, hắn cũng không quanh co lòng vòng.

Vị kia?

Vị nào?

Lý Huyền nao nao, không khỏi nhìn về phía tô định phương, lộ ra cái dò hỏi ánh mắt.

Tô định phương cũng là có chút nghi hoặc, thân là tu hành người, Lý Huyền thế nhưng không biết?

Trầm mặc một lát, hần nhẹ giọng nói: “Cấp Thái Tổ phê quá mệnh, chủ trì xây cất thành lâu, một lần nữa quy hoạch kinh thành cách cục vị kia.”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Nghe được lời này, Lý Huyền trong lòng lặng yên toát ra một ít lược hiện vớ vẩn cảm giác, chỉ là thực mau thoải mái.

Trên mạng đã từng từng có như vậy cách nói, như thế nào mới có thể phát tài?

Một là, phát nhanh phương pháp đều viết ở hình pháp.

Nhị là, tin tức tiếp âm không cho làm gì, một đầu chui vào đi chuẩn không sai, cam đoan phát đại tài, thí dụ như phòng thị chính là cái tốt nhất ví dụ.

Từ xưa đến nay đều là như thế.

Dân chúng đều là dùng để bị ngu muội, đáng giá tin tức, đều bị xã hội thượng lưu chặt chẽ lũng đoạn.

5 năm trước, Lý Huyền cũng từng là cái thành kính thuyết vô thần giả.

Ba mươi năm trước, Lý Huyền phụ thân, cũng từng tin tưởng quá trước phú mang sau phú.

.....

.....

Lúc này, nghe được tô định phương nói, Lý Huyền nhưng thật ra không nghĩ tới, phía trước liền từng có như vậy tiền lệ, này đối với chính mình tới nói, trả thù là cái tin tức tốt.

Lý Huyền không có bao lớn dã tâm, cũng không nghĩ lẫn lộn, tóm lại chính là ôm một loại chung sống hoà bình tâm tính.

Ta quá ta cuộc sống gia đình, người quá người đại nhật tử.

Có thể giúp đỡ vội, ta thuận tay giúp một phen.

Người nếu là chọc ta.

Ha ha, tự gánh lấy hậu quả.

Nhọt nhạt xuyết khẩu trà, Lý Huyền cười tùm tùm nhìn hần, nói: “Cho nên đâu? Các người là như thế nào cái ý tứ?”

Triệu Tây Bình cũng là cười.

Hần lần này tiến đến, cũng là ôm một loại trước tiếp xúc tư thái.

Đối với có thực học người, quốc gia vô luận khi nào, đều sẽ ôm một loại thích nghe ngóng thái độ, vô luận là khoa học nhân tài, vẫn là huyền học nhân tài.

Đương nhiên, tiền đề là, hiểu chuyện nhi.

Lý Huyền này phúc thái độ, xem như làm hần một lòng yên ổn đi xuống hơn phân nửa.

Không có ngạo khí lăng người, cũng không có cuồng vọng tự đại.

Có khí khái, đó là chuyện tốt, cao nhân sao có thể không có khí khái?

Có tiểu tâm tư, vậy càng tốt, người phàm là có sở cầu, liền tất có uy hiếp.

Cân nhắc trong chốc lát, Triệu Tây Bình thử hỏi: “Ta mạo muội hỏi một chút, Lý tiên sinh trong tay này vị đan dược, là chính mình luyện đi? Hạn lượng sao?”

Hắn không biết Lý Huyền trên tay còn có cái gì bán lĩnh, chỉ có thể một kiện một kiện tới.

“Lượng nhưng thật ra không hạn, cái gì cần có đều có, chính là luyện lên tương đối phiền toái, dược liệu không hảo tìm, cũng tương đối phí công phu.”

Đối Triệu Tây Bình thái độ, Lý Huyền cũng còn tính tương đối vừa lòng.

Không có quan viên những cái đồ xú tính tình, cái gì trước cấp một bỗng lại cấp cái ngọt táo kích bản.

“Cái này là tự nhiên, kia đan dược hiệu lực, chúng ta đều gặp qua, có thể nói là nhân gian chí bảo, ha ha, chính là có điểm quý.” Triệu Tây Bình bất động thanh sắc nói tiếp.

Nói chuyện phiếm sao, cho nhau thử.

“Buôn bán nhỏ, khái không chịu nợ.”

Lão thần tự tại ném xuống câu nói, Lý Huyền nâng chung trà lên, nửa điểm cũng không chịu nhượng bộ.

Đầy trời chào giá ngay tại chỗ còn tiền, không nóng nảy.

Nghe được lời này, Triệu Tây Bình tức khắc ngạnh ở, có chút không biết nên khóc hay cười cảm giác, này còn gọi buôn bán nhỏ?

Bất quá trong lòng nhưng thật ra cũng không bức, cười như không cười nhìn Lý Huyền, cũng là giống cái người bán hàng rong nói giỡn cò kè mặc cả nói: “Nếu là muốn lượng đại đâu? Ngài cấp cái bán sỉ giới?”

Lần nhau liếc nhau, hai người đều là nhin không được cười ra tiếng tới.

Này đoàn binh giao phong một lát, đối lẫn nhau đại khái đều sờ sờ, còn ở vào quen thuộc giai đoạn, bất quá không khí nhưng thật ra rất hữu hảo.

Mình kim hưu binh, hai người đều là yên lặng uống trà.

Một hồ trà uống xong, Triệu Tây Bình thêm tao thủy, rốt cục là nhin không được lại lần nữa mở miệng.

“Kỳ thật ta có điểm tò mò, Lý tiên sinh từ 5 năm trước lần đó tai nạn xe cộ sau, đó là không có tin tức……”

Đánh giấc phải chuẩn bị lương thảo trước, ở xuất phát phía trước, Triệu Tây Bình tự nhiên là đem Lý Huyền sở hữu tin tức, đều tra xét cái để hướng lên trời, kỹ càng tỉ mỉ đến từ sinh ra đến bây giờ mỗi một chuyện nhỏ.

Chỉ là kỳ quái chính là, trung gian này 5 năm, một chút ký lục đều không có, lấy quốc gia to như vậy năng lượng, cái gì đều tra không đến.

Có thể nói là không thể tưởng tượng.

“Ân, bị cái lão đạo sĩ cứu, núi sâu trung tu tiên, học thành mới rời núi.”

Lý Huyền tích thủy bất lậu.

“Cũng coi như là nhờ họa được phúc.”

Triệu Tây Bình vững vàng nói tiếp, dừng một chút, sắc mặt lặng yên nghiêm túc lên, thở dài: “Về kia tràng tai nạn xe cộ, ta bên này nhưng thật ra có điểm tin tức, nói cho ngươi nghe một chút.”

“Kia tràng tai nạn xe cộ, là có người cố tình an bài, mục đích sao, ngươi đại học khi quyền quá huyết, còn đương quá Hoa Hạ tạo huyết tế bào gốc kho người tình nguyện, tốt nghiệp sau, có người hỏi qua ngươi hiến cho cốt tủy đi, ngươi cự tuyệt. Giết người, mưu huyết.”

Ân?

Nghe được lời này, Lý Huyền bừng tỉnh hiểu được.

Quốc gia năng lượng, vẫn là không thể khinh thường, phương triết chết sống tra không ra đồ vật, bên này rõ ràng.

Xác thật có như vậy một chuyện.

Đại học khi đầu nóng lên, chính mình gia nhập người tình nguyện, tốt nghiệp sau, từng có như vậy một chiếc điện thoại, chỉ là lúc ấy chuẩn bị kết hôn, cũng chuẩn bị muốn hài tử, sợ đối đời sau có ảnh hưởng, đó là cự tuyệt.

Nhìn Triệu Tây Bình liếc mắt một cái, Lý Huyền trong lòng minh bạch, đây là lấy lòng.

Vì thế Lý Huyền cũng lui một bước, nói: “Ân, này tin tức giá trị mười viên đan dược.”

Dù sao đối với chính mình tới nói, đều là vô bốn chi vật.

Triệu Tây Bình xua xua tay, mở miệng nói: “Trước không cần tính như vậy rõ ràng, tiền căn hậu quả ta cùng ngươi nói rõ ràng, người kia đâu, hiện tại đã qua đời, đến nỗi gia tộc của hắn, rất đại, bất quá cũng ở xuống dốc, ngươi có ý tứ gì, muốn báo thù sao?”

Tung ra vấn đề này, Triệu Tây Bình cũng có suy tính Lý Huyền nhân phẩm cùng tâm tính ý đồ.

Mặt trên chỉ thị là, cần phải đối Lý Huyền người này, đến ra một cái phi thường hoàn chỉnh phân tích báo cáo.

Lần này nói chuyện, hiện trường đều bí mật bố trí video cùng ghi âm thiết bị, xong việc sẽ giao cho chuyên nghiệp tâm lý học đoàn đội tiến hành phân tích.

“Đương nhiên muốn báo thù.”

“Lấy ơn báo oán, dùng cái gì trả ơn?”

“Ta, không như vậy rộng lượng.”

Lý Huyền biết nơi này có video cùng ghi âm thiết bị, cũng đại khái đoán được Triệu Tây Bình tâm tư, chỉ là như cũ như thế trả lời nói.

Thanh âm ngạnh bang bang, lạnh băng như thiết.

Này 5 năm, tuy rằng chính mình đạt được rất nhiều đồ vật, nhưng đồng dạng cũng mất đi quá nhiều.

Đặc biệt là, nữ nhi từ sinh ra đến năm tuổi, trong khoảng thời gian này, chính mình ở nàng sinh mệnh ấn ký, là hoàn toàn chỗ trống tồn tại, đối với thê tử Cố Tiểu Ái tới nói, cũng thừa nhận rồi quá nhiều thống khổ cùng dày vò.

Mặc kệ đó là cái cái dạng gì gia tộc, này bút trưởng đều là phải hảo hảo tính tính toán, đến nỗi như thế nào tính, đó chính là chính mình chuyện này.

Ghế lò nhiệt độ không khí, phảng phất lập tức hàng xuống dưới.

Triệu Tây Bình trong lòng cũng là hơi hơi vừa động, lúc này, Lý Huyền cuối cùng là bày ra ra mũi nhọn cùng nhuệ khí, còn tưởng rằng hắn thật sự không có nửa điểm tính tình đâu?

Lúc này, hắn nhưng thật ra có chút khó xử, rốt cuộc, muốn hay không đem tin tức cấp Lý Huyền?

Rốt cuộc, cái kia gia tộc, ở Hoa Hạ cũng đều không phải là kẻ đầu đường xó chợ, tuy rằng đã nhặt mộ tây sơn, thật muốn nháo lớn, đều không phải là chuyện tốt.

Triệu Tây Bình không biết, ở hắn suy nghĩ trong quá trình, Lý Huyền đã là đem hắn toàn bộ tư duy, lấy lực soát hồn chi thuật, lặng yên không một tiếng động đều quét một lần.

Được đến chính mình vừa lòng đáp án, Lý Huyền nhìn nhìn trên tường biểu, đứng dậy.

“Hôm nay tới trước nơi này đi, quay đầu lại có thể lại thương lượng, mau 12 giờ, ta muốn đi tiếp nữ nhi tan học.”

Nói xong, đó là dứt khoát nhanh nhẹn hướng ngoài cửa đi đến.

Tô định phương cùng Triệu Tây Bình đều là hoàn toàn ngây dại, đứng dậy, miệng động động, lại là cái gì đều nói không nên lời.

Tiếp nữ nhi tan học?

Như vậy..... Chính đại quang minh đúng lý hợp tình lý do?

(Ps: Cầu đề cử-cầu nguyệt phiếu)

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Vàng bắt đầu

Trong quán trà.

Nếu Lý Huyền đã đi rồi, Triệu Tây Bình cũng không dám nói cái gì, khẽ thờ dài một cái, đó là đem lần này gặp mặt video cùng âm tần sửa sang lại hảo, gửi đi cấp tâm lý học chuyên gia đoàn đội tiến hành phân tích.

Hắn không biết là, ở hắn trên người, đồng thời cũng để lại Lý Huyền một tia ấn ký.

Cho nên, kế tiếp phát sinh sự tình, đó là đều đều bị Lý Huyền thấy được.

Trọng điểm là một phần hồ sơ.

Triệu Tây Bình đoan đoan chính chính ngồi ở cái bàn trước, mở ra này bốn mới tinh hồ sơ, lại một lần nhìn.

Được đến sau khi cho phép, tô định phương cũng là bàng quan.

Đây là một quyển hoàn toàn về Lý Huyền hồ sơ, hoặc là có thể kêu “Về Lý Huyền nghiên cứu cùng phân tích báo cáo”......

.....

“4 nguyệt 21 ngày, khi cách 5 năm sau, Lý Huyền lần đầu tiên xuất hiện ở nhà, vào lúc ban đêm, ma đô khu vực đông tố thời tiết, lời điện hình thành dị tượng, số ít vòng hữu chụp được tới phát đến trên mạng, nhưng vẫn chưa dẫn phát rất lớn chú ý. Không có minh xác chứng cứ cho thấy, nên dị thường lời điện trạng huống cùng Lý Huyền tương quan.”

“4 nguyệt 26 ngày, xuân thảo nhà trẻ, ấu sư Thẩm mạn nhân cảm tình tranh cãi, bị nam tử lương Lạc bắt cóc đến khu dạy học lầu sáu đỉnh tầng, đồng thời còn có hai vị nhi đồng, Lý Huyền lần đầu tiên ra tay, thi triển “Khinh công” lên vào mái nhà, thành công nghĩ cách cứu viện con tin. Phụ kiện, lương Lạc điều tra ghi chép một phần, theo nên nam tử khẩu thuật, ở đối mặt Lý Huyền khi, hắn hoàn toàn không có bất luận cái gì đánh trả chỉ lực, toàn thân như là bị giam cầm”

“4 nguyệt 28 ngày, Lý Huyền huê thể nữ với chỗ ở mà phụ cận công viên tập thể dục buổi sáng, nhặt được một con thuần trắng sắc khuyển, chủng loại không biết, hư hư thực thực dị chủng.....”

“5 nguyệt 3 ngày, với công viên trò chơi, Lý Huyền huê nữ nhi, cấp đại học bạn tốt phương triết, trong lúc công viên trò chơi đại bãi chùy phát sinh ngoài ý muốn sự cố, giữa không trung xuất hiện một “Tôn Ngô Không”, hóa giải nguy cơ. Ở đây chứng nhân đông đảo, toàn tố về Tôn Ngô Không lực lớn vô cùng, sẽ phi, thả có thể ở giữa không trung dừng lại.”

“Ước nửa giờ sau, khu cũ xuất hiện mặt khác một “Tôn Ngô Không”, thi triển mưa xuống, hóa giải hoà loạn tình hình nguy hiểm. Theo nhiều vị mục kích chứng nhân phản ứng, vũ thể bị khống chế tinh chuẩn ở lửa lớn trong phạm vi, hòa diệt sau, mưa to tùy theo tắt.”

“5 nguyệt 7 ngày, Lý Huyền thành công chữa khỏi nghi nan chứng bệnh người bệnh đường xuân hoa.”

“5 nguyệt 8 ngày, tỉnh an chùa, Lý Huyền lấy đan dược cứu trị tê liệt người bệnh ** vân, thành công chữa khỏi, cũng cùng tô định phương giao dịch “Vô danh đan dược”, ra giá một đan một trăm triệu.”

“5 nguyệt 14 ngày, Lý Huyền chuyển nhà đến tỉnh an sau núi, trên không mây mù mờ ảo, vệ tinh ảnh mây vô pháp quan sát đến sơn nội rõ ràng hình ảnh, hư hư thực thực..... Trần pháp???”

.....

.....

Từng điều, từng cái, đều bày ra ra tới, có theo nhưng y.

Này đó, đó là ở hội tụ nhiều mặt tư liệu sau, quốc gia trước mắt đoạt được đến, về Lý Huyền tương đối hoàn chỉnh tư liệu.

Xã hội khoa học kỹ thuật càng là phát đạt, ** không gian đó là càng nhỏ, không có gì có thể giấu được, quốc gia lực lượng muốn tra một người, thật sự

không phải một kiện rất khó sự tình.

Đúng là bởi vì như thế, vừa rồi, Triệu Tây Bình đối Lý Huyền thái độ, mới có thể như thế chi hảo.

Biết đến càng nhiều, hấn trong lòng đó là càng cẩn thận.

Từ trước mắt xem ra, Lý Huyền trên người bí mật, tuyệt đối còn không ít.

Mà Lý Huyền chính mình, hiển nhiên cũng ôm một loại “Đại ẩn ẩn với thị” tâm tính, tất cả thủ đoạn, đến nên dùng thời điểm, mới có thể dùng.

Trước triển lãm võ thuật, lại triển lãm nào đó đạo thuật, tiếp theo là đan dược, có lẽ còn có trận pháp.....

Nhằm vào này phân hồ sơ, tâm lý học chuyên gia đoàn đội đã cấp ra đệ nhất phân phân tích báo cáo, bám vào hồ sơ mặt sau.

Tâm lý học chuyên gia đoàn đội cấp ra kết luận là, Lý Huyền, là một cái “Điển hình ý nghĩa thượng thủ tự trung lập thiên thiện lương dị năng nhân sĩ”.

Cái này danh từ có chút khó đọc, một hai phải giải thích chính là —— có năng lực người tốt.

Cùng loại với mạn uy trong thế giới Batman, Spider Man linh tinh.

Hắn cũng không cổ hủ, hiểu được lợi dụng chính mình năng lực, cũng giỏi về vận dụng chính mình năng lực.

Nhưng đồng thời tuyệt không tà ác, sẽ không ở chủ quan thượng, vận dụng siêu năng lực, đi làm trái với xã hội pháp luật hoặc là công tự lương tục sự tình.

Tâm lý học chuyên gia đoàn đội cấp ra kiến nghị là, tiếp tục tiếp xúc, sưu tập càng nhiều tư liệu, ôm lớn nhất thiện ý, cùng với lấy được trình độ nhất định thượng tín nhiệm quan hệ.

.....

Nhìn này tư liệu, Triệu Tây Bình có chút miên man bất định.

Hắn nhớ tới kiến quốc lúc đầu vị kia đại sư.

Vị kia đại sư, thọ mệnh cũng không tính rất dài, ước chừng thập niên 60 trung kỳ liền qua đời, chỉ là một ít tuyệt mật hồ sơ, có quan hệ với hắn ghi lại.

Từ người thường góc độ tới nói, hắn hoàn toàn có thể xưng là là thần nhân.

Thí dụ như, ở qua đời năm ấy, còn từng đoán trước quá, mười năm lúc sau, ký tinh long sẽ xoay người, đất rung núi chuyển.

Chỉ là lão nhân qua đời sau, mấy thứ này biết đến người càng ngày càng ít, hơn nữa kia tràng cũ nát dương tân vận động, liền cũng không có người lại nhớ đến này đó, chờ đến 76 năm, kia tràng cực kỳ thâm thiết động đất thật sự phát sinh sau, mới có người bừng tỉnh nhớ tới, lúc trước đại sư là nhắc nhở quá.

Chỉ là đã là hồi hận thì đã muộn.

Triệu Tây Bình như đi vào cõi thần tiên vật ngoại, tô định phương cũng là có chút phát ngốc.

Hắn không nghĩ tới, Lý Huyền trên người, còn đã từng phát sinh quá nhiều chuyện như vậy, trầm mặc một hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng.

“Tiểu.....”

Trước kia ở kinh thành khi, tô định phương đều là kêu “Tiểu Triệu”, bất quá hiện tại, nghĩ nghĩ hắn vẫn là không kêu ra tới, lược quá xưng hô, trực tiếp mở miệng.

“Theo ta xem ra, Lý Huyền..... Không tồi.”

“Bất quá, không biết hắn phía sau, hay không còn có người?”

“Theo nhà ta tổ tiên nhật kí ghi lại, cận đại trăm năm chiến tranh, có rất nhiều truyền thống môn phái, phật đạo y võ, đều có phần ra một cái nhánh núi tị thế, hoặc giấu kín với núi sâu đại xuyên, hoặc xa độ trùng dương, hoặc gần đây lựa chọn Nam Dương vùng.....”

“Hiện giờ thiên hạ thái bình, vận mệnh quốc gia hưng thịnh, cũng không bài trừ bọn họ xuất hiện trùng lập giang hồ khả năng.”

Tô định phương nhẹ giọng nói.

Tô định phương lời này, chủ yếu chính là biểu đạt hai cái ý tứ.

Một, Lý Huyền người này không tôi.

Nhì, khả năng còn có như vậy một cỗ thế lực, đến nỗi xử lý như thế nào, là quốc gia sự, ta chỉ đưa ra như vậy cái ý tưởng.

“Tô lão nói có lý, ta đại khái cũng là như thế suy xét, xem ra ta lần này, muốn ở ma đô nhiều dài một đoạn thời gian.”

Triệu Tây Bình vững vàng nói.

Loại sự tình này, cấp không tới.

Tóm lại là trước lạ sau quen, nói không chừng đệ tam hồi liền nói thành.

Bên này còn có rất nhiều tư liệu muốn sưu tập, cũng có một ít át chủ bài muốn chuẩn bị.

Đến nỗi Lý Huyền bên kia, phỏng chừng cũng đến hảo hảo ngắm lại.

.....

.....

Lý Huyền thấy được chính bốn hồ sơ, cũng thấy được kia phân tâm lý phân tích báo cáo.

Hết thấy cũng không có lệch khỏi quỹ đạo chính mình dự đoán quỹ đạo.

Phá án, đều chú ý một cái hoàn chỉnh chứng cứ liên.

Kia phân hồ sơ, đó là về chính mình hoàn chỉnh chứng cứ liên, từ nào đó trình độ đi lên nói, là Lý Huyền cố tình biểu hiện cấp quốc gia xem.

Trên thực tế, hần từ lần đầu tiên triển lãm “Võ thuật”, sau đó “Tôn Ngộ Không”, Lý Huyền đó là trình độ nhất định thượng có ý thức chế tạo mấy thứ này, mục đích, đương nhiên là ở nên dùng thời điểm có thể dùng đến.

Lý Huyền đương nhiên không nghĩ vĩnh viễn sống ở không muốn người biết địa phương, bởi vì còn có nữ nhi.

Lý Huyền đương nhiên cũng không nghĩ phá hư xã hội vững vàng cùng yên ổn, bởi vì địa cầu cũng là hần gia.

Bình tĩnh mà xem xét, hiện tại kết quả này, tuy rằng tới có điểm mau, nhưng làm Lý Huyền còn tương đối vừa lòng.

Rốt cuộc.....

Đây là một cái tuyệt thế cường giả, cùng một cái khổng lồ cơ quan quốc gia, thật cẩn thận lần đầu tiên tiếp xúc.

Phía trước những cái đó trải chắn, từ nào đó góc độ tới nói, là Lý Huyền lấy Tiên Đế kiêu ngạo, hướng cái này quốc gia tuyên cáo, ta đã trở về.

Đồng thời, cũng lấy một cái quốc dân thân phận, nói cho bọn họ, ta không có ác ý.

Này phiên cân nhắc, cho tới bây giờ, xem như không có uổng phí.

Vững vàng bắt đầu.

Vững như cầu.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Ba ba hứa hẹn

Giữa trưa.

Lý Huyền trước sau như một, đứng giờ tới nhà trẻ cửa, tiếp nữ nhi tan học.

Này đã là biến thành Lý Huyền trong sinh hoạt nào đó lạ thú nơi.

Mỗi khi thấy cái này phần điều ngọc trác tiểu nữ hài nhi, nhảy nhót từ trong trường học đi ra, đánh về phía chính mình trong lòng ngực, trong lòng liền đột nhiên sinh ra một loại vững chắc thỏa mãn cùng tự hào.

Chỉ là hôm nay, Tư Tư tựa hồ có điểm không vui.

Nàng đi rất chậm, một bước, một bước, thấp đầu, nhìn mũi chân, như là phạm vào cái gì sai lầm giống nhau.

Lý Huyền mau vài bước đón nhận đi, sờ sờ nàng đầu nhỏ, ngồi xổm xuống thân mình, nhẹ nhàng hỏi: “Tiểu bảo bối, như thế nào lạ?”

“Không có gì, ba ba.”

Tư Tư có chút khản trương ngẩng đầu, không nghĩ tới tiểu cảm xúc bị ba ba phát hiện, vội vàng xua tay nói.

Lý Huyền cười như không cười nhìn nàng, trêu chọc nói: “Như thế nào, làm chuyện xấu lạ? Tới, trộm nói cho ba ba, ba ba cam đoan không nói cho mẹ.”

“Mới không có làm chuyện xấu đâu. Tư Tư phải làm hảo hài tử.”

Tiểu cô nương tức khắc có chút sốt ruột phản bác nói, nhưng vẫn là có chút rầu rĩ không vui bộ dáng, ngập ngừng trong chốc lát, nhẹ giọng hỏi: “Ba ba, Tư Tư là tiểu bảo bối của người sao?”

Ân?

Lý Huyền có chút kinh ngạc nhìn Tư Tư liếc mắt một cái.

“Tư Tư đương nhiên là ba ba tiểu bảo bối lạ. Như thế nào lạ?”

Hài tử tâm tư, luôn là tinh tế mà mẫn cảm.

Có đôi khi sẽ khóc, có đôi khi sẽ nháo, có đôi khi sẽ làm ra làm đại nhân tức giận sự, nhưng đó là bởi vì, đại nhân không tìm được nàng đáy lòng cái kia kết, các nàng cũng sẽ không thực tốt biểu đạt.

Lúc này, Tư Tư hỏi ra lời này, Lý Huyền đó là nhạy bén nhận thấy được, nữ nhi tiểu cảm xúc, vẫn là rất nghiêm trọng.

Đều bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

“Kia. Kia ba ba đáp ứng quá Tư Tư sự tình, như thế nào không có làm được nha?”

Lý Huyền giật mình, trong lòng nghiêm túc lên.

Đây là cái thực nghiêm túc vấn đề.

Nhìn thấy Lý Huyền đáng vẻ này, Tư Tư nhưng thật ra có điểm tiểu khản trương lên, bĩu môi ba, ủy khuất ba ba nói: “Ba ba phía trước đáp ứng quá Tư Tư, giúp Tư Tư chuẩn bị ngày quốc tế thiếu nhi tiết mục, chính là. Chính là. Người khác đều có tiết mục, Tư Tư còn không có.”

Nói, liền có chút lã chã chực khóc bộ dáng.

Này một buổi sáng, tiểu cô nương thừa nhận rồi tương đối lớn áp lực tâm lý.

Vốn là học bá, đột nhiên, có điểm thành học tra cảm giác.

Ngày mai, nhà trẻ muốn nhằm vào các lớp tiểu bằng hữu ra tiết mục, tiến hành lần đầu tiên bình xét, để xác định sáu một cùng ngày biểu diễn tiết mục danh sách.

Lão sư tuyên bố tin tức này, cái khác tiểu bằng hữu đều đem tiết mục báo đi lên, Tư Tư liền có chút hoảng bộ dáng.

Lúc này mới minh bạch tình hình thực tế ngọn nguồn, Lý Huyền trong lòng thở hắt ra, ôn nhu an ủi.

Nguyên lai là chuyện này.

“Ngốc cô nương, ba ba đã sớm giúp người đem tiết mục chuẩn bị tốt a.” Lý Huyền định liệu trước nói.

Ân?

Tiểu cô nương tức khắc có chút nghi hoặc, có chút ngưng ngưng, còn có chút tò mò, ngửa đầu nhìn Lý Huyền, đôi mắt sáng lấp lánh.

“Cái gì nha? Tư Tư như thế nào không biết?”

“Ài nha, ba ba cũng bỗng nhiên đã quên, muốn thân thân mới có thể nhớ tới.”

Lý Huyền cũng là làm nũng nói.

Tư Tư trộm nở nụ cười, khuôn mặt nhỏ đều đỏ.

“Ba ba, xấu hổ xấu hổ xấu hổ!”

Lý Huyền cong lưng, tiểu cô nương nhón mũi chân, nếu là có nhiếp ảnh gia ở phụ cận lời nói, tất nhiên có thể bắt giữ đến cái này duy mỹ hôn.

Lý Huyền lúc này mới cảm thấy mỹ mãn, bẻ lên tiểu cô nương.

“Đi, chúng ta về trước gia, chờ hạ nha, Tư Tư sẽ biết.”

.....

Hứa hẹn, đặc biệt là đại nhân đối hải tử hứa hẹn, là một kiện cực kỳ nghiêm túc sự tình, đều không phải là thuận miệng nói nói liền xong rồi.

Bởi vì, nàng sẽ thật sự.

Nàng sẽ trăm phần trăm thật sự.

Một lần không có thực hiện, hai lần không có thực hiện, ba lần không có thực hiện. Dần dần, nàng liền sẽ không hề tin tưởng, cũng không hề báo cái gì chờ mong.

Thành như Lý Huyền, toàn bộ học sinh thời đại, thậm chí bao gồm tốt nghiệp đại học sau bắt đầu công tác, đều cùng Lý an quan hệ không tốt lắm, nguyên nhân có một bộ phận đó là như thế.

Đương nhiên, ở đại nhân trong mắt, này có lẽ có chút làm ra vẻ, có lẽ là bệnh, đến đánh, không đánh không ra gì.

Nhưng.

Tiểu hải tử luôn có lớn lên ngày đó, đại nhân, cũng luôn có biến lão ngày đó.

Có lẽ, hải tử sau trưởng thành, chân chính hiểu chuyện về sau, hai cái người trưởng thành chỉ gian, bởi vì huyết thống quan hệ cùng hiểu đạo văn hóa, sinh ra nào đó ý nghĩa thượng giải hòa.

Nhưng những cái đó ấu niên kỳ tạo thành thương tổn, lại sớm đã không về được, cũng sẽ thật sâu ảnh hưởng đến về sau nhân sinh.

Lý Huyền là trải qua quá như vậy sự tình, cho nên, hẳn có thể làm được, hơn nữa tận lực ở làm được, không cho loại này tiểu xác tang tái diễn.

.....

Ăn qua cơm trưa.

Tiểu cô nương trong lòng có việc, hôm nay như thế nào cũng không chịu ngủ trưa.

Lý Huyền đương nhiên biết nàng tâm sự, vì thế mang theo nàng, mang theo tướng quân, tới rồi một gian xa hoa thể dục đồ dùng chuyên bán cửa hàng.

Mua trang bị.

“Ba ba, chúng ta đây là muốn làm gì nha?”

Xuống xe, vào điểm, nhìn đến rực rỡ muôn màu thương phẩm, Tư Tư rất là tò mò hỏi.

Hiện tại cũng không biết, ba ba rốt cuộc muốn làm gì?

“Mua quần áo nha, đem Tư Tư trang điểm xinh xinh đẹp đẹp, sau đó chúng ta lại chuẩn bị tiết mục, được không?”

Lý Huyền cười tủm tỉm nói.

“Hảo nha hảo nha!”

Nghe được mua quần áo, Tư Tư tức khắc liền vui vẻ lên, trong lòng tràn đầy đều là tiểu chờ mong.

Rốt cuộc là cái gì tiết mục nha?

Còn muốn xuyên xinh xinh đẹp đẹp quần áo?

Chẳng lẽ là khiêu vũ?

Nghĩ đến đây, tiểu cô nương hơi hơi có chút thẹn thùng bộ dáng, mặt đỏ nói: “Ba ba, Tư Tư sẽ không khiêu vũ a.....”

“Không có việc gì, không phải khiêu vũ, chờ hạ Tư Tư sẽ biết.”

Cha con hai nói chuyện, một cái xinh đẹp nữ hướng dẫn múa bước nhanh đã đi tới, rất là nhiệt tình hoan nghênh nói: “Tiên sinh xin hỏi ngài yêu cầu cái gì đâu?”

Nhìn Tư Tư liếc mắt một cái, lại nói: “Ngài nữ nhi thật đáng yêu.”

“Cám ơn tỷ tỷ, ngài cũng thực đáng yêu nha.....”

Lý Huyền còn chưa nói lời nói, Tư Tư đó là rất có lễ phép nói, còn nhẹ nhàng vẫy vẫy tay.

Ngọt ngào tiểu loli thanh âm, nữ hướng dẫn múa cảm giác tâm đều to, đôi mắt lập tức thành mắt lấp lánh.

Này tiểu cô nương, quá nhận người thích, liều giá trị mẫn phân!

Nhìn không được lại nhìn nhiều Lý Huyền liếc mắt một cái.

Ba ba cũng soái.....

“Mang ta khắp nơi nhìn xem đi, tuyển mấy bộ.....”

Lý Huyền cười nói.

Nơi này xem như ma đồ phẩm loại nhất đầy đủ hết cửa hàng, mấy ngày hôm trước Lý Huyền chuyên môn tra quá, vì chính là chuyện này.

“Tốt, xin theo ta tới.”

Ở hướng dẫn múa dẫn dắt hạ, Lý Huyền ôm nữ nhi, dạo xong rồi hơn phân nửa cái cửa hàng khu vực, đặc biệt là ma thuật khu vực cùng thuật cười ngựa khu vực.

Đây là Lý Huyền trọng điểm, dừng lại thời gian cũng dài nhất.

Ở chỗ này, Tư Tư vừa đi vừa nhìn, đôi mắt sáng lấp lánh, ngẫu nhiên hô to gọi nhỏ hai câu.

Nữ nhân, mặc kệ là bao lớn nữ nhân, đối với xinh đẹp quần áo theo đuổi, là vĩnh vô chừng mực.

Nơi này quần áo, từng cái, đều thật xinh đẹp a.....

Màu đen ma thuật phục, giày bó, trường nữ, còn có một cây ma bồng, thoát nhìn liền rất lợi hại, hình như là phim hoạt hình người giống nhau, thực khốc huyễn.

Ở thương trường, Tư Tư còn chưa từng có nhìn đến quá như vậy quần áo đâu.....

Còn có..... Cười ngựa cái kia plastic người mẫu, màu đỏ mũ nhỏ, bạch áo trên, màu đen áo choàng, quần, giày, đều là nguyên bộ, cười ở cao cao trên lưng ngựa, rất là uy vũ thần khí.

Dạo qua một vòng, Tư Tư nhìn xem cái này, sờ sờ cái kia, đôi mắt đều phải xem hoa.

“Tư Tư, bảo bối nhi thích nào kiện a?”

Lý Huyền trưng cầu nữ nhi ý kiến.

“Thật xinh đẹp nha..... Ba ba, Tư Tư đều thích.....”

Tiểu cô nương nhẹ nhàng cắn môi, ngập nước mắt to, tản mát ra nhuyễn mạnh quang mang, tràn đầy chờ mong nhìn Lý Huyền, tay nhỏ bắt lấy hán góc áo, như là một gốc cây đầy nước thanh hạnh, nhẹ nhàng loạn loạn choạng.

Một cái bán manh sát.

Vì thế Lý Huyền nháy mắt liền hoàn toàn luân hãm

“Hành.”

“VẬY ĐI THỬ.”

“Chỉ cần Tư Tư thích, ba ba đều cấp mua!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Xinh đẹp .Ta xinh đẹp

Buổi sáng,

Xuân thảo nhà trẻ.

Sáu một tướng đến, trường học sớm đã nhiên bố trí lên, không tính là giảng đèn kết hoa, chỉ là nhiều chút bảng tin cùng tiểu trang sức, phong phú ngày hội không khí.

Vào cổng trường, không ít tiểu bằng hữu, đều họa tuyên cổ bất biến trang dung, khuôn mặt nhỏ phác má hồng, cùng trùng độc giống nhau, ấn đường có cái đỏ thẫm tiểu điểm điểm.

Ở Lý Huyền trong trí nhớ, chính mình khi còn nhỏ quá sáu một, chính là này phúc trang điểm, còn mỹ Tư Tư không được, hiện tại đều thời đại nào?

Một chút bất kịp thời đại tinh thần đều không có.....

Không công phu phun tào này đó, cùng Cố Tiểu Ái một tả một hữu nắm Tư Tư tay nhỏ, một nhà ba người triều đại lễ đường đi đến.

Phía sau, còn theo điều toàn thân thuần trắng đại cầu, tướng quân ngẩng đầu mà bước, rất là uy phong.

Có thể không uy phong sao, hôm nay nó mặc vào quần áo, là kiện hoàng áo choàng, như là cổ đại ngự tứ hoàng mã quái, cuối cùng không sợ gió thổi..... Lạnh.....

Tư Tư hôm nay cũng có thể vui vẻ đâu, từ sáng sớm đến bây giờ, dọc theo đường đi đều là riu rít, một lát đều không có đình quá.

Ngày hôm qua, Lý Huyền ước chừng vì nàng mua hơn mười bộ quần áo, hoa vải vạn đồng tiền, bất quá này tiền tiêu giá trị, dù sao hấn hiện tại cũng coi như có chút thân gia.

Vì nữ nhi tiêu tiền, chính mình là nhiều ít đều nguyện ý.

Tiểu cô nương rất có chủ kiến, lựa chọn một bộ đẹp nhất, là kiện cực cụ thần bí phong cách ma thuật phục.

Dưới chân màu đen tiểu giày da, giày mặt phản quang, lưng đến cùng gương giống nhau, màu trắng liền chân vớ, phác họa bạn cùng lứa tuổi đã là xem như thon dài hai chân, một cái anh luân phong cách màu đen năm phần quần, phối hợp màu trắng áo somi.

Sau lưng, còn lại là một kiện màu đỏ rực áo choàng.

Cố Tiểu Ái đổi mặc quần áo trang điểm rất có tâm đắc, trước ngực vì Tư Tư đeo một cái vòng cổ, là phương triết đưa kia viên hồng toản, bị nàng chuyên môn tìm thợ thủ công đánh điều dây xích, thực tình xảo được khảm trong đó.

Này phúc trang điểm, mặc dù là Lý Huyền nhìn, cũng là tấm tắc bảo lạ, rất là vừa lòng, rất có điểm “Nhà ta có con gái mới lớn” cảm giác.

“Tới?”

Tới trên đường cấp Thảm Mạn đánh quá điện thoại, nàng giờ phút này đang ở lễ đường cửa chờ đợi, thấy Lý Huyền một nhà, đó là vội vàng đón đi lên.

“Oa, Tư Tư hôm nay thật là đẹp mắt!”

Thẩm Mạn ngữ khí có chút khoa trương nói.

Tiểu cô nương tức khắc có chút thẹn thùng bộ dáng, mặt đều đỏ, ngoan ngoan ngoan ngoan nói: “Mạn mạn lão sư mỗi ngày đều rất đẹp.”

Sách.....

Tuy là bị tiểu cô nương liêu quán, Thẩm Mạn vẫn là lại lần nữa bị ngọt đến không muốn không muốn, trong lòng mỹ Tư Tư.

Này tiểu cô nương, lời ngon tiếng ngọt một bộ một bộ, cũng không biết với ai học.

Hắn huyền hai câu, Thẩm Mạn mang theo một nhà ba người đi vào, giờ phút này đại lễ đường đã là có không ít người, Lý Huyền tìm cái nhất tới gần cửa chỗ ngồi, đem Tư Tư ôm ở trên đùi.

Tướng quân cũng là đoan đoan chính chính ngồi ở trên chỗ ngồi, hai điều chân sau lót ở móng phía dưới, nhìn qua rất là nghiêm túc bộ dáng.

Nhìn thấy một màn này, Thẩm Mạn cũng là có chút ngạc nhiên.

“Nhà các ngươi cầu, thành tinh đi?”

Phía trước Lý Huyền đơn giản cùng nàng nói qua, Tư Tư muốn biểu diễn tiết mục nội dung, lúc trước Thẩm Mạn còn có chút không tin, ôm thử một lần thái độ.

Dù sao tất cả mọi người đều là chơi sao.....

Hiện tại vừa thấy tướng quân đáng vẻ này, nội tâm nhưng thật ra tin không ít.

“Ân. Thành tinh.”

Lý Huyền gật gật đầu.

Nhìn Thẩm Mạn liếc mắt một cái, lại nhìn xem tướng quân, cười nói: “Tướng quân, tới, chơi cái trò chơi, nàng xinh đẹp, đuổi tay trái.”

Sau đó chỉ chỉ Cố Tiểu Ái, nói: “Nàng xinh đẹp, đuổi tay phải.”

Tướng quân ngưỡng đầu, thanh triệt mắt to trung hiện ra lấy lòng.

Thiên nội, đây là một đạo đưa phân đề a, đương nhiên, cũng có thể nói là toi mạng đề.

Không có chút nào do dự, trực tiếp vuron hữu trào, tựa hồ là sợ ngu xuẩn nhân loại xem không hiểu, còn trực tiếp đem hữu trào đáp ở Cố Tiểu Ái trên đùi, nhẹ nhàng chạm chạm.

Lý Huyền tức khắc liền nhin không được cười ha ha lên.

Cố Tiểu Ái cũng là vô ngữ.

Này cầu, trở về hảo hảo khen thưởng một cây đại xương cốt.

Thẩm Mạn ngờ ngạc đứng ở tại chỗ, chiêu ai chọc ai, không thể hiểu được đã bị tú về mặt ân ái, còn gặp một cái cầu nhan giá trị đã kích, liền lời nói cũng chưa nhiều lời, có chút chật vật vội vàng rời đi.

“Ai ai, Thẩm Mạn lão sư, đừng đi nhanh như vậy nha, ngươi bao.....”

.....

.....

“Tiểu bảo bối, khăn trang sao?”

Thẩm Mạn đi rồi, Lý Huyền cười cùng nữ nhi trò chuyện thiên.

Đại khái, này xem như tiểu cô nương lần đầu tiên công khai lên đài, lại còn có là biểu diễn yêu cầu cao độ tiết mục, có lẽ trước kia chưa từng có người biểu diễn quá.

Từ vào cửa sau, Tư Tư sắc mặt đỏ là vẫn luôn hồng, tay nhỏ cũng là có chút không biết nên đi nơi nào phóng bộ dáng, không ngừng hít sâu.

Tuy rằng ngày thường đã luyện tập quá rất nhiều lần, tới hôm qua cũng cuối cùng diễn tập mấy lần, nhưng lúc này trái tim nhỏ vẫn là bùm bùm nhảy cái bay nhanh.

“Mụ mụ, ta muốn đi buồng vệ sinh.”

Tiểu cô nương nhút nhát sợ sệt nói.

Cố Tiểu Ái cũng là nhện không được cười, tựa hồ nhớ tới chính mình khi còn nhỏ nào đó thú sự, dắt nữ nhi tay, hướng tới buồng vệ sinh phương hướng đi đến.

Nhìn hai người bóng dáng, Lý Huyền trong mắt tràn đầy ôn nhu ý cười.

Trong nhà hai cái mỹ nữ, một đại mỹ nữ, một cái tiểu mỹ nữ.

Thật tốt.

Không bao lâu, hai người trở về.

Trên đài biểu diễn cũng thực mau bắt đầu rồi.

Trước hết lên đài chính là hai mươi mấy người tiểu bằng hữu đoàn thể diễn xuất —— thơ đọc diễn cảm.

A.....

Ta yêu người.....

Ta tổ quốc.....

Tư Tư nghe mùi ngon, trong mắt còn hiện ra một ít hâm mộ tiểu cảm xúc, bọn họ thật là lợi hại nha, còn có thể biểu diễn ra như vậy tiết mục.....

Trong lòng không cảm hơi hơi có chút tiểu lo lắng, vạn nhất chính mình biểu diễn không hảo làm sao bây giờ?

Theo bản năng nhìn tướng quân liếc mắt một cái, phát hiện tướng quân thấp đầu, màu trắng cái đầu, một chút một chút, thế nhưng là ngủ rồi!

Bảo bảo tức giận ư.....

Tư Tư từ Lý Huyền trong lòng ngực giương nanh múa vuốt đứng dậy, một phen liền ôm lấy tướng quân cái đầu, xoa a xoa, xoa a xoa.....

Như vậy quan trọng nhặt tử, như vậy mấu chốt thời khắc, người thế nhưng ngủ rồi!

Tướng quân đầy mặt mộng bức biểu tình, bị xoa tỉnh, nhìn đến tiểu chủ nhân tựa hồ đối chính mình rất bất mãn bộ dáng, tức khắc đã kêu hai tiếng, ngập nước mắt to, bán manh làm nũng.

Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái lẫn nhau liếc nhau, cũng không khán đài thượng tiết mục, liền nhìn này hai chơi đùa.

“Tướng quân, người nhất định phải hảo hảo biểu diễn, nghe lời, không được diễn hỏng rồi.....”

Tư Tư một bộ lời nói thâm thía biểu tình, rất là nghiêm túc giáo dục nói.

“Lung trông.....”

Tướng quân gật đầu như mổ mề.

“Người nếu là diễn hảo, làm ba ba hảo hảo khen thưởng người..... Một cây, hai căn đại xương cốt.....”

“Uông.....”

“Người không được buồn ngủ, ba ba nói, chúng ta là cộng sự, muốn nghiêm túc.....”

Tướng quân nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, tức khắc liền ngồi nghiêm chỉnh, mắt to trừng tròn xoe, một bộ đệ tử tốt nghiêm túc nghe giảng bộ dáng.

.....

Một cái lại một cái tiết mục đi qua.

Sáu một tam bảo —— ca hát, khiêu vũ, thơ đọc diễn cảm.

Trung gian nhưng thật ra có một cái tiết mục, làm Lý Huyền trước mắt hơi hơi sáng ngời.

Một cái đàn đàn tranh tiểu cô nương, tươi mát thanh nhã, rất có cổ điển văn nghệ phạm nhi.

Ước chừng 10 giờ chung bộ đáng, Thẩm Mạn có chút không tỉnh nguyên triều bên này đi tới.

Dựa theo tiết mục trình tự, đại khái lại quá nửa tiếng đồng hồ, Tư Tư liền phải chuẩn bị lên sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Múa may roi da tiểu vương nữ

Hậu trường. Xem tiểu thuyết liên thượng bút thú biquili

Lý Huyền tay trái nắm Tư Tư tay nhỏ, tay phải còn lại là dẫn theo cái một người cao đại cái rương, tướng quân nhảy nhót ở mông mặt sau đi theo.

Giờ phút này, nơi này có không ít tiểu băng hữu, đều là tò mò nhìn một màn này.

Giống như rất lợi hại bộ đáng.

Đây là cái gì tiết mục nha?

Còn có thể mang theo cầu cầu lại đây?

“Oa, thật xinh đẹp nha.”

Một cái tiểu nữ hài nhi trong ánh mắt đều là ngôi sao nhỏ, hướng tới bên này đã đi tới.

“Ngươi cũng thật xinh đẹp nha.”

Tư Tư mới vừa nói, đó là thấy kia tiểu nữ hài ánh mắt chỉ dừng ở tướng quân trên người, sừng sốt một chút, xoay qua đầu nhỏ, nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Có chút ừ khuất bộ đáng.

Nhân gia hảo tâm hồi ngươi, không nghĩ tới, ngươi nguyên lai là đang nói cầu cầu.

Hừ!

Tướng quân thông nhân tính, mấy ngày này sớm chiều ở chung, cũng đã sớm quen thuộc Tư Tư các loại mờ ám, rất là linh hoạt vòng khai tiểu nữ hài nhi, nghe răng nhếch miệng, phát ra ô ô hầu âm.

Siêu hung.

“Nha!”

Tiểu nữ hài nhi tức khắc bị dọa tới rồi, khuôn mặt nhỏ có chút bạch lui về phía sau hai bước.

Bên cạnh một người nam nhân chạy nhanh đã đi tới, đem tiểu nữ hài nhi hộ ở sau người, gắt gao nhìn chăm chăm tướng quân.

Tướng quân ngáp một cái, không để ý tới bọn họ, đi đến một cái không ai góc, lười nhác vuron vai, trên mặt đất có chút hôi, lại từ bên cạnh lay một khối ngạnh giấy các-tông lại đây, đó là thoải mái nằm đi xuống.

Nhìn thấy một màn này, các bạn nhỏ tập thể xem ngây người.

Hào thông minh cầu cầu!

Tư Tư còn lại là vừa lòng nhìn tướng quân, triều kia tiểu nữ hài nhi đắc ý cười cười, đó là bước nhanh đi qua đi, ôm nó đầu, xoa a xoa, xoa a xoa.

“Ngươi hảo, ta là mưa nhỏ, đại danh phương mưa nhỏ, đây là ngươi cầu cầu sao? Nó hảo đáng yêu, cũng hảo thông minh a.”

Cái kia tiểu nữ hài nhi, tựa hồ là cái thành kính uống tinh người tin đồ, tại chỗ đứng trong chốc lát, có chút không cam lòng lại lần nữa đã đi tới, cùng Tư Tư chủ động trò chuyện thiên.

“Đúng rồi.....”

“Ta là Tư Tư, đại danh Lý tư huyền, đây là tướng quân, đây là ta ba ba.”

Tư Tư nhưng thật ra cũng không đem chuyện vừa rồi để ở trong lòng, rất là rộng rãi giới thiệu nói.

“Thúc thúc hảo.....”

Phương mưa nhỏ khuôn mặt nhỏ có chút hồng, xem ra gia giáo cũng không tồi bộ dáng, rất là lễ phép chào hỏi.

Bồi phương mưa nhỏ lại đây, cũng là nàng ba ba, một cái ba mươi tới tuổi nam nhân, thu thập rất là giỏi giang, khí chất cũng coi như là văn nhã, mang cái kính đen.

Hắn đi tới, triều Lý Huyền gật gật đầu, cười nói: “Mưa nhỏ thực thích cầu cầu, vẫn luôn tưởng dưỡng, chính là nàng mụ mụ đối cầu mao dị ứng, cho nên liền không dưỡng thành.”

“Ngươi đây là cái gì cầu a, giống như trước kia chưa thấy qua chủng loại.....”

Lý Huyền nhàn nhạt nói: “Không biết, công viên nhật.”

Phương mưa nhỏ ba ba sững sốt hạ, cũng chưa nói cái gì.

Loại tình huống này cũng thực bình thường.

Tựa như thích ăn trứng gà người, chưa chắc muốn gặp đến gà mái, hiện tại nuôi chó người càng ngày càng nhiều, nhưng chủng loại, chỉ sợ cũng không bao nhiêu người đi thâm nhập hiểu biết.

“Ta kêu Phương An, khai gia bệnh viện thú cưng, mặt dày làm quảng cáo.”

Nói, Phương An đó là móc ra trưng danh thiếp, đôi tay đưa cho Lý Huyền.

Lý Huyền nhìn hắn một cái, tiếp nhận, danh thiếp rất đơn giản, mặt trên liền hai hàng tự, khiếu thiên sùng vật phòng khám, Phương An, mặt sau là một hàng điện thoại.

Nghĩ nghĩ, thu xuống dưới.

Đại nhân cùng đại nhân không có gì hảo thuyết, đặc biệt là Lý Huyền cái này tính tình.

Phương An đề nghị nói đi bên ngoài rít điều thuốc, Lý Huyền trực tiếp cự tuyệt.

Hắn cũng không cưỡng cầu, đó là chính mình đi.

Nhìn hắn bóng dáng, Lý Huyền như suy tư gì.

Một lát sau, lắc đầu cười cười, ánh mắt lạnh lùng.

Tiểu hài tử cùng tiểu hài tử, nhưng thật ra liễu thực vui vẻ, thực mau liền chơi đến cùng nhau.

Hai cái tiểu nữ hài nhi, hưng phấn loát đầu chó, làm tướng quân hưởng thụ một hồi trái ôm phải ấp đãi ngộ, thoải mái thẳng hừ hừ.

.....

.....

Sân khấu màn sân khấu bị kéo xuống.

Ước chừng hơn một phút sau, mới bị một lần nữa kéo ra.

Mà nhìn đến sân khấu thượng cảnh tượng, dưới đài người đều là ánh mắt sáng lên, lực chú ý nhảy mắt bị hấp dẫn.

Âm nhạc vang lên.

Là một đầu âm thuần nhạc ——《afro circus》.

Này đầu thường xuyên làm đoàn xiếc thú bối cảnh âm nhạc, tiết tấu sung sướng thanh thoát, khi trường cũng vừa vừa vặn, Cổ Tiểu Ái chọn.

Sân khấu trung gian.

Một người mặc ma thuật trang phục tiểu nữ hài nhi, trên mặt mang nửa bên tư vàng mặt nạ, thoát nhìn thần bí mà cao quý bộ dáng.

Nàng chậm rãi vòng tròn một vòng, bước chân ngay từ đầu, tựa hồ có chút khấn tụng, chỉ là thực mau liền thả lỏng lên, ổn định vững chắc đi tới.

Đi đến sân khấu bên cạnh, đối mặt người xem, nàng duỗi tay triều sau lưng một sờ, một cái nửa thước lớn lên màu đen roi, đó là lặng yên hiện ra trong tay.

Bang!

Roi nơi tay, thật mạnh triều dưới đài vung, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Động tác, tư thế, đều là tiêu sái soái khí tới cực điểm, phảng phất một cái cao cao tại thượng nữ vương, bề ngễ dưới đài chúng sinh, đặc biệt là ở âm nhạc, quần áo, trang sức cùng mặt nạ thêm thành hạ, ngay cả dưới đài quay chụp Cố Tiểu Ai, đều là nhìn không được tê rần.

Không ít người xem, đều là lặng yên run run một chút.

Tiên âm còn chưa tan đi.

Trong thời gian ngắn.

Sân khấu màn sân khấu sau, một đạo bạch hoàng giao nhau bóng dáng, giống như tia chớp chạy trốn ra tới, một cái mảnh hồ chụp mỗi, đó là có chút hung ác triều tiểu cô nương đánh tới.

“Nha!”

Dưới đài, một cái tiểu bằng hữu tức khắc có chút khấn tụng kêu ra tiếng tới.

Ngay cả ngồi ở hàng phía trước lão sư cùng trường học lãnh đạo, tâm cũng là nắm khởi, có bỗng nhiên đứng dậy.

Như vậy hình ảnh, thật sự quá mức hút người trông mắt, thậm chí không biết, này rốt cuộc là biểu diễn, vẫn là ngoài ý muốn?

“Bang!”

Tiểu nữ hài nhi lại là vùng tiên, cao quý lãnh diễm bộ dáng.

Tướng quân thân thể, ở giữa không trung chuyển cái cong, vũng vàng roi trên mặt đất, trở mình, lộ ra tuyết trắng cái bụng, tức khắc liền làm nững lên tới.

Sợ bóng sợ gió một hồi.

Mọi người đều là thật dài thư khẩu khí, lại càng thêm cảm giác ngạc nhiên.

Không ít người trong nhà cũng nuôi chó, cũng có thể làm được đơn giản huấn luyện, nhưng giống như vậy xinh đẹp lại thông minh cầu cầu, thật sự là chưa bao giờ gặp qua.

“Đứng dậy!”

Tư Tư roi da vung, roi xuống mệnh lệnh.

Tướng quân nháy mắt một cái cá chép lộn mình, đó là thẳng tắp đứng lên, tứ chi cứng còng, nhìn qua hơi có chút buồn cười.

“Nghỉ!”

“Nghỉ!”

“Hướng quẹo trái!”

“Hướng quẹo phải!”

“Hít đất!”

Tư Tư một cái lại một cái cơ bản mệnh lệnh, tướng quân đều là nửa điểm không suy giảm hoàn thành.

Mỗi cái động tác, lấy cầu tiêu chuẩn tới xem, đều là cực kỳ tiêu chuẩn, làm tất cả mọi người là xem ngây người.

Thậm chí đều không thể tưởng được, nó là như thế nào làm được?

Còn có loại này thao tác?

Mà thực mau, khán giả liền đổi mới chính mình khiếp sợ, miệng đều trương không thỏa thuận.

Sân khấu bên cạnh, một cái màu tím đại hào yoga cầu, lặng yên lặn ra.

Tư Tư roi vung, triều kia yoga cầu một lóng tay, tướng quân thả người nhảy, đột nhiên liền nhảy đi lên, bốn chân, vững vàng vẫn duy trì cân bằng.

Tiếp theo, lại hai cái yoga cầu lần tiến vào, tổng cộng ba cái.

Tướng quân đáng người mạnh mẽ tới cực điểm, như là mũi đao thượng khiêu vũ giống nhau, ở ba cái yoga cầu chỉ gian, theo roi chỉ phương hướng, tới tới lui lui nhảy.

Mỗi nhảy dựng, đều làm người khó có thể tin.

Hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, nó là như thế nào ở lẫn lộn yoga cầu thượng, bảo trì cân bằng.

.....

.....

Bối cảnh âm nhạc tổng cộng tám phần chung bộ dáng, Tư Tư này một bộ động tác xuống dưới, cũng vừa lúc không sai biệt lắm.

Theo âm nhạc thanh dần dần biến mất, Tư Tư roi vung, tướng quân từ yoga cầu thượng nhảy xuống, đứng ở nàng bên cạnh, phe phẩy cái đuôi, đi đến sân khấu đằng trước, đối mặt người xem.

Bang!

Roi cuối cùng một thanh âm vang lên khởi.

Tướng quân trước chân lặng yên bay lên không, trình đứng thẳng trạng thái, hướng tới đám người điểm điểm, phảng phất là ở khom lưng trí tạ.

Cái này cực cụ nhân tính hóa hình ảnh, thu hoạch cuối cùng một đợt chấn động.

Vì thế..... Chào bé mạc.

Vỗ tay như sấm.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Xong việc

“Xuân về hoa nở, vạn vật sống lại, lại đến các loại các con vật giao phối mùa.....”

Thuần hậu gọi cảm từ tính thanh âm, từ Ipad vang lên.

Buổi tối, ở phục cổ chủ đề phòng đại thùng gỗ, tẩy quá hoa hồng cánh tím sau, Tư Tư toàn thân đều là hương hương, ăn mặc chính mình thích nhất Cậu Bé Bọt Biển áo ngủ, cuộn tròn ở trên sofa, xem đến tập trung tinh thần.

Liên Lý Huyền tới rồi trước mặt cũng chưa phát hiện.

Động vật thế giới.

Từ biểu diễn đại hoạch thành công, thắng được rộng khắp khen ngợi sau, Tư Tư đó là đối động vật, sinh ra cực kỳ mãnh liệt lòng hiếu kỳ, thành công hóa thân vì động vật giới mười vạn cái vì cái gì.

Vì thế ở Cổ Tiểu Ái an lợi hạ, nàng xem nổi lên này bộ kinh điển phim tài liệu.

Đương nhiên, tiểu hài tử phải bảo vệ đôi mắt, mỗi ngày chỉ có thể nhìn một tập, nhiều không cho.

Cho nên Tư Tư liền hoa lệ nhập hố.

Đối với tuổi này hài tử tới nói, thế giới ở nàng trong mắt, vẫn là một cái ngũ thải tân phân bảo tàng, có rất rất nhiều không biết đồ vật, mà mỗi khai quật ra một khối tân bản đồ, đều sẽ vì thế trầm mê, vì này hoan hô.

Lòng hiếu học, này đại khái là mỗi người loại sinh ra đã có sẵn bản năng.

Chỉ là, sau khi lớn lên rất nhiều người bởi vì các loại nguyên nhân mất đi.

Lý Huyền đương nhiên mừng rỡ nữ nhi xem loại này phiền tử, thế giới như vậy đại, về sau đều phải mang nàng đi xem, cái gọi là nam sinh nghèo đường, nữ sinh phú đường.

Nghèo đường chính là ý chí, phú, đường chính là tầm mắt.

Vui sướng thời gian luôn là quá thực mau, thực mau một tập đó là bá xong rồi, Tư Tư vẫn luôn dẫn theo tâm, cuối cùng là thả lỏng lại, thờ hất ra, còn có chút lưu luyến bộ dáng.

“Ba ba, Tư Tư có thể lại xem một tập sao? Hào hảo xem nha.....”

Tiểu cô nương ngẩng đầu nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, làm nũng năn nỉ nói.

Lý Huyền thờ dài một tiếng, triều phòng ngũ phương hướng chỉ chỉ, mỉm cười mặt.

Khác trong nhà đều là từ mẫu nghiêm phụ, nhà mình xem như trái ngược, từ phụ nghiêm mẫu.

Chủ yếu là Lý Huyền quá sủng Tư Tư, Cổ Tiểu Ái không thể không ra tới diễn vai phản diện, miễn cho về sau vô pháp vô thiên.

“Úc..... Vậy được rồi.....”

“Hừ, mẹ mẹ chính mình cả ngày đều cầm đi động chơi.....”

Nói đến một nửa, lẩm bẩm thanh đột nhiên im bật.

Chỉ thấy môn kéo kẹt một tiếng, Cổ Tiểu Ái đại ma vương ăn mặc áo ngủ, trên mặt phụ mặt nạ, mặt vô biểu tình đi ra, đại khái là vừa tắm rửa xong, tóc còn ướt đầm dề khoác ở sau người.

Vì thế tiểu nữ vương nháy mắt liền héo.

“Tư Tư, xem xong rồi sao?”

Tư Tư rất là ngoan ngoãn từ trên sofa bò dậy, cầm Ipad, cung cung kính kính đưa cho Cổ Tiểu Ái, nói: “Mẹ mẹ, Tư Tư xem xong rồi, người cứng nhắc còn cho người.”

“Ân, ngoan.”

“Xem xong rồi có cái gì cảm tưởng sao?”

Cảm tưởng?

Tư Tư sững sốt một chút, còn không có tới kịp nói chuyện, đó là lại lần nữa nghe được mẹ mẹ thanh âm “Đi viết thiên cảm tưởng nhật kí ra tới, hai trăm từ trở lên, viết không xong không được ngủ.”

Thiên lời cuộn cuộn!

Nghe được lời này, tiểu cô nương đều phải bị dọa khóc.....

Cái gì thù cái gì oán.....

Mới vừa vui vui về về mới vừa xem xong động vật thế giới, thế nhưng còn muốn viết nhật kí!

Nàng ngơ ngác đứng ở tại chỗ, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao, theo bản năng xin giúp đỡ nhìn về phía Lý Huyền.

Lý Huyền đang muốn mở miệng, Cổ Tiểu Ái một cái sắc bén lạnh lẽo ánh mắt, đó là như đoạt mệnh trường kiếm, phong bế Lý Huyền miệng.

“Tur Tur, ngoan, nghe mụ mụ nói.....”

Vì thế Lý Huyền chỉ có thể nói như thế nói.

Tur Tur nhìn ba ba liếc mắt một cái, miệng đỏ đỏ, một bộ ủy khuất ba ba bộ dáng, lại nhìn Cố Tiểu Ái liếc mắt một cái, có chút giận dữ nói: “Kia, Tur Tur ngày mai không xem động vật thể giới.....”

“Không xem cũng đến viết.”

Cố Tiểu Ái đại ma vương bóc mặt nạ, ở nữ nhi cái trán thật mạnh hôn một cái, lộ ra cái phong hoa tuyết đại cao quý lãnh diễm mỉm cười, sau đó nhanh nhẹn rời đi.

Tur Tur.....

Lý Huyền.....

“Ng ngoan, viết đi.”

“Ba ba nói cho Tur Tur a, hiện tại có cái đại tác gia, cũng là nữ hài, nàng mụ mụ ở nàng lúc còn rất nhỏ, liền nói cho nàng, nếu không mỗi ngày viết nhật kí, liền sẽ bị cảnh sát thúc thúc bắt đi.....”

“A?”

Tur Tur há to miệng.

“Thật sự sẽ bị cảnh sát thúc thúc bắt đi sao?”

“Đưa nhỏ ngốc, đương nhiên sẽ không lạ.”

“Chính là, người phải nhớ kỹ mụ mụ nói, mụ mụ có lẽ sẽ lừa người, nhưng nàng nhất định thực ái người. Được không?”

Lý Huyền đảm đương cứu hoả đội viên, thanh âm ôn nhu tới cực điểm.

Tiểu cô nương đều cảm giác có điểm tô, sắc mặt hồng hồng, ngọt ngào gật gật đầu.

Ba ba tốt nhất, một chút đều không hung!

“Hảo, ba ba! Tur Tur này liền đi viết nhật kí!”

.....

.....

Hoa khai hai đóa.

Đối với tướng quân tới nói, từ lần trước biểu diễn xong sau, nó xem như hoàn toàn phát hỏa, hỏa rồi tỉnh rồi mù.

Ở xuân thảo nhà trẻ, ở hoa viên tiểu khu, thậm chí với ở toàn bộ đường phố làm, đều nhảy trở thành tân tân vồng hồng, đi lên cầu sinh đình.

Chủ yếu là, Lý Huyền đối nó cũng vẫn luôn thực hành nuôi thả tư thái.

Mỗi ngày Lý Huyền đưa Tur Tur đi học sau, tướng quân hoạt động bán kính, đó là xuân thảo nhà trẻ phụ cận năm km tả hữu.

Người sợ nổi danh heo sợ mập.

Kỳ thật cầu cũng sợ nổi danh.

Tướng quân cảm giác chính mình gần nhất đều có chút khoan khoái, bị lột quá nhiều, đặc biệt là nhà trẻ tập thể hoạt động khi, tiểu chủ nhân muốn lột, không có biện pháp, chịu đựng.

Tiểu chủ nhân bằng hữu muốn lột, không có biện pháp, còn phải chịu đựng.

Tiểu chủ nhân lão sư, uy, làm ơn người đều như vậy lớn, còn muốn lại đây sờ ta.....

Sờ chỗ nào đâu?

.....

Cùng Lý Huyền tổ quá khổ sau, trải qua Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái hai vợ chồng tập thể hội nghị, cuối cùng đạt thành nhất trí ý kiến.

Vì thế, tướng quân trước ngực liền nhiều một khối thẻ bài, mặt trên một cái 2D mã, còn viết một câu sờ một chút, mười khối!

Tự là Cố Tiểu Ái tự tay viết viết.

Vốn dĩ do dự là năm khối vẫn là mười khối, nghĩ nghĩ, Cố Tiểu Ái cuối cùng vẫn là đánh nhịp, liền mười khối!

Tướng quân này xúc cảm, này giá vị, giá trị cái này giá.

Vì thế..... Tướng quân liền chính đại quang minh bắt đầu bán thân.

Lúc này, rốt cuộc không phải bạch bị sờ soạng.

Ngày đầu tiên đi làm khi, kỳ thật nói thật, tướng quân còn có chút không thích ứng, chỉ là nhớ kỹ Cố Tiểu Ái nói, sờ soạng phải đưa tiền, không trả tiền, vậy cần hấn, không cần thịt, liền xả quần!

Vì thế ở tướng quân cần hồng ba điều quần sau, còn đem một cái hồng quần cộc bạch mộng truy đầy đường chạy sau, quy củ, rốt cục là lập xuống dưới.

Phụ cận người, cũng coi như là không sai biệt lắm đều đã biết.

Hút miếu đều có thể trở thành một môn sinh ý, loát cầu tự nhiên là cũng có thể.

Mười đồng tiền, người mua không được có hại, mua không được mắc mưu, cũng mua không được một lần đại bảo kiếm, nhưng là có thể làm người thể nghiệm một lần cùng “Minh tinh” thân mật tiếp xúc cảm giác.

Ngày đầu tiên xuống dưới, thu vào..... Cũng coi như là cực kỳ khả quan.

Thuần thu vào sáu trăm bảy mươi khối!

Làm Cố Tiểu Ái đều là có chút giật mình, này số nhì, đều không thể so trên đường cái khát cái tránh thiếu.....

Như vậy tính toán, một tháng gần hai vạn, đều theo kịp kim lãnh đi làm tộc, hơn nữa, quan trọng nhất chính là tướng quân chính mình còn sáng!

Quả thực lại có lời bất quá.

“Ngao, tướng quân, ta đều cho người tồn, quay đầu lại cho người mua cao cấp nhập khẩu cầu lương ăn.....”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Khuyến tinh quật khởi

Lại là một cái tốt đẹp buổi sáng.

Ánh mặt trời ấm áp, thanh phong từ từ, không nóng không lạnh thực thích ý.

Tướng quân mới từ giang nãi nãi nơi đó rời đi, ăn căn băng côn, không cần tiền, này bá vương com nó ăn đúng lý hợp tình, ta đã cứu người một lần, hơn nữa, người còn ăn nhà của chúng ta nướng BBQ đầu.....

Khoảng cách tiểu chủ nhân tan học còn có hai cái giờ, cầu sinh nhâm chán, nơi nơi đi bộ đi bộ.

Hôm nay ra cửa khi, Cố Tiểu Ái không ở nhà, đi chuẩn bị hôn lễ sự tình, vì thế tướng quân liền không đem cái kia mộc bài treo ở trên cổ, rất có loại “Lão từ hôm nay không đi làm” vui sướng cảm.....

Tướng quân hiện tại đi đường tư thế, cùng giống nhau cầu đi nhanh giống nhau.

Không nhanh không chậm, ưu nhã thông dong, đây là cùng Lý Huyền học.

Bất tri bất giác trung, nó ở học tập lão đại trên người đủ loại.

Không tật xấu.

Lý Huyền là lão đại.

Tur Tur là chủ nhân.

Buổi sáng tiểu công viên, không có gì người, liền một đôi tình lữ ngồi ở ghế dài thượng, áp áp ôm ôm, tình chàng ý thiếp.

Tướng quân thực tức giận.

Mẹ nó, các người là có ý mất khí ta độc thân cầu không thành?

Nghẹn tâm tư, lộ ra một bộ nhe răng nhếch miệng bộ dáng, hung hăng hướng tới hai người kêu vài tiếng.

Nam nhân đại khái là vì ở bạn gái trước mặt chường hiển dừng cảm, từ trên mặt đất nhặt hai khối đá cuội, còn không có tới kịp ném ra, tướng quân đó là giống như một cái màu trắng tia chớp vọt đi lên.

“Ồ..... Gâu gâu gâu!”

Gần trong gang tấc, chơi đùa chiến thuật hiển nhiên mất đi hiệu lực, nam nhân kinh hoàng thất thố, chạy trốn chết.

Này cầu hào mãnh, vạn nhất bị cắn đến bệnh chó dại kia cũng không phải là đùa giỡn.

Tướng quân cũng không truy, đuổi đi hai người, chính mình nằm ở ghế trên, lười nhác vờn vai, đầu gác xuống ở trên đùi, mỹ Tur Tur ngủ một giấc lại nói.

Trong lúc ngủ mơ.

Một trận kỳ quái hương khí, lặng yên truyền vào chớp mũi.

Nó nhìn không được trù trù cái mũi, cảm giác nước miếng đều phải chảy ra, mở to mắt, liền ở dưới chân không xa, một khối nắm tay lớn nhỏ thịt kho, còn mạo hiểm nhiệt khí.

Nhìn quanh bốn phía.

Tướng quân dường như không có việc gì lắc lắc cái đuôi, chợt từng ngậm từng ngậm, đem kia khối hương thịt nuốt vào.

Thịt là ăn ngon thật, béo mà không ngán, vào miệng là tan.

Ăn xong, thượng “Giường”, chỉ chớp lát sau, đó là mềm như bông ngã xuống đi.

Một lát sau.

Từ một thân cây sau, hai cái lén lút bóng người, lặng yên xông ra, một cái ăn mặc com hộp màu đỏ quần áo, một cái khác còn lại là cao lớn thô kệch cường tráng hán tử.

“Lộ đi!”

Hai người xách theo lồng sắt, bay nhanh đem tướng quân nhét vào đi, bỏ vào xe điện mặt sau đại hào com hộp rương, phong hảo khẩu, đó là một đường nhanh như điện chớp mà đi.

Động tác rất quen thuộc, hiển nhiên không phải lần đầu tiên.

Trong rương.

Tướng quân mở to mắt, cảm giác có chút hảo ngoạn bộ dáng, từ thức tỉnh linh trí sau, nó đối nhân loại xã hội rất nhiều đồ vật, đều là có điều hiểu biết.

Trừ bỏ thân thể này ngoại, cái khác cùng một người bình thường loại không có gì khác nhau, thậm chí còn mạnh hơn.

Đương nhiên là có một chút, đó chính là nhị cấp bản tính bảo lưu lại tới.

Thực nháo, thực da, thực không đâu vào đâu.

Này, cũng là nó vì cái gì đồng ý cùng Tur Tur biểu diễn, cùng với vì cái gì đồng ý bán mình nguyên nhân, một chút đều không có yêu tình tôn nghiêm.

Tôn nghiêm, đó là cái gì?

Có thể ăn sao?

Giờ phút này, tướng quân đại khái biết, đây là một đám trộm cầu tặc.

Hoa viên tiểu khu phía trước cũng từng có cùng loại sự tình, cầu không có, chủ nhân nơi nơi dán tìm cầu thông báo, nhưng mà cuối cùng vẫn là không tìm được, cũng không biết là vào cái nào trong bụng.

Tóm lại a..... Nhân loại rất xấu.

Hừ đến, chỉ cần bọn họ tồn tại, cái khác sinh vật cũng đừng tưởng hảo hảo sống.

Hoặc là thần phục, hoặc là tử vong.

Đương nhiên, chính mình người nhà ngoại lệ.

Lão đại là cái rất có người có bản lĩnh, tiểu chủ nhân thực đáng yêu, nữ chủ nhân, tuy rằng hung hiểm, nhưng lão đại lão đại, có thể không hung sao?

Nghĩ này đó ý niệm, không biết qua đi bao lâu, tướng quân rốt cuộc cảm giác xe dừng.

Điểm này ** liều thuốc đối với nó tới nói, hoàn toàn không là vấn đề, lúc này đã bị chứa đựng tại thân thể nào đó bộ vị.

Bang cứng.....

Rương cái mở ra, lồng sắt bị nói ra.

Người này bỗng nhiên cảm giác có điểm kinh ngạc, chỉ thấy lồng sắt một đầu bạch mao cầu, lộ mềm như bông cái bụng, còn có..... Một cây gân xanh lỏa lồ kinh thiên tiên.

Tư.....

Hắn còn không có phục hồi tinh thần lại, một đạo dòng nước, đó là như là cao áp súng bắn nước giống nhau, hung hăng bắn ra tới, ầm ập chất lỏng, đầy mặt tanh tưởi.

“Làm ngơ nưong!”

Lồng sắt đột nhiên rơi xuống đất, người này luống cuống tay chân xoa mặt, cùng với nồn khan tiếng động.

Xú, thật sự là quá xú.

Trong lòng còn lại là ần ần có chút quý dị, làm này hành cũng có chút thời đại, trào quá cầu không biết nhiều ít, nhỏ đến cát oa oa, lớn đến tàng ngao, nhưng lại trước nay chưa thấy qua như thế tà tính sự.

“Ha ha ha, dư lão đại, bị cầu tư về mặt, lão tử vừa rồi điều lục xuống dưới, quay đầu lại liền truyền tới người nhanh nhẹn thượng, ngơoi khẳng định muốn phát hỏa.....”

Bên cạnh một cái cao lớn thô kệch nam nhân, ở cười ha ha.

Chỉ là tiếng cười thực mau biến thành kêu sợ hãi.

“Thảo!”

Ở hai người nhìn chăm chú hạ, tướng quân nhẹ nhàng một lay, kia lồng sắt khóa, đó là theo tiếng mà đoạn, nó đứng ở nửa thước cao lưng thượng, lạnh lùng nhìn hai người.

Ánh mắt kia..... Kêu một cái cuồng huyễn khóc bá tím.

Hai người lúc này toàn thân nổi da gà đều xông ra, biết này cầu thông minh, gần nhất hai ngày này, ở kia phiền nhiễu rất lớn, trên mạng thậm chí đều có video chảy ra.

Nhưng không nghĩ tới, thông minh đến nước này.

“Được!”

Dư lão đại lúc này tuy nói có điểm sợ, nhưng khế căn môi, vẫn là thực mau làm ra quyết định.

Này cầu có người ra tam vạn khối mua, thật muốn chạy, khóc cũng chưa chỗ ngồi khóc đi.

“Hét?”

“Hét, hét, thiết khắc nháo?”

Kia cao lớn thô kệch nam nhân, có chút nghi hoặc nói.

“Ta ném ngươi lão mẫu, đi lấy dược!”

Dur lão đại bạo nộ hô to.

.....

Tướng quân có chút vô ngữ nhìn này hai người, bỗng nhiên có loại muốn cười xúc động.

Đây là hai ngốc tử đi?

Nhìn quanh bốn phía, này đại khái là ở vào vùng ngoại thành một cái sân, địa phương nhưng thật ra không nhỏ, chính là có điểm hoang, gạch phùng đều trường thảo.

Mà ở dựa tường địa phương, rậm rạp chồng mấy chục cái lồng sắt, bên trong lớn lớn bé bé cầu, một đám đều là hữu khí vô lực bộ dáng, liền kêu thảm thanh cũng chưa.

Có, thậm chí đã chết.

Lồng sắt thực xú, ruồi bọ nơi nơi bay loạn, nguyên bản dây thép biên thành lung, hiện tại đều bày biện ra một loại màu đỏ đen, đó là máu khô cạn đọng lại, không biết bao nhiêu lần mới có thể hình thành.

Tướng quân tâm, bỗng nhiên hung hăng run rẩy một chút, rốt cuộc cao hứng không đứng dậy.

Giống như là bị sắc bén mà băng hàn châm đâm đến, lửa giận cùng hung ý, hừng hực thiêu đốt.

Hồng hộc thờ phỉ phò, nó một cái tại chỗ thả người nhảy lấy đà, một móng vuốt đó là hung hăng chụp ở dur lão đại trước ngực.

Trong thời gian ngắn, dur lão đại đó là giống như một viên bị đánh bay đạn pháo, trực tiếp bay đi ra ngoài, đánh vào trên tường, oa phun ra khẩu máu tươi.....

Nhìn thấy một màn này, kia cao lớn thô kệch hán tử, trong tay cầm di động, trợn mắt há hốc mồm, cả người đều hoàn toàn ngốc, hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

Này..... Tình huống như thế nào?

Một cái cầu, sao có thể có như vậy lực lượng cường đại?

“Chết!”

Tướng quân đôi mắt đỏ bừng, có chút gian nan trúc trắc, lần đầu tiên miệng phun nhân ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Vũ Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Tam vạn

Tràng thượng.

Nghe được tướng quân mở miệng nói chuyện, cái kia cao lớn thô kệch hán tử, bỗng nhiên đã bị dọa nước tiểu, là thật sự nước tiểu, một cổ ảm áp chất lỏng, từ đũng quần tưới xuống, tí tách tí tách.

Cầu yêu?

“Ai nha má ơi!”

Phục hồi tinh thần lại, hấn tè ra quần liền phòng nghỉ từ bên trong chạy, đại trời nóng, chính là toàn thân lãnh giống vào đông trời đông giá rét.

Chỉ là, không đi ra vài bước, tướng quân đó là giống như một đạo màu trắng tia chớp, sắc bén móng vuốt, hung hăng ở hấn cổ chỗ xẹt qua.

Từ.....

Tựa như cương đao thiết đậu hủ.

Thi thể chia lìa.

Máu tươi phóng lên cao.

Đỏ thắm chất lỏng, phun tướng quân đầy người, một thân thuần khiết bạch mao nhiễm huyết, nhìn qua có vẻ vô cùng dữ tợn.

Tướng quân toàn thân một run run, trong mắt lạnh yên hiện ra một tia ghét bỏ, còn có điểm ghê tởm.

Làm một con có chút thói ở sạch cầu, ngày thường trên người đều là sạch sẽ, hiện tại lại biến thành như vậy.

Quay đầu nhìn đến trong viện có cái vòi nước, bay nhanh chạy tới, vận khai, trắng bóng thủy xông xao chảy ra, tẩy cái nước lạnh tắm.

Bị thủy một hướng, nhưng thật ra thanh tĩnh rất nhiều.

Trong mắt, lạnh yên hiện ra một tia mờ mịt, còn có một tia nói không rõ khủng hoảng.

Giết người?

Giết người thì đền mạng, đây là nhân loại pháp luật minh xác quy định a.

Người loại này sinh vật a, luôn là đem chính mình mệnh xem thực đáng giá, tiến vào xã hội văn minh sau, đem người khác mệnh, xem cũng thực đáng giá.

Chính là..... Cầu đầu?

Cầu mệnh, chẳng lẽ liền không đáng giá tiền sao?

Tướng quân không khỏi quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Kìa bức tường, rậm rạp mấy chục cái lồng sắt, từng điều bị bắt lại cầu, có đã chết, có..... Sống không bằng chết!

Nếu đó là mấy chục cá nhân đầu?

Trong đầu toát ra như vậy ý niệm, tướng quân chỉ cảm thấy một loại toan khổ ở trong lòng tràn ngập, đồng thời còn có mãnh liệt cảm giác vô lực.

Chúng tộc vận mệnh, không phải chính mình một con nhỏ nhỏ cầu yêu, là có thể thay đổi.

Huống chi, chính mình này chỉ cầu yêu, vẫn là lão đại tự mình làm phép.

Lão đại.....

Hấn sẽ làm sao? Xử lý như thế nào chính mình?

Còn có..... Tiểu chủ nhân?

Này hai móng từ đã nhiễm huyết, mặc dù là rửa sạch sẽ, còn có thể lại cùng nàng vui sướng chơi đùa sao?

Người ở tắm rửa thời điểm dễ dàng thả bay tự mình, hoặc là thả bay **, “Hồi phi yên diệt”, hoặc là thả bay linh hồn, tự hỏi nhân sinh.

Cầu cũng không ngoại lệ.

Không có tay, tướng quân đại khái đời này đều làm không được “Hồi phi yên diệt”, nó chỉ là ở tự hỏi cầu sinh.

Một cái cầu chưa chắc có bao nhiêu sâu triết học Tư Tưởng, huống chi ngày thường áo com vô ưu, vui vẻ vui sướng, tướng quân cũng cũng không sẽ đi tưởng này đó.

Giết người, xem như nó cầu sinh trung một lần rất quan trọng chất xúc tác, hơn nữa mở ra linh trí sau trong khoảng thời gian này nhìn thấy nghe thấy, làm tướng quân không thể không nghĩ tới rất nhiều đồ vật.

Trước mắt có hai con đường.

Con đường thứ nhất, đem nơi này người hoàn toàn giết sạch, mang theo chính mình những cái đó chịu khổ chịu khổ đồng bào, gào thét núi rừng.

Nhớ rõ mấy ngày hôm trước Cố Tiểu Ái còn mới vừa xem qua một bộ cùng loại điện ảnh, bên trong kia đầu đại tinh tinh tựa hồ cũng là như thế, nó gọi là khai rai.

Nhân loại, có lẽ sớm đã có quá như vậy ảo tưởng sao?

Con đường thứ hai, đành chỉ giết người, chờ đợi lão đại lại đây xử lý, đến lúc đó, chính mình chính là nhậm sát nhậm xẻo.

Bên trong cánh cửa, bỗng nhiên có một trận dồn dập tiếng bước chân vang lên.

Tướng quân lỗ tai đột nhiên vừa động, lắc lắc trường mao, đó là nhảy dựng lên, thượng tường vây, tiện đà thượng nóc nhà.

Trên cao nhìn xuống, nó lẳng lặng nhìn.

Một cái tai to mắt lớn đầu trọc nam nhân, khoác cái tạp dề, trên tay tràn đầy huyết, dẫn theo đem cực đại sắc bén dao phay, thật cẩn thận đi ra.

Nhìn thấy trong viện phát sinh hết thảy, hắn cũng là hoàn toàn ngây dại.

“Dư lão đại. Dư lão đại?”

“Phi tử!”

Đầu trọc dẫn theo đao liền vọt ra.

Phi tử đã không cần nhìn, đầu đều bay lên tới, khẳng định chết không thể chết lại.

Chạy tới nhìn xem dư lão đại, ngực đều sụp đổ đi vào, xương sườn cũng không biết chặt đứt nhiều ít căn, hiển nhiên cũng là không sống nổi.

Ai làm?

Đầu trọc nhìn quanh bốn phía, cứ việc tay có chút run run, nhưng vẫn là cầm thật chặt trong tay đao.

Một đao nơi tay, thiên hạ ta có.

Làm một cái sát cầu doanh đã đồ tể, hắn dừng khí vẫn phải có, làm chính là Diêm Vương gia việc, có gì sợ quá?

Trong viện cái gì đều không có.

Chỉ có một trận gió lạnh thổi qua.

“Ai?”

“Ra tới!”

“Thiếu giả thần giả quỷ, hù dọa lão tử!”

Hắn la lớn, thanh âm có chút nghẹn ngào, từ tạp dề cái miệng nhỏ túi, móc ra một tiểu ** hai lạng trang kính rượu, rầm rột một ngum.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, như cũ không có bất luận cái gì tiếng vang, đầu trọc đồ tể khế cắn môi, lấy ra di động, vốn định báo nguy, nhưng do dự một chút, vẫn là thả trở về.

Chính mình ba người làm cửa này sinh ý, vốn dĩ chính là không thể gặp quang, những năm gần đây vào Nam ra Bắc, cũng không biết trộm nhiều ít miêu miêu cầu cầu.

Thật muốn báo cảnh, như thế nào giảng?

Cảnh sát hỏi ngươi là làm gì, như thế nào giảng?

Nhìn nhìn này đây đất hỗn loạn, đồ tể có chút khó xử, này hắn sao rút cuộc muốn như thế nào làm a?

Liên tính không báo nguy, chờ có thiên nơi này bị cảnh sát phát hiện, chính mình giống nhau sẽ bị điều tra, đến lúc ấy liền càng vô pháp nói.

Nếu không. Đem hai người bọn họ bằm giấu đi, chính mình chạy?

Kia này đó cầu?

“Mẹ nó, mặc kệ, hết thầy băm, một phen lửa đốt tính cầu!”

Trong mắt hiện ra cô tàn nhẫn kính nhi, đầu trục đồ tể hạ quyết tâm, hàng năm sát sinh, rớt cuộc vẫn là có chút hung tính.

Nói làm liền làm, đồ tể lập tức nâng đao chuẩn bị khai tử, làm thịt hảo, đem toái khối phân tiểu một chút, hỏa một thiêu, đều thành tro hồi.

Nóc nhà thượng, tướng quân cũng là ánh mắt phát lạnh.

Nhân tâm, cũng thật dơ a.....

Tướng quân vốn dĩ không nghĩ lại làm dơ chính mình, còn không có quyết định rớt cuộc giết hay không, nhưng nghe được lời này, đó là có chút nhịn không được.

Sắc bén móng vuốt, nhẹ nhàng ma sát ngói đỏ, đang chuẩn bị nhảy dựng lên khi.....

Trong viện, dư lão đại trên người, di động tiếng chuông bỗng nhiên liền vang lên.

“Ta nói rồi, ta không tránh trốn, ta càng muốn làm như vậy.....”

Gân cổ lên tê tâm liệt phế cao đề-xi-ben tiếng chuông, dọa hấn một cú sốc, lảo lảo mắng một câu, ngồi xỏm xuống thân cảm lấy di động, tiếp nghe.

“Uy, ai tới?”

“Tam vạn đồng tiền ta chuẩn bị tốt, ta muốn cầu, mang về tới sao?”

Trong điện thoại, một người nam nhân bình tĩnh mà âm nhu thanh âm, lẳng yên vang lên.

Tiền?

Tam vạn?

Đồ tể sùng sốt một chút, đôi mắt tức khắc sáng.

Bên ngoài tiếp việc chuyện này, giống nhau là dư lão đại làm, hấn liền phụ trách sát, nhưng thật ra không rõ ràng lắm như thế nào nói.

Bất quá, tam vạn đồng tiền không tính thiếu, chính mình đến trốn chạy, cũng còn cần một bút pháp phí, có thể vớt một bút là một bút.

“Lão quy củ, trước tiền sau cầu, chuyển ta WeChat.”

Nghĩ nghĩ, đồ tể đánh bạo nói.

Mẹ bán phê, đưa tới cửa tới, không cần bạch không cần.

“Kia không được đi? Giáp mặt giao dịch, một tay tiền, một tay cầu, phía trước không phải nói tốt sao? Ngươi ở đâu, ta đi tìm ngươi?”

Trong điện thoại nam nhân, cũng có chút tiểu tâm cẩn thận.

Rớt cuộc đầu năm nay, kẻ lừa đảo vẫn là rất nhiều.

Nghe được lời này, đồ tể đó là có chút do dự lên.

Này như thế nào giao dịch?

Chính mình cũng không biết, hấn rớt cuộc muốn cái gì cầu?

Nhưng tam vạn đồng tiền, tựa như một cây mồi câu treo ở chỗ đó, thấy được, ăn không được.

Gì cầu có thể giá trị tam vạn đồng tiền a, tam vạn khối, đều có thể ngủ cái tiểu minh tinh.....

Liền ở đồ tể do dự khi, trong viện, một trận gió lại lần nữa thổi tới, lạnh lạnh thanh phong, mang đến một người.

Trường thân ngọc lập, bạch y như tuyết.

Triều nóc nhà thượng nhìn thoáng qua, Lý Huyền cười nói hô: “Tướng quân, nghe thấy được không, ngươi liền giá trị tam vạn khối! Tam vạn a! Tam vạn!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Ngàn năm chưa từng giết người

Tướng quân ngao ô một tiếng, từ nóc nhà thượng nhảy xuống.

Lông tóc xoã tung cái đầu, ở Lý Huyền trên đùi dùng sức cọ hai hạ, có chút làm nũng, cũng có chút ngạo kiều.

Nó sờ đi dám làm như thế nguyên nhân, có lẽ là nhìn ra Lý Huyền tâm tình không tồi, còn có tâm tư trên đùa chính mình, kia đó là thuyết mình, lão đại không có thật sự sinh khí.

Sau đó, tướng quân quay đầu nhìn về phía kia đầu trục đồ tể, ánh mắt đó là hung lên, đặc biệt là nhìn chăm chăm kia di động.

Vừa rồi trò chuyện làm nó minh bạch, chết đi kia hai người, chỉ là phụ trách đem chính mình trả lại đây mà thôi, sau lưng còn có người.

“Ngươi..... Ngươi là ai?”

Nhìn thấy một màn này, đầu trục đồ tể lại lần nữa giờ lên đao tới, nội tâm có chút khẩn trương, mặt ngoài tắc tràn đầy hung ác, có loại ngoài mạnh trong yếu hương vị.

Vừa rồi hấn hoàn toàn không thấy rõ, Lý Huyền là vào bằng cách nào.

Hấn cũng không biết, Lý Huyền là người nào.

Dù sao..... Nhìn liền không giống cái gì thiện tra.

Không ngừng là hấn, ngay cả này câu, đều để lộ ra một cỗ quý dị hương vị.

Lý Huyền đậm đậm cười.

Búng tay gian, người này toàn thân bắt đầu toát ra trong suốt ngọn lửa, phảng phất bị lửa lớn bốc hơi lên hơi nước, trong thời gian ngắn, hóa thành một đạo khối nhẹ, hoàn toàn biến mất trên thế giới này.

Vô tung vô ảnh.

Liền một tia hơi đều chưa từng dư lại.

Lý Huyền sắc mặt không có chút nào biến hóa, cái kia còn ở trò chuyện trung di động, đó là xuất hiện ở trong tay hấn.

Mà tướng quân, còn lại là thân thể đột nhiên cứng còng, đôi mắt trừng lớn, hai điều chân sau cũng là theo bản năng kẹp chặt, vừa rồi cận tồn may mắn tâm lý, không còn sót lại chút gì.

Vừa rồi kia ngọn lửa, làm nó cảm giác được vô cùng khủng bố, một loại phát ra từ linh hồn chỗ sâu trong sợ hãi, chỉ cần lấy dính một tia, nhất định thì cốt vô tồn.

Nó tuy biết Lý Huyền tu vi tinh thâm, nhưng chưa bao giờ gặp qua Lý Huyền giết người bộ dáng.

Hiện tại, xem như gặp được.

Có điểm lạnh.

Liền đầu cũng không dám ngẩng lên, ngoan ngoãn đứng ở nơi đó, chờ đợi xử lý.

Lý Huyền không có xem nó, cầm lấy di động, liếc liếc mắt một cái màn hình, nhìn đến kia số điện thoại, cười nói: “Nghe nói, ngươi tưởng mua ta câu?”

Điện thoại kia đầu, lặng yên trầm mặc xuống dưới.

“Người tướng mua liền mua sao, nếu không, hiện tại giáp mặt giao dịch?”

Lý Huyền lại lần nữa mở miệng nói, trong thanh âm mang theo một chút trêu chọc ý vị.

Tướng quân nhin không được một run run.

Nó không biết Lý Huyền rốt cuộc là có ý tứ gì, chẳng lẽ thật sự muốn đem chính mình bán đi?

Có chút sốt ruột ngao ô hai tiếng, móng vuốt nhẹ nhàng chạm chạm Lý Huyền ống quần, trong mắt tràn đầy cầu xin, lại lần nữa nhin không được miệng phun nhân ngôn nói: “Lão đại, ta sai rồi, không cần a.....”

Trong điện thoại bên kia người, đại khái là nghe được tướng quân thanh âm, chợt đó là vô cùng khiếp sợ nói: “Nó..... Nó có thể nói? Nói tiếng người?”

Thanh âm rất cao, cơ hồ là dùng rống.

“Đúng vậy.”

“Nếu dùng các người nói tới nói, đây là một đầu cầu yêu, kiến quốc sau..... Không được thành tinh cầu yêu, ha ha.....”

Lý Huyền ngữ khí như cũ nhẹ nhàng, trên mặt mỉm cười, nhưng kia thâm thúy trong ánh mắt, lại là lạnh yên hiện ra một mặt hàn ý.

“Người!”

“Người đã biết.....”

Điện thoại bên kia kinh hô, lại lần nữa bị hoàn toàn chấn động.

Chuyện này, để tay lên ngực tự hỏi tàng thực bí ẩn, hấn thế nhưng có thể biết được!

Quả thật là tu vi tinh thâm sao?

“Hai việc.”

“Đệ nhất kiện, nói cho Triệu Tây Bình, đêm nay 8 giờ, chỗ cũ chờ ta.”

“Cái thứ hai, nơi này đã chết ba người, các người tới xử lý một chút.”

Treo điện thoại, tùy tay ném xuống di động, Lý Huyền cúi đầu nhìn tướng quân liếc mắt một cái.

Tướng quân cũng ngẩng đầu, mắt to đen nhánh như nhau thường lui tới, ngập nước, chỉ là tràn ngập sợ hãi cùng hoảng loạn, ánh mắt không tự chủ được, nhìn về phía kia hai cổ thi thể, nghĩ đến nào đó đáng sợ kết quả, toàn thân lại là nhin không được hơi hơi một run run.

“Đi lập, về nhà lập.....”

Làm nó ngoài ý muốn chính là, Lý Huyền cái gì cũng chưa làm, chỉ là ôn hòa nói.

.....

.....

Lý Huyền bấm tay tính tính, chính mình, tựa hồ có gần ngàn năm không giết người.

Nguyên nhân rất đơn giản, phía trước, đã không có đáng giá hấn động thủ giết người.

Đại đạo vô tình, không ngừng là không có **, sở hữu tham sân si, cũng đều cũng chưa.

Đó là một loại thực bình thản tâm cảnh.

Thế gian vạn vật, lại không thể ảnh hưởng lòng ta mây may.

Trở lại địa cầu sau, Lý Huyền tâm tình, trừ bỏ ở đối mặt người nhà khi, từng có một chút dao động, cái khác thời điểm, cơ hồ cũng đều là giống cỏ không dao động.

Hấn gặp qua trên thế giới quá nhiều sự tình.

Hiện giờ tâm tính, đại để thượng, có thể dùng bốn chữ tới hình dung, du hí nhân gian.

Trừ bỏ nữ nhi cùng người nhà bên ngoài, cái khác đều bất quá là trò chơi thôi, không đáng nhắc đến.

Sát liền giết, lưu liền lưu lại, đều không sao cả, chỉ ở một niệm gian.

.....

.....

Liền ở Lý Huyền cùng tướng quân rời đi sau không lâu.

Một chi mười người tới tiểu đội, cười tam lượng thương vụ xe, nhanh như điện chớp mà đến.

Cầm đầu một người, đứng là Triệu Tây Bình.

Phía sau là cái nữ nhân, trang dung tinh xảo, trang điểm khéo léo, khí chất lãnh diễm, hơi có chút bá đạo nữ tổng tài cảm giác.

Còn lại đều là y phục thường, hơi thờ đều là xóc vác, có mấy cái bên hông đều là cổ túi túi, hiển nhiên là mang thương (súng).

Nhìn thấy trong viện cảnh tượng, Triệu Tây Bình khẽ cau mày, nhìn không được thờ dài, quay đầu lại nhìn thoáng qua nữ nhân kia, môi động động, lại là chưa nói cái gì.

Này phương án, tuy rằng là nàng đề nghị chế định, nhưng chính mình cũng không có phản đối, cũng coi như là ngầm đồng ý.

Không sai biệt lắm xem như quốc nội tuổi trẻ nhất quyền uy tâm lý học gia ôn thanh thanh, giờ phút này trên mặt không có chút nào biến hóa, chỉ là màu đỏ tươi môi gắt gao nhấp, đi đến kia hai cô thi thể trước.

Ngồi xổm xuống quan sát trong chốc lát, nàng nhắm mắt lại, im lặng một lát, tựa hồ là ở phục bàn lúc trước tình cảnh.

Một lát sau, nàng đứng dậy.

Là cái kia cầu giết.

Mặc dù là vừa rồi sớm đã biết được, cái kia cầu có thể nói, có lẽ là có thể bị xưng là cầu yêu linh tính sinh vật, nhưng giờ phút này, chính mắt nhìn thấy một màn này, nàng trong lòng vẫn là khó tránh khỏi có chút hơi hơi chấn động.

“Trên đời thực sự có yêu?”

Ôn thanh thanh nhìn thoáng qua Triệu Tây Bình, tựa hồ là hỏi hẩn, lại tựa hồ là làm bầm lâu bầu.

Triệu Tây Bình trầm mặc một lát, đem tả hữu bình lui, thanh âm có chút trầm thấp nói: “Ta gần nhất, cũng ở lật xem rất nhiều tư liệu, cũng hỏi qua những người này, xác thật ghi lại quá có mấy lần yêu vật xuất hiện cảnh tượng.”

“23 năm, Nga Mi sơn có đồng loạt, đại xà.”

“38 năm, Bột Hải loan có đồng loạt, nghe nói là giao long.”

“Còn có 60 kia ba năm, Trung Nguyên khu mưa xuống kỳ thiếu, hoa màu giảm sản lượng vô số, Long Hồ Sơn vị kia nói cho ta, nói là dị thú.....”

.....

Hai người đều là trầm mặc xuống dưới.

Tự cổ chí kim, này phiên đại địa thượng đó là truyền lưu rất nhiều truyền thuyết, mà cho tới bây giờ, mặc dù khoa học kỹ thuật như thế phát đạt, cũng chung quy có nhân lực vô pháp tới địa phương.

Loại chuyện này, không ai có thể nói đến chuẩn.

Dừng một chút, Triệu Tây Bình lại lần nữa nói:

“Ta lại chuyên môn hỏi qua vị kia đại sư con cháu, theo bọn họ hồi ức, đại sư trên đời khi, xác thật dường quá một con mèo đen, tuy không thể miệng phun nhân ngôn, nhưng lực lớn vô cùng, nhưng bác sư hồ, chỉ là đại sư giả hạc tây về sau, mèo đen cũng tùy theo không thấy.....”

Ps: mấy ngày tết bận quá k poss chương mới ,ta chân thành xin lỗi...Mong các đạo hữu thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Vũ Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Lôi

Nghe được lời này, Ôn Thanh Thanh lại lần nữa trầm mặc xuống dưới.

Nhìn thoáng qua trên mặt đất kia hai cỗ thi thể, nàng trong mắt lóe ra một ít khác thường chi sắc, liếm liếm màu đỏ tươi môi, bỗng nhiên nhin không được nở nụ cười.

Là cái loại này làm nhân tâm trung phát lạnh cười lạnh.

Cũng không biết đang cười cái gì.

Triệu Tây Bình ánh mắt hơi hơi nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía nàng.

Ôn Thanh Thanh thật sâu hít vào một hơi, sau đó mở miệng nói: “Kỳ thật ở trong lòng hấn, chưa từng có đem chúng ta đương hồi sự.”

“Lần trước đàm phán, trên đường rời đi, nguyên nhân là tiếp nữ nhi, hảo một cái tiếp nữ nhi.”

“Hiện tại, hấn lá gan lớn hơn nữa, nơi này đã chết hai người người, dám gọi điện thoại, làm chúng ta tới giải quyết tốt hậu quả.”

“Thật cho rằng..... Hấn là ai?”

Quen thuộc Ôn Thanh Thanh người, đều biết nàng là cái cực đoan bình tĩnh mà tàn khốc người, đối với nhân tính xem thực thấu triệt, trong sinh hoạt cũng là không hơn không kém rắn rết mỹ nhân một quả.

Càng quan trọng là, nàng độc không ngừng biểu hiện ở ngoài miệng, phong cách hành sự cũng là như thế.

Này đại khái chính là một loại từ tiểu bồi dưỡng ra tới thượng vị giả tâm tính ——

Pháp luật, là dùng để ước thúc người thường.

Đạo đức điểm cao, chính mình là cần thiết chiếm cứ.

Đến nỗi nhân tâm, đó là dùng để bị thao túng.

.....

Gặp được sự tình, xuyên thấu qua hiện tượng thẳng chỉ bản chất, sở dụng thủ đoạn, cũng cực kỳ sắc bén mà hữu hiệu, giống như một phen tính chuẩn mà lạnh băng đao phẫu thuật, thiết đến nhất trung tâm bộ vị.

Người như vậy, đương nhiên, cũng khẳng định kiêu ngạo.

Trảo cầu chuyện này, là ẩn nàng ý tứ đi làm.

Tuy rằng, từ bên ngoài thượng được đến các loại tư liệu tới phân tích, Lý Huyền biểu hiện ra ngoài không có chút nào vấn đề.

Chỉ là một cái có năng lực người thường, không có gì dã tâm, cũng không càng nhiều **, ai cũng chọn không ra vấn đề ở nhà hảo nam nhân.

Nhưng, từ tâm lý học chuyên nghiệp góc độ tới giảng, gần này đó phân tích, còn căn bản không đủ, xa xa không đủ.

Đại bộ phận người, ở tự thân ích lợi không có lọt vào xâm phạm bình thường trạng thái hạ, càng có khuynh hướng làm việc thiện, mặc kệ hay không vì phạm bản tâm.

Chỉ có ở tự thân tao ngộ suy sụp hoặc là trọng đại tai nạn khi, nội tâm chỗ sâu nhất đồ vật, mới có thể bị khai quật ra tới.

Ôn Thanh Thanh chính là muốn nhìn đến, Lý Huyền nội tâm chỗ sâu nhất là thứ gì.

Hoặc là nói, hấn điểm mấu chốt ở nơi nào.

Thuận?

Vẫn là nghịch?

Rốt cuộc, Lý Huyền không phải người thường, hấn sở nắm giữ vài thứ kia, có được vài thứ kia, chỉ từ hiện tại bày ra ra tới, liền đã là tương đương chỉ đáng sợ.

Như vậy một người, cần thiết làm được trăm phần trăm hiểu biết, cùng với..... Không chế.

Cho nên, hiện tại cái này hình ảnh, làm Ôn Thanh Thanh cảm thấy rất nguy hiểm.

Lý Huyền, cũng không phải một cái giống mặt ngoài triển lãm ra tới, bình thần, bình tĩnh, thiện lương người, hấn răng nanh, ẩn sâu với nội tâm.

Mặc dù câu bị bắt, nhưng hấn nếu có thể tìm được, kia tự nhiên có hoà bình biện pháp giải quyết.

Mà hiện tại, nơi này lại đã chết hai người người.

Ở hấn trong mắt, căn bản không có đem hai người kia tánh mạng để vào mắt.

“Mặt trên ý tứ là, chiêu an là chủ.”

Triệu Tây Bình nhìn Ôn Thanh Thanh liếc mắt một cái, bắt động thanh sắc nói.

Đại quốc tự tin, ở chỗ bao hàm toàn diện, ở chỗ hải nạp bách xuyên, không có không thể dùng người, chỉ là xem dùng ở địa phương nào.

Quốc gia có chuyên môn bộ môn, dùng để thu dụng những cái đó đặc thù nhân tài, này chế độ, vẫn là nguyên tự với mười mấy năm trước cái kia lan đến cả nước máy tính virus, người chế tác bị tra tấn hấn nhà tù, hiện tại lại đã là có thể một mình đảm đương một phía nhân tài, cấp bậc cũng không thấp.

Triệu Tây Bình tầm mắt, tự nhiên là so Ôn Thanh Thanh muốn càng quảng, suy xét đồ vật, cũng là muốn càng nhiều.

“Chiêu an?”

“Như thế nào chiêu?”

“Vì một cái câu liền có thể giết chết hai điều mạng người người, ta trăm phần trăm kết luận, ở hấn cảm nhận trung không có đối pháp luật nửa phần kính sợ, hấn kính sợ, chỉ là cái này quốc gia lực lượng.”

Ôn Thanh Thanh trầm giọng nói, móc ra căn nữ sĩ tế yên, thật sâu hút một ngụm, hương lên trời phun ra cái yên vòng.

Triệu Tây Bình khẽ cau mày, nghĩ thầm, chẳng lẽ người đối pháp luật liền có kính sợ?

Chỉ là lời này đương nhiên không thể nói ra.

Ôn Thanh Thanh cũng coi như là đại gia tộc xuất thân người, nội tình thâm hậu, đến nỗi nàng nào đó sự tích, ở thượng tầng trong vòng, cũng coi như là không sai biệt lắm mọi người đều biết.

Độc sách khi, nâng bởi vì bạn trai ngoại tình, trực tiếp đem kia nam nhân thiến, lại giết, vận dụng gia tộc lực lượng áp xuống đi, hiện tại còn không phải chuyện gì nhĩ đều không có, làm theo sống hồ mưa gọi gió?

Đương nhiên, Triệu Tây Bình không phải vì Lý Huyền suy nghĩ.

Ở hấn cảm nhận trung, hay không chiêu an Lý Huyền, đơn giản cũng liền căn cứ vào hai cái nhân tố.

Một là ích lợi.

Nhị là đại giới.

Đến nỗi khác, đều không quan trọng.

Bình tĩnh mà xem xét, hấn tư nhân đối Lý Huyền ấn tượng, vẫn là không tồi.

Một cái có nữ nhĩ người, gia đình sinh hoạt còn thực hạnh phúc hài hòa, đi lên xã hội mặt đối lập xác suất, thật sự không lớn.

“Hấn không phải có người nhà sao? Ta kiến nghị, trước đem hấn người nhà bắt lại đi, chuyện này người nếu không muốn làm, quay đầu lại ta tìm người tới làm. Còn có hấn nữ nhĩ, đó là hấn tử huyệt, chỉ cần nắm giữ nơi tay, hấn không dám có nhĩ tâm.”

“Nhất định, muốn đem nguy hiểm bóp chết ở này sinh trạng thái!”

“Hắn còn trẻ, còn đang không ngừng trưởng thành, chờ hắn cường đại đến nhất định nông nổi, ai cũng không thể cam đoan, hắn sẽ làm ra cái gì. Cho đến lúc này, ai tới gánh vác trách nhiệm? Ngươi sao, Triệu Tây Bình, ngươi có thể gánh vác khỏi cái này trách nhiệm sao? Dù sao ta không thể.”

Một cây yên trầu xong, Ôn Thanh Thanh lại lần nữa điểm thượng một chi, đôi mắt nhìn về phía phương xa.

Nghe được lời này, Triệu Tây Bình cũng là trầm mặc xuống dưới.

Này..... Nhưng thật ra thật sự.

Hắn lo lắng nhất, cũng là cái này.

Từ xưa, chính là hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm.

Dân gian này đó sơn dã cao nhân, cũng luôn có loại “Bạch y ngạo vương chờ” khí khái, hoặc là “Nhân sinh trên đời không xưng ý, Minh triều phát ra lệnh thuyền con” tình kết.

Cùng với đường hồ vi hoạn, tự nhiên là đem nguy hiểm tiêu diệt ở nảy sinh trạng thái, càng thêm bảo hiểm.

“Trước không nóng nảy.”

“Đêm nay xem hắn nói như thế nào đi.....”

Trong đầu chuyển qua các loại ý niệm, Triệu Tây Bình thật dài thờ dài, nhẹ giọng nói.

Đúng lúc này.

Hắn ần ần cảm giác có chút không thích hợp nhi, tựa hồ là bị người nhìn cảm giác.

Phục hồi tinh thần lại.

Chỉ thấy đỉnh đầu giữa không trung, ngạo nghễ đứng thẳng một đạo bạch sắc nhân ảnh.

Ai cũng không biết hắn như thế nào tới, cũng không biết hắn từ đâu tới đây, càng không biết hắn đến đây lúc nào.

Đến nỗi..... Dừng lại ở giữa không trung, tuy rằng kinh ngạc, nhưng cũng tại dự kiến bên trong.

Ôn Thanh Thanh đột nhiên ngẩng đầu, đồng tử đột nhiên co rụt lại.

Hoàn toàn không nghĩ tới, giờ này khắc này, Lý Huyền còn sẽ xuất hiện ở chỗ này.

“Như thế nào lại đã trở lại?”

Ho khan một tiếng, Triệu Tây Bình điều chỉnh cảm xúc, mỉm cười hỏi.

Lý Huyền không có rơi xuống đất, cũng không nói thêm gì, chỉ là cười cùng Triệu Tây Bình gật gật đầu, nói: “Lão Triệu, ngươi lui về phía sau ba bước.”

Triệu Tây Bình sững sờ một chút, theo bản năng lui ba bước, nghi hoặc nhìn Lý Huyền.

Lý Huyền giơ lên tay phải, ngón trỏ chỉ thiên, một cái làm hai người đều là kinh ngạc động tác.

Vạn trượng trời cao trung, lộng yên hiện ra một đạo cực kỳ sáng ngời sắc thái, chiếu sáng mọi người đôi mắt.

Đó là thiên lôi.

Một đạo nhỏ vụn lôi đình, phảng phất bị vô ảnh vô hình bàn tay to thao tác, từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp nện ở Ôn Thanh Thanh đỉnh đầu.

Nàng liền kêu thảm thiết cũng chưa phát ra, tươi đẹp như hoa nữ nhân, nháy mắt thành một khối cháy đen có mùi thối thi thể.

Lý Huyền đậm đậm cười.

“Lão Triệu, buổi tối thấy.”

Chương 86: Lý

Long có nghịch lân, người có cảm luyến.

Lý Huyền lệ khí không như vậy trọng, sát ý cũng không như vậy trọng, hấn tu hành lộ, vốn dĩ cũng liền không phải dựa giết chóc chứng đạo.

Mặc dù là lần trước, đụng tới Giang Côn Bằng ở nhà làm ẩm ỉ khi, cũng không có lấy tính mệnh của hấn, chỉ là dùng một loại tương đối ôn hòa phương thức.

Nhưng giờ phút này.....

Lý Huyền quả quyết không thể chịu đựng được.

Không ngừng là không thể chịu đựng được như vậy cách làm, càng liền ý nghĩ như vậy, đều không thể chịu đựng, cần thiết hủy diệt ở tã lót.

Đặc biệt là, nữ nhân trả thù tâm nhất mãnh liệt, kéo đi xuống tất thành mối họa.

Không bằng ban nàng vừa chết, dứt khoát nhanh nhẹn.

.....

.....

Đêm

Thanh phong trà lâu.

Triệu Tây Bình sớm đã tại đây chờ đợi lâu ngày, trên mặt không buồn không vui, nhìn không ra bất luận cái gì cảm xúc, chỉ là trong phòng có yên vị, tuy rằng cửa sổ vẫn luôn mở ra, lại cũng không có tan hết.

Hấn hô hấp có chút trọng, nước sôi dâng, rửa sạch trà cụ, pha trà, như thế một bộ xuống dưới, tâm tình nhưng thật ra bình phục rất nhiều.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái trên vách tường treo đồng hồ, kim giây mới vừa đi quá mười hai, đã là là chính 8 giờ.

Trên cao nhìn xuống nhìn thoáng qua, dưới lầu không có gì động tĩnh, hai cái y phục thường bảo vệ, như cũ ở cảnh giác nhìn xung quanh bốn phía.

Mà xuống một giây.

Triệu Tây Bình chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trước mặt ghé trên, Lý Huyền đã là đoan đoan chính chính ngồi, trên mặt mang theo nhàn nhạt tươi cười, như nhau thường lui tới.

Triệu Tây Bình khóe miệng hơi hơi run rẩy hai hạ, trong lòng còn lại là không thể nói tới cảm giác.

Buổi chiều, phụ tá đoàn lạp lại tham thảo luận chứng quá như thế nào đối đãi Lý Huyền, cũng từng thiết tưởng quá bất giữ phương án.

Nhưng giờ này khắc này, chiều thức ấy, làm hấn hơi có chút chán nản cảm giác.

Liên chiều thức ấy di chuyển vị trí kỹ năng, đừng nói, như thế nào trảo? Đi chỗ nào trảo?

Ai biết hấn vào bằng cách nào?

Từ vũ lực thượng chinh phục con đường này, giờ phút này, ở Triệu Tây Bình trong lòng, xem như không sai biệt lắm bị hoàn toàn vứt bỏ.

Đây là hạ hạ sách.

Đương nhiên, lấy quốc gia lực lượng, thật muốn phát ngoan, hoàn toàn diệt trừ, là tuyệt đối có thể làm được, nhưng kia muốn trả giá bao lớn đại giới?

Ai lại biết, Lý Huyền còn có cái gì át chủ bài?

Ai, dám đến mạo hiểm như vậy?

“Lý đại sư thực đúng giờ.”

Áp xuống trong lòng quay cuồng cảm xúc, Triệu Tây Bình trầm giọng nói.

Lần này, trên mặt không cười.

Mặc kệ nói như thế nào, Ôn Thanh Thanh chỉ từ, đều tuyệt đối không tính là một cái hữu hảo hành động, đàm phán chỉ sợ bầu không khí không còn sót lại chút gì.

“Ta từ trước đến nay đúng giờ.”

Lý Huyền mở miệng nói, từ từ cầm ấm trà, pha trà, đảo xong một ly trà thủy, bưng lên tới nghe nghe, bỗng nhiên nói: “Không có độc chứ?”

Triệu Tây Bình ngạc nhiên một lát, chợt cười khỏ, xua xua tay.

“Ha ha, ta nói giỡn, lão Triệu vì sao không vui? Bản cái mặt, chẳng lẽ là thân thể không thoải mái, nếu không bán ngươi một quả đan dược, cho ngươi tám chiết.”

Triệu Tây Bình trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, nâng chung trà lên uống một ngụm, không để ý đến Lý Huyền những lời này, trầm giọng nói: “Buổi sáng việc, nói như thế nào?”

“Cái gì nói như thế nào?”

Lý Huyền ra vẻ kinh ngạc nói.

“Chết kia hai người.”

Triệu Tây Bình trong lòng bất mãn, ngữ khí cũng trọng một ít.

Loại này đàm phán, hấn cũng không phải trải qua quá một lần hai lần, Lý Huyền này đó kịch bản, tự nhiên đúng rồi như lòng bàn tay.

Đàm phán, đại tiền đề định rồi dưới tình huống, hiện trường chi tiết, chủ yếu liên chú ý cái khí thế, một bước cũng không nhường, tác đất tất tranh.

Triệu Tây Bình quyết định một cọc một cọc tới.

Lý Huyền cười, nhàn nhạt nói: “Cùng ta có cái gì quan hệ? Lại không phải ta giết.”

“Đó là ngươi cầu.”

Triệu Tây Bình trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, không thuận theo không buông tha nói.

“Đúng vậy, là ta cầu, nhưng nó vì cái gì sẽ giết người? Oan có đầu nợ có chủ a.” Lý Huyền nghiêm trang nói.

Triệu Tây Bình trong lòng ần ần sinh ra vài phần bức bối.

Lúc này Lý Huyền, nhiều vài phần nhân gian pháo hoa khí, cũng không như vậy thanh lãnh cao ngạo, dù sao là giống cái người từng trải, tính toán chỉ li, khẩu phong thực khẩn.

Nếu là lần đầu tiên đàm phán, kia tuyệt đối là chuyện tốt, kia đại biểu cho đàm phán thành ý, cùng cá nhân cách cục.

Nhưng hiện tại, còn lại là làm Triệu Tây Bình có chút đau đầu.

Đồng thời, trong lòng cũng là càng thêm coi trọng.

Nếu Lý Huyền chỉ là cái loại này tự cho là thanh cao buồn đầu tu đạo người, kia nói thực ra, còn tương đối hảo xử lý, nhưng hiện tại, rõ ràng là hiển lộ ra làm người xử thế khôn khéo một mặt.

Triệu Tây Bình trong lòng rõ ràng, Lý Huyền khẳng định cũng là rõ ràng, hôm nay đàm phán, chân chính xé rách mặt, đại đề thượng là không có khả năng.

Này đàm phán, cần thiết thành.

Cũng nhất định sẽ thành.

Duy nhất không xác định, đó là quyền lực cùng nghĩa vụ giới định thôi.

Cho nên, Lý Huyền là này phúc tư thái, vì tranh thủ lớn hơn nữa ích lợi.

Ngồi đến đây, Triệu Tây Bình tâm tình bình phục một ít, đốt ngón tay nhẹ nhàng đánh mặt bàn, nói: “Ôn Thanh Thanh chi tử, lại nói như thế nào?”

“Cùng ta có cái gì quan hệ? Sét đánh chết.”

“Ngươi!”

Triệu Tây Bình có chút tức giận, buột miệng thốt ra, lại mạnh mẽ nhìn xuống.

Này hai vấn đề, vốn là dùng để chiếm cứ quyền chủ động, bị Lý Huyền lấy một loại như vậy phương thức hóa giải, cơ hồ bất luận cái gì tác dụng cũng chưa khôi đến.

Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng cũng không có gì.

Bởi vì này không phải trọng điểm.

Thậm chí, liên khai vị đồ ăn đều không tính là.

Triệu Tây Bình trầm mặc.

Lý Huyền cũng không nóng nảy, đổ chén nước, chậm rãi uống.

“Nói nói suy nghĩ của ngươi đi.”

Một hồ trà đều lạnh, Triệu Tây Bình lại lần nữa từ từ mở miệng, không mặn không nhạt hỏi.

Ý nghĩ của ta?

Lý Huyền cười cười, ánh mắt nghiêm túc lên, thân thể trước khuynh, một bộ cực cụ xâm lược tính tư thái.

“Ta. Không cần quyền thế.”

Nghe được lời này, Triệu Tây Bình gật gật đầu, ý bảo tiếp tục.

“Ta cũng không thiếu tiền.”

Triệu Tây Bình lại lần nữa gật đầu, miễn cưỡng phụ họa một câu, “Đương nhiên.”

“Ta. Càng không cần bảo hộ.”

Triệu Tây Bình trầm mặc xuống dưới, trong lòng ầm ầm có điểm không thích hợp cảm giác.

Thẳng tắp nhìn hấn, Lý Huyền trầm mặc trong chốc lát, lại lần nữa mở miệng.

“Cho nên, ta còn cần cái gì đâu?”

“Cho nên, các ngươi lại có thể cho ta cái gì đâu?”

“Chẳng lẽ, ngươi phải cho ta một cái. Ta không chịu các ngươi xâm phạm hứa hẹn?”

Triệu Tây Bình sắc mặt lặng yên thay đổi.

Tựa hồ, Lý Huyền nói này đó, một chút tật xấu đều không có.

“Lời nói không phải nói như vậy.”

Triệu Tây Bình mới vừa mở miệng nói, đó là thấy Lý Huyền xua xua tay, “Ngươi trước đừng xen mồm, nghe ta tiếp tục nói.”

Vì thế Triệu Tây Bình sáng suốt lại lần nữa trầm mặc xuống dưới.

“Ta sở dĩ lựa chọn ngồi ở chỗ này, lựa chọn nói nói chuyện, nguyên nhân, không phải bởi vì ta sợ các ngươi, cũng không phải bởi vì ta tưởng từ các ngươi nơi đó được đến cái gì.”

“Chỉ là bởi vì —— nơi này là Hoa Hạ, này phiền thổ địa, ngươi ta trên người huyết mạch, là giống nhau. Ngươi ở chỗ này sinh ra cùng trưởng thành, ta cũng ở chỗ này sinh ra cùng trưởng thành, ta nữ nhi, cũng ở chỗ này sinh ra, sẽ ở chỗ này trưởng thành.”

“Nơi này là nhà ngươi, cũng là nhà ta. Ở ta khả năng cho phép dưới tình huống, ta muốn vì nó làm điểm cái gì, làm nó có thể biến càng tốt một ít. Mặc kệ là những cái đó đan được, vẫn là khác một ít thứ gì.”

“Mà, nếu là có người đổi ta ôm có địch ý, ôm có mơ ước, muốn đổi phó ta, đổi phó người nhà của ta, thí dụ như..... Ôn Thanh Thanh, hoặc là nàng sau lưng gia tộc gì đó, mặc kệ người nào, ta liền một câu CHẾT

Chớ bảo là không báo trước cũng!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Nhân tài kiệt xuất

Tê.....

Nghe được lời này, Triệu Tây Bình đó là hít một hơi khí lạnh, lạnh yên gian có chút răng đau cảm giác, tâm đều đang run rẩy.

Ngươi là thật dám nói a!

Lời này đều nói được.....

Những lời này, ở Hoa Hạ trong lịch sử, tuyệt đối là đại danh đình đình tồn tại, tuy rằng tổng cộng cũng không xuất hiện quá vài lần, nhưng mỗi lần xuất hiện, đều là một mảnh tinh phong huyết vũ.

Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, đây là một quốc gia, cuối cùng cảnh cáo —— thỉnh chú ý, con thỏ tức giận muốn cắn người!

Cho đến ngày nay, đại quốc đã là quật khởi, đã có thật nhiều năm, không có lại phát ra cảnh cáo.

Bởi vì không cần.

Thực lực, vốn dĩ chính là tốt nhất cảnh cáo.

Triệu Tây Bình vốn tưởng rằng, chính mình đời này đều sẽ không nghe thế câu nói, không nghĩ tới, hôm nay nhưng thật ra khai huân, ở Lý Huyền trong miệng lại lần nữa nghe được.

“Đủ rồi.....”

Hắn vội vàng xua tay ra tiếng, ngăn lại Lý Huyền tiếp tục nói tiếp.

Buổi chiều, tại đàm phán phía trước, mặt trên chế định tam bộ phương án.

Đệ nhất bộ, thượng sách, tự nhiên là có thể đem Lý Huyền thu làm người một nhà, quốc gia tay nắm, chiến lược vũ khí tồn tại, đương nhiên, tiền đề là nhất định phải chịu kỷ luật ước thúc, đến nỗi người nhà gì đó, quốc gia giúp người chiếu cố.

Đệ nhị bộ, trung sách, bảo trì một loại đôi bên cùng có lợi hữu hảo quan hệ, đối với Lý Huyền tới nói, không làm ác là điểm mấu chốt, càng không cho phép ở trong xã hội dẫn phát kịch liệt oanh động, nguy hại ổn định.

Đệ tam bộ, hạ sách, đó là bắt giữ quy án!

Đương nhiên, này cũng không phải toàn bộ phương án, chung quy vẫn là muốn xem nói thế nào.

Triệu Tây Bình được đến mệnh lệnh là, tùy cơ ứng biến, trường thi làm chủ.

Hiện tại lúc này, hắn trong lòng không sai biệt lắm xem như hiểu rõ.

“Uống trà.....”

Lại uống lên một vòng trà, nghĩ sẵn trong đầu đánh không sai biệt lắm, Triệu Tây Bình lại lần nữa từ từ mở miệng.

“Mấy cái điều kiện.”

“Đệ nhất, không được tư địch phản quốc.”

Lý Huyền không có chút nào do dự, gật đầu nói: “Đương nhiên.”

“Đệ nhị, không được vi phạm pháp lệnh, nguy hại xã hội ổn định.”

Lý Huyền nhìn hần một cái, cười cười, nói: “Tiểu học thời điểm liền bối quá, nhiệt tình yêu thương tổ quốc, nhiệt tình yêu thương nhân dân, nhiệt tình yêu thương.....”

“Đệ tam, không được..... Tùy tiện giết người.....”

Triệu Tây Bình do dự một chút, vẫn là đem câu này nói về ra tới.

Làm chuyện gì nhì, đều đến chú ý cái đúng lý hợp tình.

Hần trong lòng rất rõ ràng, này lý do đối với Lý Huyền tới nói, có thể là tuyệt đối vô pháp thực hiện, nhưng vẫn là muốn trước tiên thuyết minh.

Thanh âm rơi xuống đất, Lý Huyền không có trả lời, chỉ là thẳng tắp nhìn hần, ánh mắt, giống như là quan ái thiếu năng trí tuệ.

Nói giỡn đâu?

Đây là cái gì yêu cầu?

Dừng một chút, Lý Huyền khẽ thở dài một cái.

“Lão Triệu, ta cùng ngươi nói thật, ta không có như vậy đại sát ý, cũng không đến mức cả ngày không có việc gì làm giết người chơi, cấp ta công an cơ quan gia tăng lượng công việc. Nhưng này kiện, làm ơn các ngươi dùng điểm tâm thành sao? Lui một vạn bước, ta muốn thật giết người, các ngươi có thể phát hiện được sao?”

Triệu Tây Bình sững sốt một chút, trong lòng hơi hơi có chút quẩn bách, mặt già cũng là ửng đỏ.

Lập tức trầm mặc xuống dưới, đốt ngón tay không ngừng đánh mặt bàn, tựa hồ là ở tính toán cái gì.

Từ nào đó trình độ đi lên nói, đối với Lý Huyền chuyện này xử lý, thật sự vẫn là đầu một chuyển.

Trong lịch sử chưa bao giờ phát sinh quá chuyện như vậy, không thể nào tham khảo, trong đời sống hiện thực rất nhiều kinh nghiệm, cũng không từ tham khảo, căn bản không thể theo lẽ thường độ chỉ.

Trầm mặc.

Tràng thượng lại lần nữa trầm mặc xuống dưới.

Lý Huyền cũng không nóng nảy, yên lặng uống trà, rất có kiên nhẫn chờ đợi.

.....

.....

“Có thể..... Cho ngươi vài thập niên trước vị kia đại sư đài ngộ, cụ thể đài ngộ liền không nói nhiều, là ngươi tưởng tượng như vậy—— nhân tài kiệt xuất.”

Lăn qua lộn lại suy nghĩ một lần, rất nhiều ý niệm hiện lên trong óc, Triệu Tây Bình rốt cuộc khẽ cắn môi, cấp ra cuối cùng kết luận.

Chỉ là đang nói đến “Nhân tài kiệt xuất” bốn chữ khi, thanh âm có chút run rẩy, trong lòng ần ần có loại chứng kiến lịch sử vinh quang cảm.

Nhân tài kiệt xuất!

Chỉ có hần nhất rõ ràng, này bốn chữ ý nghĩa cái gì, tuy rằng không có bất luận cái gì chính trị ý nghĩa, nhưng..... Là miễn tử kim bài, cũng là Thượng Phương Bảo Kiếm.

Không chờ Lý Huyền trả lời, Triệu Tây Bình lại lần nữa nói: “Bất quá, muốn ngươi ba cái hứa hẹn, ở tương lai, tất yếu thời điểm, vì quốc gia chấp hành ba lần nhiệm vụ.”

Ba cái hứa hẹn, này xem như một loại kiểm chế, cũng coi như là một loại khảo nghiệm.

Tạm thời trước như vậy đi.

Rốt cuộc, về sau nhật tử còn trường đâu.

Với Triệu Tây Bình cá nhân mà nói, đối với Lý Huyền quan tâm, vẫn là thực không tòi, đến nỗi Lý Huyền ở sâu trong nội tâm bản tính, cùng với về sau khả năng sẽ có biến hóa, kia không phải hiện tại muốn suy xét sự tình.

Lý Huyền im lặng một lát, gật đầu, cười cười.

“Hành, ta đồng ý.”

Đối với Lý Huyền tới nói, trên thế giới này đại bộ phận sự tình, kỳ thật đều không thể xem như sự, đơn giản cũng liền ra tay ba lần mà thôi, không khó.

Tại đây điểm thượng, gì Vương Tài là dính quá lớn quang, một trăm vạn liền đổi lấy chính mình một ân tình.

“Kia..... Liên như vậy định rồi?”

“Có thể.”

Nói tới nơi này, xem như rút cuộc định rồi xuống dưới.

Loại này cấp bậc đàm phán, đương nhiên không có khả năng có hợp đồng, hoặc là văn bản văn kiện linh tinh đồ vật, chỉ là quân tử hiệp nghị thôi.

Đối kết quả này, Lý Huyền vẫn là tương đối vừa lòng.

Nếu sự tình nói thành, trà cũng liền không cần thiết uống lên, đã là gần 10 giờ, Tư Tư đều chuẩn bị buồn ngủ.

Lý Huyền đứng dậy chuẩn bị rời đi, Triệu Tây Bình cũng là đi theo đứng dậy, trên mặt mang theo tươi cười, ngữ khí bình thản rất nhiều, cười nói: “Còn có cái việc nhỏ.”

“Àn?”

Lý Huyền xoay người, nhìn hấn một cái.

“Người nữ nhi, Tư Tư, đang ở thượng nhà trẻ đi? Mau thượng tiểu học đi? Tương đối cái hảo điểm trường học sao?”

“Phương diện này, kinh thành tuyệt đối là muốn so ma đô hảo điểm, tỷ như thanh bắc trường tiểu học phụ thuộc, người đại trường tiểu học phụ thuộc, sử gia tiểu học linh tinh, ta có thể giúp người an bài. Xem như..... Ha ha, đưa cho tiểu cô nương lễ vật.”

Triệu Tây Bình cười nói.

Như thế hoà đàm phán không quan hệ, xem như Triệu Tây Bình tư nhân tặng.

Hấn trong lòng rất rõ ràng, ở Lý Huyền cảm nhận trung, này thế tục gian hết thấy, có thể đã động hấn, phỏng chừng sẽ không nhiều.

Gãi đúng chỗ ngứa sao..... Đó chính là hấn nữ nhi.

Quả nhiên, nghe được lời này, Lý Huyền bước chân hơi hơi dừng lại, trong lòng theo bản năng suy tư lên.

Chuyện này, nhưng thật ra còn rất quan trọng.

Bình tĩnh mà xem xét, xuân thảo nhà trẻ, tuy rằng ở ma đô tới nói xem như thực không tòi, nhưng có chút địa phương, cũng làm Lý Huyền rất không vừa lòng.

Đến nỗi thanh bắc trường tiểu học phụ thuộc, người đại trường tiểu học phụ thuộc, này đó trường học, Lý Huyền ở đi học thời điểm, chính là như sấm bên tai, đương nhiên cũng là mong muốn mà không thể thành.

Mà hiện tại, đương nhiên là có thể tùy ý chọn lựa.

“Rồi nói sau.”

“Trở về cùng tức phụ nhi thương lượng một chút, cũng muốn hỏi một chút Tư Tư chính mình ý kiến.”

“Cảm tạ, lão Triệu.”

Lý Huyền cười nói, này tươi cười liền có chút ấm, thiết tình thực lòng bộ dáng.

Triệu Tây Bình trong lòng cũng là cao hứng, có thể cùng Lý Huyền như vậy một vị cường giả giao hảo, đương nhiên là kiện tiền đồ vô lượng chuyện tốt.

Lý Huyền nếu nói như vậy, đó chính là thật nhờ ơn, chờ về nhà suy xét hảo, tự nhiên sẽ có kết luận.

“Hành, ta đây chờ người tin tức.”

“Ta đây liền chuẩn bị trở lại kinh thành, quay đầu lại có duyên, gặp ở kinh thành.”

Triệu Tây Bình mở miệng nói, tự mình đưa Lý Huyền ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Đêm nay ánh trăng thật đẹp

Đương Lý Huyền về đến nhà thời điểm, phòng khách đèn còn lộng.

Xa xa nhìn kia một thốc âm màu vàng ánh đèn, Lý Huyền liền có loại đột nhiên sinh ra an tâm.

Vạn gia ngọn đèn dầu, chung có một trần, vì ta mà lộng.

Từ ban công trực tiếp phiêu vào trong nhà, Lý Huyền không có phát ra nửa điểm tiếng vang.

To như vậy phòng khách, trên sofa, Cố Tiểu Ái một thân màu trắng áo ngủ, nằm dựa vào nơi đó, trong tay còn phụng quyển sách, chỉ là nhắm mắt lại, đã là ngủ.

Đại khái là chờ thật sự mệt nhọc.

Lý Huyền cười cười, thần niệm đảo qua, trong nhà những người khác, cha mẹ ngủ, nhạc phụ nhạc mẫu cũng ngủ, Tư Tư cũng ngọt ngào ngủ rồi.

Nhẹ nhàng đi đến Cố Tiểu Ái bên người, lấy quá nàng quyển sách trên tay.

《kiếp phù du sáu ký》.

Lý Huyền khoe miệng vì liệt, phát ra từ nội tâm tươi cười.

Đây là một quyển cổ nhân tú ân ái thuần cầu lương thư, ghi lại thanh triều người Thẩm phục cùng thê tử trần vân, tình đầu ý hợp, lãng mạn ấm áp hằng ngày chuyện cũ.

Thư danh xuất từ với Lý Bạch —— “Phu thiên địa giả, vạn vật chi lữ quán cũng, thời gian giả, trăm đại có lỗi khách cũng. Mà cuộc đời phù du, vì hoan bao nhiêu?”

Cuộc đời phù du, vì hoan bao nhiêu?

Mỗi người đều không giống nhau, nhưng Lý Huyền rõ ràng, có thể làm chính mình hoan, tự nhiên chỉ là vì người này gian ngọn đèn dầu.

Đem thư đặt ở trên bàn, Lý Huyền đứng ở nàng bên cạnh, lặng lẽ nhìn.

Chính mình trở về sau, Cố Tiểu Ái bị bảo dưỡng thực hảo.

Làn da trắng nõn, khí sắc hồng nhuận, cả người đều tràn đầy hạnh phúc hương vị, trong lúc ngủ mơ, nàng hơi hơi bĩu môi, ngây thơ đáng yêu, nhưng thật ra có điểm một lần nữa trở lại thiếu nữ thời đại bộ dáng.

Trong lòng hơi hơi vừa động, Lý Huyền cúi đầu, ở môi nàng, nhẹ nhàng hôn một chút.

Cố Tiểu Ái đột nhiên mở to mắt, hắc bạch phân minh mắt to, thanh triệt trung lộ ra linh động.

“Ai nha, người là ai nha? Làm gì hôn ta?”

“Người là của ta tiểu vương tử sao?”

“Ai nha, nhân gia bị người hôn tỉnh, người phải đối nhân gia phụ trách đâu.....”

Cố tình bán manh ngữ khí, nũng nịu bộ dáng, ngọt nị lệnh người giận sôi.

Lý Huyền rõ ràng bị điện tới rồi, toàn thân đều có loại tê tê đại đại cảm giác.

Cố Tiểu Ái hi hi cười, thon dài trắng nõn cánh tay, ôm Lý Huyền cổ, ôm chặt lấy hân.

Nàng ôm thực dùng sức, phảng phất muốn đem một người xoa tiến một cái khác nhân thân thể.

Lý Huyền cảm giác được nàng nội tâm quay cuồng cảm xúc, nhẹ nhàng chụp phôi nàng phía sau lưng, an ủi, bình tĩnh.

Đối với nữ nhân tới nói, ôm, vĩnh viễn là nhất có thể cho nàng cảm giác an toàn tứ chi tiếp xúc.

“Không có việc gì, nói hảo.”

Lý Huyền nhẹ giọng nói.

“Thật sự?”

“Đương nhiên, ngươi lão công ta là ai nha? Còn có ta làm không thành sự sao?”

Cố Tiểu Ái ôn nhu như nước, khuôn mặt tươi cười doanh doanh.

“Giỏi quá, Lý Huyền tiểu bằng hữu thật ngoan, tới, khen thưởng một cái thân thân. Bất quá không thể kiêu ngạo úc, muốn không ngừng cố gắng.”

Lý Huyền ôn nhiên cười, ở nàng trên trán nhẹ nhàng hôn một cái, chọt một cái công chúa ôm, ôm nàng ở trống trải phòng khách xoay hai vòng.

Đêm khuya yên tĩnh không người, đây là thuộc về hai người thời gian cùng không gian.

“Lão công,.....”

“Ân? Như thế nào lạ?”

“Vội một ngày, ngươi có đói bụng không nha? Ta phía dưới cho ngươi ăn.....”

Lý Huyền nhìn nàng một cái, nói: “Hảo a, ta muốn ăn tạc tương mặt.”

“Đến lặc, chờ!”

Cố Tiểu Ái triều phòng bếp chạy tới, không bao lâu, đó là bung hai chén nóng hôi hôi tạc tương mặt ra tới, thịt nước nồng đậm, mì sợi kính đạo.

Lý Huyền ăn rất thom, không hề hình tượng, phản phật phản phật, một chén mì đó là thấy đáy.

Lại thế cố tiểu thích ăn nửa chén, vừa lòng sát sát miệng, đi lộng chén mì canh, rót thượng mấy khẩu, cảm giác muốn trời cao.

Cùng Triệu Tây Bình nói thành, đối với Lý Huyền tới nói, có tương đương quan trọng ý nghĩa.

Từ trở về đến bây giờ, đây là Lý Huyền trong lòng lớn nhất một cốc tâm sự, mà hiện tại, cùng với một chén tạc tương mặt, rốt cuộc có thể hoàn toàn buông xuống.

.....

.....

Đêm nay ánh trăng thực mỹ.

Vừa rồi ngủ một tiểu giấc, lại ăn cái no Cố Tiểu Ái, tạm thời không có ngủ ý, bỗng nhiên sinh ra xem ánh trăng tâm tư.

Xem ánh trăng, đương nhiên là muốn đi tuyết cốc.

Tuyết cốc chi nguyệt, bầu trời sương hoa, trên mặt đất băng tinh, nhất mỹ lệ bất quá.

Vì thế hai người kết bạn triều tuyết cốc đi đến, như là hai cái bệnh tâm thần, hơn phân nửa đêm không ngủ được, khắp nơi chạy loạn.

Cố Tiểu Ái thực thích loại cảm giác này, đại để thượng, có thể bị nàng mệnh danh là..... Lãng mạn.

.....

.....

Tuyết cốc.

Một mảnh băng thiên tuyết địa.

Lý Huyền duỗi tay vung lên, bầu trời không có bông tuyết.

Trước mắt, nhiều ra một gian tinh oánh dịch thấu thủy tinh phòng ở, hai người đi vào đi, tùy ý tìm địa phương, ngồi trên chiếu, nhìn đầy trời đầy đất trắng tinh.

Sáng tỏ thanh triệt nguyệt hoa, phẳng phát nước chảy sái lạc mặt đất, vì đại địa phô thượng một tầng bạc sương, cũng vì hai người mặc vào một kiện áo lụa.

Mặt đất phản xạ ánh trắng, khắp nơi đều là sáng trưng, mênh mông vô bờ đồng tuyết.

Cố Tiểu Ái đầu gối lên Lý Huyền trong lòng ngực, si ngốc nhìn bầu trời minh nguyệt, không khỏi nhọt nhọt xướng lên —— “Minh nguyệt bao lâu có, nâng chén hỏi trời xanh.....”

Nàng thanh âm thực thanh thủy, xướng cũng không cao, làn điệu cũng kỳ kỳ quái quái, chỉ là thư hoãn, như là khi còn nhỏ bà ngoại hừ không đảng hoàng vô danh khúc hát ru.

Lý Huyền chỉ cảm thấy nội tâm một mảnh bình an hi nhạc.

“Giê đêm vô nguyệt, nơi nào vô tuyết, nhưng thiếu người rảnh rồi, như ngô hai người già nhĩ.....”

Trong đầu bỗng nhiên toát ra những lời này, Lý Huyền đơn giản cải biên một chút.

Giờ này khắc này tâm cảnh, đại để cùng ngàn năm trước thi nhân, được đến trình độ nhất định thượng phù hợp.

Cố Tiểu Ái nhìn hấn một cái, cười nói: “Ai hét, thơ cổ bối không tồi sao.....”

“Đương nhiên, đi học lúc ấy, ta chính là học bá.”

“Kia..... Đi học khi, nói qua mấy nữ bằng hữu a?”

Vấn đề này, Cố Tiểu Ái phía trước đó là hỏi qua, hỏi qua rất nhiều biến.

Mỗi lần, Lý Huyền trả lời đều là —— không có, chưa từng có nói qua, ở gặp được người phía trước, làm hai mươi mấy năm độc thân cầu.

Lần này, đương nhiên cũng là như thế trả lời.

Đây là một đạo toi mạng đề, nếu muốn bảo mệnh thành công, lương tâm liền không thể đau, tuyệt đối không thể đau, một chút đều không thể đau.

Cố Tiểu Ái trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, đô đô miệng, lại là không hề uống phí sức lực hỏi, hỏi cũng hỏi không.

Ở cái này vấn đề thượng, Lý Huyền khẩu phong chi khẩu, tuyệt đối có thể so với bất luận cái gì ngằm tình báo nhân viên, đánh chết đều không nói, làm Cố Tiểu Ái cũng là bội phục không thôi.

“Nhớ tới một đầu thơ, niệm cho người nghe a.....”

Lý Huyền cười, bất động thanh sắc dời đi đề tài.

“Chuẩn.”

Cố Tiểu Ái tự nhiên có thể nhìn ra hấn ý đồ, chỉ là cũng không vạch trần.

Nam nữ ở chung yêu cầu trí tuệ, liên tính thật hỏi ra tới lại có thể như thế nào, chẳng lẽ vì về sau cãi nhau gia tăng đạn dược?

Điên rồi?

Không có việc gì tìm việc nhĩ?

Lý Huyền đứng dậy, tại chỗ đi dạo bước chân, như là học sinh tiểu học đọc bài khóa giống nhau, thâm tình no đủ đọc diễn cảm một đầu thơ ——

Nếu phùng tân tuyết sơ tễ, trắng tròn nhô lên cao

Phía dưới bình phô hạo ảnh

Mặt trên lưu chuyển lượng bạc

Mà ngời mỉm cười ở ta bên người

Dưới ánh trăng cùng tuyết sắc chi gian

Ngời là loại thứ ba tuyết sắc

.....

.....

Này phúc lại ngốc lại đáng yêu bộ dáng, làm Cố Tiểu Ái nhìn không được cười ra tiếng tới, đôi mắt sáng lấp lánh, giống như một đôi trăng non.

Nàng thực thích loại cảm giác này.

Tại thế giới trước mặt, hẳn là anh hùng, vì cái này gia che mưa chắn gió.

Ở nữ nhi trước mặt, hẳn là phụ thân, tỉ mỉ che chở nữ nhi trưởng thành.

Chỉ có ở chính mình trước mặt khi, hẳn mới có thể biểu hiện ra nội tâm hài tử một mặt, mỗi cái nam nhân trong lòng, đều ở một cái tiểu nam hài.

Cố Tiểu Ái cười.

“Lý tiên sinh, còn có năm ngày, chúng ta liền phải tổ chức hôn lễ a.....”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Đâm tiên duyên

Một đêm không nói chuyện.

.....

.....

Ánh mặt trời đại lượng.

Đương Cố Tiểu Ái mở to mắt khi, mới phát hiện chính mình như là một cái bị lột sạch bạch tuộc, chặt chẽ triển ở Lý Huyền trên người, nghỉ đến tối hôm qua điên cuồng, sắc mặt không khỏi ửng đỏ.

“Tĩnh lập?”

Lý Huyền lão thần tự tại nhìn nàng một cái, cười tủm tỉm nói.

Cố Tiểu Ái thẹn thùng gật đầu, lúc này nhưng thật ra thẹn thùng, đầy dất tìm quần áo, một kiện một kiện mặc vào, mới hồi phục tinh thần lại, này còn ở tuyết cốc trong phòng đầu.

Gia lớn cũng phiền toái, sáng sớm tỉnh lại, còn phải trước hết nghĩ tưởng tối hôm qua ở đâu ngủ.....

“Tư Tư đã tỉnh, đang ở nấn thế giới tìm mục mục.”

Lý Huyền từ từ nói.

“Gi?”

Cố Tiểu Ái nháy mắt ngốc một chút, toàn thân một giật mình cảm giác, thành thạo mặc tốt giày, vội la lên: “Kia còn không chạy nhanh đi!”

Mặc danh cảm giác có điểm chột dạ là chuyện gì xảy ra?

Vài phút sau, đương hai người từ tuyết cốc về đến nhà, Tư Tư chính ôm Ipad, ở trên sofa mùi ngon nhìn.

《 động vật thể giới 》.

Hào sao, nghe được Triệu trung tường kia tràn ngập từ tính thanh âm, Cố Tiểu Ái đó là trong lòng có để, mặt hàm mỉm cười đi qua đi, trên cao nhìn xuống, nhìn Tư Tư.

Tư Tư chính xem hăng say nhĩ đầu, Phi Châu đại thảo nguyên thượng một đầu con báo ở vô mồi linh dương, lặng yên gian cảm giác không khí có điểm không thích hợp nhĩ, ngừng đầu vừa thấy, bốn mắt nhìn nhau.

Nhìn đến Cố Tiểu Ái cái kia bình tĩnh cao lãnh ánh mắt, tiểu cô nương tức khắc liền luống cuống.

Khẩn trương thu hồi Ipad, Tư Tư từ trên sofa bò dậy, bước nhanh triều Cố Tiểu Ái đi tới, cũng là nói sang chuyện khác nói: “Mụ mụ, ngươi cùng ba ba đi nơi nào? Tư Tư đều tìm không thấy các ngươi!”

Cố Tiểu Ái trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, ngồi xổm xuống thân đi, một bộ tâm bình khí hòa giảng đạo lý bộ dáng.

“Không được nói sang chuyện khác.”

“Còn nhớ rõ mụ mụ cùng ngươi nói cái gì tới?”

“Khi nào chơi cứng nhắc? Sáng sớm có thể chơi sao?”

Tầm tắc, đây là ác nhân trước cáo trạng.

Quả nhiên, Tư Tư tức khắc liền không biết nên nói cái gì, chột dạ thấp hèn đầu.

Gừng càng già càng cay a.

Xem này hai đối diễn, Lý Huyền trong lòng thật sự là có chút buồn cười, cố nén, một lát sau, đó là nhìn thấy Tư Tư triều bên này xem ra, ủy khuất ba ba nói: “Ba ba, các ngươi đi nơi nào, Tư Tư sáng sớm rời giường, đều tìm không thấy các ngươi, nhưng sợ hãi đầu.”

Kịch bản a.

Đều là kịch bản.

Tiểu cô nương ứng đối chi sách rất tuyệt, Cố Tiểu Ái đại ma vương ngươi không phải cường sao, ngươi cường nhậm ngươi cường, thanh phong phát núi đồi, ta tự lù lù bất động, chặt chẽ bắt lấy vấn đề mấu chốt trung tâm điểm.

Các ngươi sáng sớm đi đâu?

Hơn nữa, còn hiểu đến vậy Ngụy cứu Triệu, đem ba ba cũng kéo xuống nước.

Lý Huyền bên này nào bỏ một phen cung đấu tuồng, rốt cuộc nhịn không được, cười ha ha lên.

Thấy hần đáng vẻ này, hai mẹ con nhưng thật ra đầy đầu mờ mịt.

Cười cái gì?

“Không có việc gì, không có việc gì, các ngươi tiếp tục, tiếp tục, ta đi ra ngoài một chuyến, bên ngoài người tới.”

Tâm niệm vừa động, Lý Huyền nhận thấy được, có người xông vào trong nhà trận pháp bên trong.

Trận pháp bao phủ cả tòa sau núi, phạm là có điểm gió thổi cỏ lay, Lý Huyền đều là rõ ràng.

Giờ phút này, hần thấy được.

Ở chân núi, tới gần tỉnh an chùa cái kia phương hướng, trận pháp mảnh đất giáp ranh, đang có bốn người, tựa hồ là ở tập thể dục buổi sáng.

Một cái lão giả, ăn mặc trắng tinh luyện công phục, tóc tuy rằng hoa râm, nhưng tinh thần lại rất là to lớn bộ dáng, khí độ cũng thực uy nghiêm.

Mặt khác ba cái, vừa thấy chính là tùy tùng bảo tiêu linh tinh nhân vật.

Này một hàng bốn người, tựa hồ muốn triều sơn đi.

Chỉ là bị trận pháp mê hoặc, căn bản không được này môn mà nhập, chỉ là tại chỗ xoay vòng vòng mà thôi.

Cái kia lão giả trên người, có loại làm Lý Huyền quen thuộc cảm giác, cẩn thận một cảm ứng, phục hồi tinh thần lại, này lão nhân, dùng quá chính mình tạo hóa Tủy Đan.

Lắc đầu cười cười, Lý Huyền theo gió mà độn, triệu bốn người bay đi.

.....

Chân núi một mảnh rừng cây nhỏ biên, lão nhân đang ở chậm rì rì đánh quyền, nhìn qua nhưng thật ra có vài phần phiêu dật xuất trần hương vị, bất quá lãnh nghệ gia xem ra, cũng chính là giản hoa.

Cùng tập thể dục theo đài không có gì khác nhau.

Hai cái bảo tiêu nhưng thật ra thật sự, đại khái luyện chính là nào đó cương mãnh quyền pháp, giờ phút này đang ở chịu đựng thân thể —— đâm thụ.

Bỏ đi áo trên, lộ ra buru hăn cơ bắp, triệu trên cây quang quang đâm, phanh phanh phanh thanh âm không được vang lên.

Lý Huyền hơi có chút vô ngữ.

Đâm nhà ta thụ!

“Uy, đâm hỏng rồi, muốn bồi nga.....”

Phiêu nhiên rơi xuống đất, Lý Huyền thanh âm vang lên, mang theo vài phần nhàn nhạt ý cười.

Hai cái bảo tiêu sừng sốt một chút, lỗ tai đứng thẳng, toàn thân lông tơ đều dựng lên, nhìn đến gần trong gang tấc Lý Huyền, tròng mắt thiếu chút nữa không trừng ra tới.

Hai người đều là thân kinh bách chiến, cảm giác nhảy bén tới cực điểm, giờ phút này thế nhưng căn bản không biết, người này khi nào tới rồi trước mặt.

Nếu là địch nhân, giờ phút này, sớm đã chết.

Trong thời gian ngắn hai người đều là mồ hôi đầy đầu, ánh mắt sáng quắc nhìn Lý Huyền, mặc xong rồi quần áo, chỉ là cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, trong lòng một ý niệm ở quanh quẩn.

Nhân tài kiệt xuất.....

Này..... Chính là quốc sĩ sao?

Hai vị này là không thấy quá tiểu thuyết internet, nếu là xem qua nói, tất nhiên sẽ chấn sợ cả kinh, tê, khủng bố như vậy!

.....

Lúc này, kia lão giả cũng là triệu Lý Huyền nhìn lại đây, trở lại nguyên trạng thanh triệt ánh mắt, công chính bình thản, nhìn vài giây, hơi hơi mỉm cười.

“Quả thật là vô song quốc sĩ, Giang Bán Sơn vì tiên sinh hạ.”

Giang Bán Sơn?

Lý Huyền im lặng một lát, thực mau hiểu được.

Lão nhân này, đó là giang gia vị kia lão tổ tông, ** vân cùng Giang Côn Bằng gia gia, Giang Bán Sơn.

“Các ngươi đây là”

Lý Huyền như suy tư gì mở miệng hỏi.

Giang Bán Sơn ha ha cười, ánh mắt gian lặng yên sinh ra cùng loại với thiếu niên giáo hoạt, nói: “Cổ có đâm tiên duyên vừa nói, hôm qua nghe nói ta triệu tân sinh vô song quốc sĩ, cố ý dậy thật sớm, tới đây tập thể dục buổi sáng, nhìn xem hay không may mắn có thể thấy một mặt, quả nhiên vẫn là gặp được.”

Nghe được lời này, Lý Huyền ngạc nhiên một lát, cũng là nhin không được cười.

Quả thật là..... Người lão thành tình a.

Xe lửa chạy nhanh, toàn dựa xe đầu mang, giang gia có thể phát triển đến bây giờ trình độ này, tuyệt đối cùng vị này lão nhân thể sự sáng choang mặt

không thể phân.

Lấy giang gia tin tức nơi phát ra con đường, tối hôm qua chính mình cùng Triệu Tây Bình đàm phán kết quả, tự nhiên là trước tiên, có thể tới trong tay bọn họ.

Điểm này, Lý Huyền cũng không ngoài ý muốn.

Làm Lý Huyền ngoài ý muốn chính là, cái này gặp mặt phương thức cùng tiết tấu.

Bình tĩnh mà xem xét, lấy Giang Bán Sơn thân phận cùng địa vị, nếu muốn gặp chính mình, đại có thể có vô số loại phương pháp.

Mặc kệ là làm trước hạ bái thiếp, lại tới cửa bái phỏng, hoặc là làm ** vãn, Giang Côn Bằng tới thỉnh, đều có thể.

Chỉ cần không mất lễ, không chú ý nhiều như vậy.

Đương nhiên, chính mình có đi hay không, vậy phải nói cách khác.

Nhưng,..... Hắn cố tình dùng một loại như vậy phương thức.

Đám tiên duyên.....

A..... Người cũng thật nghĩ ra được.

Này lão nhân gia, kịch bản người công lực, xem như tu luyện về đến nhà, nói rõ chính là kỳ hảo, vượt mộng ngựa, nhưng lại tươi mát thoát tục, thật sự làm người hưởng thụ.

Mặc dù là Lý Huyền, cũng bị chụp vui vẻ thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Một phong hôn thư

Giang Bán Sơn đối Lý Huyền ấn tượng, khởi nguyên với kia viên đan dược.

Hắn năm nay vừa vặn 73 tuổi, xem như cái đại khâm, cách ngôn nói, 73, tám mươi bốn, Diêm Vương không gọi chính mình đi.

Sớm tại hai năm trước, Giang Bán Sơn liền bởi vì trúng gió mà tê liệt ngã xuống trên giường, tự biết thân thể một ngày không bằng một ngày, đại để thượng cũng làm hảo đi chuẩn bị, một mối cả đời, cũng nên nghỉ ngơi một chút.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, bởi vì ngoài ý muốn bị thương tôn nhi ** vãn, cư nhiên còn có thể lại đứng lên ngày đó.

Hơn nữa, còn cầm lại tới một viên thuốc viên.

Ôm thử một lần tâm tính, ăn qua đi, Giang Bán Sơn nhân sinh, đó là khôi phục đệ nhị xuân.

Hắn thậm chí cảm giác, thân thể của mình trạng thái, có thể so với ba mươi bốn tuổi lúc ấy đương đánh chi năm, thể kiện thần tráng, ngẫu nhiên.....

Thậm chí sẽ sinh ra bụng nhỏ nóng lên trạng thái.

Này được, thần.

Lý Huyền không biết chính là, từ Tô Định Phương nơi đó truyền lưu đi ra ngoài tạo hóa Tủy Tỳ Đan, sở dĩ có thể thực mau đạt được quốc gia tán thành, cũng là Giang Bán Sơn ở sau lưng ra mạnh mẽ.

Lấy thân phận của hắn địa vị, tự nhiên là có thể trực tiếp thượng đạt thiên nghe.

Thậm chí.....

Ở cùng Triệu Tây Bình toàn bộ đàm phán trong quá trình, Triệu sở đại biểu quốc gia ý chí, cũng có Giang Bán Sơn nửa phần ở trong đó.

Cho nên, tại đàm phán thành công, lấy được giai đại vui mừng kết quả sau, Giang Bán Sơn đó là gấp không chờ nổi tới.

Vừa lúc đều ở ma đô.

Này xem như gần quan được ban lộc.

Không có người so Giang Bán Sơn rõ ràng hơn, “Nhân tài kiệt xuất” này bốn chữ, đại biểu cho cái gì.

Một lời định sinh tử.

Một sách định hưng phế.

Một thành định ngàn năm.

Đây là đòi trước “Nhân tài kiệt xuất” lâm chung trước, được đến cái quan định luận, có thể nói là cực kỳ tôn quý.

Trên thực tế cũng đích xác như thế.

Phàm là có thể được đến quan gia thừa nhận, bắt được này bốn chữ phong hào, liền có được một loại bàng quan địa vị, nhảy ra tam giới, không ở ngũ hành.

Vài thập niên trước, ở cái kia lịch sử điểm cong, giang gia sở dĩ có thể nghịch thế cất cánh, đó là bởi vì được đến quá vị nào tiền bối cao nhân chỉ điểm.

Cho nên lúc này, Giang Bán Sơn tư thái phóng rất thấp.

Đây là giang gia chi hạnh.

Đặc biệt là..... Lý Huyền, còn không đến ba mươi tuổi!

Ai có thể đoán trước đến, tương lai, hắn sẽ nở rộ ra như thế nào xuất sắc?

Giờ này khắc này.

Đối cái này Giang Bán Sơn, Lý Huyền cũng là có chút thương thức.

Có nhãn lực thấy, có thể nói, sẽ làm việc.

Người như vậy, ở nơi nào đều có thể hô mưa gọi gió.

“Tìm ta có việc?”

Lý Huyền gọn gàng dứt khoát mở miệng hỏi.

Đều là người thông minh, liền không cần khách sáo như vậy nhiều.

Giang Bán Sơn hơi hơi ngạc nhiên, cười một tiếng, nhưng thật ra cũng không ngoài ý muốn.

Vị này tính tình, sớm có hiểu biết, là cái tươi mát đậm quả người.

Nghĩ nghĩ, Giang Bán Sơn cũng là đi thẳng vào vấn đề nói: “Giang gia đòi sau người nói nghiệp, sẽ ở Thanh Vân cùng Côn Bằng trúng tuyển, quốc sĩ nghĩ như thế nào?”

Giang Bán Sơn không có xưng hô “Đại sư”, cho đến ngày nay, hai chữ này, ẩn ẩn đã là có điểm kẻ lừa đảo cảm giác, tuy rằng không biết Lý Huyền hay không để ý, nhưng vẫn là phải chú ý.

Lý Huyền cười cười.

“Nhà người chuyện này, cùng ta có quan hệ gì đâu?”

Lúc này, Giang Bán Sơn ý đồ đến, Lý Huyền đại khái là rõ ràng.

Lão nhân này, đại để thượng là xem chính mình cùng ** vân đi tương đối gần, lo lắng cho mình sẽ nhúng tay giang mọi nhà vụ sự, cũng từ một cái khác mặt bên thuyết mình, hắn đối với chính mình coi trọng.

Được đến hồi đáp, Giang Bán Sơn trong lòng khoan khoái rất nhiều.

Này vốn là hấn tương đối lo lắng sự tình.

** vẫn vốn là trực hệ người thừa kế, vừa ý ngoại sau khi bị thương, tự nhiên là muốn thay đổi người, hiện tại lại hảo, sao có thể không tới tranh một tranh?

Đặc biệt là, hấn cùng Lý Huyền quan hệ không tồi.

Đại gia tộc kế thừa, từ trước đến nay cùng với vô số đao quang kiếm ảnh tranh đấu chém giết, chỉ cần Lý Huyền không nhúng tay, nhà mình thịt, liền còn ở trong nồi buồn.

“Quốc sỹ y thuật tinh thâm, giang gia có vài miếng dược điền, không biết ngài hay không có thể sử dụng được đến?”

Giang Bán Sơn lại lần nữa nói.

Gãi đúng chỗ ngứa, đây cũng là kịch bản.

Giang gia kỳ hạ công ty con đông đảo, sinh vật chế dược công ty cũng có một cái, dược liệu căn cứ tự nhiên là cũng có, Lý Huyền nếu có thể luyện ra cái loại này đan dược, chắc là yêu cầu.

Nói xuất khẩu, Giang Bán Sơn đó là cười, chờ đợi Lý Huyền phản ứng.

“Vô công bất thụ lộc, không cần.”

Lý Huyền quyết đoán cự tuyệt.

Luyện dược loại sự tình này, Lý Huyền kỳ thật cũng không nhiều dễ bụng, ngẫu nhiên luyện mấy ** liền hảo, thật muốn nhiều, cũng đều không phải là chuyện tốt.

Rốt cuộc, vật lấy hi vi quý.

Lý Huyền cũng minh bạch Giang Bán Sơn che dấu hàm nghĩa, có điểm tương đem kia đan dược bán ra quyền, bắt được giang gia trong tay ý tứ.

Thật cũng không phải không được, đối với chính mình tới nói, cho ai bán đều là bán, đều giống nhau.

Nhưng cũng không thể như vậy dễ dàng.

Giang Bán Sơn gật đầu, kết quả này, cũng ở hấn dự kiến bên trong, cũng không nhụt chí.

Rốt cuộc, hiện tại chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, một hồi sinh.

Thỉnh cao nhân loại sự tình này, giống như là tán gái.

Muốn trước sau ôm một loại “Cao nhân ngược ta trăm ngàn biến, ta đãi cao nhân như sơ luyện” tâm tính, thái độ muốn nhiệt tình, làm việc muốn chủ động, cao nhân nghĩ đến, muốn trước tiên đi làm, cao nhân không nghĩ tới, muốn hỗ trợ suy nghĩ.

Nói ngắn lại, chính là muốn ân cần chu đáo, ân cần đến cảm động thiên cảm động mà, còn cảm động không được người?

“Còn có việc sao?”

Thái dương dần dần dâng lên, xua tan trong rừng sương mù.

Lý Huyền cũng không sai biệt lắm cần phải trở về, tuy rằng Tư Tư hôm nay không đi học, nhưng hôn lễ gần, sự tình vẫn là rất nhiều.

“Biết được quốc sỹ sắp tới đại hôn, không biết hay không có thể giúp đỡ vội địa phương? 5 năm không thấy, tu thành chính quả, này xem như một đoạn giai thoại, ta tưởng, ngài hấn là cũng nghĩ đến một hồi oanh oanh liệt liệt vô cùng náo nhiệt hôn lễ đi.....”

Giang Bán Sơn cười nói, ngữ khí cũng là phóng nhẹ nhàng rất nhiều.

Tại đây loại hi sự thượng, Lý Huyền không đến mức sinh khí.

“Như thế nào cái náo nhiệt pháp nhĩ?”

Quả nhiên, Lý Huyền đối cái này là nhất dễ bụng, lập tức mở miệng hỏi.

Cố Tiểu Ái đối với hôn lễ thái độ, Lý Huyền tự nhiên là rõ ràng.

Nữ nhân sao, cả đời, hôn lễ, xem như chuyện quan trọng nhất chi nhất, tổng nghĩ độc nhất vô nhị, lãng mạn duy mỹ, trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn.....

Đương nhiên, đối với Lý Huyền tới nói, mặc dù cho nàng trích ngôi sao trích ánh trăng, Lý Huyền đều nguyện ý, thả vui vẻ chịu đựng.

Giang Bán Sơn sớm có chuẩn bị, bên cạnh sinh hoạt trợ lý, sớm đã lấy ra một đạp thật dày văn kiện, cùng một quyển sách dường như, ít nhất bốn năm mươi trang bộ đáng.

Giang Bán Sơn cung cung kính kính đưa cho Lý Huyền.

“Giang gia cũng có cái chuyên nghiệp hôn khánh công ty, chủ trì tổ chức quá rất nhiều tràng long trọng hôn lễ, này đó là ta cảm thấy tương đối có ý tưởng mấy bộ phương án, ngài xem xem”

Này một bộ.....

Lý Huyền đều có chút ngây người, liền hai chữ, chịu phục.

Đơn giản phiên một lần, Lý Huyền đôi mắt hơi hơi sáng ngời, trong đầu nghĩ đến nào đó hảo ngoạn ý niệm, hơi hơi cân nhắc trong chốc lát, nhẹ nhàng gật đầu.

.....

.....

Một ngày sau.

Toàn bộ ma đô, đều bị một câu tẩy não.

Xe điện ngầm quảng cáo, giao thông công cộng quảng cáo, sân bay quảng cáo, cao ốc building, internet hot search, cơ hồ sở hữu có thể tưởng tượng đến con đường, đều có một bộ thật lớn hình ảnh.

Hình ảnh rất đơn giản.

Không có nhân vật ảnh chụp, không có động họa hiệu quả, cũng không có khúc huyền âm hiệu.

Chỉ là..... Một phong hôn thư.

Hồng đế, chữ trắng.

Mặt trên một phần hai trang báo, viết có hai cái tên.

Lý Huyền.

Cố Tiểu Ái.

Phía dưới một phần hai trang báo, còn lại là một đoạn lời nói.

“Hai họ liên hôn, một đường ký hiệp ước, lương duyên vĩnh kết, xứng đôi cùng xứng. Xem này ngày đào hoa sáng quắc, nghi thất nghi gia; bạc năm nào đưa diệt kéo dài, người xương người sí. Cần lấy đầu bạc chi ước, thư hướng hồng tiên, hảo đem hồng diệp chi mình, tái minh uyên phổ. Này chứng”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Cẩm y dạ hành

“Thật là chúng ta ban cái kia Lý Huyền?”

“Đúng vậy. Đây là thật phát đạt a, ai biết nha này 5 năm làm gì đi?”

“Ta mới vừa tính tính, này một thủy quảng cáo thêm lên, tầm tấc, sợ không được mấy ngàn vạn đi?”

“Mấy ngàn vạn, ngơoi mộng đâu! Liền ngoại than kia biển quảng cáo, một phút đồng hồ mười vạn, một ngày ngơoi tỉnh tỉnh nhiều ít?”

.....

Lý Huyền đại học đồng học WeChat trong đàn, ngày thường trên cơ bản không có gì người nói chuyện phiếm, trừ phi có người phát bao lì xì, hoặc là chuẩn bị thu bao lì xì, tuyên bố chút kết hôn tự hội linh tinh tin tức.

Nhưng hôm nay, từ sáng sớm ngay từ đầu, đó là leng keng đình vang cái không ngừng, không đến một trăm người đàn, tin tức đều xoát gần ngàn điều.

Lý Huyền hôn thư quảng cáo, có thể nói là uy toàn thành ăn một phần đại đại cầu lương.

Thời đại này, trên mạng cũng thường xuyên tuôn ra chút xa hoa hôn lễ tin tức, tỷ như xa hoa đoàn xe, mấy trăm vạn tiền mặt của hồi môn, hoặc là anh luân lâu dài hôn lễ, nhưng..... Những cái đó đều khoảng cách thực xa xôi.

Mà hiện tại, còn lại là chính mình nhận thức người.

Kia hôn thư quảng cáo thượng, cũng liền Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái tên, không có nhân vật ảnh chụp, có lẽ người khác không biết tên này, nhưng trước kia đồng học, phần lớn vẫn là có ấn tượng.

Rốt cuộc, Lý Huyền lần đầu tiên kết hôn khi, chính là cùng ngày ra tai nạn xe cộ chủ nhân, làm người ẩn tượng rất sâu.

Không nghĩ tới, hiện tại không chỉ có đã trở lại, một lần nữa kết hôn, cưới nguyên lai thê tử, còn làm ra lớn như vậy động tĩnh.

Cảm giác này, đại để có loại “Nói tốt cùng nhau quý thành cầu, ngơoi lại trộm hết khổ” tư vị, kia kêu cái một lời khó nói hết.

Năm đó ở trường học, Lý Huyền cũng chính là một người thường, là thật không thấy ra tới a.

“Đây là tiểu thuyết internet thường thấy kịch bản a, vai chính nhảy xuống huyền nhai, đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời, đạt được tuyệt thế thần công, ngủ đông 5 năm sau rồi nổi, nhất minh kinh nhân, nhất thống giang hồ.....”

Nói chuyện chính là cái tiểu thuyết internet tay bút, năm đó cũng là trong ban một đại tài tử, ngọc thụ lâm phong, ai cũng không nghĩ tới tốt nghiệp sau bắt đầu viết võng văn.

Lần trước tự hội, nhưng làm các bạn học hoảng sợ, kia kêu cái tiêu tụy, gây trở cá xương, cùng mấy trăm năm không ăn cơm giống nhau.

“Hôm nay đổi mới sao! Còn không gõ chữ đi! Ở chỗ này thủy đàn! Người đọc phải cho ngơoi gửi lưỡi dao!”

Lập tức liền có người trả lời.

Bên này hàn huyền hai câu, lâu nhưng thật ra còn không có oai, lại một cái tin tức xoát ra tới.

“@ Tôn Hạc Tường, tôn tổng, có Lý Huyền liên hệ phương thức sao? Nếu không đem hấn kéo vào tới?”

Có người triệu hoán Tôn Hạc Tường.

Tôn Hạc Tường, vị này chính là tốt nghiệp mấy năm tới nay, đồng học trung hỗn tốt nhất, công ty đều thành công đưa ra thị trường, tuy rằng chỉ là gây dựng sự nghiệp bản, nhưng kia cũng là đại lão, người thường nhìn thấy nhưng không với tới được tồn tại.

Đương nhiên, cũng là đàn chủ.

Lần trước đồng học tiểu tự hội đó là hấn tổ chức.

Lý Huyền mất tích 5 năm, không ở cái này trong đàn, bằng không đại gia cũng không dám như thế không kiêng nể gì nói chuyện phiếm.

Lúc này, có người nhớ tới này tra.

Giang hồ tam đại thiết, cùng nhau cùng quá cửa sổ, cùng nhau đã đứng cương, cùng nhau bảo quá kiếm.

Nếu đồng học đều phát đạt, như thế nào cũng đến chúc mừng chúc mừng đi?

Ngày thường xưa nay sinh động, không có việc gì thường xuyên phát bao lì xì Tôn Hạc Tường, lần này nhưng thật ra không đáp lời, hoàn toàn không có mạo phao.

.....

Trong văn phòng.

Sở Hồng Trang nhìn tạc nổi giống nhau đàn tin tức, chống cằm, trầm mặc.

Ngày hôm qua cùng hôm nay phát sinh hai việc, thật sự làm nàng cảm thấy có chút quý dị.

Đệ nhất kiện, là Phương Triết án tử.

Ngày hôm qua, mặt trên người tới, thân phận thực thần bí, nghe nói là quốc an bên kia, trực tiếp đem án này cầm đi, đồng thời hạ phong khẩu lệnh.

Phạm là tiếp xúc quá án này bất luận cái gì điều tra nhân viên, không được lộ ra nửa điểm tin tức, nếu không nghiêm trị không tha.

Sở Hồng Trang hoàn toàn không có biện pháp, rốt cuộc quan đại một bậc áp người chết.

Nàng thậm chí không biết, đối với Phương Triết tới nói, đây là chuyện tốt vẫn là chuyện xấu, chẳng lẽ là lại ở bên ngoài đâm thủng thiên?

Cái thứ hai, còn lại là về Lý Huyền.

Hôm nay sáng sớm mới vừa đi làm, một vị thượng cấp lãnh đạo, ách, ngày thường căn bản không thấy được, thường xuyên có thể ở trong TV nhìn đến, bỗng nhiên tìm được rồi chính mình.

Cũng không khác chuyện này, chính là dò hỏi một chút, về Lý Huyền tình huống, hỏi thực kỹ càng tỉ mỉ, từ năm nhất đến năm 4, cùng tra hộ khẩu đường như.

Sở Hồng Trang lúc ấy còn hỏi, có phải hay không Lý Huyền phạm phải chuyện gì nhi, lãnh đạo cười lắc đầu phủ nhận.

Lại dò hỏi hai người nhà quan hệ, Sở Hồng Trang đương nhiên là nói, không có quan hệ, chính là bình thường đồng học quan hệ.

Lãnh đạo nói, đồng học sao, không có việc gì muốn nhiều đi lại đi lại.

Dư thừa cũng chưa nói, hàn huyền mấy cái giờ, đó là đã trở lại, trước khi đi thời điểm, lãnh đạo nói câu lời nói, thiếu chút nữa không làm Sở Hồng Trang nhảy dựng lên.

Câu nói kia, nàng nhớ rất rõ ràng.

Nguyên lời nói là ——

“Tiểu sở a, người vị đồng học này, vài ngày sau kết hôn, cho người phát thiệp mời sao? Cho người sau nhiệm vụ, vô luận như thế nào, cũng đến muốn một trương thiệp mời, đến lúc đó, mang ta đi cộ ly rượu mừng uống.”

Sở Hồng Trang chính trị tu dưỡng tuyệt đối không thấp, bằng không cũng không có khả năng từ đại học liền một đường thanh vân thẳng thượng, mỗi khi đập ở vận mệnh chính xác bước điểm thượng.

Lời này, đương nhiên là làm nàng miên man bất định, nghĩ tới rất nhiều loại khả năng tính.

Kết hợp hôm nay phát sinh sự tình, nàng thậm chí đều nghĩ đến —— Lý Huyền, không phải là mặt trên vị nào đại lão tư sinh tử đi?

Nhưng cho dù là tư sinh tử, cũng không đến mức làm ra lớn như vậy động tĩnh a.

Nói ngắn lại, chính là đầy đầu mờ mịt, hoàn toàn không nghĩ ra.

Bất quá, có một chút nàng là có thể xác định, đó chính là..... Lý Huyền Chân phát đạt, mặt trên đối thái độ của hắn, thực thân thiện.

Như vậy, Phương Triết sự tình, đại khái cũng là chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ coi như không có.

Đồng học trong đàn, còn ở loạn xạ bát nháo.

Nghĩ nghĩ, Sở Hồng Trang vẫn là cấp Lý Huyền đã phát điều WeChat.

“Ồ sao?”

“Ồ.”

Lý Huyền thực mau trả lời.

Không biết vì sao, Sở Hồng Trang giờ phút này, trong lòng lặng yên có chút khẩn trương lên, còn ả ả có điểm tiểu kích thích, giống như là muốn khai quật nào đó bí ẩn.

“Người muốn kết hôn?”

Lý Huyền hỏi rất đơn giản, liền một chữ.

“Ân.”

“Ta có tư cách bị mời sao?”

Sở Hồng Trang như thế trở lại, lãnh đạo nếu ra lệnh, vẫn là muốn ném thử hoàn thành một chút.

Nhưng nàng chính là có chút mặt danh chột dạ.

Còn có chút, ần ần kính sợ cùng tò mò.

Ở Lý Huyền trên người, rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

“Không có.”

Lý Huyền hỏi thực quyết đoán.

“.....”

Sở Hồng Trang vô ngữ.

Vài giây sau, Lý Huyền tin tức lại lần nữa tới, “Người vẫn là đừng tới, bao lì xì tới rồi là được.”

Sở Hồng Trang đột nhiên liền từ trên chỗ ngồi đứng lên, nhìn đến các đồng sự kinh ngạc ánh mắt, áp tay ý bảo không có việc gì, thở sâu, ngồi trở lại đi.

“Thời gian! Địa điểm!”

Nàng dùng sức gõ xuống tay cơ màn hình, có chút nghiêng răng nghiêng lợi cảm giác.

Tốt xấu đồng học một hồi, sao lại có thể như vậy?

Lúc này Lý Huyền nhưng thật ra không có cự tuyệt, thực sáng khoái đem thời gian cùng địa điểm đã phát lại đây.

Sở Hồng Trang tâm tình hơi chút bình phục một ít, lại nói: “Đồng học trong đàn, tất cả mọi người đều ở nghị luận người, ta đem người kéo vào đàn a.....”

“Kéo ta làm gì? Khoe giàu? Vẫn là trang bức?”

Lý Huyền như thế trả lời.

Cái gọi là đồng học tình nghĩa, thật không nhiều ít, đi học thời điểm, khảo thí đều không cho sao, này đều tốt nghiệp đã bao nhiêu năm, người cùng ta nói đồng học tình?

“Lý Huyền a, người không thể luôn là như vậy, vào đại học thời điểm liền hơn người, hiện tại như cũ vẫn là như thế, đương nhiên, ta biết người tính cách, chính là này không phải kia cái gì..... Cẩm y không thể đem hành a.....”

Sở Hồng Trang điểm đánh gửi đi.

Phanh!

Nàng lại lần nữa nhìn không được đứng dậy.

Chính mình WeChat, thành linh bị Lý Huyền kéo đen!

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Điện thoại

Điện thoại này đầu, Lý Huyền thao tác WeChat, đem Sở Hồng Trang phóng tới số đen.

Chợt, đưa điện thoại di động thượng WeChat phần mềm cắt bỏ.

Vốn dĩ, hần mấy ngày này, cũng cơ hồ chưa từng có dùng quá WeChat.

Đối với hần tới nói, nhân tề kết giao, tựa hồ biến thành một loại có thể có có thể không đồ vật.

Tùy thời bị người liên hệ đến, đối với hần tới nói, là một loại quấy rầy.

“Ai nha?”

Cố Tiểu Ái cuộn tròn ở trên sô pha, nhìn Lý Huyền ôm di động đánh chữ bộ dáng, cảm thấy hần cái dạng này có chút mạc danh manh.

Trong khoảng thời gian này, ngẫu nhiên nàng cũng sẽ an lợi Lý Huyền, chơi một ít di động trò chơi linh tinh, tỷ như tiêu tiêu nhạc, hoặc là gần nhất thực hỏa vương giả vinh quang linh tinh.

Chỉ là, Lý Huyền trước nay chưa từng chơi.

Không có việc gì thời điểm, hần tình nguyện chính mình một người ngồi ở chỗ kia, phát ngốc.

Năm ngàn năm tu hành sinh hoạt, thói quen lực lượng là như thế cường đại, mặc dù là Lý Huyền, cũng vô pháp tránh cho.

“Trước kia một cái đồng học.”

Lý Huyền mở miệng nói.

“Cái gì đồng học a? Nam nữ?”

Cố Tiểu Ái nhin không được tò mò hỏi.

Lý Huyền đồng học, nàng liền biết Phương Triết, đến nỗi cái khác, thật sự là hoàn toàn không biết gì cả, cũng rất ít từ Lý Huyền trong miệng nghe được.

Nàng là cái thích náo nhiệt người, đặc biệt là, ở kia quảng cáo đã khiếp sợ toàn thành dưới tình huống, Cố Tiểu Ái biểu hiện ra một loại lược hiện xao động cảm xúc.

Từ quảng cáo phát ra đi sau, nàng di động đó là thường xuyên vang lên.

—— “Tiểu ái, kia quảng cáo..... Là người sao?”

—— “Cái gì quảng cáo nha? Ta như thế nào không biết?”

Chờ đối phương phát tới một tấm hình, Cố Tiểu Ái đó là sẽ thực rụt rè trả lời: “Ai nha, là ta lão công làm lạ, hảo chán ghét đâu, quá cao điệu..... Ta trở về hảo hảo nói nói hần.....”

Kia ngạo kiều kính nhi.....

Quả thực.

Làm Lý Huyền đều là có chút chịu không nổi.

Giờ phút này, đại khái cũng là có chút lại tú một đợt ân ái, thu hoạch một đợt cừu hận giá trị tính toán.

Nghe được nàng lời nói, Lý Huyền cười cười, nhẹ giọng nói: “Nữ, bất quá không người xinh đẹp, cũng không như người ôn nhu, càng không người đáng yêu, chính là một cái cùng lớp nữ đồng học. Lần trước ta cùng Phương Triết mang Tư Tư đi công viên trò chơi chơi khi, vừa lúc gặp phải nàng.”

Có thể nói sách giáo khoa tiêu chuẩn trả lời.

Cố Tiểu Ái vừa lòng gật gật đầu, duỗi tay nói: “Ai nha, vậy người như thế nào có thể kéo người da đen gia, di động cho ta.”

Đúng lúc này.

Lý Huyền di động, lặng yên gian lại lần nữa vang lên.

Điện báo biểu hiện là Sở Hồng Trang.

“Ngươi tiếp?”

Cố Tiểu Ái hỏi.

Lý Huyền xua tay cười cười, trực tiếp đem điện thoại ném cho nàng.

Tùy tiện nàng chơi đi.

Bất được di động Cố Tiểu Ái, ho khan hai tiếng, thanh thanh giọng nói, rất là ôn nhu hỏi: “Uy, ngươi hảo?”

Điện thoại bên kia, Sở Hồng Trang trong lúc nhất thời có điểm ngốc, chần chờ đại khái vài giây, hỏi dò: “Ngươi hảo, là tẩu tử sao?”

“Là ta nha. Tìm Lý Huyền sao? Hắn mới vừa có việc nhĩ đi ra ngoài, cùng ta nói cũng đúng.”

Cố Tiểu Ái trừng mắt nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, thanh âm vẫn như cũ điềm mỹ ôn hòa.

Sở Hồng Trang bên kia, trong đầu bay nhanh vận chuyển.

Nàng vốn là tới hưng sư vấn tội, hỏi một chút Lý Huyền vì cái gì muốn kéo hắc chính mình, liền tính ngươi ngu bức, cũng không thể như vậy khi dễ người đi?

Nhưng nếu là Cố Tiểu Ái nhận được điện thoại, lời này tự nhiên vô pháp nói ra, bay nhanh tổ chức ngôn ngữ, Sở Hồng Trang mở miệng nói: “Là như thế này, Lý Huyền 5 năm không thấy, chúng ta trong ban đồng học, tất cả mọi người đều rất tương hân, vừa lúc cơ hội này, cũng muốn gặp một lần.”

“Hảo a, không thành vấn đề.”

Cố Tiểu Ái thực mau trả lời đồng ý tới.

Sau đó. Hai nữ nhân đó là nói chuyện phiếm lên.

Sở Hồng Trang là cái EQ rất cao người, tự nhiên rất là sẽ nói chuyện phiếm.

Cố Tiểu Ái đồng dạng không ngoại lệ, ần ần còn có loại vì lão công mặt dài ý tưởng, đầy đủ bày ra ra một cái “Lên được phòng khách hạ đến phòng bếp điều dàng hảo phóng mỹ mạo thiện lương” hiện nội trợ hình tượng.

Này thông điện thoại, ước chừng đánh nửa giờ.

Cố Tiểu Ái tài cảm thấy mỹ mẫn quái rút, nâng chung trà lên, mỹ mỹ tư một ngụm, nằm ngã vào sô pha.

“Ngươi này đồng học không tồi, rất sẽ nói chuyện phiếm.”

Nàng đánh giá một câu.

Cười tùm tùm nhìn Lý Huyền, Cố Tiểu Ái lại hỏi: “Thanh âm cũng dễ nghe, đẹp sao?”

Lý Huyền tia chớp lắc đầu.

“So với ngươi tới kém xa.”

Cười cười, Cố Tiểu Ái mở miệng nói: “Lão công, ta đem nàng mời đến nhà chúng ta tới, nàng nói buổi chiều liền tới đây, nếu có thể nói, còn có thể cho ta đương cái phù dâu.”

Cái gì?

Nghe được lời này, Lý Huyền khê cau mày, tựa hồ có chút không hài lòng bộ dáng.

Nhìn đến hân dáng vẻ này, cố tiểu tình yêu trung khe khê thở dài, ánh mắt lạng yên nghiêm túc một ít.

“Ta cùng ngươi nói chuyện này nhĩ.”

Nhìn thấy nàng dáng vẻ này, Lý Huyền đáng ngồi cũng là đoan chính một ít, nói: “Ân, ngươi nói.”

Đây là nói chính sự tiết tấu.

“Trước đó vài ngày, ta không phải cùng ngươi đã nói, ngươi quá không bình dân, coi tiền tài như cặn bã sao?”

“Điểm này thực hảo, hiện tại sửa lại, phòng ở có, xe có, tiền cũng kiếm lời bó lớn. Đương nhiên, ngươi biết ta không phải vì khoe ra ý tứ, chỉ là

tương đối với người thuyết mình, xã hội này, tiền là tài nguyên, hoặc là quan trọng nhất tài nguyên chi nhất. Người đồng ý đi?”

Cố Tiểu Ái nghiêm trang từ từ kể ra.

Lý Huyền gật gật đầu.

“Đương nhiên.”

Chợt, Cố Tiểu Ái đó là lần nữa nói: “Chính là ta phát hiện trên người của người một cái khác khuyết điểm, ách, cũng không thể nói là khuyết điểm, vẫn là không bình dân điểm”

“Người. Không thích người từ trước nhân sinh, người bản năng cự tuyệt cùng trước kia nhân tế quan hệ liên hệ, mặc dù là bình thường nhất ‘Nhận thức’, người đều không muốn cùng bọn họ nhận thức.”

Nghe được lời này, Lý Huyền cười cười, gật đầu.

Vốn dĩ như thế.

“Cho nên, kỳ thật người đối cha mẹ ta, còn ôn trình độ nhất định oán hận, đúng không?”

Cố Tiểu Ái vòng một vòng, rốt cục là đã hỏi tới trung tâm điểm mấu chốt.

Lý Huyền sắc mặt hơi hơi cứng lại, do dự một chút, nhẹ nhàng gật đầu.

Điểm này, không có gì có không nhận.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, Cố Tiểu Ái ba mẹ, vẫn luôn đều ở tại trong nhà, Lý Huyền đối bọn họ thái độ, thực lễ phép, lễ phép đến không giống như là người một nhà.

Lấy Cố Tiểu Ái nhạy bén, tự nhiên là có thể rất rõ ràng cảm ứng được.

“Đây là chính người. Ý niệm hiểu rõ? Tu tiên. Ý niệm hiểu rõ”

Khẽ cắn môi, Cố Tiểu Ái lại lần nữa hỏi.

“Đúng vậy.”

Lý Huyền cười cười, gọn gàng dứt khoát gật gật đầu.

Lúc này, nhưng thật ra mình bạch Cố Tiểu Ái muốn nói cái gì.

Vấn đề này căn nguyên, ở chỗ nàng chưa bao giờ biết, đương người bước lên tu hành lộ khi, rất nhiều chuyện, liền ở chút bất tri bất giác thay đổi.

Chuyên nghiệp thuật ngữ gọi là, trăm trần duyên.

“Ta nói cho người một sự kiện, đương người trong cơ thể sinh ra đệ nhất lũ chân nguyên, thọ mệnh sẽ đạt tới ba trăm tuổi, mà dung mạo như cũ như lúc ban đầu.”

“Đương người tu vi tinh thâm, người sẽ bế quan, khả năng một bế chính là mấy trăm năm, đương người tỉnh lại, sẽ phát hiện đã từng vô luận là bạn hữu, vẫn là bạn tốt, hay là giả cha mẹ con cái, chỉ cần không vào tiên đồ, toàn thành bộ xương khô.”

“Khi đó người, nên sẽ nghĩ như thế nào?”

Lý Huyền cũng là thực nghiêm túc trả lời.

Này không phải cãi nhau.

Mà là hai người, về tương lai con đường nào đó công bằng tham thảo.

Chương 93: Thủ sơn khuyên

Nghe được Lý Huyền nói, Cổ Tiểu Ái cũng là trầm mặc xuống dưới, đột nhiên, có chút không biết nên nói cái gì hảo.

Nàng có thể tưởng tượng cái loại này hình ảnh, cũng có thể đủ tưởng tượng cái loại này cô độc, hoặc là có thể nói, tuyệt tình.

Đó là một cái hoàn toàn bất đồng lộ.

Lại cũng là một cái vô cùng xuất sắc lộ.

Mà hiện tại, Lý Huyền đã là đi ở con đường này thượng, chính mình duy nhất có thể làm, chính là..... Đuổi kịp hấn.

Nghĩ đến đây, Cổ Tiểu Ái không khỏi thật dài hít vào một hơi, có kỳ diệu cảm xúc cùng cảm giác, ở trong lòng chậm rãi áp ủ.

Mấy ngày này nàng vẫn luôn ở tu luyện, tự nhiên là cũng có thể cảm giác được, tu hành mang cho chính mình thân thể, cái loại này kỳ diệu mà làm người hưởng thụ biến hóa.

Thân thể thượng biến hóa, nàng cảm nhận được, chỉ là tâm linh thượng biến hóa, còn cần từ từ tới.

Lý Huyền cũng không nói thêm cái gì, kiên nhẫn, chờ đợi nàng tiêu hóa mấy thứ này.

.....

Tĩnh an chùa bỗng nhiên tới một vị khách nhân.

Hoặc là nói, là hai vị.

Một cái dáng người cực kỳ cao lớn, khí thế bu ru hấn tới cực điểm nam nhân, đầy mặt râu xồm, trên người cư nhiên ăn mặc da thú, nhìn qua như là từ núi rừng đi ra dã nhân, toàn thân mang theo băng tuyết hơi thở đại tra tử vị.

Trên thực tế đích xác như thế.

Hấn họ Tàn, tên một chữ một cái long tự.

Tàn Long, tên này đã là thật lâu chưa từng xuất hiện tại thế nhân trong mắt, nhưng lại cũng chưa từng có bị chân chính quên mất, tựa như câu kia thực phong cách nói theo như lời —— hấn đã là thật lâu chưa từng xuất hiện ở giang hồ, nhưng trên giang hồ trước sau truyền lưu hấn truyền thuyết.

Vị này kiếp sống thực truyền kỳ.

Hấn tuổi trẻ khi cái kia niên đại, Thần Châu đại địa còn ở vào một mảnh chiến hỏa bên trong.

Hấn đã làm Trương gia tư nhân bảo tiêu, ở đông bắc vương bị nỗ chết sau, hấn may mắn chạy trốn, dưới sự giận dữ vào rừng làm cướp vì khẩu, đương biên rừng cánh đồng tuyết thô phi đầu lĩnh, kháng ngày cứu quốc.

Giải phóng sau, cũng coi như là bị chiêu an kia một bộ phận người, vốn dĩ có thể đạt được cùng vị kia “Mèo đen đại sư” không sai biệt lắm đãi ngộ, nhưng mà cũng không có tiếp thu, lẻ loi một mình, đi trước đảo quốc.

Núi Phú Sĩ, bụi cỏ chùa, một người chiến một chùa, sát mười sáu người, toàn thân trở ra.

Lúc sau, xem như Hoa Hạ bộ đội đặc chủng nhóm đầu tiên huấn luyện viên chi nhất, truyền thụ chân chính giết người chi thuật, đã từng sang hạ quá “Hắc long mười tám tay,” bởi vì lực sát thương quá lớn, trở thành cấm thuật.

Từ “Mèo đen đại sư” giả hạc tây về sau, hấn liền cũng liền quy ẩn núi rừng.

Vị thứ hai khách nhân, là một cái câu.

Nhìn qua phổ phổ thông thông, cũng liền giống như Trung Hoa điền viên khuyến giống nhau.

Không có tàng ngao như vậy đại cái đầu, cũng không có tướng quân toàn thân bạch mao thần tuấn, từ tới rồi địa phương về sau, vẫn luôn là mềm oặt nằm ở nơi đó, mặc cho ai nhìn đều sẽ cảm thấy đây là điều lười câu.

Này câu không chỉ có lại lười lại xấu, còn mù một con mắt, mắt trái chỗ, một đạo thật lớn mà dữ tợn vết sẹo, làm người hoàn toàn có thể tưởng tượng bị thương khi hình ảnh, nửa cái đầu cơ hồ đều bị phách toái, ai cũng không biết, nó như thế nào sống sót.

Nó kêu, thủ son khuyên.

Tần Long cùng thủ son khuyên, tự lạnh vô cùng nơi bồi thêm nguoi ven hồ mà đến.

.....

Tĩnh an chùa hôm nay riêng bề chùa một ngày, Hồng Liên đại sư tự mình ở ngoài cửa nghênh đón, tự đường xa mà đến khách nhân.

“Lão hòa thượng thế nhưng còn chưa có chết.....”

Tần Long sang sảng cười nói, tùy tay từ trong lòng móc ra một cái túi da, ném cho Hồng Liên, “Lão tử nhường rượu, cho nguoi nếm thử mới mẻ, tiện nghi nguoi.”

Hồng Liên bình tĩnh tiếp nhận, không nói thêm gì, chỉ là hơi hơi mỉm cười, kia tươi cười trung có chút khác ý vị.

Từ cả tòa tĩnh an sau núi, bị Lý Huyền hoàn toàn chiếm cứ về sau, Hồng Liên tuy rằng chiếm hữu địa thế chi lợi, nhưng chưa từng có chủ động đi qua sau núi, chỉ là Lý Huyền lần đầu tiên chuyển nhà khi, qua đi thấu cái nào nhiệt.

Cái khác thời điểm, phần lớn ôm một loại vi diệu tâm tính, kính nhi viễn chi.

Người tranh một hơi, Phật tranh một nén nhang.

Đương biết được Lý Huyền được đến “Nhân tài kiệt xuất” bốn chữ danh hiệu khi, Hồng Liên một đêm chưa ngủ, không tiếc hao phí thọ nguyên, lại lần nữa bạc một quẻ, chỉ là kia quẻ tượng như cũ tối nghĩa khó hiểu, làm hấn lại lần nữa phun vài khẩu huyết.

Đương thấy Giang Bán Sơn tự mình bãi phỏng quá hậu son, Hồng Liên đại sư đó là yên lặng xuống dưới, phảng phất tu ngậm miệng thiền giống nhau, vài thiên chưa từng nói chuyện qua.

Ở đương kim thế giới này, Huyền môn phát triển, kỳ thật đã là dung nhập xã hội mỗi cái góc, không sự sinh sản, tự nhiên là ý lại hương khói cung phụng.

Ai cũng không biết, tĩnh an chùa một năm tiền nhan đèn đại khái có bao nhiêu, tóm lại, sẽ không thấp hơn một nhà công trạng ưu tú đưa ra thị trường công ty.

Mà này trong đó tuyệt đại bộ phận, cũng không phải tới tự bình thường dân chúng, đương nhiên là đến từ hào môn.

Hồng Liên đã là một trăm hơn tuổi, này đó hoàng bạch chi vật, hấn nhưng thật ra không thể nào để ý, liên tính là lại nhiều tiền, còn có thể mang tiến phần mộ không thành?

Chỉ là đáng tiếc tĩnh an chùa trăm năm cơ nghiệp.

Tĩnh an chùa ở ma đô, đã là tồn tại mấy trăm năm, từng một lần suy thoái, nhưng ở trên tay hấn phát dương quang đại, hiện giờ đã là là hương khói cường thịnh đến cực điểm, mà theo Lý Huyền xuất hiện, giang gia thay đàn đổi dây, bên này..... Tự nhiên là bên này giảm bên kia tăng.

Giờ phút này.

Hồng Liên ước chừng biết Tần Long vì sao mà đến, chỉ là hấn không nghĩ tới, tới nhanh như vậy.

Nghênh vào cửa.

Sau núi tiểu đình tử, ngồi xuống, sớm có đệ tử cầm hương pha trà.

Hương là thơm quá, thanh tâm tịnh thần.

Trà cũng là hảo trà, hương khí lượn lờ.

Tần Long đại mã kim đao một tòa, tùy tay móc ra cái túi da, cười nói: “Nhất phiên các nguoi này đó hòa thượng đạo sĩ, tu cái điều thân, dưỡng cái điều tính, trong miệng đậm ra cái điều, không kính nhi.”

Lột ra ** tắc, mùi rượu thơm nồng đó là xông ra, trước uy thủ son khuyên một ngụm, chính mình lúc này mới râm rớt mấy khẩu, tục tăng sát sát miệng.

“Lão hòa thượng, lão tử mượn nguoi nơi này trụ hai túc, thành không?”

Hồng Liên trầm mặc một lát, gật đầu.

“Mẹ cái chim, nguoi không nói lời nào là có ý tứ gì? Không chào đón a!”

Hồng Liên lắc đầu cười cười, như cũ là trầm mặc.

Tần Long đột nhiên đứng dậy, trên mặt lộ ra quan tâm chi sắc, “Làm sao vậy?”

“Tiền bối, sư phụ đã tu ngậm miệng thiên.”

Bên cạnh một cái mi thanh mục tú tiểu hòa thượng, cung cung kính kính trả lời nói.

Tần Long mày nhăn lại, vô ý thức lại lần nữa uống lên mấy khẩu rượu, ánh mắt nhìn về phía sau núi, sờ sờ chính mình một phen râu xồm, phảng phất là lẩm bẩm: “Thực sự có mạnh như vậy?”

“Mẹ nhạc cái chim, bằng không lão tử vẫn là trở về núi đi.”

“Ngươi nói đi?”

Hắn nhìn về phía thủ sơn khuyển, rất là nghiêm túc mở miệng hỏi.

Thủ sơn khuyển nghiêng đầu, suy nghĩ trong chốc lát, cận tồn một con mắt trung, lộ ra nhân tính hóa quang mang, sau đó nhẹ nhàng kêu hai tiếng, tựa hồ là ở đáp lại.

Chợt, nó đó là bước ra tứ chi, hướng tới sau núi phương hướng xông ra ngoài, tốc độ nhanh đến cực điểm, giống như một đạo màu đen tia chớp.

“Cẩn thận!”

Tần Long la lớn.

Thủ sơn khuyển ý tứ thực rõ ràng, đi trước thăm dò đường.

Nhìn này một người một cầu, Hồng Liên đại sư trước sau không nói gì, nâng chung trà lên tới uống một ngụm, một bộ mặc kệ phát sinh chuyện gì, đều cùng ta không quan hệ bộ dáng.

Tần Long nhìn thủ sơn khuyển bóng dáng, thẳng đến hoàn toàn biến mất, lúc này mới quay đầu, lại trừng mắt nhìn Hồng Liên liếc mắt một cái.

Nhìn không được liền mắng ra tới.

“Lão lừa trọc!”

“Đại túng bức!”

“Lão âm bức!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Thất thân

Từ tinh an chùa đến sau núi, có một trên vách núi giá cầu đá, quanh năm bị mây mù bao phủ.

Từ Lý Huyền mở ra hộ sơn đại trận sau, này cầu đá, đó là cũng tùy theo bị mai một, rốt cuộc vô pháp liên thông.

Thủ sơn khuyển đi không phải con đường này, mà là lúc ấy ** vân đường xưa —— nhảy vực.

Chỉ thấy sơn gian tron bóng trên vách núi, một cái đại cầu, đang ở linh hoạt vô cùng nhảy nhót, đảo cang như là một con viên hầu, sắc bén móng vuốt moi ở trên tảng đá, cứng rắn nam thạch, nháy mắt liền bị trào lạn.

Thủ sơn khuyển, có lão tướng truyền, là sơn thần tọa kỵ, vùng núi trong rừng cây hoàn toàn xứng đáng vương giả.

Đặc biệt là này, cùng nhân vi hữu, trải qua vô số chém giết, có thể nói thủ sơn khuyển trung tài xế già, từ nào đó trình độ đi lên nói, cơ hồ có thể nói là thành tinh tồn tại.

Ở kia phiến núi lớn trung, vô luận là mãnh hổ, vẫn là hùng bi, đều từng trở thành nó trào hạ bại tướng.

Giờ phút này, thủ sơn khuyến một bước hai bước ba bước, thực mau, đó là nhảy xuống này phiến huyền nhai.

Phía dưới, cây xanh thành bóng râm, phương thảo um tùm, sương mù mờ mịt.

Đây là trận pháp bên cạnh.

Cực đại cái mũi trều động hai hạ, thủ sơn khuyến dừng lại bước chân.

Nơi này hơi thở, làm nó cảm giác được một trận cực hạn sáng khoái, so chi bất luận cái gì núi sâu rừng già thiên nhiên dường đi, đều không thua kém chút nào.

Người khác tính hóa mắt to trung, hiện ra hồi ức chi sắc.

Vài thập niên trước, ở mệnh mang biển rừng trung, nó từng phát hiện quá một gốc cây thượng trăm năm sáu điệp lão tham, quay chung quanh tham miêu chung quanh, không có một ngọn cỏ, mấy người ôm hết thô đại thụ, mặc dù ngâm vô số căn cần, cũng đoạt bắt quá nó đổi chất dinh dưỡng đoạt lấy.

Mà kia lão tham chung quanh không khí, cũng từng mang cho nó cùng loại cảm giác.

Linh.

Là một loại cùng loại với linh tồn tại.

Cái gọi là linh, ở nó lý giải, đó là thiên địa tinh hoa.

Cái này làm cho nó hưng phấn, đồng thời cũng có chút cảnh giác cùng kiêng kỵ.

Do dự một chút, nó chạy đến một thân cây bên, nhếch lên chân sau, rải ngâm nước tiểu, lưu làm trở về thành dấu hiệu.

Sau đó, đó là một đầu chui vào kia sương mù bên trong.

Núi rừng rất lớn.

Thủ sơn khuyến ở mềm xốp bùn đất ** tới cùng đi, như là một đầu lê mà lộn rừng, loại này toàn thân lam nhạt, có ngân bạch lấm tấm tiểu thảo, làm nó thực cảm thấy hứng thú.

Nó có thể rõ ràng cảm giác được, này thảo, đó là linh nơi phát ra.

Nhai một cây, thủ sơn khuyến nhe răng nhếch miệng, thảo vị cực kỳ chua xót, so thượng niên đại hoàng liên đều phải hăng hái nhi, nha đều phải bị khổ rớt, chảy nước dãi ngăn không được chảy ra.

Lúc này.

Nó bước chân đột nhiên cứng lại, hùng kiện hữu lực sống lưng, cong lên, như là một cái tùy thời khả năng bạo khởi liệt báo.

Nó nghe thấy được mặt khác một loại hơi thở.

Đồng loại hơi thở.

Sàn sạt tiếng bước chân vang lên, tướng quân bước ưu nhã bước chân, từ rừng cây chỗ sâu trong đi ra, trong miệng còn ngậm một cây thảo, nhìn qua một bộ cà lơ phất phơ bộ dáng.

Nó phát hiện thủ sơn khuyến, chỉ là căn bản không để ý.

Một cái xấu xí thô cầu thô, như thế nào so được với thần tuấn tiêu sái chính mình?

“Ngươi, quỳ xuống!”

Tướng quân trực tiếp miệng phun nhân ngôn nói, từ lần trước giết người sau, nó đó là bị Lý Huyền quan cảm đoán, đã là tại đây phiến trong rừng đóng vài thiên, nhằm chán muốn chết.

Hiện tại, còn không dễ dàng tới cái ngoạn vật, tự nhiên là phải hảo hảo trêu chọc một phen.

“Ồ.....”

Nghe được tướng quân thanh âm, thủ sơn khuyến toàn thân đột nhiên run lên, phát ra trầm thấp hầu âm.

Hoàn toàn không nghĩ tới, này chỉ đồng loại, thế nhưng có thể nói chuyện!

“Người từ đâu ra?”

Tướng quân bắt mắt trừng mắt nhìn nó liếc mắt một cái, lại lần nữa hỏi.

Thủ son khuyến cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, toàn thân mao đều tạc, chỉ là, đôi mắt cũng đồng thời đỏ lên, có loại mạc danh phần khởi cùng xao động.

“Nói chuyện!”

“Ai hết, sẽ không nói a, vậy kêu a!”

“Yên tâm đi, ở lão tử địa bàn thượng, người lại kêu bao lớn thanh, cũng không ai sẽ phát hiện!”

Tướng quân ác thú vị trên chọc, chính là chờ mong trung hình ảnh cũng không có xuất hiện.

Thủ son khuyến chẳng những không có sợ hãi, cũng không có trả lời tướng quân vấn đề, nó vòng quanh tướng quân dạo qua một vòng, toàn thân nào đó bộ vị, bắt đầu phát sinh không thể miêu tả phản ứng, dần dần biến ướt át lên.

Thủ son khuyến cường đại, rất lớn một bộ phận nguyên nhân, ở chỗ huyết thống.

Đời trước thủ son khuyến sinh nhãi con sau, đều phải lựa chọn một oa trung cường tráng nhất một con mẫu khuyến, cái khác, còn lại là toàn bộ đều cần chết, trở thành này duy nhất một con người may mắn lương thực cùng chất dinh dưỡng.

Cho nên, một thể hệ một thể hệ thủ son khuyến, toàn bộ đều là mẫu.

Đương nó sau khi lớn lên, chỉ có bị nó coi trọng, mới có tư cách bị nó thượng, được đến cường tráng nhất hạt giống, đào tạo ra càng cường tráng đời sau.

Đây là ngàn vạn năm qua, chặt chẽ viết ở gien chỗ sâu trong ký ức.

Cũng là thủ son khuyến sở dĩ có thể trở thành vùng núi rừng cây chi vương nguyên nhân.

Giờ phút này, đương thủ son khuyến nhìn đến tướng quân khi, gien ký ức bị kích hoạt, nó nhanh chóng tiến vào động dục trạng thái, đối tướng quân như hồ rình mồi, tìm kiếm thích hợp cơ hội, đi lên phác gục.

Trong không khí, lặng yên tràn ngập một loại màu hồng phấn khí vị.

Nhìn đến này xấu xí đại cầu, người được nó trên người cái loại này riêng khí vị, tướng quân mắt to xoay hai vòng, bỗng nhiên cảm giác có điểm hoảng loạn lên.

Này..... Tình huống như thế nào?

Không chờ tướng quân phản ứng lại đây.....

Giây tiếp theo.

Một đạo cực đại thân ảnh, đã là thẳng tắp triều nó đánh tới, đem nó hung hăng ấn ngã vào trên cỏ, ma xát thân thể nào đó bộ vị.

“Lăn!”

“Ngao ô!”

“Gâu gâu gâu!”

Tướng quân quả thực muốn điên rồi, đều sẽ không nói, điên cuồng giãy giụa, chính là có loại hoàn toàn giãy giụa bất động cảm giác, cảm giác như là một ngọn núi đè ở chính mình trên người.

Thủ son khuyến, tuy rằng không có tướng quân kỳ ngộ, cũng sẽ không miệng phun nhân ngôn, nhưng thực chiến kinh nghiệm lại là phong phú vô cùng, chết ở nó trào hạ mãnh thú, không biết có bao nhiêu.

Giờ phút này, ở vào động dục trạng thái nó, lực lượng còn lại là càng thêm cuồng bạo, sắc bén móng vuốt, chặt chẽ ấn ở tướng quân yết hầu chỗ, phăng phát giây tiếp theo, liền sẽ xé rách.

Mà xuống thân, còn lại là đang không ngừng ma xát.

Tại đây ma xát trung, tướng quân cũng không tự chủ được, sinh ra vi diệu phản ứng.

Bang cứng.

Đến từ gien chỗ sâu trong bản năng, sinh ra vô pháp dùng ngôn ngữ miêu tả lực hấp dẫn.

Không biết qua đi bao lâu.

Rốt cuộc, đột cùng ao, hoàn mỹ kết hợp ở bên nhau.

“Ngao ô.”

“Không cần a!”

Cơ hồ là cùng thời gian, hai điều cầu đồng thời phát ra tiếng kêu.

Tướng quân thân thể cứng còng, lại lần nữa dùng sức giãy giụa, nhưng thân thể bản năng cấu tạo, càng giãy giụa càng chặt.

Thủ sơn khuyển không được nức nở, phát ra không biết là sáng khoái vẫn là thống khổ hầu âm

Ở một khắc, hai điều cầu, đã xảy ra sinh mệnh đại viên mãn.

Hai hàng nước mắt, từ tướng quân khoe mắt, không tự chủ được xẹt qua, nó trong đầu đã là là trống rỗng.

Thủ sơn khuyển không ngừng đong đưa, tả tả hữu hữu, thâm thâm thiển thiển.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, nó rốt cuộc được đến chính mình muốn đồ vật, phát ra một tiếng hưng phấn tru lên.

Bứt ra.

Nhìn tướng quân liếc mắt một cái, nó bỗng nhiên xoay người liền chạy, giống như một đạo tia chớp.

Trong chớp mắt, đó là biến mất tại đây phiến núi rừng bên trong.

Nhìn tám lưng kia, tướng quân trong mắt, hiển lộ ra vô cùng phức tạp thần sắc, đôi mắt lưng tròn, phảng phất tùy thời có thể khóc ra tới.

Nó muốn đi truy, tìm về cái này bãi, nhưng tựa hồ đánh không lại, vạn nhất đuổi theo đi, lại bị kia gì làm sao bây giờ?

Nó còn muốn đi tìm Lý Huyền, do dự một chút, vẫn là cảm thấy quá mất mặt, nga không, quá ném cầu.

Trong lòng vô cùng bức bối, tướng quân tại chỗ chuyển quyền quyền.

“Ngao ô!”

Phát ra một trận thống khổ tru lên, tướng quân lấy đầu đâm thụ, một chút, lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Một núi không thể 2 cầu

Đã là thoát ly “Lâm thời lão công” tầm mắt, thủ sơn khuyển nhện không được quay đầu lại nhìn thoáng qua, ần ần thấy một mặt bạch.

Nó trong mắt hiện ra một chút vi diệu cảm xúc.

Làm như biệt ly.

Cũng có thương tích cảm.

Càng nhiều, là kiên định.

Theo chính mình phía trước lưu lại khí vị ẩn kín, nó một đường chạy như điên, chạy ra bình sinh nhanh nhất tốc độ, thẳng chạy đến kia trận pháp bên cạnh.

Ở chạy vội trong quá trình, nó thân thể, ở lấy mất thường có thể thấy được tốc độ, biến mập mạp mà gầy ốm lên.

Mập mạp là bởi vì, bụng bắt đầu bay nhanh biến đại, thịt hô hô, bên trong có cái sinh mệnh, lấy tốc độ kinh người ở trưởng thành, trốn chạy khi, còn vùng vung.

Gầy ốm còn lại là bởi vì, nó toàn thân tinh khí thần, đều phảng phất bị cái kia tiểu sinh mệnh hấp thu, nguyên bản đầy đà thân thể, triệu xương bọc da phương hướng chuyển hóa, ánh sáng màu ánh sáng da lông, cũng cấp tốc khô héo, theo gió bay xuống.

Đây là một loại khủng bố mà quỷ dị biến hóa.

Chỉ là nó không có chút nào sợ hãi.

Thủ sơn khuyến độc nhất vô nhị.

Này, vẫn chưa chỉ là dùng để hình dung nó thực lực buru hân, huyết thống thừa thốt hình dung từ, mà là chân thật mà máu chảy đầm đìa sự thật.

Trên thế giới sẽ không có đệ nhị chỉ thủ sơn khuyến.

Lên làm một thể hệ thủ sơn khuyến mang thai sau, nó trong cơ thể sở hữu tinh, khí, huyết, đều sẽ nhanh chóng dùng để tắm rửa cái kia tiểu sinh mệnh, gắng đạt tới ở ngắn nhất thời gian nội, đem nó dựng dục ra tới.

Lấy tử vong, dựng dục tân sinh.

Này đó là thủ sơn khuyến truyền thừa phương thức.

Trong lịch sử vô số chỉ thủ sơn khuyến, đều là như vậy làm, cũng chính bởi vì vậy, mới đúc liền cái này chủng tộc huy hoàng.

Trên thế giới này, có lẽ tồn tại quá cường đại thân long, mà chúng nó cuối cùng biến mất.

Có lẽ, cũng tồn tại quá bất tử phượng hoàng, chúng nó cũng đã biến mất.

Nhưng thủ sơn khuyến một mạch, tự cổ chí kim, chưa bao giờ trôi đi quá.

Bụng càng lúc càng lớn, thủ sơn khuyến cảm giác được một trận đau nhức, đó là sắp muốn sinh sản dấu hiệu, nó dừng lại bước chân, dùng cuối cùng sức lực, hai móng điên cuồng bào mòn đất.

Mềm xốp bùn đất không ngừng bay lên, ở bên cạnh hội tụ thành một cái đồng đất.

Không bao lâu, một cái gần ba mét hố sâu thành hình, trình hồ lô trạng, thượng hẹp hạ khoan, nó nhanh chóng trượt đi xuống, đầu triều hạ, cái bụng triều thượng.

Cuộn tròn ở ẩm ướt ẩm áp hố đất trung, nó lẳng lặng chờ đợi.

Một cái cầu, đang chờ đợi tử vong tiến đến kia một khắc.

Một cái mẫu thân, đang chờ đợi chính mình hài tử ra đời.

Hố đất, có vài cọng mới vừa đào khỏi lam bạc thảo, nó cố tình lưu lại, loại này thảo thực chưa xót, có thể dùng để nâng cao tinh thần.

Chậm rãi, một chút một chút nhắm nuốt, nó nhắm mắt lại.

Thời gian một phen một giây trôi đi.....

Thân thể hân bỗng nhiên phát ra một trận kịch liệt run rẩy, đau đớn tới cực điểm, hạ thân hẹp hòi quan khẩu, một cái sinh mệnh đang ở liều mạng ra bên ngoài thế, muốn hô hấp mới mẻ không khí, cũng tưởng tắm mình dưới ánh mặt trời.

Nó liều mạng nhả nãi, mồ hôi như mưa hạ, sở thừa không nhiều lắm lông tóc, toàn bộ dính vào trên người, thoát nhìn so trước kia càng xấu xí.

Thân thể hân không dám dùng sức hoạt động, chỉ là một chút một chút tễ.

Rốt cuộc.....

Hai đồng thịt ra tới.

Này một thai cộng hai chỉ.

Mới vừa sinh ra tới tiểu cầu, toàn thân ướt đầm dề, lông tóc cũng thực thừa thớt, nhìn qua như là hai chỉ đại hào chuột, phần đồ đồ.

Thủ son khuyến suy yếu vô lực, dùng đầu chạm chạm hai cái vật nhỏ, một cái có đình đình, một cái khác không có.

Hai cái vật nhỏ từ ra tới sau, liền bản năng triều nó trong lòng ngực cứng, tìm kiếm ngọt lành ôn nhuận, nhũ nha còn không có trường ra tới, nhưng cắn sinh đau.

Nó cúi đầu, im lặng nhìn thoáng qua, há mồm, sắc bén hàm răng, dừng ở vừa mới sinh ra nhi tử trên cổ.

Dùng sức.

Ấm áp huyết lưu ra tới.

Một khác chỉ người may mắn, còn không biết đã xảy ra sự tình gì, như cũ xét ở mệnh hút nãi, trong mắt lá mỏng, đã là dần dần hóa khai, lộ ra một đôi ngập nước mắt to.

Nó màu lông có chút trắng bệch, bày biện ra một loại hắc bạch giao nhau tư thái, mỗi một bộ phận thân thể đặc thù, nhưng thật ra di truyền nó phụ thân.

Thủ son khuyến đem thân thể đến gần rồi một ít, phương tiện nó mút vào.

Tiểu gia hóa hút thật sự mau, khóe miệng có chút đỏ thắm, uống không ngừng là nãi, còn có..... Huyết.

Không ngừng nhiều đi bao lâu, nó bụng rột cuộc biến tròn vo, đại khái là uống no rồi, hừ hừ hai hạ, hai cái đuôi dùng sức chống đỡ, muốn độc lập đứng lên.

Lung lay, té ngã rất nhiều lần, trên người dính đầy bùn đất, nhưng nó rột cuộc vẫn là đứng lên.

Chờ đến một màn này, thủ son khuyến trong mắt hiện ra một tia vui mừng chi sắc, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái phía trên, lại nhìn thoáng qua chính mình duy nhất hài tử, nó rất là gian nan thả người nhảy, chui ra cửa động.

Không khí thực mới mẻ, có cỏ cây cùng bùn đất thanh hương.

Phong thực ấm áp, thổi tới trên người thực thoải mái.

Thái dương thực ấm, làm nó lười biếng, rất muốn ngủ.

Nó mở to hai mắt, đứng lên, thật dài duỗi cái lười eo, dùng hết toàn thân sức lực, phát ra một tiếng sinh mệnh cuối cùng hò hét.

“Ngao ô.....”

Thanh âm thực bén nhọn, thực vang dội, vang vọng núi rừng, vô số chim chóc chấn kinh, đồ rào rào bay lên.

Thủ son khuyến cuối cùng một gào, như cũ có uy chấn núi rừng khí thế.

Rất nhiều xanh biếc lá cây, lạc hướng nó ngã xuống đi thân thể, như là một cái màu xanh biếc bọc thi bộ.

.....

Tĩnh an chùa.

Trong không khí tràn ngập mùi rượu thơm nồng, Tần Long đang ở uống rượu, một ngụm tiếp một ngụm, hần rượu tựa hồ vĩnh viễn uống không xong, hần tựa hồ cũng vĩnh viễn sẽ không uống say.

Đột nhiên, hần lỗ tai đột nhiên vừa động, đột nhiên đứng dậy.

Thanh âm kia thực xa xôi.

Người khác có lẽ nghe không thấy, nhưng hần vẫn là nghe tới rồi.

Thủ son khuyến tiếng kêu, trong thanh âm có cáo biệt chi ý.

Ý thức được đã xảy ra cái gì, hần toàn thân kịch liệt run rẩy lên, liền bầu rượu đều trao không được, rơi trên mặt đất, thanh triệt rượu ào ạt chảy ra.

Hồng Liên trầm mặc nhìn hần một cái, đứng dậy, quay đầu rồi đi.

Tần Long bắt lấy rồi tung đầu tóc, đôi mắt đỏ bùng, đầu gối mềm nhũn, hướng tới thanh âm kia phương hướng, thật mạnh quỳ xuống.

Đối với hắn tới nói, kia không ngừng là một cái cầu, là làm bạn quá hắn dài lâu năm tháng huynh đệ, cũng là hắn sinh mệnh một bộ phận.

Tần Long hai căn đầu ngón tay nhéo môi, rất muốn lại hô lên một tiếng.

Mỗi khi nghe thấy huyết sáo thanh, thủ sơn khuyến liền sẽ từ góc chui ra tới, trừng lớn cận tồn một con mắt, nhìn chính mình.

Mà hiện tại..... Sẽ không thấy được, vĩnh viễn sẽ không thấy được.

Tại chỗ lẳng lặng quỳ, không biết qua đi bao lâu, Tần Long đứng dậy, mặt vô biểu tình, lau một phen đôi mắt, nhặt lên chính mình bầu rượu, đi nhanh triều sơn hạ đi đến.

Lần này rời núi, vốn là vì còn năm đó nhân tình.

Nhưng hiện tại, lại đáp thượng chính mình huynh đệ mệnh.

Chính mình huynh đệ, dùng sinh mệnh chứng minh rồi Lý Huyền cường đại.

Kia..... Tuyệt đối là hắn tạm thời vô pháp địch nổi tồn tại.

Rốt cuộc, lấy thủ sơn khuyến nhảy bèn cùng cường đại, lại liền trốn cũng chưa chạy ra tới.

Hắn không thể sốt ruột, không thể sốt ruột đi tìm Lý Huyền báo thù, chỉ có thể tạm thời ngủ đông xuống dưới, chờ đợi, tìm kiếm cơ hội.

Vốn dĩ, Tần Long đối Lý Huyền không có bao lớn địch ý, còn nhân tình loại sự tình này, có thể còn liền thuận tay còn, nếu trả không được, tự nhiên cũng không thể nề hà.

Nhưng hiện tại, này thù xem như hoàn toàn kết hạ.

“Ôn gia.....”

“Ôn gia!”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Gia bảo,hoa điền cùng tiểu cầu

Giữa trưa.

Lý Huyền từ nhà trẻ đem Tư Tư tiếp trở về, thuận tiện cho nàng thỉnh một cái tuần giả.

Ba ba cùng mẹ mẹ lập tức liền phải kết hôn, Tư Tư tự nhiên là không có thời gian lại đi nhà trẻ.

Không chỉ như vậy, tương lai hơn hai tháng, Tư Tư đều không dùng tới học.

Bởi vì lập tức liền phải phóng nghỉ hè.

Vốn dĩ, Tư Tư còn chuẩn bị tham gia tết thiếu nhi tiết mục hội diễn đâu, nhưng cùng nghỉ hè so sánh với, tết thiếu nhi tính cái gì?

Hướng chi, diễn thử ngày đó, nàng đã qua đủ một phen nghiện, đủ lạp, đủ lạp.

“Ba ba..... Nghỉ hè người muốn mang Tư Tư đi ra ngoài chơi sao?”

Về nhà trên xe, tiểu cô nương vui vẻ đến không được, nếu không phải ở trên xe, đã sớm nhảy nhót.

Chỉ có thượng quá học hải tử, mới biết được nghỉ hè có bao nhiêu hạnh phúc.

“Đương nhiên rồi.”

Lý Huyền cười nói, đây là đã sớm suy xét tốt.

Kết hôn sau, tự nhiên là muốn hưởng tuần trăng mật, lấy Cố Tiểu Ái tính tình, khẳng định muốn ở bên ngoài lảng cái long trời lở đất, vừa lúc mang lên Tư Tư.

“Bảo bối muốn đi nơi nào chơi nha?”

“Tư Tư tưởng đi xem gấu trúc! Còn tưởng cùng gấu trúc cùng nhau ngoạn nhi!”

Tư Tư lập tức cao hứng phấn chấn nói.

Mấy ngày nay vẫn luôn xem động vật thế giới, Tư Tư đối gấu trúc đã sớm mơ ước hồi lâu, mập mập, mạnh mạnh, bạch bạch, còn có hai cái đại quăng thâm mắt, nhưng làm tiểu cô nương cấp hiểm lạ hồng rồi.

“Hảo, ba ba liền mang Tư Tư đi xem gấu trúc.”

Lý Huyền không chút do dự đáp ứng xuống dưới.

Có lẽ, đem gấu trúc thỉnh về đến nhà, còn có điểm khó khăn, nhưng nếu là đi xem, đó là một chút vấn đề đều không có.

“Tư Tư biết gấu trúc được xưng là cái gì sao?”

“Tư Tư biết! Biết! Gấu trúc là quốc bảo!”

Tư Tư nhấc tay đoạt đáp.

“Ân, gấu trúc là quốc gia quốc bảo, Tư Tư là ta..... Gia bảo.”

Lý Huyền thuận miệng liêu một câu, tiểu cô nương tức khắc liền mỉm cười ngọt ngào lên, còn có chút tiểu thẹn thùng bộ dáng.

Ba ba nhưng sẽ khích lệ người đầu, miệng cùng ăn rất nhiều mật ong giống nhau.

“Ba ba.....”

“Ân? Lại như thế nào lạ?”

“Tư Tư có thể mang bạn tốt, tham gia ba ba cùng mẹ mẹ hôn lễ sao? Huyền Huyền, tiểu ngọc, còn có từ kỳ, Tư Tư đều nói cho các nàng đầu. Chính là, chính là, Huyền Huyền cùng tiểu ngọc đều nói, muốn hỏi một chút ba ba mẹ mẹ.”

Tư Tư có chút làm nũng nói.

Này ba cái, đều là nàng ở nhà trẻ tốt nhất bằng hữu, ba ba mẹ mẹ muốn kết hôn, đương nhiên muốn nói cho các nàng.

“Hảo, ba ba đáp ứng rồi. Trờ về ta và các người mạn mạn lão sư nói, đem các nàng đều mời đi theo, đương tiểu hoa đồng.”

Nghe được ba ba đáp ứng, tiểu cô nương đôi mắt cười thành trăng non nhí, oai đầu nhỏ nghĩ nghĩ, có chút nghi hoặc hỏi: “Ba ba, tiểu hoa đồng là cái gì nha? Là ca hát sao?”

Lý Huyền cũng là nhin không được cười.

“Là hoa đồng, vô lý ổng, hoa đồng chính là dẫn theo cái tiểu hoa rỏ, cùng tân nương cùng nhau đi, sau đó bắt lấy hoa tươi nơi nơi rải tiểu bằng hữu.”

A?

Tư Tư phản ứng trong chớp lát, có chút ngốc ngốc nói: “Chính là, mẹ mẹ nói không được tùy tiện trích hoa hoa a, chúng nó sẽ đau.....”

Lý Huyền vô ngữ.

Xem như bị hỏi ở.

Bất quá loại này thời khắc, thật cũng không phải lần đầu tiên, phía trước ngẫu nhiên cũng sẽ phát sinh.

Tư Tư vấn đề, luôn là thiên mã hành không, mạch não đâu chỉ thanh kỳ, quả thực là đột phá phía chân trời.

Đại khái tiểu bằng hữu đều là như thế này đi.

“Không cần lo lắng, chúng ta chỉ là tạm thời cùng hoa mù mù mượn một chút nó đóa hoa, chờ hôn lễ dùng xong rồi, ba ba sẽ còn cấp hoa mù mù, cam đoan sẽ không làm nó đau.”

Lý Huyền như thế vụng về giải thích nói, mặt đều có chút hồng.

Nói lời này khi, Lý Huyền trong lòng lặng yên làm ra cái quyết định —— hôn lễ khi không cần cánh hoa, dùng bó hoa cùng hoa chi, chờ hôn lễ sau khi kết thúc, liền ở nhà tìm khối mà, đem chúng nó toàn bộ loại lên.

Chờ đến xuân về hoa nở khi, trong nhà, sẽ có một mảnh hoa hồng điển.

Đến lúc đó, còn có thể cùng thê tử cùng nữ nhi nói —— đây là hôn lễ cùng ngày hoa, còn ở nở rộ.

Ngẫm lại, nhưng thật ra có chút lãng mạn đâu.

Nghe được ba ba giải thích, Tư Tư lúc này mới yên lòng, ngoan ngoãn gật gật đầu, đôi mắt sáng lấp lánh.

Hoa đồng ai. Ngẫm lại liền hương hương, nhất định thực hảo chơi.

.....

Về đến nhà.

Xe mới vừa khai tiến trận pháp phạm vi, Lý Huyền đó là cảm ứng được, trong rừng đã xảy ra một ít việc, nơi đó có huyết tinh khí, còn có tân sinh mệnh hơi thở.

Một đạo màu trắng tia chớp cấp tốc mà đến, cũng chưa chờ Lý Huyền dừng xe, đó là dồn dập ngăn ở phía trước.

Đúng là tướng quân.

“Gâu gâu gâu!”

Tướng quân nôn nóng kêu, nhưng thật ra còn chặt chẽ nhớ kỹ Lý Huyền phân phó, không có ở Tư Tư trước mặt miệng phun nhân ngôn.

“Ba ba, tướng quân như thế nào lạ!”

Ngồi ở chỗ này, Tư Tư cũng có thể cảm giác được tướng quân cảm xúc không thích hợp nhi, tức khắc liền có chút hoảng loạn lên.

Lý Huyền phanh lại, cùng tướng quân ý niệm câu thông, biết được ở nó trên người phát sinh sự tình, cùng với kế tiếp biến hóa.

Nguyên lai, ở thủ sơn khuyến phát ra sinh mệnh cuối cùng thanh âm sau, tướng quân cũng là ý thức được xảy ra sự tình, nhanh chóng đuổi ra đi.

Chỉ là đã là chậm.

Nó nhìn đến thủ sơn khuyến thi thể, tâm tình thực phức tạp, một lời khó nói hết.

Nó cũng nhìn đến cái kia tân sinh tiểu sinh mệnh, cảm giác được cái loại này thiên nhiên huyết mạch tương liên thân cận cảm, tâm tình liền càng phức tạp.

Nhưng là nó hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, vì thế liền hoá tốc tới tìm Lý Huyền.

Đối với chuyện này, Lý Huyền cũng là cảm giác có chút không thể tưởng tượng, xuống xe, đem Tư Tư thả lại gia, đó là cùng tướng quân hoá tốc đuổi tới sự phát nơi.

Đương nhìn đến kia thủ sơn khuyến thi thể, Lý Huyền đôi mắt hơi hơi nhú lại.

Nó đã là hoàn toàn khô quắt, toàn thân máu đều chảy khô, nhưng Lý Huyền có thể cảm ứng được nhân nhạ linh khí.

Nó tồn tại thời điểm, tuyệt đối là một cái không thua gì tướng quân cầu, có lẽ còn sẽ càng cường.

Nếu không, cũng sẽ không đem tướng quân kia gì.

Lại nhìn thoáng qua kia hố đất, hai chi tiểu cầu, vừa chết một sống, hơi hơi trầm mặc một lát, Lý Huyền đại khái minh bạch.

Là loại này khuyến truyền thừa cùng sinh tồn phương thức.

Cùng loại truyền thừa phương thức, Lý Huyền ở ba ngàn đại thế giới khi, nhưng thật ra cũng gặp qua.

Vật cạnh thiên trạch, người thích ứng được thì sống sót, đây là ở nơi nào đều tồn tại tự nhiên pháp tắc, càng là cường đại yêu thú, đối với hậu đại đào

tạo, cũng liền càng tàn khốc.

Chỉ là Lý Huyền không nghĩ tới, trên địa cầu, thế nhưng còn có loại này cầu.

Duỗi tay nhất chiêu, kia chỉ mới vừa mở to mắt, mới vừa có thể đứng lên thủ son khuyển, đó là xuất hiện ở Lý Huyền trong tay.

Hấp thu cơ thể mẹ sở hữu tinh hoa cùng chất dinh dưỡng, nó thân thể, xa so bất luận cái gì vừa mới sinh ra tiểu cầu đều phải cường tráng, cảm giác được bị bắt lấy, cũng không có gãy giữa, chỉ là tò mò ngửi tới ngửi lui.

Người là thủ son khuyển hảo bằng hữu.

Đây cũng là gien chổ sâu trong ký ức.

Nó thật sâu nhớ kỹ Lý Huyền hương vị.

Thủ son khuyển sẽ không nhận bất luận kẻ nào là chủ, nhưng lại sẽ chặt chẽ nhớ kỹ chính mình mỗi một cái bằng hữu, báo ân tâm tư, cũng sẽ cực kỳ mãnh liệt.

Tần Long cùng đời trước thủ son khuyển, là quá mệnh giao tình, quen biết cũng coi như là một đoạn truyền kỳ.

Tần Long từng giúp quá thủ son khuyển một lần, mà chính hắn, có thứ ở núi rừng trung thân bị trọng thương, là thủ son khuyển hàm một gốc cây trăm năm lão tham, mới đem hắn mệnh cấp cứu trở về.

“Đây là ta loại?”

Tướng quân nhìn này chỉ tròn vo tiểu gia hỏa, nhìn không được mở miệng nói, trong mắt có chút mê vờng, cũng có chút vui sướng.

Lý Huyền nhìn tướng quân liếc mắt một cái, gật gật đầu.

“Nhìn xem đi, ngươi khuê nữ.”

“Có thể a, ta có khuê nữ, nhanh như vậy, ngươi cũng có. Ngẩng lại tên gọi là gì..... “

“Về sau ngươi mang nó đi.”

Cười cợt tướng quân vài câu, Lý Huyền duỗi tay vung lên, đời trước thủ son khuyển thi thể, đó là xuất hiện ở trong hồ sâu, chôn hảo thổ, lại nhỏ trông một thân cây lại đây.

Xuống mồ vì an.

Lá rụng về cội.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Cẩn lười

“Oa, hảo đáng yêu nha!”

“Ba ba, từ đâu ra tiểu cầu cầu nha?”

Đương nhìn đến này tân sinh thủ son khuyển, Tư Tư đôi mắt tức khắc liền sáng, nhảy nhót chạy tới, rất là vui vẻ nói.

Không nghĩ tới, hôm nay còn có kinh hi ngoài ý muốn!

Đối với cầu cầu loại này sinh vật, Tư Tư vẫn luôn đều rất có hảo cảm, từ tướng quân tới rồi trong nhà về sau, nàng đều trở nên hoạt bát rất nhiều, hoàn toàn là đem tướng quân trở thành là trong nhà một ngụm tử, thực tốt bằng hữu.

Mà hiện tại, trong nhà lại thêm một cái tiểu đồng bọn!

Nghe được Tư Tư nói, tướng quân thật sâu thấp đầu, hoàn toàn không dám ngẩng đầu, hơi có chút khó có thể mở miệng bộ dáng.

Tồn thọ, vô pháp làm cầu, từ trước đến nay bằng thanh ngọc khiết Đại tướng quân, bỗng nhiên liền nhiều cái hài tử!

Như thế nào cùng người trong nhà công đạo?

“Tư Tư thích sao?”

Lý Huyền không để ý đến tướng quân tâm tình, chỉ là cười sò sò nữ nhi đầu nhỏ, nhẹ giọng hỏi.

Này tân sinh thủ son khuyên, căn cốt so với tướng quân, muốn ưu tú vài cái cấp bậc, chỉ cần một thành niên, đó là trời sinh hảo thủ.

Rốt cuộc, tướng quân bản thể, chỉ là một con bình thường Husky, chỉ là ý lại với chính mình đan dược, mới trưởng thành đến bây giờ tình trạng này.

Mà nó, làm thủ son khuyên cùng tướng quân hậu đại, tư chất tự nhiên là kiệt xuất vô cùng.

“Àn, thích.”

Tư Tư kéo dài quá thanh âm, rung đùi đắc ý nói, trong mắt tràn đầy khát vọng, thật cẩn thận nói: “Ba ba, ta có thể ôm một cái nó sao?”

“Đương nhiên, Tư Tư còn có thể cho nó lấy cái tên.”

Nghe được Lý Huyền nói, Tư Tư trong lòng quả thực nhạc nở hoa, tức khắc có chút gấp không chờ nổi, từ Lý Huyền trong tay tiếp nhận này tiểu cầu, động tác cực kỳ mềm nhẹ sờ soạng hai hạ.

Nghĩ nghĩ, Tư Tư ngửa đầu nhìn Lý Huyền, thử hỏi: “Ba ba, nếu không kêu nó gấu trúc đi? Người xem nó trên người, một chút hắc, một chút bạch, còn tròn vo, giống như gấu trúc a.”

“Có thể.”

“Gia! Gấu trúc! Gấu trúc! Gấu trúc người có tên, về sau phải nhớ kỹ tên của mình nga, gấu trúc.”

“Uông!”

Thủ son khuyên phát ra thanh thúy tiếng kêu, huy nhạc huy móng vuốt nhỏ, tựa hồ là ở kháng nghị, chỉ là Tư Tư hoàn toàn không có chú ý tới điểm này, đã bắt đầu kêu lên.

Tư Tư cùng hai điều cầu chơi, Lý Huyền nghỉ chân bên cạnh, nhìn trong chốc lát, đó là lặng yên rời đi.

Còn có một cái nghi hoặc, ngạnh ở trong lòng, yêu cầu hắn đi kiểm chứng.

Cái kia chết đi thủ son khuyên, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, tính thượng là linh thú, tuy rằng linh khí thực mỏng manh, nhưng sức chiến đấu chi cường, thật sự không thua gì tướng quân.

Từ đâu tới đây?

Nó khí vị, nguyên tự với tỉnh an chùa.

Thân hình vừa động, cơ hồ là trong thời gian ngắn, Lý Huyền xuất hiện ở tỉnh an chùa sau núi, Hồng Liên đại sư thiện phòng bên trong.

Hồng Liên đang ở Phật thất bên trong, khoanh chân ngồi trên Phật trước.

Chỉ là, làm Lý Huyền hơi kinh ngạc chính là, Phật trong phòng còn có mặt khác hai cái tiểu sa di, đang ở làm một kiện thực hạnh phúc sự tình.

Kiểm tiền.

Một chồng chồng thật dày tiền đồ, như là mà gạch, chỉnh chỉnh tề tề phủ trên mặt đất, liếc mắt một cái nhìn qua, nhưng thật ra còn rất làm người chán động.

Trừ bỏ tiền mặt bên ngoài, còn có rất nhiều vàng bạc châu báu.

Đoan trang túc mục Phật đường, trong lúc nhất thời châu quang bảo khí, phú quý bức người.

Nhìn thấy một màn này, Lý Huyền cũng là nhìn không được cười.

Phật môn, nhưng thật ra sinh ý thịnh vượng a.

Phật đường ba người, ần ần cảm giác không khí có điểm không thích hợp nhi, quay đầu lại nhìn thoáng qua, đó là nhìn thấy Lý Huyền an tĩnh đứng ở cửa, trên mặt mang theo nhàn nhạt ý cười.

“Ai nha!”

Tiểu sa di hoảng sợ, theo bản năng dùng thân thể ngăn trở tiền.

Làm người ngoài nhìn đến như vậy cảnh tượng, thật sự là Phật tổ đều sẽ trách tội.

Hồng Liên quay đầu lại nhìn thoáng qua, nhìn thấy Lý Huyền, khóe miệng hơi hơi run rẩy, sắc mặt cũng là có chút bạch.

“Tắm tặc, nhìn không ra tới, Lão hòa thượng vẫn là cái đại thổ hào a.....”

Lược hiện trên chọc thanh âm, Hồng Liên thở sâu, bình tâm tĩnh khí nói: “Hoàng bạch chi vật, đều là tín đồ hương khói, lấy chi với chúng sinh, dùng chi với Phật Đà.....”

Ở Tàn long trước mặt, hẩn tu ngậm miệng thiền, chỉ tự không đề cập tới về Lý Huyền bất luận cái gì sự tình.

Mà hiện tại, Lý Huyền tự mình tới cửa, còn vừa lúc nhìn thấy như vậy hình ảnh, này ngậm miệng thiền, tự nhiên là tu không nổi nữa.

Nghe được Hồng Liên miễn cưỡng giải thích, Lý Huyền cười cười, nói: “Yên tâm, người điểm này gia sản, ta chường mắt, chi là hỏi người sự kiện, thù son khuyển, đến từ nơi nào?”

Hồng Liên trầm mặc một lát, trong lòng hơi hơi thờ dãi.

Nên tới, chung quy vẫn là trở về, rất nhiều chuyện, tránh không khỏi đi.

“Tàn long.”

Hẩn nhẹ giọng phun ra hai chữ.

Lý Huyền lại lần nữa hỏi: “Tàn long lại là ai?”

Hồng Liên môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng do dự một chút, vẫn là nói: “Quan ngoại cao nhân, võ đạo tông sư.”

Bình tĩnh mà xem xét, mặc dù đến cái này thời khắc, Hồng Liên đại sư đối với Lý Huyền sư môn truyền thừa, vẫn là có vô số nghi hoặc, hoàn toàn không biết, này rốt cuộc là nơi nào toát ra tới yêu nghiệt.

Thiên hạ Huyền môn bảy mươi hai chi, mặc dù hiện tại đã diệt vong rất nhiều, nhưng chung quy là có tích nhưng theo, mà Lý Huyền, hoàn toàn không có bất luận cái gì manh mối, tựa hồ là từ cục đá phùng nhảy ra tới.

Như vậy, rất có khả năng là vị kia truyền nhân.

Đặc biệt là, ở Lý Huyền được đến “Nhân tài kiệt xuất” danh hiệu sau, cái này ý niệm, ở Hồng Liên trong lòng đó là càng ngày càng cường liệt, làm hẩn đêm không thể ngủ, đã là trở thành tâm ma.

Đây cũng là Hồng Liên sở dĩ đối Lý Huyền như thế cảnh giác nguyên nhân căn bản.

Hồng Liên rất rõ ràng, vài thập niên trước, vị kia đời trước “Nhân tài kiệt xuất”, căn bản là không phải tự nhiên tử vong, mà là chết vào một hồi ti mi thiết kế mưu sát!

Hồng Liên, đều không phải là cụ thể chấp hành người, nhưng xem như nửa cái cảm kích giả.

Này, xem như hẩn nhân sinh số lượng không nhiều lắm chột dạ việc.

“Quan ngoại cao nhân?”

“Võ đạo tông sư?”

Lý Huyền làm như lăm bầm lâu bầu, lắc đầu cười cười, lại hỏi: “Hẩn vì sao mà đến?”

“Ôn gia.”

Hồng Liên đã là quyết định hoàn toàn bán đồng đội giao hảo Lý Huyền, huống chi, kia Tàn long, cũng xa xa không tính là chính mình đồng đội.

Nghe được ôn gia, Lý Huyền cũng không ngoài ý muốn, nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Người hiện tại nơi nào?”

Hồng Liên mí mắt run rẩy, trầm mặc sau một hồi, mới nhẹ giọng nói: “Có lẽ là tự biết không địch lại, cho nên đi xa.”

“Ta đã biết.”

Lý Huyền lên tiếng, tâm niệm vừa động, lại lần nữa hỏi: “Thiên hạ giống hắc bực này người, còn có bao nhiêu?”

Dựa theo Lý Huyền tiêu chuẩn tới xem, cái gì võ đạo tông sư, thể ngoại cao nhân, cùng người thường không có gì khác nhau, căn bản không tính là tu hành người, cái gọi là võ đạo, phong thủy, quẻ tượng, thậm chí liên tu hành da lông đều cấp không thượng.

Đương nhiên, ở người thường trong mắt, kia cũng là tuyệt đối cao nhân rồi.

Mà những người này, từ nào đó trình độ thượng, cũng có được nhất định cấp chính mình chế tạo phiên toái năng lực.

Nghe được Lý Huyền nói, Hồng Liên sắc mặt lại bạch vài phần, trong lòng nảy sinh ác độc, tuyên một tiếng phật hiệu.

“A di đà phật!”

Thanh âm rơi xuống đất.

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ hắc trong miệng cuồng phun mà ra, trên mặt đất huyết ô trung, thình lình còn mang theo nửa thanh đầu lưỡi.

Vì không trả lời Lý Huyền vấn đề này, hắc đem chính mình đầu lưỡi, chính miệng cắn xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98:

Trước mắt một màn này, thật sự là có chút ra ngoài Lý Huyền đoán trước.

Này Lão hòa thượng là làm sao vậy?

Chính mình chẳng qua là từ hắc nơi này hỏi thăm điểm tin tức, thành lập một cái “Cao thủ” cơ sở dữ liệu, vì sao bức cho hắc cắn lưỡi, như thế huyết tinh?

Trong đó tất có nội tình.

Lý Huyền đầu ngón tay một chút, kia hai cái tiểu hòa thượng mềm mại té xỉu.

Lại một chút, trên mặt đất kia nửa điều đầu lưỡi, lập tức bay vào Hồng Liên trong miệng, Lý Huyền bấm tay vì đạn, lại một chút thuốc bột, uy nhập hắc trong miệng.

Chuyện này nhân chính mình dựng lên, tuy không biết Hồng Liên vì sao cắn lưỡi, nhưng vì hắc tiếp trở về, cũng bất quá là chuyện nhỏ không tổn sức gì.

Thực mau, đầu lưỡi khôi phục như lúc ban đầu, Hồng Liên lại vẫn như cũ ở vào hôn mê trạng thái.

Tâm niệm vừa động, Lý Huyền đối hắc áp dụng lục soát hồn chi thuật.

Không bao lâu, Lý Huyền đó là minh bạch tình hình thực tế ngọn nguồn.

Nguyên lai, Hồng Liên là lo lắng, chính mình là đối trước “Nhân tài kiệt xuất” truyền nhân, đây là trở về báo thù tới.

Đã biết này đó, Lý Huyền cũng là hơi có chút dở khóc dở cười.

Cảm giác này ——

Giống như là một trăm triệu vạn phú ông, bị cái ghé vào bùn trong đất đánh lưu lưu cầu tiểu hài tử cắn thù giống nhau, uy, người lẫn xa một chút, đừng

nghe đoạt ta lưu lưu cầu!

Thật sự là buồn cười!

Một lát sau.

Hồng Liên đột nhiên tỉnh lại, không có trong tưởng tượng đau nhức, cũng không có ý niệm địa phủ âm u, trước mắt hết thảy như lúc ban đầu.

Lý Huyền, cũng còn đứng ở nơi đó.

Cái này làm cho hắn kinh ngạc tới cực điểm, còn tưởng rằng chính mình xuất hiện ảo giác.

Đã xảy ra cái gì?

Lý Huyền cười tủm tỉm nhìn hắn.

“Ngươi..... Ngươi.....”

Hồng Liên như là cái bị khi dễ tiểu cô nương giống nhau, kinh nghi bất định nhìn Lý Huyền, liền một câu hoàn chỉnh nói đều nói không nên lời.

Nhưng ít ra, có thể nói lời nói.

“Đi? Chẳng lẽ đầu lưỡi không tiếp hảo, còn nói lắp?”

Lý Huyền cười nói.

Hồng Liên trong lòng kinh hãi, thờ dài khẩu khí, trong mắt ẩn ẩn hiện ra một tia thánh khiết chí ý, sắc mặt cũng kiên định vô cùng, có loại tuần đạo giả thần quang.

Hắn không nghĩ tới, Lý Huyền cường đại đến nước này.

Như vậy..... Chính mình kết cục, chỉ có vừa chết!

“Năm đó việc, Lão hòa thượng cũng có một phần tội lỗi, việc này, ta nguyện một mình gánh chịu, muốn sát muốn xẻo, tự nhiên muốn làm gì cũng được. Duy nguyện ta sau khi chết, sát nghiệt bình ổn.”

Tầm tắc.....

Này phúc tư thái, nhưng thật ra làm Lý Huyền xem trọng hắn liếc mắt một cái.

Nghĩ nghĩ, Lý Huyền mở miệng nói: “Lão hòa thượng, thả kêu ngươi biết, bản tôn, nhảy ra tam giới, không ở ngũ hành, nơi đây việc, cùng ta không có nửa phần can hệ.”

Àn?

Hồng Liên ngẩng đầu, nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, ánh mắt hơi hơi chần chờ, không biết hắn nói chính là thật là giả.

Lý Huyền không để ý tới hắn phản ứng, lại nói: “Đến nỗi ngươi này phá miếu, một chút hương khói, bản tôn liền càng chứng mất, hảo hảo phát ngươi tài, ngoan, đừng nháo.....”

Nói xong, Lý Huyền đó là phiêu nhiên mà đi.

Ngơ ngác nhìn Lý Huyền rời đi phương hướng, Hồng Liên xoa xoa cái trán, trong đầu có chút hơi hơi đau đớn cảm giác, đáy lòng càng là phân loạn như m.

Bất quá, Lý Huyền lời nói, cũng là làm hắn lâm vào suy nghĩ sâu xa, không biết nghĩ đến cái gì, mặt già có chút đỏ bừng.

Phía trước Lý Huyền làm vài món sự ——

Một “Cường đoạt” tinh an sau núi, nhị ra giá “Một đan một trăm triệu”, này hai việc, đều làm Hồng Liên trong lòng vào trước là chủ, nhận định Lý Huyền mặc dù có bản lĩnh, nhưng là cái tham tài người, hơn nữa tư thái cuồng vọng, ăn tương khó coi.

Nhưng hiện tại xem ra.....

Tựa hồ, Lý Huyền càng như là một cái du hí nhân gian cao nhân, đều không phải là tham tài, mà là lấy một loại cao cao tại thượng tư thái, bề ngoài chúng sinh.

Tựa như phật đà.

Phật chưa bao giờ mở miệng muốn trả tiền, mà muốn vắn chúng sinh, cam tâm tình nguyện cung phụng.

Nghĩ đến đây, Hồng Liên không khỏi ngây dại.

.....

.....

Sau núi.

Lý Huyền từ tịnh an chùa ra tới sau, đó là trực tiếp về tới trong nhà.

Tur Tur còn ở cùng hai điều cầu cầu chơi đùa, một cái thực hảo ngoạn trò chơi, điều hâu quắp lấy gà con.

Tướng quân sắm vai điều hâu, Tur Tur còn lại là che chở “Gấu trúc”, nỗ lực ở cùng tướng quân làm đấu tranh, trong viện hi hi ha ha rất là náo nhiệt.

Biệt thự trên sân thượng, hai nữ nhân đang ngồi ở nơi đó.

Cố Tiểu Ái cùng Sở Hồng Trang.

Phía trước đánh quá điện thoại, Sở Hồng Trang thật đúng là tới.

Xem các nàng hai cái, tựa hồ liễu rất là vui vẻ, Lý Huyền cũng không nghĩ đi lên quấy rầy, đó là triều Tur Tur đi đến.

Mới vừa đi hai bước, đó là nghe được trên sân thượng Cố Tiểu Ái tiếng la.

“Uy, lão công, đi lên a!”

Lão bà triệu hoán, tự nhiên là vô pháp cự tuyệt.

Mũi chân đột nhiên nhất giẫm mặt đất, Lý Huyền giống như một chi hỏa tiễn bay lên trời, nhảy hơn mười mét, thẳng tắp dừng ở sân thượng phía trên.

Nhìn thấy một màn này, Sở Hồng Trang hoàn toàn bị dọa tới rồi, trợn mắt há hốc mồm.

“Ngươi.....”

“Là ngươi..... Tôn Ngộ Không.....”

Nàng phản ứng đầu tiên nghĩ đến, đó là ngày đó ở công viên trò chơi phát sinh sự tình, đó là nàng chính mắt gặp qua, chỉ là Lý Huyền phía trước không thừa nhận, mà hiện tại.....

Đến nỗi đệ nhị phản ứng, còn lại là khó có thể tin, cảm giác thấy quý.

Này vẫn là người sao?

Nhảy hơn mười mét!

“Như thế nào? Ta ngươi đều không quen biết? Sở Hồng Trang, biệt lai vô dạng a.”

Lý Huyền dường như không có việc gì chào hỏi.

Vừa rồi kia một tay, là cố tình lộ cho nàng xem.

Dù sao, quốc gia đã là đã biết, lại làm nàng biết biết, cũng không tính cái gì.

Miền cho, nữ nhân này cả ngày riu rít kêu kêu quát quát.

“Ngươi..... Ngươi luyện võ? Đây là cái gì võ công a?”

Gian nan nuốt khẩu nước miếng, Sở Hồng Trang nhẹn không được mở miệng hỏi.

Giờ này khắc này, nàng nhưng thật ra nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện.

Khó trách, phương triết án tử sẽ bị điều đi.

Khó trách, mặt trên đại lãnh đạo, sẽ cố tình giao hảo Lý Huyền.

Nguyên lai là Lý Huyền ở cái này lĩnh vực, có làm thường nhân vô pháp với tới thành tựu.

Tầng cũng thật thâm a.

“Luyện võ?”

“Không có a..... Người như thế nào sẽ cho rằng là luyện võ? Cái gì võ công có thể phi như vậy cao?”

“Nói cho người a, từ ** qua đi, nhân loại giên đó là sinh ra nhất định biến dị, ở người thường trung, bắt đầu xuất hiện một ít dị năng giả, bọn họ bị quốc gia chiêu nạp, thành lập một cái tân tổ chức, đã kêu long tổ. Mà ta, đúng là long tổ một viên.”

Lý Huyền chậm rãi đi tới, trầm giọng nói.

Nghe được lời này, Sở Hồng Trang cắn môi, đôi tay cũng là gắt gao nắm chặt, hơi có chút đáng vẻ khấn trương.

Không nghĩ tới, tới nơi này uống cái buổi chiều trà, còn có thể nghe được như thế bí ẩn tin tức.

Lấy nàng trước mắt trình tự cùng địa vị, còn xa xa vô pháp tiếp xúc đến như vậy cơ mật đồ vật.

Mà làm một cái cảnh sát, Sở Hồng Trang bản năng đó là nghĩ đến, có nhiều thế này người, khẳng định có thể đối phá án rất có trợ giúp.

“Kia..... Hiện tại long tổ có bao nhiêu người?”

“Chúng ta công an cơ quan, có tư cách truyền chuyển sao? Tỷ như bắt giữ một ít truy nã phạm linh tinh.”

Sở Hồng Trang rất là nghiêm túc hỏi.

Phốc!

Cố Tiểu Ái rốt cuộc nhịn không được, toàn thân kịch liệt run rẩy, nước mắt đều mau cườ ra tới, một bàn tay bắt lấy Sở Hồng Trang bả vai, thở hắt hắt giải thích nói: “Người tựa không giống..... Ngốc, hần rõ ràng..... Đâu người đâu, còn long tổ.....”

Lý Huyền cũng là đậm đậm cười.

“Sở đồng học, mấy năm không thấy, người chỉ số thông minh như cũ như thế, ha ha.....”

Sở Hồng Trang bỗng nhiên ngây người.

Trần đầy oán niệm nhìn Lý Huyền liếc mắt một cái, trong lòng mặt trái cảm xúc, quả thực muốn ngưng kết thành tiểu vũ trụ nổ mạnh.

Nàng khẽ cắn môi, lại khẽ cắn môi, quay đầu nhìn về phía Cố Tiểu Ái.

“Tỷ, người vừa rồi không phải hỏi ta, Lý Huyền ở đại học khi nói không nói qua luyện ái sao?”

“Ta nói cho người.....”

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tân hôn đêm trước

Ôn gia mà chỗ Giang Bắc, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, xem như căn chính miêu hồng gia tộc, hơn trăm năm qua, mỗi một thế hệ đều có kiệt xuất gia tộc đệ tử.

Cho tới bây giờ, đã là một cái có thể nói không lồ gia tộc, cành lá tốt tươi, bộ rễ không lồ.

Ôn gia từ trước đến nay là hai cái đuôi đi đường, một chân khiêng báng súng, một khác chân ôm tiền túi.

Trên thực tế, đại đa số cuộc sống xa hoa nhà, đều là như thế.

Ôn gia này một thế hệ lĩnh quân nhân vật, tên là Ôn Đại Đồng, toàn bộ Giang Bắc, không người không biết không người không hiểu nhân vật, có thể nói là quyền thế ngập trời.

Ôn Đại Đồng dưới, còn lại là ôn thiên thụ, mấy nhà đưa ra thị trường công ty thực tế không chế người, quốc nội siêu cấp ẩn tính phú hào, đủ để thượng Forbes tồn tại.

Này hai người, cộng đồng khởi động ôn gia thiên.

Tuy rằng, lúc này ôn gia, so với gia tộc nhất cường thịnh thời kỳ, đã là có điều không bằng, nhưng cho đến ngày nay, ở người thường xem ra, như cũ có thể dùng tám chữ tới hình dung —— lửa đỏ thêm dầu, dẹt hoa trên gấm.

Ôn Thanh Thanh, là Ôn Đại Đồng sủng ái nhất nữ nhi, từ biết được nữ nhi tin người chết sau, Ôn Đại Đồng đã là không biết quảng ngã nhiều ít cái cái ly, đánh nhiều ít cái điện thoại.

Nhưng mà, trừ bỏ thất vọng, vẫn là thất vọng.

Làm quan giả, nhất chú ý thế.

Bị phong làm “Nhân tài kiệt xuất”, giờ phút này, Lý Huyền đúng là thế chính kinh.

Nếu có thể bắt được cái này danh hiệu, đó là thuyết minh, sau lưng những cái đó lực lượng, đạt thành nào đó trình độ thượng chung nhận thức.

Xã hội thượng lưu, nhất nhất lưu sinh tồn triết học đó là —— dẹt hoa trên gấm giả chúng, đưa than ngày tuyết giả quả.

Đối với ôn gia, đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Đi chính đại quang minh lộ tuyến, tạm thời không có người nguyện ý giúp bọn hắn, cũng không có người nguyện ý đi xúc phạm “Quốc sĩ” rủi ro.

Cho nên, hắn chỉ có thể vận dụng tài nguyên, không tiếc tiêu phí rất lớn đại giới, tìm Tần Long lại đây, muốn dùng giang hồ thủ đoạn tới giải quyết sự tình.

Nhưng mà, vẫn là thất bại.

Tần Long hoàn toàn không phải đối thủ, chạy trời chết.

Hiện tại, Tần Long còn ở ôn gia trang viên nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ mong về sau tái chiến.

Là đêm.

An tĩnh thư phòng, Ôn Đại Đồng cùng ôn thiên thụ, đang ở mở ra tiểu sẽ.

Gia tộc mỗi hạng trọng đại quyết định, trên cơ bản đều là như thế đàn sinh ra tới.

Sương khói bốc lên, ôn thiên thụ hung hăng trừu một ngum, híp mắt nói: “Ca, giang gia bên kia, cho ta tới điện thoại, nói tạm thời đoạn rút tương lai ba năm nội hợp tác.”

Ngữ khí thực bình tĩnh.

Mỗi phùng đại sự có tĩnh khí, ôn thiên thụ có thể đi đến tình trạng này, tĩnh khí tự nhiên vẫn phải có.

Chỉ là hắn tâm, lại ở hung hăng run rẩy.

Giang gia này nhất chiêu, sẽ làm công ty trong tương lai ba năm sau, ít nhất giảm bớt 10% thuần lợi nhuận, kia ít nhất là..... Gần trăm triệu tài chính.

Dừng một chút, ôn thiên thụ lại lần nữa nói: “Ta phải đến tin tức, ** vân chân, đó là Lý Huyền chữa khỏi, còn tặng hắn một bộ biệt thự. Giang Côn Bằng ngừng bởi vậy sự hưng sư vấn tội, sau lại cũng bị Lý Huyền thuyết phục. Ở được đến kia bốn chữ phong hào sau, sáng sớm hôm sau, Giang Bán Sơn tự mình bái phỏng.”

Nói nơi này, hắn ngữ khí có chút trầm trọng.

Bình tĩnh mà xem xét, giang gia cùng ôn gia, căn bản không phải một cái cấp bậc thượng, vô luận là nội tình tích lũy, vẫn là trước mặt thực lực, ôn gia đều hoàn toàn so ra kém.

Thậm chí, không hề bất luận cái gì đánh trả chi lực.

Giang gia này phúc tư thái, đã là là muốn hoàn toàn mượn sức Lý Huyền.

Nghe được lời này, Ôn Đại Đồng gật gù đầu, tin tức này, hẳn cũng là biết đến.

Kỳ thật, Ôn Đại Đồng vẫn là tương đương cẩn thận, ở Ôn Thanh Thanh xảy ra chuyện sau, không có sốt ruột hành động, chỉ là trước đem Tàn Long thỉnh lại đây, sau đó tìm các phương diện con đường, tìm hiểu Lý Huyền tin tức.

Mưu định sau động, là một cái gia tộc khoảng lái giả cơ bản nhất yêu cầu.

Thậm chí, nếu..... Nếu Ôn Thanh Thanh chết, có thể cấp ôn gia mang đến rất lớn ích lợi, như vậy mặc dù là đã chết một cái nữ nhi, bọn họ cũng sẽ tiếp tục đi liếm Lý Huyền.

Đây là rất nhiều đại gia tộc sinh tồn chi đạo.

Nhưng hiện tại nhất khó chính là, người đã chết, còn không có bắt được chỗ tốt, lại còn có đắc tội Lý Huyền.

Này liền thực xấu hổ.

Nếu không báo thù, chỉ cần Lý Huyền còn phong cảnh một ngày, ôn gia liền không dám ngẩng đầu, đối với gia tộc thanh thế tới nói, tuyệt đối là cái thật lớn đã kích.

Nhưng nếu báo thù, đó là mũi dao thượng khiêu vũ, hơi có vô ý, liền sẽ khiến cho cái khác gia tộc như hổ rình mồi.

Lý Huyền, cũng không đáng sợ.

Hắn chỉ là một người mà thôi, mặc dù thực lực lại cường, chung quy có quốc gia ở thượng, không có khả năng làm ra thiên nộ nhân oán sự tình.

Đáng sợ chính là, những cái đó cùng trình tự đối thủ.

Chỉ cần ôn gia phạm phải một chút sai lầm, những người đó, liền sẽ như đói khát bày sới, hung hăng nhào lên tới, đem cái này truyền thừa trăm năm gia tộc, hoàn toàn gặm cắn sạch sẽ.

Trong đầu mạo hiểm này đó ý niệm, đốt ngón tay nhẹ nhàng đánh mặt bàn, Ôn Đại Đồng uống ngụm trà, trầm ngâm luôn mãi, chậm rãi mở miệng.

“Ta nhờ người hỏi Triệu Tây Bình, hẳn chỉ trở về một chữ, nhẫn.”

“Giang gia, bào gia, cô gia, xem như kiên định người ủng hộ, bọn họ vốn dĩ cũng chính là nhất phái, từ địa lợi thượng, cũng coi như là gần quan được ban lộc. Ngoài ra, cái khác gia tộc, đều các có tâm tư, giống như một đám nghe tanh ruồi bọ.”

“Thiên thời, địa lợi, nhân hòa, chúng ta giống nhau không chiếm.”

Nói xong lời này, Ôn Đại Đồng đó là trầm mặc xuống dưới.

Ôn thiên thụ cũng không nói chuyện, hết sức chăm chú nghĩ tâm sự, chờ tàn thuốc đốt tới tay, mới đột nhiên một run run, tùy tay bóp tắt.

“Ca.....”

“Thanh thanh thù, ta cũng cảm thấy tạm thời còn không thể báo, hiện tại tất cả mọi người đều đang xem diễn, là con la là mã, còn không có lời ra tới lưu lưu, hẳn có thể mang đến bao lớn ích lợi, ai cũng không biết. Đến nỗi hẳn sẽ như thế nào làm, cũng không ai biết, nói không chừng sẽ tự tìm từ lộ đâu?”

Quốc sĩ, là một khối hương bánh trái không thể nghi ngờ, nhưng đồng dạng cũng là một cái cao nguy ngành sản xuất.

Tại đây điểm thượng, thượng một cái đã là dùng sinh mệnh chứng minh rồi.

Chần chờ một lát, ôn thiên thụ lại lần nữa điểm thượng điều thuốc, thật dài phun ra điều thuốc sương mù, ngữ khí có chút trầm thấp nói: “Nếu không, ngày mai ta phái lão Tam, đi gặp Lý Huyền, hẳn ngày mai làm hôn lễ.”

“Nếu có thể giao hảo Lý Huyền, hẳn có thể cùng giang gia nói thượng lời nói, chúng ta sinh ý, cũng còn có thể cứu chữa.”

Lời này xuất khẩu, hai anh em liếc nhau, đang muốn nói cái gì.....

Ca!

Một tiếng sấm rền, lặng yên ở hai người bên tai vang lên, cũng chiếu sáng bầu trời đêm.

Hai anh em đột nhiên đứng dậy, thông qua thư phòng theo dõi, đã là nhìn đến trang viên Tây Bắc giác, một chỗ sâu, bị lời đình chém thành tra.

Đó là Tàn Long cư trú địa phương.

“Ca!”

“Hắn tới!”

Ôn thiên thụ đột nhiên kêu ra tiếng tới, bèn nhón hầu kết kích thích, toàn thân run nhè nhẹ.

Thanh thanh chết, hắn biết rõ, là bị lôi điện đánh chết, kiểm tra quá thi thể sau, thật là bị cao cường độ điện lưu trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể mà chết.

Nếu nói phía trước, còn có chút nửa tin nửa ngờ, như vậy hiện tại, là hoàn toàn tin.

Người kia..... Lý Huyền, hắn có thể không chế lôi điện!

Ôn Đại Đồng đột nhiên mở ra ngăn kéo, lấy ra hai thanh súng lục, đồng thời ném cho đệ đệ một phen, tại đây thư phòng, hai anh em đều là có chút khăn trương lên, trừng lớn đôi mắt nhìn theo dõi video.

Giờ phút này, Tần Long cư trú kia tòa phòng ở, đã là hoàn toàn thành phế tích, một người cao lớn bóng người, ở lõi hỏa trung giấy giụa, kêu thảm, thực mau không có tiếng động.

Hai người trái tim nhảy lên đều là cực nhanh, toàn thân đỏ mồ hôi lạnh.

Thật là đáng sợ.

Chỉ có chính mắt gặp qua như vậy cảnh tượng, mới có thể ý thức được, này, tuyệt đối là phạm nhân vô pháp chống cự lực lượng!

“Cho các ngươi một cái cơ hội, mạng sống cơ hội.”

“Mân tây, bàng gia, bàng hùng, ta muốn này gia tộc, biến mất, mây tan.”

Một cái vô ảnh vô ảnh, rồi lại không chỗ không ở thanh âm, lạnh yên truyền vào hai người trong tai.

Cái này bàng gia, đó là 5 năm trước, tạo thành Lý Huyền tai nạn xe cộ cái gia tộc.

Thư phòng, huynh đệ hai người nhìn quanh bốn phía, lại trống rỗng, cái gì đều không có.

“Ca.....”

Ôn thiên thụ nhin không được kêu một tiếng, vô hình áp lực, làm hắn có loại muốn la to xúc động.

“Tiền bối, quốc sĩ, ta..... Chúng ta, tiếp nhận rồi.”

Ôn Đại Đồng thấp hèn đầu, thanh âm có chút trầm thấp nói.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Hôn lễ (thượng)

Hôn lễ trước hôm nay buổi tối, Cố Tiểu Ái là trực tiếp ở khách sạn ngủ, thuận tiện cuối cùng kiểm tra rồi một phen hôn lễ trừ bị công tác.

Ở nhà bốn vị lão nhân an bài hạ, hết thấy đều gợn găng ngăn nắp, khách sạn, nơi sân, ánh đèn, âm nhạc, khách khứa..... Sự vô toàn diện.

So sánh với 5 năm trước kia trăng lược hiện keo kiệt hôn lễ, hiện giờ, thật là đã là xa hoa quá nhiều.

Làm Cố Tiểu Ái cha mẹ, cố hàn son cùng la hồng tỵ, không còn có cái gì không hài lòng, vẫn là nữ nhi ánh mắt hào, ai có thể nghĩ đến, 5 năm trước cái kia Lý Huyền, có thể tới đạt hiện tại tình trạng này?

Để cho hai người cảm động chính là, mặc dù Lý Huyền hiện tại có như thế đại thành tựu, lại như cũ đem tiểu ái trở thành bảo, điểm này làm cố hàn son đều là có chút tự biết xấu hổ.

Coi trọng vật chất xa hoa truy lạc xã hội, còn có mấy nam nhân, có thể làm được như vậy?

Đều nói trước lạ sau quen, này xem như Cố Tiểu Ái lần thứ hai trải qua hôn lễ, nhưng trong lòng, so lần đầu tiên còn muốn trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

5 năm thời gian, điểm điểm tích tích, thống khổ, bất lực, tuyệt vọng, tưởng niệm, ngọt ngào, cộng đồng đan chéo ở bên nhau, gây thành một ly cam thuần rượu ngon, rất là say lòng người.

Hiện giờ xem như công đức viên mãn.

Ngày chính.

Các tân khách sôi nổi trình diện, khách sạn trang viên cửa, sớm đã treo lên đồ thăm biểu ngữ, chúc mừng Lý Huyền tiên sinh cùng Cố Tiểu Ái nữ sĩ tân hôn đại hi, tự là Giang Bán Sơn viết, hẳn luyện nửa đời người thư pháp, ở quốc nội cũng coi như là có chút danh tiếng đại gia, thiết họa ngân câu, cảnh đẹp ý vui.

Đón dâu đoàn xe, hôm nay chủ định sẽ trở thành ma đô thành thị một cảnh, ước chừng 99 lượng siêu xe, cùng duyệt binh đường như, hào vô nhân tính.

Vốn dĩ, gì Vượng Tài cũng không có thình đến nhiều như vậy xe, nhiều ra tới kia bộ phận, là Giang Côn Bằng tự mình an bài, lấy thân phận của hắn địa vị, an bài này đó, tự nhiên là một bữa ăn sáng.

Cố Tiểu Ái bên kia thân thích bằng hữu, nhìn thấy hình ảnh này, đều là có chút nói không nên lời cảm giác, phía trước cũng nghe nói qua, Lý Huyền tựa hồ là đã phát gia, nhưng không nghĩ tới, phô trương sẽ lớn đến cái này phân thượng, một đám đều tâm tư khác nhau.

Trong đại sảnh.

Cố Tiểu Ái nhà mẹ đẻ người, Lý Huyền cha mẹ bên này bạn bè thân thích, ban đầu hoa viên tiểu khu hàng xóm, tràn đầy chiếm mấy chục trương cái bàn.

Cái khác, Lý Huyền phần lớn không quen biết, liền thấy cũng chưa gặp qua.

Những người này, Giang Bán Sơn cùng chính mình nói qua, đều là có chút muốn tới bái phỏng, thảo ly rượu mừng uống.

Vậy đến đây đi, cũng không thiếu này ly rượu, quyền đương đồ cái nào nhiệt.

Trong đại sảnh không khí thực hảo, bình dân áo vải có bình dân áo vải vòng luẩn quẩn, quyền quý hiển hách cũng có quyền quý hiển hách vòng luẩn quẩn, từng người từng an.

“Gia gia, người này, thật sự giá trị sao?”

Giang gia này trương trên bàn, một cái hai mươi tới tuổi trang dung tính xảo nữ hài nhi, triều Giang Bán Sơn làm nũng nói, hơi hơi nhếch lên môi đỏ, có chút nghi hoặc chỉ ý.

Nàng kêu giang sơ ảnh, giang gia đời thứ ba tiểu công chúa, nhất chịu gia gia sủng ái, đương nhiên bản thân cũng ngoan ngoãn hiểu chuyện, là chân chính bạch phú mỹ.

Tuy rằng biết Lý Huyền có đại bản lĩnh, nhưng trong nhà như thế coi trọng, thậm chí có chút khiêm tốn, vẫn là làm nàng cảm giác được có chút không phục.

Bình tĩnh mà xem xét, hiện giờ Hoa Hạ, mặc kệ là vị nào đại lão con nói đời kết hôn, Giang Bán Sơn có thể qua đi, đều xem như đại đại hân diện, về tình về lý đều phải ngồi cái chủ vị.

Đầu giống hiện tại, giang người nhà cũng chỉ là tùy tùy tiện tiện ngồi một cái bàn.

Huống chi, hiện tại, Giang Côn Bằng cùng ** vân, hai vị này ma đô một đường công tử, thành linh ở bên ngoài bận rộn trong ngoài, cùng hai người hầu đường như, quả thực quá mất mặt.

Giang Bán Sơn nhìn cháu gái liếc mắt một cái, nhưng thật ra không đến mức sinh khí, chỉ là lắc đầu cười cười.

“Tám ảnh nhỏ a, người nếu không thích nơi này không khí, liền đi ra ngoài đi một chút. Về nhà cũng đúng.”

Nghe được lời này, giang sơ ảnh trong lòng tức khắc hơi hơi căng thẳng, lắc đầu, vội vàng nói: “Không có, ta chính là có điểm tò mò.”

.....

Chính ngọ thời gian.

Tân lang tân nương rốt cuộc xuất hiện.

Trong đại sảnh nháy mắt tối sầm xuống dưới, toàn bộ ánh đèn, tụ tập ở hai người trên người, trong lúc nhất thời, tròng thượng đỏ là vang lên một mảnh đảo hút lương khí thanh âm.

Lý Huyền không có mặc tây trang, một thân màu trắng trường bào, trường thân ngọc lập, phong độ nhẹ nhàng, phía sau còn cồng một phen trường kiếm, nhìn qua rất có tiên phong đạo cốt, phảng phất từ võ hiệp kịch đi ra giai công tử.

Đến nỗi Cố Tiểu Ái, cũng không phải áo cưới cùng truyền thống sùn xám, mà là một bộ màu đỏ váy dài, giống như bầu trời thiêu đốt rặng mây đỏ, rực rỡ lung linh, ở ánh đèn chiếu rọi dưới, càng là quốc sắc thiên hương.

Này trang phục giả, là Cố Tiểu Ái tự mình tuyển, quần áo còn lại là Lý Huyền cung cấp, đây là chân chính thiên y, mặc dù là đặt ở ba ngàn đại thế giới, cũng là hiếm có bảo vật, càng đừng nói ở trên địa cầu.

Mãn đường khách khứa, ánh mắt đều là bị hoàn toàn hấp dẫn, trợn mắt há hốc mồm nhìn này một đôi bích nhân, trong đại sảnh châm rọi có thể nghe.

Này hai kiện quần áo, bản thân liền cụ bị đoạt nhân tâm thần công hiệu.

Hai người đi rất chậm, một bước, một bước, đi qua thảm đỏ.

Khăn voan hạ, Cố Tiểu Ái đôi mắt có chút vi nhiệt, này vài bước lộ, đối với nàng tới nói, đi rồi 5 năm nhiều.

Lý Huyền, còn lại là đi rồi năm ngàn năm!

Bốn cái tiểu hoa đồng, phấn điều ngọc trác, chia làm hai sùn, trong tay dẫn theo tiểu hoa rỏ, nhắm mắt theo đuôi đi theo phía sau.

Tư Tư có chút đáng vẻ khăn trang, tay nhỏ gắt gao bắt lấy lăng hoa, còn phải chú ý dưới chân nện bước, sợ cùng cái khác mấy cái tiểu bằng hữu đi không chỉnh tề.

Ba ba hôm nay hảo hảo xem nha, mụ mụ cũng hảo hảo xem nha..... Tư Tư cũng muốn biểu hiện xinh xinh đẹp đẹp, không thể cấp ba ba mụ mụ lộng hồng rồi.

Hai người đi đến trên đài.

Ánh đèn tùy theo biến ảo, cả tòa đại sảnh đều sáng lên.

Giang Côn Bằngkhách mời lâm thời người chủ trì, không có những cái đó phù hoa lời nói, chỉ là đầy mặt tươi cười chủ trì hôn lễ.

Hết thấy đều thực thuận lợi viên mãn, không có bất luận cái gì khúc chiết.

Đây cũng là Lý hoang tưởng muốn hiệu quả.

Trao đổi xong nhẵn, Lý Huyền bế lên Tư Tư, một nhà ba người đứng ở trên đài, lẫn nhau đối diện, một câu cũng chưa nói, nhưng trong lòng đã có vạn ngữ ngàn ngôn.

Còn cần nói cái gì đâu?

Khách khứa tịch trung

Một cái dáng người cường tráng nam nhân, gãi đứng chỗ ngựa đứng dậy, trong tay dẫn theo cái rương, triều trên đài đi tới, Giang Côn Bằngkhông chút nào ngoài ý muốn, triều hân gật gật đầu.

“Lý tiên sinh, thủ trưởng viết phó tự, làm ta mang lại đây, chúc ngài tân hôn đại hỉ.”

Trên màn hình lớn xuất hiện một bộ tranh chữ, tự rất đơn giản, bốn cái mạnh mẽ hữu lực bút lông tự, thượng thư —— bách niên hảo hợp.

Đến nỗi kia lạc khoản.....

Mới vừa nhìn đến lạc khoản thượng tên, ở đây ít nhất có một phần ba người đứng lên, không quá bao lâu thời gian, phàm là chú ý tới kia lạc khoản, cơ hồ tất cả mọi người đứng lên.

Mọi người trong lòng chấn động, quả thực vô pháp dùng lời nói mà hình dung được.

Cố Tiểu Ái, đồng dạng cũng là ngây dại, đã lâu cũng chưa phục hồi tinh thần lại.

Tuy rằng nàng biết, Lý Huyền cùng quốc gia đạt thành nào đó trình độ thượng hợp tác, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới, vị kia lòng mang thiên hạ lão nhân, thế nhưng cũng sẽ đưa tới hạ lễ!

Bên cạnh hai cái phù dâu, một cái sở hồng trang, một cái Cố Tiểu Ái phía trước khuê mật, cũng đều là đầy mặt mộng bức trạng thái, hoàn toàn không

biết nên nói cái gì hão.

To như vậy trong đại sảnh, ít nhất trăm mặc ba phút.

Theo trên màn hình lớn hình ảnh biến mất, mọi người mới đều thật dài thư khẩu khí, một lần nữa ngồi xuống.

Nhưng trong lòng chấn động, lại như cũ thật lâu vô pháp bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Trường kiểm đi thiên nhai (1)

Ở tham gia hôn lễ phía trước, trừ bỏ số ít mấy cái cảm kích người, ai đều chỉ là cho rằng, đây là một hồi phổ phổ thông thông hôn lễ, nhiều nhất chỉ là xa hoa một ít thôi.

Nhưng mà, này phó tự giống như là một viên trọng bàng bom, đem tất cả mọi người tạc ngốc.

Mãi cho đến hôn lễ kết thúc, còn có chút khó có thể tin cảm giác.

Tiến đến tham gia hôn lễ những cái đó quyền quý, nếu nói phía trước, còn ôm có chút lay động chi ý, như vậy hiện tại, chính là hoàn toàn thấy rõ ràng phương hướng.

Cùng với ôn gia.

Ở trải qua quá tối hôm qua sự tình sau, ôn gia, hôm nay không chỉ có bị hậu lễ, vẫn là ôn đại đồng cùng ôn thiên thụ hai người tự mình tới.

Đương nhìn đến kia phó tự khi, hấn trong lòng đột nhiên run rẩy một chút, chợt thở hắt ra.

May mắn, tối hôm qua, chính mình làm ra cái chính xác lựa chọn.

Hôn lễ kết thúc, trên đường trở về, giang sơ ảnh ngồi trên xe, có chút sùng bái nhìn gia gia.

Quả nhiên, gừng càng già càng cay, gia gia sớm liền thấy rõ tình thế, trước tiên bắt đầu rồi bố cục.

Đồng thời, ở nàng cảm nhận trung, cũng là đối Lý Huyền, sinh ra vô cùng tò mò.

Kia rốt cuộc là một cái như thế nào nam nhân?

.....

Hôn lễ sau khi kết thúc.

Lý Huyền cha mẹ bên này, cùng với nhạc phụ nhạc mẫu nơi đó, đều nhận được không ít điện thoại.

Có lẽ là ở hôn lễ hiện trường, Lý Huyền cùng Cố Tiểu Ái tiên khí nhi quá đủ, rất nhiều người thậm chí cũng không dám đi lên hỏi điện thoại, chỉ có thể đi đường cong cứu quốc lộ tuyến.

Đương nhiên, cũng có người đi tới giang gia bên kia quan hệ, giật dây bắc cầu.

Thậm chí liền gì Vượng Tài, đều thu hoạch ngoài ý muốn rất nhiều nhân mạch, hôn lễ ngày đó, hấn cũng là bận trước bận sau thu xếp.

Nói ngắn lại, ở nào đó riêng trong vòng, Lý Huyền đã là hoàn toàn phát hỏa, chỉ là còn không vì bình thường đại chúng biết.

Không ít gia tộc, đều bắt đầu trước tiên bố cục, có tình giao hảo, cũng là vì về sau đặt nền móng.

Chỉ là, làm những người đó ngoài ý muốn chính là, Lý Huyền đã là rời đi ma đô, đi ra ngoài hưởng tuần trăng mật đi.

.....

Mấy trăm km ở ngoài.

Trên đường cao tốc, một chiếc xe đang ở nhanh như điện chớp, Lý Huyền ổn định vững chắc lái xe, Cố Tiểu Ái ngồi ở ghế phụ, Tư Tư còn lại là ở phía sau bài, trái ôm phải ấp, bên trái ôm tướng quân, bên phải ôm gấu trúc.

Loại này ở trên đường cảm giác, làm tiểu cô nương thực thích, cũng thực hưng phấn, ghé vào cửa sổ xe thượng, vẫn luôn nhìn bên ngoài phong cảnh.

Ở trên đường, không có cao ốc building, không có kẹt xe, không có chen chúc đám người, chỉ có núi lớn, có con sông, cùng với hô hô phong, hoàn toàn giống như là một cái khác thế giới.

Này vẫn là Tư Tư lần đầu tiên ra xa nhà đâu.

Đến nơi Cố Tiểu Ái, đồng dạng cũng là hải lên, bắt tay đuổi đến ngoài cửa sổ xe mặt, tựa hồ phải bắt được bay nhanh mà đi phong, thường thường xem một cái Lý Huyền, sóng mắt lưu chuyển, phong tình vạn chủng.

Lần này tuần trăng mật lữ hành, không có mục đích địa, đi đến nơi nào tính nơi nào, là nàng thích phương thức.

Đối với Lý Huyền tới nói, này đồng dạng, cũng là một lần giải phóng.

Hôn lễ thượng, vị kia lão nhân tuy rằng là cho chính mình vô cùng vinh quang, nhưng đồng dạng cũng là áp lực, tùy theo mà đến, tất nhiên là rất nhiều thể tục việc vật.

Xuất phát trước, Lý Huyền đem trong nhà sự tình, không sai biệt lắm đều an bài hảo.

Ở ma đô, giang gia, có thể làm chính mình người phát ngôn, đặc biệt là giang Côn Bằng, thể tục gian sự tình, đều từ hần tới xử lý, trừ phi gặp phải thật sự trị không được, có thể tùy thời liên hệ chính mình.

Dù sao, hần cũng không nhất định có thể liên hệ được đến.

Lý Huyền đem điện thoại đều đóng.

Giờ này khắc này, Lý Huyền tâm tính, đại để thượng cùng loại với “Ta sau khi đi, quán nó hồng thủy ngập trời.....”

Làm tục sự đều cắt đi, bồi thê tử cùng nữ nhi, mới là quan trọng nhất.

.....

Chuyến này mục đích địa, trạm thứ nhất là ngoa long, Tư Tư muốn đi xem gấu trúc, tự nhiên muốn đi cái này gấu trúc nhà.

Ma đô khoảng cách ngoa long, ước chừng hai ngàn km, cũng không nóng nảy lên đường, chậm rãi đi.

Nếu không phải vì xem bên đường phong cảnh, Lý Huyền sẽ trực tiếp dùng phi.

Hần thần niệm chu du thiên địa, gặp phải phong cảnh không tốt đoạn đường, xe trực tiếp thuận di, trong chớp mắt, đó là qua mấy trăm km.

“Oa, ba ba, nơi đó hảo hảo xem nha!”

“Ba ba mau xem, hoa hoa, đều là hoa hoa!”

Đột nhiên, Tư Tư có chút ngạc nhiên kêu lên, tay nhỏ hưng phấn chụp phui cửa sổ, ngay cả tướng quân cùng gấu trúc, cũng là dán ở trên cửa sổ, tò mò nhìn.

Ngoài cửa sổ, là một mảnh thật lớn hoa điền.

Nơi xa là thanh sơn, gần chỗ là nước biếc, xanh thăm không trung, hoành mấy cái dây điện, giống như trong thiên địa cảm huyền.

Sơn thủy chi gian, có vài mẫu đất, trồng đầy đủ loại màu sắc hình dạng hoa, là một cái lộ thiên hoa cỏ nuôi trồng căn cứ, đúng là giữa hè thời gian, muôn hồng nghìn tía, mỹ lệ tới cực điểm.

Lý Huyền thần niệm đảo qua, tìm được rồi hoa điền nhập khẩu, tâm niệm vừa động, xe đó là bay qua đi.

Xuống xe.

Tư Tư nhảy nhót, ôm gấu trúc, đi theo tướng quân, một đường liền triều kia hoa điền chạy tới, chuông bạc tiếng cười, bị gió thổi đi ra ngoài rất xa.

Cố Tiểu Ái lấy ra di động, răng rắc dừng hình ảnh cái này hình ảnh, nhìn đến ảnh chụp Tư Tư khuôn mặt tươi cười, tức khắc đối chính mình chụp ảnh kỹ

thuật, cảm thấy thực vừa lòng.

Nghe được bên ngoài động tĩnh, một cái đầu tóc hoa râu nhưng thân thể thực cứng lẻo lão nhân, từ nhà gỗ đi ra, trong tay còn xách theo túi thuốc túi, có chút kinh ngạc nhìn này hai người, ngây người một hồi lâu, mới dùng mang theo bản địa khẩu âm tiếng phổ thông hỏi: “Các người làm gì?”

Giờ phút này Lý Huyền, vẫn như cũ là hôm qua kia trang điểm.

Một bộ bạch y, thân phụ trường kiếm.

Cố Tiểu Ái còn lại là một thân hồng y.

“Chúng ta du sơn ngoạn thủy, một đường đến đây, thấy hoa diên thực mỹ, xuống dưới nhìn xem.”

Lý Huyền cười nói.

“Xem có thể, đừng đập hư hoa.”

Lão nhân gật gật đầu, có chút khản trương nói.

“Đương nhiên sẽ không, chúng ta muốn trích một ít.” Nói, Lý Huyền tùy tay đưa cho kia lão nhân một ngàn đồng tiền.

Do dự một chút, lão nhân thô ráp bàn tay to vẫn là tiếp nhận tiền, trên mặt nhiều ra vài tia tươi cười, “Sao đến sự, tùy tiện trích.”

Đi vào hoa diên, ngửi được, hô hấp đến, đều là thơm ngọt hơi thở, hai chỉ câu vui sướng trên mặt đất đánh lăn, Tư Tư ánh mắt sáng lên, phát hiện mấy chỉ tiểu hồ điệp, đó là nhảy nhót đuổi theo.

“Lý thiếu hiệp? Chụp một trương?”

Cố Tiểu Ái giờ lên mực mà cảm, lộ ra cái rất có thiếu nữ cảm tươi cười.

Nàng đại ái cổ phong, này bộ quần áo cũng là nàng tự mình vì Lý Huyền chọn lựa, bạch y thiếu niên, nhất định phải bội kiếm, như thế, mới là nàng cảm nhận công chính tông hành tẩu giang hồ thiếu hiệp.

“Cổ nữ hiệp, thỉnh.”

Lý Huyền cũng là cười nói.

Rắc rắc rắc rắc.....

Liên tục chụp hơn mười trương, Cố Tiểu Ái tài cảm thấy mỹ mãn, tùy tay ném xuống di động, nói: “Về sau mỗi cái cảnh điểm, chúng ta đều phải dùng đồng dạng thủ thế, đồng dạng quần áo chụp ảnh, thế nào?”

Lý Hoàng tưởng tượng, cười gật gật đầu.

Cố Tiểu Ái cời giày vớ, ngồi ở bờ ruộng bên, trắng nõn tú khí chân răng, nhẹ nhàng hoa cháy xuôi nước sông, bắn khỏi nhất xuyên xuyên thanh triệt bọt nước.

“Tùng mộng tưởng trường kiếm đi thiên nhai.”

Nàng xướng lên, tiếng ca thực mỹ, du dương êm tai, chỉ là không có nguyên khúc nhân nhạ phiên muộn, ngược lại là đối nhiều ra vài phần suất tính cùng dừng cảm.

Đây cũng là giờ phút này tâm cảnh miêu tả chân thật.

Lý Huyền cười tầm tầm nhìn, quay đầu nhìn nhìn lại nữ nhi, cảm thấy nhân sinh chi hạnh phúc, không ngoài như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102:

Ở hoa ngoài ruộng chơi hơn một giờ, đêm này một cảnh đẹp thu hết trong mắt, tàng tiển đáy lòng, Lý Huyền chuẩn bị rời đi.

Tur Tur còn có chút lưu luyến bộ dáng.

Vừa rời cùng tiểu hồ điệp chơi thực vui vẻ, tổng cộng có tám chỉ tiểu hồ điệp, nàng vốn đang tưởng phân biệt lấy tên tới, nhưng phi phi, liền phân không rõ ràng lắm ai là ai.....

Cuối cùng, ở hoa điền trung gian chụp một trương ảnh gia đình, một nhà ba người mang hai điều cầu, hướng ra phía ngoài đi đến.

Có Tiểu Ái ở trên đầu cầm một đoá đỏ thắm hoa, Tur Tur ở trên lỗ tai gấp một đoá, Lý Huyền vốn dĩ không muốn, nhưng ở hai mẹ con vừa đe dọa vừa dụ dỗ hạ, trên đầu cũng là nhiều một đoá tiểu hoa cúc.

Đi đến cổng lớn, vừa rời kia lão nhân đang ở làm việc, một đám trúc biến đem ra, mặt trên phơi nắng các loại bóc ra cánh hoa, có còn mới mẻ, có đã là tiếp cận khô héo.

Trong lòng vừa động, Lý Huyền cười tủm tỉm hỏi: “Đại gia, này cánh hoa bán ta điếm bái?”

“Bên ngoài bán một cân tám mươi.”

“Có thể.”

Lý Huyền lập tức đáp ứng xuống dưới.

Lão nhân trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, đại khái là lắm bả một câu chày gỗ, khải khải tẩu hút thuốc, có chút bất mãn nói: “Ta còn chưa nói xong. Yêm lão hán cũng không phải là kia ham món lợi nhỏ người, người cái oa nhi, mới vừa cho ta một ngàn đồng tiền, yêm lão hán nhận lấy, là sợ các người đập hư ta hoa, hiện tại, ta cho người mười hai cân, lấy đi, quay đầu lại nếu là còn nếu muốn, có thể đánh ta điện thoại.”

“Người muốn gì hoa?”

Nói, lão nhân đó là gọn gàng dứt khoát lấy ra cái túi, chuẩn bị cấp Lý Huyền trang.

Lý Huyền hơi hơi mỉm cười, bị người thiện ý tương đãi, trong lòng cũng là có chút nói không nên lời nhẹ nhàng ảm áp ý, chỉ chỉ, cười nói: “Này tam dạng, các tới bốn cân đi.”

Trang hảo hoa, Lý Huyền trước khi đi, nắm tay bán ra, lặng yên cấp này lão nhân trong cơ thể, độ một tia linh khí qua đi.

Tuy rằng không đến mức thoát thai hoá cốt, nhưng làm hấn sống lâu hai năm, vẫn là có thể.

.....

“Ba ba, mua này đỏ hoa hoa làm gì nha?”

“Là phải cho Tur Tur tắm rửa tắm sao?”

Trở lại trên xe, Tur Tur bắt một phen cánh hoa, say mê nghe nghe, chớp mắt to, có chút tò mò hỏi.

Phía trước ở nhà, Tur Tur thích nhất ở cái kia phục cổ phong cách khuê phòng đại thùng gỗ tắm rửa, tắm rửa xong, toàn thân hương hương, liền chạy đến động vật thể giới chủ đề phòng đi ngủ.

“Chờ hạ Tur Tur liền biết rồi.”

Tìm một chỗ không người nơi, Lý Huyền đem những cái đó cánh hoa lấy ra tới, lẳng lặng phiêu phù ở giữa không trung.

Có Tiểu Ái cùng Tur Tur, đều là có chút tò mò nhìn, không biết hấn muốn làm gì.

Một đạo linh lực ở Lý Huyền đầu ngón tay lưu chuyển, trong thời gian ngắn, đó là đem những cái đó cánh hoa trung tinh hoa, đều lấy ra ra tới, hình thành một đoàn màu sắc rực rỡ năm tay lớn nhỏ chất lỏng.

Dư lại cặn mảnh vụn, sôi nổi rơi xuống đất.

Một cỗ kỳ dị mùi hương, lặng yên phát ra, tươi mát ngọt lành, rồi lại không cảm thấy ngọt nị.

Lý Huyền quan sát đến kia hoa nước, tùy tay từ trữ vật không gian trung, lấy ra một quả toàn thân kim hoàng trái cây, đồng dạng ép nước lấy tụy, gia nhập chất lỏng kia bên trong.

Tiếp theo, Lý Huyền liên tục lấy ra vài loại trái cây cùng dược liệu, còn có một tiểu khối màu sắc rực rỡ linh thạch, ma thành phần mặt, đều ở giữa không trung, lấy linh lực dung hợp luyện chế.

Cổ Tiểu Ái ngay từ đầu còn cảm thấy, Lý Huyền là muốn chế tạo nước hoa, nhưng hiện tại, lặng yên có chút xem không hiểu, này cũng không phải nước hoa, rốt cuộc, chế tạo nước hoa, chính là muốn còn.

Tư Tư còn lại là hoàn toàn xem ngây người.

Nàng không biết ba ba đang làm gì, nhưng ba ba tư thế, nhưng soái khí đâu, như là biểu diễn tạp kỹ ma thuật giống nhau, cái kia màu sắc rực rỡ Tiểu Cầu Cầu, thế nhưng có thể phiêu phù ở giữa không trung.

Không bao lâu, rốt cuộc đem sở hữu phối liệu tăng thêm hoàn thành, Lý Huyền búng tay một cái.

Trong thời gian ngắn, một đạo ngọn lửa, tự hấn đầu ngón tay tràn ngập mà ra, nhẹ nhàng nhảy lên, nhiệt lượng nội liễm, phụ cận người không cảm giác được độ ấm, nhưng lại có thể nhìn đến, không khí phảng phất đều bị bùng cháy ra cái động.

Lấy chân hỏa luyện chế vài phút, hỏa hậu đó là không sai biệt lắm, giữa không trung kia đoàn chất lỏng, giờ phút này thoát nhìn giống như cầu vòng giống nhau, dưới ánh nắng chiếu rọi xuống, phát ra lộng lẫy quang mang.

Lý Huyền duỗi tay một lỏng tay.

Cầu vòng chất lỏng một phân thành hai, bên trái hình thành một chi chi mảnh khánh hương dây, bày biện ra màu sắc rực rỡ, nhìn qua thật xinh đẹp.

Bên phải, còn lại là nắm tay lớn nhỏ, một đoàn thanh triệt chất lỏng, Lý Huyền lấy ngọc **, nhẹ nhàng trang.

“Nhạ.....”

“Thu phục!”

Lý Huyền đắc ý cười cười, như là cái làm chuyện tốt, chờ bị khích lệ hài tử.

“Oa, ba ba thật là lợi hại!”

Cổ Tiểu Ái nhất hiểu hấn, tức khắc liền bắt chước Tư Tư ngữ khí, hoan hô nhảy nhót nói.

Tư Tư ngửa đầu, có chút ngây thơ nhìn mù mù liếc mắt một cái, miệng bẹp bẹp, hừ, mù mù đoạt ta lời kịch! Vậy người kêu Tư Tư nói cái gì!

“Tới, phun một phun, thử xem.....”

Lý Huyền cầm trong tay ngọc **, ở giữa không trung nhẹ nhàng rơi hai hạ, Cổ Tiểu Ái ở hương sương mù trung chuyển hai cái vòng, Tư Tư cũng là ra dáng ra hình, đi theo xoay vòng vòng.

Ngay cả tướng quân, cũng là xem náo nhiệt, tiến vào dạo qua một vòng.

Nhưng mà cầu cái mũi vẫn là quá nhanh nhạy, nhân loại cảm giác vừa vận tốt hương khí, ở nó xem ra, liền có điểm dày đặc, có chút chật vật không ngừng đánh hắt xì, chạy nhanh chạy ra.

Kia cổ hương khí chui vào trong cơ thể, Tư Tư cùng Cổ Tiểu Ái, đều là không tự chủ được nhắm hai mắt lại, trên mặt hiện ra hạnh phúc chi sắc, phảng phất làm một cái ngọt ngào mộng đẹp.

Này hương, tựa hồ có loại kỳ lạ ma lực, làm nhân tâm thần nhảy mất liền yên ổn xuống dưới, giống như là linh hồn ngâm mình ở suối nước nóng giống nhau, ấm đào đạt.

Nhìn thấy hai người này phúc biểu tình, Lý Huyền cũng là cười.

Hắn mới vừa cũng là trong lòng vừa động, mới nghĩ đến chế hương, hương khói thông thần, rất nhiều hương, đều đối với tu hành có không tồi phụ trợ hiệu dụng.

Rốt cuộc, này hai bảo bối, cũng không phải là thích luyện công chủ nhân, đều là đánh cá ba ngày, phơi lưới hai ngày, đối này Lý Huyền cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

Chỉ có thể như là một cái hướng dẫn từng bước lão sư giống nhau, không ngừng vì các nàng nhọc lòng, ở này đó chi tiết nhỏ thượng, dùng nhiều một ít công phu.

Ước chừng vài phút sau, hai người mới mở to mắt, đều có chút đại mộng sơ tỉnh cảm giác.

Tư Tư khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, trên trán còn có chút tinh mịn mồ hôi thơm, Lý Huyền duỗi tay vung lên, khu vực này phong, tức khắc liền đình chỉ, lấy ra một khối khăn tay, nhẹ nhàng vì nữ nhi xoa xoa.

Cố Tiểu Ái trạng thái cũng không sai biệt lắm, lười nhác vươn vai, phát ra một tiếng thỏa mãn rên rỉ, chột đó là ánh mắt sáng quắc nhìn Lý Huyền trong tay ngọc **, ánh mắt càng ngày càng lửa nóng.

Nữ nhân đối nước hoa, son môi chờ sờ hữu đồ trang điểm nhu cầu, là vĩnh viễn không có chừng mực, thả càng ngày càng cuồng nhiệt.

Cố Tiểu Ái đương nhiên cũng không ngoại lệ.

“Đây là nước hoa sao?”

“Cái gì Chanel, Dior, lan son móng tay, cùng nó so sánh với, quả thực nhược bại.....”

Nàng lấy quá ngọc **, nhẹ giọng ní non nói, tựa hồ nghĩ đến cái gì, tức khắc liền có chút mặt mày hớn hớn lên.

“Lão công, nếu không ta đi khai cái nước hoa cửa hàng đi?”

“Ta, Cố Tiểu Ái, muốn trở thành cùng Chanel tề danh nữ nhân! Muốn chiếm lĩnh sở hữu nữ nhân tiền bao, bàn trang điểm, **, tín ngưỡng cùng tâm linh!”

.....

Nghe thế hoàn toàn thả bay tự mình trung nhị tuyên ngôn, Lý Huyền có chút vô ngữ.

Sùng nịch nhìn nàng một cái, lắc đầu cười cười, nhướn mày, nói: “Hành a, bất quá..... Xem ngươi biểu hiện.....”

Sorry các đạo hữu vì thời gian qua bận quá nên ta đã bỏ bê không đăng chap,

từ giờ ta bắt đầu đăng lại .cảm ơn đã ủng hộ tks....

Bạn đang đọc truyện *Vú Em Biết Pháp Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.